

Les raons econòmiques polítiques i socials de la Catalunya Estat

Índex de la presentació (1)

- Objectiu i estructura de la Fundació
- Breu resum històric de l'espoli fiscal català
- Dèficit fiscal català
- Dèficit Fiscal Sistema Seguretat Social Català
- Limitacions al desenvolupament
 - Inversió pública, carreteres, ferrocarrils, aeroports i ports.
 - IRPF, escoles, beques, llei de dependència, funcionaris i el PER.
 - Balança fiscal sanitària i la indústria farmacèutica
 - Despesa militar, judicial i Hisenda pentina Catalunya.
 - Diners malbaratats.
 - Barbaritats sobre l'Estatut de Catalunya.
 - El llast, fons europeus, les caixes i les delegacions exteriors.
 - El PSC contra Catalunya

Índex de la presentació (i 2)

- Resultats
- Li convé a Catalunya pertànyer a Espanya?
- És viable seguir amb Espanya?
- La responsabilitat dels catalans
- Antologia d'insults contra els catalans i Catalunya
- El negoci de la independència
- Interessos i oportunitats de la independència?
- Humor i bibliografia

Objectiu i Estructura de la Fundació

Objectiu: la Independència

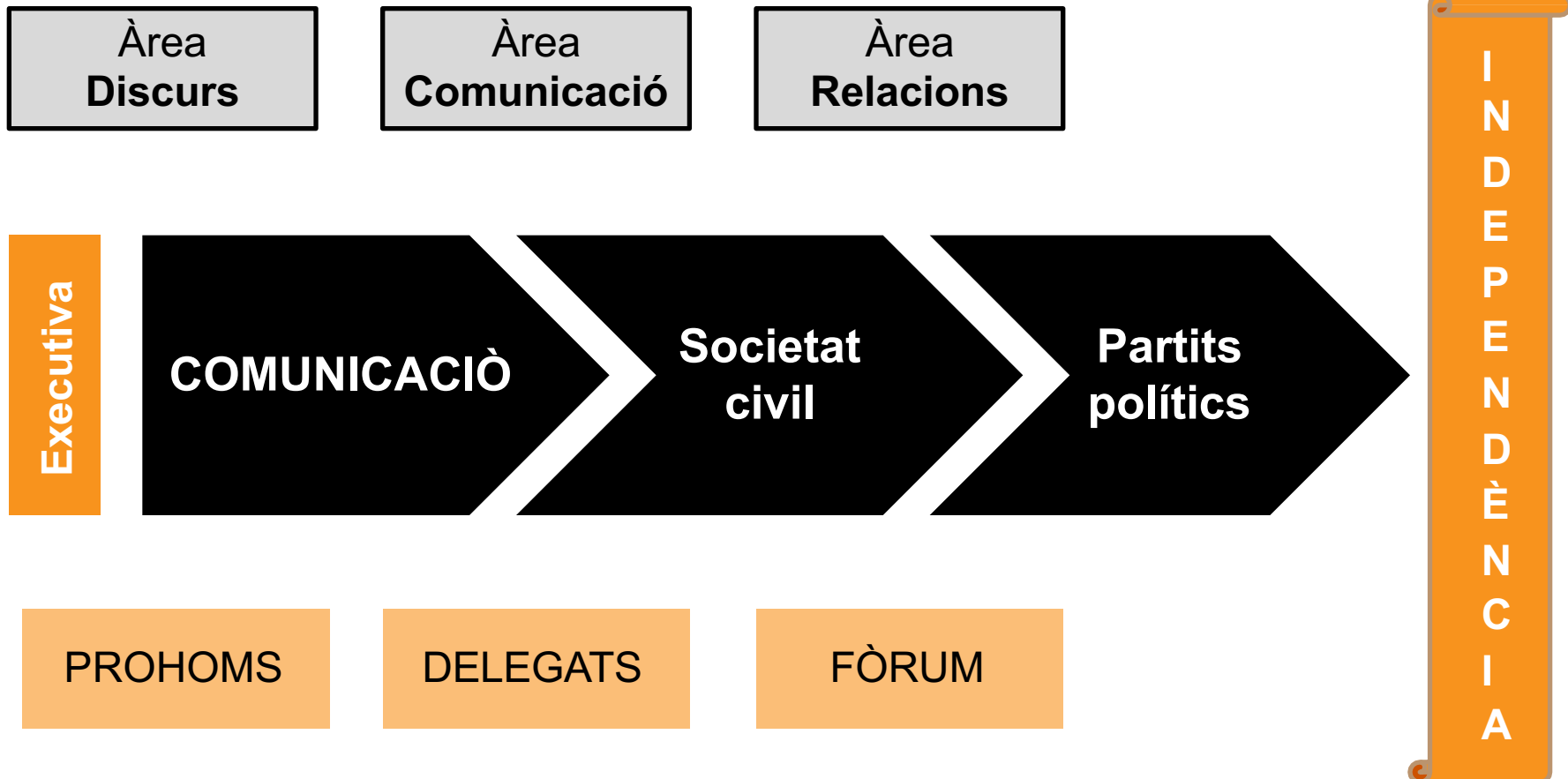
**Discurs
Territori**

**Comunicació i
Relacions
Públiques**

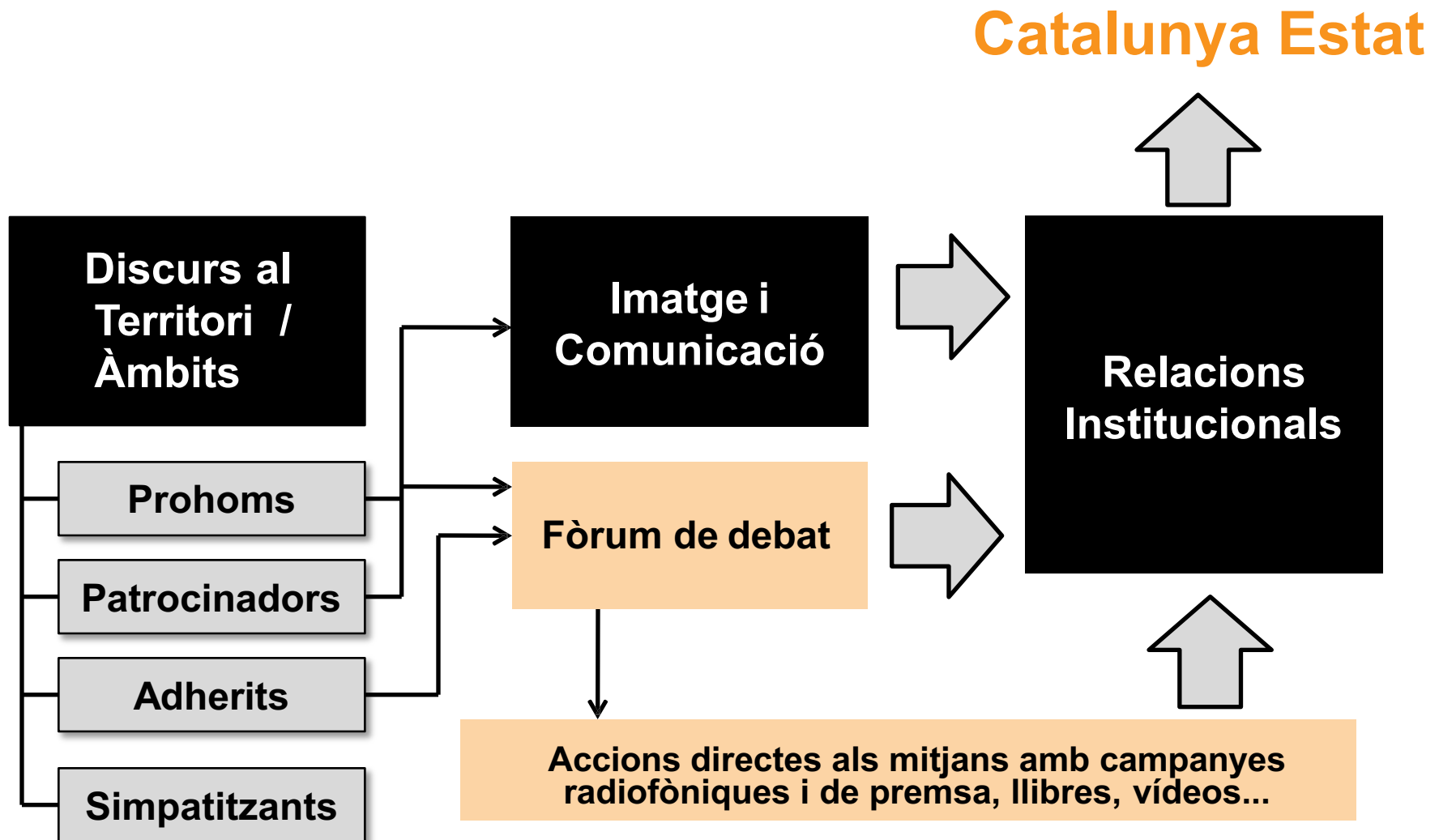
**Relacions
Institucionals**

Catalunya Estat

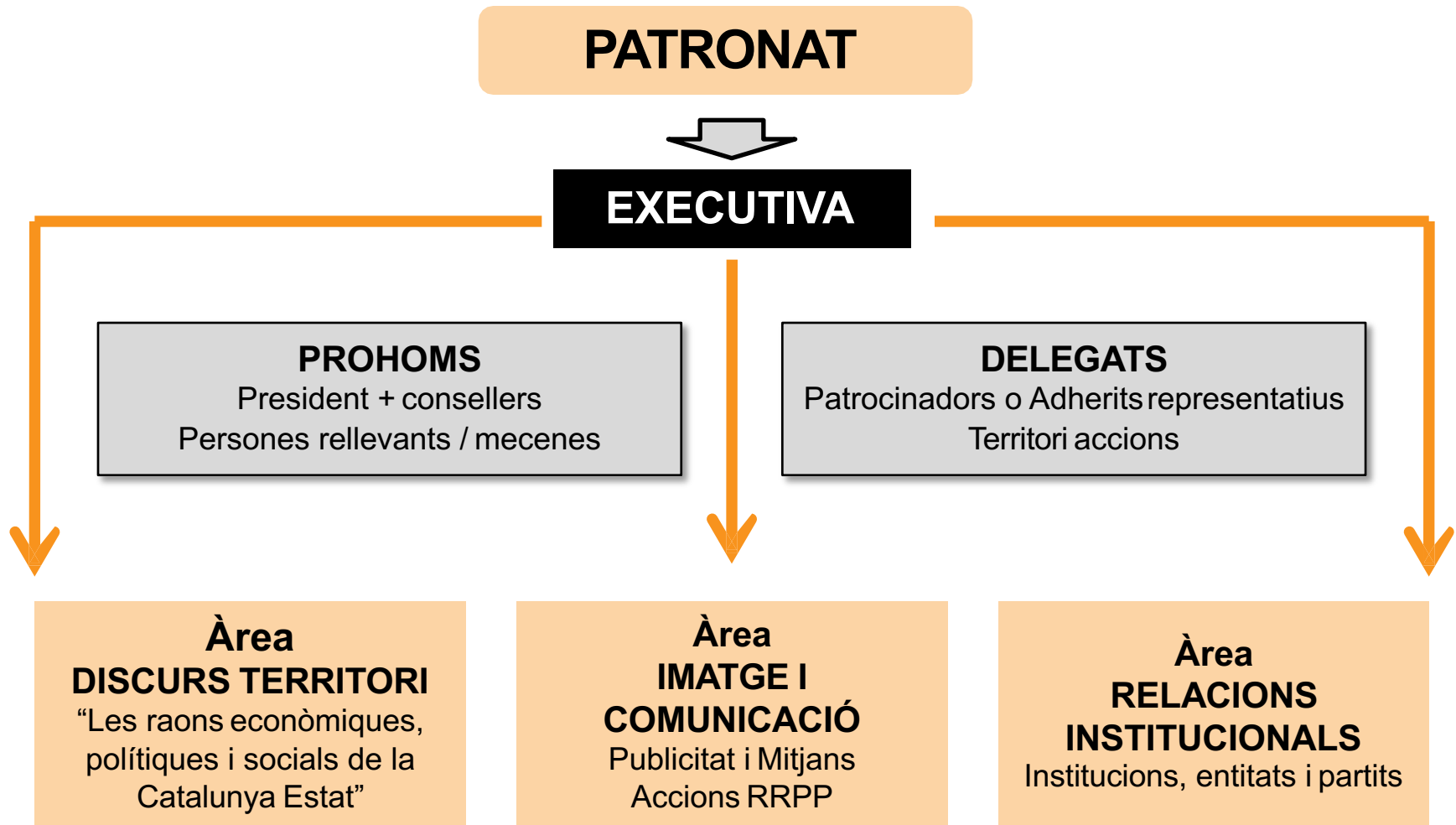
El nostre producte: la comunicació

Estructura de la Fundació

Organigrama de la Fundació Catalunya Estat

Breu resum històric de l'espoli fiscal Català

Quan comença aquest tracte abusiu?

- Els Països Catalans reben un tracte fiscal molt poc just en relació a les necessitats de la seva població sobre la base d'un antecedent històric molt clar i molt directe, que són els impostos especials que es fixen sobre aquest tres territoris (Illes Balears, País Valencià, i Catalunya) després de la guerra de Successió espanyola.
- A l'Estat espanyol mai hi ha hagut un sistema fiscal únic i equilibrat, perquè quan les tropes de Felip V ocupen el País Valencià el 1707 i després completen la conquesta el 1714 i el 1715, no imposen el sistema fiscal castellà, sinó que **n'imposen un d'especial** sobre un país ocupat militarment.
- Des del segle XVIII, doncs, els Països Catalans paguen molt més impostos que Castella.

Quan comença aquest tracte abusiu?

- A Catalunya, al segle XVIII, l'Església pagava impostos, mentre que a Castella, no. Si els capellans catalans pagaven impostos, imagina't què devia passar amb els pagesos, els burgesos, els comerciants...
- Aquesta situació de desequilibri fiscal es manté en molts aspectes fins als nostre dies.
- En canvi, Euskal Herria té un tracte fiscal diferenciat perquè van ser territoris borbònics i, quan es va acabar la guerra de Successió espanyola, Felip V els hi va mantenir les excepcions d'impostos que havien tingut històricament.
- Per tant, la guerra de Successió és un episodi clau per a la confecció de l'Estat espanyol i el seu sistema fiscal.

La moneda de l'arxiduc

- Amb la proclamació de l'Arxiduc Carles com a nou sobirà de la corona Catalano-Aragonesa, la Seca de Barcelona va emetre moneda amb el seu nom.
- Aquesta peça es va fabricar l'any 1708, i el seu valor era de dos rals.
- A l'anvers hi ha l'escut dels diferents regnes que pretenia governar, i al revers l'anagrama del seu nom i la inscripció "Hispaniarvm Rex".
- A partir del 1716, després del triomf de Felip V, **es va prohibir l'encunyació de moneda a Catalunya**, fins a l'inici de la guerra del Francès.

La contribució es va multiplicar per vint

- L'impacte de la repressió borbònica i l'abolició dels Furs al regne de València va ser profund. Fins i tot els borbònics valencians es van queixar de l'abolició dels Furs.
- Abans, els recursos que aportava el Regne de València al rei eren voluntaris i no tots els anys s'hi contribuïa.
- Oscil·laven entre les 18.000 i 35.000 lliures anuals.
- Felip V va imposar un nou sistema fiscal de caràcter permanent i va unificar les contribucions en un únic impost, *l'equivalent*.
- **El 1714, l'equivalent es va fixar en 637.000 lliures cada any !!!**

El cadastre va ser un càstig producte de la derrota

- El cadastre va multiplicar per 7,3 la fiscalitat directe que els catalans havien aprovat en plena guerra, tant a la Cort de Felip V (1701) com a la de Carles III (1705).
- Es va imposar en un context de desfeta econòmica i demogràfica i de destrucció material.
- I es va aplicar *manu militari*, amb empresonaments, segrestos de béns i persones, presència militar permanent fins que els pobles pagaven, etc. La gent en deia el “catàstrofe”.
- En cinquanta anys, entre 1729 i el 1779, els impostos indirectes al Principat van augmentar un 248%.
- Globalment la fiscalitat a Catalunya va pujar un 150%.

Dèficit Fiscal Català

Dèficit Fiscal Català

- Què és la balança fiscal?

La despesa pública efectuada en un territori – impostos generats en aquest territori = **Balança fiscal**

Si és + Superàvit fiscal

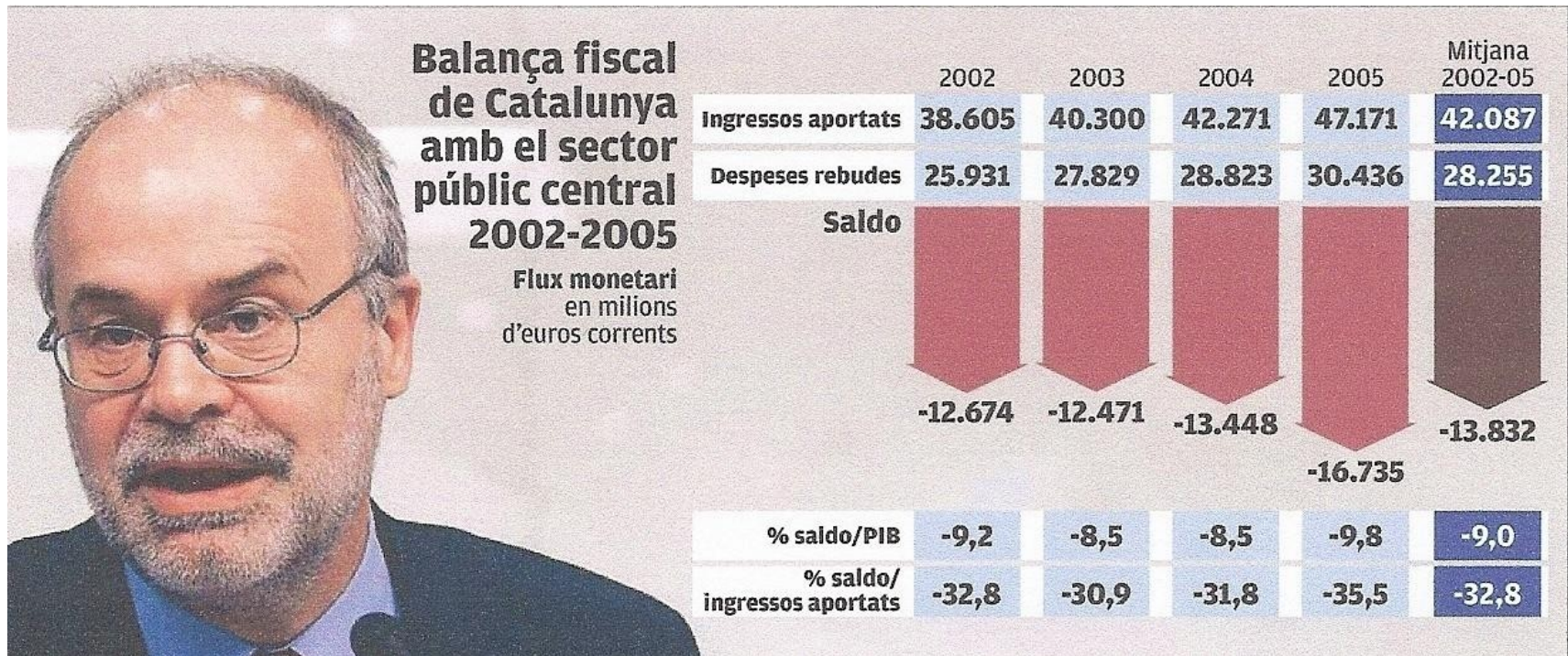
Si és – Dèficit fiscal

- Mètode de càlcul: **Flux monetari**

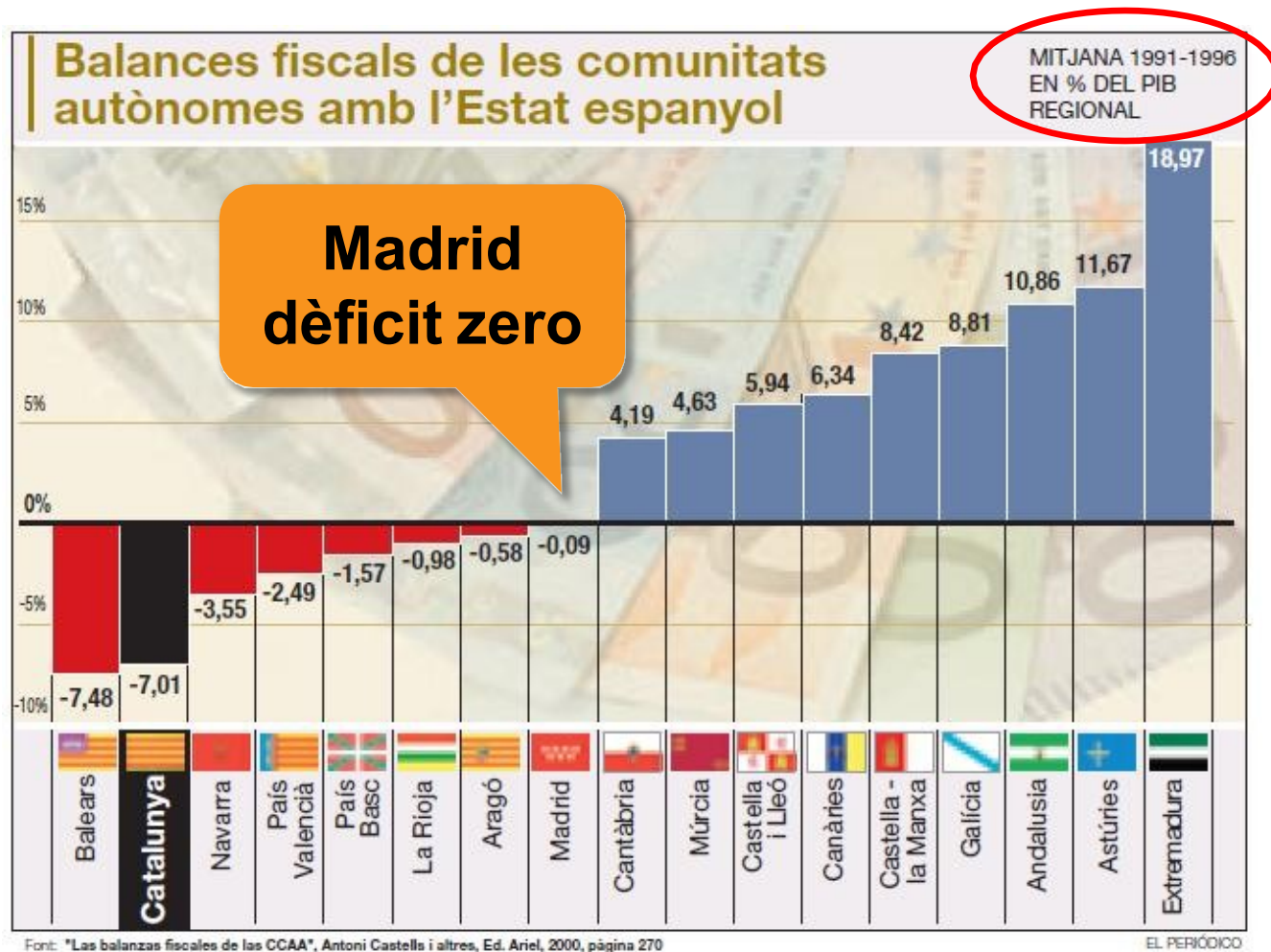
S'atribueix la despesa al territori on es materialitza
(l'activitat del sector públic beneficia a un territori)

Dèficit Fiscal Català

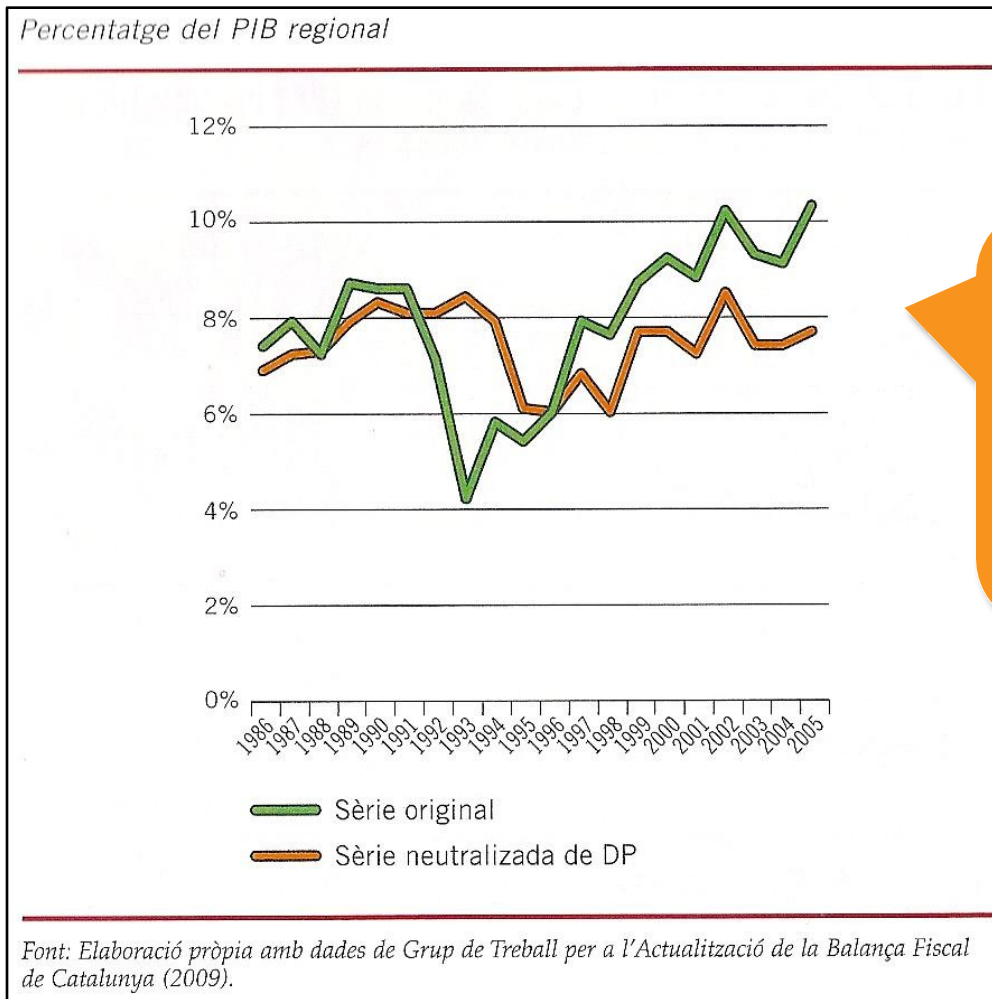
- Escandalós, abusiu, creixent i sense final. **Espoli d'impostos.**

Els comptes clars: criteri del flux monetari

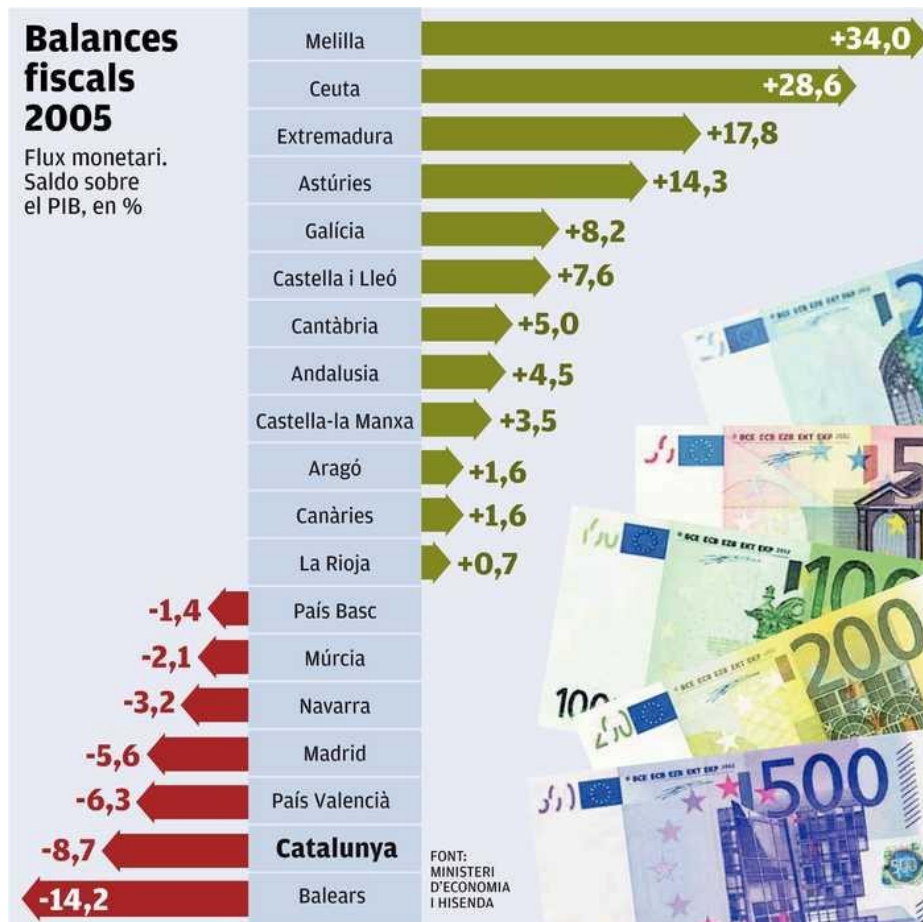

Evolució de la balança fiscal de Catalunya

La situació es gravíssima, perquè un finançament hostil arrossegat durant tants anys n'ha **malmès** el teixit productiu

El secret més ben guardat

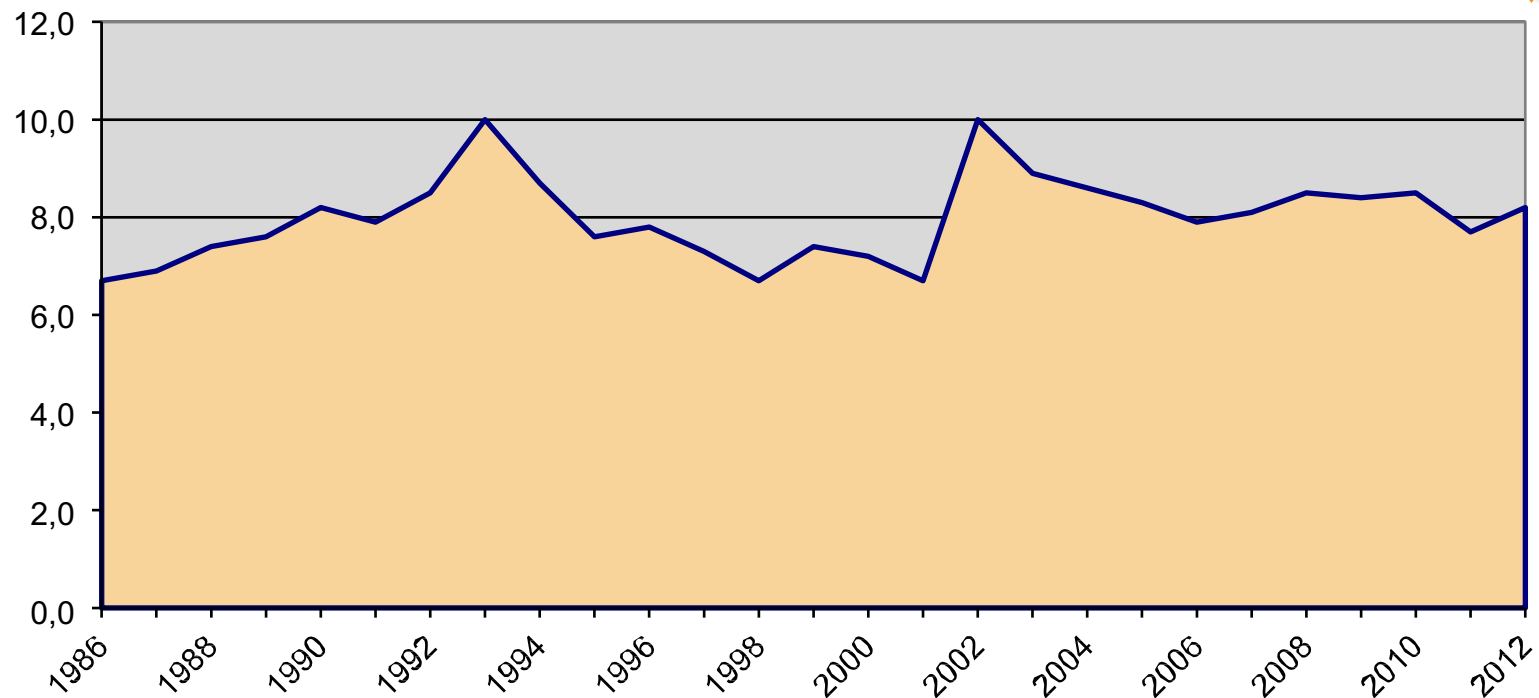

- La data. **2005** és l'únic any estudiat per l'Estat per calcular les balances fiscal entre la Generalitat i l'Estat espanyol.
- **19,4%** dels ingressos de l'administració central i de la Seguretat Social els aporta Catalunya que rep un **14%**.
- És una casualitat que els tres més espoliats siguin els integrants dels Països Catalans?

Dèficit Fiscal Català

**Un 8,2% es
escandalós**

El Dèficit Fiscal Català en % sobre el PIB - Flux monetari

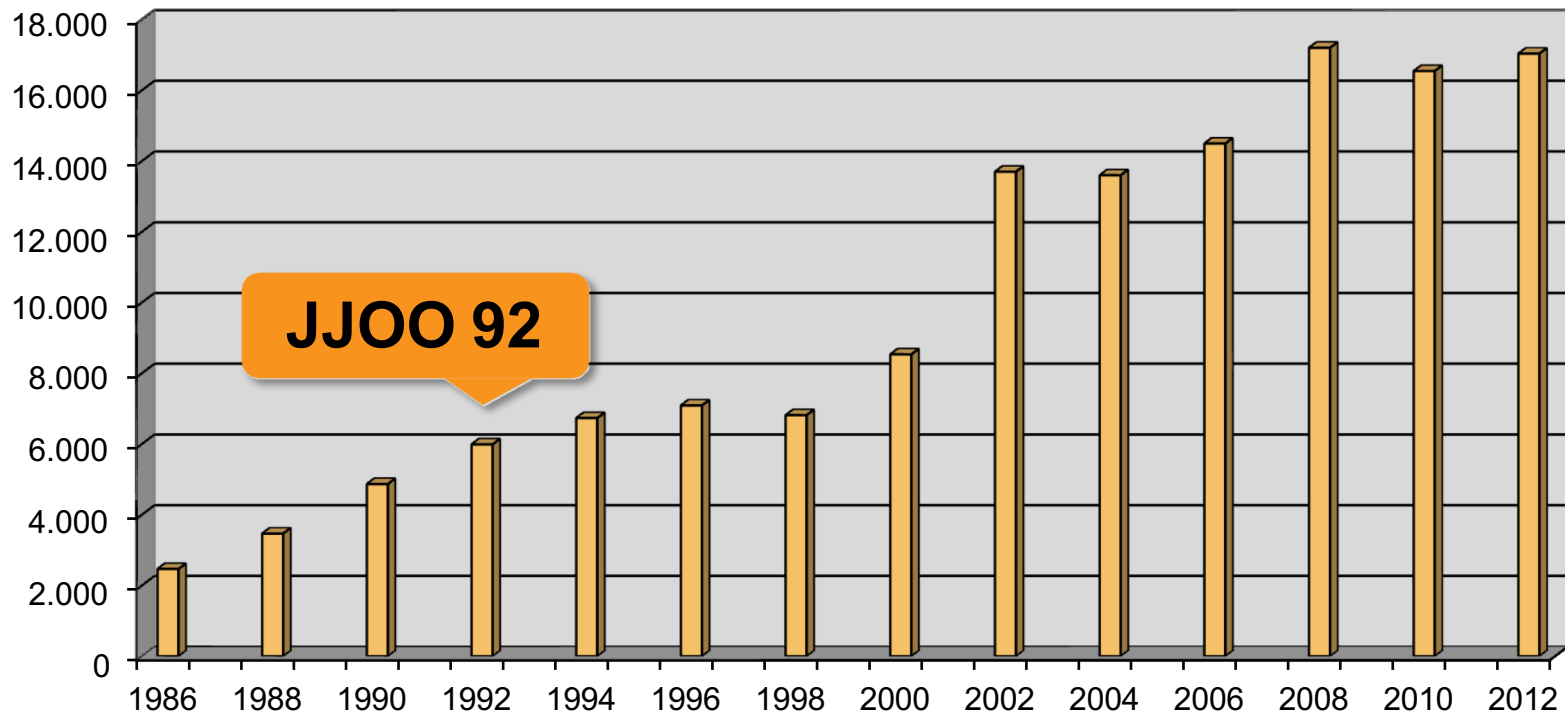

(Font: Resultat de la balança fiscal de Catalunya amb el sector públic central 2006-2009 Gencat, març de 2012 i Ministerio de Economía y Hacienda, Instituto de Estudios Fiscales, Madrid 15.07.2008)

Espoli insaciable

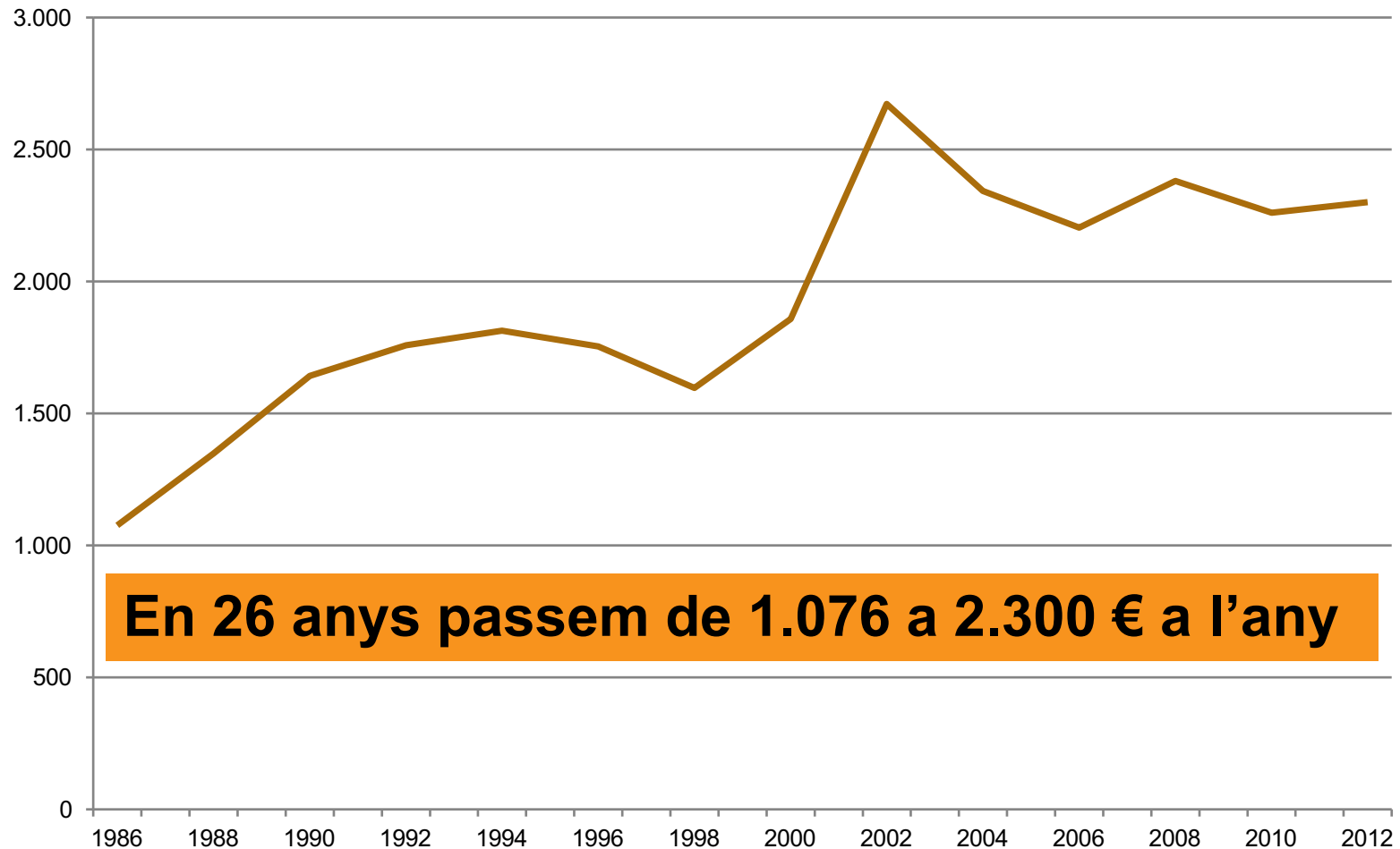
**17.036 milions
d'euros (2012)**

Dèficit Fiscal Català en milions d'euros - Flux monetari

(Font: Resultat de la balança fiscal de Catalunya amb el sector públic central 2006-2009 Gencat, 03.2012 i 05.2013
Ministerio de Economía y Hacienda, Instituto de Estudios Fiscales, Madrid 15.07.2008)

Dèficit fiscal per persona

En 26 anys passem de 1.076 a 2.300 € a l'any

Un dèficit fiscal crònic

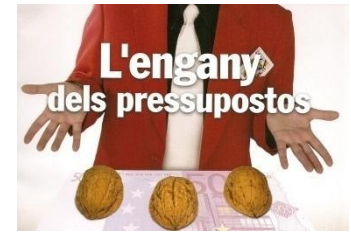
- El Govern denuncia:
De cada euro que es recapta a Catalunya, 43 cèntims no tornen.
- Mas-Colell lamenta que:
Els diners que no tornen a Catalunya creen riquesa i feina a altres territoris.
- També subratlla que si el dèficit fiscal s'hagués reduït a la meitat, el 4% del PIB a Catalunya, per exemple, no serien necessàries tantes retallades, es podria millorar l'estructura de bens col·lectius “estaríem construint el corredor mediterrani en comptes de reivindicar-lo” i es podria reduir la pressió fiscal als ciutadans.

Ball de balances: el paper ho aguanta tot

- Una part dels interessos del deute públic espanyol (18.500 milions d'euros l'any 2005) van ser gastats en altres països, però ara el govern espanyol, per tal de conciliar els saldos fiscals calculats per la Generalitat i per l'Estat, havia exigint que fossin inclosos en els càlculs.
- La Generalitat ho ha fet i ha considerat que d'aquests 18.500 milions només **un 12% havien d'imputar-se** a Catalunya (percentatge de la despesa pública estatal a Catalunya en els darrers anys) i això va suposar rebaixar el dèficit fiscal català l'any 2005 en uns 2.000 milions d'euros **reduint-lo de l'11% del PIB català fins al 9,8%**.
- El govern central ha decidit que aquests interessos es reparteixin segons **el pes de l'estalvi** (Catalunya en genera un 18% del total), supòsit que redueix en 4.000 milions d'euros el dèficit fiscal català l'any 2005: **d'aquí surt el 8,7% del govern central**.

El dèficit fiscal de Madrid és fictici

- El Govern del Partit Popular sempre **s'ha negat** a publicar les balances fiscal de les comunitats autònomes.
- Tot nou model de finançament hauria de posar **límit** al dèficit fiscal català, reduint a la meitat l'aportació catalana a l'Estat per fer compatible solidaritat i creixement.
- Qui hi perdria no serien les comunitats menys riques de l'estat, sinó la principal destinatària de les **faraòniques** inversions del Govern espanyol en les últims quatre anys:

La Comunitat Autònoma de Madrid

- Només Catalunya pateix any rere any dèficit fiscal amb l'Estat, ja que el de Madrid és **fictici**.

La trampa de la balança madrilenya

- A partir del 1999 la Generalitat ha deixat de publicar el seu càlcul del dèficit fiscal de Catalunya amb l'Estat, que venia publicant des del 1984, en el que constitueix un dels episodis **més tristos** de la supeditació de l'últim Govern de CiU als mandats del PP.
- Pel que fa als impostos recaptats a Madrid, en el càlcul de la seva balança fiscal amb l'Estat, s'ha de depurar **l'efecte seu**:
Moltes empreses tenen les seves fàbriques i facturen en altres comunitats, però la seva seu fiscal és a Madrid i els seus impostos **s'imputen** íntegrament en aquesta comunitat.
- Però el principal **truc** de la balança fiscal de la comunitat de Madrid radica en la imputació **territorialitzada** de la inversió i la despesa pública de l'Estat.

La trampa de la balança madrilenya (i 2)

- Si el Teatro Real s'ha construït a Madrid, lògicament el seu cost s'ha d'imputar íntegrament a la Comunitat de Madrid. Curiosament, tots els estudis que conclouen que el dèficit fiscal de Madrid és molt superior al català utilitzen el criteri d'imputació denominat del **benefici**: si el Teatro Real és per a tots els espanyols, s'ha de **repartir** la inversió en totes les comunitats (!!!).
- El mateix passa amb les despeses dels **400.000** funcionaris de Madrid, amb uns ingressos que provenen de tot l'Estat:
No imputar-los a Madrid i diluir-los entre totes les comunitats altera el càlcul de la seva balança fiscal i distorsiona el saldo.
- Gràcies a un criteri molt poc defensable tècnicament:
El dèficit fiscal de Madrid amb l'Estat és tan astronòmic com fictici

Definició del Problema

- El dèficit fiscal de Catalunya amb Espanya és com la despesa pública improductiva ja que **imposa** els costos distorsionadors i perniciosos dels impostos sobre la nostre economia, però no ens **compensa** amb els beneficis que es derivarien d'una superior despesa productiva ja que aquesta desapareix de Catalunya i s'utilitza a d'altres indrets de l'estat espanyol.
- **Quants diners ha pagat Catalunya en impostos i quins serveis ha rebut a canvi?**
- El mantenir un dèficit fiscal amb Espanya, **afecta** negativament a la nostra taxa de creixement.
- Espanya ens posa impostos a nivells europeus i, a canvi, ens obliga a viure amb infraestructures de nivells llatinoamericans.

Balança fiscal 2005

47.171 milions d'euros → Els catalans paguen a l'Estat espanyol

30.431 milions d'euros → L'Estat espanyol retorna a Catalunya

- 16.735 milions d'euros → DÈFICIT FISCAL CATALÀ

Equival a un 9,8% del PIB

Balança fiscal de Catalunya amb l'Estat espanyol

De cada 100 € pagats pels catalans
l'Estat espanyol se'n queda 35,5 €
i només en torna a Catalunya 64,5 €

Dèficit Fiscal Anual

35,5% dels ingressos aportats

10% del PIB

21.000 milions d'euros

2.800 € per català

El nou finançament ha empitjorat l'espoli fiscal de Catalunya

- El nou model de finançament ha empitjorat l'espoli fiscal que pateix Catalunya, segons un estudi que ha elaborat el conseller d'Economia, Andreu Mas-Colell, utilitzant els mateixos criteris que l'equip de treball que va fer les balances fiscals.
- El 2005 el dèficit fiscal de Catalunya arribava al 8,3% del PIB català (són diners que van a l'Estat i no retornen), i el primer any d'aplicació del nou finançament (el 2009) el dèficit ha arribat al 8,4%. **Una dècima més.**
- La conclusió és prou clara: no hi ha hagut cap canvi significatiu entre el 2005 i el 2009.
- Seguim on érem, és a dir, amb un dèficit fiscal estructural entre el 8% i el 8,5% del PIB català, una situació gens raonable.

Dèficit Fiscal Català Estimat 2012

- PIB de 203.079 milions d'euros
- Dèficit fiscal d'un 8,2% del PIB
- Una població de 7,4 milions d'habitants
- Per persona son:

2.300 euros / any

I una família catalana?

2.300 euros x 4 persones = 9.200 euros (2012)

**206.000 euros en 26 anys !
(51.500 euros per persona)**

- Comprar un pis o una casa
- Ajudar a pagar la hipoteca
- Llar d'infants / Cangur
- Millorar la pensió
- Canviar el cotxe
- Estalviar...

La perversió de l'actual model

Catalunya perd 8 llocs: del 3r a l'11è

La negociació El criteri d'ordinalitat

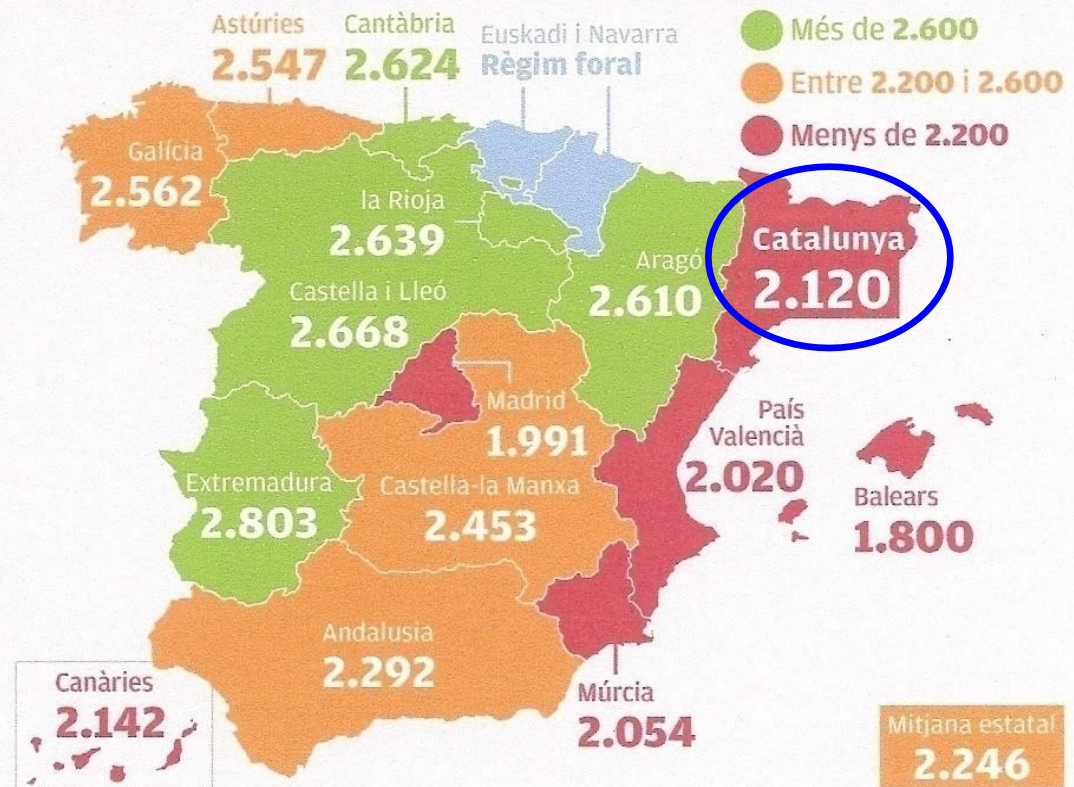
Recursos abans de l'anivellament

Euros per habitant

Recursos per càpita després de l'anivellament

Euros per habitant

I el principi d'ordinalitat ?

Principi d'ordinalitat					
Abans de l'anivellament			Després de l'anivellament		
Posició	Comunitat	Índex	Posició	Comunitat	Índex
1	Madrid	140,8	1	Extremadura	124,8
2	Balears	132,1	2	Castella i Lleó	118,8
3	Catalunya	121,1	3	la Rioja	117,5 X
4	Aragó	113,6	9	Andalusia	102,1
7	País Valencià	97,5	11	Catalunya	94,4
13	Andalusia	79,5	13	País Valencià	89,9
14	Extremadura	67,6	14	Madrid	88,6

X Perquè Catalunya es mantingui tercera en el rànquing de recursos hauria d'estar 17 punts per sobre de la mitjana

AVUI

Catalunya
hauria d'estar
al 3r lloc

Hem perdut
un bon criteri

L'article 206.5 de l'Estatut diu que:

L'Estat ha de garantir que l'aplicació dels mecanismes d'anivellament no alteri en cap cas la posició de Catalunya en l'**ordenació** de rendes per càpita, entre les comunitats autònomes abans de l'anivellament.

I el principi d'ordinalitat ?

Resultat del model de finançament del 2011 (per càpita)

Capacitat inicial	Índex	Recursos finals	Índex
1 Madrid	134,2	1 Cantàbria	124,4
2 Balears	121,7	2 La Rioja	120,7
3 Catalunya	119,1	3 Aragó	116,3
4 Aragó	114,6	4 Castella i Lleó	116,3
5 Cantàbria	114,4	5 Extremadura	114,5
6 Astúries	106,6	6 Astúries	112,6
7 La Rioja	103,2	7 Galícia	110,9
8 Castella i Lleó	101,5	8 Castella-la Manxa	103,4
9 País Valencià	93,7	9 Balears	100,8
10 Galícia	91,2	10 Catalunya	99,4
11 Castella-la Manxa	85,4	11 Madrid	95,4
12 Múrcia	83,5	12 Andalusia	93,9
13 Andalusia	79,9	13 País Valencià	93,6
14 Extremadura	76,2	14 Múrcia	93,1
15 Canàries	42,2	15 Canàries	88,3
Mitjana CA règim comú	100	Mitjana CA règim comú	100

Catalunya
hauria d'estar
al 3r lloc

Felicitats!!!
Amb el nou
Estatut hem
millorat un lloc

Ordinalitat d'ingressos i finançament per càpita

Exercisi 2006. Sistema 2002-2008

1er?

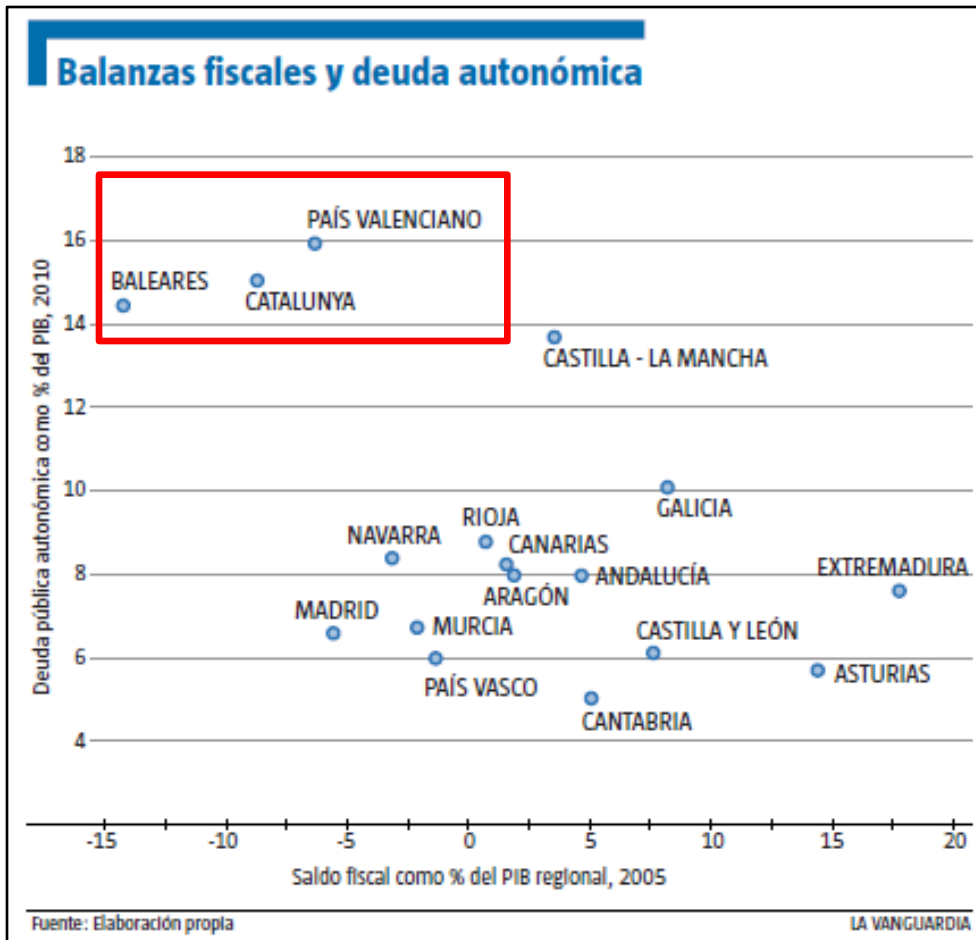
Finançament total garantit

	€/habitant ajustat	índex (total=100)	Nr.
Extremadura	2.643	119	1
Cantàbria	2.589	116	2
La Rioja	2.584	116	3
Castella i Lleó	2.438	109	4
Aragó	2.413	108	5
Astúries	2.385	107	6
Galícia	2.379	107	7
Andalusia	2.326	104	8
Castella la Manxa	2.228	103	9
Com. règim comú	2.227	100	
Catalunya	2.143	96	10
Múrcia	2.122	95	11
Madrid	2.094	94	12
Canàries	2.050	92	13
País Valencià	2.046	92	14
Balears	1.779	80	15

	€/habitant	índex (total=100)	Nr.
Madrid	2.536	147	1
Balears	2.483	144	2
Catalunya	2.148	125	3
Aragó	1.886	109	4
La Rioja	1.818	105	5
País Valencià	1.779	103	6
Com. règim comú	1.724	100	
Cantàbria	1.696	98	7
Astúries	1.526	89	8
Múrcia	1.514	88	9
Castella i Lleó	1.481	86	10
Castella la Manxa	1.384	80	11
Andalusia	1.339	78	12
Galícia	1.321	77	13
Extremadura	1.055	61	14
Canàries	773	45	15

Retallades pressupostàries i balances fiscals

- El sistema estatal de **solidaritat** deixa sense recursos suficients a Catalunya, València i les Illes Balears.
- Espanya té un sistema fiscal que deixa lligada de mans i peus a Catalunya i que s'ha de desfer amb urgència.
- La gràfica ens mostra clarament que les CCAA que tenen el dèficit fiscal més alt són les més endeutades.

Els recursos de Catalunya creixen menys que la mitjana

No se'ns té en compte:

- La immigració
- El nivell de preus
- La densitat de població
- El risc d'exclusió social

Evolució dels ingressos de les comunitats

En milions d'euros

	IRPF	IVA	IE	Fons de Suficiència	Total
Catalunya	5.443	3.763	1.616	2.897	19.295
Galícia	1.196	1.219	557	3.891	8.129
Andalusia	3.117	3.373	1.542	9.724	22.135
Astúries	612	521	219	1.186	3.111
Cantàbria	329	298	129	738	1.885
La Rioja	183	150	64	403	998
Múrcia	563	563	329	1.184	3.558
País Valencià	2.452	2.201	1.052	2.799	11.782
Aragó	841	644	328	1.182	3.832
Castella-la M.	794	784	485	2.528	5.707
Canàries	773	0	63	3.419	5.059
Extremadura	334	400	218	2.061	3.377
Balears	587	894	291	-230	2.495
Madrid	5.778	3.589	1.019	-196	15.426
Castella i Lleó	1.231	1.148	639	3.274	7.567
Total 2007	24.233	19.547	8.553	34.862	114.357
Total 1999	10.675	10.757	5.467	19.118	56.607

Perdem nivell de vida

En milions d'euros

	Variació 07/99
Múrcia	122,7
Madrid	112,8
Castella-la M.	111,3
País Valencià	108,6
La Rioja	105,1
Andalusia	104,2
Catalunya	100,4
Balears	97,5
Aragó	97,0
Cantàbria	95,6
Canàries	93,5
Galícia	87,8
Extremadura	86,7
Astúries	86,4
Castella i Lleó	85,3
Mitjana comunitats	101,2

El llast de la solidaritat

Resultat sistema de finançament 2010

Capacitat fiscal bruta		Després del fons de garantia		Final després de totes les transferències a l'Estat	
Madrid	143,3	Madrid	110,8	Cantàbria	117,9
Balears	124,5	Balears	106,4	La Rioja	115,9
Catalunya	118,6	Catalunya	103,3	Extremadura	113,0
Cantàbria	108,5	La Rioja	100,4	Castella i Lleó	109,4
Aragó	106,1	Aragó	99,2	Astúries	107,4
La Rioja	101,0	Castella i Lleó	99,2	Galícia	105,5
Astúries	100,1	Astúries	99,1	Aragó	104,9
Castella i Lleó	94,9	Cantària	97,8	Balears	102,4
País Valencià	92,3	Canàries	97,3	Madrid	100,7
Múrcia	86,2	Múrcia	97,2	Catalunya	99,3
Galícia	84,5	Galícia	96,1	Castella-la Manxa	98,7
Andalusia	82,2	Andalusia	96,0	Andalusia	95,9
Castella-la Manxa	81,9	País Valencià	95,9	Múrcia	95,3
Extremadura	72,0	Castella-la Manxa	95,8	Canàries	95,3
Canàries	51,8	Extremadura	93,7	País Valencià	92,9

Font: Àngel de la Fuente / Institut Estudis Econòmics

S'han fet molts sistemes de finançament i els catalans sempre acabem pagant la festa

Comparativa amb el sistema foral

Repartiment per comunitats dels ingressos per habitant (EN EUROS)					
	2002	2003	2004	2005	2006
MADRID	1.476	1.528	1.623	1.867	2.094
ANDALUSIA	1.679	1.773	1.878	2.106	2.325
MÚRCIA	1.546	1.616	1.702	1.918	2.122
CANTÀBRIA	1.933	2.045	2.164	2.343	2.589
PAÍS VALENCIÀ	1.540	1.608	1.697	1.870	2.045
CATALUNYA	1.627	1.694	1.792	1.950	2.143
EXTREMADURA	2.036	2.175	2.296	2.372	2.642
LA RIOJA	1.991	2.105	2.211	2.319	2.583
GALÍCIA	1.861	1.979	2.108	2.149	2.379
ASTÚRIES	1.869	1.990	2.103	2.157	2.384
ARAGÓ	1.903	2.035	2.137	2.151	2.412
CASTELLA I LLEÓ	1.945	2.075	2.203	2.199	2.437
CASTELLA-LA MANXA	1.830	1.933	2.032	2.069	2.288
CANÀRIES	1.648	1.713	1.790	1.849	2.050
BALEARS	1.436	1.492	1.576	1.656	1.778
MITJANA RÈGIM COMÚ	1.679	1.773	1.864	2.014	2.226
PAÍS BASC	4.152	4.344	4.674	5.251	5.833*
NAVARRA	3.320	3.559	3.713	4.156	4.794
MITJANA SISTEMA FORAL	3.736	3.951	4.191	4.703	5.313

*Estimació, mentre s'espera la liquidació definitiva de la quota

Font: Institut d'Estudis Fiscals i elaboració pròpia

FRANCINA CORTÉS

Increïble!
Per sota
de la
mitjana

Comparativa amb el sistema foral

- Catalunya (2006)
2.143 euros per habitant
- País Basc (2006)
5.833 euros per habitant

Catalunya paga,
li prenen, **14.493**
milions d'euros
(2006)

Càstig crònic a qui més aporta

Liquidació del finançament autonòmic (2012)			
Comunitats	El que genera cada ciutadà (euros)	El que rep cada ciutadà (euros)	Total liquidació any 2012 (milers d'euros)
Andalusia	1.480,70	1.910,74	427.187,20
Aragó	1.935,13	2.195,97	109.790,99
Astúries	1.891,01	2.135,40	93.540,98
Catalunya	2.165,65	1.991,11	646.224,41
Cantàbria	1.943,08	2.524,35	28.417,87
Castella-la Manxa	1.477,89	1.990,31	66.293,49
Castella i Lleó	1.703,32	2.132,48	163.319,03
Extremadura	1.328,43	2.170,78	94.141,98
Galícia	1.579,30	2.045,56	233.288,41
La Rioja	1.806,22	2.343,11	12.325,21
Illes Balears	2.307,53	1.652,40	489.645,10
Illes Canàries	682,52	1.667,46	145.348,75
Madrid	2.562,17	2.074,19	163.469,96
Múrcia	1.501,31	1.876,16	125.938,62
País Valencià	1.637,29	1.774,04	955.900,25
TOTAL	1.796,94*	1.971,54*	3.754.832,26

- Catalunya recapta 2.164 euros per habitant però n'ingressa 1.991 en el tercer any de l'aplicació del finançament.
- Extremadura i Cantàbria les més beneficiades.
- Homs lamenta que en les liquidacions del 2010, 2011 i 2012 l'Estat hagi vist incrementats els seus recursos un 22%, mentre que els autonòmics creixien només un 8%.

Catalunya 16.000 milions, País Basc 25

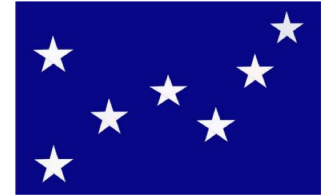
- Mentre Catalunya arrossega un dèficit fiscal alarmant, el País Basc pràcticament no en genera.
- Les xifres són prou eloqüents: el dèficit fiscal català equival a 16.000 milions d'euros anuals, el basc en canvi és de només 25 milions.
- El pressupostos generals de l'Estat mostren que Navarra, que com el País Basc gaudeix de concert econòmic fora de la LOFCA, és el segon territori estatal més sanejat.
- La salut dels comptes públics al Euskadi és un **pol d'atracció** d'inversions. Fonts del govern basc afirmen aporten seguretat als inversors estrangers, que hi acaben ubicant els seus projectes per aquesta raó.

El sistema foral

- Bascos i navarresos recapten els impostos i només contribueixen a l'Estat pels serveis no assumits per les comunitats autònomes, com defensa i afers estrangers, en funció de la participació de les seves economies a la de l'Estat (**res de contribució** a fons de solidaritat interterritorial).
- Però després vénen les **rebaixes** i aquesta imputació es redueix a xifres ridícules. Per exemple, el 2007, any base per al quinquenni següent, la quota basca «íntegra» es va calcular en 5.350 milions.
- Ara bé, quan es van aplicar **les deduccions** (que si compensació per dèficit pressupostari, que si compensacions per l'article 6.2, que si compensació per impostos directes concertats...) el líquid a pagar es va reduir a **1.559 milions** (¡bingo!).
- És a dir, cada basc va aportar a l'Estat 780 euros.

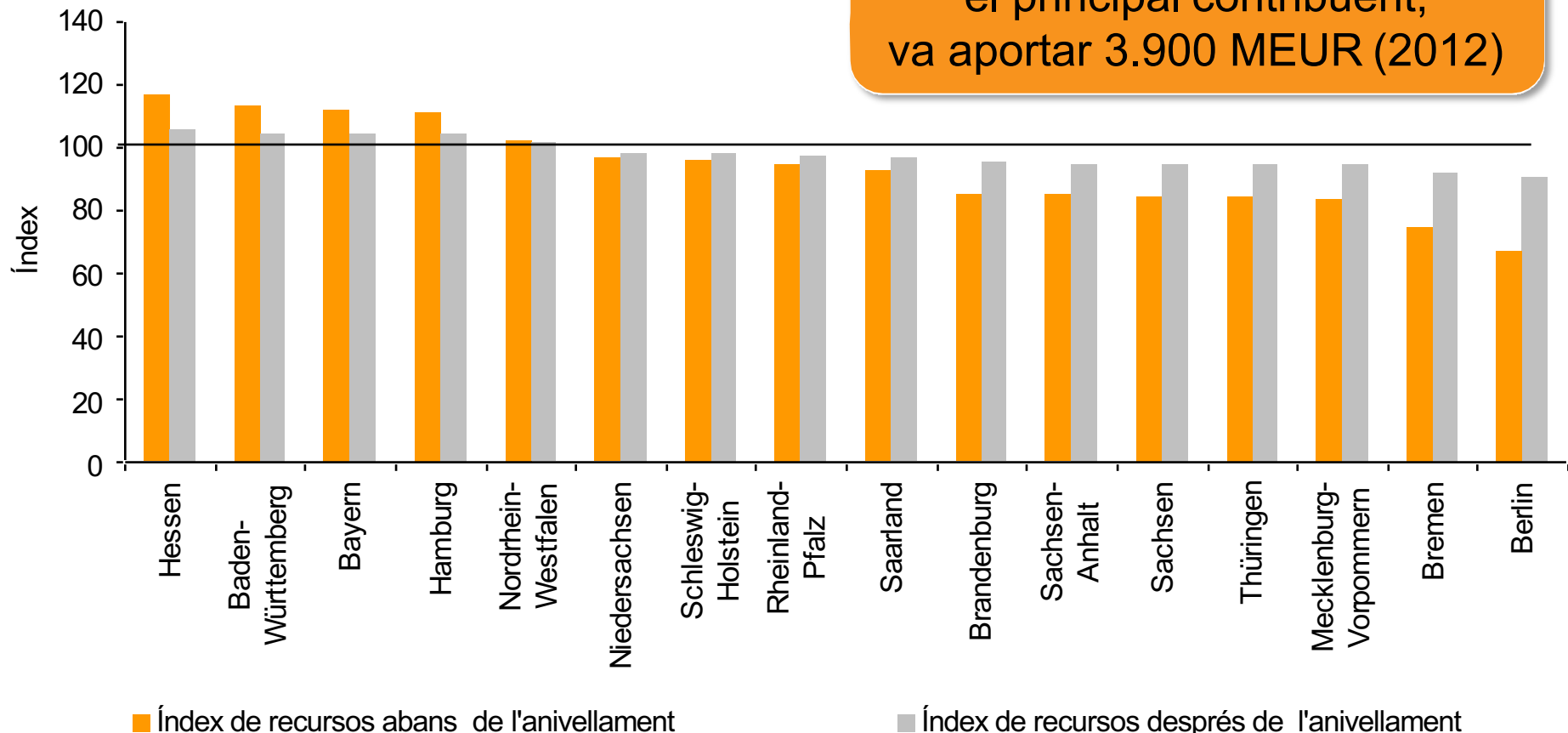
La tercera via canària: singularitats en la Lofca

- L'activitat financera i tributària de l'arxipèlag canari es regula tenint en compte el seu peculiar règim econòmico-financer.
- Es tracta del règim econòmic i fiscal (REF), establert el 1972 per incentivar el desenvolupament econòmic, recollit en la Constitució espanyola i actualitzat el 1991 i el 1994, entre altres qüestions, per adaptar-lo a la normativa europea.
- Així, a les Canàries no s'hi aplica l'IVA, ni els impostos estatals als hidrocarburs i al tabac, tot i que a la pràctica se n'han establert uns de molt semblants. Fixa també una inversió determinada de l'Estat, el règim específic d'abastament facilita el transport de persones i béns, permet importar certs productes de consum a preus internacionals i, a més, tenen més incentius i bonificacions per a la producció i millors condicions encara per a empreses que es puguin acollir a la zona especial canària.

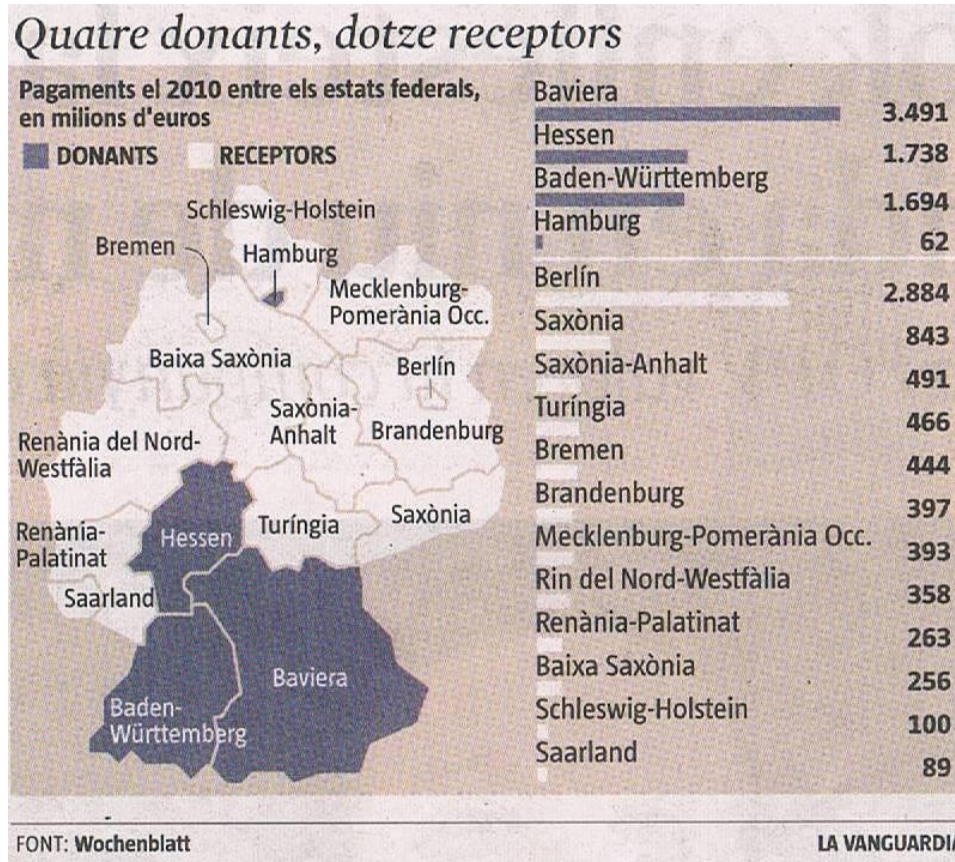
Balances fiscals a Alemanya

L'estat de Baviera,
el principal contribuent,
va aportar 3.900 MEUR (2012)

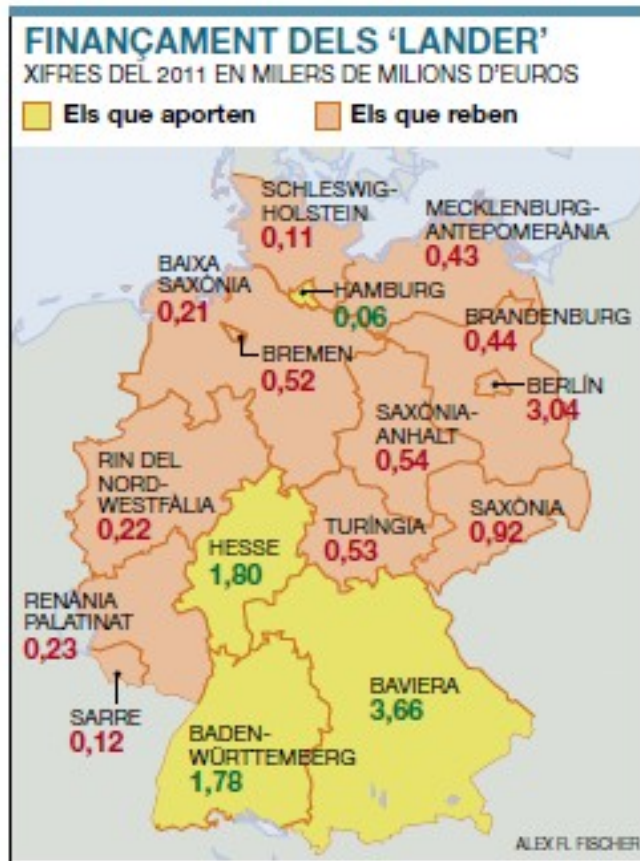
(Font: El Periódico: Política 20.04.2009 i Internacional 18.07.2012 EL PUNT AVUI: Política 6.02.2013
AVUI: Món i Política 16.05.2010 Directe.cat: Internacional 16.10.2010 i Presència: Política 25.01.2011)

Baviera es rebel·la contra la solidaritat regional

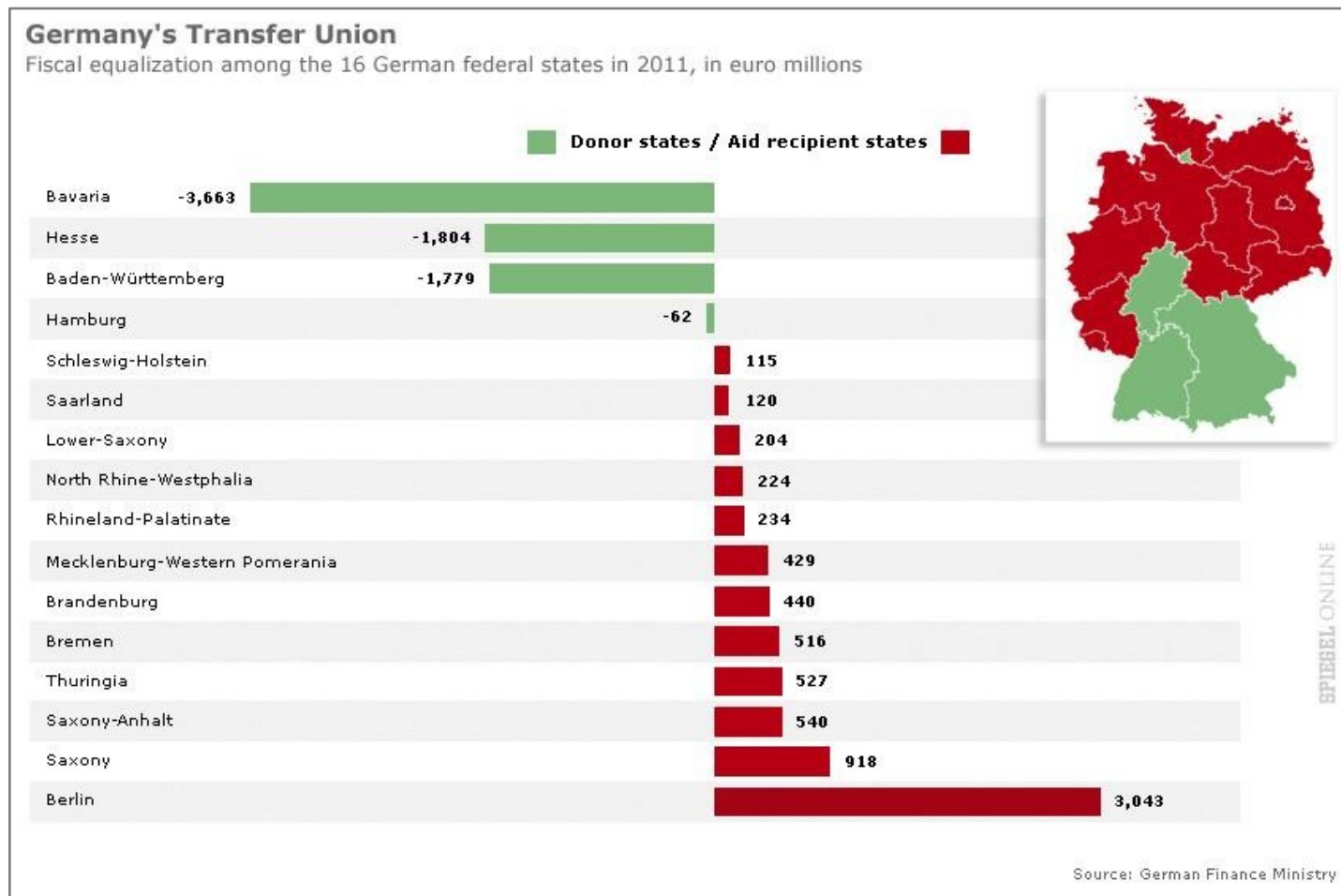
- L'estat (land) de Baviera, el primer contribuent al fons de compensació entre estats federals alemanys, diu que el sistema actual d'anivellament intern no funciona.
- El 2010 els quatre lands van transferir 4.000 milions d'euros en concepte d'anivellament financer.
- La contribució actual no ajuda les regions febles, i en canvi debilita les fortes.

Polèmica pel finançament a Alemanya

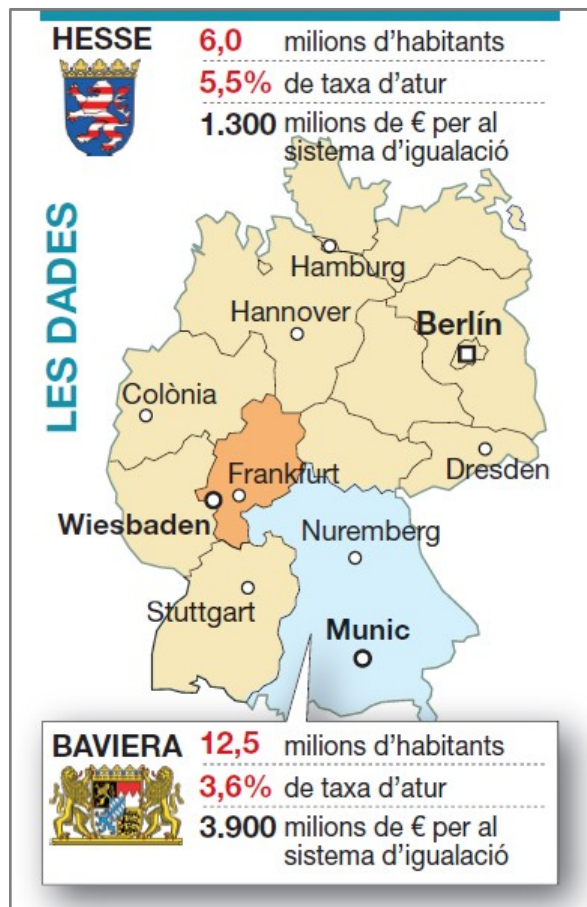

- Baviera porta al Constitucional el sistema de solidaritat alemany.
- Baviera és solidari però el sistema de compensació, no. Som solidaris, però no és net que un pagui més de la meitat i uns altres 12 rebin.
- Segons les dades referides a l'any 2011, Baviera va aportar **3.600** milions d'euros, pràcticament el 50% del total de les aportacions.
- Els catalans aquest mateix any vàrem aportar **17.760** milions d'euros.

Balances fiscals a Alemanya

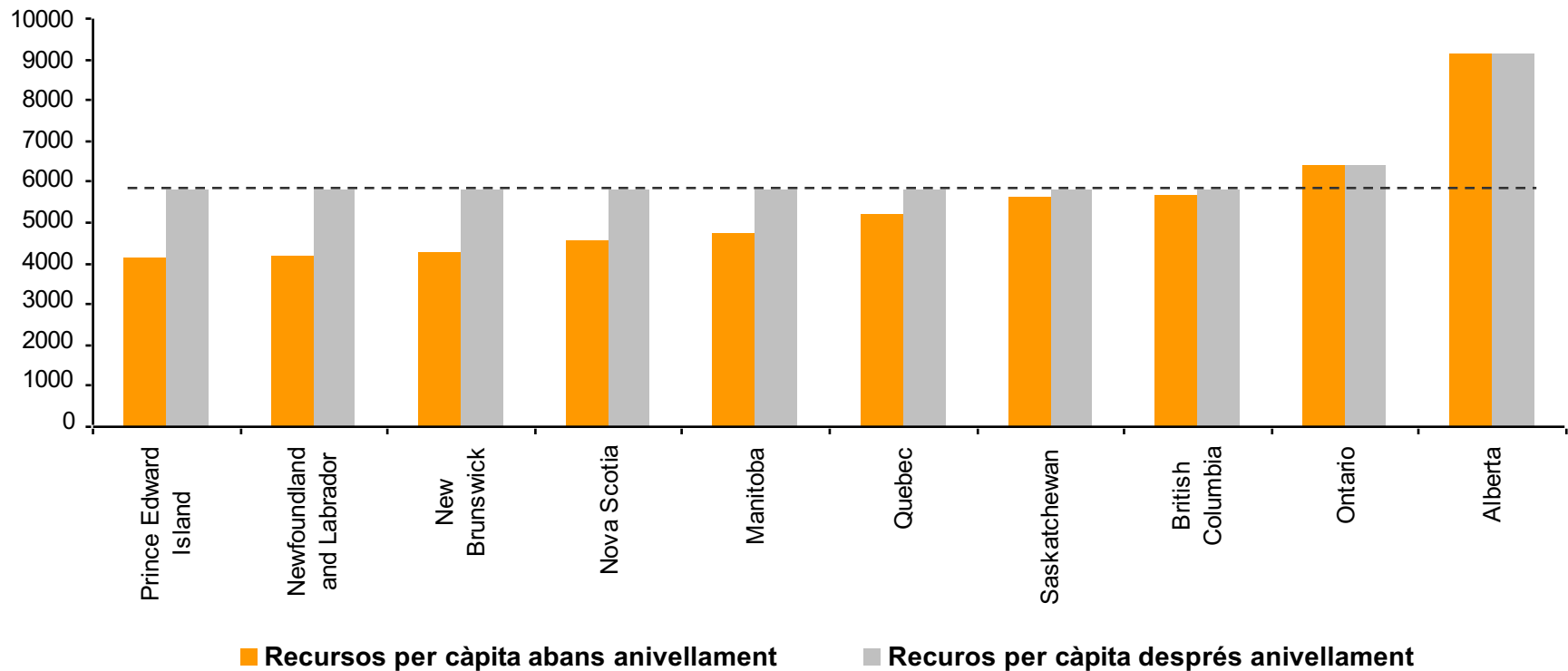

Els dos “länder” més rics porten el finançament al Constitucional

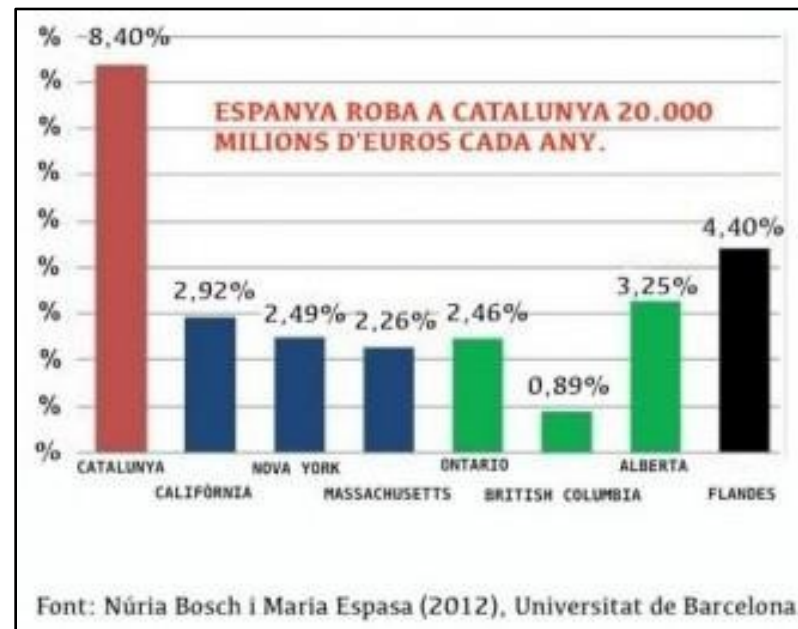
- Baviera i Hesse es rebel·len contra l'actual model de compensació federal. Actualment només tres estats contribueixen al fons: Baviera, Baden Württemberg i Hesse, mentre que els altres 13 en són receptors.
- El president bavarès, impulsor del recurs, afirma que “el sistema és, en la seva forma actual, injust, insolidari i hostil i fomenta un desequilibri que ja no pot funcionar”.
- Baviera va aportar, l'any 2012, **3.900** milions d'euros, mentre que a l'extrem oposat, Berlín en va rebre 3.300 milions, més del 40% del total.

Balances fiscals al Canadà

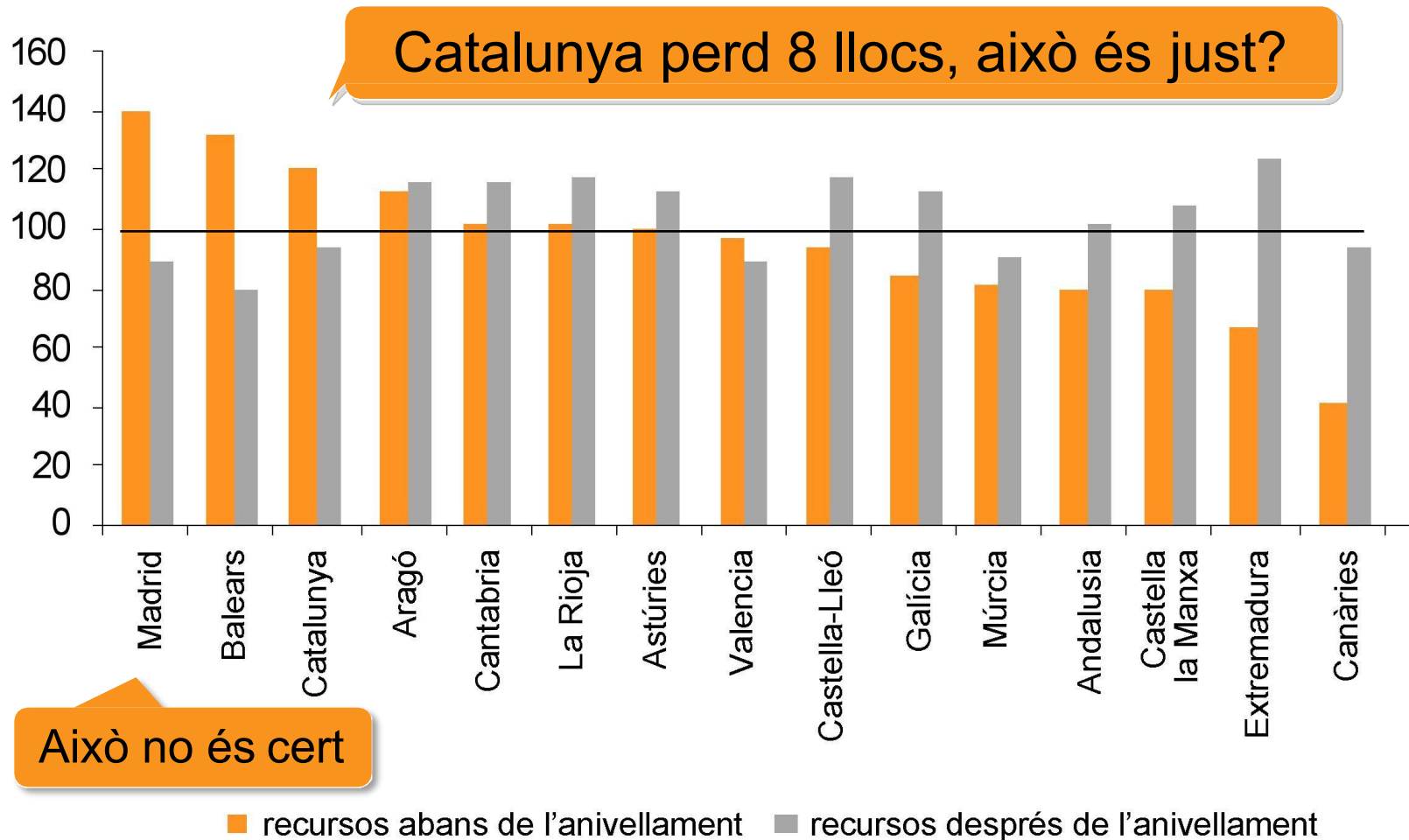

Dèficit fiscal comparat de diferents regions del món

- El robatori a Catalunya és un cas únic a occident.

Balances fiscals a Espanya

Catalunya, el país més espoliat del món

Dèficit Fiscal (estimat 2012)

- EUA: 2,5% del PIB
- Canadà: 2% del PIB
- Austràlia: 2% del PIB
- **Catalunya: 8,2% del PIB**

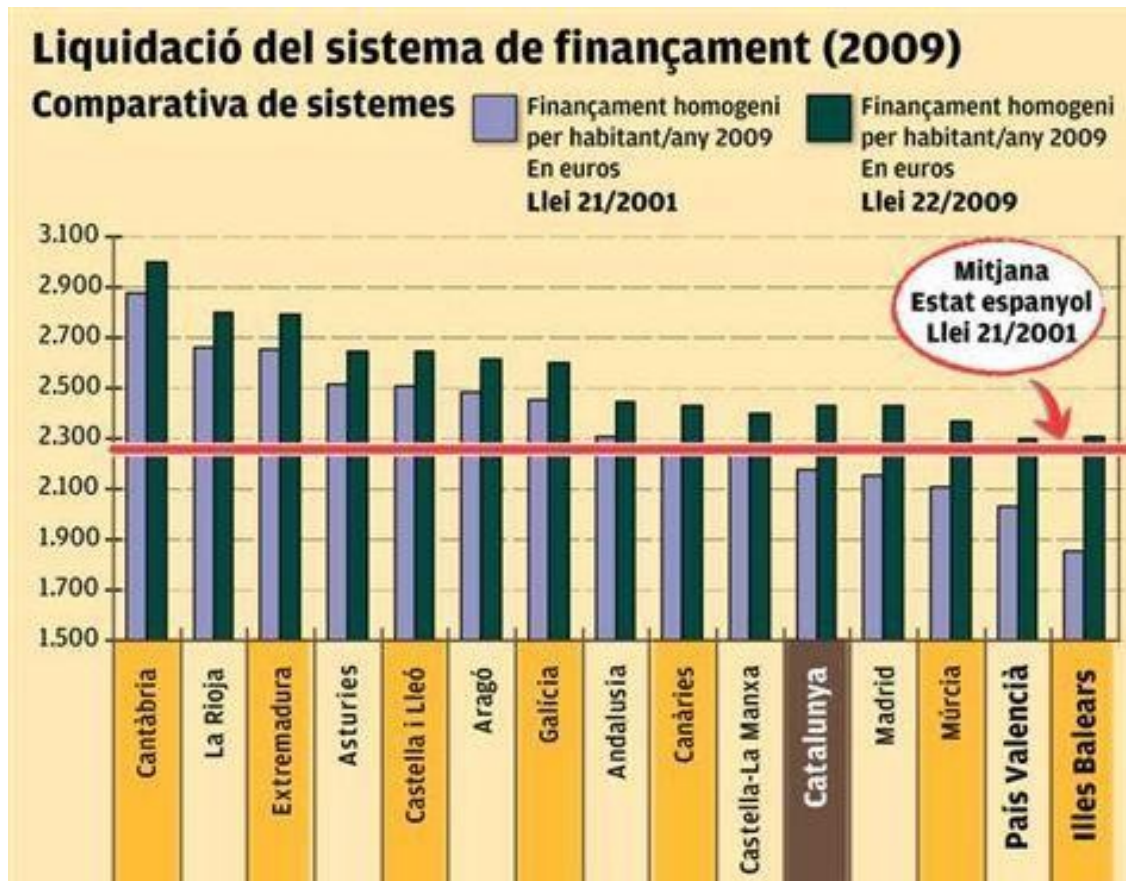

El nou sistema de finançament

- Catalunya **encara no arriba a la mitjana** en finançament.
- La consigna que totes les comunitats hi guanyarien amb el nou finançament va ser acollida pel PP com una cortina de fum de La Moncloa per tapar el suposat tracte de favor a Catalunya.
- Dos anys després, amb la liquidació del 2009 en què regia per primer cop el nou model de finançament, la consigna de que tothom hi guanya **és una realitat comptable**.
- La renda per habitant de Catalunya s'eleva de quasi 2.200 a poc més de 2.400 euros, però **queda a 600 euros** de la comunitat que lidera el finançament per habitant –Cantàbria– **i no arriba a la renda** que ja rebien La Rioja, Extremadura, Astúries, Castella i Lleó, i Aragó amb el model del 2001.

El nou sistema de finançament (i 2)

A més a més, Catalunya ha de tornar 2.478 milions perquè la previsió d'ingressos anticipada fa dos anys no es correspon amb el que efectivament van recaptar (liquidació 2009)

Catalunya la segona comunitat on menys creix el finançament autonòmic

- Els ingressos augmenten un 4,5% des del 2009, la meitat que la mitjana.
- Ordinalitat. Catalunya és la 3a en recaptació, però la 10a en ingressos.
- L'Estat es nega a revisar el model aquest any, tal com marca la llei.
- La Generalitat creia que havia pactat **el millor** sistema.

Els resultats del sistema de finançament pactat el 2009

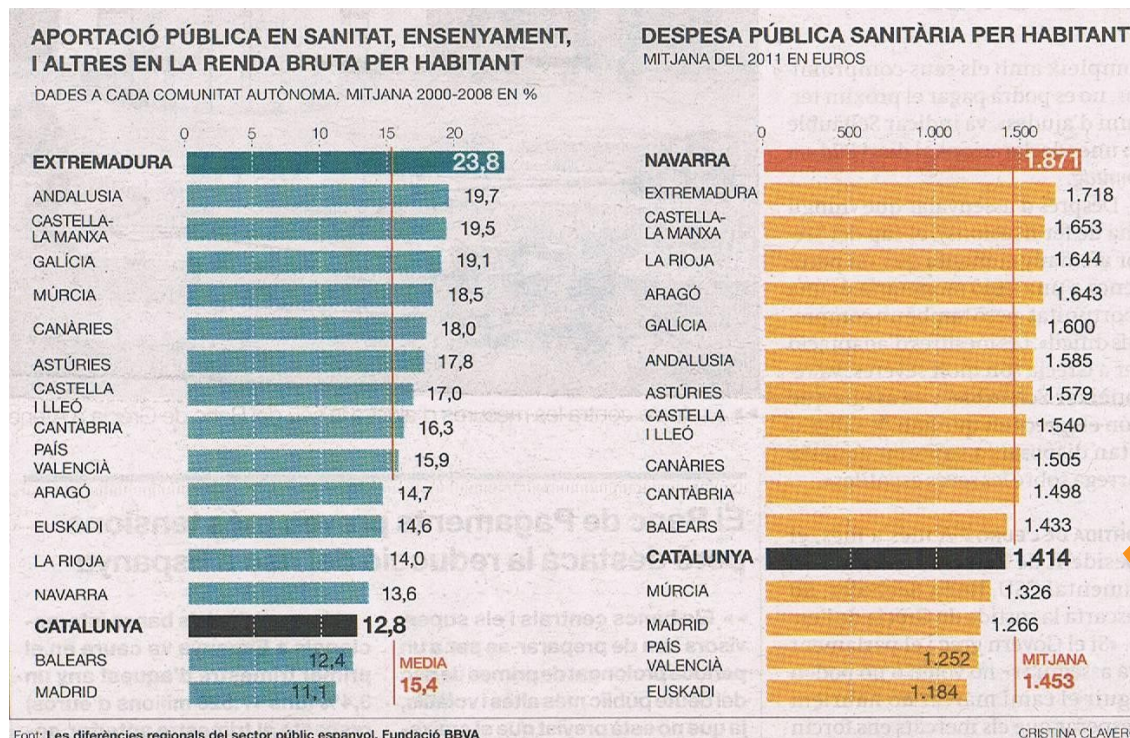
Recursos del model de finançament entre el 2009 i el 2012 (últim exercici liquidat)
En milions d'euros i en termes normatius i competencialment homogenis

Comunitat autònoma	2009	2012	Variació	Percentatge de variació
la Rioja	717	820	103	14,4%
Cantàbria	1.397	1.592	195	13,9%
Aragó	2.985	3.363	378	12,7%
Extremadura	2.476	2.786	309	12,5%
Andalusia	15.422	17.215	1.793	11,6%
Castella-la Manxa	4.253	4.710	456	10,7%
Canàries	3.695	4.085	390	10,6%
Balears	2.188	2.407	219	10,0%
Galícia	6.035	6.634	598	9,9%
Astúries	2.376	2.607	231	9,7%
Castella i Lleó	5.788	6.335	548	9,5%
València	9.512	10.354	842	8,9%
Múrcia	2.744	2.966	222	8,1%
TOTAL	88.117	95.174	7.057	8,0%
Catalunya	15.394	16.091	698	4,5%
Madrid	13.134	13.208	74	0,6%

La despesa pública manté les desigualtats econòmiques

- Un informe patrocinat per la Fundació del BBVA destaca les discrepàncies en la prestació de serveis bàsics.

Mani qui
mani, els
catalans
sempre per
sota la
mitjana
espanyola

L'asfixia financera de Catalunya

- Les comunitats de règim comú són aquelles que no recaptin directament, ni regulen, ni inspeccionen, els impostos que paguen els seus ciutadans.
- El ingressos que alimenten els pressuposts d'aquestes comunitats provenen de la participació en una part de la recaptació d'una cistella d'impostos estatals, que s'anomenen tributs cedits.
- Catalunya és una comunitat de règim comú, i en els pressupostos que enguany ha presentat el govern d'Artur Mas, el total d'ingressos de la Generalitat procedents d'impostos són de **17.391** milions.
- Cal senyalar que l'any 2011 els catalans pagarem, aproximadament, cap a **60.000** milions d'euros d'impostos.

L'asfixia financera de Catalunya (2)

- La major part de la recaptació prové de les cotitzacions a la seguretat social, amb uns **21.500** milions d'euros, seguida de l'IRPF amb **16.500** milions, l'IVA amb **9.500** milions, l'impost de societats amb **4.500** milions, els impostos sobre consums especial – begudes alcohòliques, tabac, combustibles, electricitat i matriculació de vehicles- amb cap a **6.000** milions, i altres menors – com l'impost sobre successions i donacions, l'impost sobre transmissions patrimonials, l'impost sobre actes jurídics documentals i la taxa sobre el joc- amb uns **2.000** milions d'euros.
- Els **17.391** milions d'euros d'ingressos tributaris del pressupostos de la Generalitat equivalen a **un ridícul 29% dels 60.000** milions d'euros que els catalans paguem d'impostos.
- La conclusió és: de cada **100** euros anuals que paguem d'impostos, només **29** retornen a Catalunya i **71** se'ls queda l'Estat espanyol.

L'asfixia financera de Catalunya (3)

- En el pressupostos de la Generalitat del 2011 aprovats pel Parlament, **només hi ha consignats 17.391** milions d'euros com a ingressos provinents de la recaptació d'impostos, del total dels **60.000** milions que paguem els catalans.
- Aquest diners provenen del 100% de les recaptacions de l'impost sobre successions i donacions, de l'impost sobre transmissions patrimonials, de l'impost sobre actes jurídics documentats, de la taxa sobre el joc i de l'impost de matriculació de vehicles, del 50% de la recaptació de l'IVA i de l'IRPF, i del 58% de la recaptació dels impostos especials (tabac, alcohol i hidrocarburs).
- La Generalitat només recapta directament un **3,3%** dels impostos que paguem els catalans. L'Estat espanyol recapta, legisla i inspecciona el **96,7%** de la recaptació impositiva de Catalunya i **se'n queda el 71%**.

L'asfixia financera de Catalunya (4)

- Les conseqüències directes d'aquesta situació són clares:
 - 1) un espoli fiscal d'uns 20.000 milions d'euros, xifra que equival a gairebé el 10% del PIB de Catalunya.
 - 2) una insuficiència crònica de recursos per part de la Generalitat per poder fer front a les despeses socials bàsiques, cosa que obliga a fer terribles retallades en la despesa pública.
 - 3) un fre a la recuperació econòmica i a la sortida de la crisi.
 - 4) un endeutament creixent de la Generalitat.
 - 5) una reducció en el nivell de vida dels catalans.

L'asfixia financera de Catalunya (i 5)

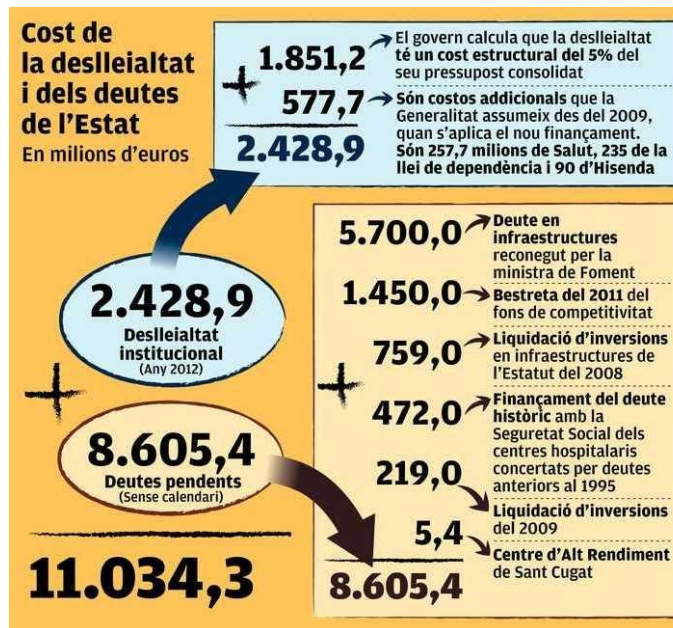

- Aquesta situació és insostenible, provoca una necessitat creixent d'endeutament de la Generalitat i fa inviable un estat del benestar amb unes mínimes prestacions de serveis públics.
- La única sortida possible a aquesta situació és que la Generalitat **recapti i tingui capacitat normativa** sobre tots els impostos que es paguen a Catalunya.
- Això només serà possible si tenim un Estat, la **Catalunya Estat**.

11.000 milions impagats, asfixia financera

- L'Estat li deu 8.605 milions que encara no tenen calendari de retorn.
- La Generalitat estima que aquest any pagarà 2.428 milions per decisions preses a Madrid.

Fins quan
aguantarem
tanta
humiliació?

La generalitat xifra en 8.000 milions d'euros els deutes de l'Estat

- El govern espanyol exigeix al català uns ajustos draconians, però no sufraga els deutes pendents i genera despeses extraordinàries a la Generalitat de manera deslleial.

El dèficit d'inversions en infraestructures i la llei de dependència engrosseixen els incompliments

Escàndol: l'Estat ens deu 9.376 milions d'euros

Quantificació dels incompliments del govern espanyol		
Setembre del 2013		
MILIONS D'EUROS		
Disposició adicional tercera de l'Estatut i inversions Inversió compromesa i no realitzada. Entre els quals hi ha l'incompliment de l'adicional tercera: exercici 2008: 759 milions / exercici 2009: 211 milions / exercici 2010: 719 milions / exercici 2011: 330 milions / exercici 2012: 849 milions / exercici 2013: 661 milions	5.748,0	
Reducció d'ingressos finalistes provinents de l'Estat, període 2010-2012 Treball i servei públic d'ocupació: 258 milions / Dependència i polítiques socials: 121,8 milions / Educació i recerca: 141,7 milions / Salut: 24,6 milions / Sectors econòmics i infraestructures: 90,9 milions / Altres: 35,6 milions	672,6	
Mesures estatals que suposen un increment de la despesa Desplegament de la llei de la dependència: prestació per a cuidadors no professionals no coberta amb recursos de l'Estat entre el 2008 i el 2013: 909,8 milions / Despesa derivada de l'augment del tipus de l'IVA: 66 milions el 2012 i 198 milions el 2013 / Despeses que abans es cobrien amb ingressos finalistes provinents de l'Estat i que la Generalitat ha assumit el 2012: 248,7 milions / Anticonceptius d'última generació: 70 milions / Finançament del medicament Dabigatran per prevenir l'ictus i l'embòlia: 66 milions	1.715,2	
Mesures estatals que suposen un decrement dels ingressos Impost de dipòsits bancaris: 866 milions / Recurs d'inconstitucionalitat contra l'euro per recepta: 198 milions / Recurs d'inconstitucionalitat contra les taxes judicials: 8,6 milions / Introducció de noves exempcions en l'impost sobre operacions societàries: 90 milions / Compensació insuficient desplaçats: 54,9 milions / Vinculació de l'aportació de la indústria farmacèutica a la investigació: 22,4 milions	1.239,9	
TOTAL	9.375,7	

Dèficit Fiscal Català: l'espoli de l'espoli

- Entre el 1986 i el 2006 la població de Catalunya va representar de mitjana el 16% de la població de l'Estat espanyol, va produir el 20% de la riquesa (o PIB) i va suportar el 24% de l'esforç fiscal.
- Entre el 1986 i el 2006, el total de la despesa pública (de totes les administracions: Govern central, Generalitat, Ajuntaments...) va suposar molt **menys del 12%**.

Hem rebut menys de la meitat que hem pagat

- Catalunya acumula un dèficit d'inversió en infraestructures de **8.000 milions d'euros**.

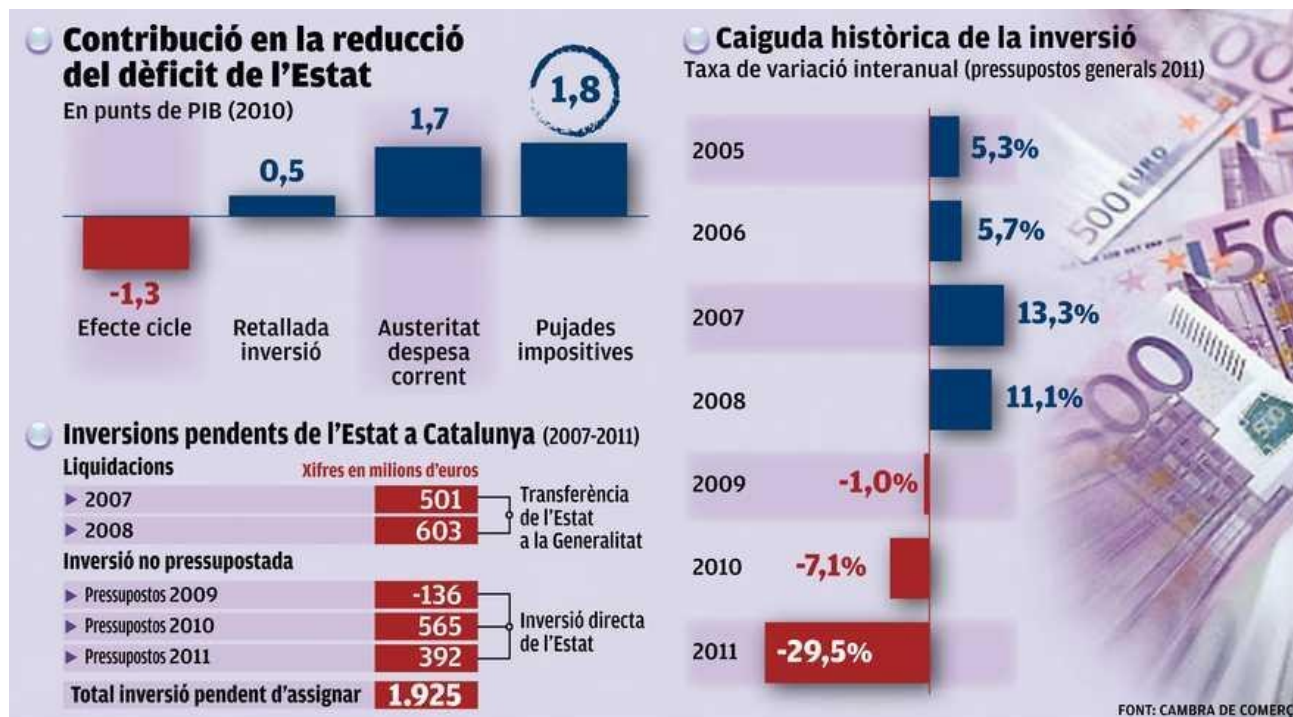
Discriminació inversora durant dècades en tota regla del (0,7% del PIB entre 1991-2001) per contrast amb la resta de territoris de l'Estat (1,1% del PIB en el mateix període)

(Font: AVUI Editorial 30.12.2008)

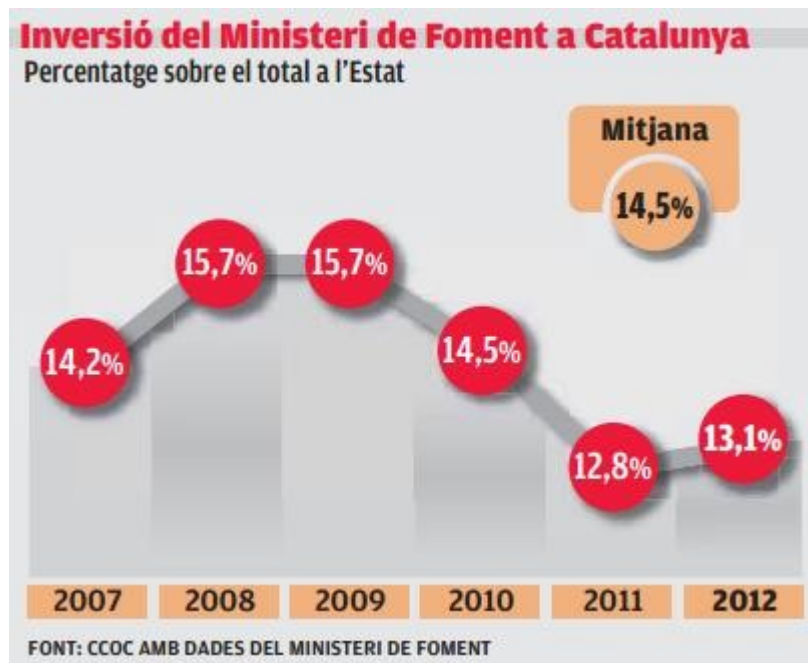
La Cambra de Comerç reclama 2.000 milions més per a Catalunya

- Valls denuncia que l'administració central incompleix l'Estatut i recorda els diners que queden per transferir.

Ofec també en les infraestructures

- El govern espanyol ha practicat una política d'ofec inversor en relació amb Catalunya i només hi ha destinat els últims anys un 13% del total estatal, 6 punts menys del que li correspondria segons el seu PIB.

Les ràtios assenyalen que quan per una població circulen més de 4.000 vehicles al dia és fa necessària la construcció d'una variant.

A Catalunya hi ha força municipis amb aquesta problemàtica, i el cas més emblemàtic és Vallirana, on cada dia passen 22.000 vehicles.

A Espanya estan fent variants per desviar trànsit de només 1.200 vehicles al dia.

Deute ferroviari: 5.748 milions d'euros

- Es el deute de l'Estat en infraestructures.
- Foment admet el gran dèficit amb Catalunya però no es compromet.
- Reconeix que el dèficit inversor de l'estat a Catalunya suma 5.748 milions en infraestructures.
- La nova ministra de Foment promet la reforma de vies i senyalització per evitar xocs, descarrilaments i avaries en el servei.
- Catalunya no pot seguir sent el tren de cua de les inversions ferroviàries de l'Estat.
- Hi ha un retard endèmic que ha perjudicat molt la xarxa i, per tant, els usuaris.

Control dels diners

- L'únic, únic, que uneix tots els catalans i totes les persones que viuen a Catalunya, votin el que votin, sigui partits sobirans catalans, CDC, UD, ERC, IC, CUP, controlats des de Madrid, PP i, ai!, PSC, o colonitzats mentalment per l'unitarisme centralista, C'S, és

l'espoliació fiscal.

- Els diners nostres que ens prenen des de les vies més diverses que ens imposen, fent de Catalunya el país del món que paga més impostos.

Ens cal controlar els nostres diners

Què en farem amb tots aquests diners?

17.036 MEUR → 47 milions d'euros al dia

- **L'Eix Transversal Ferroviari**
Ample europeu i alta velocitat
Lleida - Girona. Cost: 7.000 MEUR
L'obra més cara història de Catalunya.
Pagat amb 149 dies d'espoli.

(Font: El Periódico de Catalunya 20.12.02008)

- **Línia Orbital Ferroviària**
Vilanova, Terrassa, Granollers i Mataró
120 km de traçat i 39 estacions.
Cost: 4.000 milions d'euros.
Pagat amb 85 dies d'espoli.

(Font: AVUI 20.12.2008)

Què en farem amb tots aquests diners? (2)

17.036 MEUR → 47 milions d'euros al dia

- **El canal Segarra-Garrigues**

Te 85 km de llargada, crearà 70.000 noves Ha. de regadiu i 4.000 lloc de treball directes. Inversió de 1.500 milions d'euros.

Pagat en 32 dies d'espoli.

(Font: El Punt Territori 21.09.2009)

- **Nova estació de metro de l'L2 Badalona**

La nova estació Badalona - Pompeu Fabra té dos vestíbuls, andana central, ascensors, escales mecàniques i 0,6 km nous de línia. Cost: 70 milions d'euros.

Dues estacions cada tres dies.

(Font: El Punt Badalona Infraestructures 12.07.2010)

Què en farem amb tots aquests diners? (3)

17.036 MEUR → 47 milions d'euros al dia

■ Carreteres

Cost Eix Transversal Lleida-Girona: 420 MEUR
Desdoblar-lo (2011), o fer-lo bé: 733 MEUR

Costaria 16 dies d'espoli fiscal.

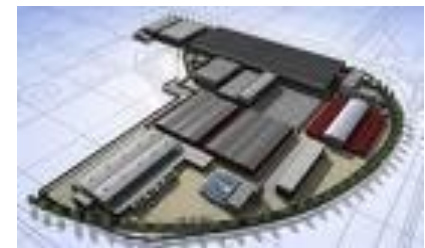

(Font: Observatori del Finançament de Catalunya)

■ Dessalinitzadores

La dessalinitzadora més gran d'Europa,
la del Prat de Llobregat va costar 160 MEUR

Pagat en 3,5 dies d'espoli fiscal.

(Font: AVUI - Política 20.07.2009)

Què en farem amb tots aquests diners? (4)

17.8036 MEUR → 47 milions d'euros al dia

- **La nova terminal de l'aeroport de BCN**
Capacitat per a 30 milions de passatgers.
Generarà 3.000 llocs de treball directes i
37.000 d'indirectes. Cost 1.258 MEUR
Pagat en 27 dies.
- **El nou aeroport Lleida - Alguaire**
Dissenyat per a 400.000 passatgers i
6.000 tones de mercaderies l'any.
Cost 122 MEUR
Pagat en 2,5 dies d'espoli fiscal.

Què en farem amb tots aquests diners? (5)

17.036 MEUR → 47 milions d'euros al dia

■ Hospitals

El nou Hospital de Mollet del Vallès amb 160 llits té un cost de 61 milions d'euros.

Un hospital cada dia i mig.

(Font: Dossier de premsa. Hospital de Mollet
Generalitat de Catalunya 31.07.2010)

■ Centres educatius

La construcció d'un centre educatiu té un cost mitjà d'entre 3,5 i 4 milions d'euros.

Cada dia es poden fer 12 escoles.

(Font: AVUI Política 20.07.2009)

Què en farem amb tots aquests diners? (6)

17.036 MEUR → 47 milions d'euros al dia

■ Pont

El nou pont, Lo Passador, entre Sant Jaume i Deltebre. Té 250 metres longitud i 19,3 d'ample.
Cost: 17,9 milions d'euros.

Es poden fer més de dos ponts cada dia.

(Font: AVUI Societat Infraestructures 1.10.2010)

■ Centre d'Atenció Primària (CAP)

El nou CAP de les Borges Blanques donarà servei a 17.000 usuaris. Superfície 2.213 m² dues plantes
Cost: 5 milions d'euros.

Cada dia es poden fer 9 CAPs.

(Font: Gencat - Departament de salut
Notes de premsa 1.10.2010)

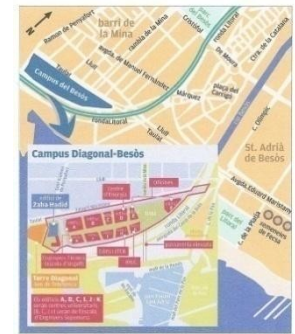
Què en farem amb tots aquests diners? (7)

17.036 MEUR → 47 milions d'euros al dia

■ El nou campus del Besòs

El nou campus Diagonal-Besòs de la UPC agruparà tots els estudis d'enginyeria per a 7.000 alumnes. Inversió de 130 milions d'euros.

Pagat en menys de tres dies.

(Font: AVUI. Barcelona, 13.01.2009)

■ Centre de tractament de residus

Nova planta de gestió de residus CTRV a Vacarisses. Residus RESTA i FORM. Cost: 75 milions d'euros.

Pagat en una mica més d'un dia.

(Font: Tribuna.cat Crònica Territori 13.09.2010)

Què en farem amb tots aquests diners? (8)

17.036 MEUR → 47 milions d'euros al dia

■ Centre recerca biomèdica Esther Koplowitz

El nou edifici de l'Hospital Clínic de Barcelona té 14.506 m² per a 400 investigadors mèdics.
Cost: 60,7 milions d'euros.

Un centre de recerca cada dia i mig.

(Font: AVUI Societat 4.10.2010)

■ En matèria d'aigua potable

Un túnel de 15 km de longitud amb la canonada d'1,8 metres, que uneix els centres distribuïdors de Font Santa i Trinitat. Cost: 220 milions d'euros.

Un túnel hídric cada cinc dies.

(Font: El Periódico Barcelona
Infraestructura a Collserola 7.10.2010)

Què en farem amb tots aquests diners? (9)

17.036 MEUR → 47 milions d'euros al dia

- **Un organisme públic, la CMT**

El nou edifici al 22@ de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions de 12.200 m² i 10 plantes (Barna).
Cost: 62,5 milions d'euros.

Un organisme cada dia i mig.

(Font: El Periódico Barcelona Districtes 1.10.2010)

- **El nou hangar de manteniment d'Iberia**

Tant gran com el camp del Barça té 13.000 m² i capacitat per als avions més grans del món
Donarà feina a 200 persones. Cost: 24 milions

Cada dia dos hangars.

(Font: El Periódico Gran Barcelona 19.10.2010)

Què en farem amb tots aquests diners? (10)

17.036 MEUR → 47 milions d'euros al dia

■ El Sincrotró Alba

Nou centre d'investigació avançada amb un cost de 200 milions d'euros
Pagat en 4 dies.

(Font: AVUI, 25.07.2008)

- ### ■ Els Jocs Olímpics de Barcelona
- Cost total de la transformació de la ciutat al 1992: 4.800 MEUR
Quan ho repetim?

(Font: Xavier Sala i Martín, 1997)

Què en farem amb tots aquests diners? (11)

17.036 MEUR → 47 milions d'euros al dia

- **Residències per a gent gran**

Construir i equipar un centre residencial per a gent gran amb unes 100 places, costa uns 7 milions d'euros.

Cada dia es poden fer 7 residències.

(Font: AVUI Política 20.07.2009)

- **Les pensions de viduïtat**

No creieu que és podrien millorar?

Aquest dèficit immens ho permet.

Què en farem amb tots aquests diners? (12)

17.036 MEUR → 47 milions d'euros al dia

■ Habitatges

La Generalitat podrà edificar 55.000 pisos cada any i regalar-los, si vol.

■ Trens

Construir 15 línies de TGV que vagin de Barcelona a la frontera francesa cada any.

Què en farem amb tots aquests diners? (13)

17.036 MEUR → 47 milions d'euros al dia

■ La nova tèrmica del Besòs

Dobla la potència elèctrica de Barcelona.

El complex, que ha costat, **436** milions d'euros genera quasi tanta energia com una central nuclear. Tecnologia punta per a una planta que redueix fins al 70% les emissions de CO₂

Reduirà en 600.000 tones anuals les emissions de CO₂ i eliminarà completament les de sofre.

Pagat en 9 dies d'espoli fiscal.

Què en farem amb tots aquests diners? (i 14)

17.036 MEUR → 47 milions d'euros al dia

- **La Torre Agbar**

Cost unitari de 130 milions d'euros.

- **Espanya, el gran frau**

L'espoli fiscal dels darrers 20 anys equival a 200.000 milions d'euros.

Permet construir 1.500 torres Agbar, una cada kilòmetre entre Barcelona i Berlín.

Dèficit de l'Església Catalana

- L'església catalana també pateix dèficit fiscal.
- Els catalans van donar el 2003 un total de 19,4 milions d'euros via IRPF i els bisbats catalans van rebre 14,3 milions (només una petita **diferència de 5,1** milions).
- Un **dèficit fiscal catòlic** que s'ha anat repetint els darrers anys.

L'espoliació fiscal també afecta l'església catalana

- La “casella” de la declaració de renda permet als contribuents decidir si s'atorga un percentatge dels seus impostos a l'església.
- El 2012 va suposar una assignació directa de 248 milions d'euros a la Conferència Episcopal espanyola, dels quals **només 5,5 milions** van revertir a l'església catalana, una forma més d'espoli que patim els catalans.
- Malgrat que la casella la van marcar un 35% dels ciutadans espanyols i que a Catalunya va ser un 25%, l'esforç fiscal dels catalans en aquest sentit no va revertir en el percentatge que correspondria a l'església catalana.

Les ONG socials també pateixen dèficit fiscal

- Les entitats de Catalunya van **deixar** de rebre l'any passat **37** milions d'euros en subvencions.
- Reclamen que es marqui la creu del 0,7% de l'IRPF per a fins socials.
- Les ajudes van permetre finançar 591 projectes el 2009.

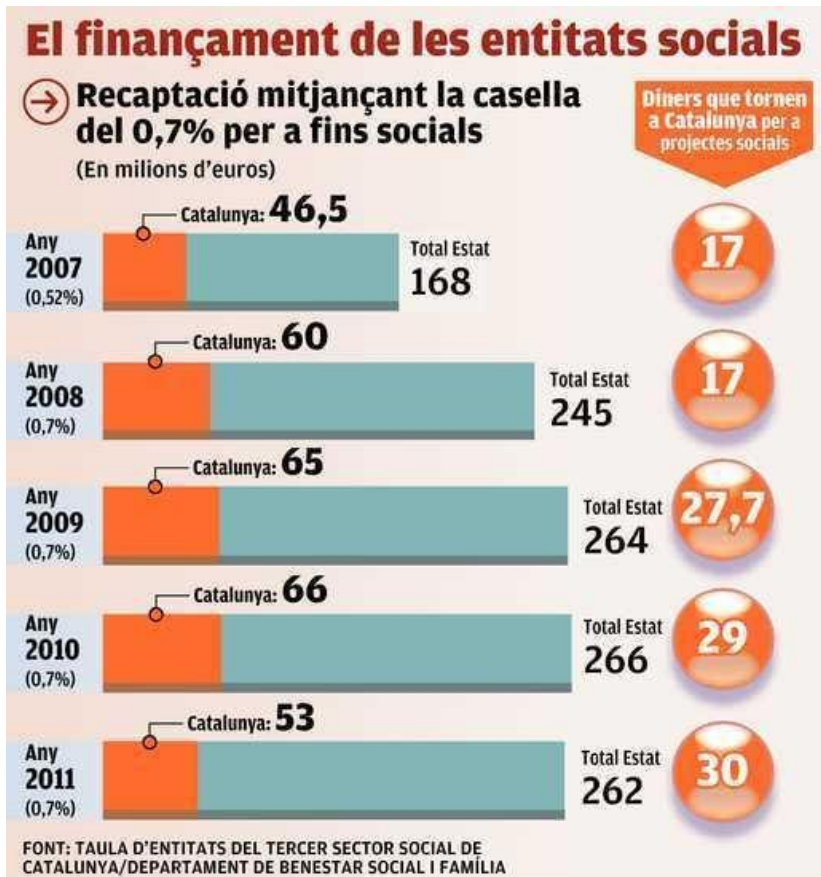
Carolina Homar, de l'ICASS, la consellera Carme Capdevila i Carles Barba, representant de les entitats ■ PERE VIRGILI / ARXIU

L'espoliació social, el 0,7% de l'IRPF

- El Departament de Benestar i Família manté la reivindicació històrica perquè Catalunya gestioni el 0,7% de l'IRPF que els contribuents decideixen destinar a fons socials quan marquen la casella corresponent a la declaració de la renda.
- El govern insisteix que **s'ha de complir la sentència** del Tribunal Suprem, segons la qual és competència de la Generalitat la gestió d'aquests recursos.
- Un altre espoli, **el social**. Catalunya aporta 52 milions, en tornen 29 per tant en falten 23 milions.

170 milions: dèficit fiscal del 0,7% per a les ONG

- Catalunya rep només 120 dels 290 milions de l'IRPF que els catalans han destinat a fins socials els últims 5 anys.
- Contra el Tribunal Suprem i el Tribunal Constitucional de España, el PP i el PSC-PSOE bloquegen que la Generalitat gestioni les subvencions.
- Un altre robatori.

L'espoliació cultural

- El govern espanyol prioritza els equipaments de Madrid.
- El Departament de Ferran Mascarell carrega contra la falta d'inversions en cultura catalana.
- Pel que fa a museus, el del Prado rep 23 milions, i el MNAC només en rep 4. El Reina Sofia, 45 milions, i el MACBA, 2.
- L'Estat tampoc no fa aportacions a l'Institut Ramon Llull i en canvi inverteix **120 milions al *Instituto Cervantes***.

Cultura i equipaments culturals

Cultura <i>milions d'euros</i>	2011	% sobre total	2014	%sobre total	Variació 2011-14
Madrid	197	36%	103	43%	-48%
Catalunya	62	11%	15	6%	-75%

Equipaments culturals <i>milions d'euros</i>	2011	2012	2013	2014
MACBA	1,9	1,7	1,1	0,9
MANC	4,1	3,2	2,1	1,9
Museo del Prado	21,6	16,4	11,3	11,4
Reina Sofía	41,5	24,2	25,4	22,9
Liceu	11,9	10,2	6,9	6,8
Teatre Real	15,5	13,2	8,8	8,8

Les fundacions catalanes també discriminades

- L'advertència de la consellera de Justícia, Pilar Fernández Bozal, sobre la “**fuga massiva de fundacions**” ja té una xifra que quantifiqui el fenomen.
- Des de l'abril de l'any 2008, quan va entrar en vigor la nova legislació sectorial, un total de **62 fundacions catalanes** de nova creació s'han inscrit en algun dels registres dels ministeris del govern espanyol, en comptes de fer-ho la registre de la Generalitat de Catalunya.
- 7.500 euros és el capital exigit per una fundació per començar a funcionar a Espanya. A Catalunya són 30.000 euros.

Simulació d'un pressupost anual

Dèficit fiscal català estimat 17.036 milions d'euros

Conceptes pressupost 2014	Import milions €	Quant.	Total
Seguretat Nacional	1.000	1	1.000
Ambaixades i consulats, com Irlanda	200	1	200
Ajudes al sector agrícola	700	1	700
Desdoblar L'Eix Transversal de Lleida a Girona	730	1	730
Ajudes a les PIMES, autònoms i creació de noves empreses	1.600	1	1.600
Tren mercaderies ports de Tarragona i Barcelona a França	2.200	1	2.200
Recerca			1.500
Centres i l'any 2015? i el 2016? i el 2017?			500
Treure tots els barracons de les escoles catalanes	2.000	1	2.000
Campus universitaris, per a 7.000 estudiants d'enginyeria	130	2	260
Facilitar l'accés a l'habitatge social de lloguer	0,0036	400.000	1.440
Llei de Dependència, ara només per a 54.000 persones	0,0014	150.000	250
Pensionistes, una paga més de 1.200 euros a l'any	0,001	1,6	1.920
Beques i ajuts als estudiants, 1.000 euros mensuals	0,010	50.000	500
Pistes de bàsquet	0,4	1.000	400
Reduir el deute públic			1.836
Total simulació, milions d'euros			17.036

Pressupost Generalitat de Catalunya 2014

36.133 milions €

+ DÈFICIT FISCAL ➡ 17.036 milions €

Total 53.169 milions €
(Increment del **47%**)

Sanitat, educació i interessos

- Que la primera partida en despesa del pressupost de la Generalitat sigui la sanitat i la segona l'educació és lògic.
- Que la tercera es despesa total sigui el pagament d'interessos del deute és una hipoteca que esgarrafa només de saber-ho.
- Pagarem **2.000** milions d'euros d'interessos en un any o el que es el mateix 5,5 milions d'euros cada dia.
- Gairebé tot l'esforç que es fa a base de posar noves taxes, de vendre immobles i actius i de reduir sous de funcionaris acabarà sent per pagar aquests interessos.

Les retallades i l'espoli fiscal

- Retallada a l'Institut Català de Salut (ICS) → 6 dies d'espoli
- El deute a la xarxa d'hospitals concertats → 1 dia d'espoli
- Mantenir OSSA a Catalunya → 4 hores d'espoli
- Atendre pacients d'altres comunitats → 3 dies d'espoli
- Acabar la Línia 9 del metro → 50 dies d'espoli
- Connexió del TAV amb l'aeroport de Girona → 7 hores d'espoli
- Retallada a l'Hospital Josep Trueta de Girona → 4 hores d'espoli
- Fons de competitivitat → 30 dies d'espoli
- Retallada a l'Hospital d'Olot → 1 hora d'espoli
- Tancament del Catalan Center de Nova York → 5 minuts d'espoli

Les retallades i l'espoli fiscal (i 2)

- Retallada a l'Hospital Clínic de Barcelona (ICS) → 12 hores d'espoli
- Retallada a l'Hospital Taulí de Sabadell → 7 hores d'espoli
- Retallada a les Universitats catalanes → 3 dies d'espoli
- Retallada de les ajudes per la setmana blanca → 17 minuts d'espoli
- Retallada en l'acte institucional de Sant Jordi → 5 minuts d'espoli
- Retallada a la CCMA → 15 hores d'espoli

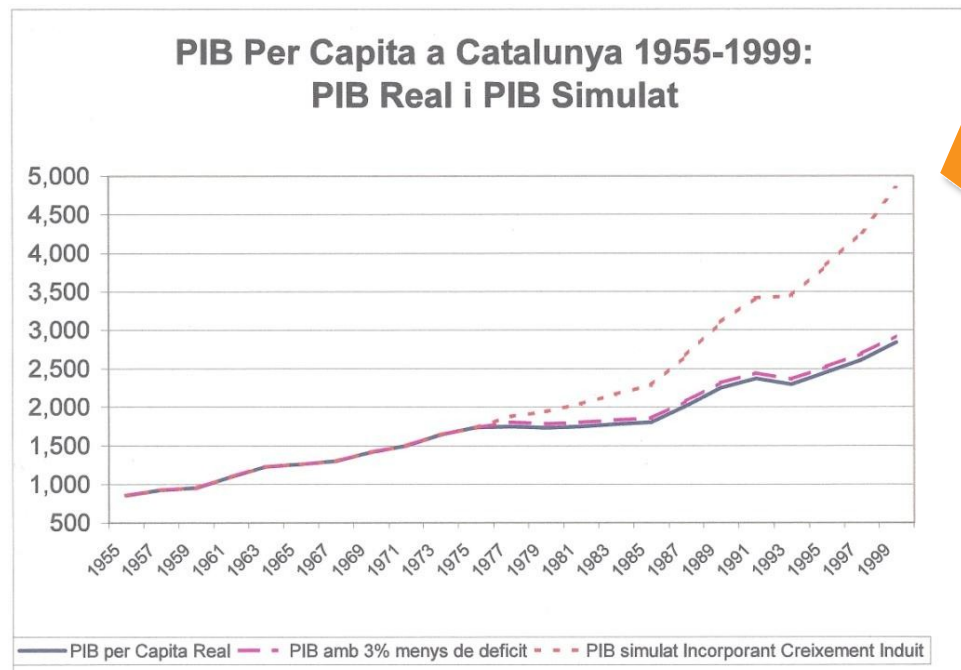

**Si fóssim independents,
no caldrien les retallades**

Els Efectes del Dèficit Fiscal sobre la Taxa de Creixement

- Els efectes més grans **s'obtidrien** si els diners s'utilitzessin en infraestructures de transport i comunicacions o en educació.

Si el dèficit fiscal de Catalunya amb Espanya es **reduís** en un **3%** del PIB, la taxa de creixement anual de l'economia catalana **augmentaria** un **2,1%** de valor esperat

Dèficit Fiscal Comparat

DÈFICIT FISCAL	Import aproximat	Import actualitzat	Nombre habitants	Import persona i any	% Renda persona	Duració
Pla Marshall (EUA) 1948-1951	13.300 M\$	97.000 M\$	147 M	164 \$	1,23%	4 anys
Reunificació alemanya 1990-1999		600.000 M\$	61 M	980 \$	3,75%	10 anys
Dèficit fiscal Catalunya respecte Espanya 2012		17.036 M€	7,4 M	2.300 €	8,2%	INDEFINIT

Què haurien de dir de la generositat catalana que ha aportat a Espanya més del 8% del seu PIB durant més de vint anys?

Miquel Roca troba un error no haver reclamat el concert el 1979

- Miquel Roca, excap de files de CiU al Congrés i un dels pares de la Constitució Espanyola, va admetre ahir que va ser un “**error**” que Catalunya no reivindicqués el concert econòmic durant l’elaboració de l’Estatut de 1979.
- Més de trenta anys després, Roca va recordar que l’actual federació i els republicans es van quedar en minoria a l’hora de defensar un model de finançament que sí que van obtenir els bascos i les navarresos.
- Els socialistes, UDC i el PSUC van ser els principals opositors de la proposta. “**És legítim, però vist en perspectiva era un error**”

Hi ha dues constants al món: la velocitat de la llum i el dèficit fiscal català

- Facis les reformes que facis, sempre surt el 8%, i cada 5 anys sempre ve algú que diu que el nou pla és el millor de la història i tornes a fer números i és el 8%.
- Espanya és com uns trilers: et donen coses, després aixeques el gobelet i surt el 8%.
- No sé si en Mas té un conill al barret, però cada vegada hi ha més gent que veu el truc.
- Quan jo era petit l'objectiu màxim dels independentistes era anar a tallar els collons dels toros d'Osborne a les carreteres. Ara, el moviment independentista és gent seriosa que porta corbata, i a aquests ja no els prens el pèl.

Lucre cessant / cost d'oportunitat

- Tots els projectes estratègics dependents de l'Estat a Catalunya tenen un retard mitjà d'uns **quinze anys**, i són generós.
- Els quinze anys de retards els hauríem de **computar** en el dèficit de la relació de Catalunya amb Espanya en termes de lucre cessant.

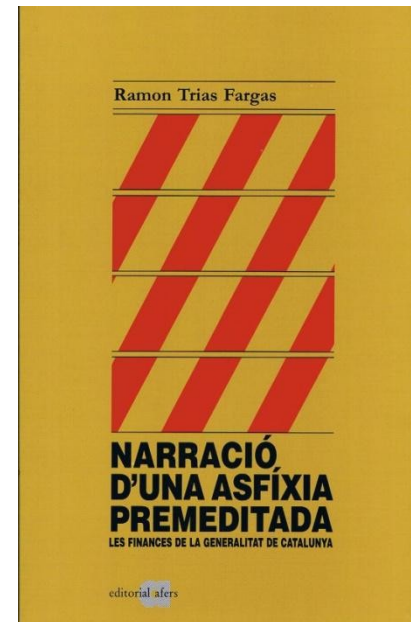
En quan ho valorem?

El **lucre cessant** és una forma de dany patrimonial que consisteix en la **pèrdua d'un guany legítim** o d'una utilitat econòmica per part de la víctima com a **conseqüència d'un fet determinat**, i que aquesta no s'hauria produït si l'esdeveniment pernicios no hagués tingut lloc.

És, per tant, **el que s'ha deixat de guanyar i que s'hauria guanyat de no haver succeït l'esmentat fet pernicios**.

Ningú li va fer cas

- En aquest llibre publicat l'any 1985 en Ramon Trias Fargas deia:
“Des del primer dia, la gent de Madrid comprèn que la manera més eficaç d'escanyar la nostra autonomia passa pel fer-nos el pacte de la fam.
Una autonomia sense diners és com un ciclista sense bicicleta.
I és just reconèixer que, per motius diversos, nosaltres no hem sabut combatre aquesta estratègia”.

L'Agència catalana només recaptarà enguany 1.690 milions

- L'Agència Tributària de Catalunya **només recapta una part** dels impostos totalment cedits, i suposa una part petita del total d'ingressos que deriven del model de finançament:
1.690 milions de 19.332, segons els pressupostos d'enguany.
- Les arques catalanes **depenen de dotze transferències** de l'Estat durant l'any: arriben cada final de mes. La Generalitat també necessita l'autorització de Madrid per endeutar-se a llarg termini.
- La Generalitat té alguns tributs parcialment cedits. En l'últim acord de finançament, que es va començar a aplicar el 2009, es va fixar el 50% de l'IRPF i de l'IVA i el 58% dels impostos especials. Però els recapta l'Agència Tributària espanyola.

L'Agència catalana només recaptarà enguany 1.690 milions (i 2)

- La catalana només gestiona una part dels impostos totalment cedits, que tenen un impacte menor sobre les previsions d'ingressos dels darrers comptes elaborats pel conseller Andreu Mas-Colell: el de grans establiments comercials (14,2 milions), el de successions i donacions (197,6 milions), el de transmissions patrimonials i actes jurídics documentats (1.221 milions), el del joc (254 milions) i el gravamen de protecció civil (3,5 milions).
- Encara que figura a la llista dels cedits totalment, l'impost sobre el patrimoni (240 milions) es gestiona de manera compartida. **El recapta l'Agència Tributària espanyola** i en fa una transferència directa a la Generalitat.

L'administració estatal controla el total de la resta de tributs cedits.

Sense vergonya i sense disfresses

- El ministre d'Hisenda admet que canvia el sistema de càlcul per no afavorir l'independentisme.
- El ministre Cristóbal Montoro va admetre que les balances fiscals conegudes fins ara eren “**correctes**”.
- Va insistir que l'objectiu dels comptes que presentarà les properes setmanes és el d'evitar interpretacions errònies i un ús “**indegut**” dels números que ajuden les tesis dels partidaris de la independència.

Definició del dèficit fiscal català

Catalunya S.A.

és una empresa que té uns accionistes, catalans i no catalans, que sistemàticament retiren una quantitat de beneficis superiors als que els marges de l'empresa poden permetre i, a més, reinverteixen poc i malament en la pròpia empresa la part requerida d'aquests beneficis.

Definició del dèficit fiscal català

Generem una riquesa que no ens dóna benestar,
perquè s'aplica a sostenir la mandra d'aquells
que no generen riquesa.

Nosaltres vivim per sota del benestar que generem

Dèficit Fiscal Sistema Seguretat Social Català

Sistema Seguretat Social Català

- El sistema de Seguretat Social espanyol és un sistema de **repartiment**:
Les cotitzacions que recapta en cada moment serveixen per fer front a les pensions que s'han de pagar en cada moment.
- Un sistema català de Seguretat Social **garanteix** automàticament el pagament de les pensions.
- Catalunya pateix un **dèficit fiscal** amb l'estat espanyol en l'àmbit de la Seguretat Social.
- L'estudi fet pel Centre d'Estudis Sobiranistes (CES) demostra que el sistema propi català permetria **augmentar** el nivell de les pensions i/o garantir la sostenibilitat futura del sistema, acumulant un fons de reserva superior.

Espoliació al sistema de pensions català

Període 2004 – 2007

+ 88.945 milions €, el 23,9% de tot l'Estat, ha pagat Catalunya

- 75.847 milions €, el 20,6%, han rebut els pensionistes catalans

- 13.097 milions d'euros

Això és la ruïna dels catalans

Dèficit del sistema de Seguretat Social català

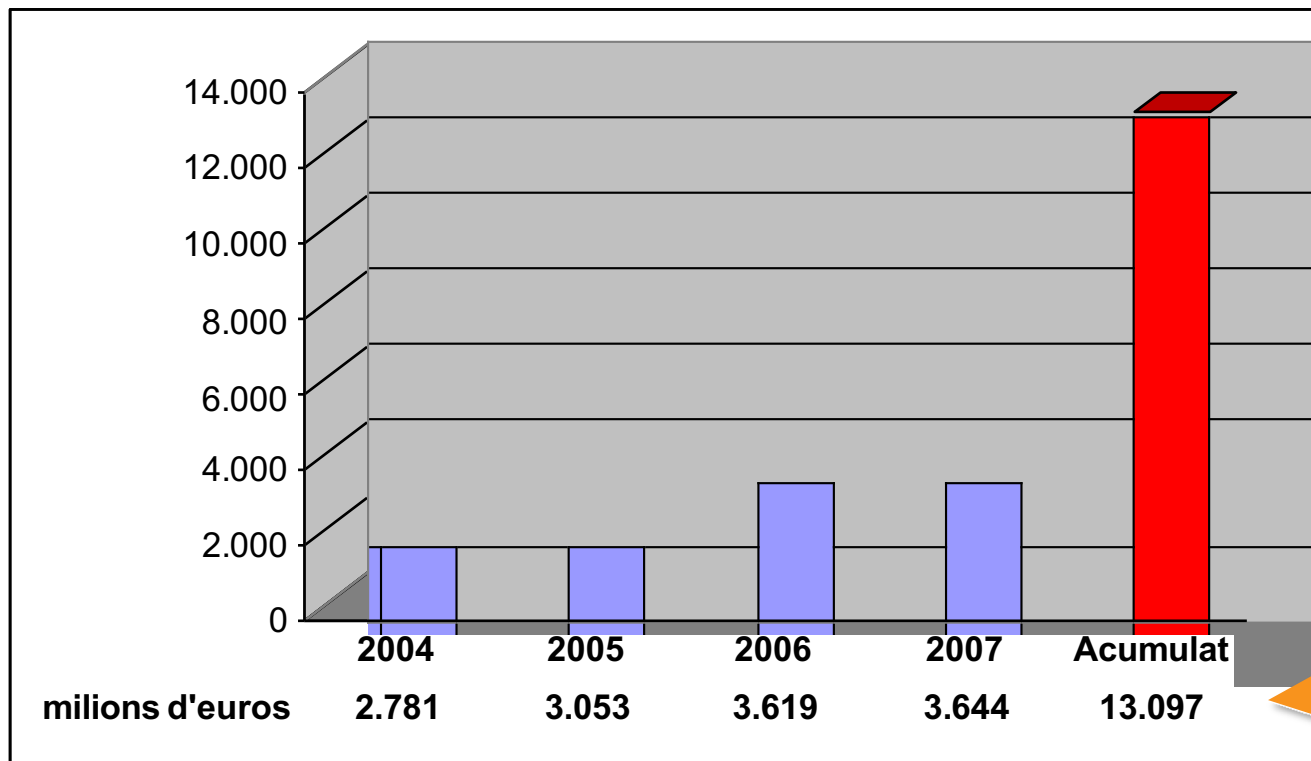
Flux monetari, en milions d'euros

	Any	Ingressos	Despeses	Saldo	% PIB
Catalunya	2004	19.827,1	17.046,6	-2.781,1	-1,76
	2005	21.341,7	18.288,5	-3.053,2	-1,81
	2006	23.134,6	19.516,1	-3.618,5	
	2007	24.641,1	20.996,6	-3.644,4	
Resta de l'Estat	2004	83.061,0	82.391,6	-669,4	
	2005	89.289,6	88.226,5	-1.063,0	
	2006	97.008,9	94.814,0	-2.194,9	
	2007	103.542,3	102.969,5	-572,7	

L'any 2007 la pensió mitjana hauria augmentat en **175 € / mes** (2.450 € anuals)

El dèficit fiscal de la Seguretat Social Catalana

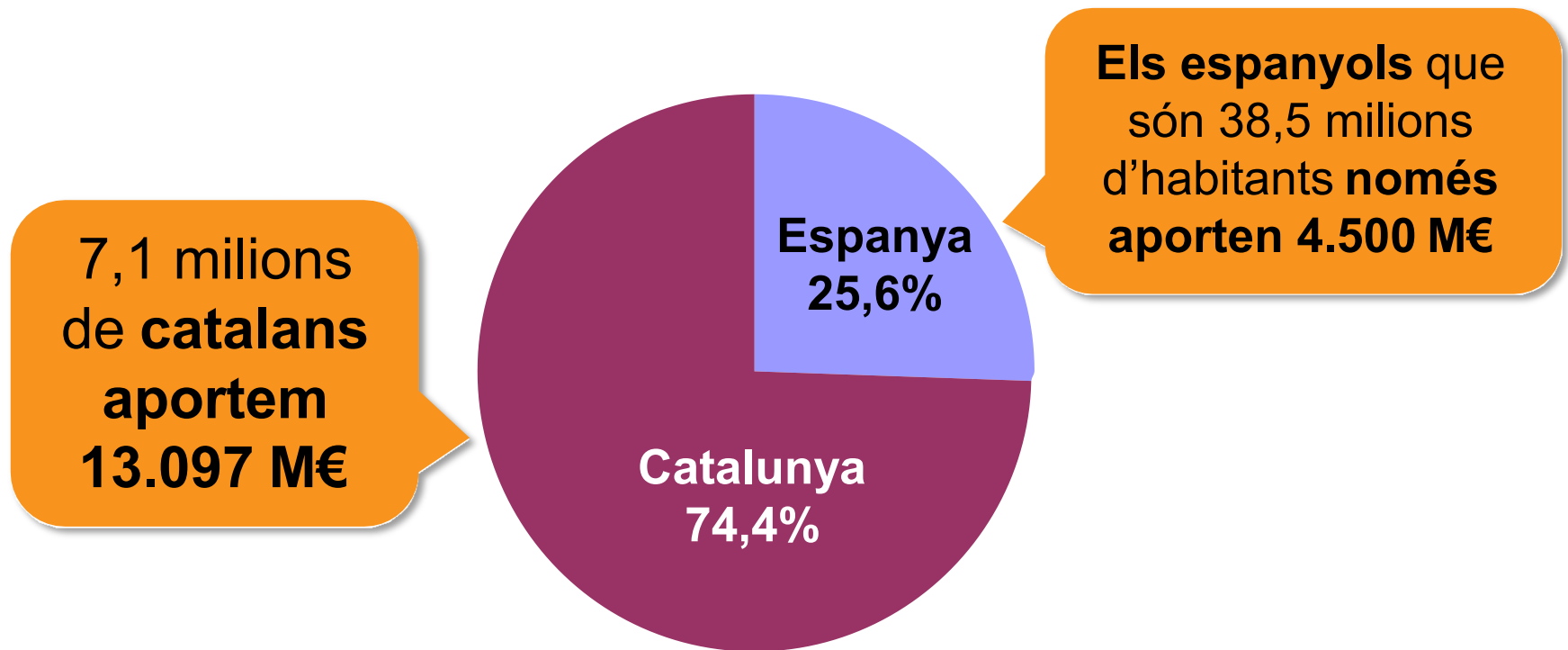
- El superàvit / dèficit català **ha nodrit** el Fons de Reserva estatal.

I això
només en
quatre
anys !!!

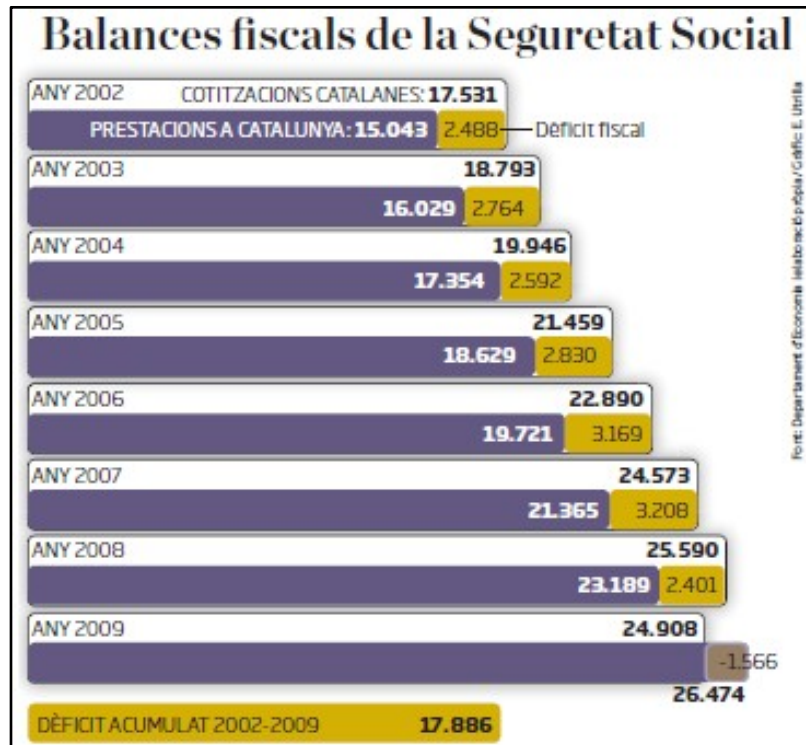
Aportacions al Fons de Reserva Seguretat Social

Període 2004 - 2007

Som nosaltres els que financem unes pensions per als espanyols, que ells no poden sostenir

Una Catalunya independent milloraria les pensions

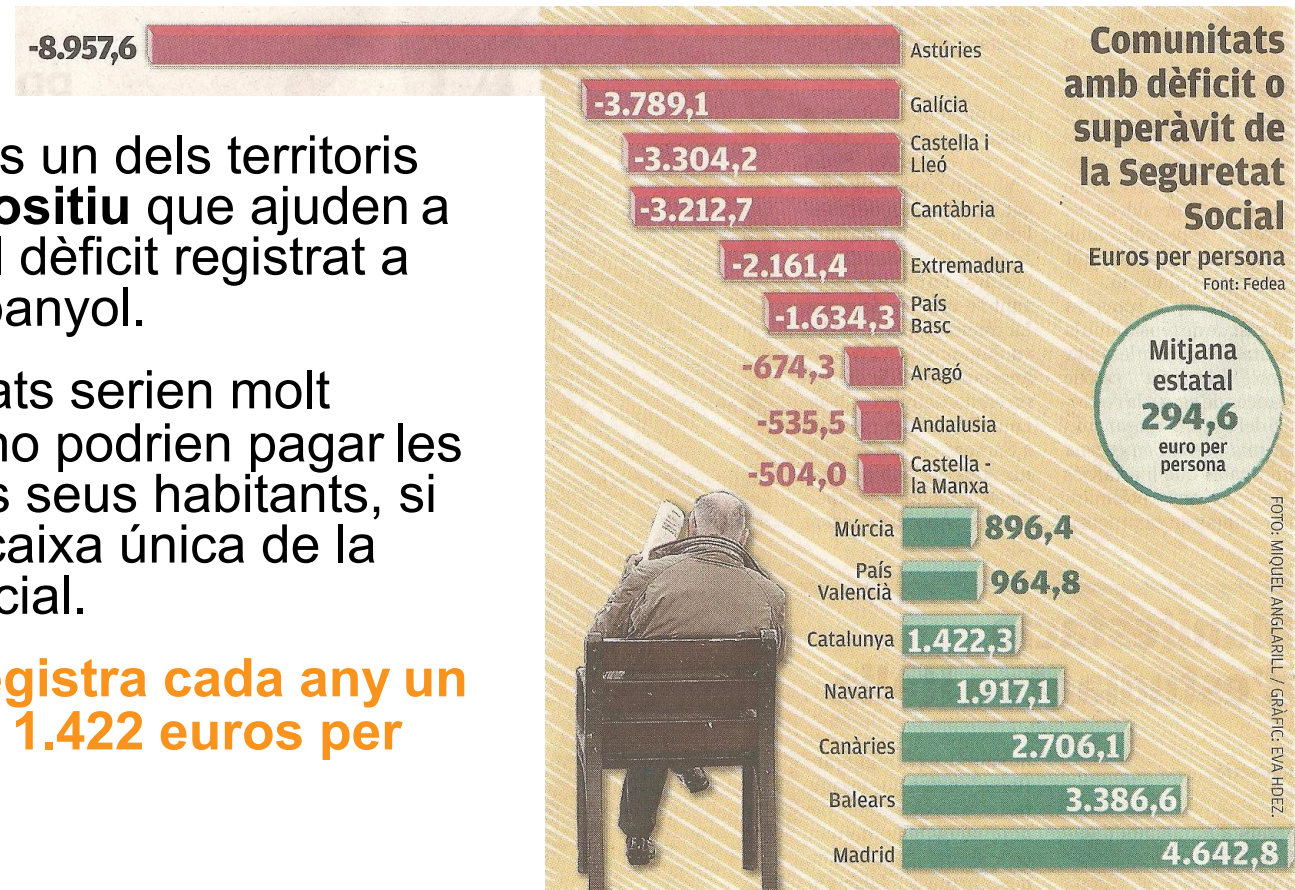

- Catalunya aporta el 19,2% de les cotitzacions socials de l'Estat i només rep un 17,3% de les prestacions.
- Entre el 2002 i el 2008 la diferència va ser d'entre 2.400 i 3.200 milions d'euros per any en contra de Catalunya i en total **s'hauria pogut estalviar fins a 19.452 milions.**
- Això permetria incrementar cada pensió catalana en 2.445 € anuals.

Catalunya paga les pensions de la resta de l'Estat

Catalunya registra superàvit en pensions

- El Principat és un dels territoris amb **saldo positiu** que ajuden a compensar el dèficit registrat a mig Estat espanyol.
- Nou comunitats serien molt deficitàries i no podrien pagar les pensions dels seus habitants, si no existís la caixa única de la Seguretat Social.
- **Catalunya registra cada any un superàvit de 1.422 euros per habitant.**

(Estudi fet per Fedea sobre les pensions espanyoles a l'any 2008)

Catalunya aniria molt millor sense Espanya

Preus reals de 2010	Catalunya	Espanya sense Catalunya	Espanya
1995	-1.045	-12.176	-13.221
1996	-358	-9.284	-9.642
1997	678	-4.315	-3.637
1998	1.050	-4.194	-3.144
1999	1.690	-4.439	-2.749
2000	2.197	-3.197	-1.000
2001	2.727	-126	2.601
2002	2.866	-5.418	-2.552
2003	3.092	1.121	4.213
2004	2.807	931	3.739
2005	2.957	1.346	4.303
2006	3.536	2.628	6.165
2007	3.379	1.634	5.013
2008	2.591	-2.596	-5
2009	-1.252	-21.932	-23.183
2010	-2.142	-26.317	-28.459
	24.774	-86.332	-61.558

- El saldo acumulat de la Seguretat Social pel període 1995-2010 és **positiu** per a Catalunya amb 24.774 milions d'euros.
- Les aportacions catalanes al sistema **han estat superiors** a les prestacions rebudes al territori.
- Espanya sense Catalunya presenta una imatge molt diferent.
- Les prestacions espanyoles han superat les contribucions aportades durant 11 del 16 anys analitzats.

Els jubilats deixaran de cobrar les seves pensions?

(Font: EL PUNT AVUI – Política: Les mentides contra Catalunya 23.09.2012)

Resum de l'espoliació dels pensionistes

- Gràcies a l'**excedent de 24.774** milions d'euros en els 16 anys analitzats, amb l'Estat Català els pensionistes haurien de cobrar més.

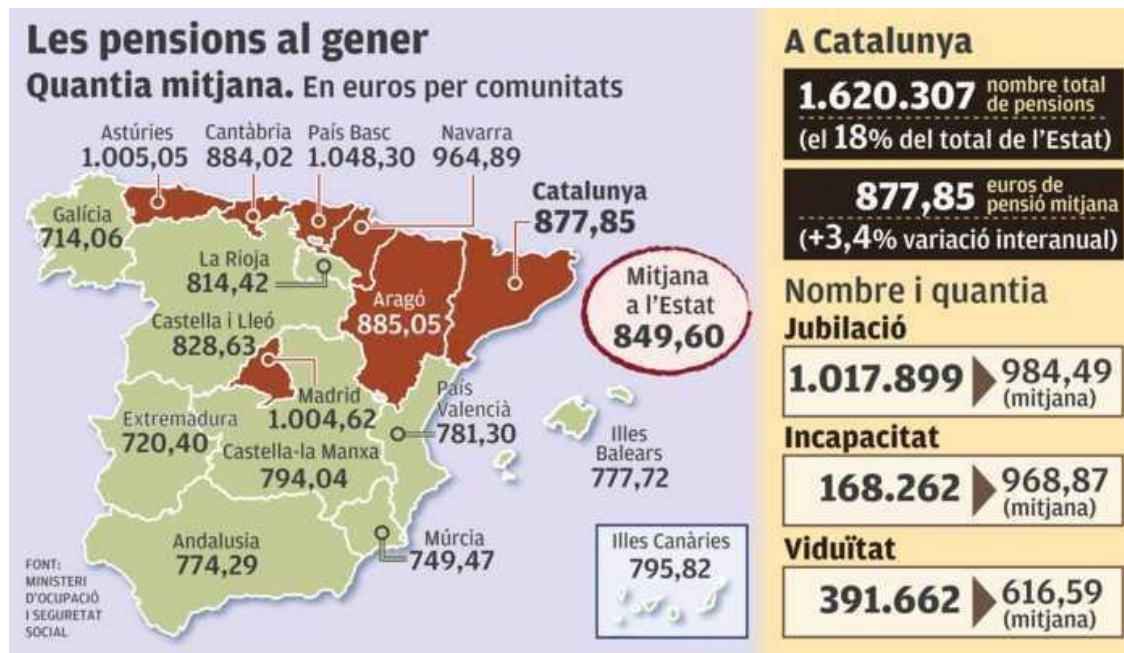
Exactament, la pensió mitjana en una Catalunya independent podria ser un **10% superior** a la que s'obté quedant-nos a Espanya, i sense augmentar els tipus de cotització.

Necessitem la independència de Catalunya per a
disposar i repartir aquests diners

1.422 milions d'€ costa mensualment les pensions dels 1,6 milions de catalans

- La percepció mitjana catalana és de 877,85 euros, inferior a les de Astúries, Cantàbria, País Basc, Navarra i Madrid.

A Catalunya són massa baixes per l'alt cost de la vida

Les pensions discriminen les autonomies amb rendes més altes

- El model actual **no té** en compte que el poder adquisitiu varia a cada comunitat.
- La prestació mitjana a Catalunya, 806 euros al mes, **relega** la comunitat al vuitè lloc a la taula.
- **Crida l'atenció que a Espanya hi ha prop d'un milió de persones amb invalidesa.**

TOTAL PENSIONS*		JUBILACIÓ	
1 País Basc	968,23	1 País Basc	1.103,79
2 Astúries	932,97	2 Astúries	1.095,58
3 Madrid	924,65	3 Madrid	1.062,90
4 Navarra	881,87	4 Ceuta	1.001,36
5 Ceuta	832,48	5 Navarra	991,24
6 Cantàbria	812,82	6 Melilla	940,65
7 Aragó	809,69	7 Cantàbria	929,71
8 Catalunya	806,04	8 Aragó	907,79
9 Melilla	768,29	9 Catalunya	900,08
10 Castella i Lleó	759,42	10 Canàries	858,31
11 La Rioja	746,49	11 Castella i Lleó	854,60
12 Canàries	733,82	12 La Rioja	822,68
13 Castella-la Manxa	730,11	13 Castella-la Manxa	822,20
14 Andalusia	717,07	14 Andalusia	811,37
15 País Valencià	716,95	15 Balears	804,27
16 Balears	710,13	16 País Valencià	802,03
17 Múrcia	688,69	17 Múrcia	780,20
18 Extremadura	665,76	18 Extremadura	746,73
19 Galícia	653,49	19 Galícia	728,24
VIUDETAT		INCAPACITAT PERMANENT	
1 País Basc	675,52	1 País Basc	1.091,98
2 Madrid	648,63	2 Astúries	1.035,11
3 Astúries	626,31	3 Ceuta	1.022,88
4 Ceuta	623,22	4 Navarra	1.015,73
5 Navarra	610,45	5 Madrid	961,87
6 Aragó	590,50	6 Aragó	937,94
7 Melilla	588,21	7 Melilla	907,65
8 Cantàbria	577,49	8 Cantàbria	904,16
9 Castella-la Manxa	575,64	9 Catalunya	902,45
10 Catalunya	573,85	10 Castella i Lleó	857,58
11 Canàries	564,35	11 La Rioja	843,25
12 Castella i Lleó	560,55	12 País Valencià	797,92
13 La Rioja	560,03	13 Andalusia	796,15
14 Extremadura	553,23	14 Castella-la Manxa	780,41
15 Andalusia	548,52	15 Balears	769,57
16 País Valencià	544,54	16 Canàries	761,63
17 Múrcia	529,45	17 Galícia	737,28
18 Balears	514,54	18 Múrcia	732,31
19 Galícia	481,11	19 Extremadura	697,14

Font: INE * (Inclou a més pensions d'orfenesa i favor de familiars)

EL PERIÓDICO

(Font: El Periódico - Economía.

Efectes de les polítiques redistributives 29.08.2010)

Els jubilats deixaran de cobrar les seves pensions?

- Les pensions tenen menys a veure amb la demografia que amb l'estructura productiva i les cotitzacions, que són clarament favorables a Catalunya.
- Catalunya té una indústria potent, unes exportacions diversificades i, un cop independents, disposaríem d'un dèficit fiscal amb un clar efecte multiplicador.
- Aquest cercle virtuós provindria del consum intern que generarien els increments en les pensions i en la descàrrega cap a les empreses, que, amb una fiscalitat menor, podrien generar més feina.
- A Europa **preocupa** més la situació més la situació en que quedaria la resta de l'Estat. Segons un estudi de Fedea, nou comunitats autònomes són deficitàries i no podrien pagar aquestes prestacions, i les netament aportadores no podrien sufragar els dèficits.

Les Pensions

- Molts catalans poden pensar que una separació d'Espanya podria posar en perill la seva jubilació. **Res més lluny de la realitat.**
- El sistema espanyol de pensions és de **repartiment**. Les pensions de cada any es paguen amb les cotitzacions socials a càrrec de les empreses i treballadors d'aquell any.
- No és un sistema acumulatiu, en que el treballador, quan es jubila, recull el que ha anat acumulant any rere any.
- Els treballadors actius són els que financen els pensionistes actuals.

Les Pensions (i 2)

- En una Catalunya independent els jubilats catalans **cobririen** més.
- Espanya es caracteritza per tenir un **baix** percentatge de treballadors per cada pensionista; això equival al fet que hi ha menys treballadors, menys cotitzacions i, per tant, menys ingressos. O sigui menys diners a repartir per cada pensionista.
- Com que Catalunya té un percentatge de treballadors més alt, es cotitza més i hi ha **més diners** a repartir.

Jugant amb foc

- El Fons de Reserva de la Seguretat Social (FRSS) es va crear per poder tenir uns diners estalviats, per **complementar el pagament** de les pensions, quan no n'hi hagués prou amb els diners recaptats aquell mes.
- Per tal que aquests estalvis no estiguessin ociosos mentre no s'utilitzaven, es va reglamentar inicialment, que el 45% del fons **s'invertís** en deute espanyol i l'altre 55% en deute de països estrangers sòlids (es van triar Alemanya, Països Baixos i França).
- Al final del 2011 el FRSS tenia acumulats uns **67.000** milions d'euros.
- Els governs Zapatero van començar a administrar els fons del FRSS amb la frivolitat característica. Sembla que el 2012 tancarà amb els diners del FRSS **totalment invertits en deute espanyol** (100%).

Jugant amb foc (i 2)

- Es convenient que els nostres estalvis d'emergència s'hagin anat desinvertint de deute alemany, holandès i francès per passar-los a invertir en **l'internacionalment reputat deute espanyol**?
- M'imagino que els diners del FRSS, en estar invertits en deute espanyol, ja no valen els 67.000 milions que estan comptabilitzats.
- Com que l'estat espanyol ha necessitat diners, els successius governs han decidit **vendre el deute estranger**, en què estaven invertits els fons del FRSS per passar-los a invertir en deute espanyol i solucionar, així, els problemes de tresoreria de l'Estat.
- Però si mai Espanya tingués problemes com Grècia, aquest fons quedaria fet pols.

El govern central està jugant amb els nostres estalvis.

El 97% dels diners per a les pensions està invertit en deute espanyol

- Des del 2008 es buida d'actius públics estrangers el fons de reserva i se'n compren d'estatals. 45% era el percentatge que corresponia a la inversió en deute estranger del diner del fons. Avui és el 3%.
- Si Espanya fes fallida, a la guardiola de pensions hi hauria paper que val poc, adverteix Fabregat (ESADE).

Evolución general del fondo de reserva

Situación a 31/12/2012. Importes en millones de euros

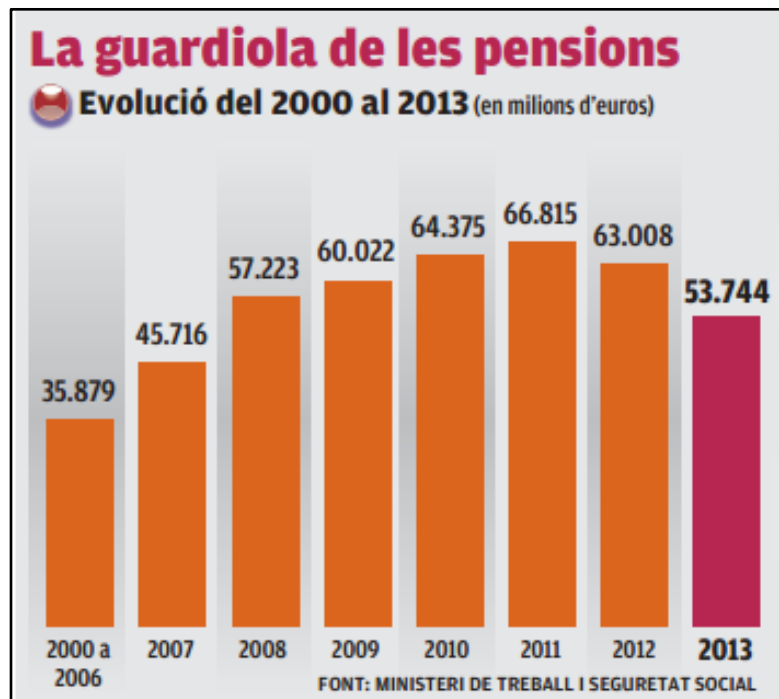
DATOS ACUMULADOS	2000 A 2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Dotaciones	25.198	32.740	41.150	50.670	50.750	52.559	52.782	53.008
↳ Acuerdo del consejo de ministros	25.173	32.673	40.973	50.373	50.373	52.113	52.113	52.113
↳ Exceso de resultados de matepss	25	67	177	297	377	446	669	895
Disposiciones	-	-	-	-	-	-	-	-7.003
Rendimientos netos generados	1.987	3.139	4.566	6.553	9.272	11.816	14.033	17.003
↳ Rendimientos generados	2.065	3.255	4.729	6.787	9.690	12.352	14.718	17.922
↳ Ajustes por amortización/enajenación de activos	-78	-116	-163	-234	-418	-536	-685	-919
Total	27.185	35.879	45.716	57.223	60.022	64.375	66.815	63.008

Fuente: Ministerio de Empleo y Seguridad Social.

elEconomista

El Fons de Reserva de la Seguretat Social perd més de 9.000 milions el 2013

- El govern popular va treure 11.648 milions de la guardiola de les pensions i en va ingressar 2.187.

- 19,5% s'ha reduït l'import del Fons de Reserva des del 2011, any en que va arribar al seu màxim.
- La paga d'estiu pot reduir encara més l'import.

La guardiola es va buidant

- El govern espanyol va treure ahir 500 milions d'euros més del Fons de Reserva de la Seguretat Social per poder garantir el “pagament puntual de les pensions contributives dels sistema públic”.
- Amb aquesta disposició, el Fons de Reserva cau fins als **48.722** milions d'euros, el 5,76% del PIB del 2013.
- L'1 de juliol, com és habitual, es produeix una necessitat de finançament extraordinària per pagar la mensualitat de les pensions, i el 21 de juliol es liquida l'IRPF corresponent a aquestes pensions.
- Per aquest motiu la Tresoreria General ja va treure dels fons 5.500 milions d'euros.
- Poc a poc la guardiola de les pensions es va buidant.

314 euros menys per pensió

- Els jubilats perden poder adquisitiu per la decisió de Rajoy de no revalorar la seva paga. El govern del PP no vol actualitzar les pensions amb l'IPC de novembre tal com marca la llei.
- Els pensionistes ja van rebre de valent amb l'euro per recepta i ara veuen que al seva paga perd poder adquisitiu en un moment en què els preus no deixen de créixer.
- Numèricament, els efectes d'aquesta decisió són clars: els pensionistes han perdut aquest any, de mitjana, gairebé 230 euros.
- De tota manera, com que **a Catalunya** els preus han pujat més que al conjunt de l'Estat, la pèrdua de poder adquisitiu s'enfila a casa nostra fins **als 314 euros**.

Amb la pensió no s'hi juga

- La pensió és un **dret contractual**. En la mesura que el ciutadà cotitza durant els anys estipulats guanya el dret a percebre la corresponent pensió. És la **seva** pensió de la qual ningú no en pot disposar capriciosament.
- Aquesta pensió **li haurà de ser pagada** per qui hagi rebut l'import de les prèvies cotitzacions, amb independència d'on visqui o resideixi, i fins i tot de la seva nacionalitat.
- Ningú no pot perdre la pensió per decisions que li sigui alienes.
- La pensió es un dret individual del seu titular, l'import que percep són **els seus** diners. Són el seus diners i qui no li tornés cometria una acció il·legal en quedar-se el que no és seu.
- No es pot jugar amb els pensionistes.

I en quin país estaria més segur
el finançament futur de les pensions?

En una Catalunya amb un elevat PIB per càpita i
amb una forta capacitat exportadora o
en una Espanya amb pitjors ràtios econòmiques?

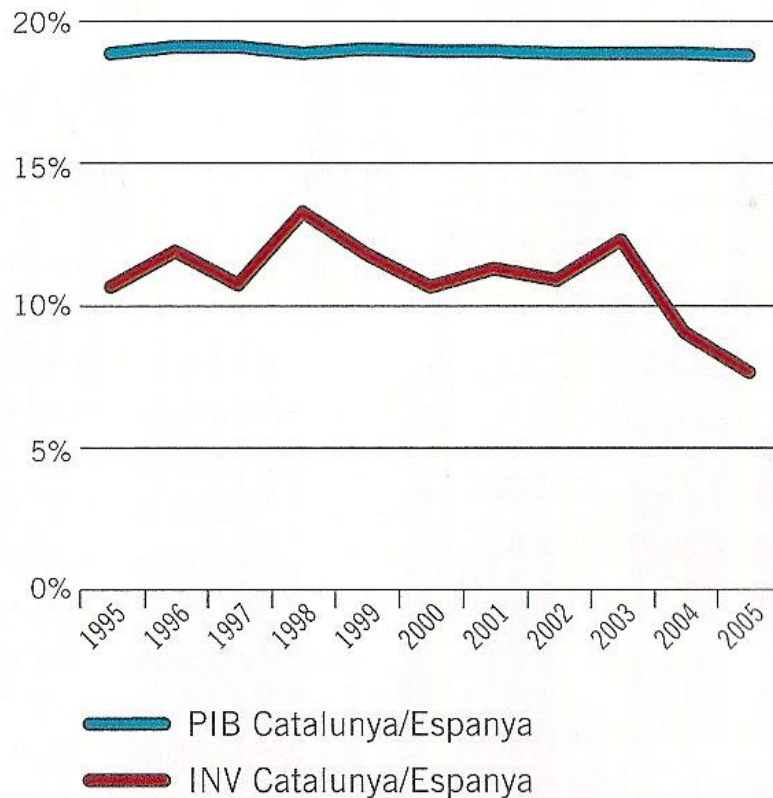

Limitacions al desenvolupament

1. Inversió pública, carreteres, ferrocarrils, ports i aeroports

Discriminació en el volum d'inversions estatals en comparació amb l'aportació catalana al PIB espanyol

La línia entre el 15 % i el 16,5 % és la que definiria el **nivell** d'inversió proporcional a la població.

Anem a pitjor !!!

Font: Elaboració pròpia amb dades de Ramon Ramon Barberán Ortí i Ezequiel Uriel Jiménez (2008) i Comptabilitat regional d'Espanya.

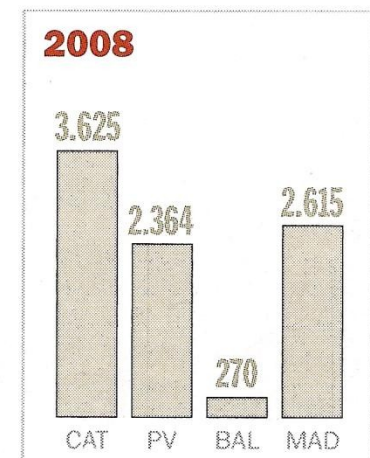
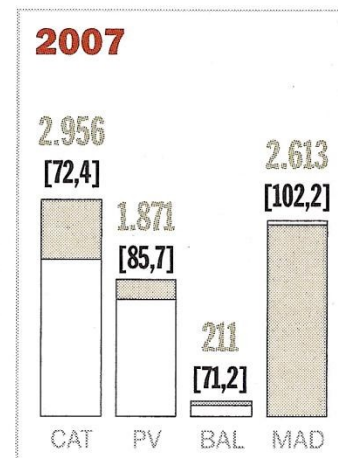
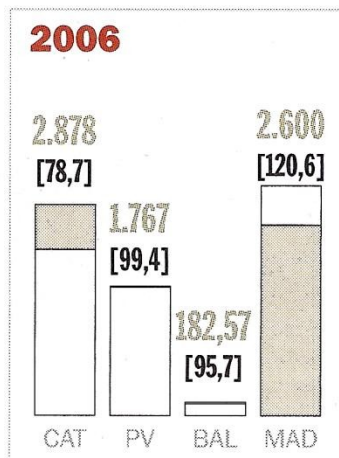
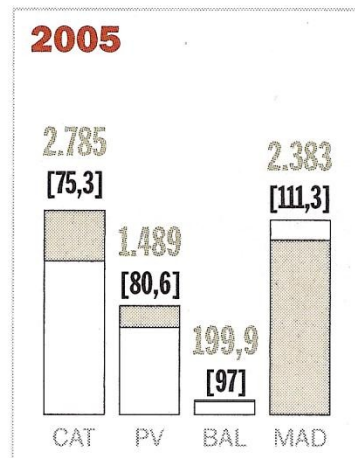
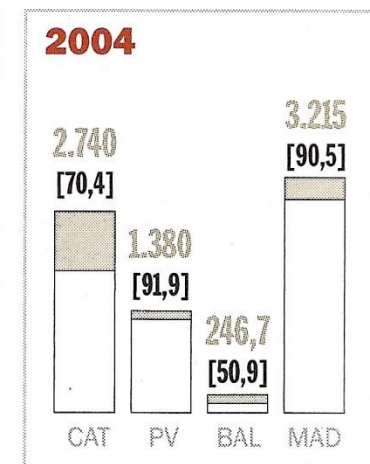
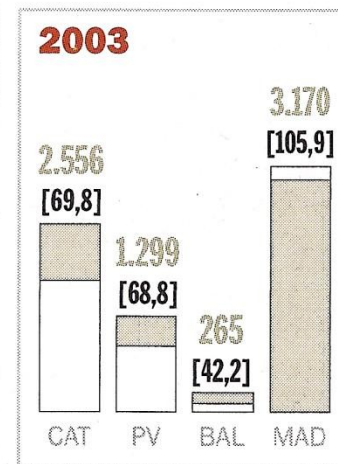
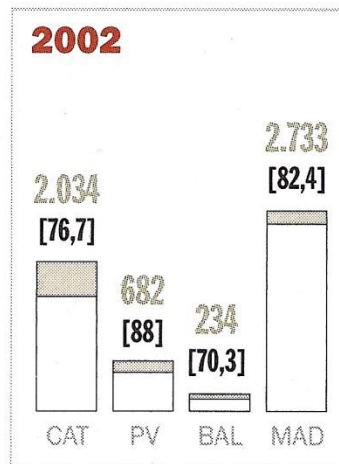
Inversions reals de l'estat espanyol a Catalunya

 Inversions pressupostades

 Inversions executades [en percentatge]

Les dades d'execució corresponen a les inversions de Foment, que acumulen el 86% de la despesa pública territorialitzada.

CAT: Catalunya
PV: País Valencià
BAL: Illes Balears
MAD: Madrid

Font: Ministeri d'Economia i Hisenda, memòria anual del Ministeri de Foment, informes econòmics i financers de l'estat espanyol i INE
(Font: EL TEMPS - L'espoli de l'espoli. Núm 1268 - 30.09.2008)

L'espoli de l'espoli

- En el període 2002-2007, a Catalunya es va executar només el 73,8% de les partides pressupostàries de Foment.

Això vol dir que de cada cinc anys Catalunya en perd un.

(Font: Antoni Abad: Cecot. B-30, 3.10.2008)

- L'Estat incompleix l'Estatut i deixa d'invertir a Catalunya 500 milions d'euros el 2007 (Estatut: Inversió equivalent al 18,85% del PIB i per 7 anys)

(Font: AVUI 21.10.2008)

- Els empresaris catalans suportem una **triple crisi** financera:
Patim la crisi mundial, patim la crisi espanyola i a més hem de suportar una altre crisi, la de manca de finançament prevista a l'Estatut.

(Font: Dossier Econòmic: Antoni Abad 8-14.11.2008)

Foment torna a incomplir les inversions previstes

- El *Ministerio de Fomento* aquest any 2009 només gastarà un **32%** en les infraestructures de transport terrestre previstes per Catalunya.
- Any rere any es perd una bona part de la inversió pública pressupostada pel govern espanyol de torn.
- I d'aquí van sorgir, precisament, les polèmiques liquidacions de l'any 2008 i 2009, que sumen prop de 1.000 milions d'euros i que el *Ministerio de Hacienda y Administraciones Públicas* **es nega a pagar**.

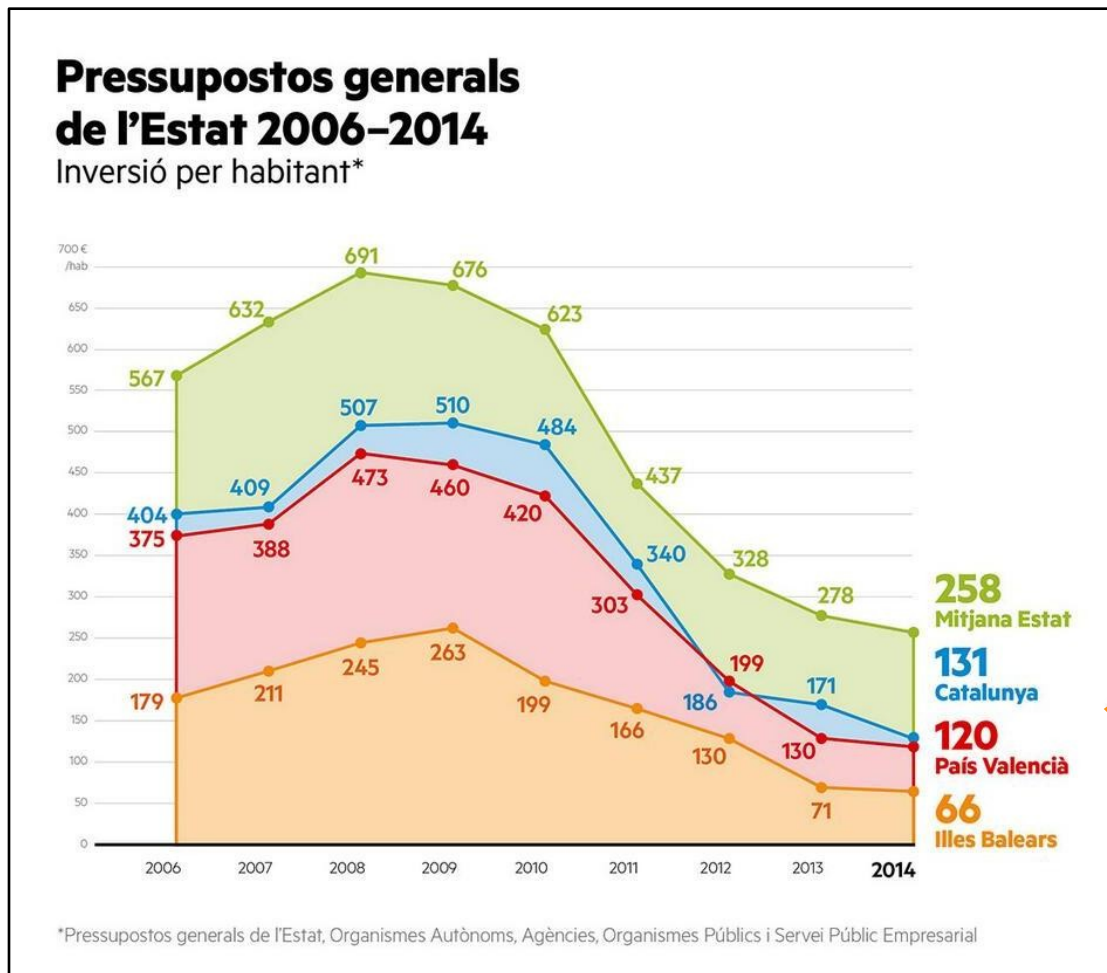
Una dècada d'inversió pública sota mínims

- La inversió pública estatal per habitant a Catalunya entre el 2000 i el 2009 va ser la més baixa de l'Estat.
- Catalunya ha rebut 4.737 milions en una dècada, la meitat que Andalusia (9.730 milions) o Madrid (9.419 milions).

Deu anys
de presa
de pèl

Gràfica de la inversió per habitant

Els catalans
paguem
impostos de
primera però
reben com
ciutadans de
tercera

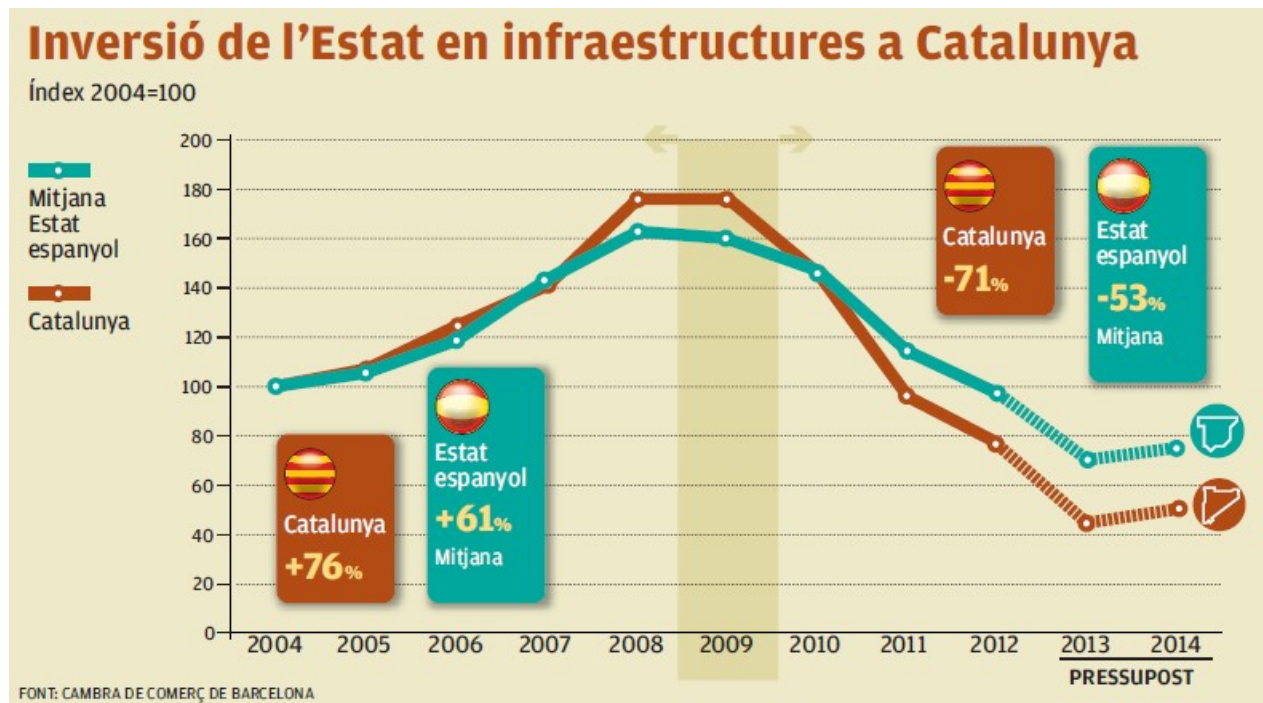
Els números canten. Ofec premeditat

- En ple debat sobiranista, la inversió cau un 25,5%.

La inversió en infraestructures es desploma un 71% en sis anys

- Obres com ara l'N-II a les comarques gironines i els accessos al port de Barcelona porten anys de retard.

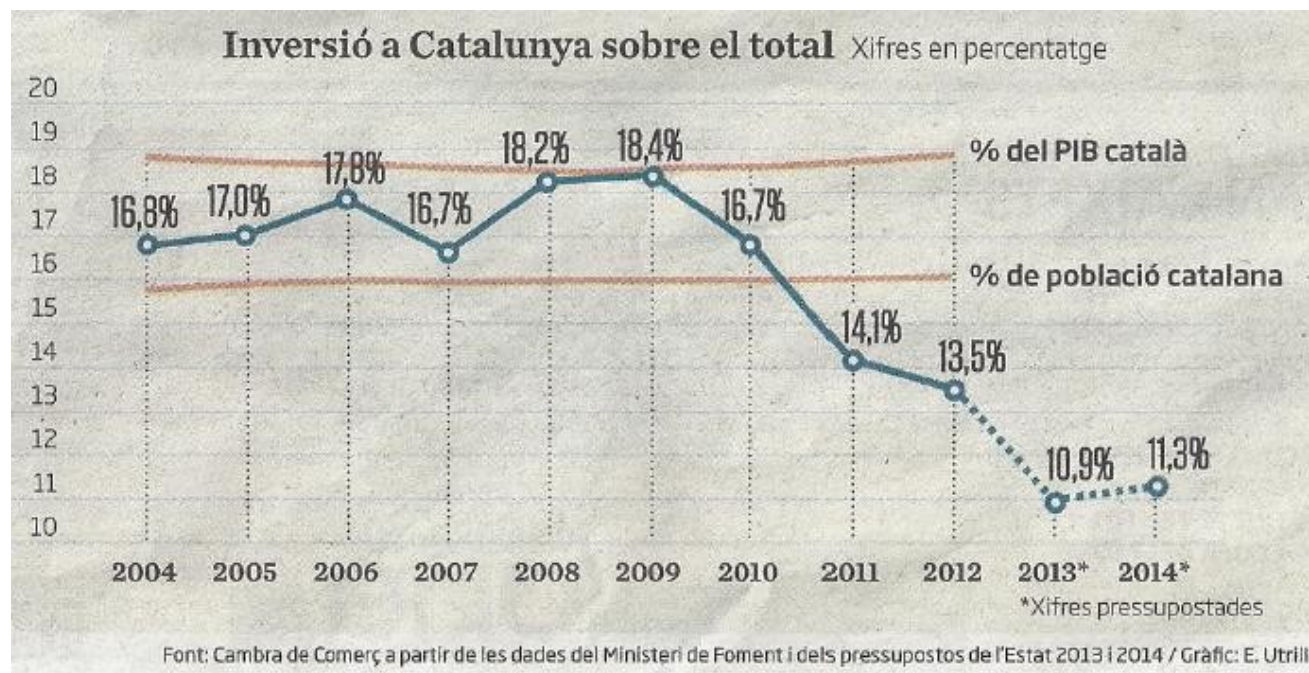

(Font: EL PUNT AVUI – Política 28.07.2014)

El dèficit d'inversions a Catalunya s'agreuja amb el procés sobiranista

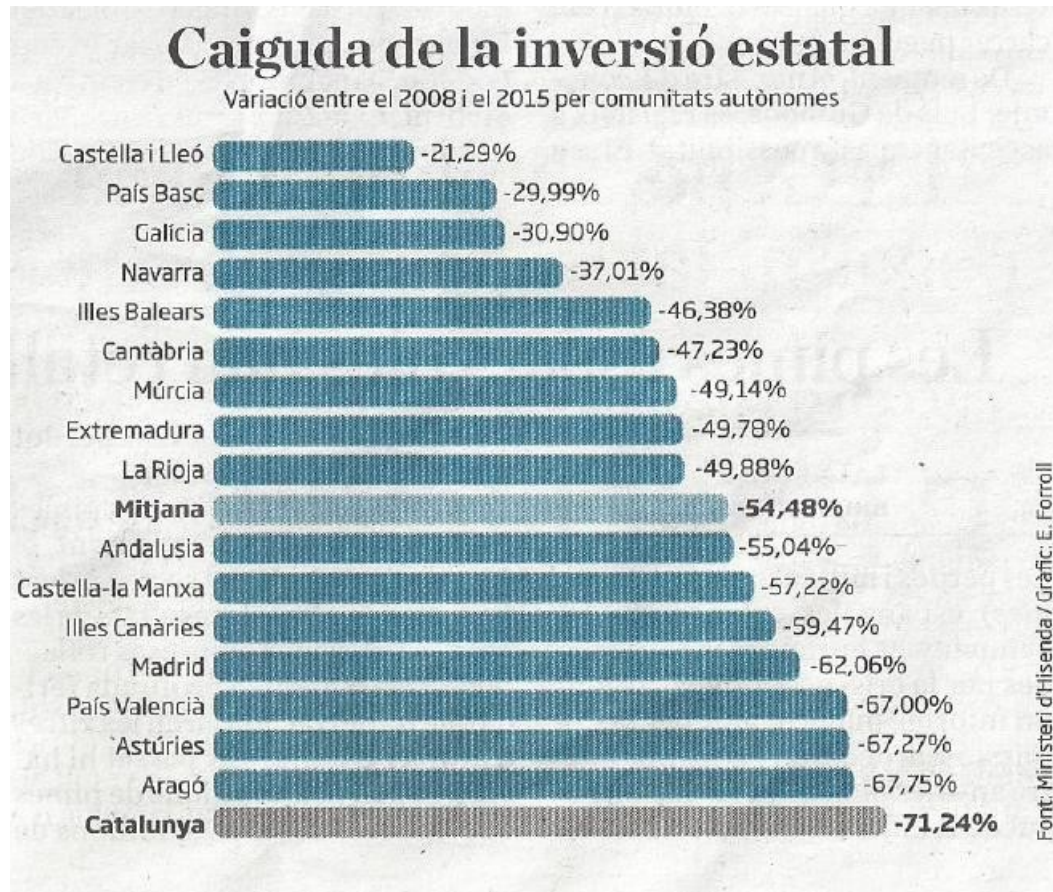

- La tisorada de l'Estat en infraestructures s'acarnissa amb l'eix mediterrani, segons un estudi de la Cambra de Comerç de Barcelona.

(Font: ARA – Economia 25.07.2014)

La inversió més baixa des del 1999

- Rajoy fa la pitjor retallada d'inversió a Catalunya des de la Transició.
- Cap altre govern havia reduït tant la partida catalana en una sola legislatura.
- Només 1.072 milions.
- Quan marxem?

L'Estat no fa a Catalunya ni la meitat de les obres que toquen

- Les dades fan palès el flagrant espoli a que l'Estat sotmet els contribuents catalans.

- **A-2, l'autovia fantasma.** Des de el març del 2004 només s'han fet **vuit quilòmetres** que van de Caldes de Malavella a Fornells de la Selva del desdoblament previst de la N-2 a les comarques gironines.

Batejada com **el corredor de la mort**, és una carretera insegura i lenta. Només en el tram gironí acumula **65 víctimes** des del 2008.

Madrid - Girona - Extremadura

- Aquest tracte, el trobeu just?

Cost M-30
32,5 km.
7.770 milions €

Cost N-II
Obres des de 1995
30.000 vehicles/dia
97 milions invertits

Autovia A-66
Extremadura
4.500 vehicles/dia

1,3% més hauria crescut el PIB català en aquests quinze anys sense aquesta infrainversió

- **21.369 milions** d'euros és el dèficit acumulat entre 1995 i 2009 si l'Estat hagués invertit a Catalunya l'equivalent al pes del seu PIB.

Pressupost i liquidació d'inversió real del sector públic estatal a Catalunya (en milions d'euros)

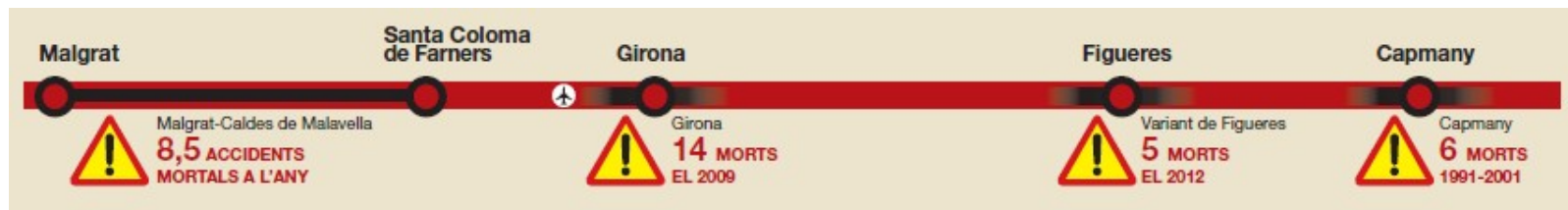
ANY	INVERSIÓ PRESSUPOSTADA PER L'ESTAT A CATALUNYA	% SOBRE EL TOTAL A L'ESTAT	PIB CATALÀ SOBRE PIB ESTATAL	APLICACIÓ DISPOSICIÓ ADDICIONAL TERCERA EN EL PRESSUPOST	DIFERÈNCIA NEGATIVA SEGONS EL PRESSUPOST	INVERSIONS SEGONS LA LIQUIDACIÓ	PENDENT DE TRANSFERIR A CATALUNYA (*)
2001	1.610	11,00%					
2002	2.034	11,20%					
2003	2.557	12,50%					
2004	2.740	12,00%					
2005	2.785	15,50%					
2006	2.878	14,50%					
2007	2.958	13,90%	18,80%	4.022	1.064	3.710	0
2008	3.626	14,90%	18,70%	4.506	880	4.079	759
2009	3.772	15,20%	18,70%	4.670	898	4.216	211
2010	3.626	15,20%	18,60%	4.489	863	3.279	719
2011	2.548	15,20%	18,60%	3.145	597		
2012	1.403	11,10%	18,70%	2.374	971		
2013	1.262	11,90%	18,70%	1.990	728		

(*) Cal tenir present que el total liquidat al conjunt de l'Estat també podria haver variat
Font: Generalitat de Catalunya i Liquidacions PGE

- **1.689 milions** és el deute acumulat entre 2007 i 2010, ja liquidats, que reclama la Generalitat en virtut de l'aplicació de la disposició de l'addicional tercera, de l'Estatut.

N-2 El corredor de la mort

- El últims cinc morts deixen una altra vegada en evidència l'oblit de la N-2.
- En els seus 150 km de Montgat a França només té dos trams curts desdoblats.
- La via entre Barcelona i La Junquera acumula punts negres

La carretera de la vergonya

- La desídia de Foment amb la N-2 subleva als alcaldes.
- Al Maresme, ha passat a ser una via semiurbana però que encara suporta 40.000 vehicles diaris.
- A l'angoixant variant de Figueres, els camions estan implicats en un 75% dels accidents.
- Com a norma general, s'aconsella el desdoblament d'una via a partir d'una intensitat mitjana diària de vehicles d'entre 10.000 i 15.000.
- Des de fa dècades, per aquí passen més de 20.000, i al tram concret de Maçanet a la Jonquera té una presència de camions d'entre el 20% i el 25%, cosa que equival a 5.000 camions diaris.

N-II: una dècada d'especulació, despropòsits i pèrdues de vides humanes

- Les hemeroteques són farcides de declaracions, reunions, contradiccions, però a l'hora de la veritat Madrid sempre incompleix, o ens marca el gol per l'esquadra, i la feina, en aquest cas el desdoblament de la N-II o l'aixecament dels peatges, resta per fer.
- El candidat en el seu moment a la Presidència de la Generalitat, Joaquim Nadal va encapçalar la demanda de l'ampliació del tercer carril de l'AP-7, **com és pot demanar l'ampliació del negoci privat d'ABERTIS i no el desdoblament de la N-II?**
- Avui tenim el tercer carril i la N-II sense desdoblar, amb el cost de vides humanes que ha representat i el cost econòmic de tenir una de les carreteres més transitades de l'Estat en un estat lamentable.

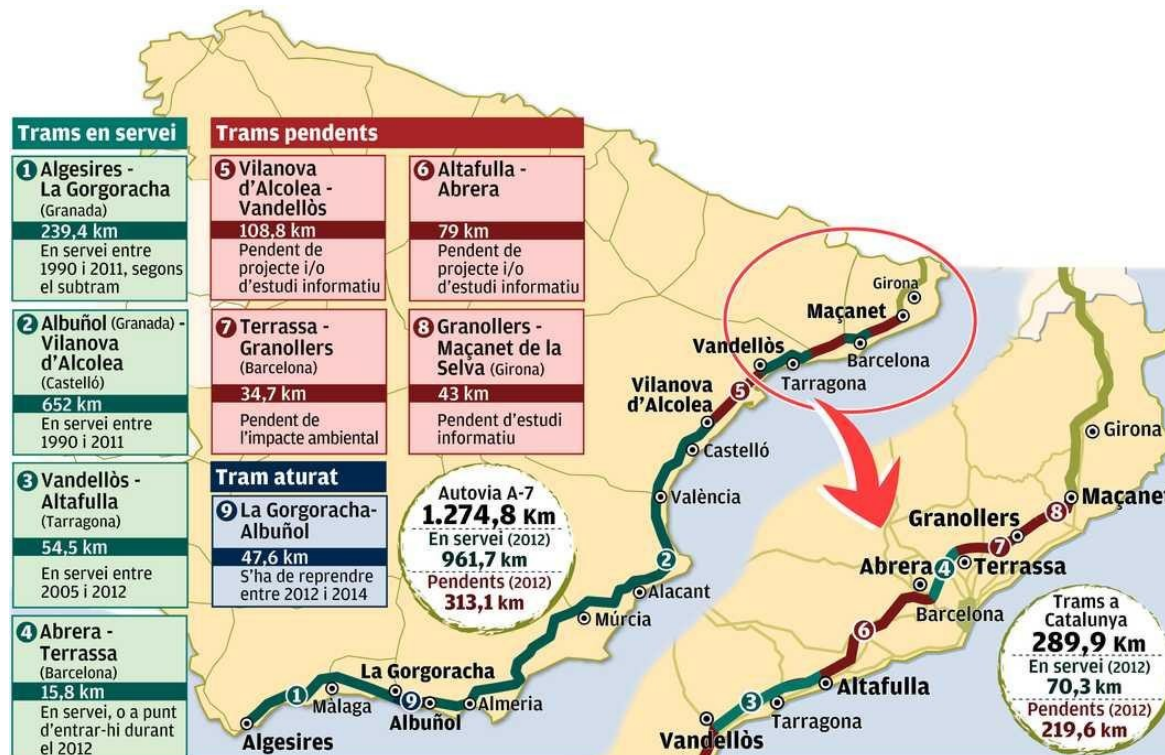
N-II: una dècada d'especulació, despropòsits i pèrdues de vides humanes (i 2)

- **N-II la carretera de la mort i l'especulació.** A l'any 2006 el ministeri de Foment va signar un conveni amb l'empresa ABERTIS per a la construcció del tercer carril de l'autopista AP-7. Amb una inversió prevista a càrrec d'ABERTIS de 500 milions, però real de 350 milions, l'obra i el conveni s'han convertit en un negoci milionari i suposa un impediment pel desdoblament, llargament ajornat, de la N-II i la N-340, una via amb un alt índex de sinistralitat.
- Aquest conveni és la causa principal del retard en el desdoblament de la N-II que, només en el tram gironí acumula **65 víctimes** des del 2008. Batejada com **el corredor de la mort**, és una carretera insegura i lenta. A més, dels greuges econòmics que suposa l'aplaçament sense data del desdoblament de la N-II.

L'autovia A-7 mor a Catalunya

- A la resta de l'Estat està gairebé acabada, des de fa anys.

Quina casualitat, els catalans sempre els últims

Ni un sol euro a projectes catalans

- Catalunya **no ha rebut ni un euro** dels 7.492 milions d'euros licitats fins ara pel Pla Extraordinari d'Infraestructures (PEI) que impulsa el govern espanyol mitjançant el *Ministerio de Fomento*.
- El PEI es va encetar l'any 2010, acaba el 2012 i és previst que destini 17.000 milions d'euros al conjunt de l'Estat espanyol per impulsar projectes que generin ocupació al sector de les infraestructures.
- De moment però quan ja se n'han licitat gairebé la meitat, al Principat **no se li ha assignat ni un euro**, malgrat que hi ha importants infraestructures en construcció i en renovació, com ara el projecte per als accessos al Port de Barcelona.
- Així es fa impossible competir al món!

Qüestió de prioritats, Catalunya la que menys

Inversions de l'Estat el 2011

	Pressupostat	Executat	% Executat
Aragó	434.973.510,00	523.192.026,30	120,28
Melilla	17.083.260,00	20.287.492,03	118,76
Madrid	1.508.901.410,00	1.684.737.657,27	111,65
La Rioja	109.720.520,00	118.787.441,68	108,26
Navarra	111.460.920,00	117.109.918,06	105,07
Balears	173.116.950,00	180.396.209,46	104,20
Ceuta	50.810.480,00	51.924.281,83	102,19
Galícia	1.440.277.100,00	1.407.700.893,17	97,74
Cantàbria	159.404.840,00	151.645.993,07	95,13
Castella-la Manxa	757.461.100,00	574.503.621,60	75,85
Canàries	349.051.900,00	257.236.617,59	73,70
Extremadura	455.042.660,00	299.339.241,11	65,78
Castella i Lleó	1.612.725.850,00	1.001.164.959,17	62,08
Andalusia	2.688.836.320,00	1.555.264.025,46	57,84
Múrcia	491.704.220,00	246.320.716,41	50,10
Astúries	521.054.830,00	231.664.027,95	44,46
País Basc	409.636.390,00	170.045.806,62	41,51
València	1.437.538.570,00	593.792.073,03	41,31
Catalunya	2.433.997.450,00	864.715.045,69	35,53

Font: Intervenció General de l'Estat

- La liquidació de les inversions regionalitzades de l'Estat corresponents a **l'exercici 2011** confirma, efectivament, com d'incertes són les afirmacions que arriben des del Govern espanyol.
- A Catalunya, segons les xifres de la *Intervención General del Estado*, només es van executar 864 milions d'euros dels 2.433 pressupostats, en inversions, és a dir **el 35,5%**.
- Malgrat que el Govern espanyol no para de declarar el seu suport al corredor mediterrani, a l'hora de la veritat inverteix més en l'eix central.

Foment només ha executat l'11% del pla de carreteres

- El conseller de Territori i Sostenibilitat, Lluís Recoder, va admetre que en efecte l'Estat l'any 2005 va signar un protocol amb el Govern de la Generalitat en el qual es comprometia a licitar fins l'any 2012, **2.500** milions d'euros amb carreteres a Catalunya.
- Quina és la realitat? Tenim un nivell d'execució de l'11%.
- **“Welcome to Africa, Ministro!”** Així, d'aquesta manera es dona la benvinguda a l'automobilista quan arriba a l'alçada de l'Hostal del Rolls, a la Nacional II (de la seva nació, s'entén). Terres esventrades als costats, pilons de formigó a mig acabar, matolls d'alçades considerables, petites basses putrefactes i ferros podrits.
- Finques destrossades, pagesos arruïnats, el paisatge estripat i fet miques. La carretera, a trams sense pintar, és un perill enorme. Aquesta és la situació de la Nacional II, al seu pas per Girona.

Foment congela obres promeses

- El ministeri atura el 72% de les inversions previstes a les carreteres catalanes des del 2006.
- Les xifres que revelen els incompliments: 2.150 els milions pactats amb l'Estat, només 707 milions en obres licitades i 1.803 els milions pendents d'invertir.
- Obres aturades i projectes sense licitar des de fa 5 anys. El ministeri ha aturat tres quartes parts de la inversió prevista des del 2006.
- El desdoblament de la N-II a Girona. Dos anys esperant l'autovia A-14 a Lleida. Tres obres aturades a la xarxa de Tarragona: són l'autovia A-27 entre Valls i Montblanc, la variant de l'Aldea i l'autovia entre l'Hospitalet de l'Infant i Vandellòs. L'oblit de Barcelona (vial d'accés de camions al port de Barcelona i la variant de Vallirana) i del Quart Cinturó.

L'autovia de la vergonya

- Un tram de l'autovia del Mediterrani **porta tancat tres anys** des de la seva inauguració.
- Es va inaugurar el juliol del 2009 de l'autovia del Mediterrani entre Tarragona i l'Hospitalet de l'Infant, els únics quaranta quilòmetres a Catalunya que fan de variant de la atapeïda Nacional 340.
- Però just uns dies després es va haver de tancar un tram de **nou** quilòmetres al voltant del coll de Balaguer per problemes de desprendiments. **I tres anys després encara continua tancat.**
- El *Ministerio de Fomento* va licitar el maig de l'any passat les obres per reparar l'esmentat tram per 5,1 milions d'euros malgrat que l'autovia ja va costar gairebé 33 milions. No se n'ha sabut mai més res i tampoc s'han dut a terme.

Pels espanyols sempre hi ha diners

■ L'Autovia Ruta de la Plata

De Gijón a Sevilla l'autovia A-66 te **809 km**. Es preveu tenir-la acabada l'any 2011 després de 7 anys d'obres.

Sense paraules

- **El segon pont de Cádiz “La Pepa” estarà llest el 2012.**

Una estructura de 5 quilòmetres de llargada. Es el més llarg dels de les seves característiques a Espanya i el més alt d'Europa.

Cost 315 milions d'euros

- **L'enllaç entre l'AP-7 i l'A-2 es queda a mitges.**

Una **catàstrofe** per l'economia del Vallès i del Baix Llobregat. El viaducte que ha d'unir l'A-2 amb l'AP-7 és una infraestructura clau pel territori que ja s'hauria d'haver construït l'any 1998 quan es va fer l'Autovia del Baix Llobregat. A més, les obres ja estan executades en més d'un 65%.

Cost 60 milions d'euros

I a sobre hem de pagar?

- El *Ministerio de Fomento* ha escurçat el trajecte pel port de Despeñaperros – que uneix Madrid amb Andalusia – mentre manté paratitzades diverses obres a Catalunya per manca de pressupost.
- El ministeri va inaugurar el passat mes de setembre les obres de remodelació d'un tram de l'autovia A-4 a Despeñaperros (Jaén) per un import de 198 milions d'euros.
- El nou tram de l'A-4 té 14 quilòmetres, dels quals 9,4 corresponent a la calçada en sentit Madrid, que permeten recórrer el port de Despeñaperros en cinc minuts. La inversió prevista total és de 245 milions d'euros.
- Foment tenia previst invertir 2.500 milions d'euros a les carreteres catalanes, però **només s'ha licitat** uns 700 milions. Com sempre.

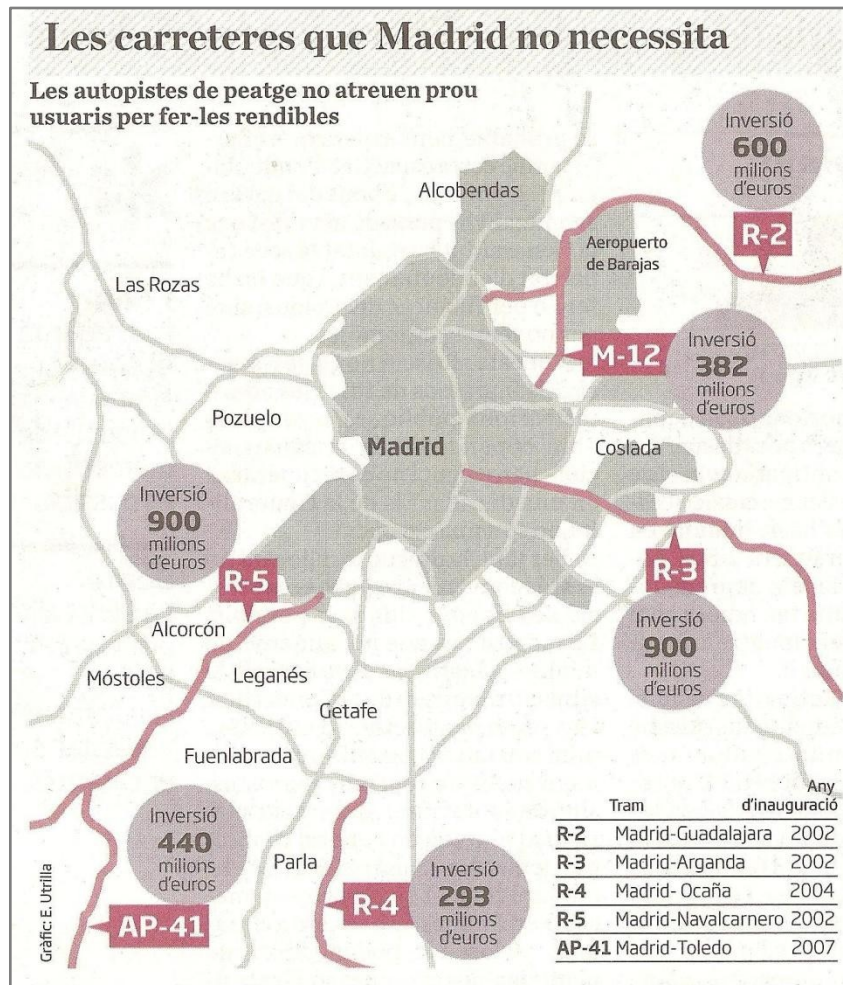
Ajuts per a uns, ni aigua per a altres

- Ara resulta que hi ha deu autopistes de **peatge** espanyoles que estan a punt de fer figa.
 - Rescatar les autopistes radials espanyoles costarà **1.400** milions d'euros a tots els espanyols.
- José Blanco, Ministre de Foment*
- És un **escàndol** que no es rescatin els peatges per als usuaris i, al contrari, el govern doni suport a les constructores i concessionàries que s'han fet d'or en tots aquests anys.

Núria Buenaventura, diputada d'ICV

L'Estat paga les autopistes de Madrid

- A Madrid no han fet falta protestes ni tocs de clàxon a les barreres.
- L'Estat rescatarà les autopistes de Madrid d'una fallida gairebé segura.
- Ho farà amb 80 milions d'euros anuals, molt lluny dels 21 que paga a Catalunya.
- El **rescat** de les autopistes madrilenyes torna a posar sobre la taula el greuge comparatiu amb Catalunya.

Les autopistes de Madrid deixen un forat de 3.800 milions d'euros

- Les autopistes espanyoles de peatge més recents, impulsades pel segon govern d'Aznar ja han generat **un forat** de 3.800 milions d'euros i ha deixat a nou concessionàries "a punt de fer fallida", segons informa el diari *El País*.
- Les radials de Madrid (R-2, R-3, R-4 i R-5), l'autopista de peatge a Barajas, la Ocaña-La Roda i l'autopista Alacant-Cartagena-Vera, no han complert ni una de les seves previsions.
- La ministra de Foment, Ana Pastor, va proposar fa uns mesos rescatar les concessionàries de les autopistes de Madrid en crisi allargant les concessions de les autopistes a Catalunya i el País Valencià. Una mesura que el Parlament ha rebutjat.

Totes les autopistes radials de Madrid, en fallida

- En aquests moments totes les **autopistes radials de Madrid es troben en fallida.**
- La R-2 ha estat la darrera en afegir-se a la llista de les autopistes que va engegar Aznar que ha entrat en concurs de creditors.
- D'aquesta forma, totes les autopistes radials de Madrid que es van engegar durant **el segon Govern de José María Aznar** estan ja en procés concursal, atès que les altres tres (R-3, R-5 i R-4) es van declarar **insolvents** a finals de l'any passat.
- Totes elles sumen un passiu d'uns **3.047 milions d'euros.**

El greuge de les infraestructures

- 9 autopistes, la majoria al voltant de Madrid ha de rescatar l'Estat perquè estan en greu risc de fallida tècnica. 43.000 vehicles diaris, tot i que la xifra ha baixat, rep l'AP-7 al tram català. Les radials de Madrid, entre 3.000 i 19.000.

Catalunya amb
700 quilòmetres
d'autopistes,
recapta el mateix
que França amb
7.000

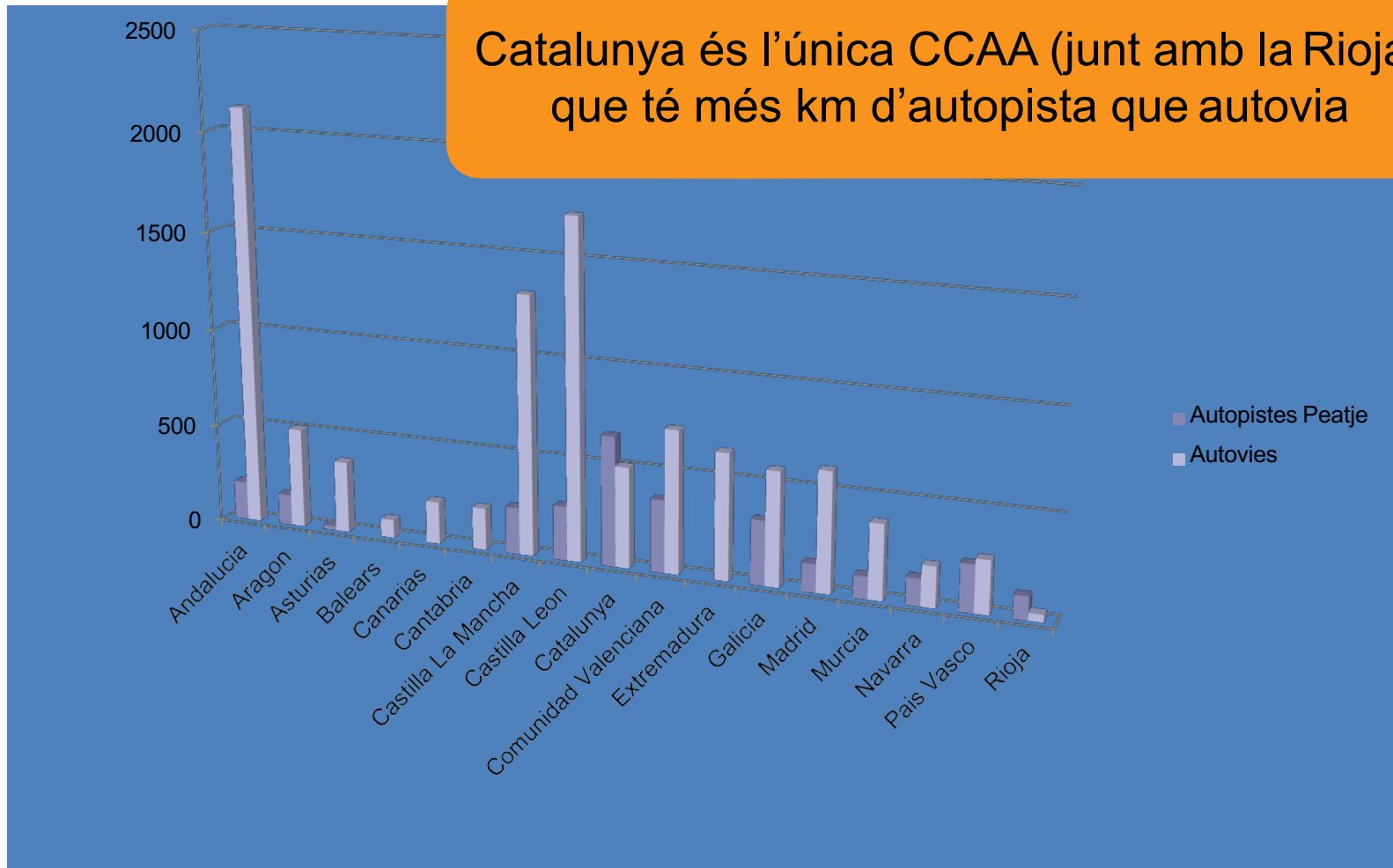
Foment rescata les autopistes de Madrid amb 200 milions d'euros

- El govern d'Espanya invertirà 200 milions d'euros en ajudar les autopistes de pagament que es troben en situació de fallida, principalment ubicades als accessos de Madrid.
En concret, 7 de les 9 vies compensades són en territori madrileny.
- La prestació s'inclou en els pressupostos del 2013, marcadament gasius amb Catalunya.
- Foment no ha dubtat en admetre que ha buscat una solució específica per cadascuna d'aquestes infraestructures, majoritàriament complementades amb autovies gratuïtes, però mentrestant ha suspès el desdoblament de vies estratègiques per a Catalunya.

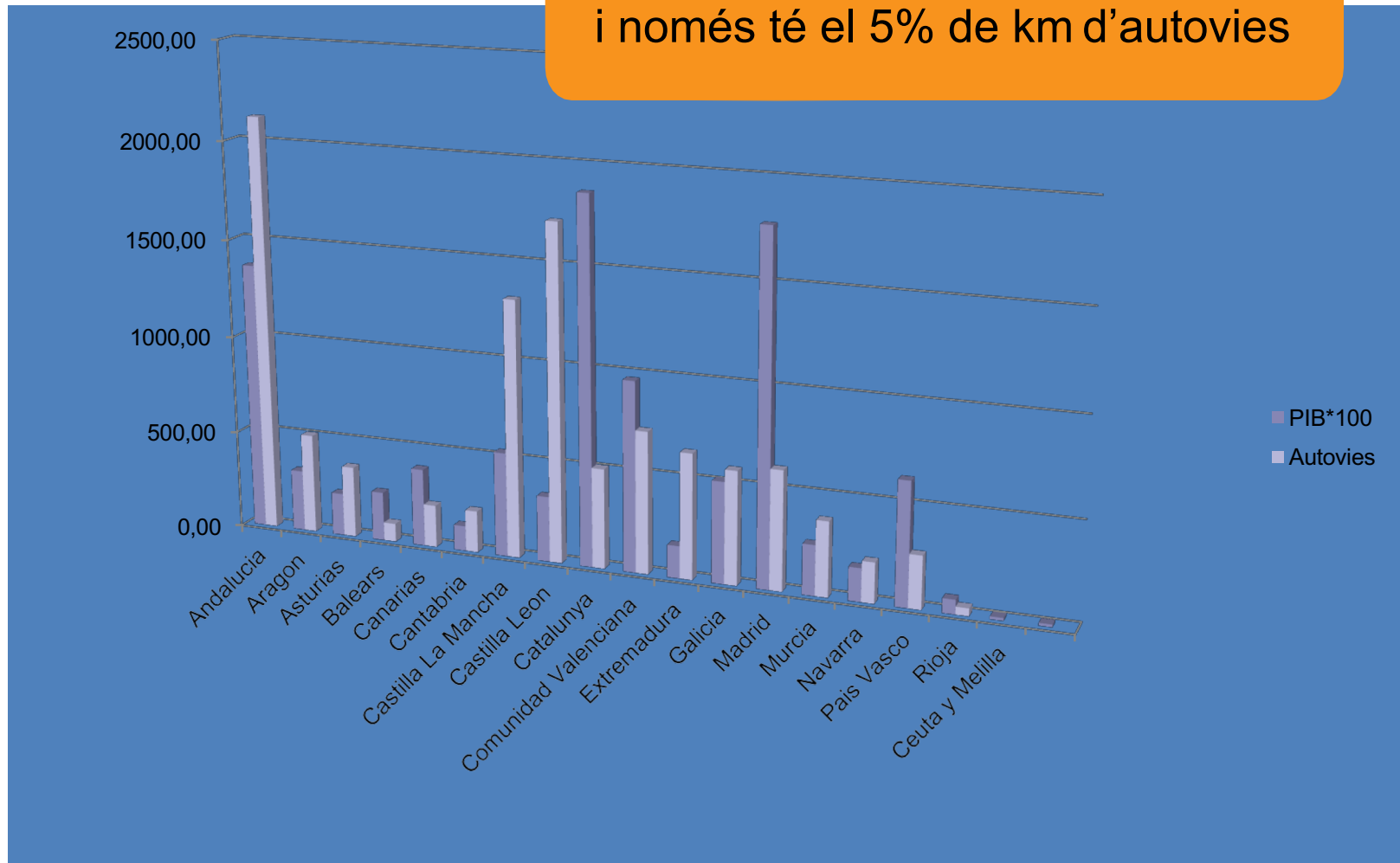
Autovies vs Autopistes

Catalunya és l'única CCAA (junt amb la Rioja) que té més km d'autopista que autovia

Autovies vs PIB

Catalunya produeix el 18,6 del PIB
i només té el 5% de km d'autovies

Andalusia té 1.300 km d'autopistes gratuïtes

- A Espanya el 20% són de peatge i el 80% gratuïtes.
- A Catalunya hi ha 617 km d'autopistes de peatge (67%) i 303 km gratuïts (33%).
- A la Comunitat de Madrid hi ha 17 km d'autopistes de peatge (3,4%) i 483 km gratuïts (96,6%).
- A Andalusia hi ha 1.300 km de franc (87,2%) i només 192 de pagament (12,8%).
- A Extremadura totes les autopistes són gratuïtes.
- Entre el 1998 i el 2004 van finalitzar les concessions i les autopistes havien de passar a ser gratuïtes, a Catalunya.

#no vull pagar - PROU PEATGES

#novullpagar

PROU
PEATGES

VIA	TRAM	CONCESSIONÀRIA	ANYS DE CONCESSIÓ INICIAL	PRÒRROGA	COST DE CONSTRUCCIÓ (milions d'euros)	INGRESSOS FINALS ESTIMATS (milions d'euros)
AP-7	Granollers-la Jonquera	Acesa (Abertis)	34 (fins al 2004)	2021	21,0	682,2
	Molins de Rei-Martorell	Acesa (Abertis)	37 (fins al 2005)	2021	14,6	1.168,7
	Martorell-Tarragona	Acesa (Abertis)	37 (fins al 2005)	2021	42,2	2.170,3
	Tarragona-Alcanar	Aumar (Abertis)	27 (fins al 1998)	2019	11,7	1.106,3
AP-2	Mediterrani-Lleida	Acesa (Abertis)	25 (fins al 1998)	2021	84,9	1.019,7
	Lleida-Saragossa	Acesa (Abertis)	25 (fins al 1998)	2021	66,6	1.019,7
C-32	Montgat-Mataró	Invicat (Abertis)	34 (fins al 2004)	2021	21,0	682,2
	Mataró-Palafròls	Invicat (Abertis)	26 (fins al 2016)	2021	285,5	363,4
	Castelldefels-Sitges	Aucat (Abertis)	33 (fins al 2022)	2039	205,5	2.874,3
	Sitges-el Vendrell	Aucat (Abertis)	45 (fins al 2039)	-	208,2	674,2
C-16	Terrassa-Manresa	Autema (Ferrovia i Abertis)	35 (fins al 2031)	2036	126,8	4.035,3
	Sant Cugat-Terrassa	Autema (Ferrovia i Abertis)	37 (fins al 2036)	-	60,5	1.745,1
Túnel del Cadí	Túnel del Cadí	(Generalitat i altres)	46 (fins al 2019)	2023	83,2	656,6
Túnel de Vallvidrera	Tabasa	(Generalitat i altres)	50 (fins al 2037)	-	151,53	1.903,2
C-33	Barcelona-Montmeló	Invicat (Abertis)	37 (fins al 2004)	2021	19,9	535,4

Font: Declaració de Gelida (recollida al llibre 'Les autopistes de peatge a Catalunya: una discriminació inacceptable, DDAA' (Columna Assaig, 2000)

ABERTIS, una empresa “tòxica” pels catalans?

- Els peatges perjudiquen el teixit empresarial del país i l'economia de centenars de milers de catalans, a base de pagar uns diners que no reverteixen en el país.
- ABERTIS es una empresa recaptatòria amb seu a Catalunya.
- La màxima d'ABERTIS és repartir dividends, en el informe de 2011 es pot veure el cercle virtuos que sota el títol “créixer un repte estratègic” mostra la pretensió de la companyia d'allargar les actuals concessions, dotar-les de més anys de vida, per obtenir més flux de caixa.
- Lògic si es te en compte la naturalesa d'ABERTIS, que no és altre que ser una empresa de gestió, principalment recaptatòria i que no produeix res. L'any 2011 va repartir als seus accionistes **1.342** milions d'euros malgrat la crisi.

Inversions vs PIB

- Catalunya produeix el **18,5%** del PIB espanyol i només ha rebut el **10%** de les inversions en xarxa viària entre 2004 i 2008.
- L'Estat espanyol s'ha gastat **35.000** milions d'euros en **5 anys** en xarxa viària majoritàriament en CA de baix volum de trànsit. (Equival al dèficit fiscal català de 19 mesos).
- Hi ha CCAA que no tenen ni un km. d'autopista, com Extremadura.

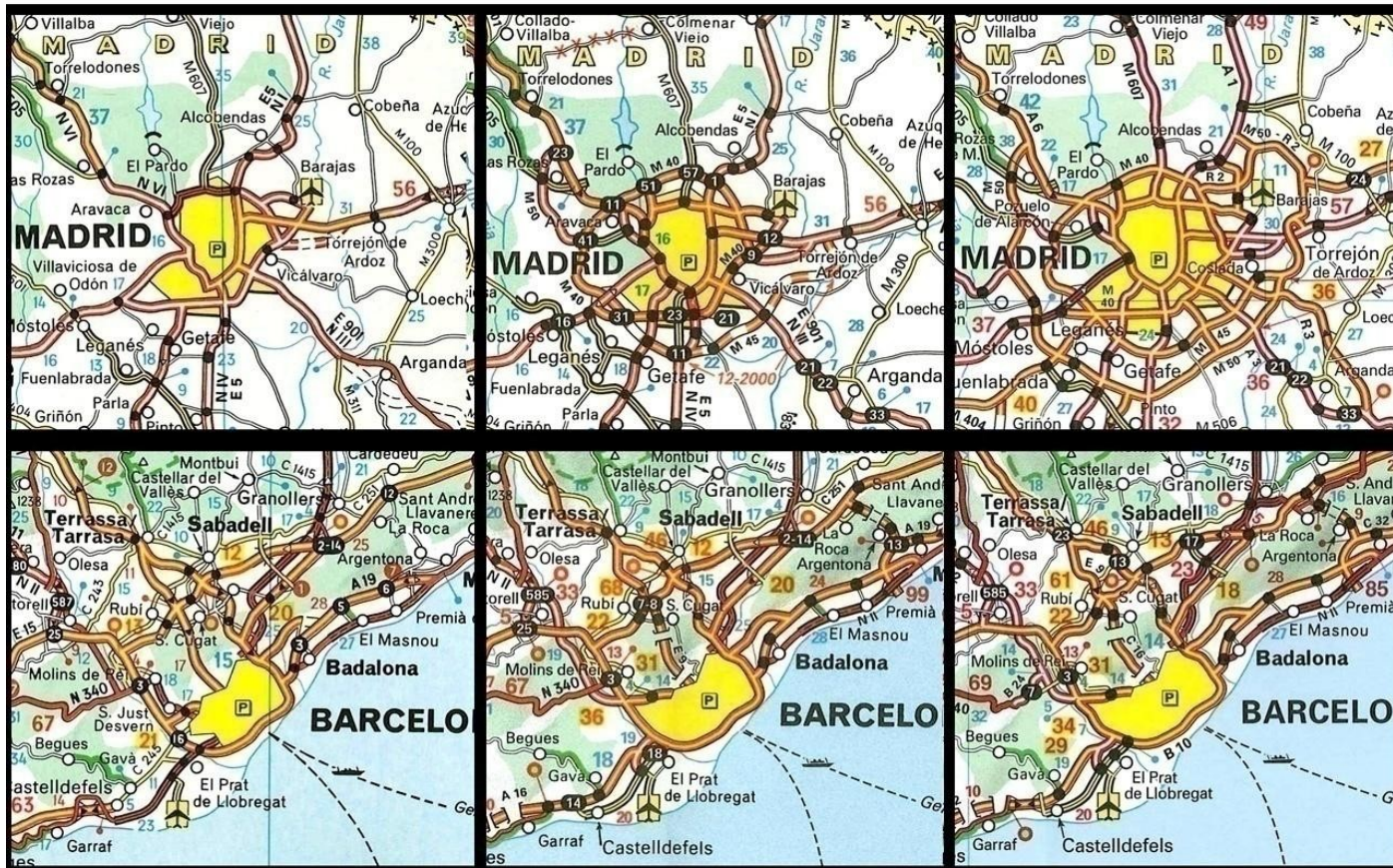
Madrid: 600 km – Barcelona: 20 km

(Autovies fetes per l'estat espanyol entre 1985 – 2005)

1993

2000

2007

(Font: Cercle d'Estudis Sobiranistes)

Estrena d'una infraestructura viària

- L'Eix Diagonal ja uneix el mar i la Catalunya central en 45 minuts.
- El nou eix viari té 67 quilòmetres i uneix les capitals del Garraf, l'Alt Penedès, l'Anoia i el Bages. Una previsió de 25.000 vehicles diaris.
- Encara que la constructora hi ha gastat 368,4 milions d'euros, **a la Generalitat li acabarà costant 1.399 milions**, ja que s'ha finançat per un sistema de peatge a l'ombra, que significa que l'Administració abonarà fins al 2041 a l'empresa un cànon en funció del volum de transit.
- D'això se'n diu hipotecar el nostre futur i el dels nostres fills.

Foment només inverteix el 8% del pressupost de carreteres a Catalunya

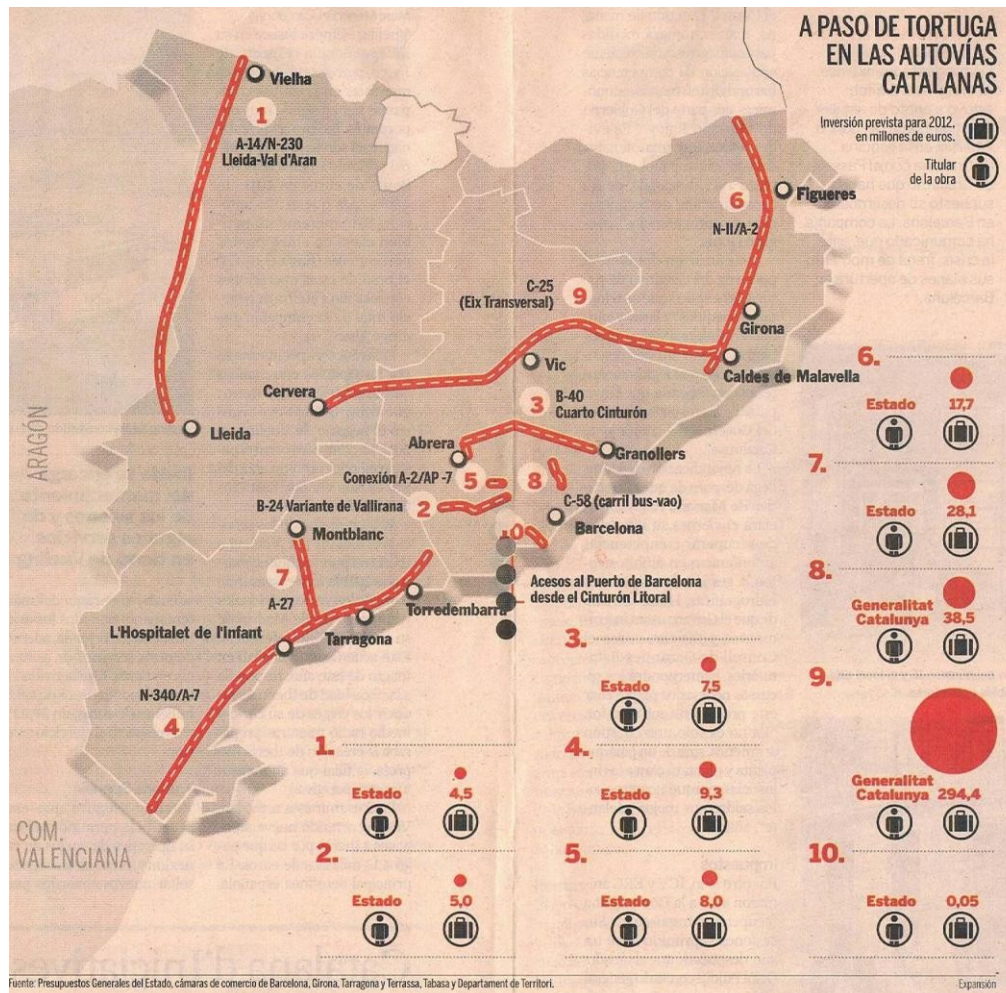

- La ministra de Foment, Ana Pastor, ha presentat el nou Pla d'Infraestructures, que tindrà com a horitzó temporal l'any 2024, i en qual es preveu invertir 18.688 milions d'euros en la construcció de més de 3.500 quilòmetres de vies d'alta capacitat.
- De tota aquesta inversió, a Catalunya s'executarà un 8,2% del pressupost en cinc autovies.
 - ▶ La Reus-Barcelona de 8 quilòmetres per un valor de 14 milions.
 - ▶ El Quart Cinturó, que consta de 40 quilòmetres i 534 milions.
 - ▶ L'autovia entre Figueres i Olot, de 24 quilòmetres i 102 milions.
 - ▶ La Tarragona-Montblanc, de 89 quilòmetres i 352 milions.
 - ▶ La via ràpida Lleida-frontera francesa, de 95 quilòmetres i 534 mil.

Retards, incompliments i manca de finançament

- Les carreteres que han de contribuir a la recuperació econòmica s'estan construint amb retards molt importants.
- Pels accessos al Port de Barcelona, una de les zones més dinàmiques, no hi ha data.
- La connexió de la A-2 amb la AP-7, un tram de només 2,4 km, està aturat des de fa dos anys.
- Només l'Eix Transversal i el carril per autobusos de la C-58 és salven de les demores. Sort que aquestes dues depenen de la Generalitat.
- Resum: l'estat espanyol no té cap interès en impulsar la competitivitat de les empreses catalanes.

Retards, incompliments i manca de finançament (i 2)

- El mapa explica com és troben les infraestructures que han de millorar la competitivitat de l'economia catalana.
- Així es molt difícil competir en un mercat global.
- La única solució es disposar d'un Estat propi que ajudi a l'economia catalana.

Peatges a l'ombra, una hipoteca pel país

- Per fer carreteres o infraestructures, els polítics fan un pacte amb les gran constructores. Elles fan tota l'obra i l'administració no paga fins que s'ha acabat. Se'n diu el mètode alemany.
- El mecanisme s'ha perfeccionat amb els peatges a l'ombra. Com que les constructores ens han avançat els diners, teòricament, ja que ho fan els Bancs o les Caixes, a més de cobrar l'obra a terminis i amb interessos, reben una bonificació en funció del volum de trànsit de la via.
- Tant per cotxe que passi, però si en passen menys dels previstos, nosaltres amb els nostres impostos, també els ho compensem.
- La unió Europea marca que amb aquest mètode de pagament no és pot hipotecar més del 10-15% del pressupost total del departament.

Peatges a l'ombra, una hipoteca pel país (2)

- Doncs bé, a Catalunya el 2011 serà del 36% gairebé 3 vegades més que el recomanat per Europa.
- Madrid no paga el que toca però nosaltres no podem hipotecar les nostres finances. Dos exemples:
 1. **L'Eix Transversal.** CEDINSA (Comsa, Emte, Copisa, Copcisa, Foment i Catalunya Caixa). Cost inicial obra: **708** MEUR. Interessos més bonificacions al cap de 33 anys (el 2040) → **2.500** MEUR.
 2. **L'Eix Diagonal.** IRIDIUM (empresa filial d'ACS l'empresa de Florentino Pérez). Cost inicial obra: **400** MEUR. D'aquí a 30 anys **1.400** MEUR.
- Els catalans, a qui li paguem la festa?

Peatges a l'ombra, una hipoteca pel país (3)

- Es confirma que els peatges a l'ombra han estat un mal sistema per fer finançar infraestructures, el cas de la presó de Puig de les Basses a Figueres n'és un altre exemple clar.
- L'adjudicació inicial va ser de 107 milions que es començaren a pagar el 2010, i acabarem de pagar el 2040, amb un finançament que multiplica per quatre el seu cost inicial, és a dir més de **400** milions d'euros.
- El resultat és que **paguem una presó quatre vegades**.
És incompressible que la Conselleria d'Economia que dirigia Antoni Castell autoritzes aquest sistema per finançar inversions amb un interès que duplicava el preu del diner dels mercats financers.

Peatges a l'ombra, una hipoteca pel país (i 4)

- Els peatges a l'ombra estan dessagnant les nostres finances, la necessitat de construir infraestructures sense tenir un bon finançament ha estat un greu error. L'asfixia econòmica premeditada ens aboca a la ruïna com a país.
- En aquest cas una simple comissaria dels mossos d'esquadra a Sant Cugat del Vallès, és va adjudicar a l'any 2005 per 2.269.000.-€ (inclòs el benefici industrial) el seu pagament és fa a 32 anys fins l'any 2032 amb un cost final de 8.426.000.-€, el seu cost **s'ha multiplicat per quatre**, amb un tipus d'interès de més del 11%.
- L'empresa adjudicatària ha guanyat més diners prestant diners que no pas amb la seva feina, és a dir amb la construcció de la comissaria.

Líders en radars

- Catalunya és la comunitat amb més radars de l'Estat, tot i que les seves carreteres només representen un 7% del total de la xarxa viària.
- Trànsit té 192 aparells arreu del país, cinc vegades més que Madrid.
- Un sol radar factura 5 milions en tres anys.

El món a l'inrevés:
L'espoli que pateix
Catalunya obliga
l'administració a recaptar
més per ser més solvent

Catalunya té el triple de radars que la mitjana estatal

- Catalunya se situa al capdavant de l'Estat amb **220** radars fixos, sense comptar els mòbils, i també en termes relatius: 18,2 per cada 1.000 km.
- En segon lloc i a molta distància hi ha Andalusia, que disposa de 132 radars, però que en termes relatius queda en sisè e lloc a la llista amb només 5,6 radars per cada mil quilòmetres.
- Això vol dir: més controls i més multes

Madrid rep 7 vegades més que Barcelona

- L'estat espanyol a través del *Ministerio de Administraciones Públicas* ha entregat **151 milions** a Madrid només per a 3 equipaments:
 - *Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofia* **54,9** milions d'euros
 - *Biblioteca Nacional* **47,6** milions d'euros
 - *Museo del Prado* **47** milions d'euros
- Al mateix temps a Barcelona han arribat només **22 milions** d'euros per a un total de 18 equipaments.
- Aquesta inversió no compleix amb allò que s'estableix a la carta municipal de Barcelona.

L'Estat deu 2.658 milions d'obra pública de l'Estatut

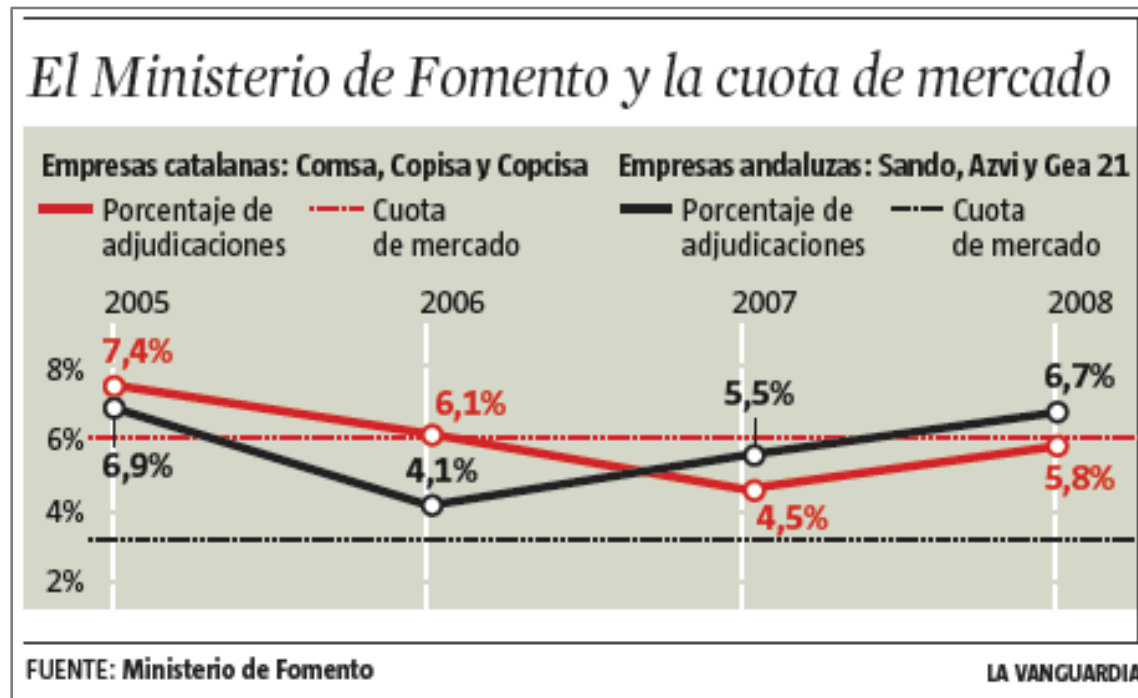

- La disposició addicional tercera de l'Estatut recull l'obligació del govern espanyol d'invertir a Catalunya l'equivalent al seu pes en l'economia peninsular, que actualment està al voltant del 18%.
- En cas que no es realitzin les inversions, la desviació s'haurà de corregir en el pressupost de l'any següent o bé transferir-la al cap de dos exercicis.
- Segons la Cambra de Comerç, el 2007 està totalment liquidat, mentre que dels anys 2008 i 2009 el deute pendent és de 970 milions. De l'any 2010 no s'han pagat 719 milions i del 2011 el deute pendent amb Catalunya va ser de 969 milions.
- Total **2.658** milions d'euros en cinc anys.

No paguen i no passa res.

El Ministeri de Foment penalitza a les constructors catalanes

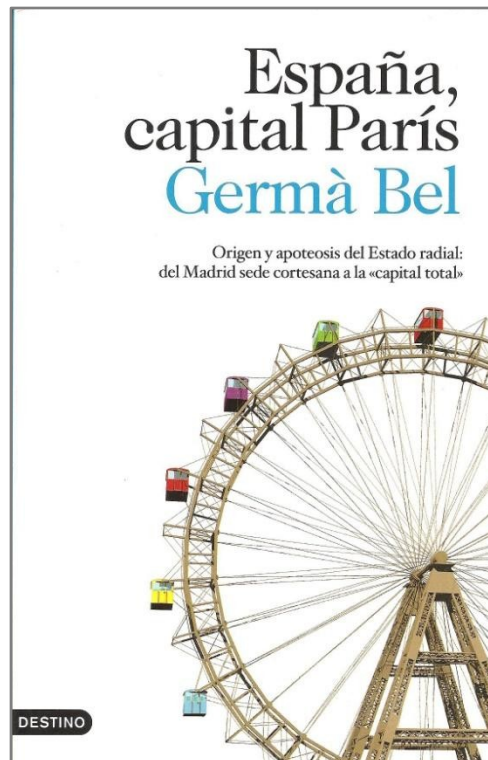
- El pes de l'obra pública en aquestes empreses és inferior a la seva quota de mercat.

Per quin motiu?

Les infraestructures al Regne d'Espanya

- L'estat espanyol ha seguit un model ideològic, sense cap fonament econòmic, en la presa de decisions de totes les infraestructures.

(Puerta del Sol, Madrid)

Infraestructures Ferroviàries Espanyoles

El 40% del PIB i el 50% de les exportacions de l'estat espanyol provenen de territoris de l'arc mediterrani, de l'Euram.

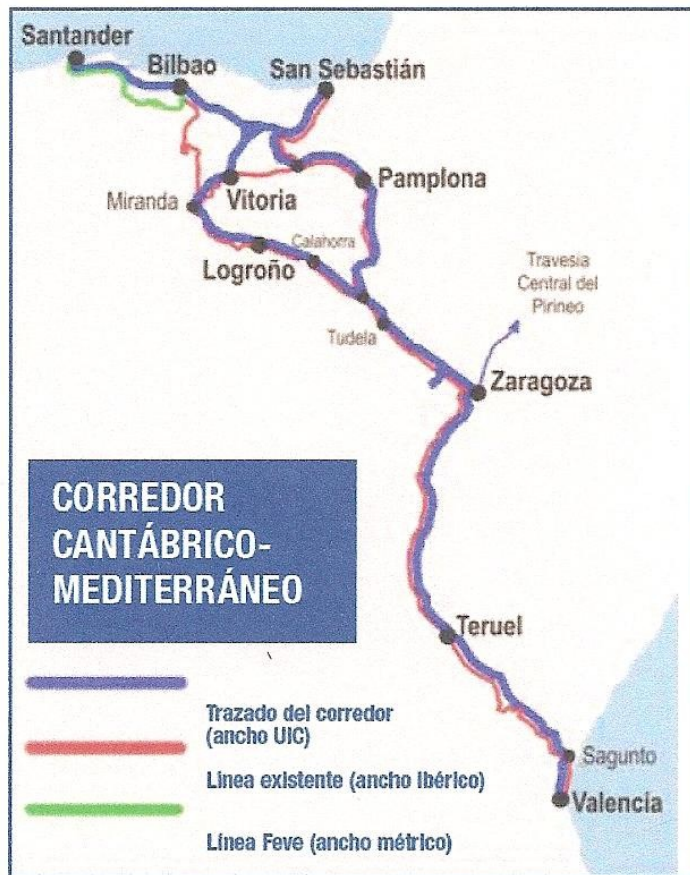
El tram Sagunt-Terol-Saragossa ja ha suposat una despesa de 1.300 milions en els darrers quatre anys.

(Font: Ramon Tremosa. AVUI Política 24.08.2009)

Objectiu
No necessitar-nos mai més

(Font: Catalunya Acció. Juny 2007)

Només faltava això, l'eix Cantàbric - Mediterrani

- El ministre de Foment va presentar el passat 4 de novembre a Saragossa, l'estudi funcional del nou eix ferroviari Cantàbric-Mediterrani.
- És una de les principals apostes del Plan Estratégico de Infraestructuras y Transporte 2005 - 2020 (PEIT).
- **“Si Madrid margina l'eix mediterrani, mata la gallina dels ous d'or”.**

(Ferran Villalonga. EL TEMPS L'Euram es reivindica a Europa 11.05.2010)

França, Catalunya i el corredor mediterrani

- El corredor del Mediterrani és la part espanyola de l'eix transeuropeu que connecta el nord de l'Àfrica amb el centre d'Europa, amb un recorregut paral·lel a la costa mediterrània de 1.300 quilòmetres.
- L'àrea del corredor aglutina les comunitats de Catalunya, València, Múrcia i Andalusia.
- Acapara el **50%** de la població espanyola, el **50%** del PIB, el **55%** de la producció industrial, el **50%** de la producció agrícola, el **60%** del trànsit terrestre de mercaderies, el **65%** del trànsit portuari i el **60%** de les exportacions.
- *A què doncs espera l'estat espanyol per aprovar-lo?*

Això es una mostra més de la mala fe de tots els governs espanyols.

El tren de la llibertat

L'estat espanyol té por de l'eix mediterrani

- Miquel Roca l'any 1986 va demanar al Congrés dels Diputats el **canvi** d'amplada de via del tren, de Portbou a Figueres. Cost 40 milions d'euros.
- La vergonya. La via de Tarragona a Castelló encara és **via única**. Tots dos sense pressupost.
- L'eix ferroviari de passatgers i mercaderies del Mediterrani fins a Escandinàvia requeriria una inversió de **12.000** milions d'euros, només a Catalunya.

Cada dia passen 10.000 camions per La Jonquera.

(Font: EL PUNT - Països Catalans 23.11.2009)

Així és impossible ser competitiu

- Punt del corredor mediterrani, a Vandellòs, on la doble via d'amplada ibèrica **esdevé una sola via** i es converteix en un **coll d'ampolla** que limita el trànsit de mercaderies.
- La via única es perllonga durant **61** quilòmetres, els que van des d'aquest punt de Vandellòs, fins a Tarragona.
- Per aquesta via única, conflueixen durant el dia 15 trens d'anada i 15 de tornada destinats a passatgers (talgos, euromeds, alaris i regionals express). A la nit combois de mercaderies.

L'Estat espanyol ha discriminat històricament l'eix Mediterrani

- Els governants espanyols sempre s'han preocupat més pel centre peninsular que **no pas per l'eix mediterrani** i ara la patronal Foment del Treball ho ha constatat amb xifres i conclusions.
- Foment del Treball ha agrupat els territoris en **sis eixos** econòmics. En el cas de la zona mediterrània, l'estudi demostra que aquest eix concentra el 25,72% de les infraestructures mentre que el seu pes en el conjunt de la població és del 29,77% i, en el PIB del 31,01%. La diferència es de 9,3 punts de forma agregada.
- A l'eix central (Madrid i les dues Castelles) la diferència és positiva a favor de les infraestructures, això significa que està **sobredotat**.
- En temps de crisi el més important és **prioritzar** la creació d'infraestructures en les zones més desenvolupades perquè aquestes són les que poden contribuir amb més força a tirar endavant.

Dos eixos ferroviaris i el seu cost

■ Algecires – Madrid – Irun – Lyon

Distancia 2.200 km, preu per transportar 1.000 tones: **94.000** euros

■ Algecires – València – Barcelona – Lyon

Distancia 1.700 km, preu per transportar 1.000 tones: **70.000** euros

Cost del transport

(euros x 1.000 tones x km)

Carretera: 87,8 € - Vaixell: 22,5 €

Tren: 17,9 €

(Font: La Vanguardia – Política: Salvador Enguix 25.10.2009)

(Font: El Periódico: Societat 19.11.2009)

Molt més que trens

- Un vaixell que travessi el canal de Suez i entri a la Mediterrània ha d'esmerçar set dies més de navegació per fer la volta a la península Ibèrica, vorejar la costa francesa, travessar la Mànega, desembarcar als ports de la façana nord-europea i, finalment, distribuir els vehicles al centre del continent.
- Amb bones comunicacions i un sistema logístic optimitzat, un Nissan desembarcat a Barcelona podria arribar a destinació europea en 48 h.
- Dels 25 principals port del món el 2009, quatre són al nord d'Europa (Rotterdam, Anvers, Hamburg i Bremen) i **cap a la Mediterrània**.
- Aproximadament el 75% del trànsit procedent d'Àsia desembarca als ports del nord, malgrat que **els del sud permeten rutes més curtes**.

Molt més que trens

- Per assolir tot això calen inversions en infraestructures.
- La febre per les grans infraestructures, alimentada en bona mesura pels fons europeus, no anat acompanyada de “**racionalitat en la despesa**”, cosa que resta efectivitat i eficiència”.
- L’Arc Mediterrani ha estat un dels grans perjudicats per aquesta “**manca de reflexió**” a l’hora d’apostar per les infraestructures de la península.
- Hem de recordar que L’Euram **genera** el 40% del PIB, el 50% de les exportacions, concentra el 30% de la població, comprèn la major part de places turístiques d’Europa, sis dels nostres aeroports són entre els cinquanta de més trànsit de la UE...

Un eix cabdal per a l'economia

- Rendibilitat. Ferrmed creu que l'eix pirinenc “**no es pot justificar**” fins que els dos existents se saturin, fins al 2040 o 2050.

A més, ha recordat que la **rendibilitat** de l'eix mediterrani seria molt alta, “d'uns **67.000** milions en el període 2016-2045”, i que connectar un port mediterrani amb Europa per Aragó suposaria 500 quilòmetres més, amb un “cost afegit d'uns 24.000 euros per tren de mil tones netes”.

El corredor, una opció imbatible

- Segons l'estudi de Ferrmed, les inversions ferroviàries necessàries serien altament rendibles, amb una taxa de **rendibilitat interna de l'11,1%**.
- L'estalvi pel pas del trànsit per carretera al ferrocarril equivaldria durant el període 2016-2045 a 30.000 milions d'euros.
- L'estalvi per guanys en el temps del transport per al mateix lapse de temps, significaria 36.500 milions d'euros.
- L'estalvi en emissions de CO₂ seria de prop del milió de tones anuals.
- L'impacte favorable en l'economia de les regions més directament implicades que seria d'un **1% del PIB** durant els primers 10 anys.

Colònia ferroviària

- El **futur** de les empreses catalanes i valencianes dependrà en gran part de la logística, de la capacitat per traslladar amb baixos costos i rapidesa productes a qualsevol part d'Europa i del món.
- El Corredor Mediterrani podria **reduir entre un 30% i un 40%** els costos de transport de les empreses que exporten a Europa.
- Un estudi revela que convertir el tren a ample europeu suposa un **11%** de retorn d'inversió. És calcula un impacte econòmic de **67.000** milions d'euros entre el anys 2016 i el 2045 (Joan Amorós, Ferrmed).
- El problema es que a Espanya les infraestructures no es decideixen per criteris polítics sinó per **cabòries polítiques**. El govern espanyol durant anys s'ha aprofitat dels fons europeus per invertir en les zones on no calia i a més ha construït un model radial i ineficient.

Espanya es una illa ferroviària

- Per Port-Bou només hi passen 20 trens al dia. Podrien passar-ne 15 vegades més, però l'estat espanyol no vol.

- El tren és un **assumpte crucial** per a l'economia catalana.

L'any 1986, quan Catalunya entra a la UE, el 90% de les exportacions van a Espanya. El 2006, el 50% Espanya i el 50% resta d'Europa i el món. Si es fa el tren, en pocs anys el 75% de les exportacions aniran cap a Europa.

Els alts funcionaris de l'estat saben que **si el fan**, adéu Catalunya. El PSC ha estat el gran aliat del jacobinisme espanyol per **abortar** les grans infraestructures que connectin Catalunya amb el món.

El que fa Madrid a l'eix mediterrani és molt greu

- Joan Amorós de Ferrmed diu que hi ha d'haver una xarxa ferroviària europea de primer nivell, amb uns estàndards comuns i ambiciosos que ens facin competitiu davant la Xina, Rússia i els EUA. Allà tenen trens de 3 quilòmetres i nosaltres només arribem a 450 metres.
- Un 22% de mitjana del cost dels productes són costos logístics, i hem de poder reduir això.
- L'eix mediterrani es el corredor **nord-sud més important** d'Europa. A l'àrea d'influència d'aquest eix hi ha el 54% de la població, el 66% del PIB europeu, el 80% del tràfic marítim de contenidors i el 90% de trànsit fluvial.
- En el cas de Madrid hi ha un estira-i-arronsa terrible, que a Ferrmed estem balancejant cap a un costat que ells no volen.

L'Estat espanyol fa 12 anys que està desdoblant 44 quilòmetres de via

- El tram entre Vandellòs i Tarragona, de 44 quilòmetres, **és l'únic** de tota la línia de la costa **amb una sola via**, segons ha denunciar el conseller de Territori i Sostenibilitat, Lluís Recoder.
- Les obres es van iniciar l'any 2000, però encara no han finalitzat. Aquest és un dels colls d'ampolla de la xarxa ferroviària de l'Estat al seu pas per Catalunya.
- El conseller ha recordat que, segons la Comissió Europea, "és de vital importància que, per a qualsevol nou projecte d'infraestructura, es porti a terme una **anàlisi cost-benefici** totalment transparent" en al·lusió a algunes infraestructures construïdes durant els darrers anys.

Europa prioritza el corredor mediterrani

- En cap moment de la revisió del 2003 es va plantejar el corredor mediterrani, tot i que França sempre hi ha apostat.

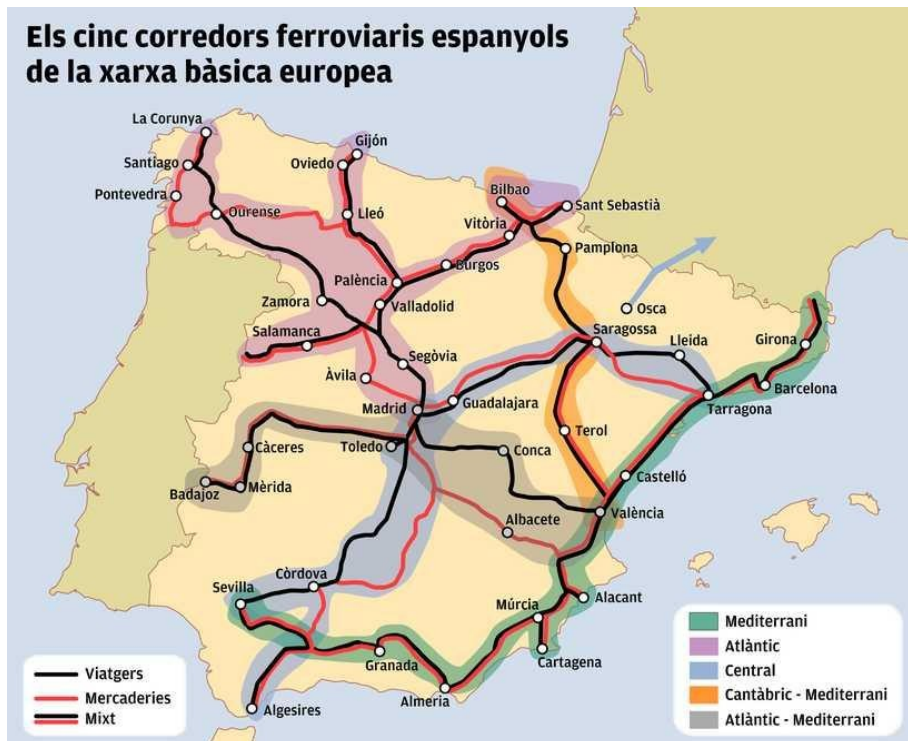

Una vergonya: la plataforma del corredor mediterrani, abandonada, entre Vandellòs i Miami Platja. Obres aturades des del 2003

L'eix mediterrani haurà de competir amb el central i l'atlàntic

- El nou executiu decidirà quin corredor ferroviari prioritza i buscar-ne el finançament. Brussel·les finançarà fins el 20% de cada projecte.

“Quan tot és prioritari, res no és prioritari”

Germà Bel

Corredors per a tothom: Foment torna a dibuixar l'eix del Pirineu

- El tortuós avenç del corredor ferroviari mediterrani es complica.
- Als seriosos dubtes que les inversions principals en infraestructures planificades per als propers anys es puguin dur a terme, s'hi va sumar ahir l'anunci de la ministra de Foment, Ana Pastor, que el govern inclourà el corredor del Pirineu central en la proposta per als eixos prioritaris europeus.

L'estat espanyol no vol fer el corredor del mediterrani

Catalans i valencians pel tren

- Els espanyols prou saben que aquest tren és el de la definitiva europeïtzació (altrament dit, de la definitiva desespanyolització) de les economies catalana i valenciana, i per això avui aquest tren encara no és fet.
- A Madrid s'estimen més **una Espanya pobra abans que pròspera**, si la prosperitat ha d'entrar pels ports valencians i catalans.

El corredor mediterrani faria créixer un 2% el PIB català

- Les inversions per a construir el corredor mediterrani que enllaçaria el país amb Europa tindria un elevat impacte econòmic i logístic a Catalunya i al País Valencià.
- L'impacte al Principat seria de **4.000** milions d'euros (incrementaria un **1,94%** el PIB) i aportaria feina al **3,7%** de desocupats catalans.
- Les xifres d'impacte serien especialment significatives pel País Valencià, amb un impacte de vora **9.400** milions d'euros (**3,86%** del PIB) i 16.000 nous llocs de treball cadascun dels quatre anys que durarien les obres entre 2011 i 2014 (en total **64.000** llocs de treball).
- A tot això hi cal afegir els efectes derivats futurs de la pròpia infraestructura: millora del transport, logística, eficiència energètica, mobilitat...

I ara reclamació pel retard

- La societat TP Ferro, formada a parts iguals entre Eiffage i ACS Dragados, reclama 350 milions d'euros en **compensació pel retard** de les obres en construcció de la via d'alta velocitat entre Figueres i Barcelona.
- TP Ferro va acabar la via el 17 de febrer del 2009 però les obres de Figueres a Barcelona encara no estan acabades. TP Ferro té la concessió per 50 anys de la línia d'alta velocitat entre Perpinyà i Figueres.
- Comença a Ginebra l'arbitratge del litigi pel retard en les obres del TAV.

Què podríem fer amb aquests 350 milions d'euros?

El cost del retard del TAV ja suma 222 milions d'euros

- TP Ferro, la concessionària del tram transfronterer cobra 128 milions d'indemnització i en reclama 350 més.
- Els constants retards del TAV en el tram entre Barcelona, Girona i Figueres han provocat també un autèntic forat negre econòmic, que suma a hores d'ara la quantitat de 222 milions d'euros.
- El contracte inclou una clàusula en que s'estableix que s'ha d'indemnitzar la concessionària en cas d'incompliment de terminis per part de l'Estat, com ha acabat passant.
- Com a compensació s'ha augmentat la concessió en 3 anys (53).

La discreta mort del corredor mediterrani

- L'assumpció del tercer carril com a solució per a garantir el transport ferroviari aparca la reivindicació històrica del corredor mediterrani.
- En el pla logístic, aquesta alternativa pot significar una eixida més àgil per a les mercaderies, però les continua obligant a **compartir** via amb els passatgers.
- La solució que es proposa es simple: es tracta de col·locar un tercer fil entre els dos de la via d'amplada ibèrica.
- José Vicente González defensa amb fermesa:
“Calen dues plataformes independents: una per a mercaderies, una altre per a passatgers. El que ha aprovat la UE és un corredor, no una drecera. No ens podem conformar amb menys, perquè sinó correm el risc que en lloc del corredor tinguem un carril bici”.

De les paraules als fets

- **Paraules:** Foment reitera que l'eix mediterrani és prioritari, però només emprèn obres per 128 milions.
- **Fets:** al projecte del TAV entre Madrid i Galícia hi destina **2.151** milions. Sobren els comentaris, disset cops més.
- **Resum:** els catalans, descarrilats.
- L'altre escàndol és el malbaratament de diner públic, quan prediquen, no amb l'exemple, austeritat i retallades arreu. No allà on els convé.
- “L'acceleren perquè temen que si hi ha una intervenció de la UE, el primer que aturaran és una obra tan ruïnosa com aquesta”, indiquen des de Madrid.

Empat ferroviari

- El corredor mediterrani ha estat inclòs al mapa per la mateixa raó que s'ha eliminat el túnel central dels Pirineus.
- La raó del corredor mediterrani era òbvia per a tothom menys per als dos grans partits espanyols.
- Mai cap país europeu ha fet els deures tan mal fets.
- La radialitat contra natura geogràfica és una constant multiseccular del poder central espanyol.
- Madrid tem que el pes econòmic del Mediterrani peninsular acabi desplaçant el seu poder polític. Per aquest motiu s'hi resisteix amb dents i ungles.

El Port de Barcelona una vergonya

- El nou president del Port de Barcelona, Sixte Cambra, **es queixa** amargament que per a qualsevol decisió comercial o d'inversions, la nostra Autoritat Portuària ha de sotmetre's a la decisió de *Puertos del Estado* que és qui mana de debò, tot i que no ha invertit mai ni cinc cèntims aquí.
- Ans el contrari, **s'emporta ingressos generats** aquí per destinar-los a ports deficitaris en d'altres territoris.
- Ens tenen lligats de peus i mans mentre **impedeixen** la connexió ferroviària d'ample europeu amb França i les noves vies de circulació cap a la nova terminal del moll Prat.

El Port de Barcelona una vergonya (i 2)

- Si féssim memòria, ens adonariem que el ministre Joaquín Garrigues va declarar **Ports Autònoms** els de Barcelona, València, Huelva i Bilbao i que, amb govern UCD, **es podien autogovernar**.
- Però que poc dura l'alegria a casa del pobre! Amb govern PSOE, un funcionari influent, de nom Fernando Palao, va dissenyar l'ens *Puertos del Estado* i **va recuperar el control** centralista de la gestió.
- Amb el PP, als pactes del Majestic, es va afluir una mica amb el permís que la Generalitat en pogués designar el president. Tanmateix, després de la majoria absoluta, Álvarez Cascos ens va tallar novament les ales.

I fins avui, com sempre, els catalans pagant i callant.

El Port de Barcelona molt discriminat

- El port encara el final de la seva ampliació, **sense** l'accés ferroviari.
- La terminal del Moll Prat obrirà el 2012 sense poder **exportar** els contenidors per tren, d'amplada europea.
- Una obra vital per la competitivitat i el creixement de l'economia catalana porta anys de planificacions i retards. Amb l'excusa de que el projecte no està llest, el *Ministerio de Fomento* **no ha inclòs** els accessos ferroviaris i viaris del port de Barcelona en el pla extraordinari d'infraestructures de finançament pública / privada, que acaba d'anunciar per import de **17.000** milions d'euros.

Perquè sempre aquests retards en tots les obres catalanes?

Empresaris catalans reclamen la licitació urgent dels accessos al port de Barcelona

- El GTI-4, el Grup de Treball d'Infraestructures integrat per la Cambra de Comerç de Barcelona, el Cercle d'Economia, Foment del Treball i la Fundació RACC, ha reclamat al *Ministerio de Fomento* “**urgència**” en la licitació i construcció dels accessos viaris i ferroviaris al port de Barcelona perquè aquesta infraestructura es pugui convertir en la porta logística del sud d'Europa.
- Els nous accessos són “**vitals**” per assegurar **les exportacions**, un dels principals motors econòmics de Catalunya i que ha contribuït al creixement d'un 23% del tràfic de contenidors del port de Barcelona en el primer trimestre del 2011.
- Els accessos terrestres en la nova terminal de contenidores de Tercat preveuen 9,7 quilòmetres de xarxa viària i 11,7 de xarxa ferroviària, fet que suposa una inversió de **473** milions d'euros mitjançant una col·laboració público-privada.

L'accés ferroviari al port de Barcelona

- La falta d'enllaços limita el creixement econòmic del país.
- Un altre prioritat de la Generalitat serà assegurar-se que la materialització dels anhelats accessos viaris i ferroviaris del port de Barcelona no quedaran guardats al calaix *sine die*.
- Al port s'està enllestint la nova terminal de contenidors del moll Prat, impulsada pel **gegant xinès Hutchinson** i pedra angular de l'ampliació de la infraestructura catalana, que ha requerit una inversió prop de 4.000 milions.
- Per això, l'execució de les obres per fer-hi arribar el tren resulten indispensables. Tanmateix, les decisions preses els últims anys pel govern espanyol en matèria d'infraestructures no conviden a l'optimisme.

Vuit vies sense sortida

- Els xinesos dels Hutchinson Port Holdings han fet una inversió milionària per construir al port de Barcelona la terminal de contenidors més moderna del sud d'Europa.
- El 2002, el govern espanyol confirma als senyors de la Hutchinson que **inverteixi amb confiança**, que **l'Estat construirà** els accessos i les vies d'ample europeu necessaris perquè les mercaderies que entraran per la nova terminal surtin ràpidament cap a Europa.
- El resultat? La terminal està acabada, i **els accessos no s'han ni licitat**. S'ha fet un bunyol de connexió provisional que resulta en vuit vies d'ample europeu que surten de la nova terminal i es troben amb el coll d'ampolla d'un tercer carril provisional. Només un, i provisional.

Madrid ofega el port de Barcelona

- La Cambra de Comerç denuncia que l'ajornament de l'execució dels nous accessos viaris al port no únicament en posen en perill el futur, sinó que **qüestionen el projecte** del corredor mediterrani ferroviari del Ministeri de Foment espanyol.
- Per a la Cambra de Comerç hi ha una qüestió de **deslleialtat** de l'estat que complica la situació general de les infraestructures del país.
- Des de el moment que Madrid espera al darrer segon, quan la pressió es brutal, per a pagar allò que et deu, **es deslleial**.
- “A Madrid només li interessa Catalunya quan hi ha eleccions a la vista, i quan passa el cicle es veu clarament com decauen les inversions”, sentència el president de la Cambra.

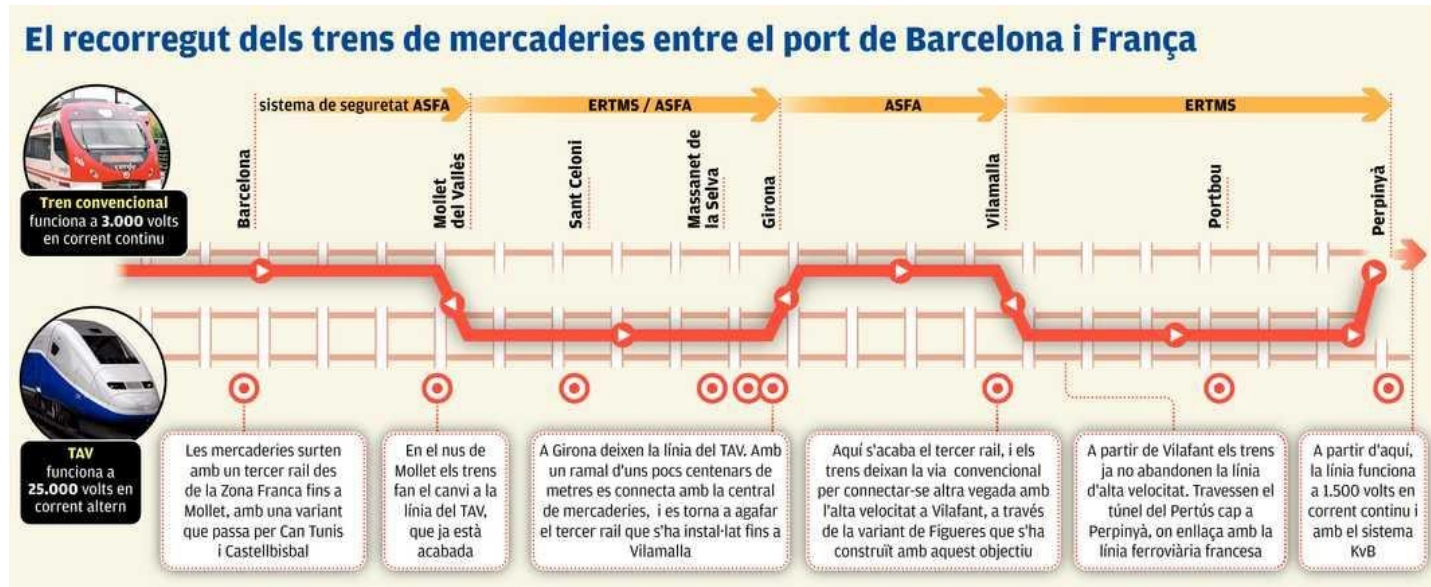
Les mercaderies de Renfe una ruïna

- Renfe ha decidit aquesta setmana activar el procés de reestructuració del seu negoci de mercaderies, el més deficitari del grup, amb l'objectiu de donar entrada al capital privat.
- Això suposa la privatització parcial de la divisió que factura uns **300 milions d'euros** al any i **només (!!!) té unes pèrdues anuals de 60 milions d'euros**.
- Degut a la fantàstica política del govern espanyol, el transport de mercaderies per tren a Espanya ha caigut per sota del 4% de la quota de mercat.

Una línia amb pals a les rodes

- Ferrmed denuncia que la incompatibilitat de sistemes de control encareix molt els trens de mercaderies que entren a França per la via de passatgers. Només dos aparells de locomotores de Renfe poden fer el trajecte. Els canvis de tensió elèctrica obliguen a portar dues locomotores.

AVE: la ruïna de l'Estat

- L'Estat ha gastat **50.000** milions d'euros en projectes que no tindran prou viatgers per pagar el manteniment de les línies. Un projecte faraònic, només superat per Xina.
- **Insostenible.** Mentre la ràtio de passatgers per quilòmetre a Espanya es de 2,8 passatgers, a França arriba a 41,5.
- Mantenir un quilòmetre d'alta velocitat costa 100.000 euros l'any, 200.000 euros si és un túnel.
- Les mercaderies, la creu. Des de l'any 2000, la quota de mercaderies per ferrocarril ha passat del 7% al 5%.

13.500 milions és el cost oficial que, segons Foment, tindrà l'AVE entre Madrid i Santiago

- Foment traurà a licitació per **6.500** milions el tram del AVE entre Valladolid i Ourense. És el concurs d'obra ferroviària més gran obert mai a l'Estat.
- L'estudi de mercat en qüestiona la rendibilitat, segons una filtració, que diu que la demanda actual de passatgers sols donarà per a **tres trens diaris** per sentit entre Madrid i Santiago.

Quan ha pagat Angela Merkel per l'AVE d'Albacete?

- Les ajudes concedides per la Unió Europea per la línia l'Alta Velocitat de Castella arriben a **2.000** milions d'euros.
- Una alta velocitat absolutament deficitària segons reconeix la mateixa administració tancant línies i combois, com ara un any va tancar el trajecte Toledo-Albacete perquè només transportava nou viatgers de mitjana.
- Comptat i debatut, Espanya ha rebut 1.952,3 milions d'euros de Brussel·les per construir-la, segons ha confirmat ADIF, la gestora d'infraestructures de l'Estat.

AVE: la ruïna de l'Estat

- L'estat de Califòrnia ha **desestimat** una línia d'alta velocitat entre San Francisco i Los Angeles, dues ciutats separades per 600 quilòmetres i amb àrees metropolitanes que sumen 19 milions d'habitants, gairebé tres vegades la suma de Madrid-Barcelona.
- Perquè una línia d'AVE financi com a mínim els costos de manteniment ha de passar del **sis milions** de passatgers. *Madrid-Barcelona en suma cinc i Madrid-Sevilla amb prou feines passa dels tres.*
- Espanya té 1.800 km en servei i 2.200 en construcció, molt per davant de la resta de països europeus.

L'AVE és una inversió política, sense cap sentit des de el punts de vista econòmic.

AVE radial, xarxa artificial

- La selecció de rutes es desenvolupa en els corredors amb més densitat de transit. Espanya és l'únic país del món que fa servir com a **patró** la unió de totes les capitals de província amb Madrid i que la justifica amb la cohesió territorial (curiosa política de transport).
- No ha importat **mai l'economia**, i per això l'anàlisi **cost / benefici** s'ha mantingut al marge del procés de decisió. Ni tampoc ha importat que els estudis mostrin que l'alta velocitat **no aporta** cap valor addicional als territoris.
- Tenint en compte el seu enorme cost, la Comissió Europea recomana **descartar** qualsevol projecte amb una demanda inicial inferior a 9 milions de passatgers per una línia de 500 quilòmetres.

L'alta velocitat és un luxe per sobre
les nostres possibilitats

- Les inversions en la infraestructura sumen 97.000 milions d'euros des dels anys 90.

Els enginyers
demanen als
governos que
deixin de banda
les fílies
territorials

Cuenca: Aquí para el AVE !

- Des de el 15 de desembre de 2010, Castella–La Manxa ha esdevingut la primera comunitat autònoma de l'estat espanyol **“amb totes les seves capitals de província comunicades per alta velocitat”**.
- *“És una realitat que ens situa a la primera divisió de sofisticació en mitjans moderns de transport i que, a més d'augmentar la mobilitat i la interrelació dels nostres ciutadans, reforça la cohesió territorial”,* explicitava Felip de Borbó. I destacava, alhora, el *“prestigi internacional”* que aconseguia Espanya i la potenciació de la seva imatge de “marca” en esdevenir l'estat europeu amb la xarxa de gran velocitat més extensa: són 2.665 quilòmetres de via en servei”, i no compta pas **on va, ni per fer què, sinó quants n'hi ha.**

Cuenca: Aquí para el AVE ! (i 2)

- Al capdevall, l'engegada de la línia Madrid-Cuenca-Albacete, continuava el príncep borbònic, és *“una pàgina més d'aquesta particular i virtuosa història que des de fa dues dècades els espanyols escrivim amb l'AVE”*.
- És a dir, que som *“a l'avantguarda mundial”*, en expressió de la presidenta de la comunitat de Madrid, Esperanza Aguirre (PP), i que, en paraules de José Maria Barreda (PSOE), obres com aquesta *“fan més per la cohesió territorial d'Espanya que pomposos discursos o al·legats a favor de la unitat”*.

He baixat a l'andana i vuit persones han decidit agafar el tren !!!

El fracàs de l'AVE de Conca

- Renfe suprimirà a partir d'aquest divendres 1 de juliol el servei de tren AVE que prestava entre Toledo, Conca i Albacete que es va posar en marxa el passat mes de desembre per manca de demanda.
- Tanca la línia d'AVE que tenia **16 passatgers al dia** i va costar **3.500** milions d'euros. El manteniment del servei pujava a més de 18.000 euros al dia.
- La connexió entre Toledo i Albacete comptava amb 9 usuaris al dia mentre que amb Conca encara era menor, 7 persones.
- Una línia construïda només per motius polítics, com quasi totes.

Alcázar de San Juan i el seu TGV

- Ja està molt avançada la connexió entre Madrid i les principals capitals de província espanyola a través de la gran velocitat ferroviària.
- La qüestió és que la segona onada d'inauguracions de la gran velocitat espanyola ja inclou ciutats de **tercer nivell**. Tindran TGV localitats com Mèrida (amb menys habitants que Viladecans), Loja (comparable a Sant Andreu de la Barca) i Palència (Sant Boi).
- Per a més endavant –però amb la inversió ja decidida– queden noves línies que arribaran a Sòria (Igualada), Motril (El Prat de Llobregat) i Alcázar de San Juan (El Vendrell).

Alcázar de San Juan i el seu TGV (i 2)

- La xarxa, espectacular, ha generat immensos **contes de la lletera** en un bon nombre de ciutats mitjanes/petites espanyoles que ara pensen que per la via del TGV els arribarà un raig de nova població i riquesa.
- Ningú no es planteja si totes aquestes inversions tenen **sentit**, i menys encara si es podran **amortitzar** algun dia.
- Aquesta és la realitat. I no sé si molts catalans ens volem jubilar als 67 per a què els presidents espanyols successius es dediquin a jugar a l'ibertren, pagant nosaltres.

Les estacions fantasmes del AVE

- Sis estacions del AVE van registrar menys de 700 passatgers al dia a l'any 2010.
 - Tardienta (Huelva), 54 passatgers al dia.
 - Guadalajara-Yebes, 219 passatgers al dia. El poble té 2.000 habitants.
 - Puente Genil-Herrera (Còrdova), 328 passatgers al dia.
 - Antequera-Santa Ana (Màlaga), Osca i Calatayud (Saragossa)
- Una ruïna: l'any 2008 Japó va moure 300 milions de passatgers, França 113 milions i Espanya no va arribar a 20 milions.

Tren d'alta velocitat entre Toledo, Albacete i Conca

- Un cost de **3.500 milions** d'euros i al cap de sis mesos tancat.
- El motiu? Res, només el feien servir **nou passatgers al dia**.

Resultat sis mesos: 3,3 milions despesa i 130.000 euros d'ingressos
Cost manteniment: 100.000 euros per quilòmetre i any

Vergonyós !!!

Aeroport de Barcelona - el Prat			
IATA: BCR - OACI: LEBL			
Aerolínia principal: Ryanair			
Resum			
Tipus d'aeroport	Públic		
Titular/Gestor	Aena Aeroport		
Serveix	Barcelona		
Localització	El Prat de Llobregat		
Altura (msnm)	38 m / 12 ft		
Coordenades	41° 17' 49" N, 2° 04' 52" E		
Web	www.aena-aeropuertos.es		
TR/25L	2.660	8.727	Asfalt
TR/25R	2.660	8.727	Asfalt
2/26	2.540	8.334	Asfalt
Estadístiques (2012)			
Passatgers	35.144.503	(+2,2%)	
Operacions	290.004	(+4,3%)	
Càrrega (en kg)	98.522.224	(+0,1%)	
Font: Aena Aeroport			

La segona estació de Zamora es construeix a Otero de Sanabria, un poble amb 28 veïns censats

**Aeroport del Prat-Barcelona
35 milions de passatgers (2012)**

- NI AVE

- NI METRO

- NI RODALIES A LA T-1

@CatalanNation

El pitjor TGV del món

- La L'Estat espanyol abocarà 927,40 milions d'euros, la totalitat de la partida pressupostada el 2012 per a l'alta velocitat, a la construcció d'una nova línia de TGV entre Orense i Zamora, que ha d'estar enllestida el 2015.

El 2011, només 8.914 passatgers van realitzar el trajecte Orense-Puebla de Sanabria, i 37.382 viatgers el de Puebla de Sanabria-Zamora-Valladolid, tot plegat, poc més de 46.000 passatgers a l'any.

- Sorprenentment, aquest trajecte discorrerà paral·lel al recorregut de mitjana distància convencional de RENFE que ostenta el títol de línia més deficitària de tot l'Estat. **L'alta velocitat Orense-Zamora ostentarà un nou rècord, ser la pitjor línia de TGV del món**, tant en termes d'inversió econòmica com de rendibilitat social.

Diners malbaratats

- S'ha sabut recentment que el govern espanyol ha decidit aturar indefinidament la construcció de l'AVE entre Sevilla i Málaga.
- Així doncs, els 77 quilòmetres de tram ferroviari que ja estan construïts entre Antequera, a la província de Màlaga, i Marchena, a la de Sevilla, no serviran absolutament per a res ni hi circularà mai cap tren.
- La construcció d'aquests 77 quilòmetres de via ha costat **280** milions d'euros que han sortit dels impostos de tots els ciutadans de l'Estat espanyol, dels quals els catalans aportem el 25 per cent.

750 milions per un altre AVE fantasma

- Un cas més per afegir en la història de les infraestructures que, de moment, **no porten enlloc**. El túnel del Barranco de los Gafarillos.
- Adif tapia amb formigó el túnel de boca doble més llarg d'Andalusia, construït per a la inexistent línia Múrcia - Almeria.

Resum: El tren dels 97.000 milions

- L'AVE es converteix en **un càncer** amb la política d'Aznar, que, en el seu discurs d'investidura del 25 d'abril del 2000, es va comprometre a connectar totes les capitals de província amb Madrid, gràcies a l'AVE, en menys de quatre hores.
- La bonança econòmica de la dècada passada va retardar la detecció del problema. L'alta velocitat exclusiva per a viatgers és un error per a tot Espanya.
- Es una **obsessió de nou ric**. Els països insegurs de si mateixos juguen el joc de les aparences. Fan polítiques de marca perquè no tenen cap marca consolidada. Aquesta és la política d'infraestructures d'Espanya.

Resum: L'AVE és un càncer

- Té el gestor aeroportuari més gran del món, què és també el que registra **més pèrdues**. És el país del món amb més quilòmetres d'AVE tret de la Xina. I el segon amb més densitat d'autopistes d'Europa després de Portugal.
- Espanya fa molts segles que està **insegura** de si mateixa i fa política de l'aparença. És una política que en lloc de servir la gent i l'activitat econòmica serveix la ideologia i el **nacionalisme espanyol**.
- Des de fa tres segles, la política d'infraestructures és una política de construcció nacional. “*Çoseremos España con hilos de acero*”, va dir la ministra Magdalena Álvarez.

El TAV rapaç

- A un país avançat com la Gran Bretanya encara sospesen si val la pena de fer una inversió de 36.000 milions d'euros per enllaçar Londres amb el nord d'Anglaterra. *The Economist* demanava molta mesura abans de fer res:
 1. Es posa en **dubte** que afavoreixi el reequilibri regional i més aviat pot accentuar els desequilibris, perquè potència l'accessibilitat a les gran capitals.
 2. Requereix grans inversions que es paguen amb les impostos de tots, però que **beneficien les regions i els individus rics** a costa del pobres.
 3. Desvia **fons** per a la millora de les xarxes que ja hi ha que, amb poca inversió, augmentarien molt la velocitat i la freqüència.

Al·lucinant !!!

- A les hemeroteques hi ha la cara de sorpresa, que va fer el secretari de Transports dels Estats Units d'Amèrica, **Ray Lahood**, quan va conèixer el futur mapa de l'alta velocitat a Espanya i la seva resposta:

Vostès són rics, nosaltres no ens ho podem permetre

- El temps ha demostrat que no ho érem i que només ho fèiem veure.

Blanco reconeix ara que l'AVE és una ruïna

- El ministre de Foment, José Blanco, va admetre que Espanya no es pot permetre mantenir la xarxa d'alta velocitat ferroviària de la qual s'ha dotat, la segona més extensa del món, després de la Xina.
- No som prou conscients del que costa un tren d'alta velocitat. A partir d'ara les línies d'AVE, així com els aeroports, hauran de tenir més sentit econòmic per evitar que hi hagi infraestructures sense usuaris.
- El manteniment de cada quilòmetre d'AVE –la xarxa espanyola té 1.964 quilòmetres en servei– costa 100.000 euros l'any (180.000 el cas dels trams de túnel). Això vol dir **200** milions d'euros anuals només en manteniment de les vies.

Renfe s'ha gastat 1.400 milions d'euros en trens d'alta velocitat innecessaris

- Sobra un terç dels trens AVE comprats per Renfe. S'ha gastat 1.400 milions en 70 combois que no necessita pel negoci. D'un total de 271 trens només en necessita 140. Cada un val uns 20 milions d'euros.

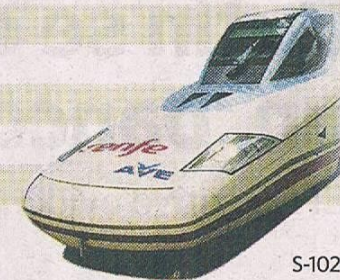
La gran flota del AVE

MODELO	FABRICANTE	UNIDADES	AÑO RECEPCIÓN	PLAZAS	VELOCID. (KM/HORA)	COSTE UNITARIO (MILL. €)	RUTAS PRINCIPALES EN LAS QUE SE EMPLEA
S-100	Alstom*	18	1992	329	300	17,65	Madrid-Sevilla
S-101	Alstom	6	1997	321	220	—	Euromed
S-102	Talgo-Bombardier	16	2004	318	330	21,16	Madrid-Ciudad Real-Córdoba-Málaga/Madrid-Segovia-Valladolid
S-112	Talgo-Bombardier	30	2009	365	330	22,47	Madrid-Ciudad Real-Córdoba-Málaga/Madrid-Segovia-Valladolid
S-103	Siemens	26	2007	407	350	25,12	Madrid-Ciudad Real-Córdoba-Málaga/Madrid-Córdoba-Sevilla/Madrid-Lugo-Ourense
S-104	Alstom-CAF	20	2004	237	250	11,39	Madrid-Ciudad Real-Puertollano/Madrid-Toledo/Madrid-Segovia-Valladolid
S-114	Alstom-CAF	13	2009	238	250	13,05	Madrid-Valladolid
S-120	CAF-Alstom	12	2006	238	250	10,23	Madrid-Guadalajara-Logroño
S-120.050	CAF Alstom	15	2009	223	250	13,88	Madrid-Guadalajara-Logroño
S-121	CAF-Alstom	16	2009	282	250	13,93	Santiago-Orense
S-130	Talgo	45	2007	299	250	16,72	Madrid-Castellón/Madrid-Alicante
		Total	217				

(*) Es el tren de alta velocidad más antiguo de la flota y ha sido renovado en el año 2007. Durante el lavado de cara sus plazas han aumentado en tres pasajeros.

Fuente: Elaboración propia con datos de la revista Vía Libre (Atlas de alta velocidad) y de Renfe Operadora.

Més diners
llençats !!!

S-102

elEconomista

Un de cada quatre trajectes d'AVE té un passatger al dia

- A les faraòniques despeses per obrir noves línies com la de Galícia i l'alt cost del seu manteniment cal sumar-hi la poca rendibilitat de molts dels seus trajectes.
- Segons dades de l'any 2012 un de cada quatre trajectes ofertats per Renfe dins dels serveis AVE, **només té un passatger diari**.
- Així, en 48 rutes de les 206 ofertades, van viatjar un o cap passatger al dia, mentre que 10 d'aquestes rutes van ser utilitzades per menys de deu viatgers l'any. Altres trajectes, com Puente Genil-Córdoba, van tenir 295 passatgers; Guadalajara-Calatayud, 127 i Antequera-Puertollano, 108. Molt costós per a les butxaques dels contribuents.

El TAV no és rendible

- El nombre de passatgers assolit el primer any per els línies del TAV a l'Estat espanyol no arriba al mínim recomanat per la Comissió Europea.

Un
dispendi
de
nou ric

Disbaxa d'inversions en infraestructures

- “No està bé que ho digui, però hem de començar a **pensar** les infraestructures amb una mica més de **sentit econòmic**”, va dir.
- Blanco va apuntar la necessitat de dur a terme “estudis de viabilitat econòmica” i, sobretot, “**prioritzar** les infraestructures que aportin més a la productivitat i competitivitat del nostre país”.
- “No hi ha res pitjor que un que un port sense mercaderies, un aeroport sense avions i un trens sense passatgers”, va insistir el ministre de Foment, que durant aquesta legislatura ha inaugurat aeroports que han fracassat estrepitosament (Castelló i Ciudad Real) i ha hagut de rescatar les autopistes radials de Madrid.

Discriminació de l'alta velocitat

Tram	km	Preu billet€	Cost 100 km	% + car
Barcelona - Madrid	621	124,30	20,02	
Valladolid - Madrid	178	32,50	18,26	10%
Màlaga - Madrid	498	78,60	15,78	27%
Sevilla - Madrid	471	67,10	14,25	41%

►► 1.251 milions d'euros serien els beneficis de l'inexistent TGV Madrid-Barcelona-França i 2.036 milions d'euros el dèficit de la línea Madrid-Sevilla

Quan direm prou?

El preu català de l'AVE

- L'AVE de Madrid a Barcelona és quasi un **20%** més car per quilòmetre, que l'AVE de Madrid a Sevilla.
- El més indignant, és que, **l'encariment** només es produeix en el tram que l'AVE passa per Catalunya. Entre Lleida i Barcelona costa un 78% més per km, entre Tarragona i Barcelona costa un 113% més.
- En canvi entre Madrid i Saragossa costa el mateix preu per km que entre Madrid i Sevilla. Entre Saragossa i Lleida s'aplica el preu *español*, ja que només hi ha un increment d'un 4%.
- La tarifa es dispara tan bon punt **el tren entra en terra catalana**. Els 105 km de Barcelona a Tarragona costen gairebé el mateix, que els 233 km de Madrid a Calatayud. I els 170 km de Barcelona a Lleida costen el mateix, que els 330 km de Saragossa a Madrid.

Espanya ha seguit un model ideològic

- Mentrestant, **dues** actuacions estratègiques han quedat congelades per la tisorada del govern: els accessos al port i el pla de Rodalies de Barcelona, un servei que utilitzen 400.000 persones cada dia.
- Als irresponsables però amb responsabilitat política, se'ls haurien d'exigir responsabilitats, però no polítiques que ja sabem que vol dir això, sinó fins i tot penals, per **dilapidació de cabals públics** amb finalitats estrictament electorals.
- Per haver dissenyat, aprovat i construït aquest gran nyap del TGV radial *Made in Spain*, el més quilomètric, amb menys passatgers, únic en el món per les seves característiques i amb una desorbitada despesa en manteniment.

Els altres peatges de Catalunya

- Una altra comparativa d'escàndol. Madrid disposa de 300 estacions de metro i Barcelona només 141.
- Mentre el preu del bitllet de metro a Barcelona val 2 euros a Madrid només en fan pagar 1,50 euros.

Incompliment d'escàndol

Obres no començades del protocol Estat - Generalitat 2006 - 2012

→ Obres Estat

- ▶ Desdoblament línia Barcelona - Vic
- ▶ Soterrament de la línia Barcelona - Portbou a Montcada
- ▶ Integració del ferrocarril a l'Hospitalet de Llobregat
- ▶ Soterrament de les vies de Sant Feliu de Llobregat
- ▶ Accés Rodalies a l'aeroport
- ▶ Nova línia Cornellà-Castelldefels
- ▶ Renovació de la línia Reus - Móra d'Ebre
- ▶ Pla de millora d'estacions
- ▶ Apartador de 750 metres
- ▶ Estació de la Llagosta
- ▶ Accés ferroviari al port de Barcelona

→ Obres Generalitat

- ▶ Intercanviador al Prat de Llobregat
- ▶ Noves estacions
- ▶ Apartador ferroviari a l'Aldea

→ Obres mixtes

- ▶ Intercanviador Torrasa

AVUI

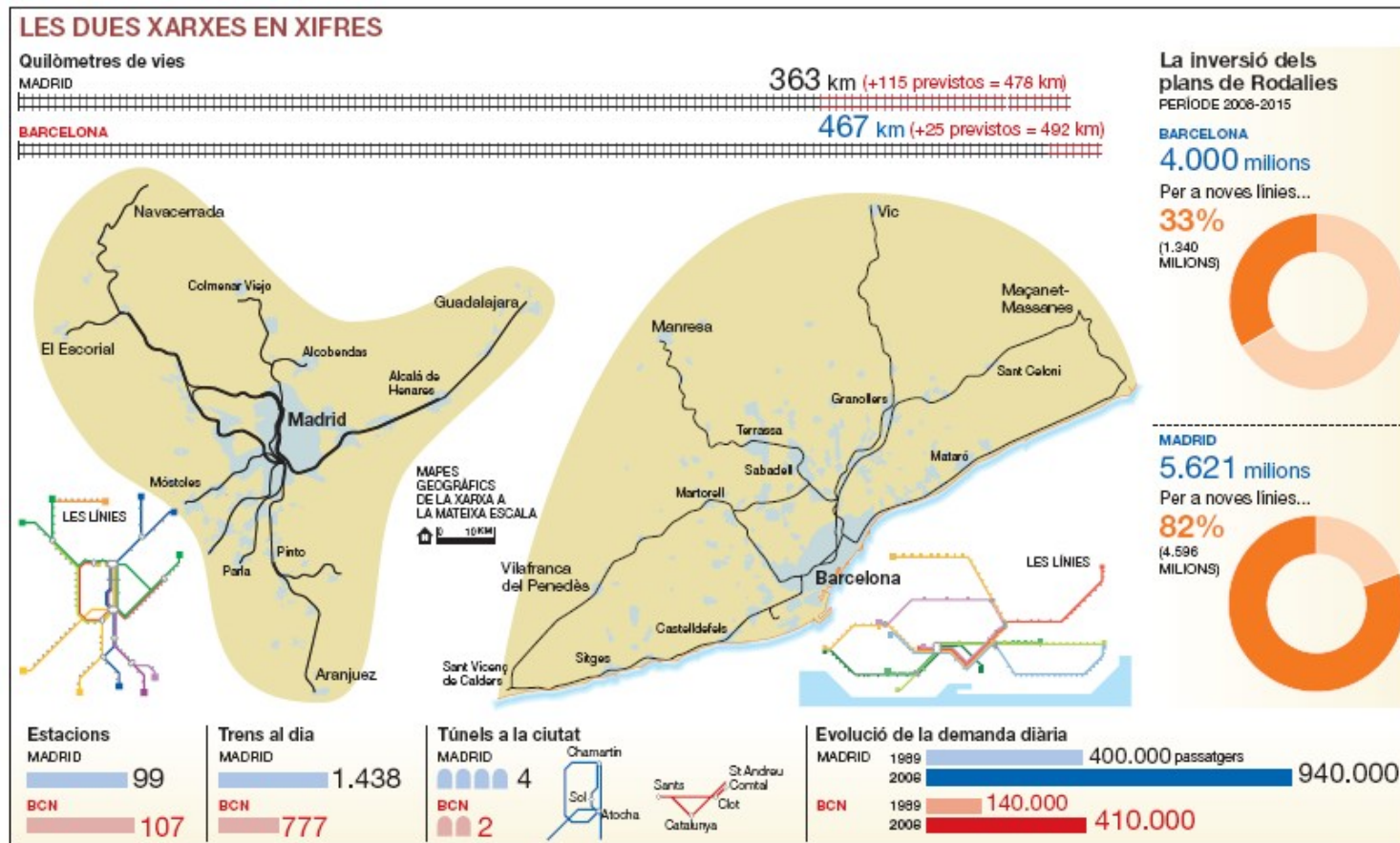
- Fomento es va comprometre a invertir en ferrocarrils **2.362** milions d'euros en set anys (2006 – 2012).
- Quan ja se'n porten gairebé cinc anys només n'ha invertit **488** milions d'euros, només un ridícul **20%**.
- Perquè sempre es retarden les obres a Catalunya?

Més incompliments

- El govern espanyol **es nega** a seguir invertint a Rodalies de Catalunya.
- El govern català denuncia que el servei fa aigües i que la situació és insostenible i el conseller de Territori i Sostenibilitat, Lluís Recoder, no ha descartat recorre als tribunals per reclamar que es compleixin els compromisos inclosos en el Pla de Rodalies.
- El **Pla de Rodalies** preveia una inversió de 4.000 milions d'euros per part del govern espanyol en el període 2008-2015 del quals només n'han aportat 306 milions.

Rodalies de BCN pateix un retard de 20 anys respecte a les de Madrid

Les inversions fora de Catalunya no s'aturen

I perquè no es volen millorar les infraestructures de Catalunya?!

Una comparativa que fa vergonya

El traspàs “històric” de Rodalia - Renfe

- El *Ministerio de Fomento* **no transfereix** els trens, ni les vies, ni les estacions, ni les instal·lacions ferroviàries.
- La Generalitat ha assumit les **grans** competències dels:
horaris, preus, informació i neteja.
- Pot proclamar sancions i establir serveis mínims en cas de vaga.

Mentre se signaven els traspassos, Renfe feia saber les tarifes per l'any següent amb un **augment del 6%**, decidit a Madrid.

De traspàs històric a ofensa històrica

- L'1 de gener del 2010 s'anunciava el flamant **traspàs** de la gestió de Rodalies de Catalunya al govern català.
- Un any i mig després, la diferència és un adhesiu taronja per comptes d'una de lila.
- L'espanyola Renfe continua operant el servei en una infraestructura propietat de l'estat que fa pena, i Madrid **incompleix sense manies** la llei del traspàs per a mirar de condemnar la Generalitat al matrimoni etern amb Renfe.

La Generalitat no pot triar l'operador de Rodalies perquè Espanya no modifica la llei

- El govern català no en podrà escollir cap altre que no sigui Renfe perquè el govern espanyol no ha modificat la llei ferroviària, tot i que va ser un compromís adquirit per l'executiu espanyol quan es va pactar el traspàs.
- El conseller de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya, Lluís Recoder, ha assegurat que tenint en compte “els problemes i les incidències” de Renfe a la xarxa traspassada, la Generalitat s'ha plantejat canviar d'empresa operadora però continua sense poder fer-ho i té les mans lligades, perquè depèn de l'Estat.
- Cal recordar que el traspàs de Rodalies signat per la Generalitat i govern espanyol no inclou la propietat de la mateixa infraestructura (vies, estacions i trens), que continuen essent propietat del gestor d'infraestructures espanyol, Adif.

Espanya inverteix menys en Rodalies de Barcelona que en la Casa Reial

- ERC critica que la inversió catalana sigui 200.000 euros inferior a la destinada a la monarquia.
- Als catalans ens surt més car tenir un Rei que un sistema que utilitzen 400.000 persones cada dia.
- L'estat espanyol aporta a Rodalies de Barcelona 8 milions d'euros, 200.000 menys que els que assigna a la Casa Reial espanyola.

El gran “traspàs” dels trens regionals

- La Generalitat ha assumit a partir d'aquest 1 de gener la gestió dels trens regionals de Renfe a Catalunya.
- Freqüències de **pas, tarifes, horaris i inspecció** seran les **grans** competències de Catalunya.
- L'Estat es reserva:
La competència de la xarxa ferroviària, la llicència ferroviària, la regulació de la formació, les habilitats del personal, l'expedició de títols, la seguretat de la circulació ferroviària, l'establiment de les taxes i els cànon aplicables.
- Es calcula que 11 milions d'usuaris utilitzaran els regionals durant aquest any en els més de 760 trajectes setmanals.

Un altre traspàs “**històric**”.

Una anomalia cada dia

- En el corredor ferroviari que uneix Barcelona i Portbou s'ha registrat gairebé **un retard** cada dia des del mes de setembre.
- Les causes són sobretot incidències tècniques, problemes de gestió i actes incívics.
- El corredor entre Barcelona, Girona, Figueres i Portbou, anomenat R11, és el més utilitzat de distància mitjana de l'Estat espanyol.
El 2010 es van vendre 4.470.000 tiquets.
- Per fer desaparèixer les anomalies faria falta desenvolupar el pla de Rodalies de Barcelona 2008–2015 que el 2009 va aprovar el Consell de Ministres, en què es preveia invertir 4.000 milions per modernitzar les infraestructures.

A hores d'ara, però, la execució ha estat mínima.

Una setmana tard

- Al llarg d'un mes, el 25% dels trens de la línia 3 de rodalies passen amb un retard de 15 minuts o més. O, dit d'una altra manera, els viatgers que agafen a diari la línia 3 de rodalies, la línia de Vic, van una setmana tard.
- La majoria de vegades aquests retards no es deuen a una avaria concreta, sinó a l'anomenada “gestió ferroviària”, és a dir, a problemes de circulació derivats de la precarietat de la infraestructura.
- El fet que hi hagi **una única via** de Montcada en amunt provoca que quan algun tren no surt a l'hora els efectes negatius es multipliquin. I si, a més, hi ha una avaria, l'estona que cal per arreglar-la es fa encara més gran.
- Quan acabarem amb això?

L'AVE a la T-1 continua en un calaix, mentre que a Madrid avança la T-4

- Els accessos ferroviaris a la T-1 de l'aeroport del Prat de Llobregat, bé semblen un malalt crònic i greu.
- La nova línia de Rodalia es va adjudicar al març, després de **quatre anys de bloqueig** al *Ministerio de Fomento*. La tisorada en les infraestructures ha ajornat l'inici de les obres almenys una any.
- Pitjor està l'enllaç de l'AVE fins a la gran terminal. L'últim estudi, en aquest cas de viabilitat, anunciat solemnement per José Blanco a Barcelona el novembre de 2009, fa mesos que està acabat, però es manté inèdit en un **calaix**.
- A Madrid, el pla cap a la T-4 de Barajas avança amb fermesa. **Es farà per la via ràpida de modificar el mateix projecte, amb unes obres que s'acaben aquest any.**

Barajas, metro i tren. El Prat, obres aturades

- La nova línia C-1 de Rodalies de Madrid ha suposat una inversió de l'Estat de 218 milions d'euros i permetrà en el futur l'accés en TGV a l'aeroport de Barajas.
- Entre en servei aquest divendres dia 23 i segons el *Ministerio de Fomento* “aquesta actuació suposa un pas definitiu per a la integració de l'Aeroport de Barajas a la xarxa d'alta velocitat”
- Mentre s'han afanyat i han construït en temps rècord aquest accés ferroviari, *Fomento* **ha aturat incomprensiblement** les obres de la nova terminal de l'Aeroport de Barcelona.
- A diferència del de Barcelona, l'Aeroport de Barajas ja disposava fins ara d'accés directe amb metro.

El govern espanyol castiga l'aeroport de Barcelona

- El govern espanyol està castigant l'aeroport de Barcelona. El Ministeri de Foment ha ajornat *sine die* la construcció de l'accés ferroviari a la instal·lació, tot i que està adjudicada des de fa tres anys.
- Ni el govern de José Luis Rodríguez Zapatero ni ara el de Mariano Rajoy han tirat mai de forma efectiva aquesta infraestructura.
- El Ministeri de Foment va adjudicar el març del 2010 a una UTE (unió temporal d'empreses) formada per les constructores Ferrovial Agromás, Sacyr i Copcisa el contracte d'obres de l'accés ferroviari a la nova terminal T-1, valorat en més de 257 milions d'euros. Però no se n'ha sabut res més.
- La decisió representa un evident greuge cap a l'aeroport del Prat, en comparació al de Madrid-Barajas, que està perfectament connectat.

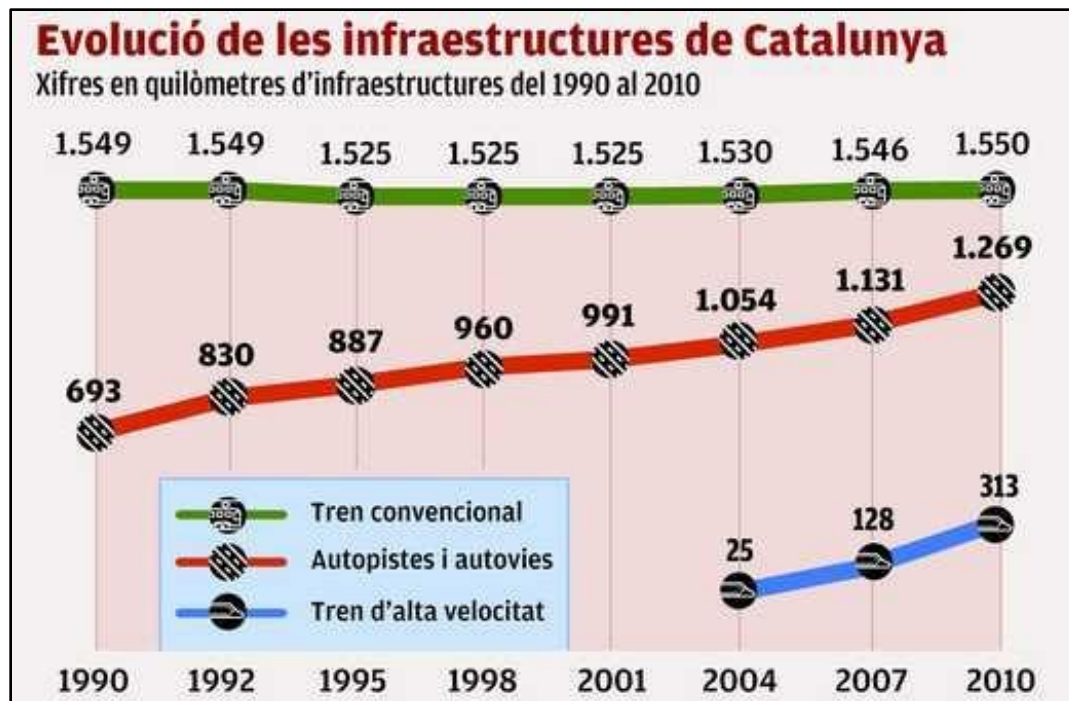
El quilòmetre zero contra Europa

- La nostre situació geogràfica és ideal, els Països catalanes són una peça clau del mapa logístic europeu.
- I en un moment en què tothom reclama un canvi de model econòmic i productiu, des de aquí hauríem de poder sortir de la crisi amb una **aposta per la logística** que ens converteixi en peça estratègica del mapa econòmic europeu, que aprofiti les potencialitats logístiques dels Països Catalans i articuli un eix mediterrani de mercaderies.
- Aquestes aspiracions **topen** amb l'aposta logística centralista de l'Estat espanyol, que exclou l'eix mediterrani i l'aeroport del Prat.
- L'estat espanyol fa molts segles que **té la lliçó apresca**; sap que carreteres, aeroports i ferrocarrils són eixos vertebradors d'un país, tant com la llengua i la cultura. Per això han invertit diners i esforços a vertebrar els seu, de país, encara que això els allunyés d'Europa.

Tan sols un quilòmetre de tren en 20 anys

- Abandonats. El tren convencional ha estat el gran oblidat de les inversions de l'Estat a Catalunya.

El tram de
Vandellòs
del corredor
mediterrani
és avui
encara de
via única

Madrid ha construït 80 km de noves línies

- Madrid ha construït més de 80 Km de noves línies, mentre que a Barcelona no se n'ha fet cap.
- Jordi Portabella, regidor d'ERC a l'Ajuntament de Barcelona, ha demanat a l'alcalde, Xavier Trias, que "mostri públicament el seu desacord sobre la baixa inversió en el Pla de Rodalies de Barcelona 2008-2015".
- Portabella s'ha referit a l'informe emès pel Departament de Territori i Sostenibilitat en què 3.250 milions d'euros dels 4000 milions d'euros previstos per al Pla d'Infraestructures ferroviàries de Rodalies 2008-2015 aprovat el 2009, no han estat ni licitats, ni adjudicats.
- Resum: L'Estat ha deixat d'invertir 3.250 milions d'euros en Rodalies. Trias li ha contestat que **"Té tota la raó. Es un escàndol"**.

La mentalitat imperialista colonial, nacionalista i centralista

- “Una red de alta velocidad que, en diez años, situará a todas las capitales de provincia a menos de cuatro horas del centro de la península”.

*José Maria Aznar
President del govern espanyol, 25 d'abril de 2000*

- “En 2010 seremos el país del mundo con más kilómetros de vía de alta velocidad. Es un gran ejemplo del auge de España. Lo conseguiremos basándonos en nuestra empresas constructoras, que son la mejores del mundo”

*José Luis Rodriggez Zapatero
President del govern espanyol, desembre de 2007*

La mentalitat imperialista colonial, nacionalista i centralista (i 2)

- “Nosotros entendemos que hay que tener visión de país. La alta velocidad es coser con cables de acero nuestro país, unirlo, conectarlo y hacernos sentirnos más españoles a través de la alta velocidad”

*Magdalena Álvarez
Ministra de Foment, novembre de 2007*

- “¿Porqué es fundamental el corredor central? Pues porque nosotros no queremos una España asimétrica. ¿Cómo le explico yo a los españoles que las de una región o comunidad autónoma determinada, son más importantes que los de la otra?”

*Ana Pastor
Ministra de Foment, Febrer de 2012*

Catalunya posaria al dia tota la xarxa ferroviària amb el dèficit fiscal d'un sol any

- El lobby Ferrmed calcula en 16.000 milions d'euros els cost de les actuacions que caldrien fins el 2025.
- Si es fèssin, Catalunya es podria estalviar uns 25.000 milions fins al 2045.

Resum ferroviari

- L'Estat espanyol hauria de **prioritzar el corredor mediterrani** per sobre d'altres corredors, però això trenca la seva lògica del *café per a tothom* i el seu projecte secular d'Espanya radial.

Espanya és un país de segona, perquè no inverteix en infraestructures amb criteris econòmics de cost-benefici

Aeroport de Barcelona

- L'Aeroport del Prat té una demanda directa anual no atesa de més de **700.000** passatgers intercontinentals.
- Segons el director de l'Aeroport la demanda **no atesa** és de:
 - 200.000 passatgers amb l'Àsia,
 - 200.000 més amb els Estats Units i
 - 300.000 amb Llatinoamèrica.
- Són Buenos Aires, Nova York, Tòquio, Los Angeles i Sao Paulo les ciutats on més passatgers es queden **sense** poder connectar de manera directa amb Barcelona.

Perquè AENA no dona resposta a aquesta necessitat?

El Prat busca vols per a un milió de passatgers internacionals

- La gran demanda de vols intercontinentals des de Barcelona es concentra, amb les dades aportades pel CRDA, als principals mercats asiàtics, així com diverses destinacions del Estats Units.
- Es calcula que 686.742 passatgers viatgen des de Barcelona a destinacions del Estats Units per via indirecta.
- El comitè de rutes també considera estratègics mercats com el japonès i el coreà, que tenen una demanda de més de 20.000 passatgers, que ara arriben a Barcelona a través de vols indirectes.
- En el cas de la Xina i Hong Kong, la xifra assoleix els 148.000 passatgers.
- Des de la India i el Pakistan hi ha més de 100.000 passatgers.

AENA un model ineficient

- Dels 48 aeroports espanyols, només 39 han tingut **pèrdues** al 2008.
 - En total acumulen un deute de **10.480** milions d'euros.
 - Només l'aeroport de Madrid-Barajas té 300 milions de pèrdues de resultat operatiu i 6.097 milions d'euros de deute.
 - Va ser l'operador aeroportuari que més diners va perdre al 2008.
- AENA té una plantilla de 2.300 controladors aeris que cobren uns 334.000 euros de sou mitjà. Són els sous més alts del la UE però amb la productivitat més baixa.
- Només Romania i Espanya tenen la gestió aeroportuària de forma **centralitzada**. A nivell mundial s'aplica la gestió individualitzada.

L'actual desgavell de l'Estat espanyol

- Els controladors aeris espanyols **viuen bé**, amb una productivitat que és un terç de la dels britànics i amb sou que suposa el 150% de la mitjana europea.

Els acords bilaterals limiten els vols del Prat

- Fins als anys vuitanta quasi tots els acords bilaterals que Espanya va signar amb els països que no pertanyen a la Unió Europea, només **consideraven** com a destí l'aeroport de Madrid-Barajas i a Iberia com a companyia de vols intercontinentals.
- Espanya té signats més de **80** acords bilaterals, segons dades del *Ministerio de Fomento* i AENA.
D'aquests, Barcelona està **exclosa** de 21 països, inclosa en 45 i com a possible en 14.
- Entre els exclosos hi ha la República Dominicana, Uruguai, Líban, Filipines, Toronto, Mèxic, Bangkok, Kuala Lumpur, diferents països de l'Àfrica i diverses ciutats dels Estats Units.

50 anys d'escanyament premeditat

Bolivia, 1974	Costa d'Ivori, 1976	Corea, 1989	Croàcia, 1997
Canadà, 1988	Gabon, 1976	Índia, 1987	URSS, 1976
Costa Rica, 1979	Guinea Equatorial, 1971	Iran, 1996	
El Salvador, 1997	Kenya, 1981	Iraq, 1980	
Guatemala, 1971	Mali, 1990	Japó, 1980	
Mèxic, 1978	Nigèria, 1975	Kuwait, 1979	
Perú, 1954	Sierra Leone, 1976	Malàisia, 1993	
R. Dominicana, 1968		Paksistan, 1979	
Uruguai, 1979		Síria, 1979	
Xile, 1974		Tailàndia, 1979	
EEUU, 1973			
(Miami i San Juan de Puerto Rico)			
<i>Obligatorietat en l'ús de l'aeroport de Madrid</i>			

Els Convenis sobre Transport Aeri signats entre 1954 i 1993 imposen l'aeroport de Madrid com a l'únic on poden aterrar i enlairar-se els avions

Dur avís al govern espanyol per discriminar El Prat

- La comissió d'Economia del Parlament Europeu exigeix que deixi de privilegiar Barajas en els vols intercontinentals.
- **1 de cada tres països** de fora de la UE amb vols a l'Estat espanyol no poden operar a l'aeroport del Prat, segons el tractats bilaterals signats pel govern espanyol.
- Espanya encara **veta** les connexions directes de l'aeroport del Part amb 23 països de fora de la UE, segons un informe de la Cambra de Comerç de Barcelona del 2009.
- El Parlament Europeu va renyar ahir l'estat espanyol per discriminar l'aeroport del Prat i privilegiar el de Barajas en els vols intercontinentals.

L'Eurocambra vota contra els privilegis de Madrid en els vols intercontinentals

- Aprova una esmena que demana que els acords bilaterals sobre transport aeri entre països no donin prioritat a cap aeroport específic.
- El ple del parlament Europeu ha votat aquets dijous en contra de la discriminació de l'aeroport de Barcelona en els vols intercontinentals.
- L'esmena és una iniciativa de l'eurodiputat Ramon Tremosa, que denuncia que Espanya manté un sistema aeroportuari com el de Romania i confia que la Comissió Europea pugui forçar-la a abandonar-la i permetre a l'aeroport de Barcelona competir en millors condicions amb Barajas.
- Els vols intercontinentals són els que més valor afegit aporten a una economia, faciliten les inversions d'altres països, l'exportació i els intercanvis de tots tipus, el turisme, les fires i congressos i els creuers.

Alguaire triga dos anys a tenir vols internacionals !

- L'aeroport d'Alguaire ja ha obtingut el permís per operar vols de fora de l'espai Schengen, **gairebé dos anys** després de la seva inauguració, el gener del 2010.
- A partir del 19 de desembre, podran aterrar diversos vols setmanals, procedents de la Gran Bretanya i amb uns 16.500 esquiadors que aniran a les estacions d'esquí.
- L'autorització arriba tard i **ja s'han perdut** uns 6.000 passatgers que havien de transportar turistes russos al Pirineu.
- L'alcalde de Lleida, Àngel Ros, va reivindicar començar a tramitar el Punt d'Inspecció Fronterera (PIF) per el transport de mercaderies.
- Com sempre l'Administració espanyola en contra de Catalunya.

Comparativa d'inversions

- La nova terminal T-4 de l'aeroport de Madrid-Barajas, inaugurada l'any 2006, va costar **6.200** milions d'euros.
Per contra la nova terminal T-1 de l'aeroport de Barcelona-El Prat ha costat **1.258** milions d'euros.
Aquesta nova terminal de Barcelona ha costat únicament el doble que una nova estació de tren a Madrid, l'estació del Sol, inaugurada també l'any 2006 i que ha costat 570 milions d'euros.
- AENA ha pagat l'aïllament acústic de 13.600 habitatges en 12 municipis al voltant de Barajas, però **no n'ha** pagat cap al voltant de l'aeroport del Prat de Llobregat.
- Del 1992 al 2000 la inversió a l'aeroport de Barajas **multiplica** per sis l'esmerçada a l'aeroport del Prat.

Madrid no vol competència del Prat

- **Adéu a la gestió del Prat.** Foment cancel·la la privatització de l'aeroport i anul·la el consell rector on seia la Generalitat.
- La ministra Pastor adverteix que Barcelona no competirà amb Barajas. Els experts sostenen que el PP no vol que els aeroports de Madrid i Barcelona competeixin perquè Barajas hi perdria.
- L'executiu espanyol torna al model centralista.
- Mai cap govern espanyol ni cap responsable d'Aena ha pretès que el Prat fos competent. Mai l'aeroport de Barcelona ha estat afavorit per un Estat que només té una companyia, una bandera i un aeroport.
- La llibertat espanta massa.

El Prat, una anomalia ferroviària entre els seus competidors

- Londres-Heathrow. Connectat amb la capital amb metro i tren.
- Londres-Gatwick. Tren i metro enllacen el segon aeroport de Londres.
- Frankfurt. Té servei de tren convencional i d'alta velocitat.
- París-Charles de Gaulle. Disposa de tren i TGV.
- Amsterdam: El tren i el TGV arriben a l'aeroport de la capital.
- Roma-Fiumicino. Té connexió de tren amb la capital.
- Milà-Malpensa. Disposa de metro, tren i TGV.
- Munic. L'aeroport té enllaç ferroviari amb la capital bàvara.

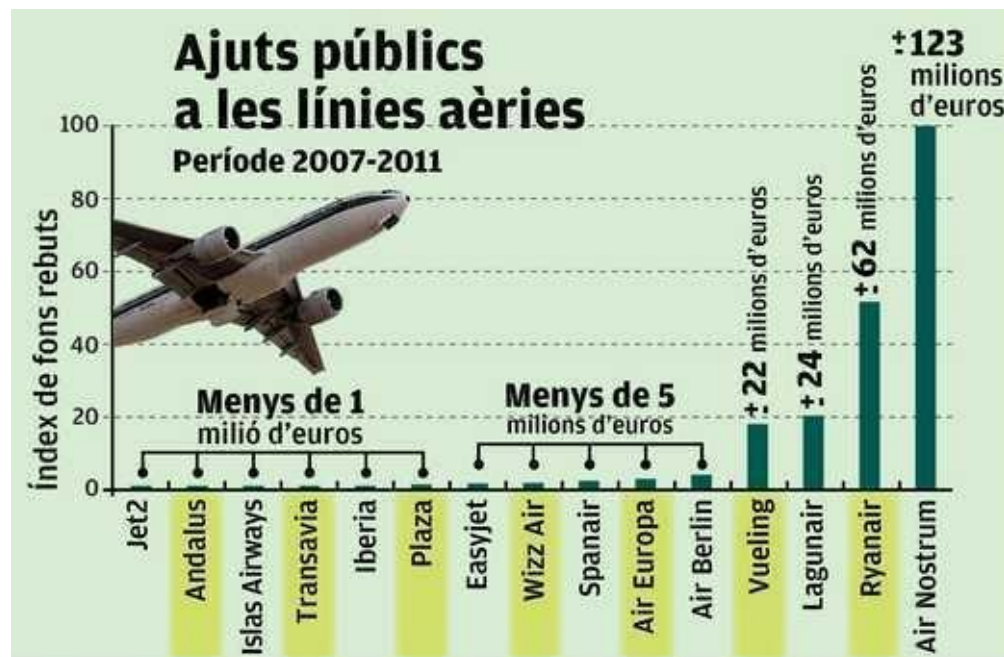
L'anacronisme que es perpetua

- La gestió centralitzada dels aeroports de l'estat espanyol és únic a la UE i l'OCDE.
- El model d'Aena és una autèntica anomalia dins el programa aeroportuari mundial.
- Només tenen el mateix sistema Estònia, Lituània, Portugal i Finlàndia, mercats no comparables pel poc volum de transit aeri.
- La gestió individualitzada afavoreix la competència i millora el procés de formació de preus.

El grup Iberia ha rebut més de 140 milions en ajuts en 5 anys

- Air Nostrum i Vueling s'enduen més de la meitat de fons públics per promocionar els aeroports. Ryanair és l'altra gran beneficiària d'ajudes.

L'Estat va invertir 1.362 milions a Iberia als anys noranta

- Les subvencions a Iberia han estat una constants al llarg de les últimes dècades.
- La supervivència de la companyia espanyola va ser sempre una prioritat dels governs abans d'iniciar el procés de privatització, i això es va traduir en injeccions milionàries de recursos públics.
- La primera gran inversió va ser al començament de la dècada, amb **720 milions** que es van destinar a l'expansió per l'Amèrica Llatina. Els resultats van ser catastròfics. Iberia va necessitar dues ampliacions de capital a càrrec del INI per valor de **522 milions** que la van salvar de la bancarrota i que van servir per desenvolupar el pla de reestructuració just abans de privatitzar-la.
- Caja Madrid s'ha convertit en el principal accionista, té crèdits, lísings i garanties per valor de **372 milions**.

D'això se'n diu abús de poder

El resultat d'una discriminació històrica

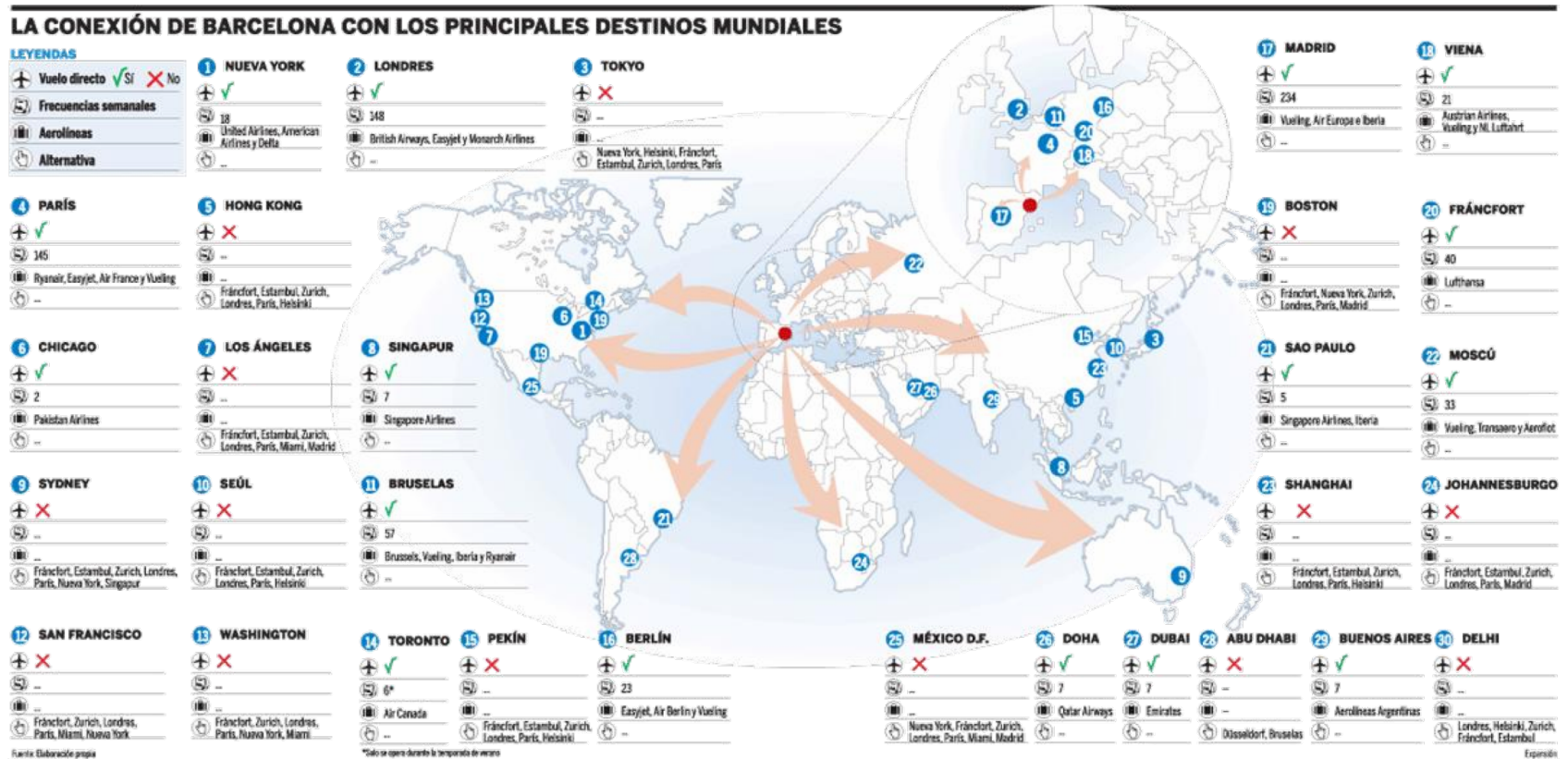
Dades del 2011	BARAJAS	EL PRAT
Total de passatgers	49 milions	38,6 milions*
Passatgers origen/destinació BCN/MAD (2010)	35,5 milions	35 milions*
Vols intercontinentals per setmana (previsió estiu 2012)	422	114
Vols intercontinentals per setmana d'Iberia (previsió estiu 2012)	199	2
Ràtio de seients oferts en vols intercontinentals**	4,4	1
Treballadors aeroport	42.000	20.000
Llocs de feina generats	170.000	120.000
% sobre la població activa de la comunitat autònoma	8,9%	3,8%
% sobre PIB comunitat autònoma generat per l'aeroport	11%	6,2%

*Inclou els aeroports de Girona i Reus. **No inclou l'Àfrica del Nord

Font: INE, Aena, OAG novembre 2011

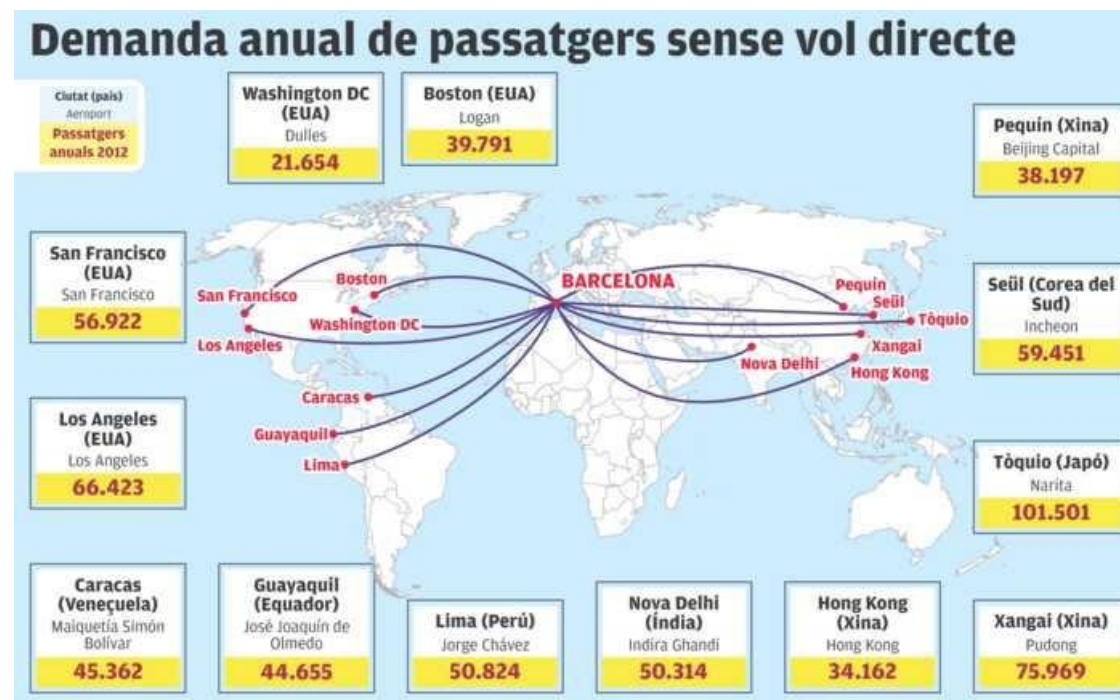
Aquest es un dels motius de la pèrdua de competitivitat i d'oportunitats de Catalunya

La desconexió de Barcelona de les grans capitals del món arriba a la meitat de les destinacions clau

Mig milió de passatgers sense vol directe a Barcelona

- **685.225 passatgers** que viatgen anualment entre Barcelona i diverses capitals asiàtiques i americanes han de fer escala.

El Prat un aeroport intervingut

- L'aeroport del Prat va ser, el 2011, **el que més va créixer** de tota la Unió Europea: 20% de creixement en nombre de passatgers fins a assolir els 34 milions.
- Barajas, amb els seus 49 milions de passatgers sembla lluny. Però aquesta xifra inclou un 40% de passatgers de connexió o trànsit. Barcelona en té només un 10%, **una verdadera anomalia** en un àmbit mundial. Si prescindim dels passatgers d'interconnexió; és a dir, dels que es passen per la zona *aire* de la terminal, resulta que per Barajas zona *terra* (on s'agafa la targeta d'embarcament o recollim maletes) passen 34-35 milions de passatgers; a la zona *terra* del Prat, en canvi més de 31 milions.
- I, **malgrat la desaparició d'Spanair**, el Prat continua creixent el 2012 i Barajas, decreixent.

Qatar Airways admet que no va adquirir Spanair per les amenaces de la UE i d'Espanya

- Després de tres mesos de negociacions, el gener passat Qatar Airways anunciava que no invertiria en Spanair, fet que la deixava en una situació crítica i l'obligava a suspendre les activitats.
- L'endemà d'abandonar les negociacions, Spanair va anunciar el cessament de l'activitat i un ERO per a més de dos mil treballadors. “La UE és una entitat que se suposa que ha de crear llocs de treball i tenir cura dels seus estats membres”, ha afegit Qatar Airways.
- Les pressions espanyoles es trobaven darrere del tancament de Spanair. Dos dies després, el diputat Joan Puigcercós escrivia que el tancament de Spanair es devia a **la pressió de govern espanyol** i no pas a una mala gestió de la companyia des de Catalunya.

Resum de l'aeroport que necessitem

- Una aeroport de segona per a un país de segona?
- Barcelona, tercera àrea metropolitana d'Europa, és el novè aeroport.
- Sense un Prat de primera, Catalunya no s'enlairarà.
- El Prat: No anem enlloc perquè no volem. No anem enlloc amb aquest aeroport castrat, no anem enlloc amb els gestors que li tallen les ales al Prat i no anem enlloc amb **la nostra incapacitat provada** de fer-nos respectar en greuges que clamen al cel.
- Barcelona té més potencial que Roma, Amsterdam i Istanbul.

El Govern exigeix connectar el port i el Prat

- Curiosament, l'adjudicació dels projectes constructius de les dues obres es van publicar al *Butlletí Oficial de l'Estat* (BOE) el mateix dia (el 28 de novembre del 2002).
- Mentre que l'execució del traçat de doble via per enllaçar Barcelona i les dues terminals del Prat –que inclou dues estacions– està congelada, la connexió del tren amb la T4 de Barajas va entrar en servei el 22 de setembre passat.
- El projecte català exigia una inversió de 257 milions d'euros i el madrileny de 218 milions, amb un període d'execució similar, inferior als tres anys. La primera partida no s'ha fet efectiva, la segona ja ofereix rendiment.

Fons públics: Castella-la Manxa i Catalunya

- El desequilibri entre els fons públics lliurats per les comunitats a les línies aèries és una de les conclusions de l'últim informe sobre el sector elaborat per la Comisión Nacional de la Competencia (CNC)
- El període analitzat per la CNC coincideix amb el quinquenni de la crisi (2007-2011). En tota la sèrie estadística, basada en dades facilitades per Aena i les mateixes comunitats, Castella-la Manxa apareix destacada amb una inversió mitjana de 39 euros per passatger. Però si el 2010 la factura ja va ser de 61 euros, aquest any es multiplicava per més de dos i ja superava els 132 euros.
- L'informe de la CNC entra en el detall de cada aeròdrom fins al punt de qüestionar viabilitats com ara la del d'Albacete (amb ajudes públiques de 272 euros per passatger) i de Ciudad Real (90 euros per passatger).

Fons públics: Castella-la Manxa i Catalunya (2)

- El podi de comunitats que més fons aporten a les línies aèries per garantir-se que no abandonen el seu territori són Castella i Lleó (29 euros entre 2007 i 2011) i Extremadura (25 euros).
- En el cas lleonès, no obstant això, l'aeròdrom de Burgos s'anota la fita de consumir més recursos públics per passatger que cap altre de l'Estat: 227 euros per viatger entre 2007 i 2011.
- Si s'analitza la inversió any per any, es dona la circumstància que l'aeròdrom burgalès va ser el més car amb 352 euros per passatger el 2008, un rècord absolut a l'Estat.

Fons públics: Castella-la Manxa i Catalunya (i 3)

- En el cas dels aeroports catalans, el més costós en ajudes públiques amb relació al nombre de viatgers que registra seria el de Lleida-Alguaire, amb 34 euros per passatger el 2011.
Per sota apareixen el de Reus (9,7 euros per viatger) i el de Girona (0,7 euros per viatger).
- Sense comentaris.

Ah, com hem canviat!

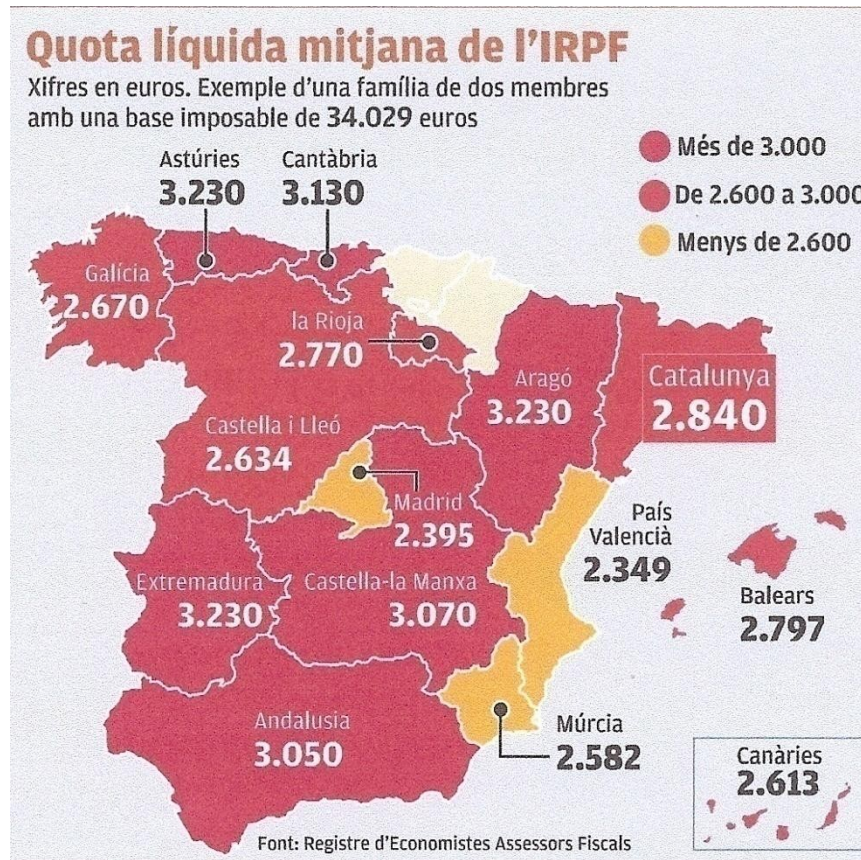
- Ni uns ni els altres no han pensat gens en la causa del problema: el sistema **integrat i monopolístic** de gestió.
- El 4 d'abril la ministra de Foment, Ana Pastor, reflexionant sobre el deute d'Aena i declarava: “Quan arribo, em trobo **14.000 milions** de deute, no es podia pagar pràcticament la nòmina perquè s’han fet totes aquestes infraestructures faraòniques”.
- D’acord amb les últimes dades conegudes, del 2011, Madrid-Barajas absorbia el 45% del deute, encara que la quota en el trànsit el 2012 va ser el 23% del total a Espanya. En canvi, Barcelona absorbia el 14% del deute i el 18% del trànsit.

Potser per això Barcelona deu haver tingut **beneficis**.

2. L'IRPF, escoles, beques, lleis de la dependència, funcionaris i el PER

Un matrimoni català paga enguany un 15% més en IRPF que un de madrileny

- A Madrid **s'estalvien 444 €** per la rebaixa de la tarifa autonòmica de l'impost i la deducció de la guarderia.
- La comparativa està feta en base a un matrimoni amb **dos fills** i una renda mitjana inferior a 43.000 euros.
- L'escletxa impositiva de l'Estat varia en 1.000 euros.

Els directius paguen a Catalunya fins a 6.500 euros de més d'IRPF que els de Madrid

Domicili fiscal:
Les companyies
ho tenen en
compte a l'hora
de la seva
instal·lació.

Això va contra els
interessos de
Catalunya.

Les rendes altes catalanes tributarán fins al 12% més que les de Madrid

- El tipus màxim de l'IRPF arribarà al 47%, mentre que a la comunitat madrilenya serà del 42%.
- L'impost de transmissions pujarà del 7% al 8% a partir de l'1 de juliol, mentre que a Madrid es mantindrà en el 7%.

Cada
vegada
més
pobres

L'IRPF estatal puja un punt a partir de 120.000 €
i dos punts a partir de 170.000 €

TARIFA DE L'IRPF PER AL 2011					
Base liquidable	Tram estatal	Tram autonòmic general	TOTAL	A CATALUNYA	
				Tram autonòmic	TOTAL
Fins a 17.707,20 €	12%	12%	24%	12%	24%
De 17.707,20 € a 33.007,20 €	14%	14%	28%	14%	28%
De 33.007,21 € a 53.407,20 €	18,5%	18,5%	37%	18,5%	37%
De 53.407,20 € a 120.000 €	21,5%	21,5%	43%	21,5%	43%
De 120.000 € a 175.000 €	22,5% NOU TRAM +1 pt.	21,5%	44%	23,5% +2 pt.	46%
Més de 175.000 €	23,5% NOU TRAM +2 pt.	21,5%	45%	25,5% +4 pt.	49%

Les càrregues impositives més grans dificulten que Catalunya competeixi amb Madrid com a centre de negocis

El puzzle de l'IRPF

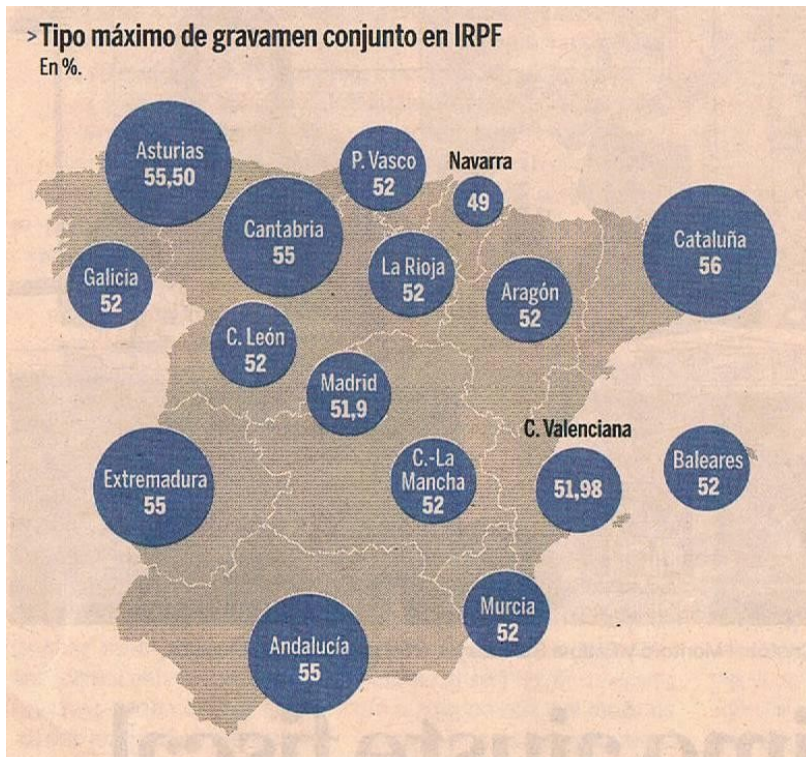
- L'IRPF autonòmic **desajusta** la retenció i la tarifa de les rendes altes. L'alça en diverses comunitats farà que en unes s'anticipi o es pagui més al fisc que en altres. Els ingressos elevats quedaran en un posició deutora a Catalunya i creditora a Madrid.

EL PUZLE DE L'IRPF LES COMUNITATS QUE NO APAREIXEN APLICARAN LA TARIFA GENERAL

■ TIPUS QUE SUPEREN LA MITJANA DE L'ESTAT ■ TIPUS PER SOTA DE LA MITJANA

TRAMS	TARIFA DE RETENCIÓ GENERAL PER AL 2011	CATALUNYA	ANDALUSIA	ASTÚRIES	MADRID I LA RIOJA	PAÍS VALENCIÀ
Fins a 17.707 €	24%	24%	24%	24%	23,60%	23,90%
De 17.707 € a 33.007 €	28%	28%	28%	28%	27,70%	27,92%
De 33.007 € a 53.407 €	37%	37%	37%	37%	36,80%	36,95%
A partir de 53.407 €	43%	43%	43%	43%	42,90%	42,98%
A partir de 80.000 €			44%			
A partir de 90.000 €				45,50%		
A partir de 100.000 €			45%			
A partir de 120.000 €	44%	46%	47%		43,90%	43,98%
A partir de 175.000 €	45%	49%	48%	48,50%	44,90%	44,98%

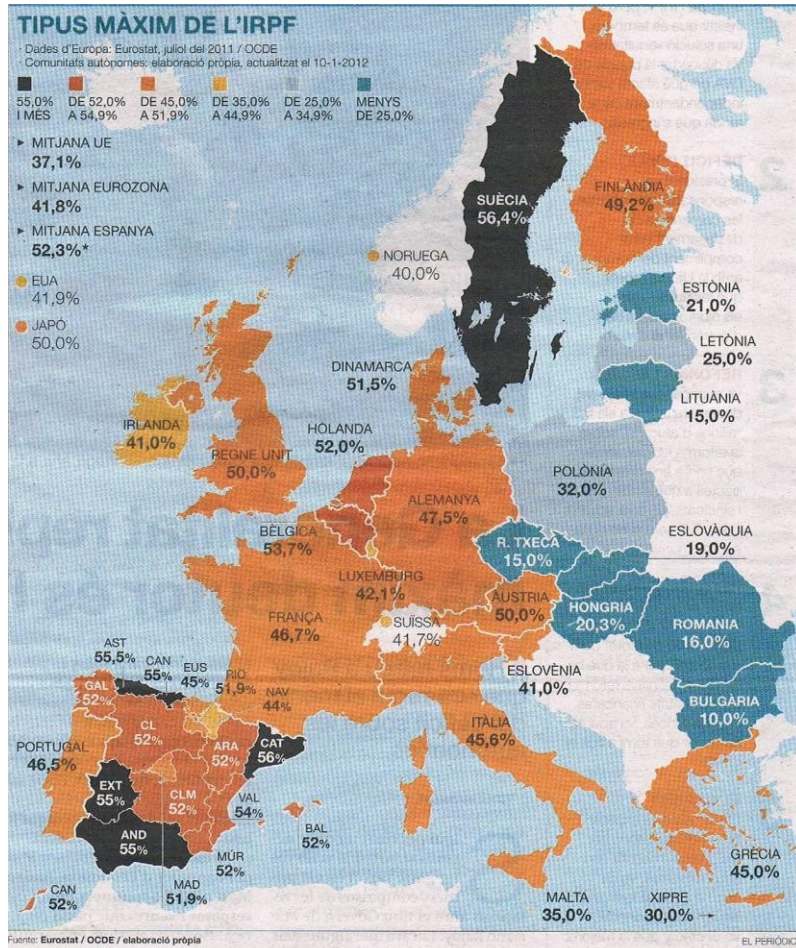
Una de les pressions fiscals més altes del món

- Catalunya i Suècia són els països on els seus empleats paguen més impostos d'Europa, amb el **56%** de tipus màxim.
- Un català té un tipus d'IRPF gairebé **vint** punts superior que la mitjana de la UE i **quinze** més alt que els ciutadans de la zona euro.
- Recaptació o incautació?

Per una quota líquida de 100.000 euros un navarrès tributa 4.000 euros menys que un català

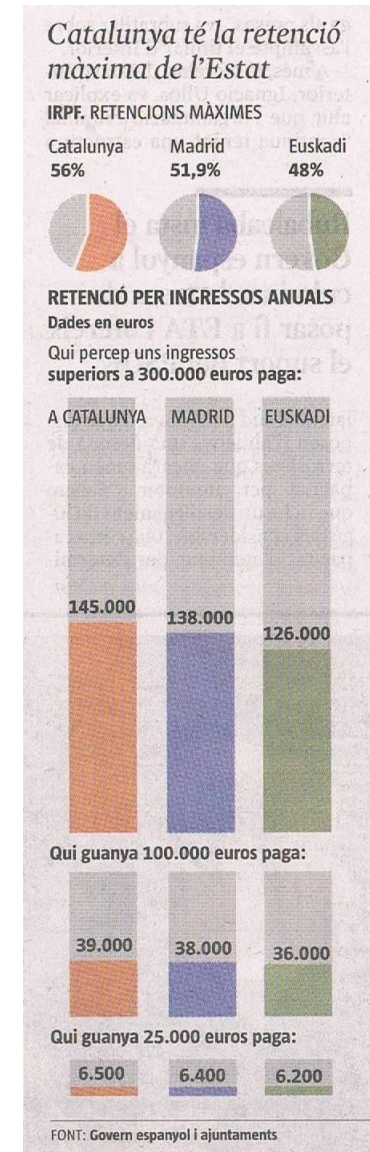
El puzle de l'IRPF i Catalunya la més perjudicada

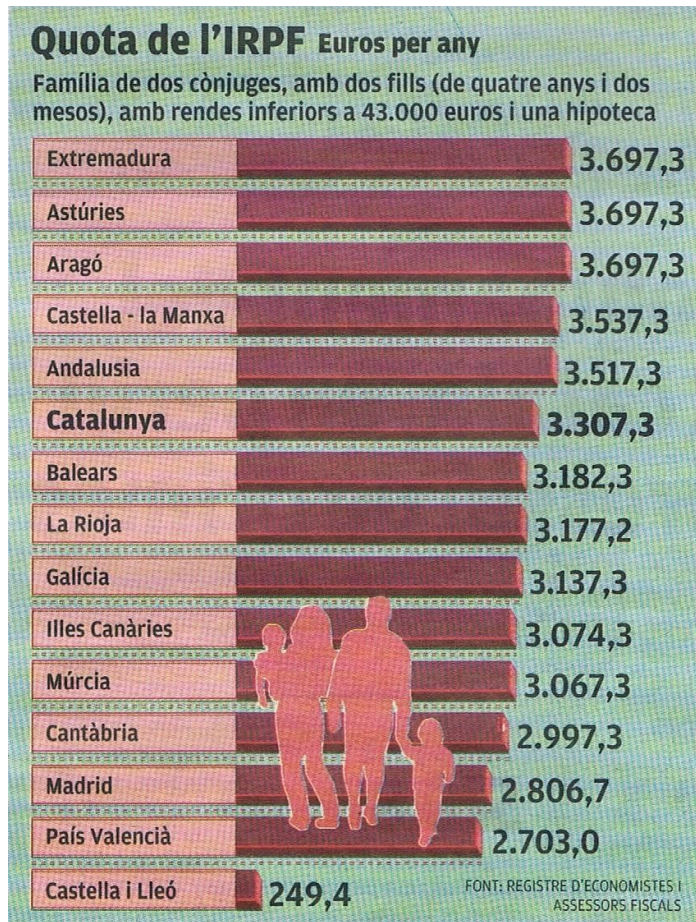
- A part de l'impacte econòmic té un efecte psicològic, del qual, Madrid, amb la seva capacitat d'atracció **en fa bandera**.
- La veritat és que aquest tipus poden influir en decisions d'ubicació d'alguns directius.
- Ja hi ha directius que tenen la calculadora a la mà. Per una renda de 300.000 € anuals hi pot haver uns 12.000 € d'estalvi.

Els altres peatges de Catalunya

- Els catalans, que tenen la retenció màxima de l'Estat, el 56% per a contribuents amb bases liquidables a partir de 300.000 euros, afegint els dos punts del tram autonòmic català, els hi suposa pagar 145.000 euros.
- Al País Basc i Navarra, que tenen un règim foral molt competitiu, amb una nòmina de 300.000 euros pagarien 119.000 i 126.000 euros.
- I a la Comunitat de Madrid, que té un regim comú, pagarien 138.000 euros, un 5% menys que Catalunya.

Una pressió fiscal de les més altes

- Diferències de fins a 3.500 euros en el pagament de l'IRPF segons on es tributa.
- La comunitat catalana i sis més tenen un IRPF superior a la mitjana.
- En tres autonomies del PP s'ha anul·lat l'impost sobre el patrimoni.
- Les diverses deduccions i el tram autonòmic de l'IRPF marquen les diferències.

Una pressió fiscal de les més altes (i 2)

- Amb el recent augment de l'IRPF, els tipus marginals màxims se situen entre el 45% i el 56% en funció de la comunitat autònoma en la qual es tributa, la qual cosa situa la mitjana del tipus màxim de gravamen personal en el 52,01% en comparació amb la mitjana del 37,82% de la Unió Europea.
- Catalunya se situa al capdavant d'Europa.
- Els tipus impositius marginals de l'IRPF s'han col·locat entre els quatre més elevats d'Europa, la qual cosa pot dissuadir algunes persones d'establir la seva residència a Espanya i menys a Catalunya.

Els directius guanyen més a Madrid que a Barna

QUÉ COBRAN LOS ALTOS CARGOS DEL SECTOR PRIVADO			
En euros brutos al año			
	Pequeña empresa	Mediana Empresa	Gran empresa
Sueldo del director general			
España	66.811	105.369	121.867
Catalunya	68.906	109.926	119.305
Madrid	71.300	111.536	128.978
Sueldo de un director financiero			
España	53.758	69.304	87.612
Catalunya	55.139	71.595	86.722
Madrid	57.054	72.644	93.754
Sueldo de un director comercial			
España	61.744	75.556	88.656
Catalunya	62.689	78.146	85.986
Madrid	64.867	79.290	92.958
Sueldo de un director de recursos humanos			
España	51.095	69.952	71.881
Catalunya	52.423	68.734	71.433
Madrid	54.244	69.741	77.225
Fuente: Icsa y Eada			

- Els salaris de Madrid estan un **12% per sobre** de la mitjana espanyola.
Per contra les empreses catalanes només estan un 1% per sobre.
- Si no fem res, acabarem com França, on només està Paris i la resta.

(David Parcerisas, president d'EADA)

Batalla impositiva

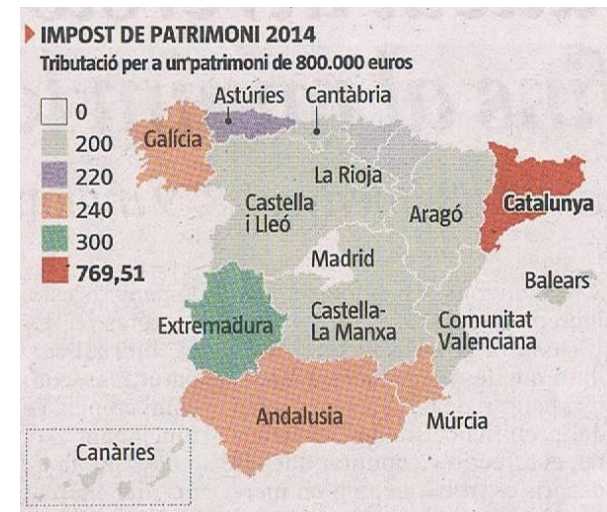

- La Comunitat de Madrid és la quarta autonomia de l'Estat que rebaixarà impostos el 2014, després d'Extremadura, Galícia i Cantàbria. Amb les noves mesures, els madrilenys s'estalviaran **1.100 euros** de mitjana l'any vinent.

Augmenta la bretxa fiscal entre Catalunya i Madrid

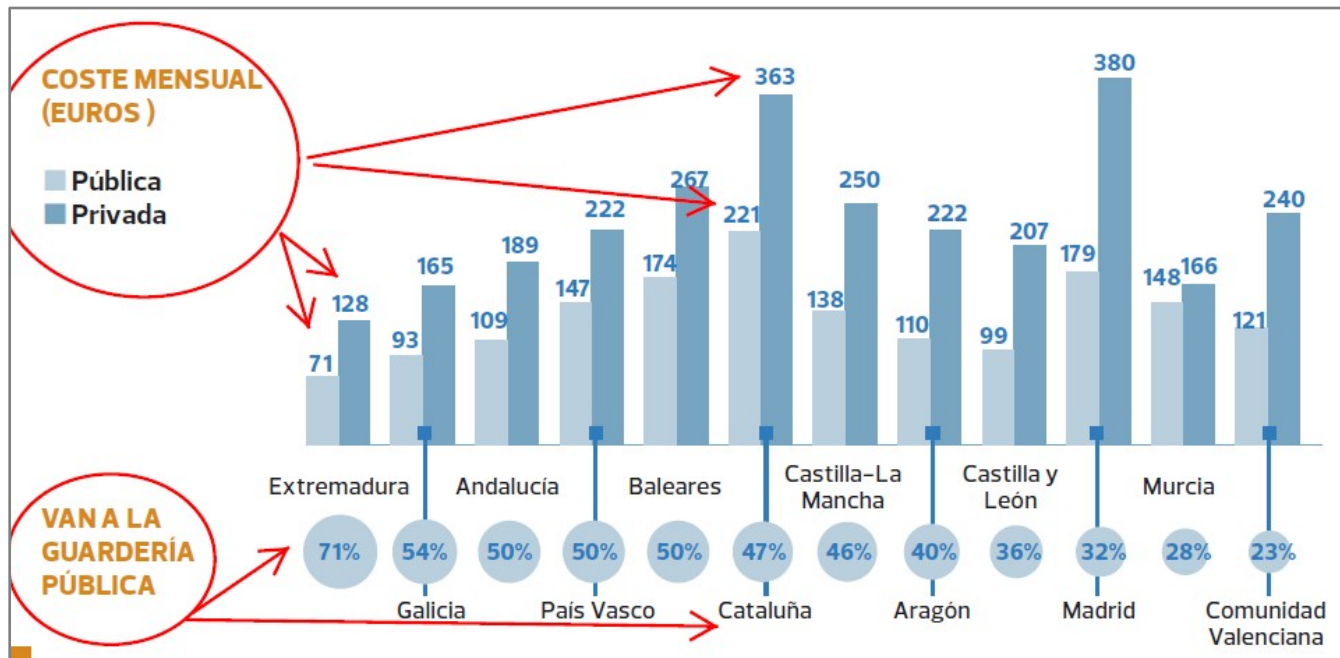
- El Consell d'Economistes alerta de la **desigualtat flagrant** dels impostos. Distància abismal en transmissions, successions i IRPF.
- Catalunya ha recuperat l'impost de successions per a herències de més d'un milió d'euros. **El govern de Madrid a abaixat l'IRPF i l'impost de transmissions.**
- Això situa a Catalunya en la part més alta, i Madrid, en la zona més baixa.
- Les dades comparatives formen part de l'estudi *Panorama de la fiscalitat autonòmica i foral 2014*.

Escoles bressol, curs 2012-13

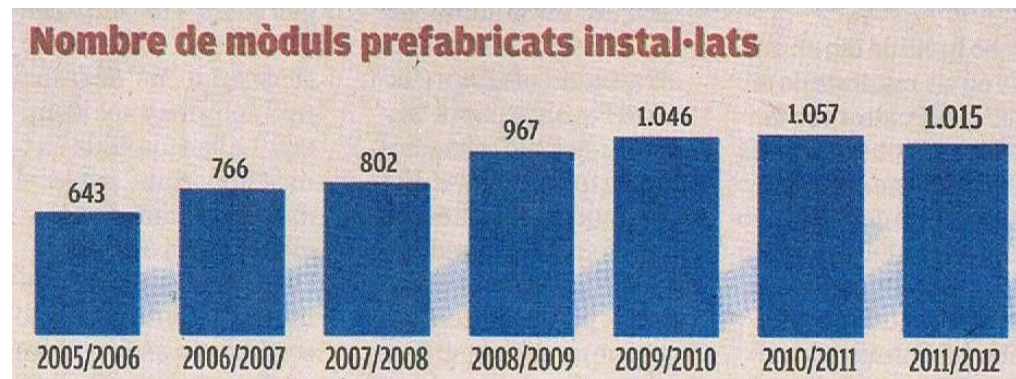
- A Barcelona hi ha 7.400 places públiques per a 1.630.000 habitants.
- A Sevilla, 22.000 places per a una població de 703.000 persones.

Els nostres escolars en barracons !!!

- El curs escolar 2013-14 a Catalunya comença amb **1.008** barracots per a 20.000 alumnes, uns 18 menys que l'any passat.
Solucionat amb 2.000 milions d'euros.
- La Comunitat de Madrid ja no en té cap.

Només faltava això !!!

- Les retallades forcen un col·legi a afegir un pis als barracons.
Les obres de l'escola Fluvià s'han endarrerit i els mòduls han quedat petits.

Repartiment del fons de la pobresa

- La ministra Ana Mato va mostrar-se inflexible i va assegurar que:
“El criteri de repartiment és objectiu i consensuat amb la majoria de comunitats”.
- Catalunya només rebrà 726.000 euros del total de 16 milions.
- **Vergonya!**

L'espoliació a les beques catalanes

- L'estat espanyol **no vol** traspasar les competències a que està obligat per llei, tot i que el *Tribunal Constitucional de España* amb una sentència de l'any **2001** l'hi atorga a la Generalitat la competència de gestió de les beques.

Paciència, perquè Catalunya està obligada a acatar les sentències però a Madrid van tan sobrats que no és donen per al·ludits.

(Font: *La Vanguardia. Opinión. Isabel García Pagan. La paciencia tiene un límite* 5.01.2010)

- Els estudiants catalans, el **17% de l'estat espanyol**, només reben el **8% de les beques.**
- L'estat espanyol no té per costum complir la llei.

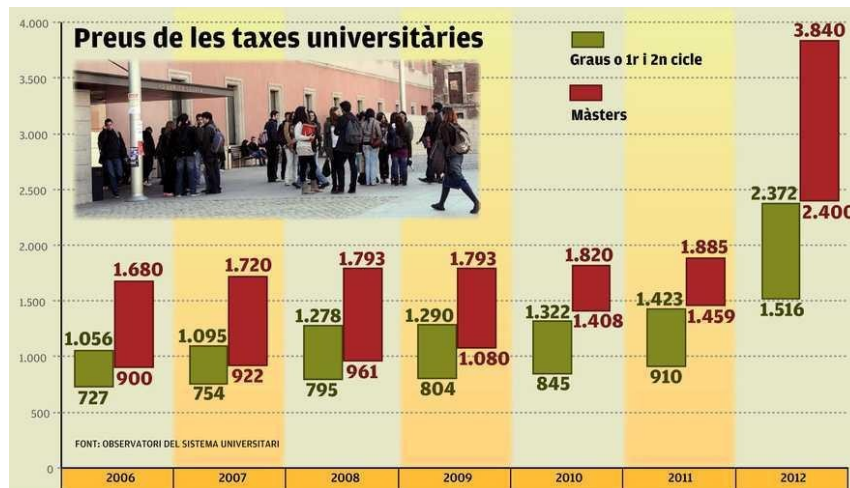
(Font: *Enric I. Canela - Universitat: Les beques catalanes* 21.05.2009)

Els universitaris catalans són dels europeus que més paguen per la matrícula universitària

- L'Observatori del Sistema Universitari sobre preus i taxes ha informat que els estudiants catalans paguen el 21,3% del preu de les classes que reben a les universitats, un dels percentatges **més alts** de tot l'Estat espanyol i del conjunt d'Europa. En total abonen **més del 21%** més de la mitjana espanyola.
- Catalunya és un dels territoris de l'Estat espanyol més cars per als estudis de primer i segon cicle, per als de grau i, sobretot, per als màsters. A la vegada, a l'Estat espanyol és on més es paga per estudiar perquè a Dinamarca, Finlàndia, Islàndia, Noruega, Suècia i la República Txeca els estudis són gratuïts, a França un estudiant pagava uns 240 euros fa tres anys; a Bèlgica, 464; a Austràlia, 683 i a Espanya la mitjana estava en 835.
- Si a aquesta situació li afegim l'augment de les taxes universitàries fins al 66%, l'Observatori alerta que pot tenir conseqüències negatives en la mobilitat social i la igualtat d'oportunitats.

Els catalans paguen un 75% més pels graus universitaris

- Estudiar una carrera universitària o un màster a Catalunya surt molt més car que fer-ho a la resta de l'Estat des que el govern ha pujat les taxes aquest curs.

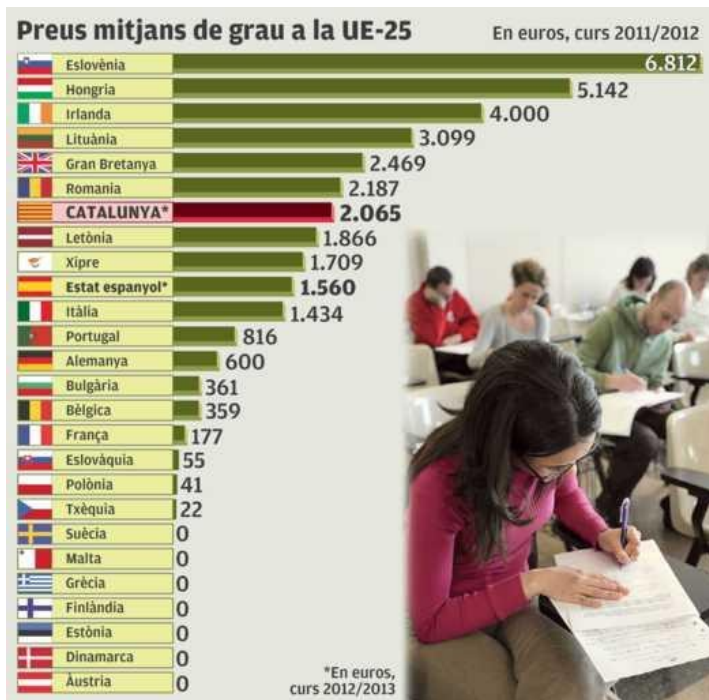
- Segons l'estudi *Preus universitaris 2012-2013 a Catalunya i Espanya*, fet públic per l'Observatori del Sistema Universitari, els estudiants catalans paguen, de mitjana, un 75% més del que es paga a l'Estat i un **30% més** que el segon territori on més car és estudiar un grau o un màster: la comunitat de Madrid.

Catalunya, entre els països europeus amb la universitat més cara

- La pujada de taxes universitàries que ha patit el sistema universitari català aquest curs, situa Catalunya com el **novè** país amb l'educació superior més cara d'Europa i el **quart** de l'Europa dels 15.
- L'estudi, elaborat amb dades del curs 2011-2012, determina que la nova política de preus ha augmentat les desigualtats i es posa al nivell de països anglosaxons o de l'est d'Europa.
- Segons l'autor, Enric Tello, són països que tenen en comú "poca qualitat democràtica i organització de la societat civil" i no només correspon a debilitat econòmica del país sinó també "fragilitat política".
- L'estudi també constata que els països on és més car seguir un grau o un màster, disposen de menys beques per als estudiants.

Catalunya, entre els països europeus amb la universitat més cara (i 2)

- L'Observatori del Sistema Universitari (OSU) adverteix que els catalans paguen els estudis universitaris molt més cars que la resta de ciutadans de l'Estat, un **75%** més en el cas dels graus.
- L'estudi de l'OSU situa Catalunya en el **setè lloc** de la Unió Europea a 25 pel que fa a l'import mitjà que un estudiant paga per la carrera, i en el **quart lloc** pel que fa als preus dels masters.

A Catalunya, el percentatge d'universitaris beneficiaris d'alguna beca és **només del 18%**, cinc punts percentuals menys que els de l'Estat (23%).

El Govern demana compensacions a les CCAA per acollir els seus universitaris

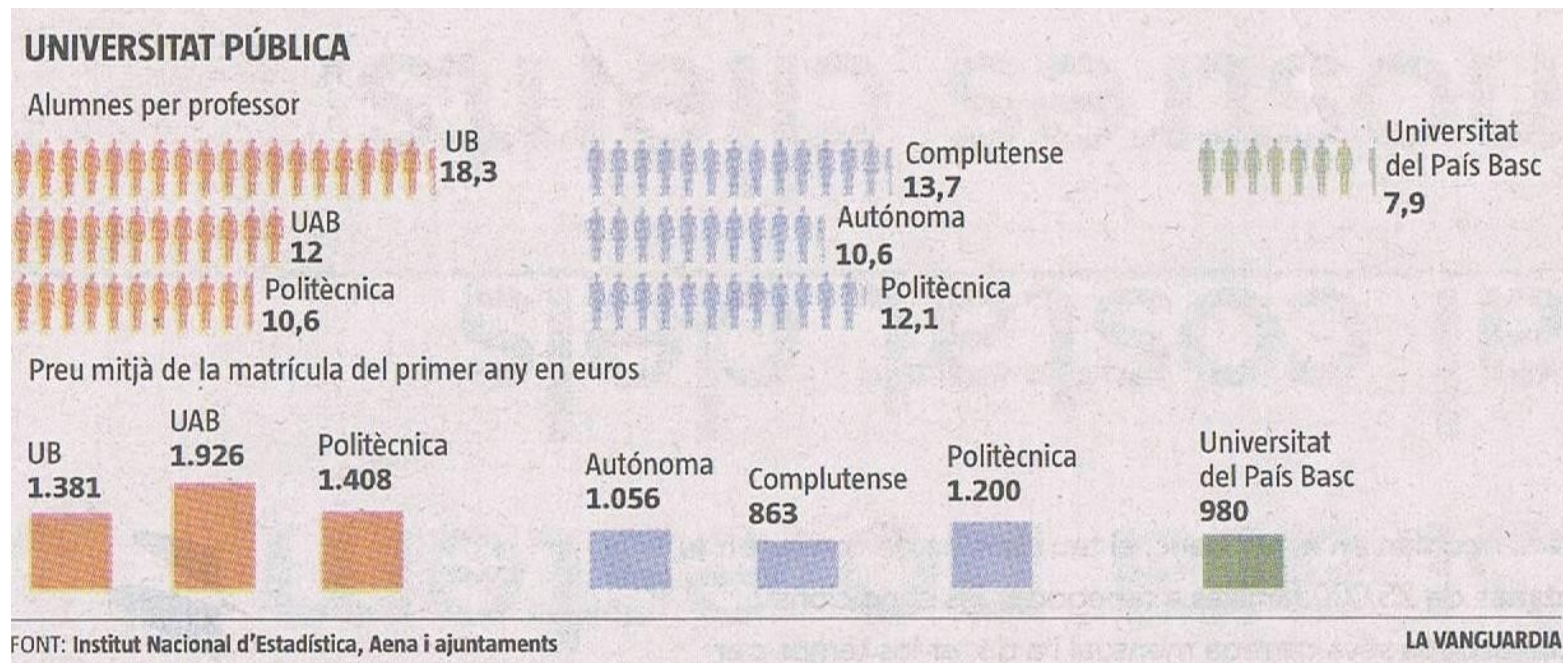

- El secretari d'Universitats, Antoni Castellà, planteja que cada comunitat autònoma pagui les carreres dels seus estudiants fora de les seves regions.
- Segons la Generalitat de Catalunya, 3.500 estudiants dels seus universitaris cursen els estudis superiors en altres CA, mentre que Catalunya rep 12.000 alumnes.
- Les universitats catalanes compten amb una població total de 240.000 estudiants.
- El 80% dels estudis d'un estudiant d'una altra comunitat **ho estan pagant els contribuents catalans**, ha denunciat Castellà.

El altres peatges de Catalunya

- Estudiar en una universitat pública catalana és més car, en línies generals, que en una de Madrid o del País Basc.

Andalusia inverteix en educació 3.500 milions més que Catalunya

- Andalusia té un pressupost de 7.600 milions per a l'ensenyament públic no universitari, mentre que a l'ensenyament universitari públic es dediquen 1.250 milions. En total la despesa pública en educació és de 8.850 milions.
- En relació a Catalunya, la inversió pública de la Generalitat en l'ensenyament no universitari és de 4.600 milions, mentre que a l'ensenyament universitari es dediquen gairebé 800 milions. La inversió global ascendeix, per tat, a 5.400 milions.
- L'ensenyament públic no universitari compta a Andalusia amb 1.850.000 alumnes, i uns 240.000 a les universitats públiques, és a dir, una mica més de dos milions d'alumnes. Per la seva banda, Catalunya en té 1.545.000 en els nivells d'educació no universitaris i 235.000 a les universitats, la qual cosa suposa un total de gairebé 1,8 milions d'alumnes.

Andalusia incentivarà els professors amb 7.000 euros fins el 2016

- La Junta d'Andalusia vol mantenir el Programa de Qualitat i Millora de Rendiments escolars a centres públics, i seguirà incentivant fins al 2016 els sous del professorat amb plusos de fins a 7.000 euros.
- Uns 51.000 professors, segons dades de CCOO, que sumen al salari base un extra anual de 600 euros el primer curs, i que arriba fins a 3.400 el quart i darrer any.
- El Butlletí Oficial de la Junta d'Andalusia, de 21 de desembre de 2012, recull que fins a 287 centres es van adherir a darrera hora al Programa. Són els professors d'aquests centres els que es beneficiaran dels incentius fins al 2016.

Auxiliars de conversa, un greuge més

- Cada cop és més habitual que, a les aules del país i d'arreu de l'Estat, hi hagi nois nascuts als Estats Units, la Gran Bretanya, França o el Canadà que, a la classe d'anglès o francès, acompanyen el professor d'aquella assignatura i l'ajuden a dinamitzar l'aula. Són els coneguts com a **auxiliars de conversa**, un pla dissenyat per estimular l'aprenentatge de les llengües d'una forma natural, permetent que els alumnes puguin practicar-les directament amb algun parlant nadiu.
- Arreu de l'Estat, durant aquest curs 2011-12, el ministeri d'Educació espanyol ha becat fins a 4.284 auxiliars de conversa en el marc d'aquest programa.
- Ara bé, d'aquests més de 4.000, tan sols 216 han acabat destinats a Catalunya. La Comunitat de Madrid és, de llarg, el territori que concentra més auxiliars de conversa becats pel ministeri: 1.321.

Llei de Dependència

Solicitudes y prestaciones
A 1 de julio de 2009

	SOLICITUDES		PRESTACIONES	
	(número)	(%)	(número)	(%)
 Andalucía	309.935	30,50	151.036	34,12
 Aragón	36.520	3,59	14.673	3,31
 Asturias	29.069	2,86	10.132	2,29
 Islas Baleares	19.755	1,94	5.616	1,27
 Islas Canarias	22.440	2,21	3.726	0,84
 Cantabria	16.990	1,67	8.869	2,00
 Castilla y León	53.609	5,28	31.368	7,09
 Castilla-La Mancha	58.900	5,80	20.919	4,73
 Cataluña	151.692	14,93	54.042	12,21
 Com. Valenciana	46.941	4,62	21.781	4,92
 Extremadura	29.588	2,91	8.619	1,95
 Galicia	69.032	6,79	29.153	6,59
 Com. de Madrid	43.855	4,32	17.651	3,99
 Murcia	23.906	2,35	9.123	2,06
 Navarra	19.532	1,92	9.997	2,26
 País Vasco	71.349	7,02	39.123	8,84
 La Rioja	10.159	1,00	5.571	1,26
 Ceuta y Melilla	3.004	0,30	1.283	0,29
 TOTAL	1.016.276	100,00	442.682	100,00

Fuente: Ministerio de Sanidad y Política Social. elEconomista

- Andalucía té 8,1 milions d'habitants i Catalunya en té 7,3 milions.

(Font: INE a 1 de juliol del 2009)

- Per què aquesta diferència tant gran?

(Font: EL Economista 24.07.2009)

- Jo tampoc no entenc que a set províncies andaluses hi hagi més invàlids que no pas jubilats, sense que hagin patit una bomba nuclear, tal com va dir Felipe González.

(Font: EL PUNT - P de Vista 5.10.2010)

Catalunya aporta el 80% i l'Estat, el 20%

- Mai s'ha complert la premisa que de la part pública, l'aportació econòmica seria d'un 50% entre el govern de l'Estat i cada comunitat.
- L'any passat a Catalunya es van gastar un total de 1.350 milions d'euros en serveis i assistències a persones grans o necessitades.

- D'aquest total, un 70% va ser aportat per l'administració catalana, només un 18% per l'Estat, i el 12% restant per l'usuari.

Un de cada quatre dependents no cobra

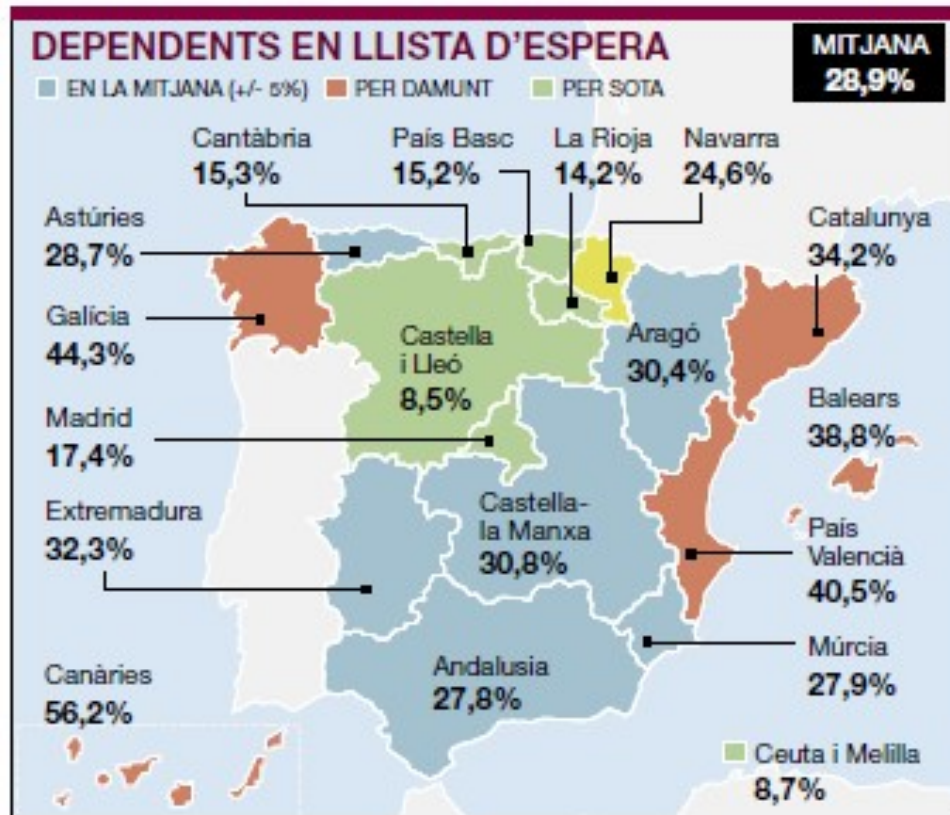
- A Catalunya hi ha 41.000 persones que han de rebre subvencions acollint-se a la llei de dependència i que encara no han cobrat res.
- El problema de la llei de la dependència sempre ha estat el seu finançament. Es va aprovar la llei sense transferir els diners.
- I ara, **els dependents moderats**. L'escenari s'ha complicat des de l'1 de gener, data a partir de la qual les persones amb dependència moderada tenien dret a prestacions. Són 30.000 persones que s'afegirien al col·lectiu de possibles beneficiaris dels ajuts, i que, al seu torn, se sumarien les 41.000 grans dependents i severes.
- Pel retard acumulat 17.374 persones ja han **mort** sense rebre res.

Més de 10.000 persones fa més d'un any que esperen l'ajuda de la dependència

- Ajuntaments frenen expedient perquè no poden assumir-ne el cost.

El 34% dels dependents no tenen ajuda a Catalunya

- Catalunya compta amb 61.502 persones dependents (el 34% dels dependents reconeguts a la comunitat) amb dret reconegut oficialment a rebre una ajuda però sense que aquesta es faci efectiva, segons el sistema d'Autonomia Personal i Atenció a la Dependència.

La retallada atura els ajuts als dependents moderats

Calendari de la llei de la dependència

30 NOVEMBRE 2006	S'aprova la llei al Congrés dels Diputats	1 GENER 2007	Entra en vigor
22 GENER 2007	Es constitueix el consell territorial que l'ha d'aplicar	22 MARÇ 2007	S'aprova el barem de valoració de la dependència

El dret a les prestacions de dependència és progressiu

2007: Persones valorades amb el Grau III (gran dependència) nivells 2 i 1

2008-2009: Persones valorades amb el Grau II (dependència severa) nivell 2

2009-2010: Persones valorades amb el Grau II (dependència severa) nivell 1

2011-2012: Persones valorades amb el Grau I (dependència moderada) nivell 2.
S'atura fins al 2013

2013-2015: Persones valorades amb el Grau I (dependència moderada) nivell 1.
S'ajorna fins al 2014

- Rajoy prioritza la dependència greu i severa i paralitza la llei fins d'aquí un any.
- Les entitats lamenten que els discapacitats siguin els primers a patir les conseqüències de la crisi.

L'Estat aportarà un 19% menys a la dependència

- Catalunya deixarà de rebre 48 milions compromesos per l'Estat.
- 1.287 milions es van destinar a la llei de la dependència el 2011.
- Els 258,4 milions que l'Estat va aportar l'any passat per aplicar la llei de la dependència a Catalunya representen només un 20% de la quantitat total destinada a aquest fi, tot i que la llei estableix que el govern estatal i la Generalitat **han de finançar la llei al 50%**.
- De fet, el 70,5% del finançament (907,1 milions d'euros) va recaure sobre la Generalitat i el 9,5% (121,9 milions), sobre els usuaris a través de copagaments.

Una vergonya!!!

- El Govern paga 9 de cada 10 euros de l'atenció a la dependència.
- L'Estat només posa 192 milions dels 1.527 que necessita Catalunya. La Generalitat ja paga més del 87% de la llei de dependència.
- L'aportació de l'Estat cau a un mínim històric tot i la promesa de finançament a parts iguals.
- *El Ministerio* mai ha aportat la meitat dels recursos, tal com preveu la llei.

Navarra posa a zero la Llei de Dependència

- El Govern de Navarra ha abonat 3,5 milions d'euros a 849 persones amb dret reconegut a percebre prestacions vinculades al servei per dependència, a les quals se'ls devia, en alguns casos, des de l'any 2009.
- Mentre Navarra a posat el contador a zero amb la Llei de Dependència, a Catalunya un total de 140.491 catalans reben actualment alguna prestació de la llei de dependència, xifra que suposa un 40% més de beneficiaris del 2010.
- Hi ha altres 70.000 valorades amb dependències moderades que no **reben cap prestació**, de les quals 45.000 no ho faran com a mínim fins al 2014.

Més de 17.000 persones en llista d'espera per accedir a una residència

- Benestar Social i Família assegura que la majoria reben alguna prestació per la seva dependència.
- La majoria dels que esperen un plaça residencial viuen a les comarques de Barcelona (11.967), mentre que a la demarcació de Girona n'hi ha 2.192, a Lleida 1.377 i a Tarragona 2.031.
- La concertació de places en residències està congelada des de fa tres anys.
- La retallada impedeix crear noves places públiques.

20.000 joves catalans sense ajuda

Comunidad Autónoma (Porcentaje de solicitudes pagadas)		Solicitudes aprobadas	Solicitudes pagadas
Andalucía	65%	23.942	15.573
Aragón	74,6%	6.375	4.694
Asturias	73,6%	5.655	4.613
Baleares	71%	5.375	3.816
Canarias	62,3%	6.518	4.058
Cantabria	81%	1.577	1.278
Castilla y León	69,2%	15.221	10.530
Castilla-La Mancha	78,7%	9.728	7.660
Cataluña	48,7%	38.986	18.989
Comunidad Valenciana	78%	11.286	8.819
Extremadura	78,5%	4.323	3.393
Galicia	75%	13.703	10.280
Madrid	62,9%	30.269	19.031
Murcia	73,7%	2.315	1.707
Navarra	77,7%	3.751	2.916
La Rioja	77,8%	1.059	824
País Vasco	81,4%	7.229	5.886
	Media 66,2%		
TOTAL		187.902	124.479

Els que
menys

- Quasi 39.000 joves catalans han demanat des de gener del 2008 la renda bàsica d'emancipació, la ajuda al lloguer de 210 euros mensuals que dona el Ministerio de la Vivienda.
- Fins ara només 18.989 catalans o sigui el **48%** dels demandants catalans ho han obtingut en front del **66%** dels joves d'altres comunitats autònomes.

(Hi tenen dret els joves d'entre 22 i 30 anys que ingressin menys de 22.000 euros a l'any).

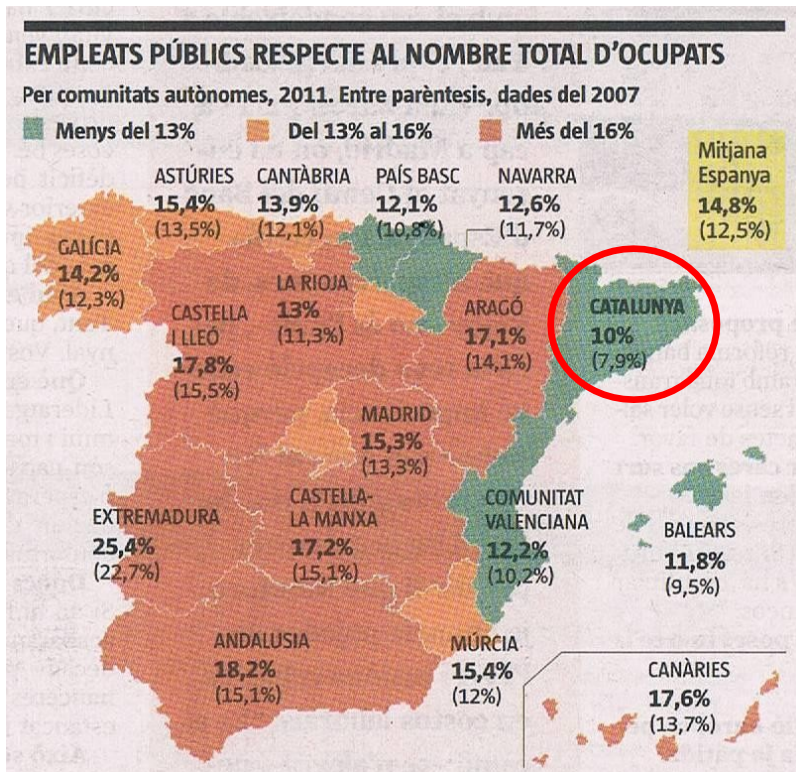
Les parelles triguen 24 anys a pagar la hipoteca

- La mitjana espanyola és de 21 anys.
- Segons un estudi del portal Facilisimo.com que ha encreuat les dades de l'INE de salari mitjà de cada comunitat, per a una parella –calculant que destina el 30% dels ingressos nets a pagar el pis- amb les estadístiques pròpies de preu mitjà per a un pis de 70 metres quadrats a cada comunitat, amb una hipoteca al 2,3% d'interès.

Les parelles catalanes destinarien 851 € mensuals a pagar 185.290 €.

Espanya: país de funcionaris

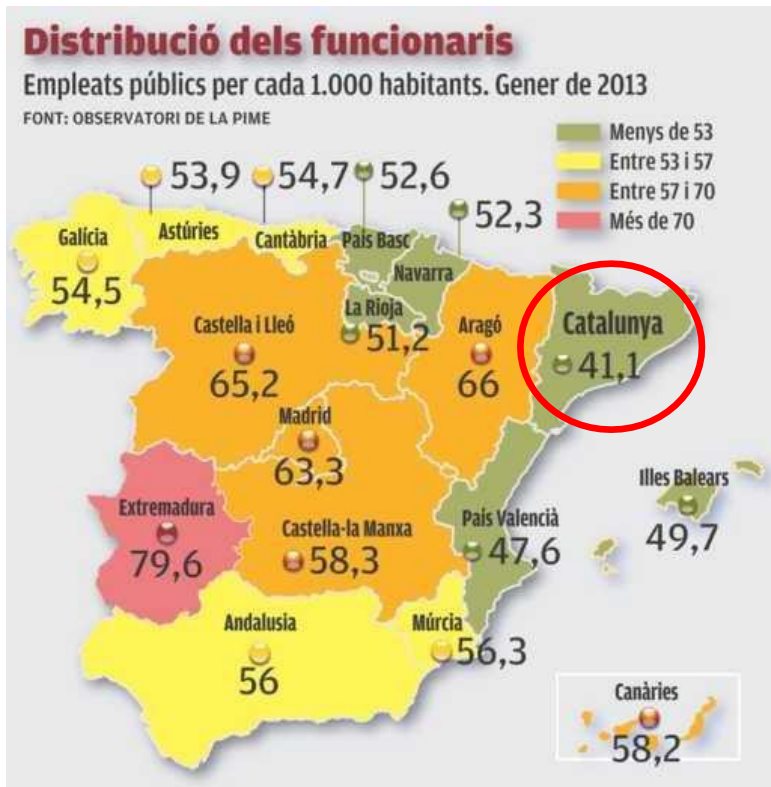

- A l'Estat espanyol ja hi han més de 3,1 milions de funcionaris.
- Catalunya es la que en té menys.
- 150.000 **no fan res** perquè tenen les competències transferides com els dels ministeris de Sanitat, Cultura, Ensenyament i Igualtat.
- Un funcionari del Estat costa quasi el doble que un del sector privat. L'any 2009 són 50.000 € enfront 28.800 €

(Font: AVUI 1.08.2008)

(Font: La Gaceta de los Negocios 4.10.2008)

Esforç desigual

- Pimec indica en un informe que per cada dos empleats públics a Catalunya, a la resta de l'Estat espanyol n'hi ha tres.
- Les xifres: 41,1 funcionaris per habitant té Catalunya, mentre que a l'altre extrem hi ha Extremadura, amb una ràtio de 79,6.
- L'administració va reduir, el 2012, la seva plantilla al Principat en 15.400 funcionaris, un 4,8%.

Per nosaltres, que no dissimulin

A Madrid necessiten **7 funcionaris**
per cada 100 habitants
per gestionar 93 competències

A Catalunya, **4 funcionaris**
per cada 100 habitants
per gestionar 189 competències

Milions d'euros perduts en empleats públics que l'Estat no necessita

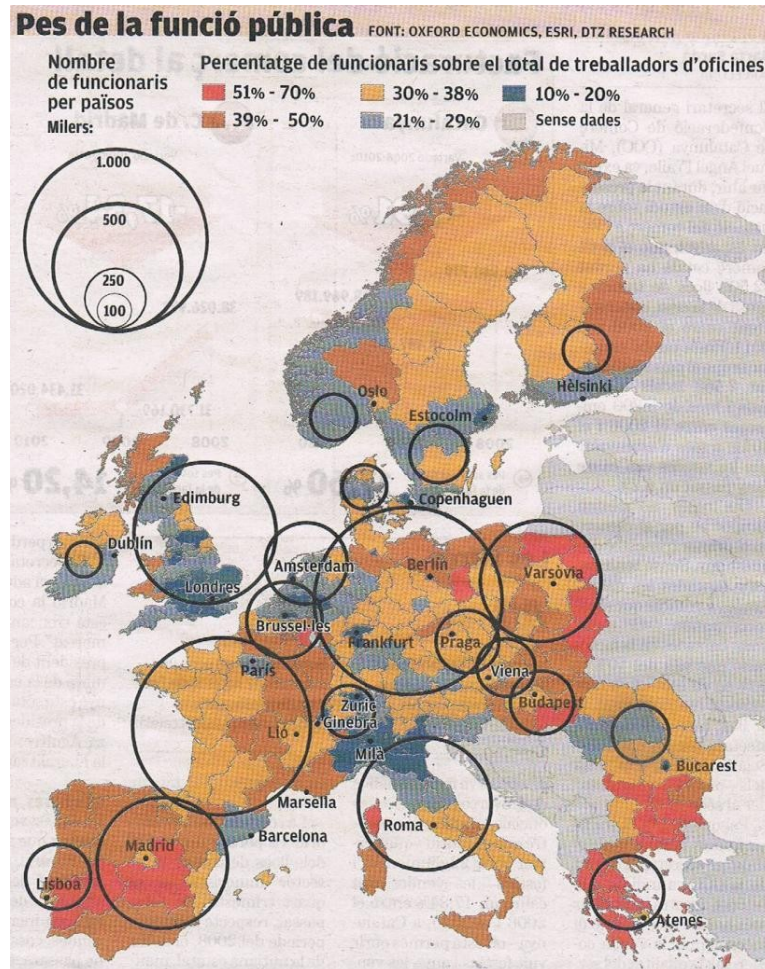
- L'Administració General de l'Estat, malgrat tenir moltes competències transferides, ha anat augmentant el nombre d'efectius per fer feines inexistents.
- No hi ha feina per tanta gent perquè mentre les competències estan transferides el nombre de funcionaris ha quedat intacte.
- Hi ha uns cossos funcionaris que són reticents a qualsevol cessió de poder real, i són els mateixos que davant la crisi reivindiquen la seva condició de funcionaris d'alta qualificació, posen pals a les rodes i assenyalen les CCAA per tal de mantenir els seus privilegis.

Milions d'euros perduts en empleats públics que l'Estat no necessita (i 2)

- La necessitat d'aprimar l'estructura de l'estat es fa cada vegada més evident, malgrat que el govern de Rajoy **vulgui carregar** els neulers del dèficit a les comunitats autònomes per no anar a la qüestió de fons.
- El lobby funcional de Administració General de l'Estat és poderós, de fet, gran part de l'executiu de Mariano Rajoy prové del cos de funcionaris de l'estat.
- Com que gran part dels serveis bàsics -neteja, manteniment, seguretat, etc.- s'han externalitzat, i una gran part dels procediments administratius s'estan automatitzant, el resultat és que hi ha molta gent ociosa, que no té res a fer, perquè **el seu treball no existeix**.

Abandonem la nau?

- Les zones de color gris i blau són les més dinàmiques i les de color vermell i taronja, les més estancades.
- La prova d'això seria la correlació entre alta ocupació pública i països en problemes (Grècia, Portugal i l'Estat espanyol).
- El 80% d'Espanya sense Catalunya és igual que Portugal o altres països intervinguts.
- Quines opcions té Catalunya?

Catalunya té un 13% de sous públics.
Extremadura, un 40%

Pes dels salaris públics sobre el total

Mitjana 2000-2008 en percentatge

FONT: BBVA-IVIE

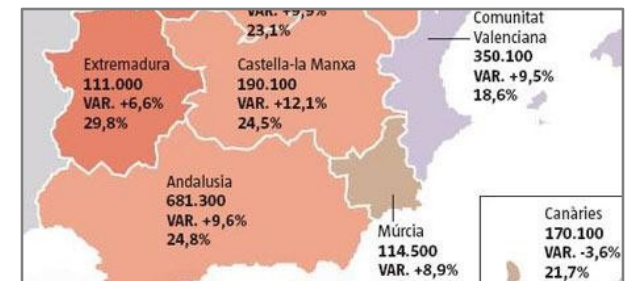
Despesa pública per càpita en salut

En euros constants per habitant (2008)

Extremadura té més de 110.000 funcionaris

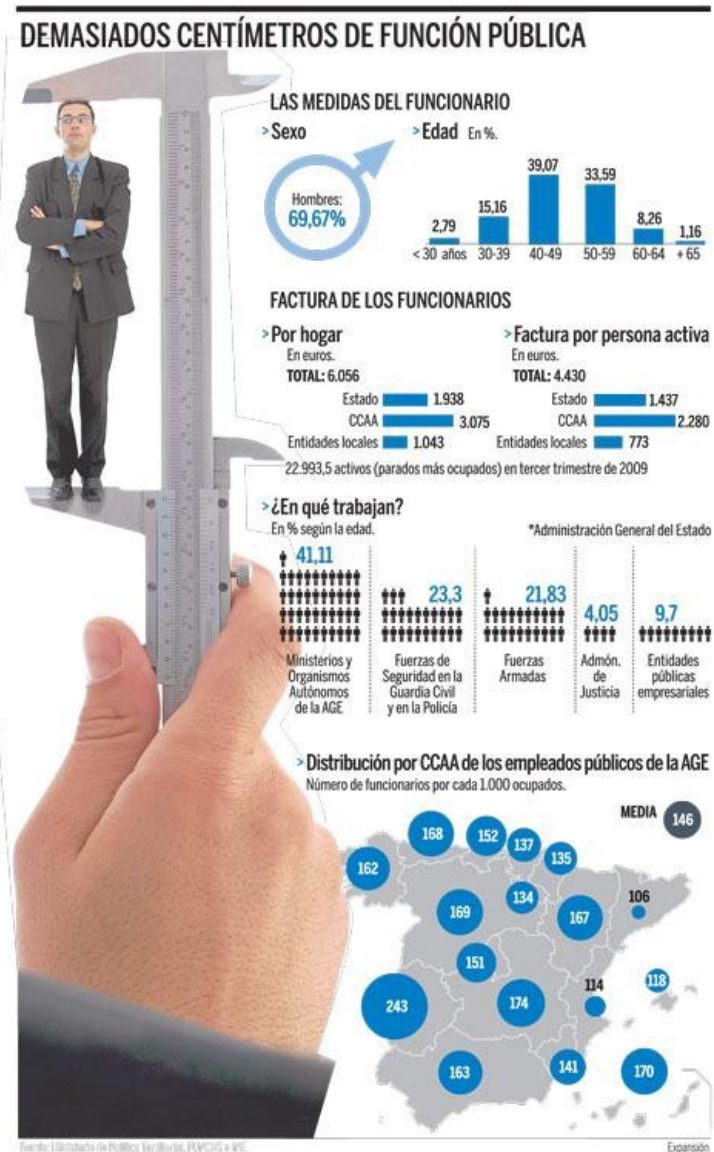
- Extremadura és la comunitat autònoma que té més funcionaris, amb un total de 110.000 que representa el 29,8% de la població treballadora.
- En segon lloc està Castella i Lleó, amb 257.900 funcionaris, que representen el 25,7%. Andalusia és la tercera comunitat amb major percentatge de funcionaris, amb 681.000, el 24,8% de la població activa.
- La segueix Castella-La Manxa, on els seus 190.000 treballadors públics representen el 24,5% dels treballadors. Tot seguit ve Madrid (23,1%), l'Aragó (22,9%) i el País Basc (22,4%).
- Això es sostenible?

Cost dels funcionaris

- Els funcionaris costen **6.056 €** anuals a cada família.
Es el resultat de la suma:
1.938 € Administració Central
3.075 € Autonomies, i
1.043 € Ajuntaments.
- Catalunya, País Valencià i les Illes Balears son els que en tenen menys.

(Font: Expansión - Función Pública 15.01.2010)

Un administratiu de la Generalitat cobra 10.000€ anuals menys que un funcionari d'Andalusia

Les autonomies acumulen 10.000 funcionaris alliberats

I això,
qui ho paga?

RÁNKING POR REGIONES

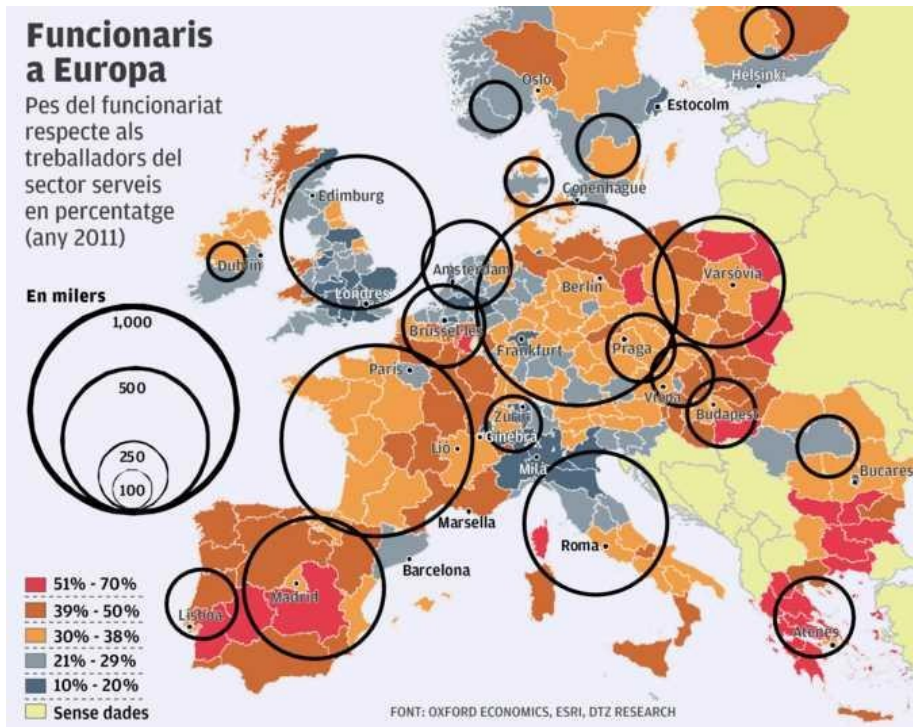
	Liberados sindicales
Andalucía	3.729
Comunidad de Madrid	1.200
Castilla y León	950
Comunidad Valenciana	731
Asturias	557
Cataluña	518
Galicia	330
Baleares	308

El gran fracàs de la política regional espanyola

Percentatge de funcionaris i aturats per CCAA - 2010			
Comunitat Autònoma	Funcionaris (1)*	Aturats (2)*	Suma de 1 i 2
Ceuta	34,2	22,4	56,6
Melilla	26,5	23,4	49,8
Andalusia	14,8	28,6	43,4
Extremadura	20,3	22,4	42,7
Canàries	13,3	28,7	42,0
Castella la Manxa	16,6	19,7	36,3
Múrcia	12,1	24,0	36,0
Comunitat Valenciana	10,6	23,4	34,0
Mitjana espanyola	13,7	19,8	33,5
Castella i Lleó	17,1	15,2	32,3
Madrid	14,9	16,0	30,8
Galícia	15,3	14,9	30,2
Astúries	15,4	14,3	29,7
Aragó	15,5	13,6	29,2
Balears	12,0	17,1	29,1
Cantàbria	16,5	12,2	28,7
Catalunya	10,3	17,4	27,7
Navarra	12,8	12,5	25,3
La Rioja	10,9	14,0	24,9
País Basc	14,1	10,0	24,0
* Amb respecte la població activa			

- Les Comunitats Autònomes que tradicionalment han tingut la taxa més alta de funcionaris per població activa són les que també protagonitzen els índex més alts de quota d'aturats, i viceversa.
- Les autonomies que tradicionalment es veuen beneficiades pel flux extraordinari de transferències econòmiques del Govern central, mantenen també una estructura laboral amb molts desocupats i molts funcionaris.

Una administració més austera

- Catalunya és una de les regions de la UE amb menor proporció de treballadors públics.
- La Generalitat ha suprimit sis mil funcionaris i interins en dos anys, sobretot mestres i personal sanitari.
- L'Eurocambra demana tancar els ministeris amb competències transferides, com Sanitat o Educació.

El PER: amb el % d'atur més alt d'Europa

- Només a Espanya pot passar que hi hagi oficialment **95.101 aturats** en el sector agrícola en les 52 províncies i que els perceptors del SEA (*Subsidio de Eventuales Agrarios*), que només aplica a 10 províncies, siguin **158.548 persones**.
- El 83,3% dels beneficiaris va acreditar el dret a cobrar amb menys de set jornades mensuals.
- Un consell:
Empadronis en qualsevol de les vuit províncies andaluses o en les dues d'extremenyes.

L'Espanya captiva i subsidiada

- El PER – AEPSA és una prestació de subsidi de 401,67 € al mes per els treballadors agraris amb **residència** a Andalusia o Extremadura. El subsidi dura 6 mesos per els menors de 52 anys i 10 mesos per els majors d'aquesta edat.
- Por poder-lo cobrar s'han de justificar un mínim de jornades a l'any, les peonades. Una **peonada** representa 7,5 hores de treball. Les peonades es justifiquen amb un document signat per l'empresari o per l'alcalde del municipi.
- El passat 19 de març, el govern de Zapatero va aprovar la **reducció** de 35 a 20 en el nombre mínim de peonades anuals necessàries per cobrar el subsidi agrari.

L'Espanya captiva i subsidiada (i 2)

- Aquesta mesura beneficiarà uns **550.000** treballadors.
- Un treballador de més de 52 anys només justificant 150h de feina a l'any (20 peonades) cobrarà 4.016,70 € (10 mesos de subsidi).
- Al llarg dels anys, s'han anat descobrint molts casos de peonades falses en les quals alcaldes –en municipis governats pel PSOE– signaven més peonades de les realment treballades.
- Això és un exemple clar de vot captiu i de l'Espanya subsidiada que **viu de l'espoli fiscal de Catalunya.**

El PER rega Andalusia amb 4.000 milions

Las cifras del Aepsa

Antiguo PER

1986-2012

En torno a 4.000 millones recibidos por Andalucía, donde lo reciben unas 130.000 personas al año.

Creado en 1982 para Andalucía y Extremadura, desde 1996 pasa a denominarse Aepsa y se amplía a seis comunidades más.

DOTACIÓN 2012 EN LOS PGE

215 millones

(en un 85% de media para Andalucía y Extremadura)

Fuente: Elaboración propia.

elEconomista

- Aquest subsidi al 2011 el van cobrar a Andalusia unes 260.000 persones i es el que no poden rebre els camperols de les altres regions.
- Des de la seva implantació al 1986 Andalusia ha rebut un total de 4.000 milions.
- Hi ha molt de frau que ja ha provocat judicis.

El PER i la sobirania

- El govern espanyol ha decidit millorar les condicions del subsidi del PER a Andalusia i Extremadura, mentre no para de collar Catalunya erosionant el seu Estat del benestar dia a dia.
- La decisió del ministeri de Treball de fer més fàcil acollir-se al polèmic subsidi, tan sols treballant 20 jornades de treball en comptes de 35 per poder-ne gaudir, **és un greuge abusiu** en comparació amb el tracte que reben els catalans més desafavorits.
- Ser pobre a Catalunya està doblement penalitzat, pel fet de no tenir el sustentament i de no viure en una comunitat subsidiada, sinó penalitzada per l'Estat.

Catalunya rep de l'Estat menys aliments per a plans socials dels que li tocarien

- La Generalitat hauria de percebre 3,4 milions més del que li assigna Madrid a través d'un programa de l'UE. La iniciativa dóna cobertura a 300.00 persones.
- És un altre exemple, del suposat desgreuge que viuen les institucions catalanes a mans del govern de Madrid.

La Generalitat ha denunciat els criteris que utilitza el Ministeri d'Agricultura per assignar els recursos procedents d'un pla de la Unió Europea (UE) per distribuir aliments entre persones en situació de risc, uns barems que provocaran que, aquest any, Catalunya rebi un 14% del total dels fons que s'abocaran a l'Estat a través d'aquest programa, finançat amb fons de la Política Agrícola Comuna (PAC) europea, quan en realitat té el 18% dels seus beneficiaris potencials.

Dèficit fiscal → Dèficit social

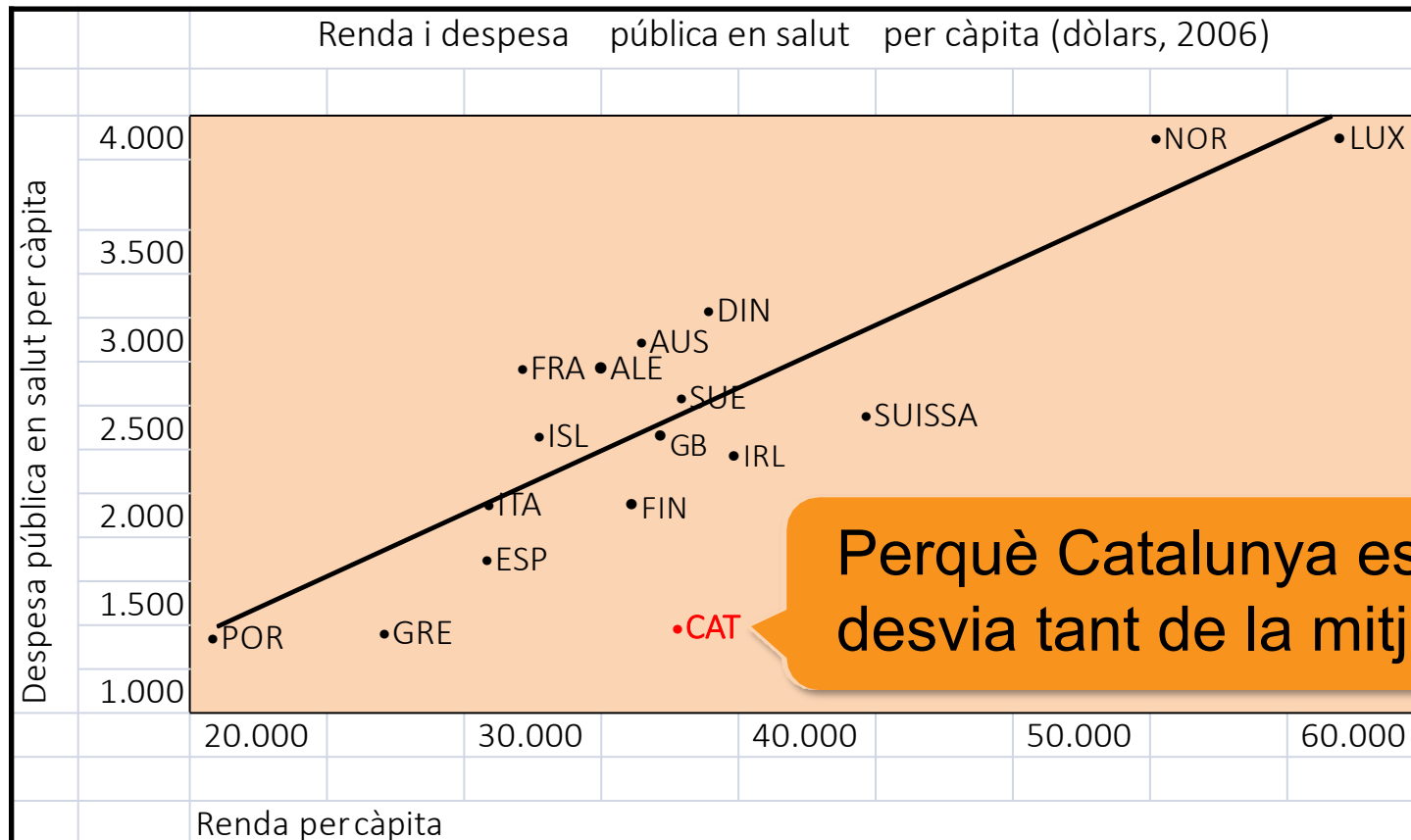
El dèficit fiscal vol dir pitjor ensenyament, pitjor nivell de vida, pitjor sanitat, pitjor infraestructures...

El dèficit fiscal és l'eina de l'Estat per empobrir l'economia catalana, d'arraconar-nos, de convertir Catalunya en un suburbi i un territori aïllat

3. Balança fiscal sanitària i la indústria farmacèutica

La balança fiscal sanitària

Perquè Catalunya es desvia tant de la mitjana?

La despesa sanitària està fortament relacionada amb la renda per càpita del país (*vist el gràfic algú està prenent el pèl als catalans*)

La balança fiscal sanitària

- La despesa sanitària mitjana a Espanya (inclosa Catalunya) és superior a la catalana (tenint la renda per càpita un 20% inferior).
- Un **25%** del catalans compren assegurança mèdica **privada**. Això descarrega el sistema públic català de feina i allibera més diners de l'erari públic per compartir-los solidàriament amb la resta de l'Estat.
- Resultats: l'any 2007 cada dia **van marxar** de Catalunya 2 metges.

La ràtio europea es de 8,4 infermers per cada 1.000 habitants, la catalana només és de 5,4.

Tenen condicions laborals molt precàries

Balança sanitària del pacients desplaçats

Compensaciones económicas del Estado

Fondo de Cohesión del Sistema Nacional de Salud, 2009. En euros

COM. AUTÓNOMAS	COMPENSACIÓN DESPLAZADOS RESIDENTES EN ESPAÑA	COMPENSACIÓN DESPLAZADOS A CARGO DE OTROS ESTADOS	TOTAL (EUROS)
Madrid	36.545.705	X	36.545.705
Cataluña	23.573.104	X	23.573.104
Andalucía	537.042	6.941.241	7.478.283
Cantabria	7.217.069	183.293	7.400.362
Com. Valenciana	X	7.338.707	7.338.707
Baleares	X	4.664.955	4.664.955
Canarias	X	4.173.416	4.173.416
Galicia	X	2.086.886	2.086.886
Murcia	X	1.671.962	1.671.962
Extremadura	X	772.952	772.952
Asturias	X	131.703	131.703
La Rioja	X	16.840	16.840
Ceuta	X	14.991	14.991
Melilla	X	3.837	3.837
Aragón	X	X	X
Castilla y León	X	X	X
Castilla La Mancha	X	X	X
Navarra	X	X	X
País Vasco	X	X	X
Total	67.872.920	28.000.783	95.873.703

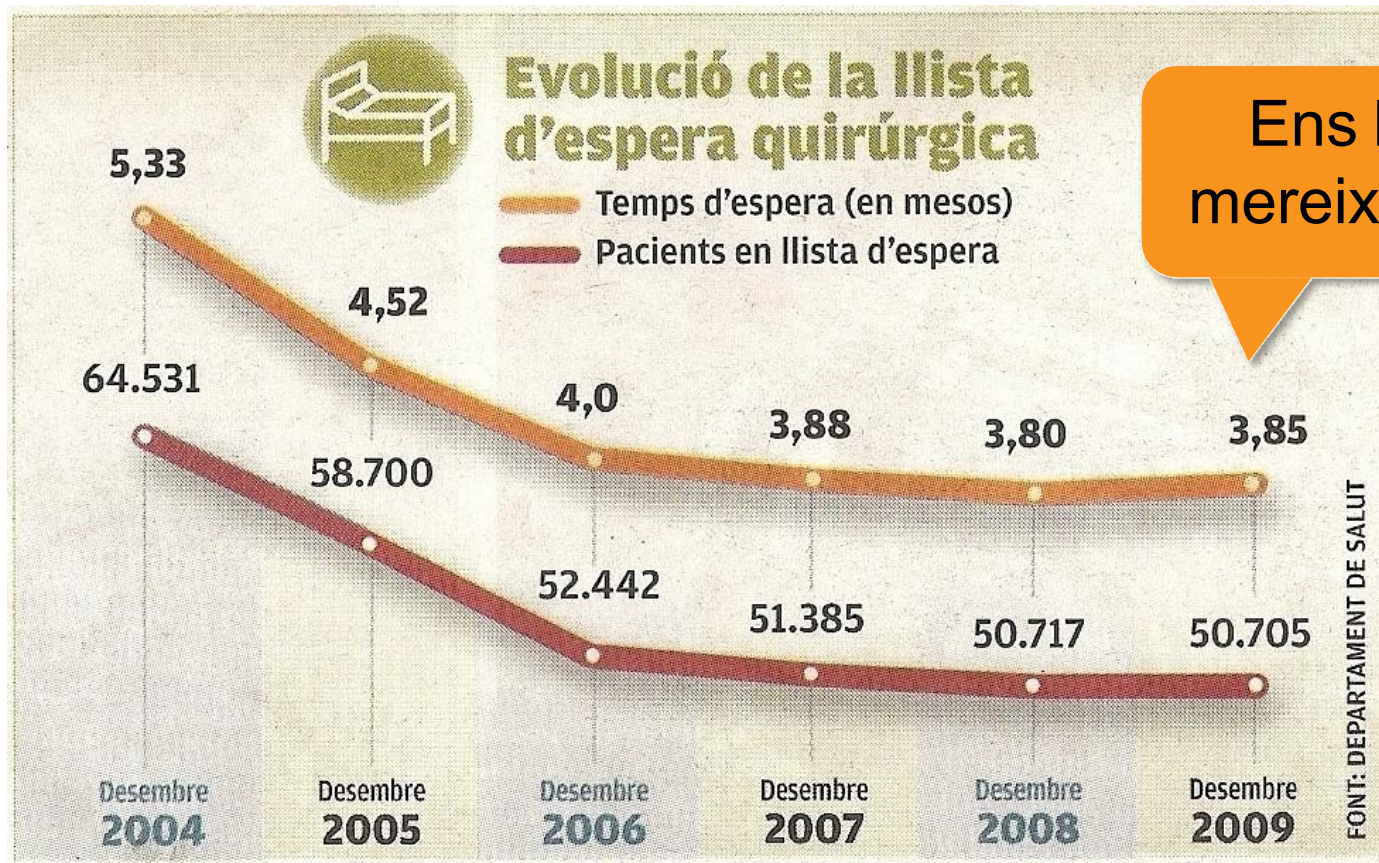
Fuente: Ministerio de Sanidad y Política Social
elEconomista

- L'atenció hospitalària de pacients d'altres regions a Catalunya li costa **50** milions d'euros a l'any.
- La resta de costos (medicaments, atenció primària, urgències o transport) tampoc es cobreixen, i sumen **12** milions d'euros més. S'han d'afegir els **7,5** milions d'euros de la despesa de turistes estrangers.

En total, 70 milions d'euros en front dels 23,5 milions que es recuperaran

(Font: El Economista - Economía 24.12.2009)

Les llistes d'espera per operar-se es mantenen

Ens ho mereixem?

Pròtesi de genoll

25 mesos de llista d'espera al Vallès

Salut allarga fins a un any l'espera per ser operat

- La gravetat, criteri prioritari de la llista d'espera. Prioritat per a les cirurgies oncològica i cardíaca.

Intervencions amb temps de garantia

No urgents:
DE 45 DIES A UN ANY EN FUNCIÓ DE LA GRAVETAT

- Pròtesi de maluc
- Pròtesi de genoll
- Cataractes
- Extirpació de la vesícula biliar
- Extirpació de la pròstata
- Reparació dels lligaments del genoll
- Reparació del menisc
- Canal carpiana
- Extirpació de l'úter
- Hàrnia inguinal
- Extirpació de les amígdales
- Hàrnia discal

Circuits preferents:
Cirurgia oncològica: 45 DIES
Cirurgia cardíaca (coronària i valvular): 2 MESOS

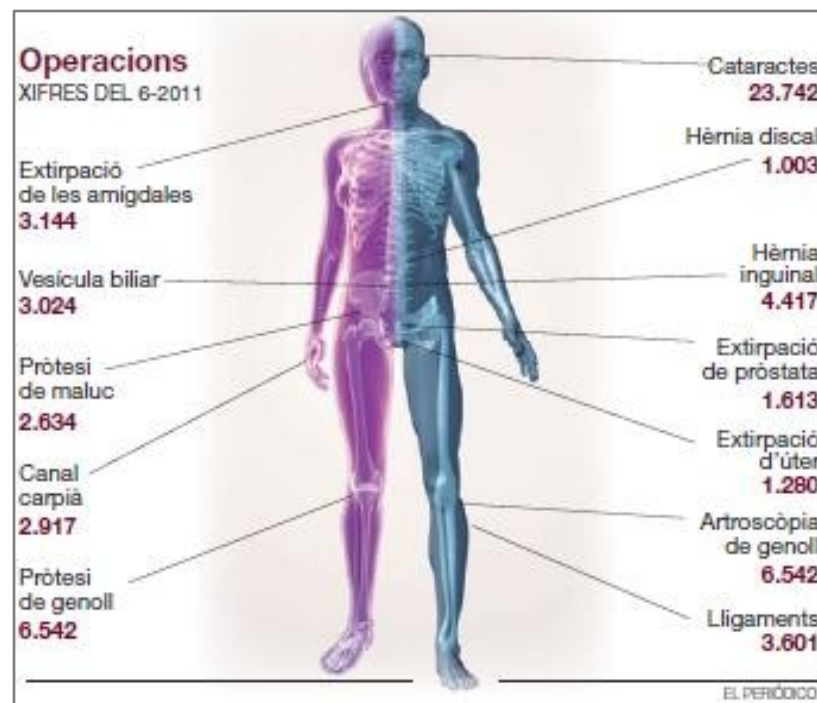
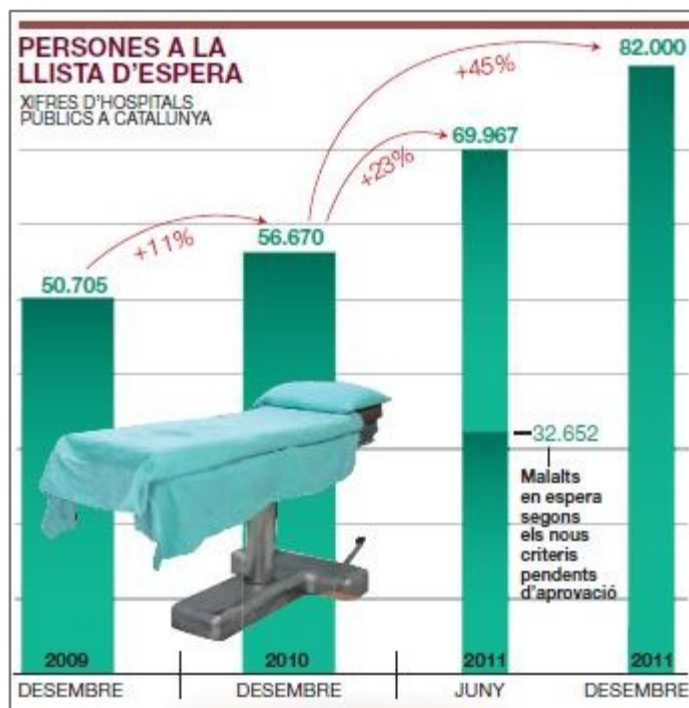
FONT: Departament de Salut

Llistes d'espera (Juny 2011)	Reparacions de menisc	7,66	895	Inserció / recanvi pròtesi genoll	6,32	6.089
Temps d'espera en mesos	Inserció / recanvi pròtesi maluc	5,50	2.041	Reparacions de lligaments	4,30	3.601
Pacients	Reparacions d'hèrnia discal	4,23	1.003	Operacions de pròstata incontinència	4,35	1.277
	Operació de cataracta	3,42	9.575	Reparació d'hèrnia inguinal / crural	3,22	4.417

Això passa perquè
tenim un dèficit fiscal de
18.000 milions d'euros

Les llistes d'espera quirúrgiques han crescut el 45% amb la retallada

- 82.000 malalts esperen per ser operats als hospitals catalans, 25.000 més que fa un any.

La llista d'espera quirúrgica augmenta un 42% en un any

- El 2011 es va tancar amb 80.540 pacients que esperaven una operació, 24.000 més que el 2010.

FONT: DEPARTAMENT DE SALUT

Evolució de la llista d'espera Nombre de pacients
(entre parèntesis, mitjana d'espera en mesos)

	Desembre 2011	Desembre 2010
Cataractes	25.964 (4,70)	19.474 (3,76)
Pròtesi de genoll	9.062 (6,72)	5.172 (6,13)
Galindons	7.158 (5,88)	5.019 (5,67)
Artroscòpia	6.686 (4,98)	4.897 (4,74)
Variats	5.208 (4,27)	3.576 (4,33)
Hèrnia inguinal	5.081 (3,49)	3.662 (3,47)
Extracció de la vesícula biliar	3.856 (3,43)	2.734 (3,52)
Pròtesi de maluc	3.622 (5,33)	2.533 (5,28)
Circumcisó	3.611 (4,47)	2.622 (3,96)
Amígdales	3.090 (4,82)	2.145 (4,30)
Canal carpiana	2.906 (3,77)	1.806 (3,21)
Pròstata	1.768 (3,82)	1.242 (3,37)
Extirpació de l'úter	1.457 (3,36)	1.032 (3,25)
Quist pilonidal	1.071 (3,76)	756 (3,03)
TOTAL	80.540 (4,57)	56.670 (4,11)

Això es el resultat de l'espoli fiscal

El temps d'espera per a ser operat segueix augmentant

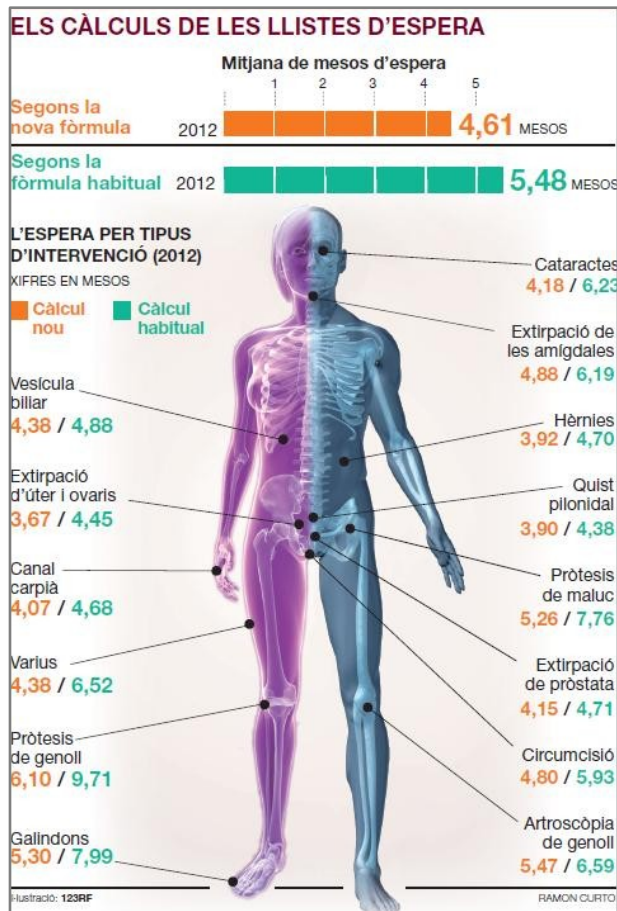
- Les darreres dades publicades per Salut mostren que en el primer semestre del 2012 la demora **es va incrementar** onze dies de mitjana.
- 80.140 persones esperaven una operació no urgent a finals de juny del 2012.
- Això només s'acaba amb la fi de l'espoli fiscal.

Llista d'espera quirúrgica		Desembre 2011	Juny 2012
Temps d'espera en mesos, entre parèntesis, nombre de pacients			
 Galindons	5,88 (7.158)	6,50 (7.273)	
 Pròtesi de genoll	6,72 (9.062)	6,31 (9.003)	
 Pròtesi de maluc	5,33 (3.622)	5,83 (3.432)	
 Varius	4,27 (5.208)	5,23 (4.900)	
 Circumcisió	4,47 (3.611)	5,19 (3.377)	
 Artroscòpia	4,98 (6.686)	5,15 (6.495)	
 Extracció de la vesícula biliar	3,43 (3.856)	4,62 (3.756)	
 Cataractes	4,70 (25.964)	4,40 (25.909)	
 Extirpació d'amígdales	4,82 (3.090)	4,37 (3.198)	
 Extirpació de la pròstata	3,82 (1.768)	4,29 (1.862)	
 Extirpació de l'úter	3,36 (1.457)	4,26 (1.328)	
 Canal carpiana	3,77 (2.906)	3,75 (3.282)	
 Hèrnia inguinal	3,49 (5.081)	3,74 (5.099)	
 Quist pilonidal	3,76 (1.071)	3,40 (1.226)	
 ESPERA MITJANA	4,57 (80.540)	4,93 (80.140)	

FONT: DEPARTAMENT DE SALUT

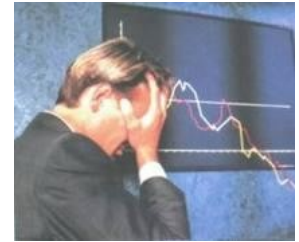
FONT: DEPARTAMENT DE SALUT

Els malalts en llistes d'espera fan cua dos mesos més que el 2010

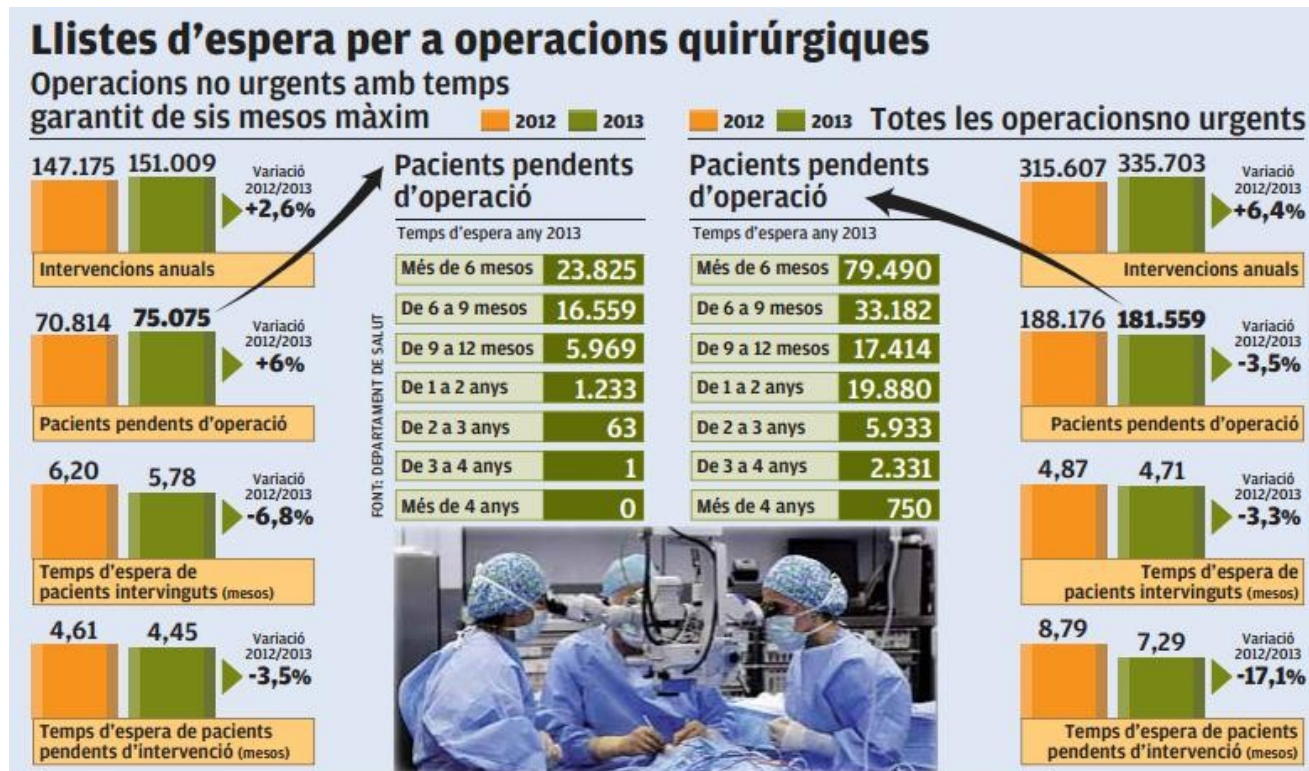

- Salut diu que donar prioritat quirúrgica als pacients més greus fa endarrerir la resta.
- Això s'ha traduït en un increment de fins a dos mesos, com a mitjana, del temps que s'esperen els malalts pendents d'una de les 14 intervencions per a les quals la Generalitat garanteix que abans de sis mesos hi haurà quiròfan disponible.

80.000 pacients esperen operar-se des de fa més de sis mesos

- Hi ha persones que fa quatre o cinc anys que són a la cua.

Sense
l'espoli
fiscal,
solucionat

Vuit CA gasten més en sanitat que Catalunya

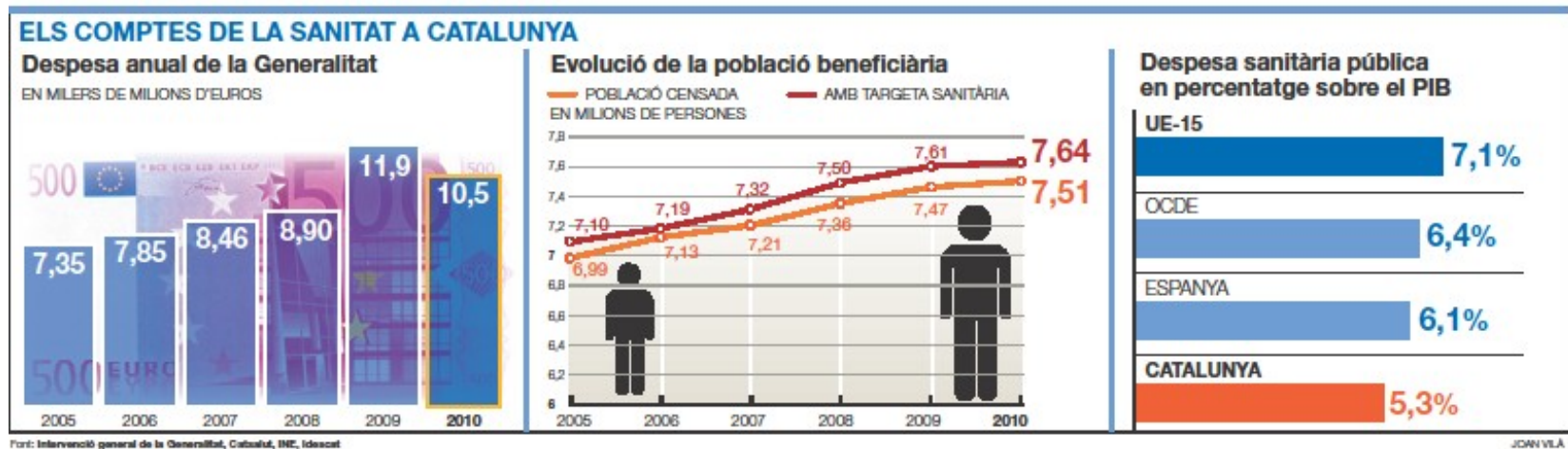
- País Basc, Navarra, Astúries, Castella i Lleó, Aragó, Extremadura, Múrcia i La Rioja se situen **per davant** de Catalunya, segons la Federació d'Associacions per la Defensa de la Sanitat Pública.

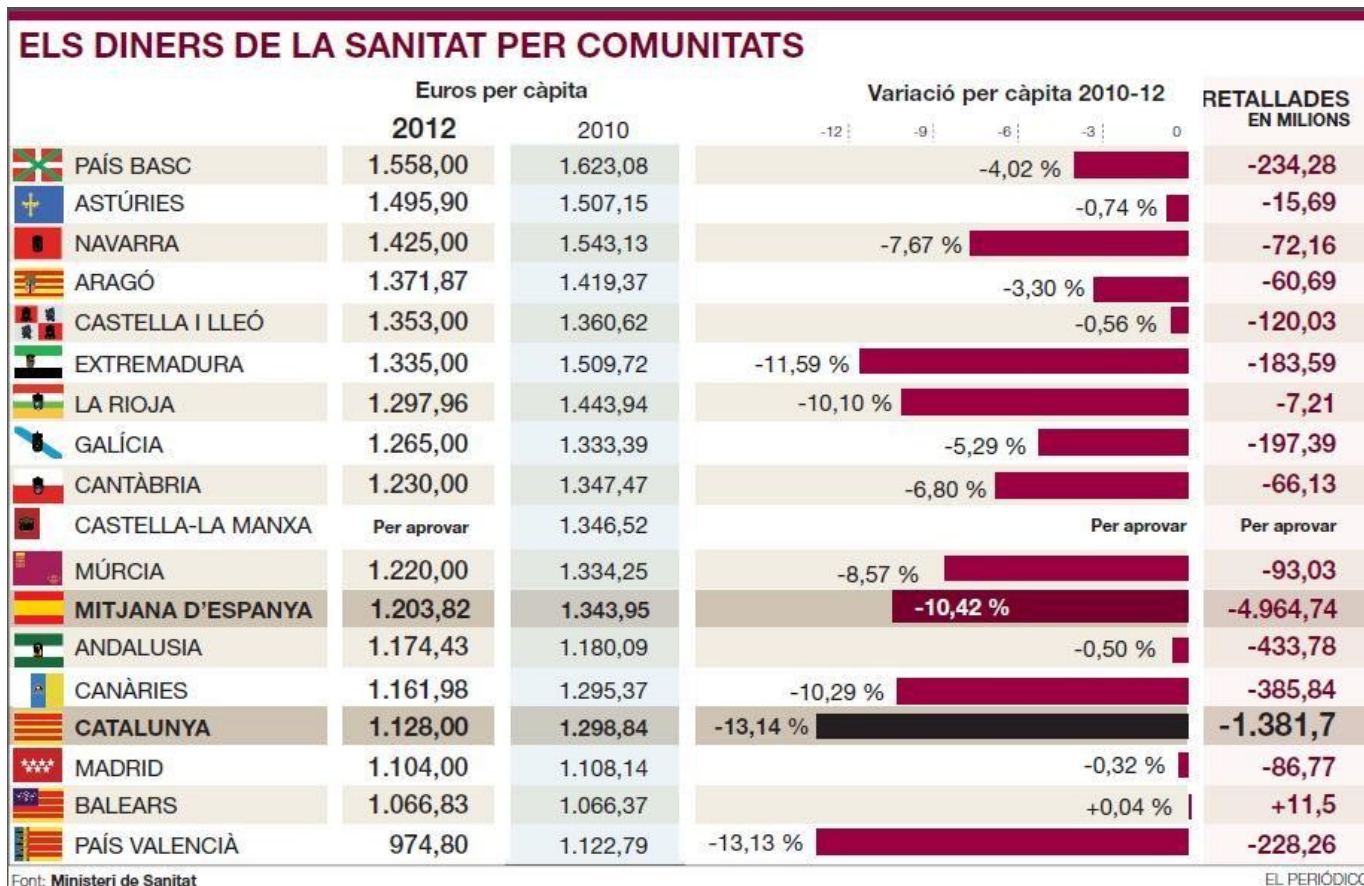
Catalunya
sempre
per sota la
mitjana
estatal

La sanitat catalana té un dèficit endèmic anual de 1.000 milions d'euros

- Aquest és un mal que pateix el sistema públic català des de fa anys.
- Prové d'una **insuficiència endèmica** de recursos per cobrir unes despeses creixents (han augmentat més del 45% en cinc anys, i la població amb cobertura gairebé el 10%).

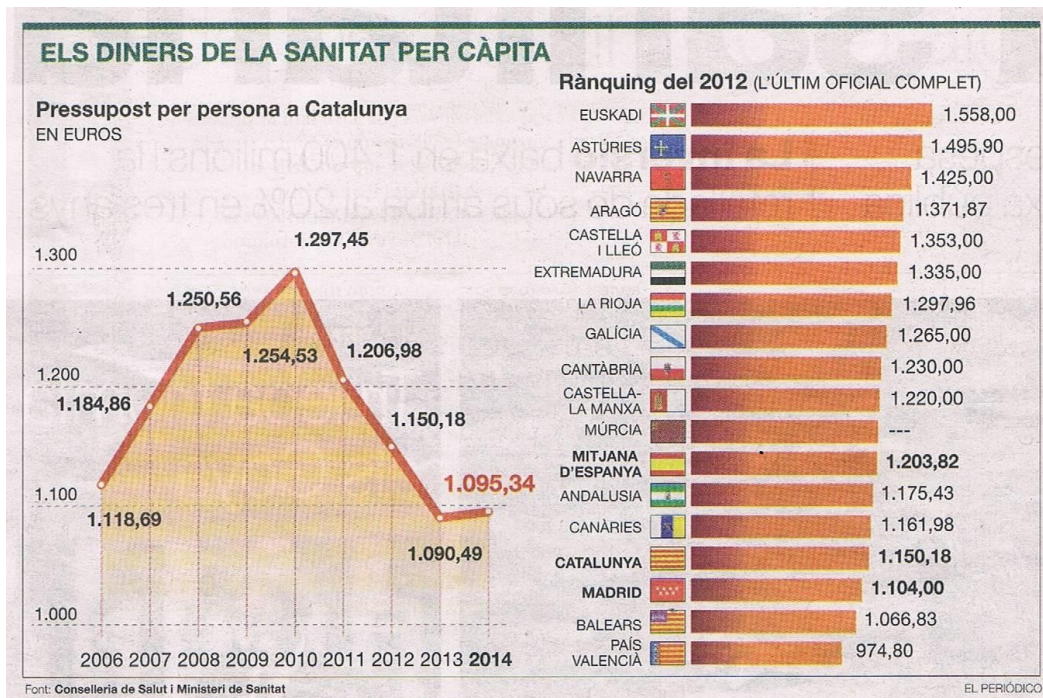

Per què Catalunya és la Autonomia que més ha retallat en Sanitat?

(Font: El Periódico de Catalunya – 28.03.2013)

Catalunya, a la cua de l'Estat en despesa sanitària per càpita

- Des del 2011, la sanitat catalana ha perdut 1.400 milions, i el personal sanitari el 20% del salari.
- Els 64 hospitals públics de Catalunya tenen 180.000 pacients en llista d'espera quirúrgica.

Això es el resultat de l'asfíxia econòmica de l'Estat sobre Catalunya

La situació dels professionals

- **“Els metges de l’Institut Català de la Salut (ICS) som els que treballem més hores i els que cobrem menys de tot Espanya”,** va afirmar Teresa Fuentelsaz, anestesiòloga de l’Hospital de Bellvitge i firmant d’un manifest subscrit per 2.100 metges de l’ICS.
- L’1 de gener passat disposaven de targeta sanitària 7.612.890 ciutadans, 1.162.581 dels quals (un 15,2% del total) són estrangers.
- La sobrecàrrega assistencial que aquell canvi demogràfic va suposar per al sistema sanitari català amb prou feina ha disminuït, asseguren els metges i les infermeres.

Només faltava això

- 320.000 és el total de catalans amb targeta sanitària que no va tenir en compte l'últim pacte de finançament.
- Homs culpa al tripartit d'haver deixat perdre **458** milions en l'acord de finançament per un mal càlcul de la població.
- El mateix Homs va subratllar que, per al càlcul de les necessitats de despesa, es va tenir en compte que a Catalunya hi havia 7.291.992 persones, quan en realitat 320.000 catalans més disposaven de targeta sanitària.

I ara, les retallades

- El Govern de la Generalitat per assolir l'objectiu de reduir la despesa el 31.12.2011 ha de fer les següents retallades:
- **Sanitat.** Es preveu un retallada de uns 550 milions d'euros.
- **Educació.** Primer la supressió de la sisena hora que pot portar a acomiadar 3.500 docents i després l'ajustament pressupostari.
- **Cultura.** Reduccions de fins al 20%
- **Infraestructures.** És el que experimentarà l'ajust més important, de més del 40%. Una reducció dràstica.

Un exemple de les retallades sanitàries

- L'Hospital de Bellvitge **tancarà** nou plantes a l'estiu per estalviar. A més, l'hospital, un dels tres més grans de Catalunya, manté tancada una altra planta de forma permanent.
- L'Hospital universitari ha de retallar 32 milions d'euros.
- “La situació per als usuaris serà **catastròfica**” i “com a metge és **inassumible**”, va assenyalar l'anestesiòloga Teresa Fuentes, també delegada de la junta de personal del centre en representació de Metges de Catalunya, i va advertir que, “amb seguretat, les llistes d'espera es veuran **afectades** per la mesura”.

Quina vergonya!

- L'Hospital Dos de Maig de Barcelona, que ofereix atenció concertada amb la sanitat pública, **tancarà** els serveis a partir del pròxim mes de setembre. El tancament de l'hospital, que funciona des de fa 80 anys i compta amb consultes externes i amb habitacions per a ingressos hospitalaris, afectarà **135.000** usuaris que reben atenció sanitària en aquest centre i uns **400** treballadors.
- També rep malalts derivats de l'Hospital de Sant Pau, de l'Hospital Clínic i altres, a més d'atendre urgències, en un nombre que l'any passat va ascendir a unes 45.000, segons fonts del treballadors.
- Això es el resultat de l'espoli fiscal i de no tenir Estat propi.

Així no podem anar bé

- L'Hospital de Sant Pau presenta un ERO temporal que afecta a **1.500** treballadors.
- D'aquests, 1.428 patiran una suspensió de 15 dies entre l'1 d'octubre del 2011 i el 31 de desembre del 2012, mentre que 63 es veuran afectats durant els 15 mesos.
- L'objectiu es estalviar durant aquest període 10 milions d'euros i l'hospital assegura que s'ha fet pensant en "minimitzar l'impacte assistencial i laboral".
- **Aquest estalvi equival a 4 hores d'espoli fiscal.**

Un total de 46 CAP tancaran les urgències nocturnes

- Des de l'1 de juliol n'han tancat 25, avui mateix en tanquen 12 més de Tarragona i la resta es preveu que ho facin abans del mes d'octubre.
- Durant el mes de setembre la mesura afectarà 21 centres més dels 185 que oferien atenció continuada les 24 hores.
- Les noves retallades reactiven les revoltes veïnals.
- Amb un Estat propi, que vol dir entre altres coses **sense espoli fiscal**, això no passaria.

Els metges catalans tenen un límit

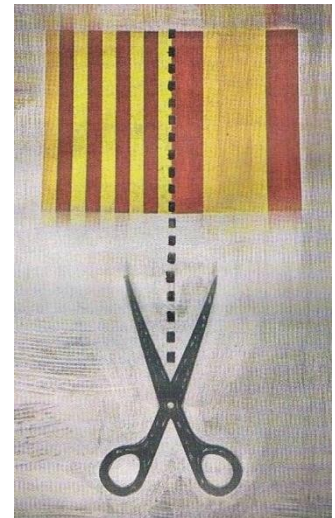
- Una persona **altament** qualificada que ha hagut de fer un esforç personal molt important, que ha significat un esforç econòmic pel país i que pot arribar a fer operacions a cor obert no hauria de cobrar mil euros mensuals.

(Jaume Giménez, secretari gral. adjunt de Metges de Catalunya).

- Quan es tanquen plantes hospitalàries, es clausuren quiròfans i es retallen salaris als metges catalans –*els més mal pagats d'Europa, pitjor fins i tot que els seus col·legues d'Espanya i de Portugal*– ha de ser perquè ja no es pot retallar d'enlloc més i, de moment, el Govern de la Generalitat **no ha estat capaç** de convèncer l'opinió pública que les retallades en la sanitat són l'últim recurs.

L'última retallada, president

- Primera retallada
Juliol 2011 → 2.626 milions d'euros
- Segona retallada
Febrer 2012 → 847 milions d'euros
- Tercera retallada
Maig 2012 → 1.500 milions d'euros

Podem triar entre fer les mil i una retallades que posin fi a l'estat del benestar o fer la tisorada decisiva...

Talli amb la por i enceti els camins democràtics per crear
l'estat català

El sistema actual és un robatori

- Guillem López Casasnovas, catedràtic d'Economia, i Ferran Requejo, catedràtic de Ciències Polítiques, arriben a la mateixa conclusió, **“amb el concert econòmic la sanitat catalana tindria superàvit”**
- Els dos acadèmics carreguen amb més o menys agressivitat contra l'actual sistema de finançament i les seves conseqüències.
Un exemple paradigmàtic és el sistema sanitari, que a hores d'ara és la víctima d'aquest sistema.
- El finançament del País Basc per càpita anual és d'un 70% més gran del que té Catalunya; això ha abocat a un dèficit de 20.000 milions d'euros, més d'un 50% del pressupost actual de la Generalitat.

El sistema actual és un robatori (i 2)

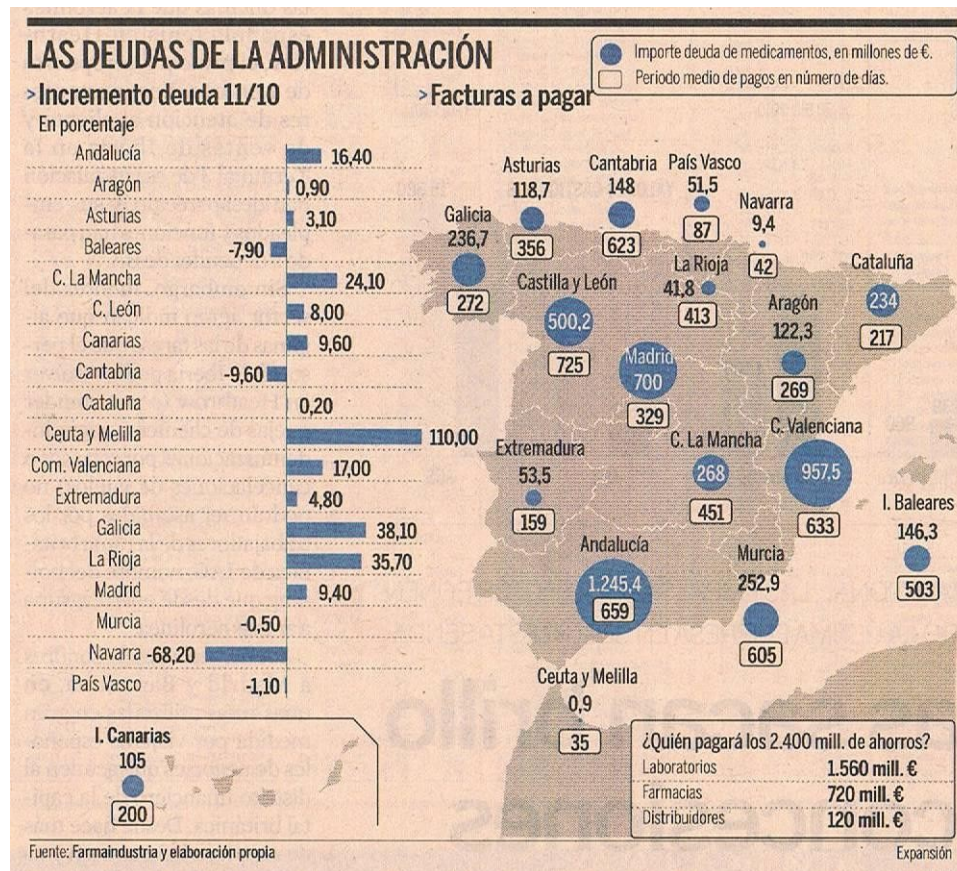

- Si a Euskadi la despesa sanitària per habitant es de 1.563 euros l'any, a Catalunya 1.292 euros, si es multiplica la diferència, 271 euros per set milions i escaig, serien uns 2.300 milions d'euros, que restats als 800 milions d'euros que es retallaran, encara ens dóna una xifra addicional d'uns **1.500** milions per disposar.
- Val a dir en tot cas que les retallades que sofreix el sistema sanitari català són innecessàries, diu Casasnovas.
- De fet Requejo titlla el dèficit fiscal de Catalunya cap Espanya: **“d'escandalós, ineficient, d'espoli i d'autèntic robatori”**.

El govern denuncia que l'Estat es queda les inversions als hospitals

- El govern espanyol ha fet marxa enrere i **no traspassarà** a la Generalitat els 150 edificis sanitaris de la Seguretat Social.
- La decisió de l'executiu de Rajoy deroga un acord de la comissió bilateral i la llei estatal que regulava la transferència, aprovada l'estiu passat, a les acaballes del mandat de Rodríguez Zapatero.
- La Generalitat va denunciar ahir que l'anul·lació d'aquest traspàs comporta que **l'Estat s'apropriï de totes les inversions** que la Generalitat ha fet durant els últims vuit anys. Això inclou reformes milionàries que afecten els vuit grans hospitals catalans. I és que qui sufraga la gestió i el manteniment dels centres és l'Institut Català de la Salut.

La indústria farmacèutica perdrà 17.000 llocs de treball per la retallada sanitària

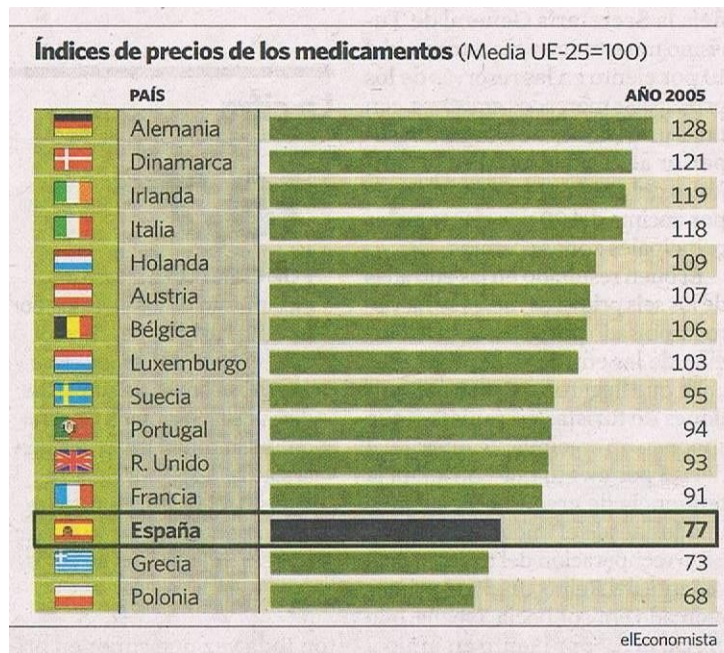

- El sector s'enfronta a un ajust de 2.400 milions d'euros, que s'han de sumar als 2.500 milions aprovats l'any 2010.
- En els últims 18 mesos ja s'han destruït 20.000 llocs de treball.
- Algunes multinacionals ja se'n van.

Les retallades porten la indústria farmacèutica al límit

- El sector acusa al govern espanyol de les seves pèrdues i de no pagar un deute de 5.400 milions d'euros. En dos anys les empreses ha de fer front a retallades de 5.000 milions, 1/3 del seu mercat.

Amb una
Catalunya
independent,
també
passaria
això?

Resum dèficit sanitari català

Seria un gran contrasentit que a Catalunya no poguéssim pagar els salaris dels nostres metges i que, al mateix temps, els menús dels hospitals fossin gratuïts a comunitats autònomes com Andalusia o Extremadura

4. Despesa militar, judicial i Hisenda pentina Catalunya

L'exèrcit espanyol esquiva la crisi econòmica

- La reducció de la despesa pública del govern espanyol retallarà la despesa de les administracions públiques i locals, l'ajuda al desenvolupament, la despesa farmacèutica i les prestacions socials.
- A la base de l'Estat, el monopoli de la força, **no li passaran** el ribot.
- La despesa militar pressupostada pel 2010 és de **18.000** milions d'euros, segons l'informe del Centre Delàs de Justícia i Pau, un **9%** dels Pressupostos Generals de l'Estat (PGE).
- **Una xifra que implica uns 50 milions d'euros de despesa al dia.**

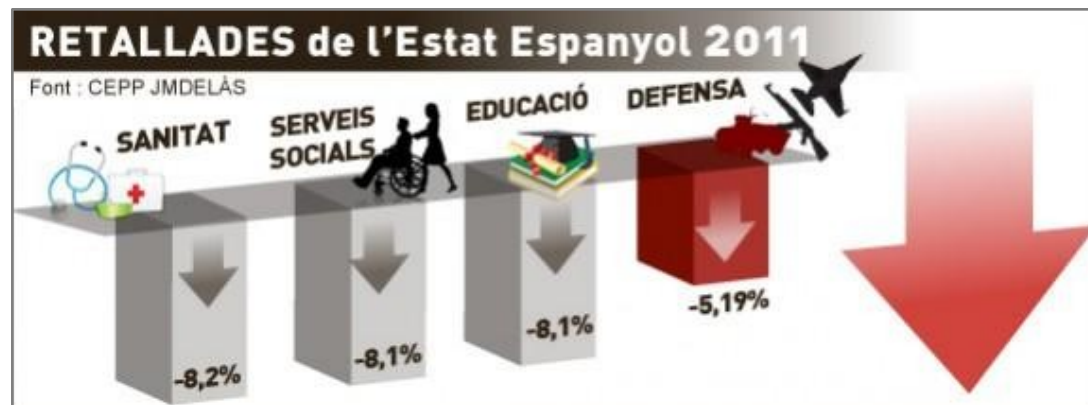
L'exèrcit espanyol esquiva la crisi econòmica (i 2)

- Altres mètodes de comptabilitzar la despesa militar, com el de AA-MOC, inclouen les despeses de control social d'aquesta quantitat, que s'enfilen a un total de **23.000** milions i un **12%** dels PGE.
- A més cal tenir en present que la despesa militar **real** és entre un 15 i un 20% superior al pressupostat. Això vol dir que la despesa a finals d'any podria rondar entre els 21.000 i 27.000 milions d'euros.
- El govern espanyol, segons denuncia Justícia i Pau, des de 1997, el Ministeri d'Indústria ha concedit crèdits per I+D a empreses militars. El valor dels préstecs atorgats fins a l'actualitat suma **14.000** milions d'euros, dels quals no s'ha tornat ni un 1%.

Espanya retalla més en despesa social que en defensa

- Segons el centre JM Delàs el pressupostos generals de l'estat per aquest **2011** amaguen una retallada militar menor del que es preveu.
- Un report que afirma que el govern espanyol opta per privilegiar la despesa militar respecte la social, aplicant més retallades en Educació o Sanitat que no pas en l'exèrcit.

L'espoli que compra tancs

- Espanya es gasta **11.600** milions d'euros en despesa militar durant el 2010. La xifra és un 0,9% del total mundial i col·loca l'estat espanyol en el 17è lloc mundial.
- La xifra és inferior a la despesa registrada el 2009 que va ser de 12.200 milions d'euros. Així ho indica l'informe **SIPRI 2011**, Stockholm International Peace Research Institut.
- El passat divendres el Consell de Ministres espanyol va aprovar la compra de 96 blindats per valor de 42,6 milions d'euros.
- I tot això en mig d'una de les pitjors crisis econòmiques.

I la despesa militar?

- Congelem les pensions, tanquem sales d'operacions, suspenem obres públiques, eliminem ambulàncies, retallem en educació i serveis socials en general. Ara bé, i la despesa militar?
- Espanya paga interessos per un **deute** de més de **25.000** milions d'euros per la compra d'armament a crèdit entre 2003 i 2010.
- Fa basarda sentir la ministra Chacón anunciant, el passat 29 de juliol, la compra de cinc vaixells per valor de 740 milions d'euros.
- **Una xifra que implica uns 50 milions d'euros de despesa al dia.** I ningú no diu ni piu.

Espanya gasta 24.000 MEUR en innovació militar

- La factura en 19 projectes es podria enfilar fins els 36.800 milions, **43 vegades** el dèficit sanitari català.
- Implica inversions en la compra de material bèl·lic més tecnificat com ara 4 submarins, 4 fragates, 235 carros de combat, 68 avions de combat Eurofighter o 24 helicòpters d'atac entre d'altres.
- Les xifres d'inversió en programes de modernització de les forces armades espanyoles són **astronòmiques** si, per exemple, es comparen amb el Fons de Competitivitat –1.300 MEUR– que reclama la Generalitat o amb el dèficit sanitari de Catalunya que s'enfila a 850 MEUR.

Una bombolla armamentística a punt d'esclatar

- *El Ministerio de Defensa* **no sap** com pagar 27.365 milions d'euros, que ha de pagar abans del 2025, com a conseqüència de les comandes d'armament heretades bàsicament dels governs de José María Aznar, entre el 1996 i el 2004.
- La quantitat equival a 2,7 punts del PIB, a gairebé el triple de la tisorada que les comunitats hauran de fer en despesa social.
- Aquest any cal abonar 2.370 milions del total, dels quals només n'hi ha pressupostats 507 milions. Queden per cobrir 1.863 milions, que s'hauran de buscar d'on sigui si no es vol inflar més una bombolla ja insostenible.

Una bombolla armamentística a punt d'esclatar (i 2)

- Principals **contractes** vigents d'armament del govern espanyol:
 - Caça EF-2000 (Eurofighter) → 87 unitats x 134,6 = 11.718 milions*
 - Avions de transport A400M → 27 unitats x 203,4 = 5.493 milions
 - Helicòpter NH-90 → 45 unitats x 54,7 = 2.463 milions
 - Blindats Leopard 2E → 239 unitats x 10 = Total 2.399 milions
 - Submarí S-80 → 4 unitats x 553 = 2.212 milions
 - Helicòpter de combat Tigre → 24 unitats x 65,8 = 1.579 milions
 - Blindats Pizarro → 212 unitats x 3,9 = 845 milions
 - Fragata F-105 → 1 unitat = 834 milions
 - Vaixell BAM → 4 unitats x 185 = 740 milions
 - Vaixell BPE → 1 unitat = 488 milions

*Cost actual. Dades en milions d'euros corrents

És necessari
tot aquest
dispendi?

Vostè vol una fragata? Jo, no

- Escapçar les pagues extres dels funcionaris, vendre edificis i empreses públiques, implantar el copagament als medicaments, incrementar el cànon de l'aigua, pujar els preus dels transports públics, encarir els taxes universitàries i els carburants, apujar els impostos sobre la renda i el patrimoni...

El Govern català ha pres totes aquestes decisions per tal d'estalviar uns 1.000 milions d'euros l'any que ve.

- L'Estat, en canvi, no té aquests problemes. Només la fragata *Cristóbal Colón*, que serà entregada d'aquí a uns mesos a l'exèrcit espanyol ha suposat el pagament de 750 MEUR. Un petit detall dels 27.000 MEUR que ja estan compromesos per la modernització de les forces armades espanyoles al llarg dels pròxims anys.

La Armada estudia aturar el seu únic portaavions

- Mantenir-lo operatiu costa uns 30 milions d'euros a l'any.
- El portaavions *Principe de Asturias* ve entrar en servei l'any 1988 i el 2018 complirà 30 anys, que es el cicle de vida normal d'un vaixell de guerra.
- L'any 2003 estava previst fer-li una modernització, amb un cost de 400 milions d'euros. Sort que la crisi ho ha aturat.

Resum militar

- Mentre que s'han reduït les partides pressupostàries relacionades amb l'estat del benestar, l'any 2011 es va **augmentar la inversió** en equipament militar un 2,5%, i aquest any 2012 s'ha augmentat el pressupost de Defensa un 28%.
- Una de les raons d'aquesta despesa és la intenció de protegir la indústria militar amb seu principal a Madrid, Andalusia i Galícia.
- Les indústries militars espanyoles **han rebut crèdits tous** de 14.000 milions d'euros per part del Ministeri d'Indústria i hi ha hagut 4 ministres d'Indústria catalans: Joan Clos, José Montilla, Anna Birulés i Josep Piqué.

Resum militar (i 2)

- La despesa **desorbitant** en Defensa ve del temps d'Aznar, i això fa que quan va ser ministra de Defensa, Carme Chacón, va deixar al ministeri un deute acumulat de 37.000 milions d'euros.
- El preu de 2 avions Eurofighter és **l'equivalent** al doble del pressupost anual de Càritas.
- Les forces armades espanyoles s'haurien de reduir un 50%.

Fiasco a l'exèrcit espanyol: Submarins que no suren

- El model S-80 de submarí, del qual el ministeri de Defensa n'havia encarregat quatre unitats, pesa massa i no sura.
- Així ho confirmen “fonts extraoficials de Navantia” (la drassana murciana que se n'ha encarregat) a El Confidencial Digital. El cost del projecte era de **2.135 milions d'euros**, després d'haver-se disparat un 21,5% respecte el pressupost inicial (1.756 milions).
- Les mateixes fonts confirmen que **s'ha produït un error** entre els càlculs inicials i el resultat definitiu, motiu pel qual el submarí no presenta les condicions necessàries per ser entregat.

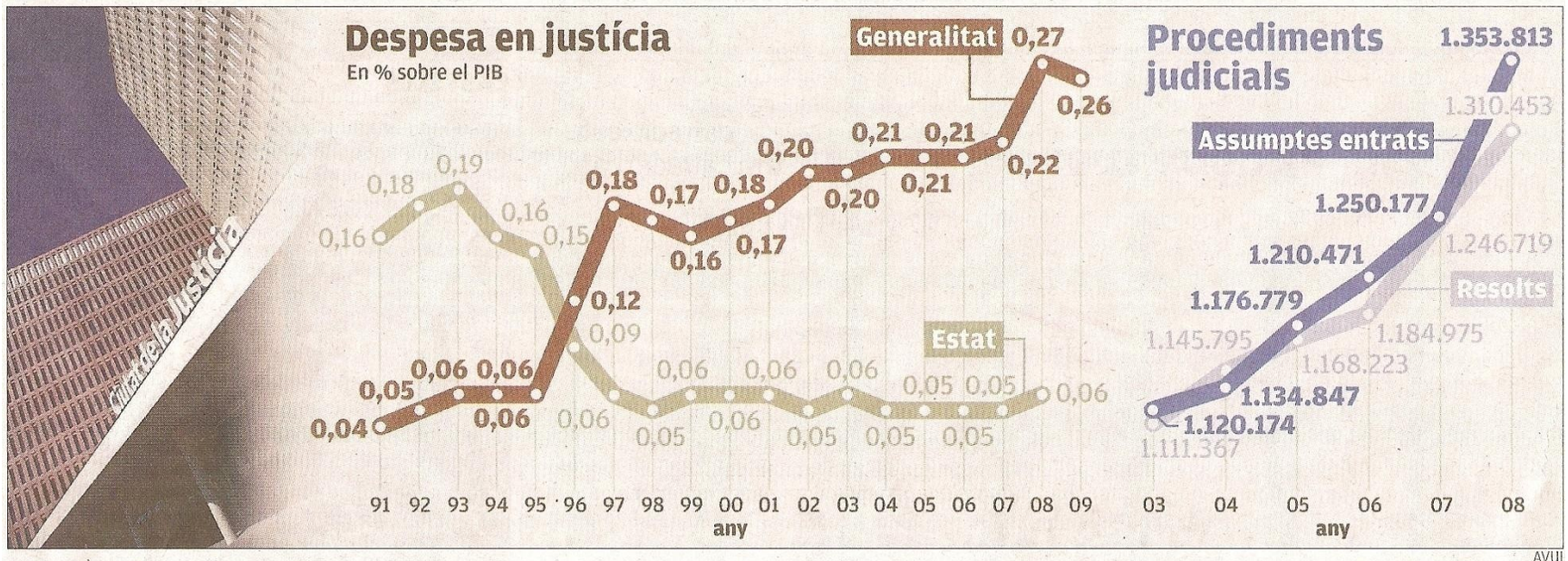
La constructora del S-80 contempla ara un pedaç d'urgència que passaria per allargar l'eslora de l'embarcació.

Espanya es gastarà 208 milions més per arreglar el submarí que no flota

- El ministeri d'Indústria amplia el finançament per intentar resoldre el sobrepès de 120 tones del primer submergible de disseny espanyol .
- El ministeri d'Indústria es gastarà l'any que ve **208,7 milions d'euros** per intentar solucionar els problemes de sobrepès del primer submarí de disseny espanyol, l'S-80, que han provocat que aquest submergible no suri.
- Aquests 208 milions tampoc és segur que garanteixen la solució de sobrepès de l'**S-80**.
- I mentrestant nosaltres anar retallant.

La despesa judicial de l'Estat a Catalunya, 12 anys estancada

AVUI

La despesa per ciutadà en matèria de justícia és de 86 euros l'any, dels quals 71 els aporta la Generalitat i els 15 restants el govern central. **Els funcionaris encara depenen del govern central.**

Catalunya, també discriminada en justícia

- Està a la **cua** de l'Estat espanyol amb **7,9** jutges per cada 100.000 habitants, segons informe del Consell General del Poder Judicial.
- Astúries té 13,5 jutges en actiu per cada 100.000 habitants, fet que la situa com la CA espanyola amb major proporció, seguida de Cantàbria (12,2), Castella i Lleó (10,8), i Galícia (10,7).
- En la banda oposada, es troben Castella-la Manxa (8), Múrcia (8,4), el País Basc (8,5), i Extremadura (8,6).
- La mitjana estatal se situa en **9,4** jutges, taxa que superen 9 CA, mentre una – Canàries – la iguala i la resta està per sota.

Les resolucions pendents als jutjats acumulen 40.000 milions

- La xifra paralitzada en els litigis equival al **20%** del PIB català.
- Els jutjats catalans estan a un pas del **col·lapse**. La crisi econòmica ha disparat el nombre de concursos de creditors, embargaments, execució d'hipoteques i reclamacions.
- Un dels problemes amb que s'afronta la justícia a Catalunya és l'elevat índex de **vacants**. El 31 de desembre de 2010 hi havia 159 vacants de places de jutges, cobertes per substituïts.
- I a més a més, la presentació de litigis continua creixent.

35 arguments per votar el 9N

- El Govern Espanyol incompleix sentències del seu Tribunal Constitucional sempre que vol, sobretot si aquestes donen la raó a Catalunya.
- Incompleixen més de **35 sentències** favorables a Catalunya com:
Beques, programes d'integració d'immigrants, ajuts culturals, espais escènics de nova creació, fons estatal d'ocupació i la sostenibilitat local, gestió i concessió de subvencions per a finalitats d'assistència i serveis socials, formació continua de les administracions públiques, xarxa ferroviària i podríem seguir fins a l'infinit.

Un estudi acredita la ineficiència que suposa pertànyer a Espanya

- Pertànyer Espanya és ineficient, crea inseguretat jurídica i perjudica l'activitat econòmica. Així ho indica el darrer informe publicat per l'Institut d'Estudis Autònoms (IEA) titulat "Duplicitats funcionals i organitzatives entre l'Estat i la Generalitat de Catalunya: problemes competencials i d'eficiència", que evidencia les traves que suposa l'aparell administratiu de l'Estat espanyol a Catalunya.
- Segons aquest informe, encarregat pel Govern i de més de 300 pàgines, la constant de l'Estat és dictar normes en gairebé totes les matèries en les quals la Generalitat té competències per dictar lleis; la creació ad hoc "d'importants aparells administratius, organismes així com importants recursos humans, materials i econòmics" que compliquen l'activitat econòmica i la inversió.

Un estudi acredita la ineficiència que suposa pertànyer a Espanya (i 2)

- L'estudi afegeix exemples concrets dels costos de les duplicitats administratives entre Estat i Generalitat com ara Turisme, Indústria, Treball o Serveis Socials.
- El cas del Turisme, competència exclusiva de la Generalitat, és paradigmàtic: **Espanya té a Catalunya 5.084 treballadors i un pressupost de 990 milions d'euros.**
- L'estudi conclou que a la vista de la "reiterada invasió competencial per part del Govern de l'Estat implica que l'autonomia política de la Generalitat sigui una autonomia de baixa qualitat, més propera a una simple autonomia administrativa i que es vegi reduïda la seva capacitat d'adoptar polítiques pròpies en àmbits propis".

Hisenda pentina Catalunya

- El greuge fiscal de Catalunya amb l'Estat aniria més enllà del pagament d'impostos i abastaria fins i tot la recaptació executiva, és a dir, les temudes inspeccions d'Hisenda.

Segons les xifres recollides per l'associació de Tècnics d'Hisenda (Gestha), durant l'any 2008 –darreres dades publicades– Catalunya pateix **sis vegades** més inspeccions fiscals que no pas Andalusia i el **dobte** que Madrid.

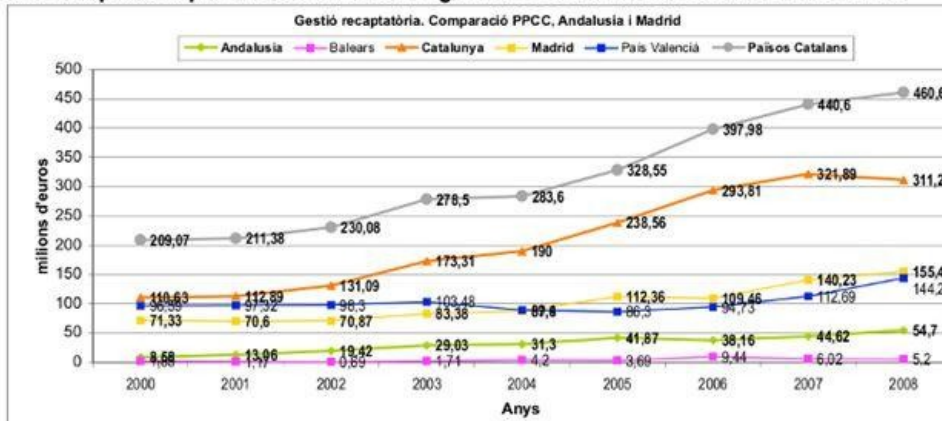
A Catalunya hi ha 260 inspectors d'Hisenda més que a Madrid

- És una curiosa paradoxa. El 70% de la evasió fiscal a l'Estat espanyol correspon a les grans empreses i Madrid en concentra un percentatge més gran. A Catalunya destaca en canvi la petita empresa (que només concentra el 17% de l'evasió fiscal) i els autònoms, on el percentatge cau fins el 8%.
- Per tant, Hisenda està dedicant més inspectors als que menys defrauden. Per què aquesta manera d'actuar?
- Hi ha la sospita, que es va repetint de forma inexorable matèria rere matèria, que a Catalunya tenim l'Estat en contra, un Estat hostil.

Les inspeccions tributàries massacren Catalunya

Gestió recaptatòria per via executiva de l'Agència Tributària a Comunitats Autònomes

Catalunya ha patit el **doble** d'inspeccions fiscals que Madrid

Patim **sis vegades** més inspeccions que Andalusia

En el període 2000-2008 la recaptació executiva de l'Agència Tributària a Catalunya ha estat de **1.883** milions d'euros, mentre que a Madrid només de **901** milions i a Andalusia ha estat de **281** milions.

Els autònoms catalans financen la Hisenda espanyola

- El IVA avançat pels autònoms a l'Estat espanyol procedent de factures que han emès però encara no han cobrat s'enfila a 436 MEUR el tercer trimestre de l'any; segons dades de la Federació espanyola d'Associacions de Treballadors Autònoms (ATA).
- Amb aquestes dades a la mà, Catalunya acumula gairebé el 25% dels total de diners avançats a Hisenda, que pel conjunt de l'Estat espanyol supera els 1.930 milions d'euros.
- L'IVA avançat de factures impagades creix un 6,1% al conjunt de l'Estat respecte el segon trimestre, un percentatge que suposa fins a 111 milions d'euros més.

5. Diners dels contribuents malbaratats

Tot era mentida

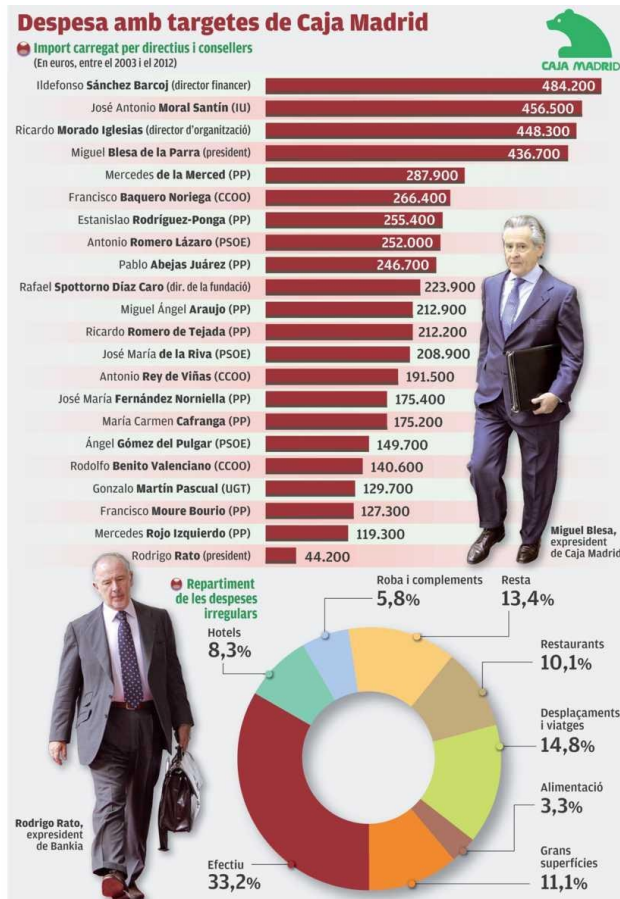
- El PP no té els 219 milions de Catalunya però en 2 hores troba **10.000** milions per als seus amics.
- Bankia ha estat una malformació política, un invent del TBO del PP però tolerat després pel PSOE.
- Dels mateixos productors de la *Ciudad de las Artes y las Ciencias de Valencia* o del *Palma Arena de Mallorca*, va arribar el superbanc, que, com tota la resta, ha resultat ser un autèntic fiasco.
- El conte de Rato i les set caixetes parla també de l'extrema feblesa de Catalunya i del seu govern, cada vegada més impotent i acorralat per Madrid.

Bankia necessita 26.000 milions d'euros

- El Bank of America Merrill Lynch ha calculat que la banca espanyola necessitarà un rescat per valor de 51.544 milions d'euros, després d'analitzar l'informe d'Oliver Wyman, segons el diari *El País*.
- En aquest sentit, un total de **26.437** milions hauran de ser per a Bankia, l'entitat presidida per l'exministre del PP, Rodrigo Rato, abans de la intervenció per part de l'Estat.
- Malauradament les consideracions polítiques passen per davant les consideracions econòmiques.
- Aquest es el gran resultat del Capitalisme Madrileny.

Escàndol en una entitat rescatada

- 86 ex directius de Caja Madrid es gasten **15,5 milions** d'euros, en despeses personals, utilitzant targetes de crèdit fantasmes.
- Rescatar Caja Madrid, després Bankia, ha costat uns **24.000** milions d'euros als contribuents espanyols.
- Com sempre el capitalisme madrileny ho saqueja tot.

Dades sorprenents

- Andalusia es permet comprar i **regalar** 173.500 ordinadors nous per a les seves escoles quan Catalunya s'ha de limitar a 55.085 i amb el sistema de **copagament**.

(Font: Expansión – Digitech: El portátil del cole divide a España 24.09.2010)

- A mitjans del mes de març, el govern espanyol acordava amb l'andalús liquidar el conegut com a **deute històric** –*un concepte esotèric que els dos governs van acordar que pujava més de 1.200 milions d'euros*– de l'Estat amb Andalusia, tot complint escrupolosament el termini que fixa l'Estatut andalús.

(Font: Carretero - Retrat d'un metge que fa política. Acontravent 2010)

Dades sorprenents (i 2)

- Destaca el malbaratament d'una comunitat autònoma que critica Catalunya per voler limitar la solidaritat que reben comunitats com Andalusia o Extremadura.
- Com exemple, els **230.000 euros diaris** que en els darrers sis anys la Junta d'Andalusia s'hauria gastat en cooperació internacional.
- Segons la vicesecretària d'Organització i Política Municipal, Ana María Corredera, des del 2007 fins el 2011 en cooperació la Junta d'Andalusia s'ha gastat **430** milions d'euros, als que cal afegir **71** milions previstos pel 2012, amb que superarien una despesa de **500 milions d'euros**. Al·lucinant !!!

Per segons què i per qui, de diners no en falten

- El negoci d'Aerolínies Argentines
Espanya va perdre més de **2.100** milions d'euros entre 1991 i 2001 amb la presa de control d'Aerolínies Argentinas a través d'Iberia i la Societat Estatal de Participacions Industrial (SEPI).
- Què hi guanya Espanya deixant **17.400** milions d'euros pels rescats de Grècia, Irlanda i Portugal?
Després dels 9.800 milions de Grècia i dels 2.600 milions per Irlanda, ara ha de posar 5.000 milions per Portugal.
- I per què l'Estat espanyol no ajuda a Catalunya?

Disbauxa total

- Alemanya, un país amb 82 milions d'habitants i un PIB que es el triple que el d'Espanya, només té 38 aeroports.

Espanya
avui en té
50 i l'any
2020 en
tindrà 59

Dades sorprenents

Sobrefinançament per habitant

	Població 1999	Finançament per càpita 2006 (euros per habitant)	Diferencial amb Catalunya (euros per habitant)
Andalusia	7.305.117	2.325,79	182,77
Aragó	1.186.849	2.412,92	269,90
Astúries	1.084.314	2.384,97	241,95
Cantàbria	528.478	2.589,32	446,30
Castella i Lleó	2.488.062	2.437,94	294,92
Castella-la M.	1.726.199	2.288,48	145,46
Extremadura	1.073.574	2.642,52	499,50
Galícia	2.730.337	2.379,16	236,14
La Rioja	265.178	2.583,51	440,49
Catalunya	6.207.533	2.143,02	

- L'Estat espanyol es permet injectar **9.000** milions d'euros a Caja Castilla-La Mancha, que havia donat cobertura a l'especulació immobiliària.
- L'aeroport **fantasma** de Ciudad Real (Don Quijote). Obra faraònica de **1.100** milions d'euros per a 3 vols setmanals i una mitjana 120 passatgers al dia, amb una de les pistes més llargues d'Europa (4 km). Ciudad Real té 75.000 habitants, com Rubí, està a 55 minuts de Madrid i també disposa d'estació d'AVE.

(Font: AVUI Política 7.03.2009)

(Font: Especial Època 27.02 – 5.03.2009 i AVUI Bústia 2.09.2010)

Sempre invertint amb seny

- El President del Govern espanyol Sr. José Luis Rodríguez Zapatero ha inaugurat la nova terminal del aeroport de León.
 - Si han invertit **80** milions d'euros per ampliar la capacitat a **un** milió de passatgers.
 - L'any 2009 van passar per l'aeroport de León només **95.189** persones.
- L'aeroport acumula unes perdues de 6,9 milions d'euros al 2009.
- Aviat arribarà l'AVE a León i encara perdrà més diners.
- Ha donat 80 milions d'euros pel futur *Palacio de Congresos* i 40 milions per la reforma del *Parador Nacional Hostal de San Marcos*.

Diners dels contribuents malbaratats

- **L'aeroport de Castelló**, on la instal·lació continua en desús un any després d'inaugurar-se. Un detall: ja es va inaugurar sense avions.
- L'aeroport de Castelló, que ha costat més de **200** milions d'euros, continua sense aconseguir els permisos per funcionar. Ara cal reconstruir la zona de gir de la pista, massa petita.
- Construir-lo va valer una mica més de 155 milions i, d'ençà que es va inaugurar, s'han anat sumant grans xifres per serveis poc necessaris. Per la publicitat de l'aeroport es van gastar 30 milions, en el servei de seguretat 5 milions, el director té un sou anual de 108.000 euros, cada mes es paguen més de 7.000 euros de llum, el cost anual de manteniment puja als 35 milions i 456.521 euros pel control de fauna.

Castelló i Múrcia esperen avions des de fa dos anys

- **Cada un d'aquest dos aeroports ha costat 200 milions d'euros.**
- Tots dos busquen empreses que vulguin gestionar-los per posar en marxa unes infraestructures que fa dos anys que estan inutilitzades.
- La Regió de Múrcia va avalar amb **200 milions** la societat de construcció i gestió formada per diverses empreses i bancs que van fer realitat aquest aeroport.
- Per a Múrcia i el País Valencià aquests dos aeroports són un llast econòmic inassumible. Aena no ha volgut assumir la gestió dels dos aeroports.

L'aeroport d'Osca només té 60 passatgers anuals

- L'aeroport d'Osca és un altre exemple del **fracàs** del sistema d'infraestructures de l'Estat.
- L'aeroport, inaugurat fa només quatre anys, li va costar 45 milions d'euros al Ministeri de Foment
- Aquest centre aeroportuari aragonès té una mitjana de d'onze passatgers cada dos mesos, segons estadístiques d'aquest 2012 que publica avui l'ABC.
- Aquest aeroport va rebre els darrers sis mesos 21 passatgers, tots ells usuaris de vols particulars.
- Ara per ara, però, no es planteja el seu tancament.

Una altra infraestructura obsoleta

- Un nou aeroport passa a engrossir la llista d'infraestructures espanyoles clausurades per manca d'activitat comercial, el de Badajoz.
- Si al novembre de l'any passat va deixar de ser operatiu l'aeroport de Ciudad Real (Castella-La Manxa), avui també s'ha quedat sense activitat aeroportuària el de **Badajoz** (Extremadura), ubicat a la base aèria de Talavera la Real.
- En el seu moment de màxim esplendor, al 2007, tan sols van arribar a passar-hi 73.259 passatgers; el 2010, 55.143 passatgers, i l'any passat, uns 53.000.
- Sense comentaris.

Badajoz s'afegeix a la llista d'aeroports fantasma

- Aquesta infraestructura extremenya porta **dos mesos sense vols**.
- La llista d'aeroports fantasma de l'Estat no fa més que ampliar-se. El darrer en afegir-s'hi ha estat el de Badajoz. Segons ha denunciat el PSOE d'Extremadura, demà farà dos mesos que d'aquesta infraestructura no s'enlaira ni aterra cap avió.
- Amb aquest període pràcticament igualen els 74 dies d'inactivitat de l'any passat, però aquesta vegada els socialistes no hi veuen propostes de futur.
- Només un Guàrdia Civil, un guàrdia de seguretat privada i uns pocs treballadors trenquen el silenci d'unes instal·lacions en calma.
- ???

Badajoz és bona, i la bossa sona

- Fa un mes, Ana Pastor, actual ministra de Foment, va presentar en seu parlamentària el que ha anomenat Pla d'Infraestructura, Transports i Habitatge (2012-2024). És interessant de constatar l'esforç especial que farà l'Estat a Extremadura.
- La ministra de Foment va anunciar que s'invertiran **500** milions d'euros en els 225 quilòmetres de l'autovia Extremadura-País Valencià; **2.323** milions més per a l'autovia Badajoz-Granada, de 419 quilòmetres; també s'invertiran **1.076** milions en l'autovia Huelva-Zafra, de 192 quilòmetres i es farà la variant Sud de Càceres, de 15 quilòmetres, amb un cost de **60** milions més. La inversió de l'AVE Madrid-Extremadura, de **2.651** milions d'euros, queda formalment compromesa, però pendent d'executar.
- **Només queden dues decisions assenyades: la independència o anar-se'n a viure a Badajoz.**

La torre de control de l'aeroport de Còrdova

- El 2008 es va construir la torre de control de l'aeroport de Còrdova, que va costar més d'un milió d'euros. Ha tingut tots els equips engegats i funcionant durant dos anys sense cap controlador i sense personal.

Com que no servia de res, fa un mes es va decidir desmuntar-la i portar-la a Sevilla, on potser seria útil. La desmunten, la fiquen a cinc camions, li posen una escorta i l'envien a Sevilla. Llavors algú truca al ministre Blanco, i aquest diu que com pot ser que desmuntin la torre durant un període electoral, que després dels fets de Castelló seran la riota de tothom. El ministre truca al director dels aeroports i li diu que tornin la torre a Còrdova. Els camions fan mitja volta abans d'arribar a Sevilla. Tornen a muntar la torre a l'aeroport de Còrdova, sense engegar cap equip. Per justificar les despeses enormes que han fet, diuen que havien desmuntat la torre per enviar-la a Sevilla per revisar-la.

Diners dels contribuents malbaratats

- Oriol Amat denuncia que la **mala gestió** pública i la **corrupció** están darrere del dèficit que tenalla Espanya. Dos exemples:
 1. L'ajuntament de Torrejón de Ardoz (Madrid), va decidir qualificar d'inversió prioritària, amb diners del Pla E, la construcció, dins del projecte Parc Europeu, d'una **rèplica** de la porta de Brandenburg.
 2. *Ecologistas en Acción*, ha denunciat la construcció de la **nova plaça de braus coberta** de Villarrubia de los Ojos (Ciudad Real), amb diners públics, Plan E.

També **la plaça de braus** de Torija (Guadalajara) amb capacitat per 3.000 persones i el poble 1.200 habitants.

Inversions per afany electoralista

■ El tramvia de Vélez-Málaga

Una inversió de 25 milions d'euros pensada per traslladar 1,14 milions de passatgers i només en mou 800.000 l'any. Li costa a l'ajuntament pèrdues per valor de 800.000 euros l'any.

■ El tramvia de Jaen

Ha costat 120 milions d'euros a la *Junta de Andalucía* i es preveu unes pèrdues de 6 milions d'euros anuals a l'ajuntament.

■ El tramvia de Parla

Va costar 129 milions d'euros i genera unes pèrdues anuals de 800.000 euros. L'ajuntament ja deu a la concessionària 20 milions.

■ El tramvia de la Badia de Cádiz

Quan faltava poc per acabar l'obra es va descobrir que no s'havia sotmès a informació pública i les obres porten tres anys aturades.

Diners dels contribuents malbaratats

- La **Caja Mágica** de Madrid, està buida.
- La instal·lació emblema del tennis en el projecte olímpic de Madrid, i que va costar **294** milions, no té cap activitat.
- Les arquitectures públiques de Madrid ho tindran difícil per amortitzar els 300 milions que va costar la innovadora “Caja Mágica” construïda per la suposada celebració dels Jocs Olímpics del 2012.
- Aquesta infraestructura es a dia d'avui una immensa i molt valuosa caixa buida després que la *Federación Española de Tennis*, va decidir marxar pel seu elevat cost.

Diners dels contribuents malbaratats (2)

- D'altra banda, els palaus de congressos han estat un altre dels capricis dels polítics.
- El cas més cridaner és el de **Madrid**, on ja s'han gastat uns **190 milions** d'euros en els soterranis i aparcaments d'un Centre Internacional de Convencions i Congressos que ja s'ha paralitzat.
- El projecte completava el conjunt de les quatre grans torres construïdes en els terrenys de l'antiga ciutat esportiva del Reial Madrid i es preveia una despesa de prop de **500 milions**.
- El capitalisme madrileny ens deixa sense alè.

Diners dels contribuents malbaratats (3)

- Un altre cas similar és el del Palau de Congressos d'Oviedo, un edifici de Santiago Calatrava que ha costat **350 milions**.
- Però si parlem de malbarataments hem de tornar a Madrid, l'actual ministre de Justícia i exalcalde de Madrid, Alberto Ruiz Gallardón, va invertir **530 milions** d'euros per traslladar l'ajuntament a l'antic Palau de Telecomunicacions.

Diners dels contribuents malbaratats (4)

- A **Galícia** l'excusa esgrimida ha estat la cultura. La construcció de la Ciutat de la Cultura ideada pel recentment traspassat Manuel Fraga ha suposat una despesa de **400 milions** d'euros i els seus dos edificis principals -d'un total de sis- estan **inacabats**.

Ara la Xunta renuncia a acabar la faraònica Ciutat de la Cultura. El Parlament Gallec va certificar el 26.03.2013 la paralització definitiva.

- **Osca**, tot i tenir només 50.000 habitants, també ha construït el seu palau de Congressos i s'han gastat **30 milions**.
- Entre els museus, el Pablo Serrano de **Saragossa -19 milions-**, la Cúpula del Milenio de **Valladolid -16 milions-** i las Setas de la Encarnación a **Sevilla -120 milions-**.

Diners dels contribuents malbaratats (5)

- **L'Hospital de Toledo**, el que havia de ser el més gran d'Europa.
- A finals de gener del 2012, l'executiu de Maria Dolores de Cospedal anunciava la paralització de l'Hospital de Toledo.
- Fins avui ja s'han gastat 140 milions d'euros, una mica més d'una tercera part del total previst de 362 milions. S'ha fet una tercera part.
- Es criticable la dimensió **faraònica** del Hospital de Toledo, ja que tenia projectada una superfície enjardinada equivalent a cinc camps de futbol i el volum del hospital equivalia a 37 estadis de futbol com el del Santiago Bernabeu.

Diners dels contribuents malbaratats (6)

- El nou **Hospital** Universitari Central d'**Astúries** (HUCA) va tenir un pressupost inicial de 205 milions d'euros, al qual se li van afegir aviat dues partides extra de 90 milions cadascuna.
- Després la construcció va estar parada entre el 2008 i el 2009. El final de les obres va passar d'estar prevista per al final del 2009 a esperar durant aquest 2012.
- El **cost final** del projecte ha quedat en uns **1.300 milions** després d'una reducció d'uns 400 milions d'euros escomesa pel fugaç executiu d'Álvarez Cascos.

Diners dels contribuents malbaratats (7)

- El nou centre de les arts i la cultura de rang mundial, amb nou edificis, tres nivells subterranis i fins i tot un circ, que s'havien de construir a **Alcorcón**, Madrid, un municipi de 180.000 habitants.
- S'havien d'invertir **100** milions d'euros però "la idea no va funcionar", i ara l'àrea on es desenvolupava el projecte mostra un espectacle lamentable. Edificis futuristes a mig acabar estan coberts de graffitis després d'una tanca de ferro.
- Tot i el pressupost inicial, el nou alcalde del municipi, David Pérez García, ha expressat que el preu final del centre rondaria els **170** milions d'euros.

Diners dels contribuents malbaratats (i 8)

- El Govern d'Espanya gastarà aquest 2012, uns 2,2 milions d'euros en **l'Hipòdrom de la Zarzuela**, Madrid, als que cal sumar 3,1 milions de pèrdues de 2011, i **65 milions** d'inversions en quatre anys.
- Què pensaria la Merkel si sabés que aquest 2012 l'Estat espanyol subvenciona amb 661.200 euros *l'Associación de Sociedades Organizadoras de Carreras de Caballos* o 221.000 euros a la *Federación* que els cria, o paga 32.995 euros en material fungible per la inseminació equina de *l'Organismo Autònom de Cria Caballar*, o contracta 339.261 euros per fitosanitaris del mateix organisme, o aboni 267.034 euros en antiparasitaris i ja porti 2 milions d'euros gastats en quatre mesos en farratge pels equins, en les seves quadres i en les neveres pel seu esperma?

Els gallecs, amb internet subvencionat

- La Xunta destina 570.000 a pagar el 40% de la tarifa mensual a 3.000 famílies.
- Mentre tot fa pensar que els pensionistes catalans, sense distinció per ingressos, hauran de pagar un euro per recepta mèdica, a d'altres comunitats de l'Estat es pagarà a les rendes baixes l'abonament a internet.
- La Xunta de Galicia va anunciar aquest dimarts un nou programa per tal de **subvencionar més de 3.000 llars** de poc recursos a fi i efecte que es puguin connectar a Internet durant el 2012.

Subvencions de camuflatge

- Només els governs de Castella i Lleó, Aragó i Galícia ja van gastar **140 milions** d'euros en convenis de promoció turística amb aerolínies en els darrers quatre anys.
- Les xifres més obscenes, per la seva desproporció respecte al volum de passatgers, es produeixen a Castella i Lleó.
- Els quatre aeroports de què disposa han rebut, de la mà del govern autonòmic i d'ens provincials, un total de **84 milions** en el període 2007-2011, que han anat a parar en la seva pràctica totalitat a Air Nostrum, la filial regional d'Iberia, companyia que opera la majoria dels vols dels aeroports de Lleó, Salamanca, Valladolid i Burgos.

La CE insta el País Valencià a retornar 265 milions d'euros

- Considera irregular la subvenció de la Generalitat Valenciana als estudis cinematogràfics **Ciutat de la Llum**.
- La Comissió Europea ha conclòs que els **265 milions** d'euros de finançament públic concedits per la Generalitat Valenciana als estudis cinematogràfics Ciutat de la Llum “no es van facilitar en condicions de mercat, per la qual cosa han de ser retornats pel beneficiari”.
- No hi ha cap necessitat destinar de diners públics al finançament d'un nou operador, es penalitza, per sobre de tot, els operadors existents i els nous operadors potencials, que han d'actuar sense finançament estatal.

Prop de 300 estacions de tren fantasma i bitllets finançats en un 96%

- El sistema ferroviari espanyol registra uns números crítics. La ministra espanyola de Foment, Ana Pastor, ha reconegut avui que hi ha més de 174 estacions de tren d'arreu de l'Estat on, al llarg del dia, tan sols hi puja **"un o cap passatger"**.
- En un centenar més, tan sols hi pugen **cinc passatgers diaris**, com a molt, i, en d'altres, tan sols hi puja **un usuari** al llarg de l'any.
- Hi ha ocasions en què el viatger tan sols paga 4,6 euros per un bitllet, i que l'Estat n'ha de pagar 120. En aquest hipotètic bitllet de 124,6 euros, l'aportació del viatger és de tan sols el 3,69%, i la de l'Estat, del 96,3%.

Diners dels contribuents malbaratats

- Espanya, malgrat la crisi, continua fent obres faraòniques i de difícil justificació.
- El metro de **Màlaga**, que havia d'inaugurar-se el febrer del 2009 i ara es preveu que arrenqui l'octubre d'enguany, **costarà 800 milions**, més unes pèrdues anuals xifrades entre 30 i 60 milions, tot això per absorbir una mobilitat de **2.000 usuaris diaris**.
- A Barcelona són 1.183.836 passatgers/dia.
- El secretari d'Estat d'Igualtat i Serveis Socials, el popular i malagueny Juan Manuel Moreno, ha dit: "Màlaga és una gran ciutat i és mereix un metro"

Diners dels contribuents malbaratats (2)

- Espanya ha encarregat la compra de quatre trens que no poden circular “per qüestions tècniques” per la xarxa espanyola.
- El culpable d'aquest nyap ha estat l'empresa Ferrocarrils Espanyols de Via Estreta (Feve) que el mes d'abril del 2011 va licitar per 18 milions d'euros, que després s'han acabat convertint en 18,54 milions, la compra de quatre combois de "Tren-tram elèctric bitensió" a l'empresa Vossloh España per tal de cobrir la línia d'Avilés, a Astúries.
- Uns trens, que segons els tècnics de FEVE, són incompatibles amb les línies ferroviàries existents a l'Estat espanyol per capacitat de consum elèctric i per la “tipologia” de funcionament.

Diners dels contribuents malbaratats (i 3)

- **3.500 milions d'euros** és el que es va gastar l'estat espanyol en la construcció del tren d'alta velocitat entre Toledo, Conca i Albacete.
- Després de sis mesos en servei el govern va haver de tancar la línia.
- El motiu? Res de l'altre món: només la feien servir **nou passatgers** al dia.
- A Madrid es fan el fatxenda dient que Espanya és capdavantera en trens d'alta velocitat. Es deixen l'adjectiu: **buits**...

Renault Valladolid vs. Nissan Barcelona

(Font: El País. Economía 7.10.2009)

- El President del Govern espanyol Sr. Zapatero anunciava el passat 7 d'octubre del 2009 una inversió de **500** milions d'euros a la planta de Valladolid de Renault.
- Fa un any el Ministre d'Indústria va anar a Paris a preparar l'acord mentre la planta de Nissan (Grup Renault) de la Zona Franca de Barcelona anunciava la reducció de **1.680 llocs de treball** i un 43% de la producció.
- Vist en la perspectiva que dona un any de temps, hom conclou que una vegada més Espanya ha aplicat les polítiques d'Estat a favor dels “**seus**”, de la comunitat de Castella-Lleó, i **sense tenir** en compte Catalunya i els seus ciutadans.

Vacances pagades amb l'espoli fiscal

- La Junta d'Andalusia ha destinat més de 140 milions d'euros en cinc anys a subvencionar vacances entorn el programa **Tiempo Libre**.
- Des de 1982 la conselleria d'ocupació andalusa ha facilitat a treballadors i famílies andaluses, el poder gaudir de la seva xarxa de centres turístics propis amb unes condicions d'accés especialment avantatjoses per a períodes de vacances.
- El programa *Tiempo Libre* té per objectiu facilitar que els treballadors, jubilats, pensionistes, persones amb discapacitat, estudiants i joves andalusos, puguin optar a un període de vacances en condicions econòmiques avantatjoses, a través dels set emplaçaments en llocs turístics que disposen a Andalusia.

Vacances pagades amb l'espoli fiscal (i 2)

- Definida per la Junta d'Andalusia com “una xarxa de centres de serveis turístics de contingut social que miren al demà” els set centres d'Andalusia ofereixen 720 habitacions al dia.
- Enguany la conselleria d'ocupació ha pressupostat 24 milions d'euros per a cobrir les 300.000 pernoctacions anuals dels 45.000 usuaris del programa, dels quals, un 92% són andalusos.
- Els jubilats andalusos també disposen del programa **Conoce tu Tierra** que ofereix vacances gratuïtes a grups de jubilats en els emplaçaments turístics, fora de la temporada alta.

El dispendi d'Espanya

Les despeses de La Moncloa

Concepte	Despesa
Banderes i pals per a les ambaixades espanyoles	115.640
Confecció de centres de flor tallada	128.616
Compra de calçotets verds, calces verdes i sostens verds (exèrcit)	132.000
Compra de pinso per als cavalls de l'esquadró de cavalleria durant els anys 2012 i 2013	207.792
Estovalles i servei de coberteria a les ambaixades espanyoles.....	330.400
Manteniment preventiu dels helicòpters de la flota de serveis de mitjans aeris del Cuerpo Nacional de Policía	4.800.000
Manteniment de motors d'aviació i els seus mòduls, components i accessoris	6.100.000
Construcció de la residència de l'ambaixador al Marroc	6.300.000
Conservació de l'autovia A-11 a Castella-Lleó	12.600.000
Construcció d'un nou edifici de l'acadèmia d'oficials de la Guàrdia Civil a Aranjuez.....	22.100.000

- Les partides més inflades són les de política exterior i les de l'exèrcit.
- Un exemple: 324.000 euros en el servei de neteja de la seu de Berlín.
- Amb aquestes dades es desmunten les teories del PP, que sempre posa en dubte la política nacional de la Generalitat.

A València li ha costat 117 milions públics tenir la F-1

- La condició del govern valencià quan el 2007 negociava el contracte amb Bernie Ecclestone perquè València acollís el Gran Premi d'Europa era que **no costés ni un euro** a les arques públiques. De fet, aquest va ser el principal argument del llavors president, Francisco Camps, per defensar la rendibilitat de l'operació.
- La Generalitat Valenciana hauria pagat gairebé **117 milions** d'euros perquè la prova s'inclogués en el calendari del Mundial. La formació política Esquerra Unida va facilitar una còpia del contracte confidencial que van subscriure el 4 de juny del 2007 l'empresa Formula One Administration (FOA), propietat de Bernie Ecclestone, i la societat Valmor Sport, participada per la Generalitat Valenciana, per celebrar carreres entre el 2008 i el 2014.

El Govern del PP atorga més de mig milió d'euros a FAES

- El Ministeri d'Afers Exteriors ha fet públiques avui, mitjançant el B.O.E, les subvencions a les fundacions dels partits polítics.
- FAES, la fundació del PP, ha estat la més beneficiada amb 529.849 €
- La Fundació Ideas (PSOE) ha rebut 238.510 euros, la Fundació Rafael Campalans (PSC-PSOE) 36.000 euros, la Fundació Catdem (CDC) 32.909, l'Institut D'Estudis Humanístics-Miquel Coll i Alentorn-INEHCA (UDC) 13.163, Nous Horizons Fundació (Partit Socialista Unificat de Catalunya, Iniciativa per Catalunya i Entensa dels Nacionalistes d'Esquerra) 8.227 i la Fundació Josep Irla (ERC) 4.936 euros, entre d'altres.

Ara el Ministeri de Cultura dóna més d'un milió d'euros a la FAES

- El Ministeri espanyol d'Educació, Cultura i Esports ha destinat un total de 2,4 milions d'euros a subvencionar les fundacions dels partits polítics que tenen representació al Congrés dels Diputats i al Senat.
- La finalitat d'aquestes ajudes és promoure que aquestes organitzacions realitzin activitats que promoguin i desenvolupin el pensament polític, social i cultural.
- La repartició, però, no ha estat gaire equitativa. La fundació vinculada al PP i que presideix **José María Aznar**, la FAES, ha rebut un total de **1.188.071 euros**, una quantitat molt superior de la que han rebut la resta i que suposa gairebé la meitat del pressupost assignat.

La ruïna del carbó

- Subvencions: **24.000 milions** d'euros en ajuts destinats al tancament progressiu de les instal·lacions del 1990 al 2012.
- Ajuts a les empreses: **5.492 milions en total**. El grup Victorino ha rebut 2.110 milions; Hunosa, 1.289 milions, el grup Vitoria, 154 milions, el grup Luengo, 296 milions; el grup Del Valle, 625 milions; i la resta, 1.018 milions.
- Plantilla: s'ha reduït de 45.000 a 4.000 treballadors. El 90% per via de prejubilacions.
- La producció ha caigut un 67% des del 1990.

La ruïna del carbó (i 2)

- Prejubilacions: **433.000 euros** és el cost mitjà de cada prejubilació per a l'Estat. Per optar-hi, es requereixen 8 anys en la mineria i 3 en l'empresa.
- El 42% obté una prejubilació d'entre 1.300 i 2.100 euros mensuals. El 48% d'entre 2.100 i 2.500 euros al mes. El 48% s'ha prejubilat amb 44 anys o menys.
- Els ajuts al carbó s'han quedat en 656 milions, però són superiors als ajuts que rep el turisme (400 milions), que és la primera indústria espanyola, amb un 12% del PIB, i tripliquen les de l'automòbil (200 milions), la primera indústria exportadora.

Frau energètic

- En menys de tres anys la tarifa de la llum ha pujat un **26%** cosa que significa un llast insuportable per a la competitivitat de les empreses i un onerós dispendi per a les depauperades arques familiars.
- Estem pagant una **política catastròfica**, que arrenca amb la moratòria nuclear, la multimilionària factura de la qual abonarem durant dècades; segueix amb la dilapidació dels subsidis del carbó, i acaba amb les enormes primes a les energies renovables.
- Aquestes últimes impliquen un **robatori** massiu als contribuents i han acabat per corrompre el sector fins a extrems inaudits. Pitjor no pot estar governada la indústria energètica d'un país.

Frau energètic (i 2)

- Hi ha plantes solars que funcionen de **nit**, mitjançant el consum de gasoil. Els amos d'horts solars paguen el gasoil a 1 euro i després **revenen** l'energia produïda a 10 euros. I això després d'haver-se embutxacat 7.000 milions en primes només al 2009.

El frau solar
costa
800 milions
d'euros

■ La prueba del fraude: avalancha de huertos solares en 2009

POTENCIA ACUMULADA EN 2007				POTENCIA ACUMULADA EN 2008			
Energía vertida por los 'huertos' solares inscritos en 2007				Energía vertida por los 'huertos' solares inscritos en 2007-08			
Nov 08	Feb 09	Sep 09		Nov 08	Feb 09	Sep 09	
162,3	162,7	159,9	Castilla-La Mancha	605,7	791,3	811,6	
61,6	61,8	60,8	Andalucía	166,7	348,6	599	
59,5	59,7	50,2	Extremadura	238,7	343,8	416,5	
88,5	86,6	87,2	Castilla y León	305,6	324,3	336,9	
69,1	69,1	69,1	Murcia	235	280,4	294,6	
77,5	77,7	79,4	C. Valenciana	183,9	215	241,4	
38,2	38,4	37,3	Cataluña	109,2	157,9	170,7	
60,4	60,4	59,9	Navarra	152,6	156,4	125,2	
8,3	8,3	8,3	Aragón	79,5	109,6	118,2	
23	23	23,1	Canarias	31,1	48,5	94,3	
8,2	8,1	7,9	La Rioja	38,7	74	80,8	
1,5	1,5	1,5	Baleares	20,9	36,3	51,5	
12,7	12,9	13	Madrid	20,9	22,8	24	
7,3	7,3	7,3	País Vasco	14,8	16,3	16,7	
2,7	2,8	2,8	Galicia	5,1	7,3	8,9	
0,8	0,8	0,8	Cantabria	0,9	1,4	1,7	
0,3	0,3	0,3	Asturias	0,4	0,5	0,5	
0	0	0	Ceuta y Melilla	0	0,1	0,1	
682	681,2	668,9	TOTAL	2.209,8	2.934,4	3.392,9	

FUENTE: Datos del informe de la CNE sobre la energía de régimen especial. Y. Clemente /EL MUNDO

Energies caríssimes

- Des que va guanyar les primeres eleccions, Rodríguez Zapatero va apostar per les energies verdes o no contaminants, és a dir, l'eòlica dels molinets de vent i les plaques solars. L'únic problema és que la primera costa el doble que la nuclear i la segona, deu vegades més. És a dir son **caríssimes**.
- Paradoxalment, l'aposta per les energies renovables del govern Zapatero ha vingut acompanyada d'una riuada de **subvencions** al carbó, probablement la font energètica més contaminant. Sumen ni més ni menys que **1.500** milions d'euros, cosa que suposa que cada miner costa als contribuents 255.000 euros.

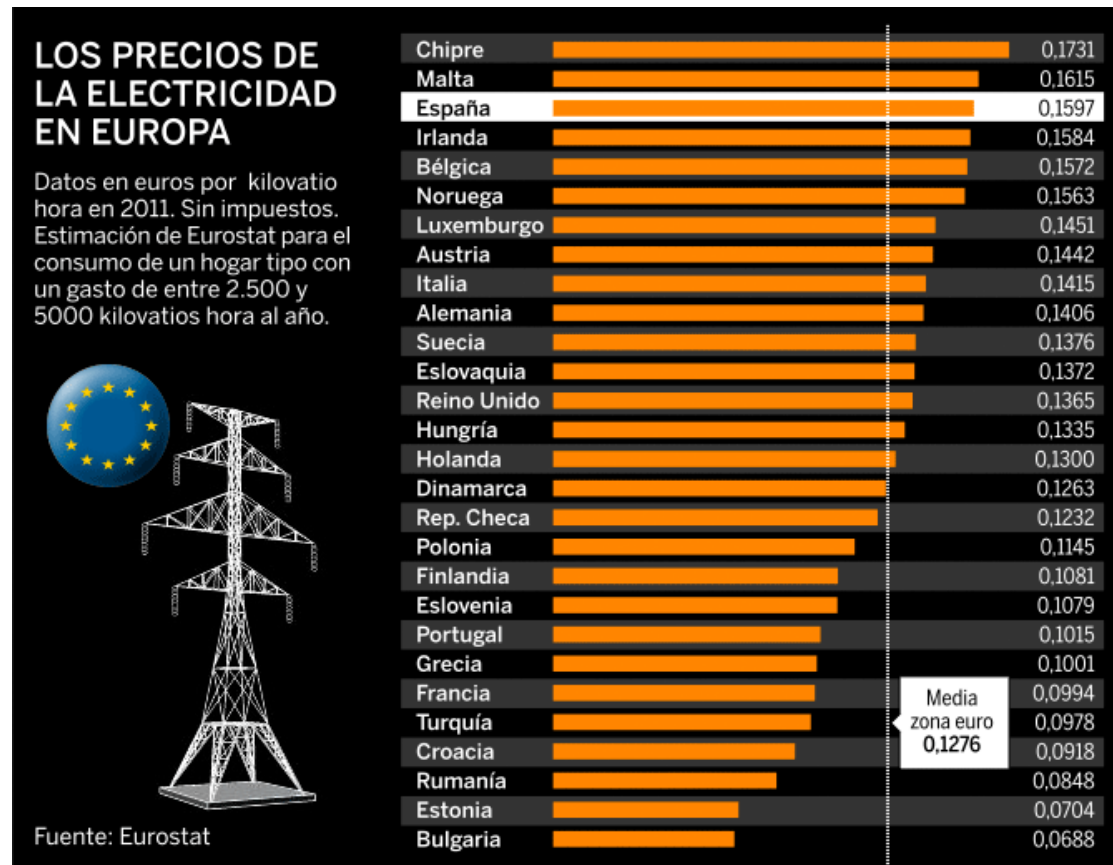
En resum, **un disbarat econòmic i una contradicció flagrant.**

Una política energètica catastròfica

- L'acumulació d'al·licients a les energies renovables ha provocat una bombolla **gegantina**, i la situació s'ha tornat insostenible. Amb ajudes multimilionàries, el govern ha provocat una distorsió gegantina.
- El ministre del ram, Miguel Sebastián, hi dóna voltes per mirar de posar remei a aquest **daltabaix** i frenar l'escalada dels auxilis, que aquest any pujaran a **7.000** milions d'euros.
- A còpia de privilegis i prebendes, Zapatero ha articulat un mercat artificial al que acudeixen, com a mosques a la bresca, els caçadors de primes i no pas pocs estafadors.

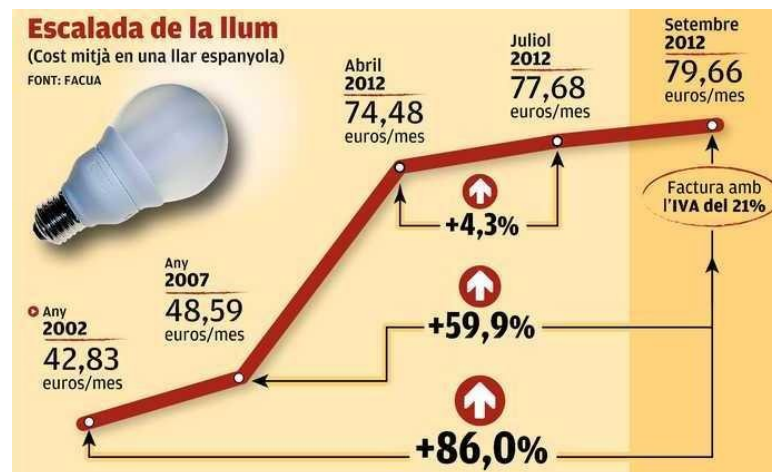
L'electricitat espanyola es la més cara de tot Europa per darrera de Malta i Xipre

- Una llar espanyola paga de mitjana 0,1597 euros per kilowatt/hora, sense impostos, això es més del doble que un francès.
- No anem be.

La llum, un luxe

- El rebut de l'electricitat d'una família de l'Estat ha augmentat un 60% en els últims cinc anys i un 86% en una dècada.
- L'ingent encariment de l'energia a l'Estat espanyol ja comporta, per si mateix, un greuge comparatiu amb la resta de països europeus.

Això és inadmissible !!!

- Molts polítics, alguns fins i tot implicats en les polítiques energètiques estatals, formen part dels consells d'administració de les empreses de l'oligopoli.
- Val la pena dir alguns noms: José María Aznar, Pedro Solbes, Felipe González, Josep Borrell, Miquel Roca, Pío Cabanillas, Manuel Pizarro, Miguel Boyer, Luis Atienza, Narcís Serra, Javier Solana...
- Es calcula que només els consellers de les tres principals elèctriques espanyoles s'han repartit més de **180 milions d'euros** des del 2008. En el mateix període, aquestes empreses han guanyat més de **42.000 milions d'euros**.

Espoliació oligàrquica

- Equival a totes les empreses que treuen els diners amb **preus més alts** pels serveis que donen als ciutadans de Catalunya. I a més sense reinvertir amb el nivell que demana la societat. L'antic monopoli de l'Estat se l'han repartit entre els oligarques. No hi ha hagut una liberalització.
- Empreses **energètiques**: electricitat, gas, petroli...
- Empreses **constructores**: autopistes de peatges, peatges a l'ombra, pàrquings, depuradores i potabilitzadores d'aigües...
- Empreses **financeres**: bancs, caixes, asseguradores...
- Empreses de **serveis**: telefonia, aigües, aeroports, ports, loteries de l'estat espanyol, companyies aèries i de ferrocarrils...

Candidatura als Jocs Olímpics Madrid 2020

- Mario Monti, primer ministre Italià, 14 de febrer del 2012:
Hem arribat a la conclusió unànime, que el govern no creu responsable assumir la garantia dels Jocs Olímpics de 2020 a Roma, en les actuals condicions financeres d'Itàlia.
Daixò se'n diu **responsabilitat**.
- Analitzem el que diuen a Madrid:
Si Barcelona va tenir Jocs Olímpics, es just que Madrid tingui Jocs Olímpics i els catalans recolzin amb materia d'infraestructures, l'inversió a Madrid.

Candidatura als Jocs Olímpics Madrid 2020 (i 2)

- La realitat es que si vostè agafa els pressupostos del *Ministerio de Obras Públicas, Transporte y Medio Ambiente*, l'inversió que es va produir entre el 1983 y el 1994, que ja inclou les inversions pels Jocs Olímpics de Barcelona, la mitjana per persona comparada amb l'Estat va ser:

Catalunya, Jocs Olímpics 1992	60%
Madrid, capital cultural europea 1992	90%
Sevilla, Expo universal 1992	118%

- Per tant aquest argument de dir, si els madrilenys van pagar pels Jocs Olímpics de Barcelona és just que hi hagi responsabilitat,

SIMPLEMENT NO ES CERT

Corrupció

- ERO.
- Concessions arbitràries d'ajudes a empreses en crisi a Andalusia.
- Els ERO de Mercasevilla van **destapar la trama**, que col·locava falsos prejubilats en expedients de regulació d'ocupació.
- La jutge investiga les ajudes distribuïdes per la Junta d'Andalusia, d'uns **647 milions** d'euros, entre els anys 2000 i 2010.
- Hi ha una seixantena de persones imputades, entre ells l'exconseller d'Ocupació andalús Antonio Fernández.
- Cap problema ja que **només** són 647 milions d'euros.

Corrupció a Andalusia

- El desviament del cas dels ERO puja a **855 milions**.
- Segons la jutge Ayala, **resulta impossible** de creure que els dos expresidents no coneguessin el sistema pel qual la Junta d'Andalusia va concedir ajuts sociolaborals i subvencions de forma **il·legal** entre els anys 2000 i 2012.
- Apunta que els milions van acabar en una **xarxa de clients** formada per persones i empreses, que eren pròximes a l'entorn dels sindicats, de càrrecs de la Junta d'Andalusia o del PSOE andalús.
- En el cas dels ERO suma 201 imputats als quals se'ls atribueix delictes de prevaricació i malversació de diners públics.

Extremadura segueix repartint

- El president d'aquesta comunitat, José Antonio Monago, ha anunciat ara que **premiarà amb quasi 5.000 euros** extres del Fons Local de Cooperació Municipal a tots els municipis extremenys inferiors a 2.000 habitants.
- Així, segons han informat fonts de l'administració d'aquesta comunitat, totes les 409 localitats d'Extremadura cobraran enguany 17.000 euros de forma fixa. Però, a més, els pobles inferiors a 2.000 habitants, 310 en total, sumaran a aquesta quantitat els 15.000 euros anunciats que fins ara eren 10.160 euros.
- A principis de febrer ja es va conèixer la notícia que Extremadura també havia aconseguit liquidar totalment el deute del 2012 que acumulava amb els seus ajuntaments, en total 27 milions d'euros, mentre **la Generalitat encara arrossega impagaments** per valor de 235 milions d'euros.

Extremadura s'apuja la renda bàsica a 692 euros, ajuda inexistent a Catalunya

- El govern d'Extremadura ha decidit incrementar la renda bàsica fins el 692 euros i suavitzar els criteris per accedir a aquesta ajuda, un complement que no existeix a Catalunya.
- En aquest moment el pressupost global és de 13,2 milions d'euros, en rendes que oscil·len entre els 379 i 692 euros, i es calcula que se'n beneficiaran unes 5.000 persones.
- A canvi, el govern de José Antonio Monago (PP) demana com a prestacions als beneficiaris de la renda bàsica: escolaritzar obligatòriament els fills, no demanar caritat, no rebutjar ofertes de treball i col·laborar amb el tercer sector en la realització de treballs socials.
- Pregunta: **d'on surten tots aquests diners?**

Espanya llença 700 milions d'euros per subvencionar els toros

- 700 milions dilapidats per enriquir uns pocs d'una activitat minoritària.
- El president d'ERC, Oriol Junqueras, en declaracions a RAC1 ha considerat que és escandalós que l'estat llenci 700 milions d'euros per subvencionar i enriquir un col·lectiu minoritari i ha recordat que 700 milions són el conjunt de les retallades en matèria educativa i del tercer sector a Catalunya.
- El Financial Times afirma que l'aprovació de la iniciativa podria servir de base legal per anul·lar les prohibicions existents sobre les corrides de toros a Catalunya i a les Illes Canàries, on també estan prohibides.
- Quina vergonya.

L'estat espanyol incrementa un 11% la despesa en espionatge

- El govern espanyol destinarà enguany **19,8** milions a l'espionatge. El *Centro Nacional de Inteligencia (CNI)*, que des de l'any passat s'emmarca en el ministeri de Presidència, que encapçala Soraya Sáenz de Santamaría, rebrà un 11% més de pressupost d'aquests fons reservats que no l'any passat (17,8 milions d'euros).
- Aquests fons tenen una característica especial, a diferència de la resta de partides pressupostàries: el govern espanyol només informa de com es fan servir en una sessió **secreta** en una comissió de la qual només formen part un diputat de cada grup parlamentari que sigui autoritzat per una majoria qualificada del ple del congrés.
- Els diputats republicans Alfred Bosch i Joan Tardà van ser proposats per integrar aquesta comissió de secrets oficials, però la majoria absoluta del PP ho va impedir.

Ens veten perquè som independentistes, es va queixar Tardà.

El govern espanyol es gasta 280.000 € per arreglar el Valle de los Caídos

- En total, Patrimoni Nacional destinarà un màxim de 286.845 euros en unes obres que duraran quatre mesos en el que és el monument commemoratiu més important del franquisme.
- Hi reposen, juntament amb els de José Antonio Primo de Rivera i 33.000 combatents de la Guerra Civil, les restes mortals del dictador Francisco Franco.
- Va ser el mateix Franco, l'any 1940, qui en va ordenar la seva construcció.
- La reforma de la instal·lació arriba en un moment on la polèmica entre els detractors que en demanen l'enderrocament i els seus defensors és més viva que mai.

Què passa a Andalusia i Extremadura?

- A Andalusia i Extremadura cada quilòmetre de superfície d'autovia construïda costa **160.694** euros enfront als **87.217** euros d'Alemanya, segons un informe del Tribunal de Comptes Europeu.
- El tribunal ha demanat investigar per què en aquestes dues autonomies espanyoles les autovies resulten tan cares de construir, quasi el doble que a Alemanya.
- Aquest alt cost no vol dir necessàriament que s'hagin comès irregularitats, però segur que hi ha una mala gestió que explica molts dels problemes que té Espanya, i que l'han convertida en un projecte en quasi col·lapse.
- Andalusia i Extremadura són les dues grans autonomies subsidiades i alhora les que tallen el bacallà a l'Estat espanyol conjuntament amb Madrid.

Capitalisme madrileny

- Florentino Pérez renuncia a la concessió del magatzem de gas i l'Estat admet que l'haurà d'indemnitzar.
- **1.600** milions d'euros es l'indemnització que demana ACS per tornar la concessió del Castor.
- Ara hauran de negociar amb l'Estat la xifra final.
- Zapatero va posar la clàusula el 2008 que deia que ACS no hi perdria mai.

Els consumidors pagaran els 1.350 milions del Castor

- La indemnització del govern espanyol a Escal repercutirà durant 30 anys en la factura del gas.
- L'activitat del Castor es va suspendre per ordre de l'Estat el 26 de setembre del 2013 arran del sismes que van afectar la costa.
- Aquest espectacle és una nova demostració que el model econòmic espanyol no té res a veure amb un model econòmic liberal de mercat, sinó més aviat amb un sistema en el qual uns quants espavilats aconseguixen, a través de relacions incestuoses amb el govern polític, **parasitar les rendes del ciutadans**.

6. Barbaritats sobre l'Estatut de Catalunya

Incompliments escandalosos

Llei 6/2006 Finançament de l'Estatut de Catalunya

- Quan és l'Estat qui no compleix una llei, tot l'edifici jurídic d'una societat se'n ressent.

(Lluís Foix. AVUI 13.08.2008)

Barbaritats sobre l'Estatut

- “España se enfrenta a un riesgo real de fractura nacional. Esta semana probablemente de den los pasos decisivos para un cambio de régimen” / José Maria Aznar (18.12.2003).
- “Busca el desguace de España” / Ángel Acebes (3.09.2005).
- “El proyecto de Estatuto es un obstáculo de primera magnitud para el crecimiento económico catalán” / Mariano Rajoy (19.09.2005).
- “Esto es un engaño a todos los españoles y de forma particular a los que un día dieron su apoyo a Zapatero. Este Estatuto separa Catalunya de España, fija un modelo de sociedad en el que no creen la inmensa mayoría de catalanes, e impone un corsé brutal a una de las sociedades más dinámica que he conocido y cuyo crecimiento económico dificulta” / Mariano Rajoy (30.9.2005).

Barbaritats sobre l'Estatut (2)

- “Es el momento más crítico para la convivencia desde 1977” / Federico Trillo (1.10.2005).
- “Parte del PSOE habla con nosotros para hacer descarrilar el Estatuto” / Mariano Rajoy (5.10.2005).
- “Estamos ante uno de los momentos más graves de nuestra historia y probablemente abocados a una grave crisis nacional. En poco más de un año el actual Gobierno ha llevado España al borde del abismo. España corre riesgos serios de desintegración, de balcanización y de volver históricamente a las andadas. El desafío la Estado es total y afecta a todas las instituciones del Estado, y digo a todas” / José María Aznar (7.10.2005).
- “Lo que de verdad causa este preámbulo corrosivo son quemaduras de 3r grado” / Aleix Vidal-Quadras (14.10.2005).

Barbaritats sobre l'Estatut (3)

- “Si se aprueba esta norma, los políticos catalanes podrán decidir sobre lo que pasa en Jaén o en Zamora, sobre sus finanzas, su sanidad, su educación o sus derechos, pero las Cortes Generales no podrán decidir nada de Cataluña” / Mariano Rajoy (2.10.2005).
- “Los ayuntamientos rechazan en su inmensa mayora la ruptura del consenso constitucional y defienden la nación española” / Alberto Ruiz Gallardón (9.10.2005).
- “¿De qué virus están infectados estos catalanes que nunca se atreven a plantear las cuestiones de frente y por derecho? ¿No será que en el fondo –y en la forma– lo que quieren es repicar e ir a la procesión?” / Jorge Trias Sagnier (10.10.2005).
- “Es un fraude democrático y a la Constitución” / Eduardo Zaplana (18.10.2005).

Barbaritats sobre l'Estatut (4)

- “La propuesta de Cataluña supondrá un coste de miles de millones de euros para Andalucía y Chaves lo sabe, ya que lo que el sistema catalán plantea es trincar toda la tela de golpe y después, a ver lo que suelto poco a poco” / Javier Arenas (11.10.2005).
- “La propuesta nacionalista se abre con el dibujo de una Cataluña mítica, intemporal y antropomórfica que, entre otros inconvenientes, presenta el de no haber existido jamás” / Aleix Vidal-Quadras (14.10.2005).
- “Maragall miente a su partido, Zapatero al suyo, Carod miente a Maragall, Castells miente a sus compatriotas, si es que así se considera todavía, y de este festival se engaños y traiciones ha de surgir un futuro radiante para nuestro atormentado país. Que asco” / Aleix Vidal-Quadras (17.10.2005).

Barbaritats sobre l'Estatut (5)

- “Nunca en la Transición, habíamos estado en una situación tan peligrosa como la que estamos en la actualidad. Es asombroso pensar que se puede volver a un país en el que todos los españoles no son iguales ante la ley” / Ana Botella (17.10.2005)
- “El nuevo Estatuto está podrido hasta la médula y nada puede limpiarlo” / Aleix Vidal-Quadras (21.10.2005).
- “El Gobierno quiere hacerle un traje a Carod y a Maragall que le pueda servir también a ETA” / Javier Arenas (21.10.2005).
- “Supone una amenaza. Tenemos que ir a defender nuestro puchero y nuestras alubias” / Pedro Sanz (22.1.2005).
- “El Estatuto abre la puerta a la poligamia” / www.fundacionfaes.org (25.10.2005).

Barbaritats sobre l'Estatut (6)

- “El Estatuto es como el Plan Ibarretxe pero sin pistola” / Javier Arenas (27.10.2005).
- “Cualquier persona sabe que millones de españoles, la mayoría de ellos, viven con la angustia de que puede, de que existe un riesgo, que España pueda dividirse” / José María Aznar (3.11.2005).
- “El proyecto de Estatuto es orgánicamente intervencionista” / Josep Piqué (4.11.2005).
- “El Estatuto es fruto de la tregua de ETA en Cataluña” / Jaime Mayor Oreja (24.11.2005).
- “El Estatuto es fruto de la reunión de Carod con ETA en Perpiñán” / Jaime Mayor Oreja (24.11.2005).

Barbaritats sobre l'Estatut (7)

- “Es un texto aberrante que abre el camino a la secesión, rompe con el espíritu de la Transición, destruye la cohesión nacional y transforma España en una confederación de naciones inconexas. O acabamos con el Estatuto nacionalista, o el Estatuto acaba con todos nosotros. La reforma del Estatuto ha colocado a Cataluña en la situación de caos que precedió a la guerra civil” / Aleix Vidal-Quadras (8.9.2005).
- “Tenia razón Acebes cuando afirmó, una vez aprobado el Estatuto en el Parlamento catalán, que a partir de eses momento ETA iba a tutelar el proceso estatutario” / Daniel Sirera (28.2.2006).
- “Da la impresión de que el jefe del Gobierno se está ahorcando con su propia soga” / Mariano Rajoy (5.10.2005).

Barbaritats sobre l'Estatut (i8)

- “ETA se convierte en el tutor de la reforma del Estatuto en Cataluña” / Ángel Acebes (25.11.2005).
- “¡El Estatuto de Cataluña es una pesadilla, una pesadilla...!” / Mariano Rajoy (5.2.2006).
- “En Cataluña se está haciendo con el castellano lo que en época de Franco se hizo con el catalán” / Mariano Rajoy (14.2.2006).
- “¿Sabes que ahora las comunidades más pobres son las que dan dinero a las ricas?” / Javier Arenas, cuñas radiofónicas del PP en Andalucía (14.2.2006).
- “Se está produciendo un caballo de Troya en la Constitución de todos los españoles” / Ángel Acebes (3.9.2005).

Els jutges i el franquisme

- La justícia és l'únic poder de l'Estat que no va fer la transició a la democràcia. El canvi es va fer amb els mateixos jutges que havien dictat les 6.600 sentències del *Tribunal de Orden Público* per delictes d'opinió.
- Per això es va instaurar el *Tribunal Constitucional*, per evitar el pes excessiu de la magistratura franquista. Els pares de la Constitució van pensar que fóra millor que un tribunal format per juristes de prestigi triats pels partits tingués l'última paraula en els principals conflictes institucionals. El 1985 Felipe González va forçar que una majoria de membres del Consell General del Poder Judicial fos proposat pel Congrés i el Senat, per tenir controlats els jutges.
- Més de 30 anys després la major part de la magistratura continua sent conservadora i, tal com es demostra en el procés de pau basco o en el cas Garzón, actua amb criteris polítics. **El control ha derivat en partidisme pur i dur.** I el remei ha resultat pitjor que la malaltia.

La sentència del Tribunal Constitucional de España

- Una de les qüestions fonamentals de la sentència del TC ha estat deixar clar la **supremacia** única del Govern espanyol a l'hora de decidir i actuar davant la ciutadania i les altres administracions de l'Estat.
- El govern espanyol aplica **el seu poder**, fent que hi hagi uns pagadors de primera tractats com ciutadans de segona i uns pagadors de segona tractats com a ciutadans de primera.
- És la relació viscuda aquesta darrera generació entre Catalunya i Espanya, i **l'origen del nou Estatut** com a instrument per a intentar acabar amb les asfíxies econòmiques, amb greuges de serveis i infraestructurals, amb discriminacions lingüístiques i culturals...

El TC i el finançament

- La sentència del *Tribunal Constitucional de España* **desintegra** el nou sistema de finançament aprovat ara fa un any i fulmina, els tres pilars bàsics en què es basa l'Estatut:
 1. El principi d'ordinalitat (article 206).
 2. La bilateralitat (article 210).
 3. L'establiment d'uns mínims d'inversió en infraestructures de l'Estat a Catalunya (disposició addicional tercera).
- La conclusió és que la sentència del TC **perpetua** l'espoli fiscal.

Ens volen com a contribuents de primera i ciutadans de segona

Resum de la sentència del Tribunal Constitucional de España

- Catalunya com a nació i la realitat nacional de Catalunya, no tenen eficàcia jurídica.
- Els nostres drets històrics no són ni poden ésser el fonament del nostre autogovern.
- La llengua pròpia de Catalunya no és jurídicament exigible.
- El finançament ha d'harmonitzar-se amb les altres comunitats autònomes.

Qui, amb dos dits de seny, gosaria negar que els efectes de la sentència del Tribunal Constitucional de España, són petits?

L'opinió dels catedràtics

Estatut
d'autonomia
de Catalunya

- A l'Estatut es plantejaven tres o quatre qüestions transcendents:

La definició de Catalunya com a nació, la defensa de l'ús públic i privat de la llengua catalana, el blindatge de les competències i la determinació d'algunes pautes que fixessin criteris per al finançament.

Aquestes qüestions han estat laminades. / (Miguel A. Aparicio).
- La sentència **buida** de contingut l'Estatut, allà on el té. Totes i cadascuna de les intencions de la reforma quant al reforçament de l'autogovern en perspectiva competencial han estat descavalcades. S'ha tornat, amb sort, a l'Estatut de 1979. / (Mercè Barceló).
- La sentència **desactiva** pràcticament totes les novetats que pretenia introduir l'Estatut en l'àmbit de les competències. / (Carles Viver).

Tapar la boca de Catalunya

- Les recents paraules del president espanyol José Luis Rodríguez Zapatero sobre Catalunya al Congrés del seu país són molt d'agrair perquè hauran estat força **clarificadores** per a més d'un català.
- “Hi ha ciutadans en alguna comunitat que pensen que són una nació i els **podem tapar la boca** (com feia Franco); però com que en democràcia això no sembla que es pugui fer, hem de respectar i limitar jurídicament l'abast d'aquesta realitat”.
- Francament, s'agraeix aquest rampell de sinceritat, perquè gràcies a ells apareixen completament nus els principis totalitaris sobre els quals es fonamenta l'ideari del Partit Socialista, uns principis que l'agermanen amb el franquisme en el seu article suprem:

No hi ha més nació que l'espanyola

7. El llast, fons europeus, les caixes i les delegacions

Espanya, el gran llast (2009)

L'atur, el gran problema 4,1 milions d'aturats	El dèficit públic, el gran forat 10-11% del PIB
Empresa, drama del tancament 127.000 negocis destruïts	El deute, l'amenaça callada 23.000 milions en pagament d'interessos pel 2010
La construcció, totxo per terra 1,6 milions de cases per vendre	Consum, por a les compres 4,1% caiguda del consum privat
Crèdit, la financiació no arriba 84% de les Pimes sense crèdit	L'activitat, els últims de la fila -3,6% retrocés del PIB

Espanya avui és un desastre econòmic

- Resum del desastre econòmic de set anys de govern socialista.
- De jugar a la “Champions League de les economies mundials” segons Zapatero, s’ha passat **a la cua** de la recuperació mundial.
- De presumir de comptes sanejades –al 2007 només Finlàndia tenia un superàvit millor– a patir el pitjor càstig dels mercats i a ser el **“problema més gran d’Europa”**.
- Zapatero ha passat de tocar el cel en matèria econòmica a estrallar-se contra el terra. El greu problema és que els catalans hi anem enganxats.

Espanya és el gran malalt econòmic d'Europa

- El problema de l'eurozona no és Grècia, és Espanya.
(Paul Krugman, premi Nobel d'economia)
- El màxim perill per a l'estabilitat europea no és Grècia, sinó Espanya.
(Nouriel Roubini, professor d'economia de la NYU i gurú del credit crunch)
- Espanya comparteix els mateixos problemes estructurals amb Grècia, Portugal i altres socis del UE, tot i que en el cas espanyol són menys greus.
(Joaquín Almunia, comissari d'Afers Econòmics i Monetaris de la UE)
- La reacció dels mercats probablement és exagerada, però la raó de fons és que Espanya està fent el ridícul fa temps.
(Ramon Adell, catedràtic d'economia de l'empresa de la UB)

Espanya necessita un miracle

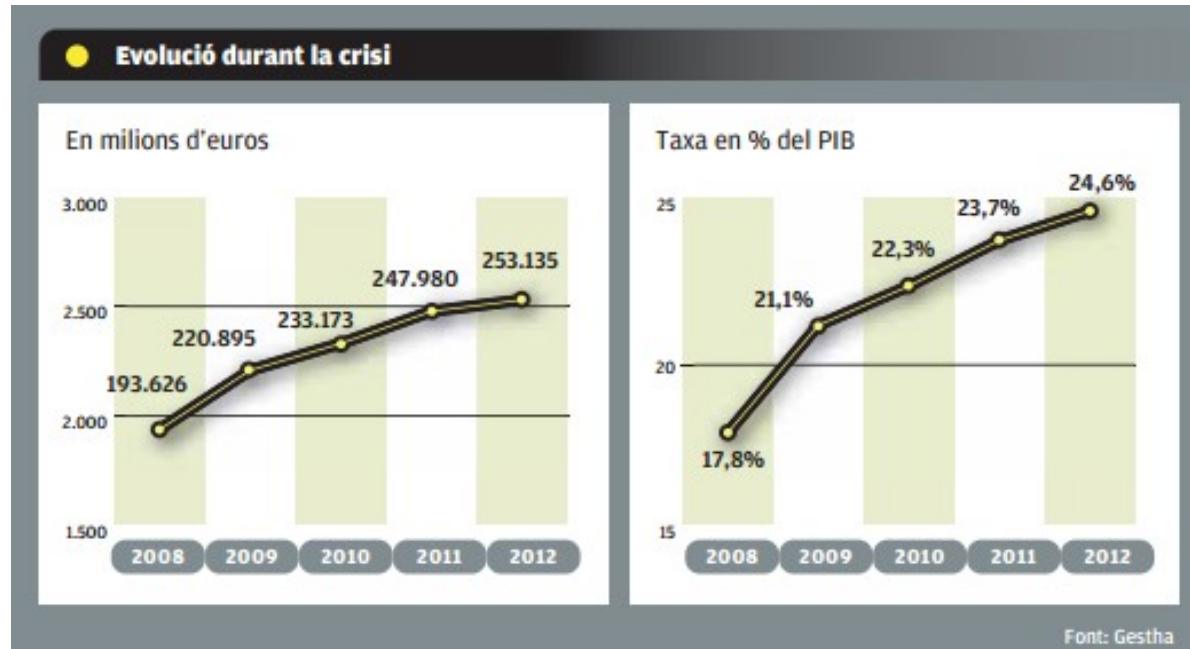
- Aquest miracle és que Espanya **es posi a treballar**. Que més gent contribueixi durant més temps i menys gent cobri durant menys temps.
- Aconseguir-ho implica **desmuntar** els mecanismes que han creat l'estat del PER, els dies de lliure disposició, les jornades intensives, els privilegis sindicals, les prejubilacions de la banca i les elèctriques als 55 anys, i la protecció als *ni-ni* i una taxa d'atur escandalosament elevada però que ja no sembla escandalitzar a ningú.
- Un pagès jubilat extremeny em deia fa poc, sobre el PER:
“Felipe González enseñó a los jóvenes a ser gandules”.
- No cal ser doctorat en economia per diagnosticar els mals d'una societat malalta.

Crear una empresa, més difícil aquí que a Zàmbia

- El procés per crear una empresa requereix a l'Estat espanyol deu passos i un termini de 28 dies, cosa que el situa en el lloc 136è dels 185 països analitzats, per darrere d'Albània (62) o Zàmbia (74).
- Aquestes dades es recullen a l'informe *Doing business 2013*, elaborat pel Banc Mundial i que examina les regulacions que afavoreixen o perjudiquen l'activitat empresarial.
- L'informe del Banc Mundial destaca que l'Estat ha introduït reformes per agilitzar les importacions, gràcies a les declaracions electròniques i millores en les duanes.

El “boom” de l’economia submergida

- L’atur i la corrupció fan disparar l’economia en negre al 24,6% del PIB espanyol.

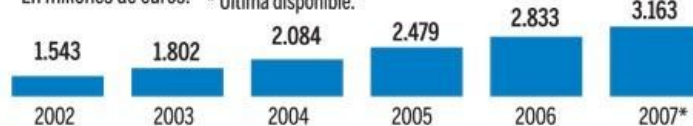

L'empresa familiar catalana fiscalment castigada

¿DÓNDE ES MÁS BARATO RENDIR CUENTAS CON HACIENDA?

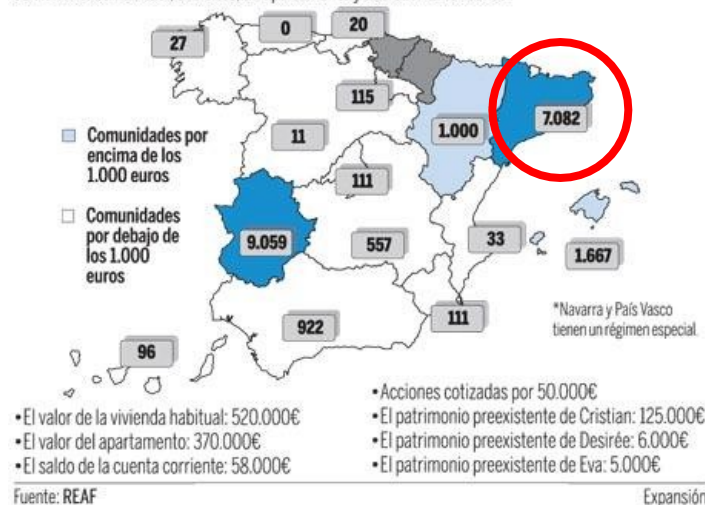
> Recaudación del Impuesto de Sucesiones y Donaciones

En millones de euros. * Última disponible.

> Un ejemplo

El Señor Garrido, fallece dejando como herederos a su viuda Dª Carmen de 55 años y a sus tres hijos Eva, Cristian y Desirée de 17, 24 y 26 años respectivamente. Cristian presenta un grado de minusvalía del 67 por 100. El señor Garrido no había otorgado testamento y el matrimonio se regía por el régimen de gananciales. Los únicos bienes y derechos del matrimonio (ninguno de los cónyuges tiene bienes privativos) son la vivienda habitual, acciones, un apartamento y una cuenta bancaria.

- La Generalitat de Catalunya reconeix **l'error** que ha fet en el canvi de la Llei que regula l'Impost de Successions i Donacions (ISD).
- Aquesta omisió en la norma, que es va aprovar el passat 7 de juliol, **castiga** a l'empresa familiar catalana ja que no pot acollir-se a les avantatges tributaries de l'estat espanyol.
- Increïble. Es van **oblidar** de posar el canvi en el esborrany i després a les esmenes.

Espanya no ha invertit ni 1 € per erradicar l'atur a Catalunya

- Espanya segueix collant Catalunya.
- El President de la Generalitat, Artur Mas, ha denunciat que l'Estat no ha transferit al Govern ni un euro aquest 2012 de la partida prevista en els Pressupostos per a polítiques actives d'ocupació.
- Mas ha apuntat que aquests recursos, **191 milions d'euros**, ja es van reduir en un 57% respecte al 2011, i ha lamentat que a més **no s'hagin ni pagat**.
- L'estat espanyol s'ha dedicat a escanyar els territoris més productius de l'Estat, cosa que és un contrasentit total, s'ha queixat Mas,

Primer any Mariano: 800.000 aturats més

- El primer any del govern de Mariano Rajoy s'ha saldat amb 800.000 aturats més, una taxa d'atur del 26%, més de la meitat dels joves sense ocupació, i 1,6 milions de cases en les quals no entre cap sou.
- Els salaris s'han retallat. Els pensionistes han perdut capacitat adquisitiva.
- Els desnonaments s'han disparat. L'Estat del benestar s'ha reduït dràsticament
- Els drets laborals s'han retallat significativament i els impostos han pujat en 27 ocasions diferents.
- Ningú pot discutir que després d'aquest període som més pobres.

Sis autonomies espanyoles tenen un nivell d'atur de territoris subdesenvolupats

LES REGIONS DE LA UE AMB MÉS ATUR (2009)		
1	Illa de la Reunió (FRA)	27,1%
2	Canàries	26,2%
3	Andalusia	25,4%
4	Melilla	24,2%
5	Guadalupe (FRA)	23,4%
6	Martinica (FRA)	21,8%
7	País Valencià	21,2%
8	Múrcia	20,7%
9	Extremadura	20,5%
10	Guyana (FRA)	20,2%
11	Ceuta	18,9%
12	Castella-la Manxa	18,8%

- Un informe d'Eurostat revela que les Canàries, Andalusia i Melilla tenen més desocupació que les illes franceses de Guadalupe o Martinica.
- Sis comunitats i ciutats autònomes espanyoles registren una taxa d'atur comparable o superior als territoris francesos **subdesenvolupats** del Carib i l'Índic.
- Catalunya va registrar una taxa d'atur el 2009 del 16,2%, inferior al 18% de la mitjana espanyola, però molt superior al 8,9% de la mitjana europea.
- De què han servit els milers de milions d'euros transferits durant més de trenta anys?

Patents i la pèrdua d'atractiu internacional de Catalunya

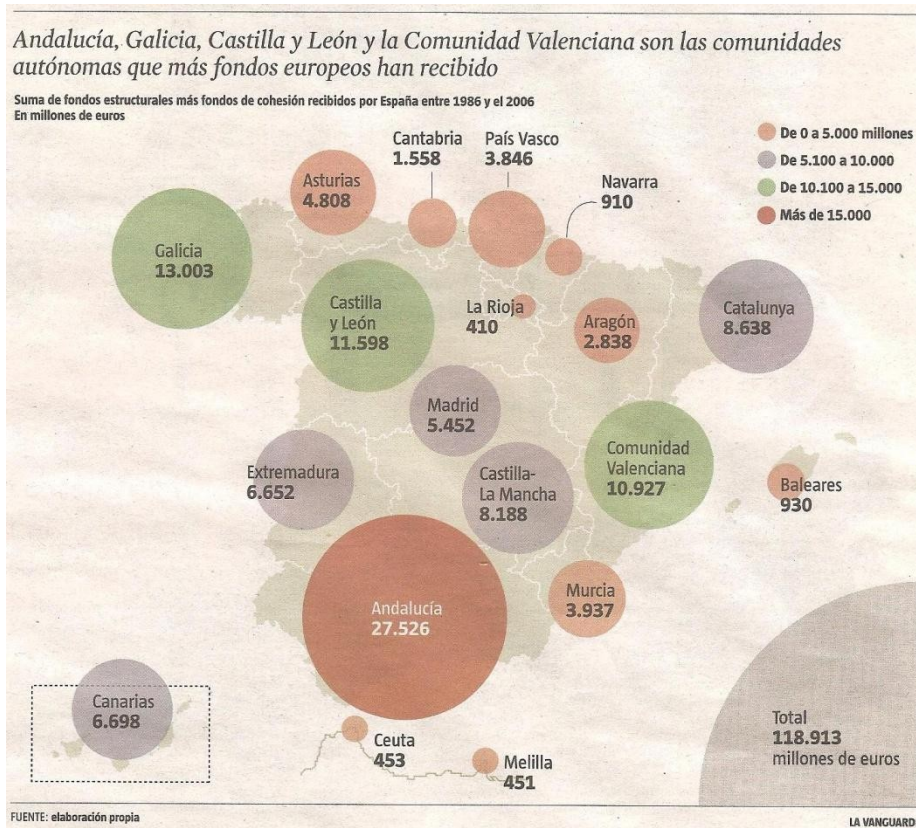
- Ridícul: l'estat espanyol només representa l'1,26% de les patents europees.
- Es vol facilitar les patents europees i l'estat espanyol **no es vol adherir** perquè només es pot fer la sol·licitud en tres idiomes: anglès, francès i alemany.
- Implicacions de no adherir-se? Actualment moltes patens no es validen a molts estat (a Espanya només el 34%), el que implica:
“....shelter firms from technological competition and they make a country less attractive to foreign innovators”.
- Ara patirem les conseqüències del nacionalisme lingüístic espanyol, que s'afegeix a un entorn regulatori i fiscal que no incentiva prou les patens en particular i la recerca i desenvolupament en general.

Catalunya exclosa d'un programa d'ajuts al sector turístic

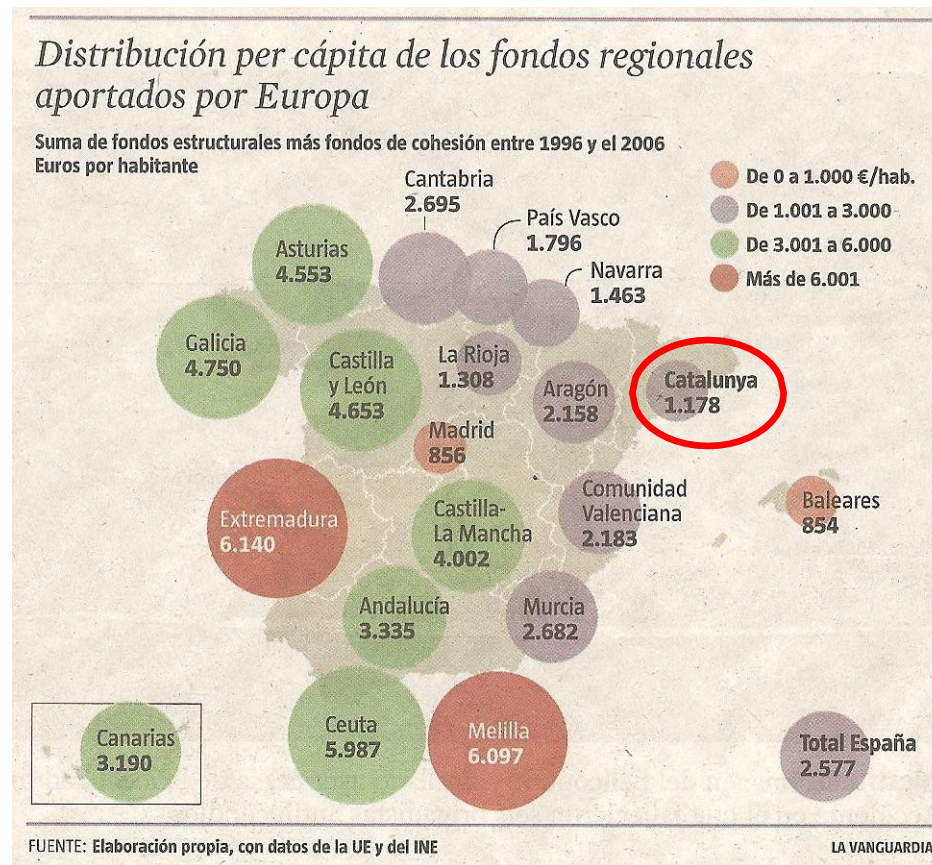
- Catalunya podia accedir als ajuts europeus però el ministeri unilateralment ha decidit no incloure-la.
- El ministre Soria priva Catalunya de recursos provinents de la Unió Europea, FEDER, destinats a ajuts directes al sector turístic.
- Catalunya ha estat **esclosa** del pla de més de 8 milions d'euros que el Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme destina al programa per a promoure la formació i l'ús de les TIC en el sector hotelier i en el turisme rural.
- Malgrat que els recursos FEDER, del que es nodreix el programa, van destinats a tot el territori de l'estat espanyol, i que Catalunya és un destí turístic molt important, el ministeri ha optat per excloure-la i la decisió és difícil de justificar i ha creat malestar en el sector català.

Tres plans Marshall

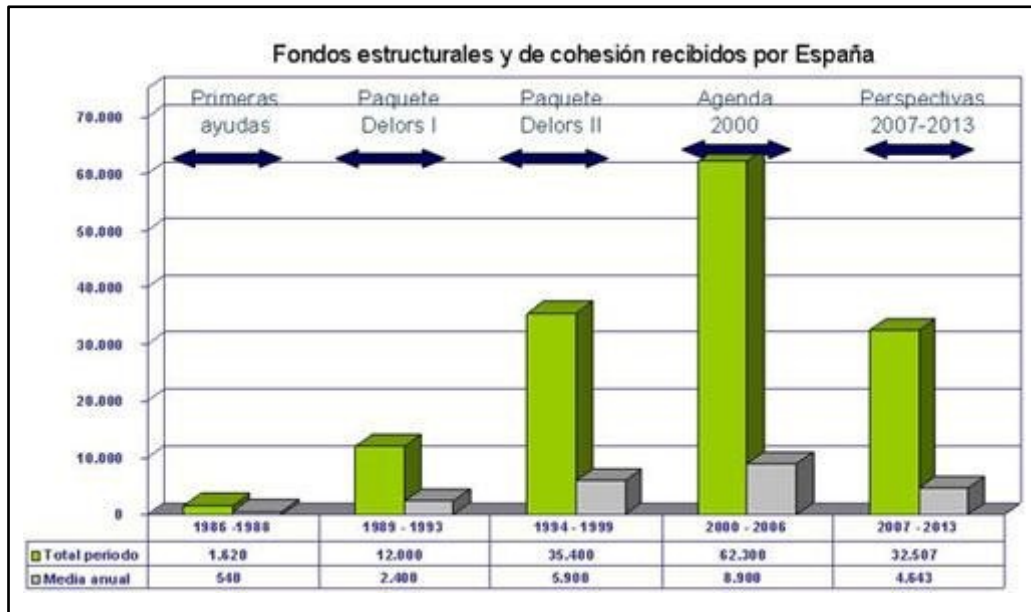
- Espanya ha rebut d'Europa un total d'ajudes equivalents a **tres plans Marshall**.
- Entre 1986 i 2006 ha rebut un total de 120.000 milions d'euros.
- La operació **més gran** de solidaritat de la història ha acabat amb **tres** grans bombolles:
 - La immobiliària (1),
 - la dels bancs i caixes d'estalvi espanyoles (2), i
 - la bombolla dels parcs fotovoltaics (3).

Tres plans Marshall (i 2)

- En el gràfic es veu la distribució per càpita de les ajudes Europees a Espanya.
- Entre 1986 i 2006 Espanya ha rebut un total de **2.577** euros per habitant.
- La distribució per càpita ajuda ha entendre moltes coses del moment actual.
- Fixeu-vos en Catalunya.

Fons europeus per Espanya, 27 anys

Per què tothom parla tant bé del fons europeus i ningú dóna les gràcies a la solidaritat o a l'espoli català?

Espanya haurà rebut en fons europeus durant el període 1986 – 2013 un total de **144.000** milions d'euros de la Unió Europea

En el mateix període haurà espoliat de Catalunya uns **280.000** milions d'euros

Recentralització també al camp

- L'executiu espanyol redueix en un 74% la seva aportació al pla de desenvolupament rural (PDR) per beneficiar al conjunt de l'Estat.
- És com si el govern espanyol es retirés gairebé de la política agrària, però aprofita per recentralitzar.
Artur Mas, President de la Generalitat de Catalunya.
- Si Catalunya fos independent tindria un PDR de 2.500 o 3.000 milions d'euros, i no un de 810.
Joan Caball, Coordinador Nacional d'Unió de Pagesos.
- **Un pagès català rep la meitat dels ajuts que rep un pagès espanyol.**

Madrid dicta, Catalunya paga

- El govern de la Generalitat de Catalunya ha decidit fer un inventari de les lleis aprovades per l'Estat espanyol que **l'obliguen a gastar**.
 - La llei de la dependència es va aprovar sense recursos suficients.
 - Les mesures a les quals es poden acollir els fumadors arran de la recent supressió de fumar als llocs públics i que suposen un cost per a la sanitat catalana.
 - El desembarcament dels ordinadors portàtils a les aules, el cost dels quals els paguen a parts iguals la Generalitat i les famílies.
 - El cost de la titànica tasca d'adaptació dels estudis universitaris al pla de Bolonya.

Madrid dicta, Catalunya paga (i 2)

- La reforma de la normativa per protegir les víctimes de la violència de gènere, que tenen dret a un advocat d'ofici que va a càrrec de la Generalitat.
- La reforma de l'oficina judicial, que implica tenir més mitjans als jutjats directament sufragats de la butxaca de la Generalitat.
- Manca la partida de **1.450** milions d'euros pel fons de competitivitat pactat en el model de finançament.
- També la transferència de **759** milions d'euros d'inversió estatal no executada el 2008 en compliment de la disposició addicional tercera de l'Estatut. Es tracta d'un deute reconegut però no liquidat.

Parlem de molts milions d'euros. Quan direm prou?

Deslleialtat institucional

- La deslleialtat cap a Catalunya ha estat una tònica des de sempre.
- És claríssim en el cas de Rodalies. Primer, Zapatero decideix que cal rebaixar en 5% els preus dels bitllets de Rodalies, per un eteri pla d'estalvi energètic. I segon, la Generalitat, que té les Rodalies transferides, és qui ha de pagar els **26 milions** que s'ingressaran de menys. Zapatero es posa la medalla i Artur Mas paga la festa.
- El conseller de Salut, Boi Ruiz, descriu el fet que *l'Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)* carregui al sistema sanitari català l'atenció de treballadors que haurien de ser cuidats per les mútues d'accidents de treball. Aquests serveis extres podrien representar una **1.500** milions d'euros anuals.
- I, a damunt, a Madrid es queixen del dèficit català i acusen a la Generalitat de malbaratadora. **Fins quan?**

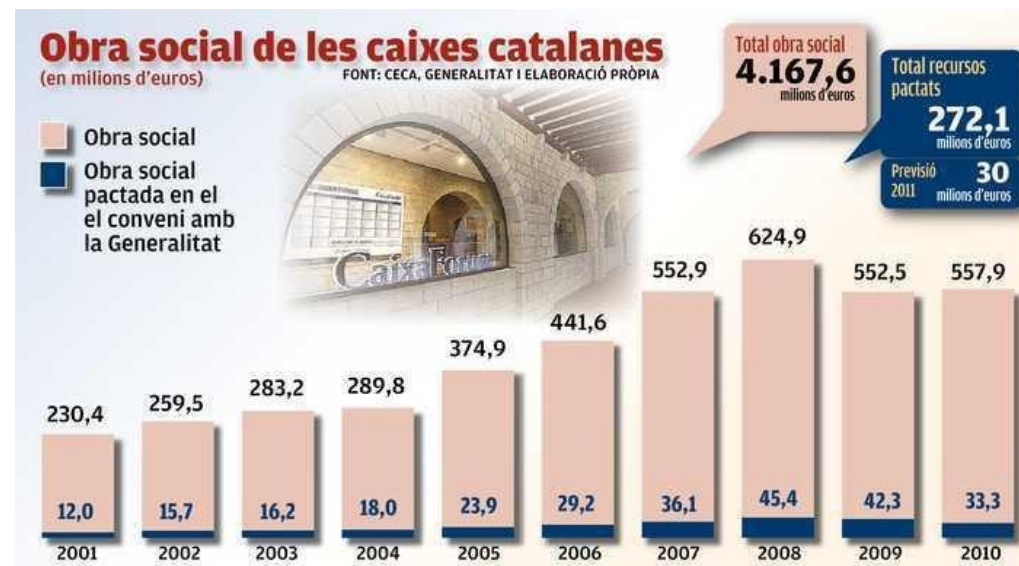
Francesc Cabana dóna per mort el model català de caixes

- Els principals “anticaixes” són dos:
 - En primer lloc, el Banc d'Espanya i el seu governador Miguel Ángel Fernández. La seva visió és d'Estat, espanyola i sense distincions, han decidit **liquidar** el model de caixes, que resultava incòmode.
 - En segon lloc, hi trobem **els bancs**, per un problema de competència, ja que la quota de mercat de les caixes és del 50% en relació amb l'Estat i del 66% a Catalunya.
- Cabana es pregunta: en el segle XXI, no hi tenen cabuda unes entitats sense accionistes, amb una forta sensibilitat social, que es proposen destinar a la societat una part del benefici aconseguit?
- De caixes, n'hi ha de ben gestionades i de mal gestionades, com els bancs. Calia liquidar el model que tant bé ha funcionat a Catalunya?

4.100 milions en obra social en 10 anys. I ara què?

- Dubtes sobre la continuïtat de l'activitat de beneficència, objectiu medul·lar de les caixes. Un 75% de la població catalana en treu profit.

Adéu al poder financer català?

- “No sóc dels que creu que el Banc d'Espanya té un pla contra Catalunya, però sí que el Banc d'Espanya vol posar fi al sistema de caixes d'estalvi, que ha tingut la màxima força a Catalunya”.
- Qui així s'expressa és un directiu d'Unnim.
- L'Opa financera de l'Estat conclou amb èxit.
- Finalment, se n'ha sortit. L'Estat espanyol tenia molt clar que el desballestament del sistema financer català era clau per tenir lligat de mans i peus el país.
- Evidentment, la reestructuració dels sistema financer espanyol ha afectat totes les caixes d'estalvi al marge de la seva ubicació territorial, però no hi ha cap dubte que **el blanc era Catalunya**.

Encara parlem de les caixes?

- El Banc d'Espanya, autèntic responsable de la catàstrofe financera a Espanya, mai ha donat cap justificació del que fa, més enllà d'alguna declaració barroera i confusa del senyor Fernández Ordóñez quan el clam popular pujava de to.
- Algú, avui, hauria de donar explicacions del que ha fet, mirant el cel, el nombrós cos d'inspectors del banc supervisor, lògicament amb el suport del govern d'esquerres.
- L'objectiu aconseguit és clar, **desfer** el sistema català de caixes i concentrar el poder financer en mans del centre espanyol. Això vol dir tapar, com sigui, els forats més grans (pactats a La Moncloa amb els respectius presidents), i deixar els estalvis de Catalunya en mans de l'Espanya profunda.
- La qüestió és ser molt grans i perdre de vista on van aquest estalvis.

Aquell país de Caixes

- Així començava Francesc Cabana la seva obra clàssica *Caixes i Bancs de Catalunya*:
 - "Les caixes d'estalvis han estat i són fonamentals per a l'economia catalana. La seva importància queda subratllada per la manca d'un sistema bancari proporcional, però és també evident que les caixes a Catalunya han aconseguit crear un estil propi, molt a prop del poble, que sintonitza amb els seus interessos i els dóna un servei.
 - Com a conseqüència -pocs bancs i estil propi-, les caixes tenen un pes majoritari dintre del sistema financer català, i estableixen així un nou fet diferencial amb relació a la resta de l'estat, on els uns i les altres van freqüent a freqüent."
- Un model secular a fer punyetes sense exigir responsabilitats a ningú. **Descansin en pau.**

L'eliminació de les caixes catalanes

- L'Estat espanyol s'ha sortit amb la seva: amb l'excepció de La Caixa, ha aconseguit esborrar del mapa les caixes catalanes.

Els costos de formar part de l'Estat espanyol

- El govern espanyol ha seguit magistralment una estratègia encaminada a desarticular el sistema de caixes català a través del Fons de Reestructuració Ordenada (FROB).
- Amb els diners dels contribuents catalans provinents del dèficit fiscal ha atorgat préstecs a les caixes catalanes a un interès desmesurat.
- Concretament el 7,5% a retornar en cinc anys. Si les entitats no poden tornar els préstecs, l'Estat espanyol s'apropriarà de les caixes catalanes i, per tant, també dels estalvis dels clients catalans.
- En resum, que amb els diners dels contribuents catalans s'apropriarà dels estalvis dels catalans.

Cautivos y desarmados

- Ningú ha oposat cap resistència a la incautació per part del *Banco de España* del:
90% de Catalunya Caixa (80.000 milions d'euros en actius consolidats, 1.200 oficines, la Pedrera i Sant Benet) només per 1.700 milions del FROB.
- Les caixes catalanes **no havien fet cap bestiesa**, a diferència d'altres, malgrat que estaven afectades per la situació. Però com sempre, des de Madrid, utilitzen el principi general de la unitat de mercat i apliquen criteris homogenis, en comptes d'usar paràmetres personalitzats.
- El sistema financer català quedarà, en bona part, sota el control d'entitats de l'Estat o estrangeres.

Les invasions del govern de Rajoy

- Cada divendres el Consell de Ministres anuncia noves retallades, que molts cops atempten contra l'autogovern català.

Conflictes de competències Estat - Catalunya

→ **REFORMA LABORAL**
El Consell de Garanties ha dictaminat que vulnera l'Estatut en els aspectes formatius i de concessió de subvencions que s'atorga a l'Estat a través del Servei Públic d'Ocupació.

→ **ENSENYAMENT**
El govern presentarà recurs al Consell de Garanties i després, probablement al TC. Dues propostes de l'Estat que se superposen a les competències catalanes: l'augment de la jornada lectiva del professorat i el nomenament de substituïts únicament passats deu dies lectius.

→ **UNIVERSITATS**
L'executiu també presentarà recurs contra el conflicte en el finançament de les beques al Consell de Garanties i possiblement al TC.

→ **SANITAT**
El PSC, ERC i ICV han demanat dictamen al consell. L'Estatut preveu l'accés universal a la sanitat i el govern espanyol el restringeix. El govern català ho està estudiant.

→ **MUNICIPIS**
L'Estat estudia fusionar ajuntaments. La Generalitat ja ha anunciat que hi podria haver invasió de competències.

→ **MEDI AMBIENT**
L'Estat assumeix la funció sancionadora a les conques dels rius intercomunitaris que fins ara tenien les comunitats.

FOTO: ANDREA COMAS/REUTERS

Això
ja no
hi ha
qui ho
aturi !

Delegacions exteriors: algunes xifres interessants

- L'escarransida política exterior de Catalunya, en el sentit polític del terme i no pas econòmic, ja és història gràcies a una de les persones que dissenyen l'acció de la Generalitat: l'Alicia Sánchez Camacho.
- Ja pot estar contenta perquè ha complert un dels seus objectius programàtics i s'ha apuntat un èxit mediàtic i polític a Madrid.
- L'operació li ha sortit rodona al PP i nosaltres n'hem pagat les conseqüències: menys projecció exterior, menys imatge internacional, menys rang a les nostres delegacions i menys promoció econòmica.
- Però la part més trista de tot plegat és l'actitud del nostre Govern, que sap que tot plegat és una operació política sense justificació i, tot i així, se l'ha empassada sencera i amb bona cara.

Delegacions exteriors: algunes xifres interessants (2)

- Aquests dies s'ha publicat el cost que té, per a les arques públiques, el manteniment de la xarxa diplomàtica espanyola.

Aquí van alguns números:

- 390.000 € per a restaurar el pati de la legació diplomàtica al Vaticà.
- 50.000 € per a la piscina de l'ambaixador espanyol a Aràbia Saudita.
- 6 milions d'€ per a la construcció de la residència de l'ambaixador espanyol al Marroc (que no vol dir l'ambaixada).
- 840.000 € per ampliar l'ambaixada espanyola a Moscou.
- 320.000 € en jocs de taula per distribuir per totes les ambaixades (sí, ho han llegit bé).

Delegacions exteriors: algunes xifres interessants (3)

- Per pagar aquesta festa i totes les altres, el ministeri espanyol d'Afers Exteriors i Cooperació (per cert, fundat oficialment el desembre del 1714) va tenir un pressupost el **2011 de quasi 2.645 milions d'euros**.
- A un altre nivell, el govern autonòmic de Galícia, també en mans del PP, manté oberta una xarxa de delegacions internacionals que tenen un pressupost de 6,4 milions d'euros.
- El nostre pressupost era **només de 2,5 milions** i, segons assegurés del Govern, ha ajudat moltes empreses catalanes a vendre fora i establir-se a l'exterior.

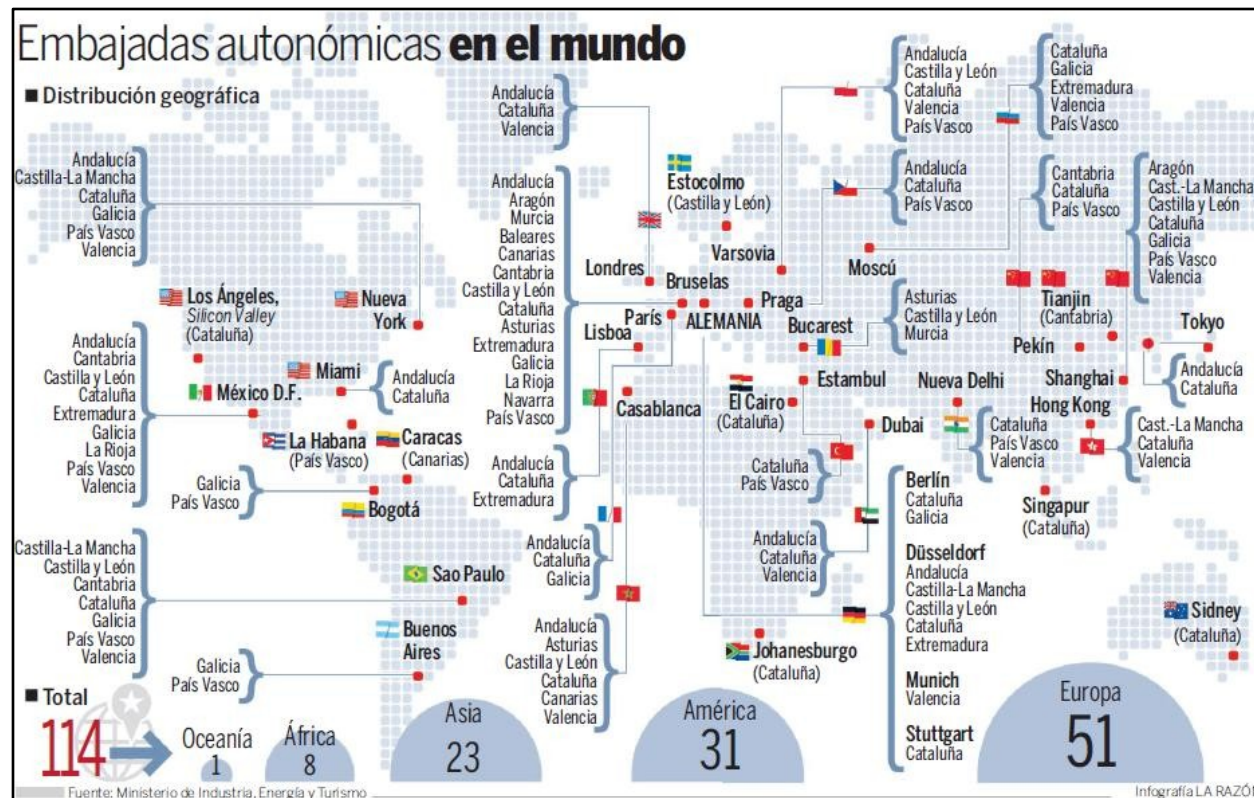
Sembla una inversió minúscula per tenir un benefici tan notable.

Delegacions exteriors: algunes xifres interessants (i 4)

- En nombres absoluts és interessant fer una ullada a la qüestió.
- El País Valencià té 23 delegacions internacionals, Andalusia en té 22 i el País Basc disposa de 13 oficines a l'exterior, les mateixes que té un territori tan petit i poc poblat com Astúries.
- Repeteixo la pregunta: què en diu, de tot això, l'Alicia Sánchez Camacho?
Suposo que tot això li deu semblar perfecte, perquè ella mateixa no s'enganya: el problema no era el cost ni el nombre de delegacions, sinó el fet que les tingui Catalunya.
- Ella ha demostrat, així, tenir un altíssim sentit d'Estat. La Generalitat, per contra, ha demostrat tenir-ne ben poc.

Resum delegacions exteriors

- Catalunya en té 26 d'un total de 114 per tant un 23%

Resum cost delegacions exteriors

Pressupost en Política Exterior 2011		
CCAA	M€ total/any	€ persona/any
Navarra	24,57	38,28 €
País Basc	62,29	28,51 €
Castella - la Manxa	45,30	21,42 €
La Rioja	6,06	18,79 €
Andalusia	140,00	16,62 €
Extremadura	17,22	15,53 €
Astúries	14,45	13,37 €
Illes Balears	12,40	11,14 €
Cantàbria	6,08	10,25 €
Aragó	11,82	8,78 €
Illes Canàries	16,42	7,72 €
País Valencià	32,21	6,29 €
Madrid	31,86	4,91 €
Catalunya	34,61	4,59 €
Galícia	10,89	3,90 €
Múrcia	2,11	1,44 €
Castella - Lleó	-	- €
Ceuta	-	- €
Melilla	-	- €

- Perquè és critica tant la despesa en política exterior de Catalunya?
- Catalunya està molt per sota d'Andalusia, País Basc i Castella La Manxa.
- Curiós que ningú digui res de l'escàndol que Andalusia gastí cinc vegades més que Catalunya.
- Quina es la comunitat més exportadora d'Espanya?

Boicot a l'agenda exterior

- Rajoy prepara una llei feta a mida per frenar la projecció internacional de Catalunya. L'Estat vigilarà i limitarà les sortides de la Generalitat a l'exterior.

- La Generalitat disposa de 34 oficines comercials amb finalitats estrictament econòmiques, que fomenten les relacions comercials i assessoren els empresaris que vulguin obrir mercats.

Un cost total de:
3,13 milions al 2011.

Si és que està tot caríssim...

- Pere Aragonès, diputat d'ERC la Parlament, s'entreté a mirar-se el BOE i explicar algunes de les coses que hi troba. Per exemple:
 - Subministrament de mobiliari i projecte de decoració per a la:
 - Residència de l'ambaixada a Vílnius: **294.344 €**
 - Residència de l'ambaixada a Khartum: **160.000 €**
 - Residència de l'ambaixada a Nova Delhi: **283.346 €**
 - Residència de l'ambaixada a Tòquio: **560.000 €**
 - Formalització d'un contracte d'obres a l'Institut Cervantes de Londres: **986.040 €**
 - Remodelació de l'antiga guarderia de Saint George Drive com a habitatges per a diplomàtics de l'ambaixada a Londres: **1.770.040 €**

Si és que està tot caríssim... (i 2)

- Subministrament de mobiliari per a la cancelleria del consolat general a Nova York: **259.530 €**
- Subministrament i instal·lació d'un ascensor per a la residència de representació permanent a l'ONU: **165.114 €**
- Subministrament de dos retrats de ses majestats el reis d'Espanya per a l'ambaixada a Berlín: **73.590 €**
- Ampliació de la cancelleria de l'ambaixada a Amman: **4.849.428 €**
- Demolició i construcció de la nova residència de l'ambaixada a Rabat: **5.951.377 €**
- Reforma del celobert del palauet de l'ambaixada al Vaticà: **374.159 €**

Dispendi “Marca España”

- El Govern espanyol es gasta prop de **1,3 milions d'€** en reformar l'ambaixada espanyola a Israel. Ara hem sabut pel BOE que la reforma de l'ambaixada espanyola d'Israel a Tel Aviv ens costarà 1,3 milions d'€, xifra que se suma al **1,2 milions d'€** del lloguer de la residència de l'ambaixador, situada al costat de la residència oficial propietat de l'estat, que ha romàs buida durant cinc anys perquè no satisfeia les expectatives de l'ambaixador que l'havia d'ocupar.
- Haver d'escoltar la cantarella del PP i Ciutadans que Catalunya llença els diners en ambaixades, a més de ser mentida, és intolerable.
- Gastar **2,5 milions d'€** pel lloguer i la reforma d'una ambaixada és un indicatiu de la “Marca España”.

L'Estat no estalvia en ambaixades

- La partida d'acció exterior puja aquest any als 785 milions i els diplomàtics mantenen l'alt tren de vida.

Els pressupostos d'Exteriors		
	CATALUNYA 2012	ESPANYA 2013
TOTAL	26,9 milions El pressupost de la secretaria l'any 2010 era de 55,6 milions.	1.492 milions El pressupost ha caigut per la retallada en cooperació i promoció cultural.
ACCIÓ EXTERIOR	11,6 milions Les delegacions costen 2,5 milions: 1,1 en lloguers i 1,4 en personal.	785 milions Puja un 0,4% i inclou 235 milions per a diplomàtics. La resta, infraestructura.
SEUS DIPLOMÀTIQUES	5 delegacions De tipus <i>polític</i> i al marge de seus de la plataforma empresarial ACCIO.	129 ambaixades Cal sumar-hi 92 consolats. No inclou el Cervantes i altres institucions.
COOPERACIÓ	15,3 milions S'han suspès molts programes, i el deute amb les ONG catalanes és gran.	656 milions El 2012 ja es va retallar un 46,7% la partida, i enguany un altre 30%.

Inversions recents a les residències

- **Guinea Bissau**
102.080 € en decoració i mobles.
- **Japó**
560.000 € en decoració i mobles.
- **Nacions Unides**
165.144 € per a un ascensor.
- **Marroc**
6,3 milions € en la nova residència a Rabat.
- **França**
460.000 € per manteniment.
- **Guinea Equatorial**
310.000 € en generadors i reparacions diverses als habitatges.
- **Lituània**
294.344 € en un projecte de decoració i mobles.
- **Sudan**
160.000 € en mobles.
- **Índia**
283.346 € en decoració.
- **Parament de la llar**
330.000 € en cobrteria i aixovar i 141.600 € en roba de llit i tovalloles.

Fa ridícul
els atacs a
les austeres
oficines de
la Generalitat
a l'exterior

La cultura a Catalunya pateix un saldo negatiu de 1.700 milions d'€ anuals

- El gran problema és que a l'estat espanyol la cultura li fa nosa. La cultura en general i la cultura catalana molt en particular.
- La cultura catalana és una contribuent neta. L'any 2011 va aportar a les finances de l'Estat entre 2.500 i 3.500 milions d'euros. En canvi, només comporta una despesa d'entre 1.250 i 1.300 milions. I llavors ens diuen que és un sector subvencionat.
- Catalunya ja és el cinquè clúster en indústries creatives d'Europa. Barcelona té per davant Londres, París, Milà i... Madrid.
- Què hi guanyaria la cultura catalana amb un estat propi que jugués a favor dels seus interessos?

Tots els incompliments de Rajoy

- Durant el primer any d'actuació de l'Executiu de Mariano Rajoy, s'han incomplert les principals promeses de contingut econòmic del programa electoral del PP. La llista dels més destacats incompliments és la següent:

- **1 - Pensions:** El Consell Ministres del 30 de novembre d'enguany va acordar no incrementar-les en funció de l'IPC, el que implica una pèrdua del poder adquisitiu dels pensionistes.

Al març del 2011, Rajoy va retreure a Zapatero: "Vostè va retallar de tot, incloses les pensions".

I el setembre del 2012, va afirmar que "si hi ha alguna cosa que no tocaré seran les pensions", afegint que "jo crec que les pensions les apujarem", i que "la meva intenció és mantenir la partida de pensions als propers pressupostos".

Tots els incompliments de Rajoy (2)

- **2 - IVA:** El Govern del PP va apujar l'IVA el juliol d'aquest any.

Al març del 2010, Rajoy afirmava que "l'apujada de l'IVA és el *sablazo* que el mal governant li fa a tots els seus compatriotes, que ja estan molt castigats per la crisi", i finalitzava: "L'IVA no s'apujarà!".

I el desembre del 2011, va dir durant el debat d'investidura que "la meva intenció és no apujar els impostos".

Tots els incompliments de Rajoy (3)

- **3 - IRPF:** El 30 de desembre del 2011, el Consell de Ministres va aprovar un recàrrec a l'IRPF d'entre el 0,7% i el 7%, segons els trams, i va pujar l'IBI, entre un 4% i un 10% per a 25 milions d'immobles.

Rajoy havia dit al setembre del 2011: "Vull deixar molt clar, perquè ningú s'enganyi, que ens oposarem a qualsevol pujada d'impostos.

Apujar els impostos avui significa més atur i més recessió i donar-li una volta de rosca més a la malmesa economia de les famílies i les empreses".

També va assegurar que "l'apujada d'impostos és profundament insolidària amb les classes mitjanes i treballadores".

Tots els incompliments de Rajoy (4)

- **4 - Funcionaris:** L'Executiu del PP va eliminar la paga extra de Nadal dels funcionaris al juliol d'aquest any, després que el mes anterior ja havia augmentat el seu horari laboral i reduït els seus dies de vacances.

Quan el Govern del PSOE va aprovar el 2010 la baixada del sou dels funcionaris i la congelació de les pensions, Rajoy va qualificar aquestes retallades de "profundament injustes", va dir que era una mesura "ineficaç", i va assegurar que "fa que els errors comesos per Govern i pel seu president ho paguin els pensionistes i funcionaris públics, que no tenen la culpa".

I va afegir: "Reducció del dèficit sí, però no així, no fent-ho recaure sobre els més indefensos".

Tots els incompliments de Rajoy (5)

- **5 - Cost de l'acomiadament:** La reforma laboral, contenint diverses mesures que abarateixen l'acomiadament, va ser aprovada pel Consell de Ministres del 10 del febrer d'aquest any.

Rajoy havia declarat el setembre del 2011 que "el PP no pretén abaratir l'acomiadament, sinó promoure que el contracte indefinit sigui la regla general".

A l'octubre d'aquest mateix any, el llavors vicesecretari de comunicació del PP, Esteban González Pons, va afirmar que el seu partit "no donarà suport a l'abaratiment de l'acomiadament en cap cas", indicant que no es pot fer una reforma laboral "sense comptar amb els sindicats i la patronal".

Tots els incompliments de Rajoy (6)

- **6 - Atur:** Les dades de l'Enquesta de Població Activa (EPA) del tercer trimestre d'aquest any indiquen que la taxa d'atur és d'un 25% de la població activa de l'Estat, fet que suposa 5,8 milions de desocupats.

Segons l'EPA, la taxa d'atur era del 20,33% el 2010, i al gener d'aquest any, Mariano Rajoy prometia que "quan governi, baixarà l'atur".

Esteban González Pons, de la seva part, va assegurar que crearien 3,5 milions de llocs de treball a tota la legislatura.

Tots els incompliments de Rajoy (7)

- **7 - Prestació per atur:** El juliol d'aquest any, el Govern del PP va anunciar una rebaixa del 50% de la taxa de reposició de la prestació per desocupació a partir del setè mes en atur.

El novembre del 2011 havia declarat al diari *El País*:

"Les prestacions de desocupació no les tocarem, perquè això és un dret que té la gent que ha cotitzat per situacions de desocupació".

Tots els incompliments de Rajoy (8)

- **8 - Copagament sanitari i retallades a l'educació:** L'Executiu del PP va implantar l'abril d'aquest any el copagament farmacèutic en funció de la renda.

El mes de novembre de l'any anterior, Rajoy havia dit que "li posaré la tisora a tot excepte les pensions públiques, la sanitat i l'educació", i que "jo no implantaré el copagament".

I a l'educació, s'han apujat les taxes universitàries, s'han acomiadat professors interins i s'ha augmentat el nombre d'hores lectives per als professors, i del nombre d'alumnes per classe.

A més, s'han retallat les beques.

Tots els incompliments de Rajoy (9)

- **9 - Rescat de la banca:** El juny del 2012, El Govern espanyol a demanar a l'eurozona un rescat per al sistema bancari de **100.000 milions d'€** Pocs dies abans, Rajoy havia garantit: "No hi haurà cap rescat de la banca espanyola".
- **10 - Amnistia fiscal:** L'amnistia fiscal va ser aprovada per l'Executiu del PP el març del 2012.

Dos anys abans, el juny del 2010, el Govern del PSOE havia parlat també de la possibilitat d'una amnistia fiscal, i Rajoy va contestar que "nosaltres no la recolzarem, perquè els que paguen, pagaran més, i als que no paguen se'ls perdonarà el que no han pagat", afirmant que era una "ocurrència del Govern del PSOE".

Tots els incompliments de Rajoy (10)

- **11 - Deducció fiscal per habitatge:** La deducció fiscal per habitatge habitual va ser recuperada pel Govern del PP per a l'exercici del 2012, però el mateix Executiu va acordar el 27 de setembre d'aquest any la seva eliminació a partir del 2013.

De Cospedal va insistir, ja a l'agost del 2012, que la desgravació fiscal, "tal com figurava abans" de la modificació realitzada pel Govern socialista, era "una forma molt important d'ajudar a la classe mitjana espanyola".

I va afegir que l'eliminació de la desgravació per compra d'habitatge habitual és, en part, darrere dels problemes que travessa el sector immobiliari, dient que "entre d'altres coses, no es venen habitatges perquè no hi ha cap incentiu fiscal per a la compra; abans l'havia i el Govern del PSOE ho va eliminar".

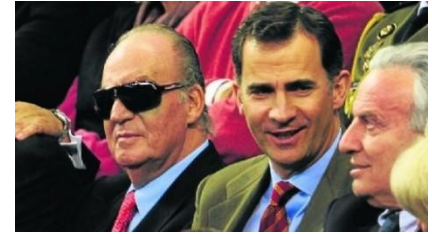
Tots els incompliments de Rajoy (i 11)

- **12 - Sanitat pública per als immigrants sense empadronar:**
Segons un acord del Govern del PP, a partir de l'agost d'aquest any els immigrants no empadronats han de pagar una taxa de 710 euros a l'any (1.866 per als majors de 65 anys) per rebre atenció mèdica del sistema públic de sanitat.

El gener del 2010, durant una escola d'hivern del PP català, Mariano Rajoy va assegurar que estava d'acord amb la prestació de "la sanitat i l'educació per a immigrants sense empadronar", perquè "els éssers humans, pel fet de ser-ho", han de tenir accés a aquests "serveis bàsics fonamentals sense cap document".

La fortuna personal de Juan Carlos, portada del New York Times

- El diari New York Times dedica avui un article de portada al que descriu com a **annus horribilis** per a la Casa Reial espanyola.
- Els periodistes del diari repassen el paper institucional del rei Juan Carlos, molt qüestionat després de l'accident de cacera a Botswana i els 'danys col·laterals' que li ha comportat, i destaquen les crítiques que rep, en plena crisi econòmica, pel seu ritme de vida luxós i l'opacitat de la seva fortuna.
- En aquest sentit, s'esmenten els dubtes sobre la manera com ha aconseguit la seva fortuna personal, un secret, tot i que el diari novaiorquès calcula que arribaria als **1.790 milions d'€**

Que viva Botswana!

- Espanya figura en el número **30 en el rànding de la corrupció** mundial que confecciona anualment *Transparency International*. De fet, en els últims vint anys s'ha anat allunyant dels països més nets, fins a perdre nou llocs i, a hores d'ara, l'índex de corrupció espanyol té exactament la mateixa puntuació que Botswana.
- El conjunt dels territoris de l'àrea hispànica han heretat notables índexs de corrupció del país de l'estraperlo. Per posar un parell d'exemples; Mèxic i Argentina, dos dels més grans i desenvolupats, comparteixen posicions de cua, vergonyants, amb Malawi i Indonèsia.
- De la mordida al corralito, la llengua castellana ha aportat neologismes ben remarcables als mitjans internacionals.

La inviabilitat de Catalunya com a comunitat autònoma

- Si seguim com estem és una asfíxia premeditada. No hi ha cap sortida.
- L'esquema és molt simple:
 - Es mantindrà la taxa d'espoli, en valor absolut i en valor relatiu.
 - Els nostres comptes públics seran deficitaris (dèficit públic).
 - Les reduccions de despesa pública (retallades en prestacions socials: sanitat, educació, pensions) no seran suficients per canviar de signe.
 - Continuarà creixent el nostre passiu (deute públic).

La inviabilitat de Catalunya com a comunitat autònoma (2)

- El cost de finançar aquest deute serà més alt i reduirà la nostra capacitat per utilitzar els pressupostos.
- Tot això tindrà un impacte macroeconòmic que impedirà el creixement.
- Seguirem en recessió, amb lleugeres puntes que no podran amagar la tendència a la baixa de l'economia.
- Mantindrem la taxa d'atur o la incrementarem.
- No millorarà l'índex de producció.
- Les inversions del sector privat continuaran bloquejades.

La inviabilitat de Catalunya com a comunitat autònoma (3)

- Aquests paràmetres, que són realistes, estan determinats per diferents raons:
 1. La crisi sistèmica mundial és de llarga durada. A mitjà termini no hi ha cap signe de canvi. No podem confiar en estímuls externs.
 2. No hi ha cap raó objectiva per pensar que els governs de l'Estat modifiquin les bases de la relació Catalunya-Espanya.
 3. Tenim dèficits dramàtics en l'àmbit de les infraestructures públiques (Corredor Mediterrani, Port de Barcelona, Port de Tarragona, línies fèrries orbitals, desdoblaments, etc.).

Això encareix els nostres costos, ens impedeix la rapidesa de resposta que demana el mercat i disminueix la nostra competitivitat.

La inviabilitat de Catalunya com a comunitat autònoma (4)

4. Al cap dels polítics espanyols, que son els descendents d'aquells que van inventar el nyap de les “comunitats autònomes”, l'Espanya plural o l'Espanya federal no hi caben.
5. I encara menys una Espanya confederal (en certa manera propera a l'Espanya del primer terç del segle XVI), amb tres nacions dins de l'Estat: Castella, la Corona catalano-aragonesa i el País Basc. Aquesta oportunitat es va perdre fa segles.
6. Espanya, sense Catalunya ni el País Basc, és un país de segona divisió. Si ara tenen complexes i no els accepten ni al G-20, com assumirien la seva nova realitat territorial, econòmica i poblacional?

La inviabilitat de Catalunya com a comunitat autònoma (i 5)

7. Aquesta nova Espanya de domini castellà hauria de reestructurar-se econòmicament i industrialment, la qual cosa exigeix temps, molt de temps.
8. Haurien de desmuntar el seu model d'Estat del segle XIX i liquidar la majoria dels cossos de funcionaris existents, més propis d'un imperi que no pas d'una nació normal .

La via autonòmica està morta

8. El PSC contra Catalunya

El PSC, delegació d'UPyD a Catalunya

- Som molts els catalans que no hem tingut mai cap dubte que el PSC no era res més que una simple delegació catalana del PSOE.
- Feien moltes escenificacions per dissimular-ho, és clar, però tot català amb un mínim de consciència nacional sabia que els designis de la central de Madrid eren ordres per a la sucursal de Barcelona.
- De fet, n'hi havia prou de veure que allò que els grans catalanistes de la sucursal votaven al Congrés espanyol era exactament el mateix que votaven els grans espanyolistes de la central.
- La famosa LOAPA del 1982, contra l'autogovern català, ja va ser tota una declaració de principis en aquest sentit. I després, sempre fent costat al PP, ha vingut un degoteig de votacions carregades d'autoodi i destinades a laminar o a impedir competències.

El PSC, delegació d'UPyD a Catalunya (2)

- En citaré només setze:
 - 9 de febrer de 2006: contra la unitat de la llengua catalana.
 - 17 de març de 2006: contra la gestió dels aeroports catalans.
 - 18 de setembre de 2007: contra les seleccions nacionals catalanes.
 - 17 de març de 2009: contra la moció que instava el Congrés a normalitzar-hi l'ús del català.
 - 16 de febrer de 2010: contra la transferència a la Generalitat de la gestió de l'aeroport del Prat.
 - 20 de maig de 2010: contra la descentralització dels ports.

El PSC, delegació d'UPyD a Catalunya (3)

- 10 de maig de 2011: contra la moció que reclamava l'import dels fons de competitivitat.
- 30 de juny de 2011: contra la proposta de demanar l'oficialitat del català a les institucions europees.
- 13 de setembre de 2011: contra la proposta (un altre cop) de demanar l'oficialitat del català a les institucions europees.
- 17 de novembre de 2011: contra la proposta (per tercera vegada) de demanar l'oficialitat del català a les institucions europees.
- 21 de febrer de 2012: contra l'acatament de la sentència del Tribunal Constitucional i del Suprem que permet que Catalunya recapti i gestioni el percentatge de l'IRPF que destina a fins socials.

El PSC, delegació d'UPyD a Catalunya (i 4)

- 19 de juliol de 2012: contra el Corredor Mediterrani i a favor del Corredor Central.
- 5 d'octubre de 2012: contra la declaració de l'Ajuntament de Barcelona a favor de l'autodeterminació de Catalunya.
- 9 d'octubre de 2012: contra la transferència a la Generalitat de la competència de convocar referèndums.
- 12 de desembre de 2012: contra les mesures de l'eurocambra per protegir les llengües minoritàries i els drets fonamentals.
- 15 de maig de 2013: contra l'ús de la llengua catalana com a llengua prioritària a l'administració pública.
- 20 de febrer de 2014: contra el Dret a Decidir dels catalans.

Resultats

Els efectes del mal finançament

Vicepresidència	
	- Menys recursos per al Pla director de cooperació al desenvolupament 2007-2010 - Jocs de Països Esportius - Menys import en subvencions
	
Cultura i Mitjans de comunicació	
	- Pla d'equipaments culturals - Restauració del patrimoni - Equiparar els nivells de despesa en política cultural amb la resta de països europeus
	
Governació i Administracions Públiques	
	- Mantenir els increments en finançament local - Infraestructures de telecomunicacions - Reformes de la funció pública
	
Innovació, Universitats i Empresa	
	- Sistema de qualitat i categorització turística de Catalunya - Certàmens de promoció de la moda catalana - Ajudes als sectors més afectats per la crisi, com l'automoció
	
Acció Social i Ciutadania	
	- Desplegament de la llei de serveis socials - Recursos per aplicar la llei de la dependència - Ajudes en el pagament d'una plaça de residència per a la gent gran

- Les conselleries quantifiquen el què han hagut de deixar de fer per falta de recursos.
- Moltes polítiques del govern de la Generalitat de Catalunya estan en perill.
- Això afecta greument la qualitat de vida dels catalans.

(Font: AVUI - Política 22.03.2009)

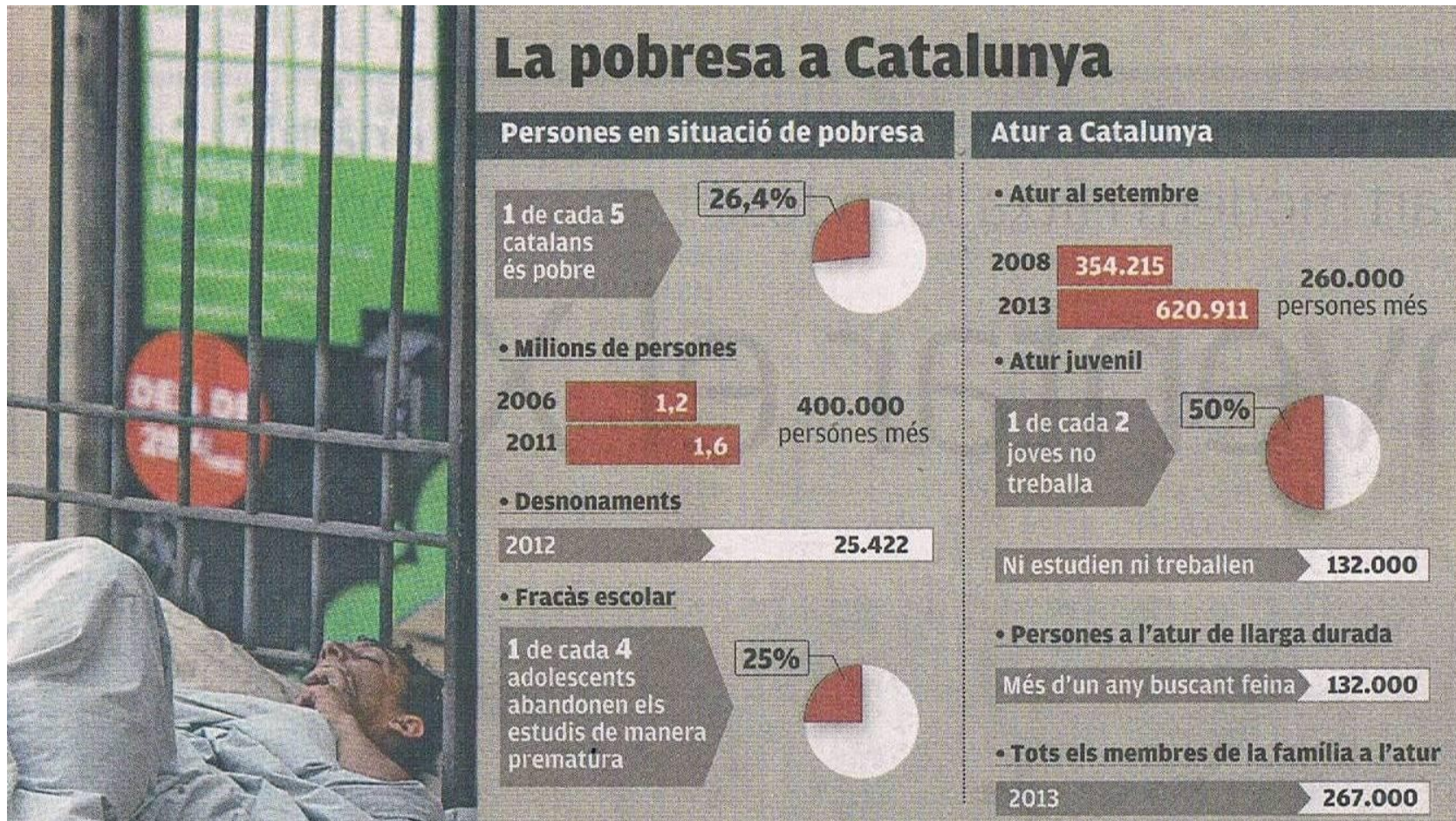
Creix el risc de ser pobre a Catalunya

- Un de cada 5 catalans, en risc de pobresa.
- Una de cada 3 dones més grans de 65 anys, en risc de pobresa.
- Cinc de cada 1.000 catalans tenen problemes d'habitatge.

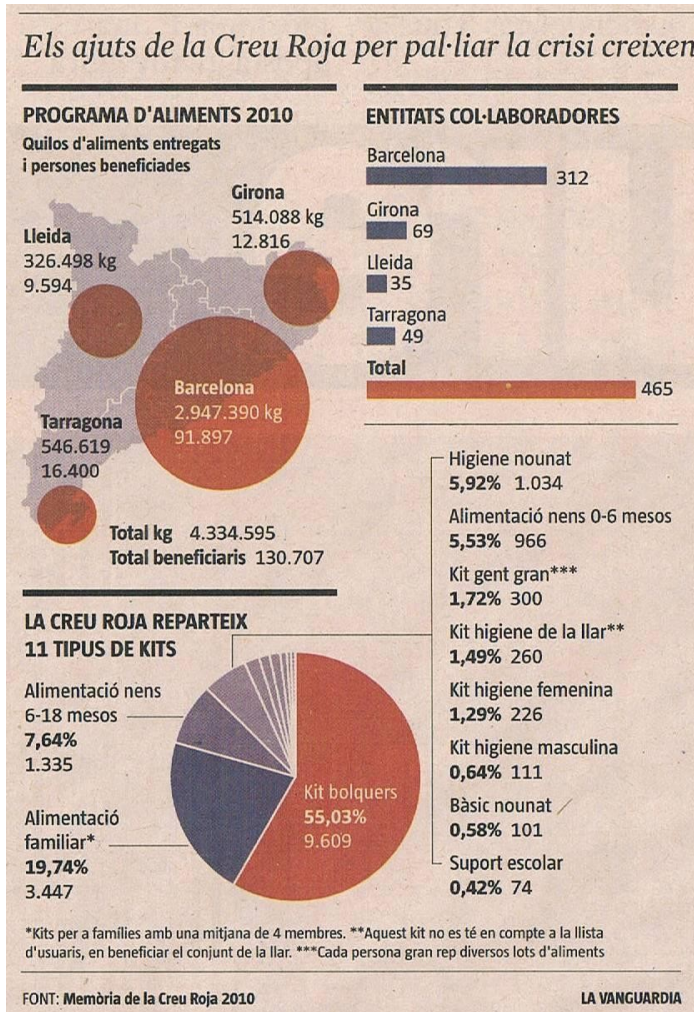

Això es el
resultat de
l'espoli
fiscal

La pobresa a Catalunya

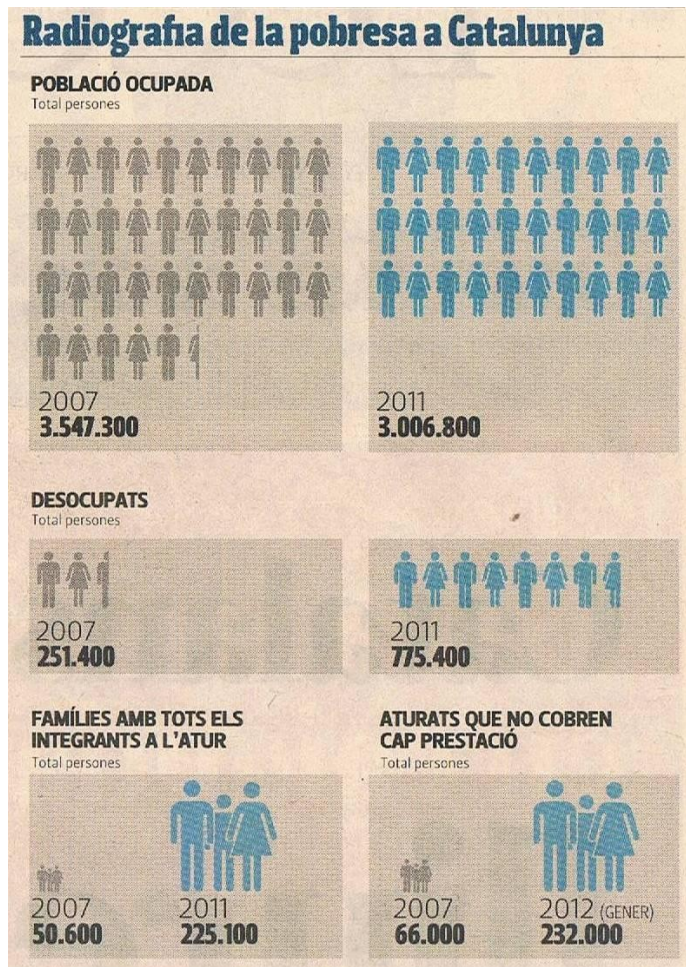

Pobresa severa a Catalunya

- Les dificultats financeres dels municipis forcen la Creu Roja a cobrir els ajuts socials d'algunes localitats.
- L'organització subvenciona el 100% dels ajuts d'algunes localitats.
- El 2010 l'entitat va distribuir en total **4,3** milions de quilos d'aliments que va fer arribar a **130.700** persones.
- Això també passaria sense l'espoli fiscal?

Qui no és pobre, s'ha empobrit

- Unes 160.000 famílies no reben cap prestació social.
- 25.000 famílies viuen amb menys de 400 euros la mes.
- Unes 225.000 famílies catalanes tenen tots els membres a l'atur.
- Més d'una tercera part dels desocupats ja no cobren el subsidi.
- Sense ajuts socials el risc de pobresa es dispara al 41,6% de la població.

Qui no és pobre, s'ha empobrit (2)

- **Els desnonats.** El 2010 es van executar 6.645 desnonaments, 1.300 més que el 2009, i l'any passat n'hi va haver 10.096 en els nou primers mesos, 37 al dia, 21 dels quals en habitatges i la resta en locals comercials.
- **Sous públics afaitats.** El govern català ha reduït aquest any un 3% les retribucions del personal de la Generalitat (es reserva fer-ho un 2% més), retallada que s'acumula a la del 5% que va aplicar el govern espanyol de Rodríguez Zapatero.
- **Pleguen cent mil autònoms.** L'any passat es van donar de baixa del règim d'autònoms a Catalunya 100.712 persones, que representa un increment del 4,2% en relació amb l'any anterior. En el últims 4 anys el nombre de concurs de creditors puja a 4.502

Qui no és pobre, s'ha empobrit (i 3)

- **Menys entrades i molts retorns.** L'atractiu de Catalunya per als immigrants ha baixat en picat per la falta de feina. L'any passat van arribar quasi 119.000 estrangers, però en van marxar 107.160, unes quantitats molt diferents de les anteriors a la crisi: el 2007 van entrar al país més de 195.000 estrangers, però només el van abandonar poc més de 62.000.
- **Els sense sostre.** L'any 2008 van dormir diàriament 1.471 persones en centres d'acollida, per a sense sostre catalans. L'any 2010 n'hi van dormir 2.260, un 53,6% més. Més del 50% dels inquilins són immigrants i un 16% són dones maltractades.

Les ONG alerten que la pobresa ja és com “la de la postguerra”

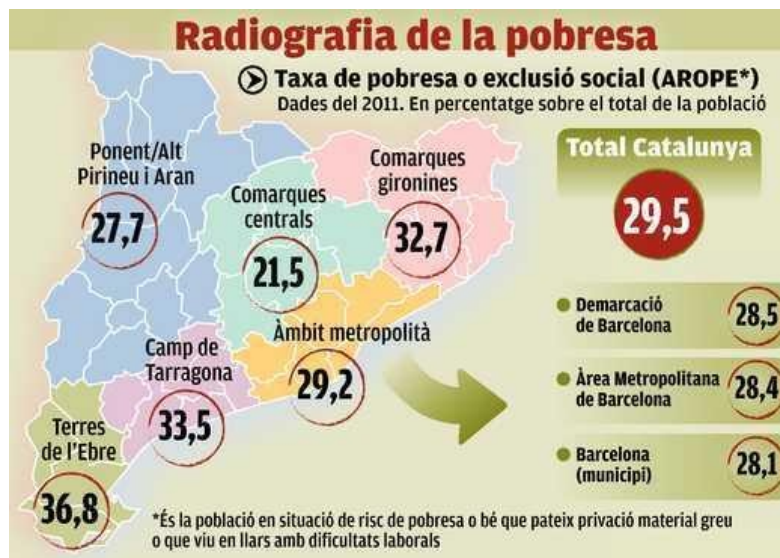
- Un de cada cinc catalans és pobre, ja que sobreviu amb menys de 640 euros al mes.
- En el cas dels més grans de 65 anys, són pobres un de cada quatre.
- Hi ha 161.600 persones que han esgotat l'atur i no tenen cap cobertura.
- Cinc de cada 1.000 catalans no tenen un sostre on viure o el tenen en condicions infrahumanes.
- Des d'ara fins al març 173.495 persones esgotaran l'atur i no podran cobrar la renda mínima d'inserció (RMI).

Catalunya viu la pitjor situació des de la postguerra

- Cada dia 21 famílies perden la seva vivenda, son desnonades.
- 36.800 catalans no tenen vivenda o la tenen en condicions inhumanes i més de 3.500 no tenen sostre.
- Un 32% de les llars catalanes pateixen per arribar a fi de mes, un 40% dels joves està a l'atur i el fracàs escolar és del 30%.
- A data 31 d'agost hi havia a Catalunya 584.648 aturats, dels quals 336.797 ja no cobren la prestació i d'aquests 162.262 ja no tenen cap cobertura.
- Quatre de cada 10 famílies monoparentals i sis de cada 10 famílies nombroses són pobres.

Pobresa sense aturador

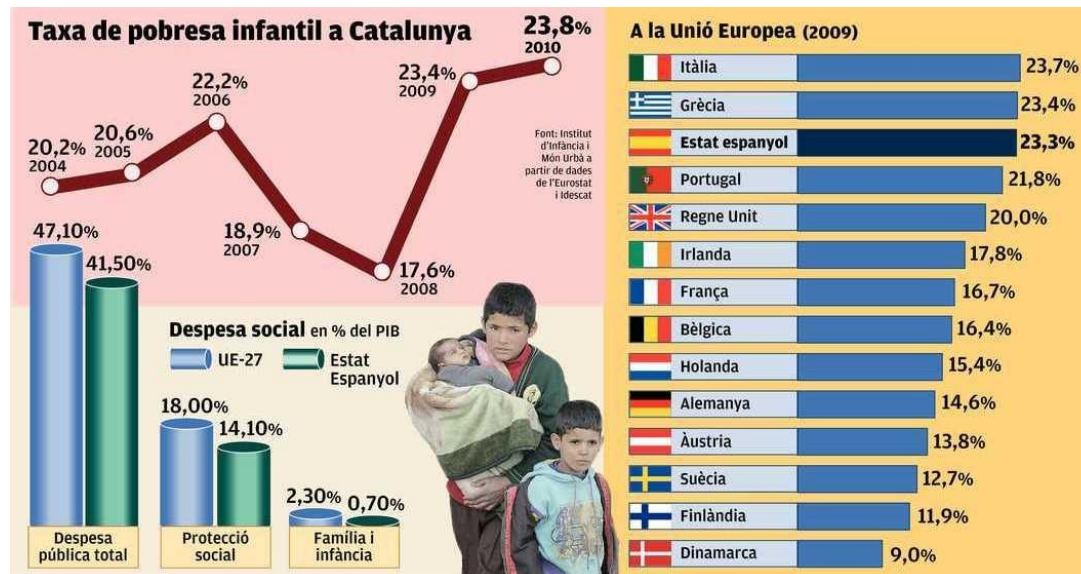
- Un 29,5% de la població de Catalunya, més de 2,2 milions de persones, viu en situació o risc d'exclusió social.
- El 40% de les famílies no poden afrontar les despeses imprevistes i el 13% no pot tenir el pis a la temperatura adient.

- Tres de cada deu catalans viuen en risc d'exclusió social.
- Un 18% declara que no poden mantenir un vehicle.
- Les Terres de l'Ebre tenen la proporció més alta de veïns en exclusió social.

La crisi duu molts infants a menjar un plàtan per sopar

- Unicef xifra en més de 325.000 els infants catalans en situació de pobresa.
- 45% és la taxa de pobresa a Catalunya en el cas de famílies estrangeres, i el del 18% en famílies autòctones.

Fam a les escoles catalanes

- La Creu Roja ha posat en marxa un **programa d'emergència** internacional per alimentar correctament els nens que es queden a menjar a l'escola i les famílies dels quals no disposen de recursos per pagar aquest servei.
- L'entitat ha recordat que Catalunya presenta **nivells més alts** de pobresa infantil que en altres països del nostre entorn. En aquest moment, al nostre país la taxa de pobresa infantil se situa en el **28%**.
- També ha remarcat que aquest programa intentarà suavitzar les situacions d'emergència en relació amb la manca del nen de l'alimentació adequada.

Fam a les escoles catalanes (i 2)

- Mestres i treballadors dels serveis socials detecten desenes de nens mal alimentats i amb risc d'exclusió. El millor àpat del dia és el que fan a l'escola i, de vegades, fins i tot és l'únic.
- Hi ha centres on el 5% dels alumnes pateixen greus problemes de malnutrició a casa seva perquè els pares no tenen feina ni ingressos.
- Alguns mestres expliquen que veuen nens que es queixen cada dia de mal de panxa quan en realitat el que passa és que estan famolencs.
- Hi ha escoles que veuen amb estupor que els nens mengen molt més els dilluns o després de llargs caps de setmana perquè a casa seva passen gana.

50.000 infants ens risc

- Milers d'infants viuen una situació de privació alimentària i no mengen prou carn ni peix.
- 750 infants menors de 16 anys estan diagnosticats per l'ICS el juny del 2013 amb codis diagnòstics relacionats amb la pobresa i la desnutrició infantil.
- Ampliar la cobertura de les beques menjadors escolars és prioritari, si es vol evitar que creixi la malnutrició dels infants menors de 16 anys a Catalunya, i garantir, com a mínim, un àpat diari.
- No hi ha cap justificació pressupostària per minvar aquests recursos socials, diu Rafael Ribó, Síndic de Greuges.

Un 19,8% de la població de Catalunya està en risc de pobresa

- Un 19,8% de la població de Catalunya està en risc de pobresa i exclusió social segons l'indicador AROPE de la Unió Europea.
- Així ho indica un estudi elaborat per la xarxa de Lluita contra la Pobresa i l'Exclusió Social.
- L'informe revela també que Catalunya és la tercera comunitat on més creix el percentatge de gent en risc d'exclusió, ja que augmenta un 3,3% passant del 16,5% el 2009 al 19,8% el 2010.
- En xifres absolutes 1.430.587 persones viuen en risc de pobresa i exclusió social a Catalunya.

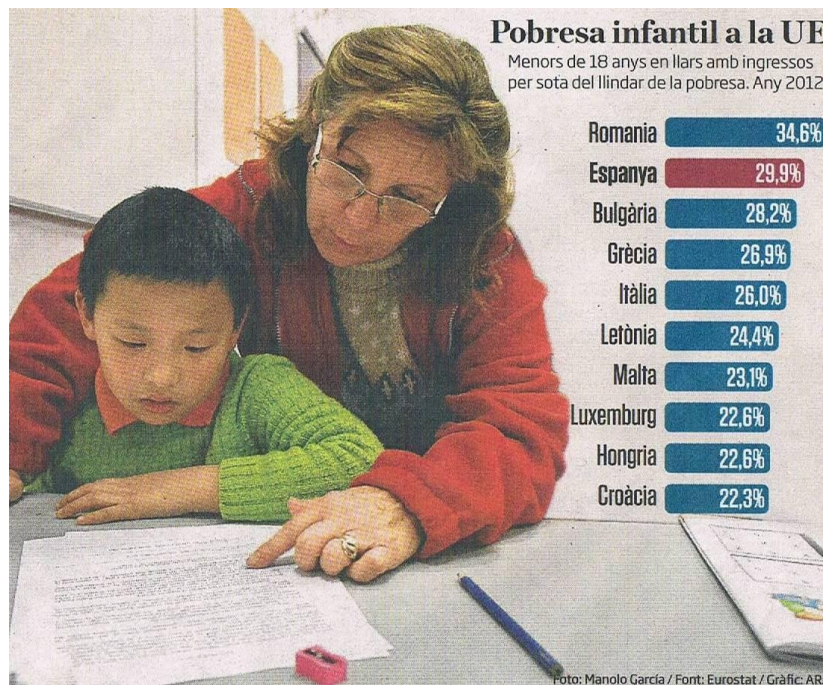
Un 19,8% de la població de Catalunya està en risc de pobresa (i 2)

- L'indicador AROPE té en compte tres aspectes per considerar que una persona està en risc:
 1. que una llar tingui una renda inferior al 60% de la renda mitjana equivalent;
 2. que una llar no compleixi quatre dels nou ítems seleccionats entre els quals està el pagar un lloguer, afrontar despeses imprevistes o menjar carn o peix almenys tres cops per setmana, entre d'altres;
 3. que una llar tingui una intensitat baixa de treball, perquè tingui gent en edat de treballar però no ho estigui fent.
- A Catalunya l'aspecte amb més pes és el primer, ja que del gairebé 20% en risc de pobresa segons l'indicador AROPE, el 15,3% viu sota el llindar de la pobresa, el 3,7% no pot complir quatre dels nou ítems i el 6,2% té un nivell de baixa intensitat de treball.

Espanya, el segon país de la UE amb més pobresa infantil

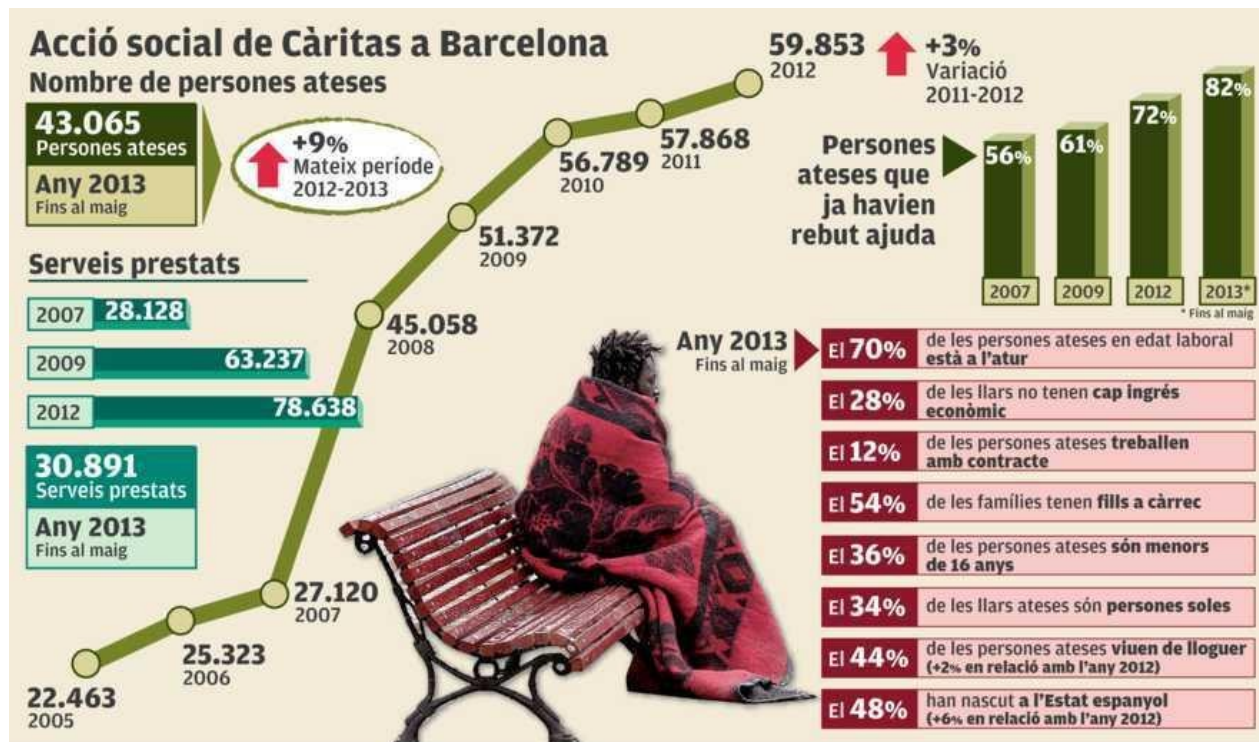
- Càritas Europa destaca l'Estat com un exemple negatiu del cost humà de la crisi.

- Càritas Europa assegura que la gent més vulnerable és la que n'està pagant les conseqüències.
- L'Estat encapçala el rànking en abandonament escolar prematur.

Càritas farà un pla per rescatar els aturats de llarga durada

- Entre el gener i el maig han atès a Barcelona 43.000 persones, un 9% més que en el mateix període del 2012.

Moren 18.000 catalans esperant cobrar la dependència espanyola

- 17.844 persones, no van percebre l'ajuda malgrat tenir reconegut el dret a percebre-la.
- Aquesta és la negra estadística dels catalans que han mort esperant cobrar la prestació per dependència, que s'havia de finançar amb fons de l'Estat, fins el 31 de desembre de 2011, tenint el dret reconegut en vida, segons certifica la conselleria de Benestar Social i Família de la Generalitat.
- Segons el document firmat pel conseller Josep Lluís Cleries, durant el 2010 van morir 10.982 persones esperant, xifra que es va reduir a 6.862 el 2011.
- Fins quan aguantarem tanta humiliació?

La retallada posa en perill la feina de 2.500 discapacitats

- Cau a la meitat el pressupost destinat a la inserció laboral dels col·lectius més vulnerables.
- 30 anys fa que Catalunya va aprovar la llei d'integració social de les persones amb discapacitat (Lismi).
- “**Si ens retalleu ens abandoneu.** Això sí que no!” va ser el lema de la concentració que ahir va aplegar milers de persones (més de 14.000 segons l'organització) a l'Arc de Triomf de Barcelona.
- “Anirem 20 anys enrere, quan es quedaven a casa”.
- Un exemple: La Fundació Síndrome de Dawn de Girona no podrà seguir pagant els educadors si no rep les subvencions.

I ara la renda mínima d'inserció (RMI)

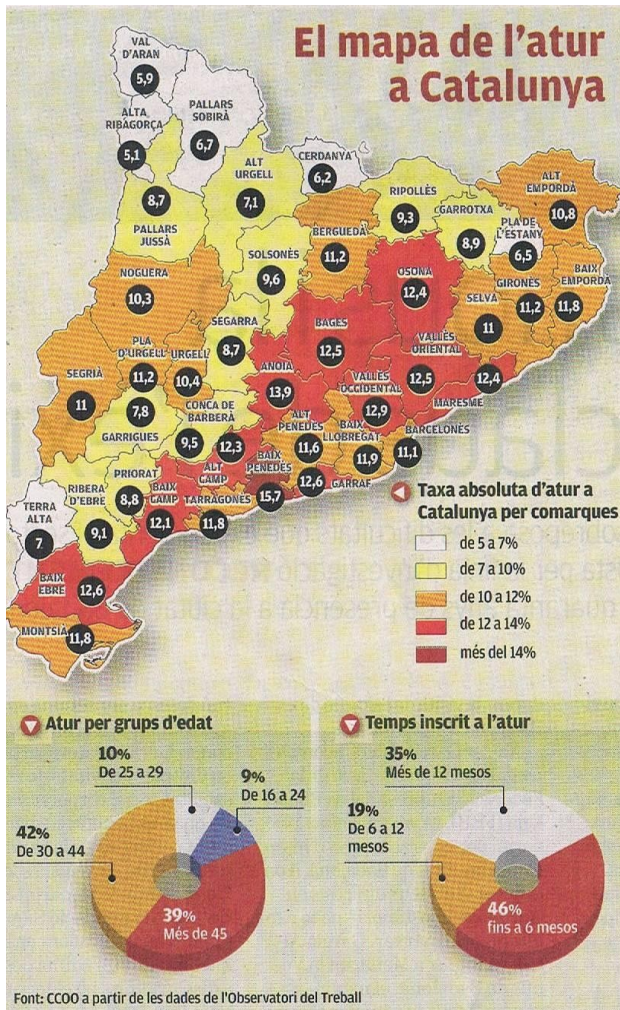
- La renda mínima d'inserció (RMI) –**423** euros per a les persones sense recursos, que han de fer un programa de reinserció social i laboral– s'ha convertit en un calaix de sastre de les víctimes de la crisi –**gairebé 34.000 famílies**– i amb l'actual situació pressupostària el govern no s'ho pot continuar permetent.
- El 70% de perceptors del PIRMI són aturats de llarga durada.

**Equival a
dos dies i
mig d'espoli
fiscal !**

L'estalvi equival només a un dia d'espoli fiscal

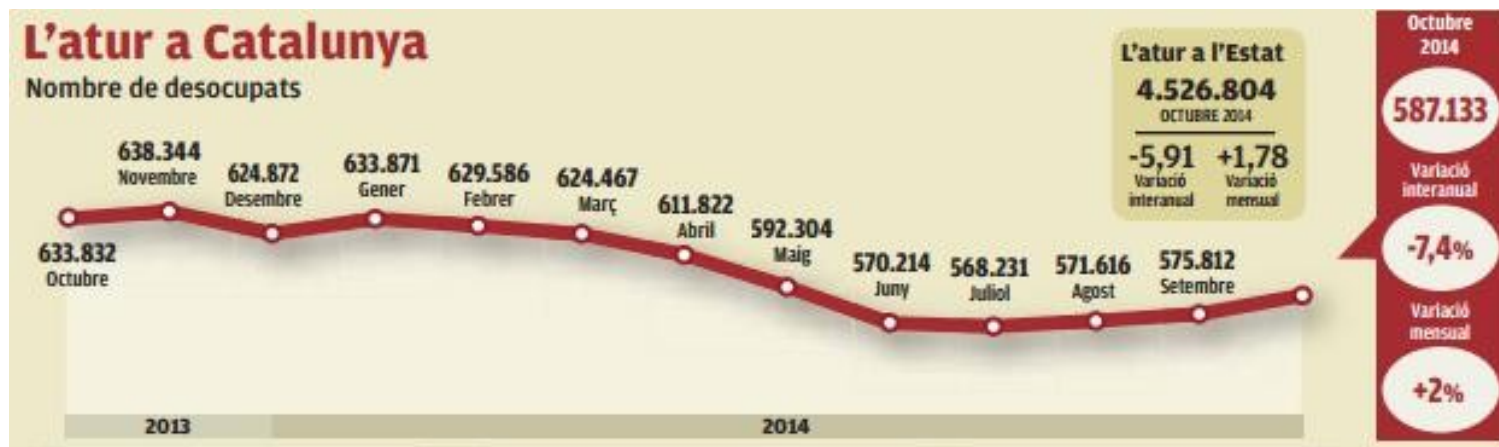
Atur: el risc de la fractura social

- L'atur puja en 19.000 persones a Catalunya durant el gener i ja hi ha 633.000 aturats.
- A Catalunya, gairebé el 40% dels desocupats tenen 45 anys o més.
- Molts fa més d'un any que no tenen feina.
- Les prestacions s'acaben abans que els inscrits al SOC s'hagin recol·locat.
- Estem davant d'un escenari desolador.

El gran problema

- 267.000 famílies al Principat tenen tots els membres sense feina.

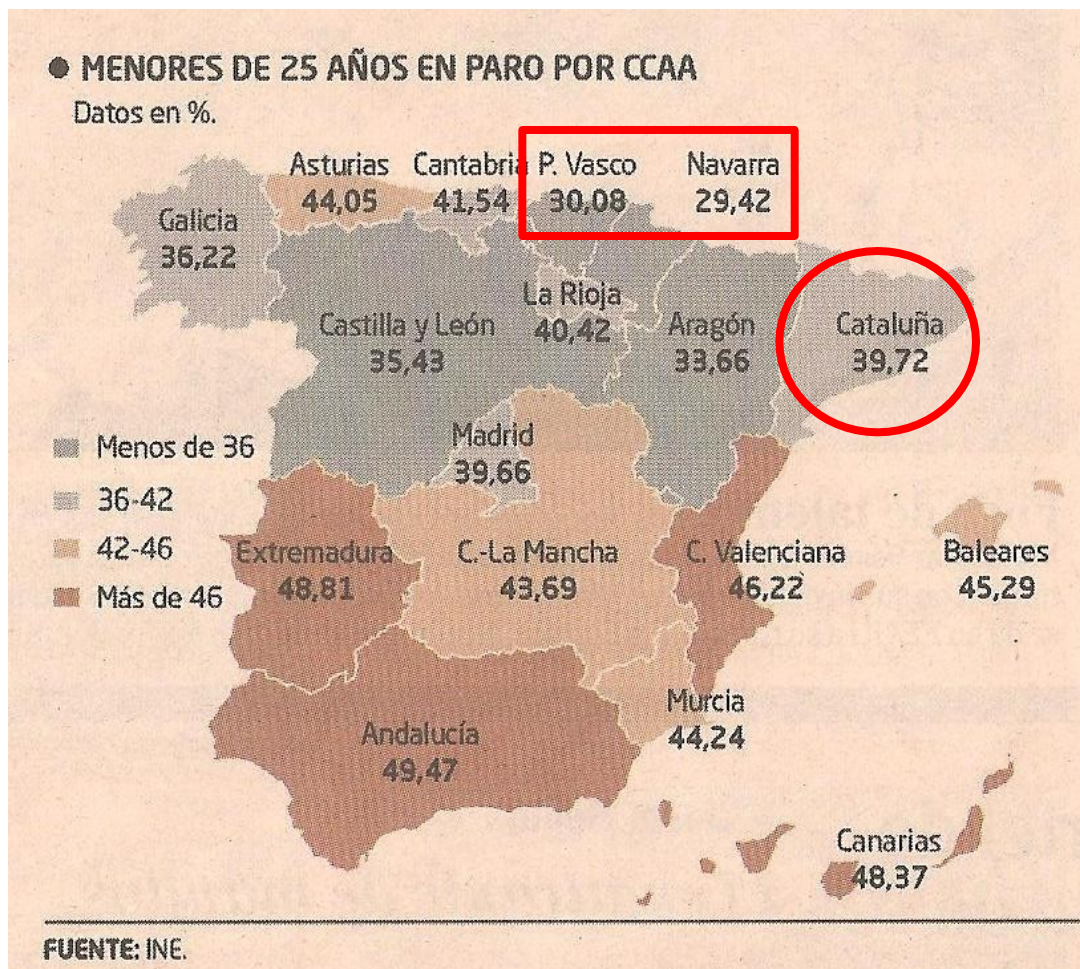

L'Estat ofega les polítiques d'ocupació a Catalunya

- L'escanyament de l'aportació espanyola acumula una caiguda del 60% en només quatre anys.
- El govern espanyol aporta a Catalunya 17 milions menys per a la reinserció laboral d'aturats.
- El govern del PP castiga absurdament Catalunya i té un tarannà poc transparent (*Felip Puig, conseller d'empresa i ocupació*).

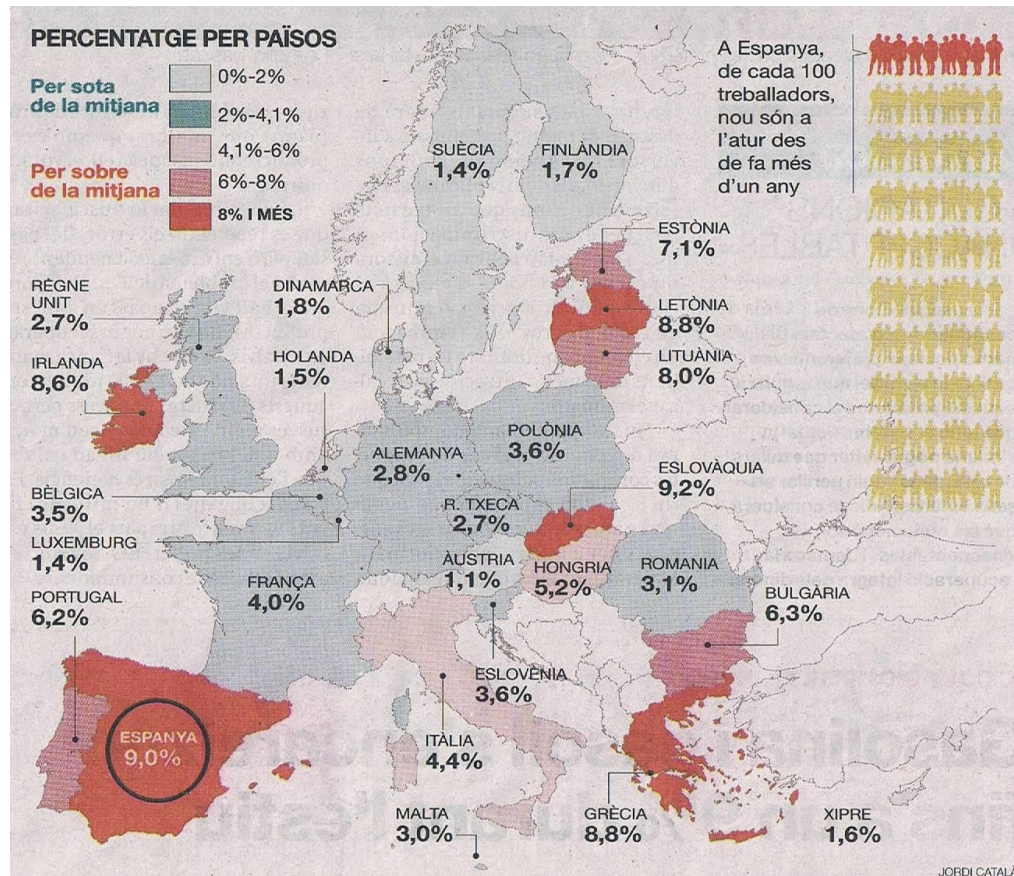

Alguna cosa no s'està fent correctament

Per què els
que disposen
de concert
econòmic
tenen el
percentatge
més baix?

L'atur de llarga durada a Espanya afecta dos milions de treballadors

- La taxa de desocupats per un període més llarg de 12 mesos arriba al 9% de la població activa.
- Espanya és el segon país en volum més alt de desocupats de llarga durada, només superat per Eslovàquia, 9,2%.
- Espanya destrueix el doble de llocs de treball que els seus veïns europeus en les èpoques de recessió.

Si Madrid no garanteix la cobertura, que ens passi les competències

- L'Estat espanyol **ha retallat un 56%** el pressupost destinat a Catalunya per a polítiques actives d'ocupació.
- Amb **256 milions menys** que el 2011, el govern té poc marge de maniobra per donar sortida als més de 630.000 desocupats que hi ha al país.
- La secretaria d'Ocupació, Esther Sánchez, exigeix que el govern espanyol eviti el conflicte social.
- La retallada també afecta de ple els plans d'ocupació, cosa que es pot traduir en més atur.
- La dificultat de col·locar molts desocupats causa un problema greu de cobertura social.

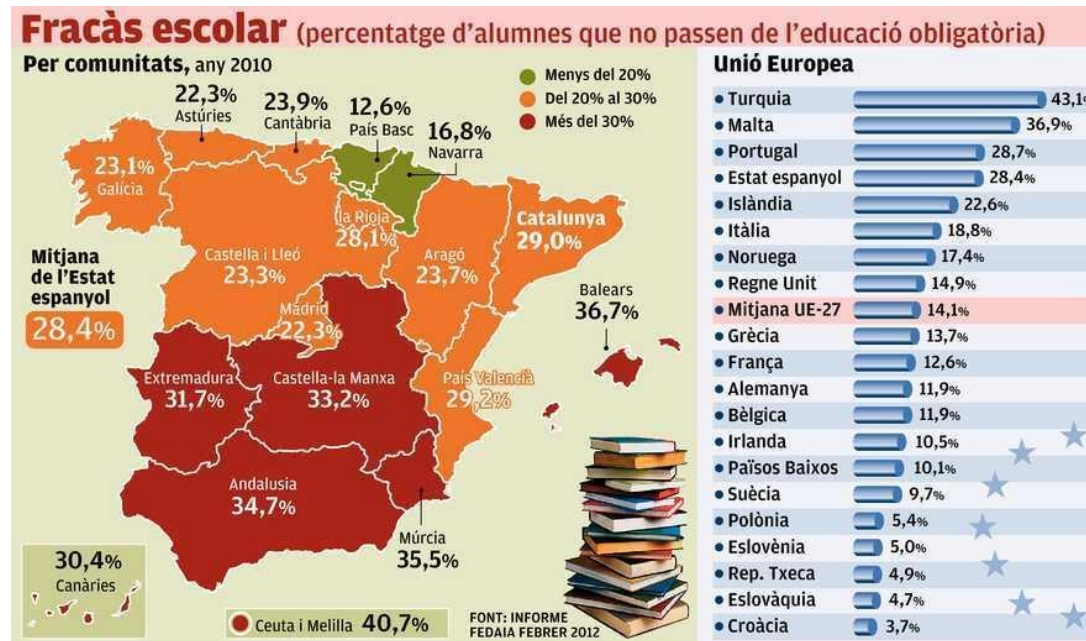
165.000 treballadors públics sense una mensualitat per la retallada

- La Mesa de Negociació de la Funció Pública ha confirmat aquest dijous als representants sindicals, que el Govern aplicarà la retallada del 5% del salari anual dels treballadors públics que depenen de la Generalitat en parts iguals, és a dir un 2,5% i un altre 2,5%, en les pagues extres de juny i desembre d'aquest any.
- La mesura, inclosa en pla d'ajust anunciat aquest dimarts pel president Artur Mas, afectarà **165.000 funcionaris**.
- Els sindicats han quantificat aquesta retallada del 5% en **la pèrdua d'una mensualitat**.
- El salari mitjà d'un treballador públic de la Generalitat està a l'entorn dels 1.300 euros al mes, i que la mesura suposarà **una retallada d'una mica més de mil euros**.

La crisi econòmica perpetua el cercle viciós del fracàs escolar

- Resultat de l'impacte de la recessió. El 45% dels nens amb pares de classe treballadora presenten risc de fracàs escolar; la classe mitjana, un 23%. A Catalunya agreujat per l'espoli fiscal.

El menjar de les escoles és retallable?

- Les beques van arribar la setmana passada i, com tots els indicis deixaven entreveure, les **retallades** es van afegir al retard.
- **Problemes socials.**
 - El **primer problema** és el de caràcter assistencial i sorgeix amb el retard de les beques menjador.

La majoria de les famílies sol·licitants tenen una situació socioeconòmica adversa. N'hi ha que viuen situacions extremes en que és difícil **assegurar** un mínim de condicions nutricionals als fills, als quals només es pot garantir un plat d'arròs per dinar i un altre per sopar.

Aquestes situacions s'han accentuat per la crisi econòmica i es fan paleses, sobretot, a les escoles situades als barris més desfavorits de la ciutat.

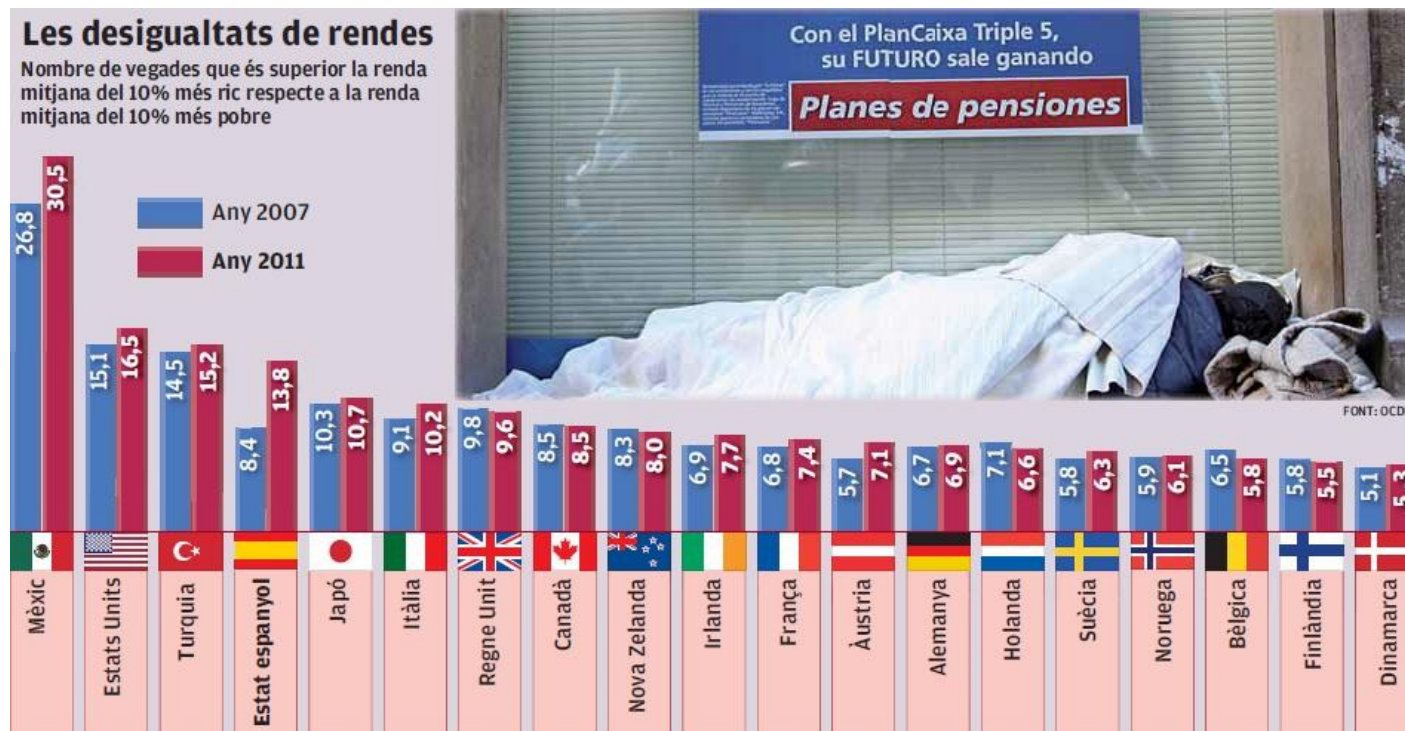
El menjar de les escoles és retallable? (i 2)

- El **segon problema** és el de caràcter social i sorgeix quan les retallades s'apliquen a les beques menjador.
En algunes escoles les famílies amb més dificultats han entrat en conflicte per les beques menjador.
El cap de turc: les famílies immigrants.
- El **tercer problema** és el de caràcter laboral. El retard i la retallada de les beques menjador tenen costos laborals per a les empreses de càterring i per algunes famílies.
- Això ve a dir que **dèficit fiscal equival a dèficit social**.

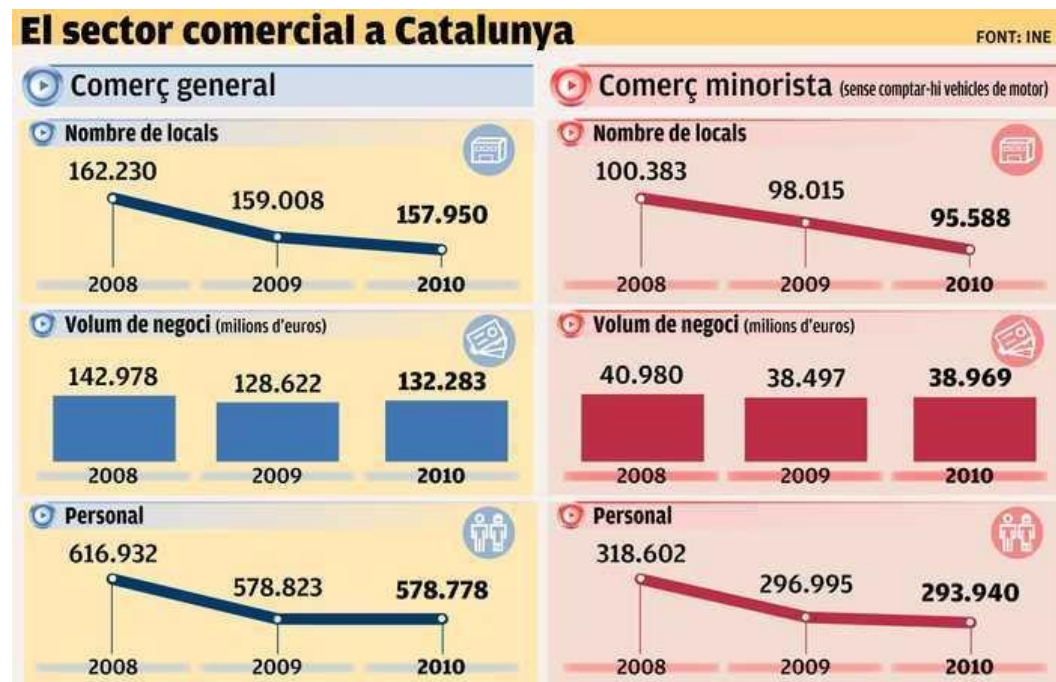
Justícia Social

- L'estat espanyol esdevé líder destacat en l'increment de les diferències de renda durant els anys de crisi, amb Turquia i Mèxic.

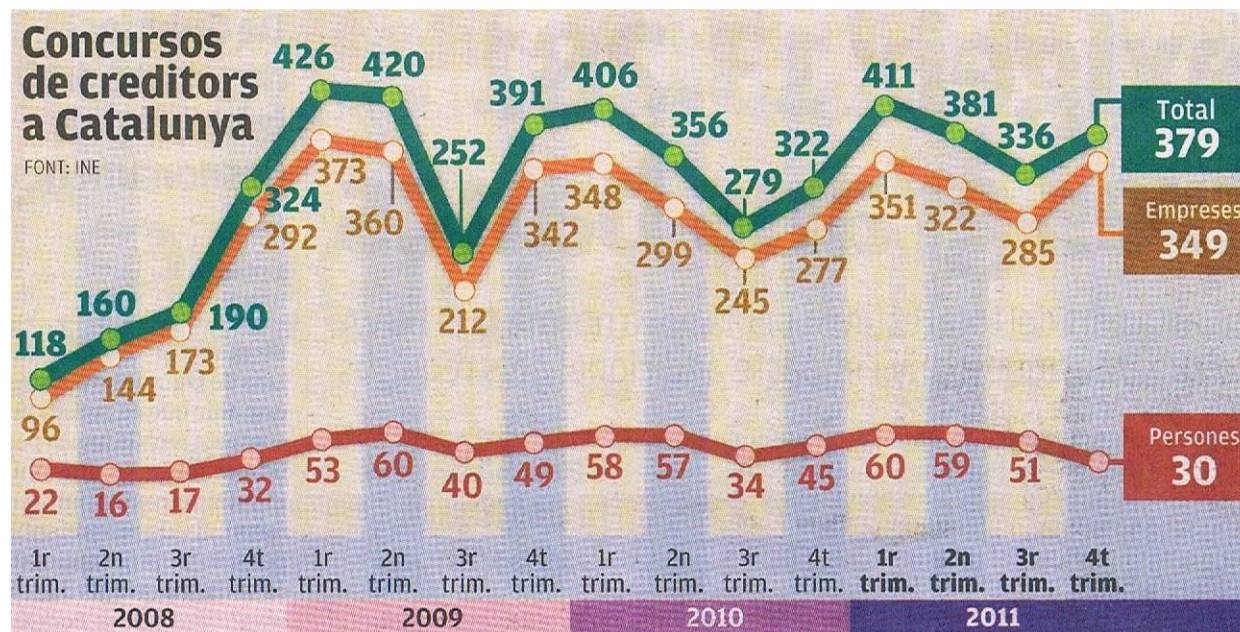
El comerç minorista tanca 2.400 locals en un sol any

- El comerç minorista a Catalunya va eliminar 2.427 establiments el 2010. La dada confirma el ritme de Clausures de locals des de l'inici de la crisi, ja que l'any anterior se'n van tancar 2.386.
- 6,2% ha caigut l'ocupació global del sector des del 2008.
- La facturació ha caigut un 7,4%

Catalunya lidera el nombre de concursos de creditors presentats el 2011 a l'Estat

- L'administració catalana va rebre 1.507 sol·licituds d'insolvència, un 7,6% més que el 2010. Els deutors catalans representen el 22% del total estatal.

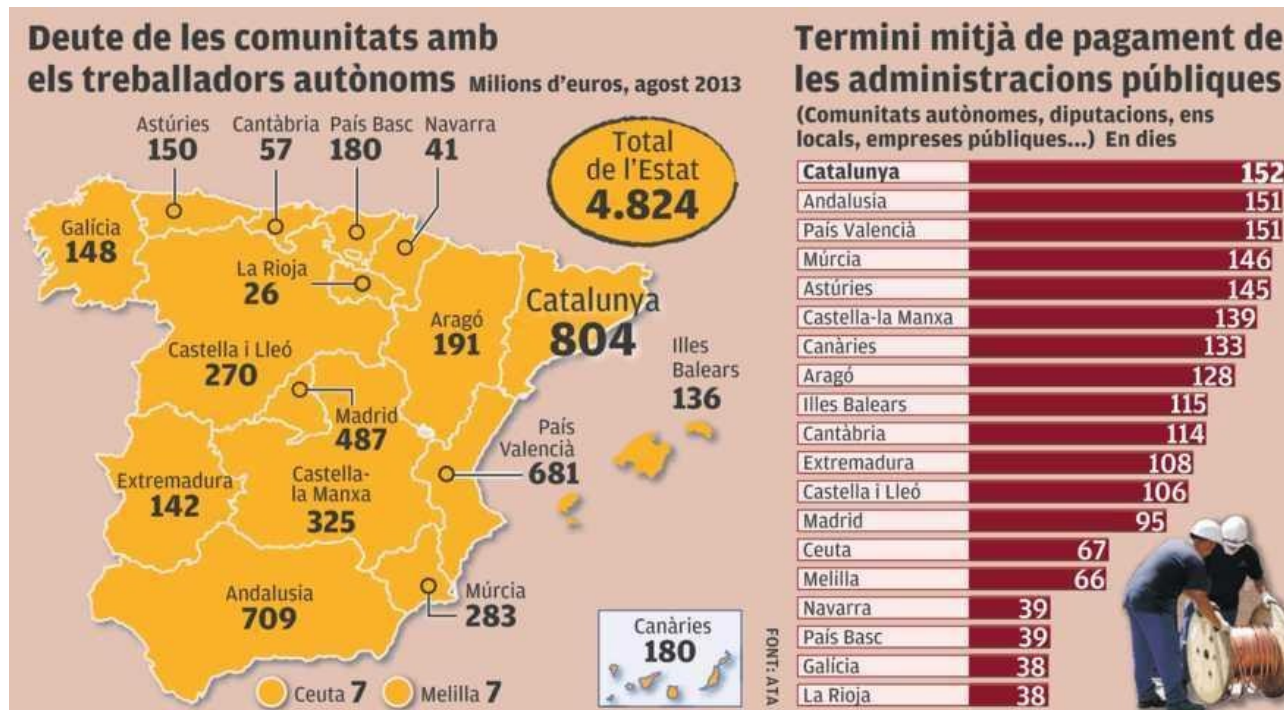
Rècord de concursos de creditors, amb 1.969 procediments en un any

- És la xifra més elevada des del 2004, però només creix un 1,49% i es constata un alentiment dels processos oberts.
- Un 25% de les empreses tenien més de 20 anys.
- 1.625 a empreses amb 50 o menys treballadors.
- 65 empreses entre 50 i 99 treballadors.
- 41 empreses de més de 100 treballadors.

Mal pagadors

- El conjunt d'administracions catalanes lideren a l'estat espanyol l'endarreriment en el pagament als seus proveïdors.

Això es
l'efecte
del mal
tracte
del
govern
central

El govern deu 147 milions de la llei de barris als municipis

- El deute de la Generalitat amb els ajuntaments.

Inversions en els projectes finançats amb el pla de barris de Barcelona	 Pressupost total	 Cost actuacions pendents	Inversions de l'Ajuntament pressupostades per al 2012
→ Santa Caterina i Sant Pere (Ciutat Vella) 2004	14.616.000	ACABAT	-
→ Roquetes (Nou Barris) 2004	11.054.445	ACABAT	-
→ Poble-sec (Sants - Montjuïc) 2005	16.915.500	ACABAT	-
→ Trinitat Vella (Sant Andreu) 2006	17.442.986	ACABAT	-
→ Torre Baró - Ciutat Meridiana (Nou Barris) 2006	18.042.000	4.102.590	3.003.862
→ La Bordeta (Sants - Montjuïc) 2007	14.765.003	4.450.333	973.604
→ El Coll (Gràcia) 2007	15.724.370	5.052.881	0
→ Barceloneta (Ciutat Vella) 2008	16.106.746	6.836.454	1.799.764
→ Besòs - Maresme (Sant Martí) 2008	14.083.473	4.799.850	532.652
→ Bon Pastor - Baró de Viver (Sant Andreu) 2009	17.250.000	13.480.951	815.000
→ Raval Sud (Ciutat Vella) 2010	15.000.000	14.228.092	793.865
→ La Vinya - Can Clos - Plus Ultra (Sants - Montjuïc) 2009	12.000.000	9.525.658	359.250
Total	183.000.523	62.476.809	8.377.988

Equival a tres dies d'espoli fiscal

Amb quans sous puc comprar avui un habitatge?

Es podria millorar amb una Catalunya Estat?

La mentalitat espanyola

- El primer negocio y el mayor es allanar Cataluña.
(Conde Duque de Olivares)
- Ahora que os hemos asimilado y no tendreis de gastaros dinero en luchar contra nosotros, parece razonable que nos paguéis con impuestos.
(Conde Duque de Olivares)
- A nadie se le obligó nunca a hablar en castellano.
(Juna Carlos I, rey de España)
- Cataluña es como Serbia y el presidente de la Generalitat como Milosevich.
(José Maria Aznar)

La mentalitat espanyola (2)

- A estos catalanes hay que ahogarlos económicamente.
(Francisco Franco)
- El futuro económico de Cataluña es un país de albañiles y camareros.
(Felipe González)
- Esto es la prueba de que el sistema funciona (referint-se al dèficit fiscal).
(José Luis Rodríguez Zapatero)
- Que vengan cada año estos catalanes a por alpiste.
(Alfonso Guerra)

La mentalitat espanyola (3)

- Antes alemana que catalana.
(Esperanza Aguirre)
- Nunca, nunca, nunca, seré empleado de La Caixa.
(Manuel Pizarro)
- Les empreses catalanes no tenen el mateix suport que les madrilenyes.
(Jordi Pujol)
- Els catalans només ens volen dins d'Espanya per pagar: quan tot va bé, per pagar els luxes del espanyols, i quan va malament, per pagar-los els deutes.
(David Casellas)

La mentalitat espanyola (4)

- Jordi Pujol se sent a dir per part de gent de molt alt nivell institucional:
La solidaridad sólo hay que aplicarla con los bienes ajenos.
El sistema es muy injusto con respecto a ustedes, pero a nosotros nos va bien, y punto.
- ¿Y que les digo a las peonadas del sur a la mañana siguiente de la independencia?
(Eduardo Zaplana, ministre de Treball)

La mentalitat espanyola (5)

- El periodista Josep Maria Martí Rigau durant la campanya electoral de l'any 1996 li va preguntar a Felipe González:
¿Creu que Catalunya rep en tot els sentits un tracte just i adequat a la seva contribució a l'Estat?
- Felipe va respondre ràpid:
Sincerament no. És una comunitat que aporta una cinquena part de la riquesa estatal i ha estat deficientment atesa durant molt temps.
A més a més, considero que són injustes moltes de les crítiques que sovint se li fan.
Moltes vegades els seus portaveus tenen raó de queixar-se.

La mentalitat espanyola (6)

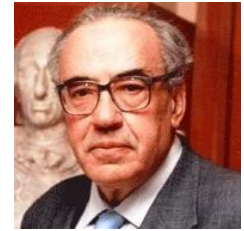

- ¡Hay que decir español y no castellano! El español es la lengua de todos. Se ha transformado ya en la lengua de España (...).

Haré todo lo posible para evitar que se destruya la unidad nacional. Porque Cataluña fue ocupada por Felipe IV, fue ocupada por Felipe V, que la venció; fue bombardeada por el general Espartero, que era un general revolucionario; y la ocupamos en 1939 y estamos dispuestos a ocuparla tantas veces como sea necesario y para ello estoy dispuesto a coger el fusil de nuevo. Por consiguiente, ya saben ustedes a qué atenerse, y aquí tengo el mosquetón para volverlo a utilizar.

(Manuel Fraga, ministre de Franco - 1968)

La mentalitat espanyola (i 7)

- Gregorio Peces-Barba (Madrid, 1938) destacat militant del PSOE, ponent de la *Constitución Española* del 1978, i president del Congrés dels Diputats entre 1982 i 1986, es va sincerar a Cadis. Després d’afirmar que per a Espanya hauria valgut molt més retenir Portugal que Catalunya –després de la doble sublevació del 1640 contra la Unió d’Armes de Felip IV- va ironitzar amb tons del segle XIX sobre la posició catalana actual en el debat territorial:

“No sé quants cops va caldre bombardejar Barcelona, crec que aquesta vegada es resoldrà sense necessitat de bombardejar-la”

“Sempre em pregunto mig en broma què hauria passat si ens haguéssim quedat amb els portuguesos i haguéssim deixat els catalans. Potser ens hauria anat més bé”.

Al gran Gregorio

- Esta claro que os valieron la pena cada una de las victimas que provocaron los bombardeos fascistas sobre Barcelona si con eso sometíais a ese territorio, plagado de catalanes empeñados desde hace siglos en hablar su propia lengua, en ser libres e independientes.
- Estos niños muertos de la foto, como tu dices, no se pueden comparar a las victimas de ETA. Son sólo catalanes de segunda, mera escoria a la que se puede despreciar.
- Ya vamos comprendiendo cada día más qué papel jugamos en esa vuestra España. Somos esos industriosos catalanes a los que podéis expoliar y despreciar. Insultar y rebajar. No pasa un solo día, en que no haya algún fascista de cualquier pelaje o condición que como pasatiempo, se dedique a insultarnos, menospreciarnos o simplemente robarnos.

(Foto: Nens morts després d'un bombardeig a Barcelona)

Espanya contra Catalunya

- Abad de Vianco, secretari del Consejo de Castilla, adreçant-se als corregidors de Catalunya (1714): *“Pondrá el mayor cuidado en introducir la lengua castellana, a cuyo fin dará las providencias más templadas y disimuladas para que se consiga el efecto sin que se note el cuidado”*.
- Manuel Godoy, cap del govern: *“En ningún Teatro de España se podrán representar, cantar, ni bailar piezas que no sean en idioma castellano”* (1801).
- *“La Gramática y la Ortografía de la Academia Española serán texto obligatorio y único para estas materias en la enseñanza pública”* (Llei Moyano d'instrucció pública, 1857).
- 1768 ja s'havia abolit l'ús del català a l'escola.

Espanya contra Catalunya (2)

- *“Serán juzgados por los Tribunales militares, los delitos contra la seguridad y unidad de la Patria y cuanto tienda a disgregarla, restarle fortaleza y rebajar su concepto”* (Decret de Miguel Primo de Rivera, 1923).
- *“Aunque todos los españoles estuvieran conformes en convertir a Cataluña en país extranjero, sería el hacerlo un crimen, merecedor del cólera celeste”* (José Antonio Primo de Rivera, diputat per Falange, 1934).
- *“No estoy haciendo la guerra contra Franco para que nos retoñe en Barcelona un separatismo estúpido y pueblerino. ¡Estoy haciendo la guerra por España y para España! ¡Por su grandeza y para su grandeza! Se equivocan los que supongan otra cosa. No hay más que una nación: ¡España!”* (Juan Negrín, president del govern, 1938).

España contra Catalunya (i 3)

- *“Serán juzgados por los Tribunales militares, los delitos contra la seguridad y unidad de la Patria y cuanto tienda a disgregarla, restarle fortaleza y rebajar su concepto”* (decret de Miguel Primo de Rivera, 1923).
- *“Aunque todos los españoles estuvieran conformes en convertir a Cataluña en país extranjero, sería el hacerlo un crimen, merecedor del cólera celeste”* (José Antonio Primo de Rivera, diputat per Falange, 1934).
- *“No estoy haciendo la guerra contra Franco para que nos retoñe en Barcelona un separatismo estúpido y pueblerino. ¡Estoy haciendo la guerra por España y para España! ¡Por su grandeza y para su grandeza! Se equivocan los que supongan otra cosa. No hay más que una nación: ¡España!”* (Juan Negrín, president del govern, 1938)

Paraula de conqueridor

- “Habitants d’aquesta colònia. Sàpigues que he vingut aquí per quedar-m’hi. Tinc la intenció d’envair-te i governar-te. T’ensenyaré la meva llengua, et submergiré en la meva cultura i t’alliçonaré sobre els meus usos i costums, perquè sens dubte són superiors als teus i els adoptaràs de bon grat. D’allà on vinc, en vindran més, centenars de milers, i els hauràs d’acollir i fer que sentin com al seu país, perquè també vindran per quedar-se. Explotarem aquesta terra, a tu i als teus, i ens emportarem tot allò que necessitem i més. Si fas teva la nostra causa, te’n deixarem una mica, però si mai ens desafies amb la teva llengua i el teu desig de llibertat, insolidari i foll, tingues clar que Déu i la raó estan amb nosaltres i t’esclafarem”.

Manual per entendre Espanya

- *Si Viva la muerte.*
- *Si al sol no puedes tumbarte, y tomar una copa en paz, decir que estás en Europa, no sirve de ná, no sirve de ná. (Una estrofa de la cançó: Canta y sé feliz).*
- *Que inventen ellos.*
- *Si ellos tienen ONU, nosotros UNO (en referència al Caudillo).*
- *Lo que le falta al español en altura, le sobra en la punta de la espada.*
- *Aguanta. Somos la cuarta potencia de Europa. España no es Uganda.*

Els Catalans, ciutadans de tercera

- Després de conformar una estructura autonòmica basada en *el cafè per a tothom*, entre les comunitats de règim comú i amb el tractament singular que reben les forals, amb el pas dels anys i manin les dretes o manin les esquerres, l'Estat espanyol ha donat per bo, de manera definitiva, que hi hagi **tres** categories de ciutadans:

Els de **primera**, que es queden el que generen

Els de **segona**, que sempre cobren i

Els de **tercera**, que sempre paguen

La solidaritat té límits

- En el model autonòmic vigent fins al 2008 la Generalitat disposava d'uns recursos entre un 4% i un 6% per sota de la mitjana de la resta d'autonomies, però en canvi pel seu nivell de renda pagava impostos **un 22% per sobre de la mitjana**, mentre que altres comunitats autònomes com Extremadura, tenien uns recursos un 24% per sobre de la mitjana, pagant impostos un 33% per sota de la mitjana.
- Aquets canvi de posicions, que provoca que les comunitats riques acabin tenint menys recursos per habitant que les pobres, no té lloc a cap altre país. La solidaritat interterritorial ha de tenir límits com en té la solidaritat entre persones. La societat **actual no acceptaria** que després de pagar els impostos, les persones amb més riquesa disposessin de menys ingressos que els individus amb menys renda.

Resultat del nou acord de finançament

1.450 milions d'euros
corresponents al
Fons de Competitivitat

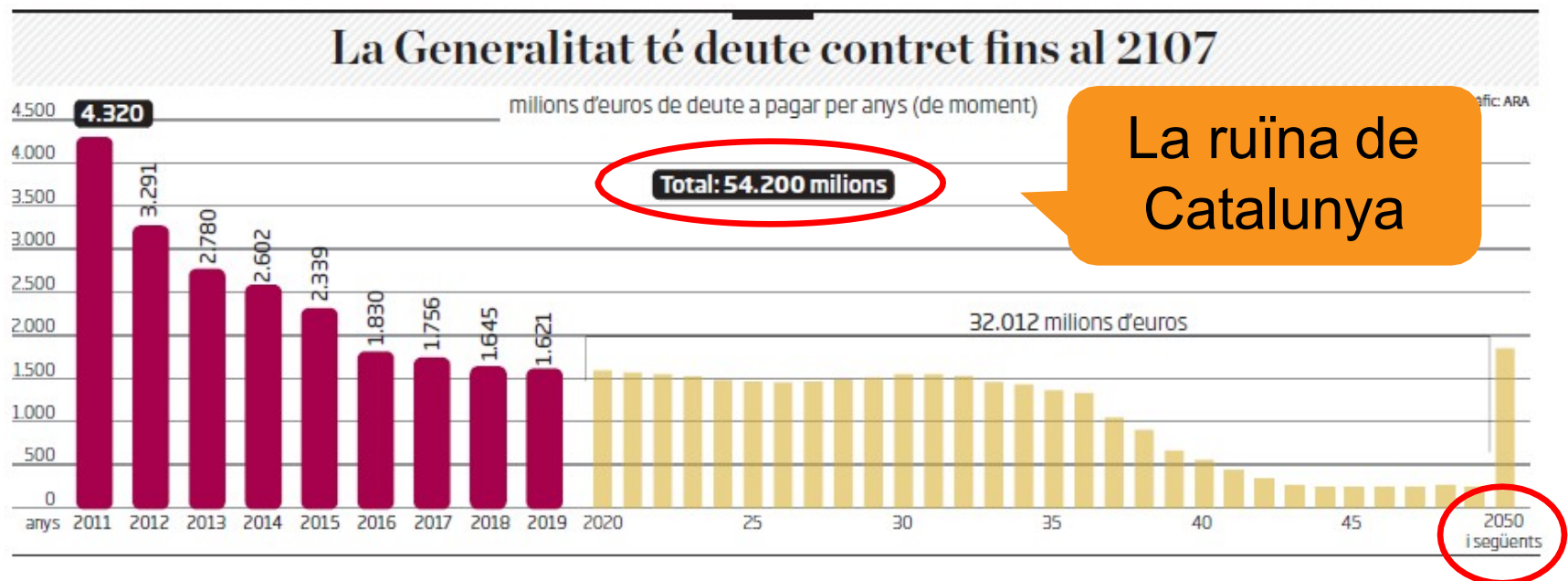
	Increment de diners que obtindrà la Generalitat amb el nou acord de finançament 2009	Dèficit fiscal de Catalunya	Dèficit públic de la Generalitat
Any 2008	0 M€	18.000 M€*	4.800 M€
Any 2009	2.151 M€	20.000 M€*	5.000 M€
Any 2010	2.643 M€ - 2.692 M€	??	8.350 M€
Any 2011	3.013 M€ - 3.196 M€	??	
Any 2012	3.687 M€ - 4.012 M€	??	

Això és
insostenible

Sort que van dir que teníem un nou acord de finançament “històric”

- Ens endeutem per no haver-nos d'enfrontar als nostres saquejadors. Demencial i covard.

La ruïna de Catalunya

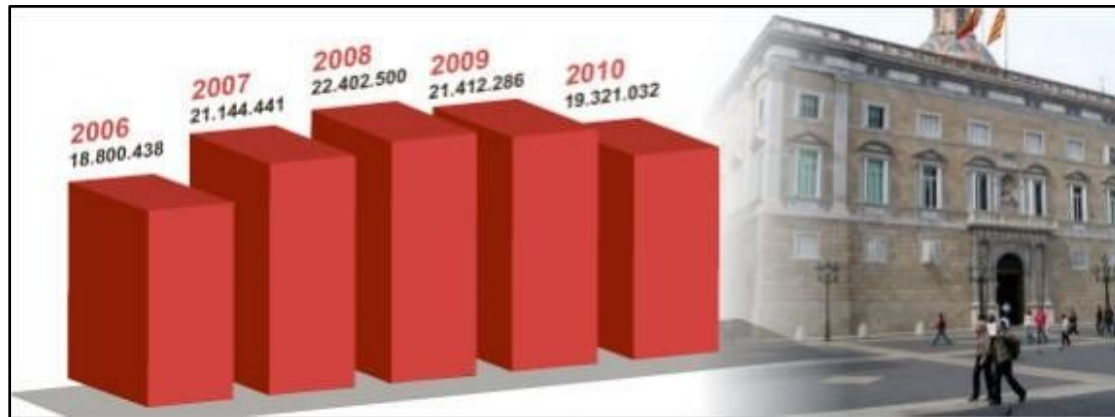
Madrid és la gran beneficiada del nou acord de finançament

- Un estudi de la Fundació d'Estudis d'Economia Aplicada, de la qual formen part les principals entitats financeres, afirma que la Comunitat de Madrid serà **la gran beneficiada** del nou model.
- Sobre una mitjana equivalent a 100, Madrid **pujarà** 14,2 punts (passarà dels 95,5 punts que tenia al 2007 als 109,7 actuals).
- Catalunya se situarà lleument per sobre la mitjana **102** ja que amb l'anterior sistema aquest any estaria de manera semblant en uns 99,6 punts.

Nou model de finançament: els diners se'n van i el sistema es queda

- El model de finançament pactat a voltes de l'estatut del govern espanyol amb el govern tripartit va ser **històric**.

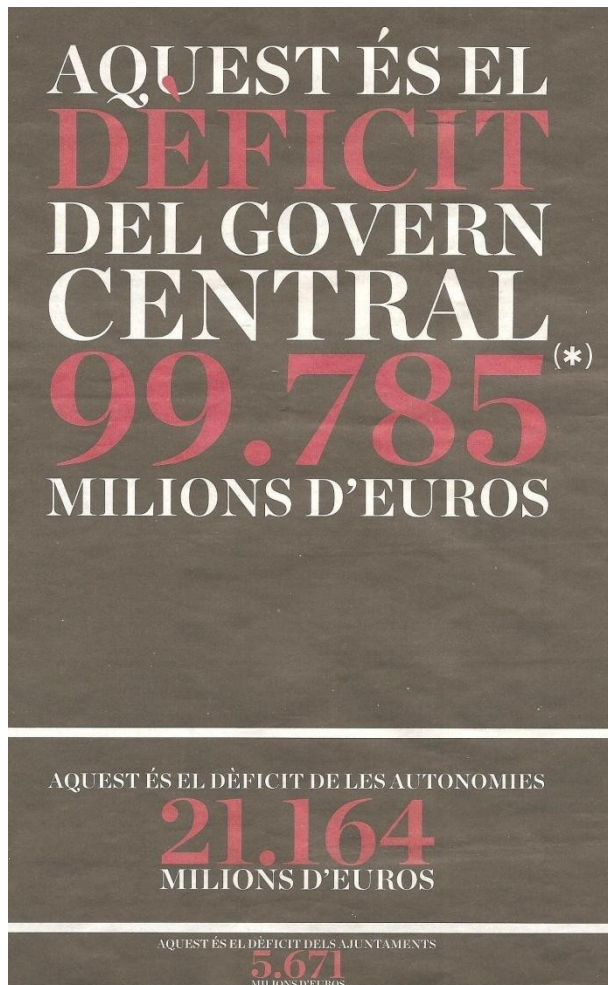
És el primer cop a la **història** que la Generalitat té menys diners que fa una any i menys que fa dos

Nou model de finançament: els diners se'n van i el sistema es queda

- L'increment d'ingressos de la Generalitat ha estat constant durant els darrers 29 anys, llevat del període 2007-2010.
 - És en aquests tres anys que la caixa de la Generalitat ha patit un autèntic trienni negre ja que es dona la circumstància –únic en 30 anys– que durant dos anys la Generalitat ha recaptat i ingressat menys que en els exercicis immediatament anteriors, **malgrat un flamant acord de finançament** que havia de sanejar les arques i el dèficit de les finances catalanes.
 - El nou model de finançament, lluny d'incrementar els recursos quan més falta fan –en època de vaques magres– **els perjudica**. El sistema de càlcul redistributiu està pensat en el conjunt estatal i no en les particulars necessitats de Catalunya.

On és el dèficit?

- Les vaques grasses van engreixar el govern autonòmic sense que el central s'aprimés gaire.
- I ara que són magres, ningú es vol estrènyer el cinturó.
- Si les autonomies surten cares, és per la nul·la voluntat de cedir poder dels que sempre l'han tingut.
- Si la part més gran correspon al govern central, per què s'acusa a les CCAA i en especial a Catalunya?

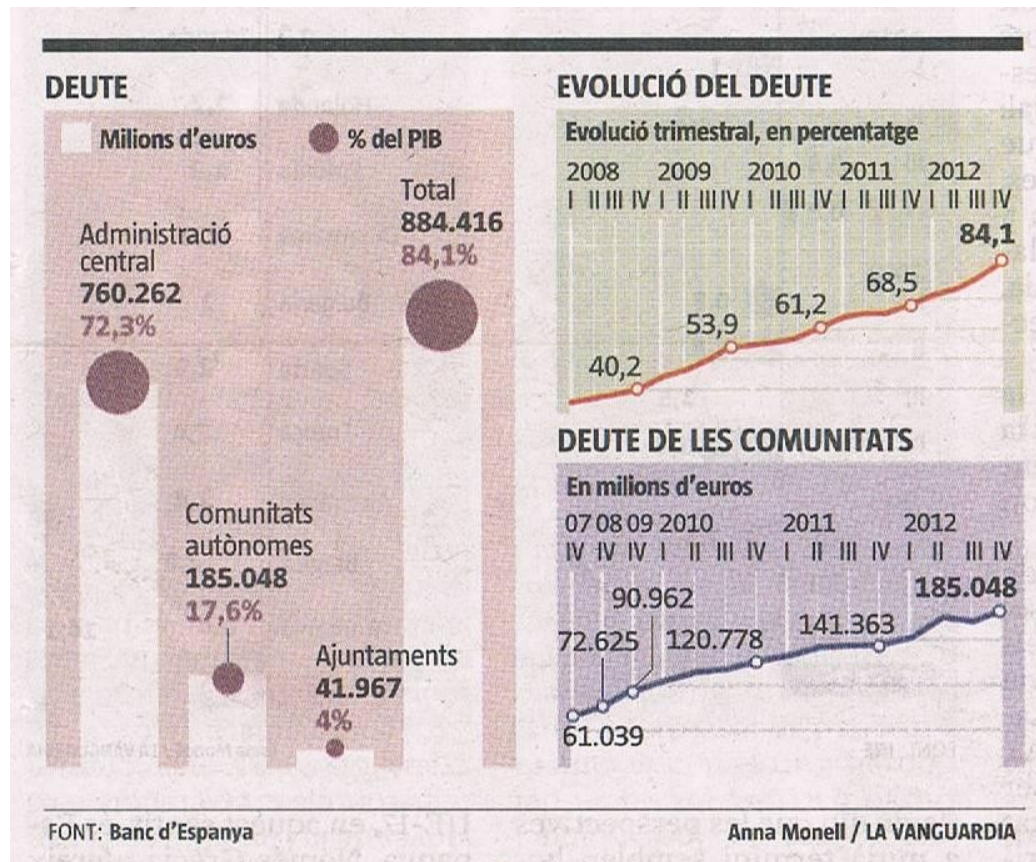
* Dades segons la liquidació del pressupost del 2009

Excuses per recentralitzar

- Segons dades del Banc d'Espanya, del 2008 al 2010 les autonomies han incrementat notablement l'endeutament: han passat d'un 5,8% del PIB al 10,2%. Cal recordar, però, que gestionen el 36% del total de la despesa pública espanyola, amb serveis com educació i sanitat, que tenen una dinàmica de creixement molt més expansiva que la majoria de serveis que li queden a l'Estat.
- En el mateix període, l'endeutament de l'Estat ha passat del 27,6% al 43,7% del PIB, gestionant només el 21% de la despesa pública si hi excloem la seguretat social.
- Per què, doncs, tota la culpa dels problemes financers sembla que deriva de les comunitats autònomes?

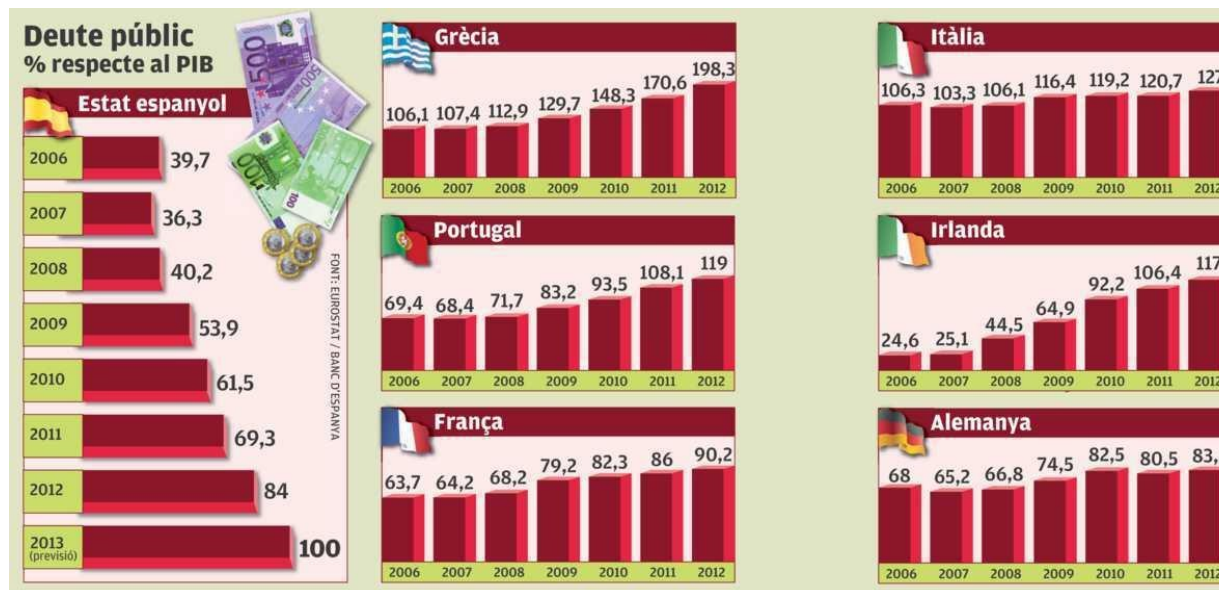
Espanya acumula un endeutament públic del 84,1%, el rècord màxim

Mai abans
l'Administració
pública
espanyola
havia tingut
un deute
tan gran
amb el seus
creditors

El sigil del deute espanyol

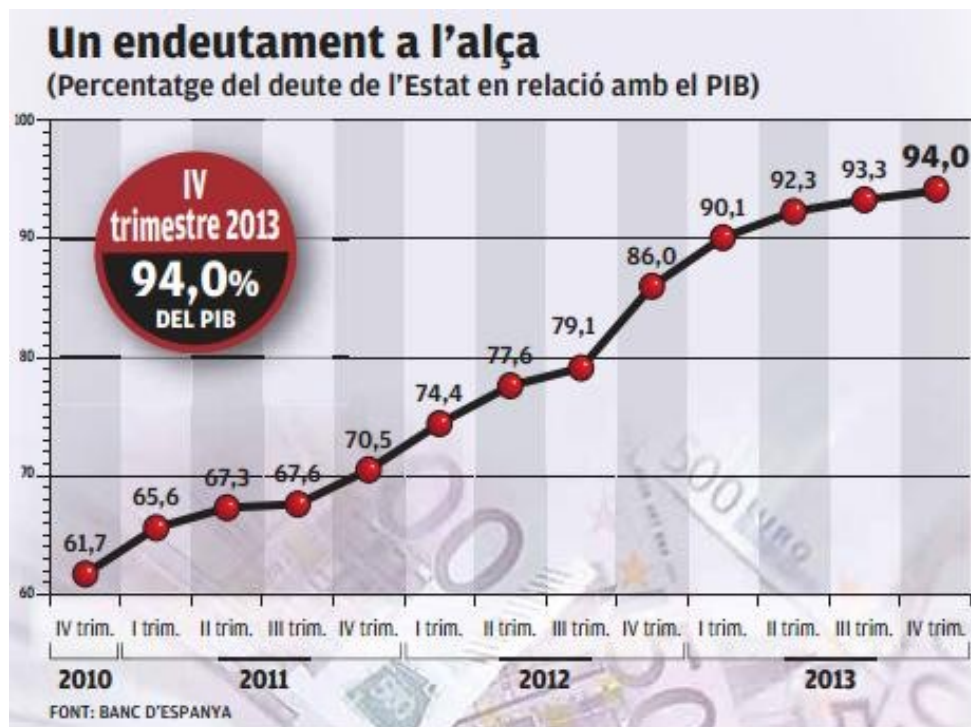
- El dèficit centra l'obsessió oficial mentre l'endeutament es triplica des del 2008 i ja s'acosta al 100% del PIB.

- Un estoc d'un bilió d'euros de passiu és insostenible si no es creix.

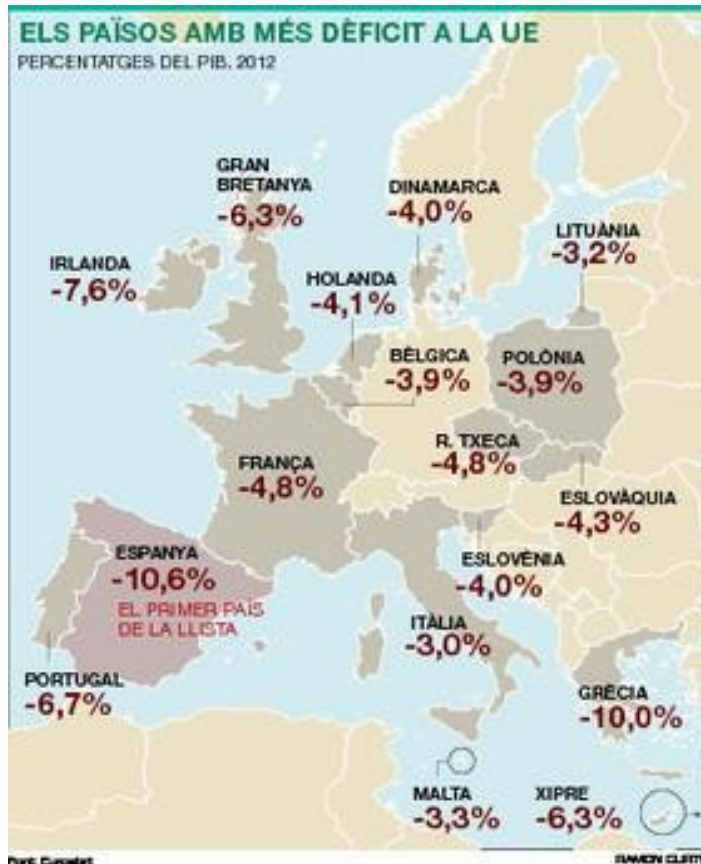
El deute públic assoleix un nou rècord amb la prima de risc en mínims del 2006

- L'endeutament de les administracions públiques s'eleva fins a 961.555 milions d'euros en el tancament del 2013.

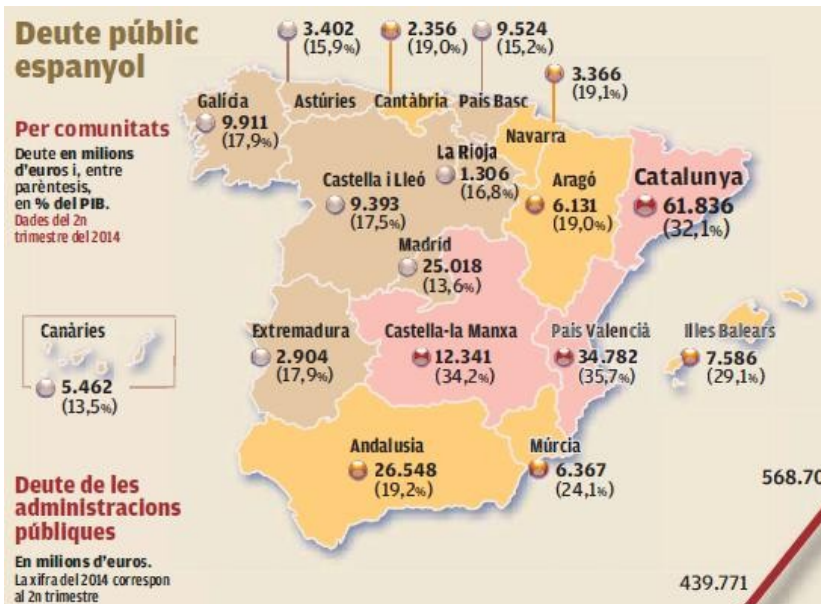
La xifra
continuarà
creixent
d'aquí al
2016

Espanya es el país més incomplidor de la UE

- El cost de salvar la banca eleva el dèficit públic espanyol al 10,6%.
- A causa del nou impuls del dèficit, el nivell de deute públic d'Espanya va augmentar fins a 883.873 milions, xifra que equival al 84,2% del PIB.
- Des de l'inici de la crisi el deute públic pràcticament s'ha duplicat a Espanya des dels 436.984 milions del 2008.

L'Estat ja deu 1 bilió d'euros

- Rècord, l'endeutament català puja a 61.836 milions d'euros al juny del 2014 el 32,1% del PIB català.
- Espanya hauria de destinar pràcticament tot el que produeix en només un any, a pagar els deutes amb els creditors.
- Estem amb l'aigua al coll.

1,012 bilions 98,9% del PIB el deute total de l'Estat espanyol
885.232 milions 86,4% del PIB el deute de l'Administració Central
228.234 milions 22,3% del PIB el deute de les Comunitats Autònomes
41.494 milions 4,1% del PIB el deute dels Ajuntaments

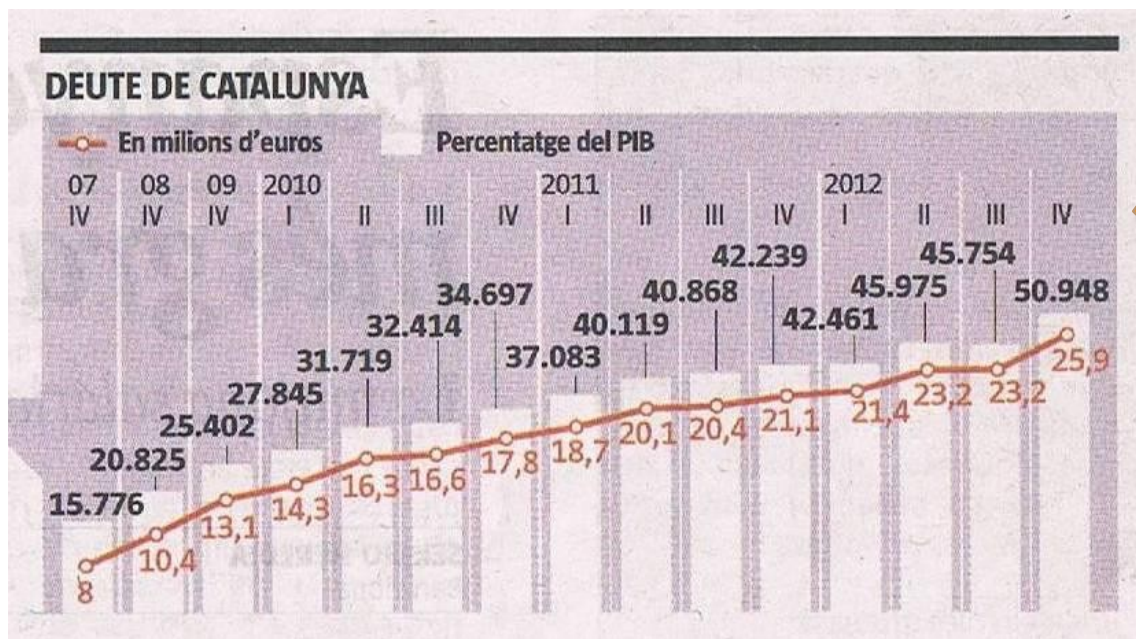

Més deute que pressupost

- L'endeutament de la Generalitat no para de créixer.

El deute de Catalunya no para de créixer

Així no podem
continuar.
Els catalans
ens estem
convertint en
ciutadans de
segona

Standard & Poor's confirma l'incessant espoli que pateix Catalunya

- Un país que no pot cobrar el que li deuen, és un país en fallida.
- El informe de S&P confirma que el problema de Catalunya és la dependència dels seu principal deutor, Espanya, un deutor que no paga el que deu, i això aboca Catalunya al pou dels bons porqueria.
- El mateix informe, S&P, destaca la fortalesa econòmica de Navarra i Euskadi.
- Catalunya s'enfonsa per **l'espoli que pateix de 16.000 milions d'euros**.

Resum: o independència econòmica o el pou.

El gran forat autonòmic català

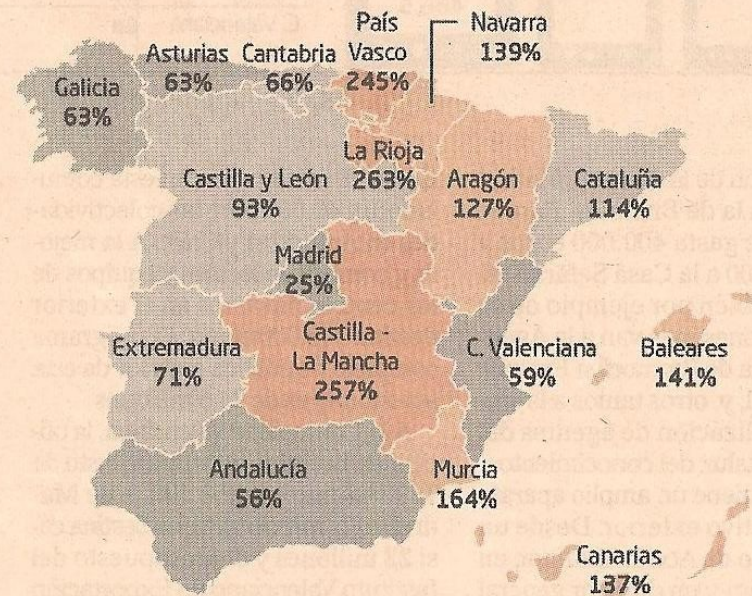

El endeudamiento de las CCAA

VARIACIÓN EN PORCENTAJE ENTRE 2005 Y 2010

Datos hasta
el 2º trim.

0-65 66-120 121-200 Más de 200

DEUDA POR HABITANTE

En euros.

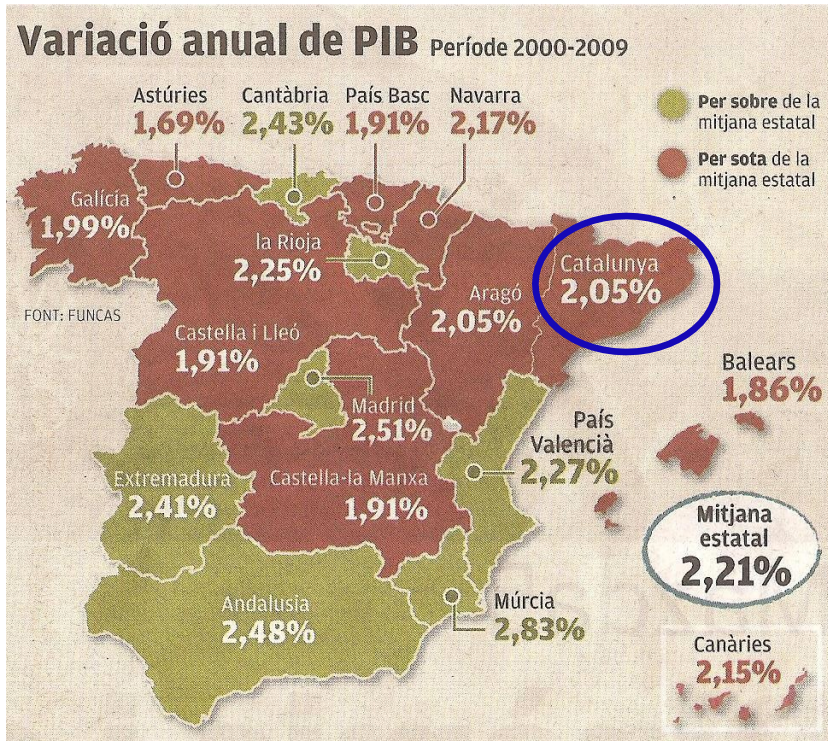

FUENTE: Banco de España

Volanda Clemente / EL MUNDO

El deute
per càpita
de cada
català ja
arriba als
4.000 €

Resultat de l'efecte del dèficit fiscal 2000-2009

- Les dades no enganyen i Catalunya queda molt endarrerida.
- El PIB català augmenta **per sota de la mitjana estatal** en l'última dècada, segons l'estudi *Balanç Econòmic Regional 2000-2009* que ha elaborat la Fundació de les Caixes d'Estalvi (Funcas).

El dinamisme de les nostres empreses confereix a l'economia catalana la característica de motor econòmic dintre de l'Estat espanyol, però això no es trasllada a la realitat i a les estadístiques

Anem de mal en pitjor

La solvencia de las autonomías

LISTA ORDENADA DE PEOR A MEJOR CALIFICACIÓN, SEGÚN MOODY'S

CC.AA.	AGENCIAS DE RATING					
	Moody's		Standard & Poor's		Fitch	
	Largo plazo Perspectiva		Largo plazo Perspectiva		Largo plazo Perspectiva	
Catalunya	A3	Negativa	A+	Negativa	A	Negativa
Valencia	A2	Negativa	A+	Negativa	A	Negativa
Castilla-La Mancha	A2	Negativa			AA-	Negativa
Murcia	A1	Negativa			AA-	Negativa
Andalucía	Aa2	Negativa	AA-	Negativa	AA-	Negativa
Castilla y León	Aa2	Negativa				
Extremadura	Aa2	Negativa				
Galicia	Aa2	Negativa	AA-	Negativa		
Madrid	Aa2	Negativa	AA	Negativa	AA	Negativa
País Vasco	Aa1	Negativa	AA+	Negativa	AA+	Negativa
Baleares			A+	Negativa		
Canarias			AA-	Negativa	AA-	Negativa
Aragón			AA	Negativa		
Navarra			AA+	Negativa		
Asturias					AA	Negativa
Cantabria					AA	Negativa
ESPAÑA	Aa2	Negativa	AA	Negativa	AA+	Negativa

Fuente: Moody's, Standard & Poor's y Fitch

- Catalunya es la pitjor situada de totes les comunitats autònomes.
- L'agencia de classificació Moody's va rebaixar la solvència de quatre CCAA, Catalunya, Castella la Manxa Múrcia i València.
- La reducció del ràting d'Espanya arrastra a la baixa a la ciutat de Barcelona.

El deute de Madrid multiplica per sis el de Barcelona

- Del deute dels municipis un 17% s'atribueix a l'Ajuntament de Madrid amb un endeutament de 7.358 milions d'euros.
- El deute de Madrid és més de **sis vegades superior** al deute de Barcelona (1.115 milions) i més de set vegades el de València (1.041 milions).
- Li segueixen Saragossa (948 milions) i Màlaga (749 milions).
- Curiós, **ningú es queixa** del deute de Madrid !!!

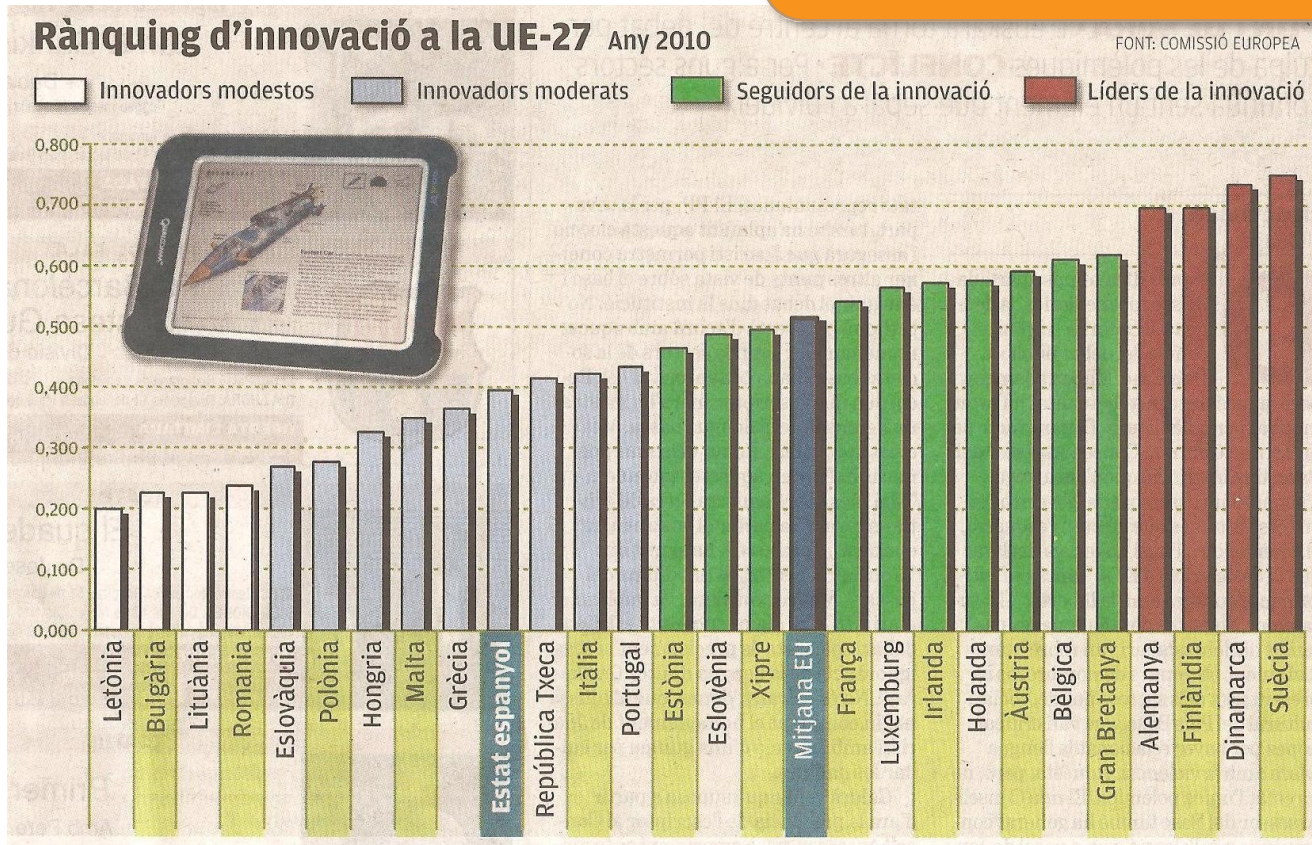
Els joves aturats superen per primer cop els que treballen

- Ja són més els joves aturats que els que treballen, a l'estat espanyol, el 50,5% dels menors de 25 anys, segons Eurostat.
- L'atur de la zona euro ha batut tots els rècords, creixent per desè mes consecutiu i disparant-se fins al sostre del 10,8%, aquest febrer.
- La **culpa la té** especialment l'estat espanyol, que amb el 23,6% de desocupats és la responsable de la meitat dels llocs de feina que es destrueixen i perd fins i tot en la lliga dels rescatats Grècia (21%), Portugal (15%) i Irlanda (14,7%).
- La CE alerta que “alguna cosa no funciona” en l'economia espanyola.

Un altre suspens

Només Romania i Malta tenen menys investigadors i doctorats que l'Estat espanyol

La innovació és el camí principal per crear ocupació

Una pregunta

A qui pertanyen els impostos dels catalans?

- El resultat de l'actual sistema és qüestionable

Crea diferències de recursos que són difícilment justificables per diferències de necessitat.

¿Per què **un ric** que visqui en una comunitat autònoma pobra ha de tenir dret a més prestacions, de mitjana, que **un pobre** que visqui en una regió rica?

(Font: Funcas. Ignacio Zubiri, catedràtic d'Hisenda Universitat del País Basc. El Periódico, Política 23.06.2009)

Una realitat

A qui pertanyen els impostos dels catalans?

- La pobresa a Catalunya

La Creu Roja distribuirà **3.801 tones** de menjar a Catalunya, procedent del Programa d'Aliments dels excedents de la UE.

Sembla que la UE ha comptabilitzat **86.700** persones en “situació de vulnerabilitat”, és a dir, que **passen** gana, a Catalunya.

La UE defineix el llindar pobresa com el 60% de la renda mitjana del país. A Catalunya són 7.470 euros anuals (Arrels Fundació 6.11.2008)

Un fet

A qui pertanyen els impostos dels catalans?

■ La pobresa a Catalunya

Es consideren pobres aquelles persones que conviuen en una llar amb una renda equivalent disponible al 60% de la renda mitjana.

Segons això la taxa de pobresa a Catalunya l'any 2000 era d'un 18,6% es a dir **1.181.700 persones** (5.850 euros/any).

Hi ha més pobres a Catalunya que habitants té Extremadura.
(Font: *La Vanguardia. Opinión. Carlos Sentis 24.07.2009*).

La relació econòmica Catalunya - Espanya s'ha capgirat

- L'estat espanyol fa anys que **va trencar** el pacte no escrit de la transició segons el qual Barcelona seria la capital econòmica i Madrid, la política.

Les dades de l'administració general de l'estat posen de manifest tres circumstàncies que delaten el trencament del pacte.

Renda bruta de les llars per habitant

(diners i espècies, a preus constants)

Estat espanyol=100

	any 2000	any 2008	variació
Catalunya	110,0	102,3	-7,7
País Valencià	94,9	90,1	-4,8
Illes Balears	111,5	98,4	-13,1
C. de Madrid	118,3	117,7	-0,6

El concepte de progressivitat en la solidaritat interterritorial s'esvaeix en el cas dels Països Catalans, els territoris que han perdut més renda per habitant al període 2000-2008. Per contra, Madrid, que suposadament pateix una gran espoliació fiscal, manté pràcticament intacte el seu índex, 15 punts superior a Catalunya, 19 més que les Illes i 27 més que el País Valencià.

Cada any
pitjor !!!

La relació econòmica

Catalunya - Espanya s'ha capgirat (i 2)

- En primer lloc, l'any 1980, el PIB *per capita* de Catalunya era 9 punts superior al de Madrid; i el 2006, era la comunitat madrilenya la que avantatjava Catalunya de 18 punts.
- En segon lloc, a principi dels 80, tots dos territoris tenien un nombre semblant de seus de grans empreses, mentre que avui Madrid en té el triple que Catalunya.
- I finalment, Madrid s'ha mantingut des d'aleshores en el doble de Catalunya quan el pes de l'administració pública des de l'any 1980.

El declivi industrial de Catalunya

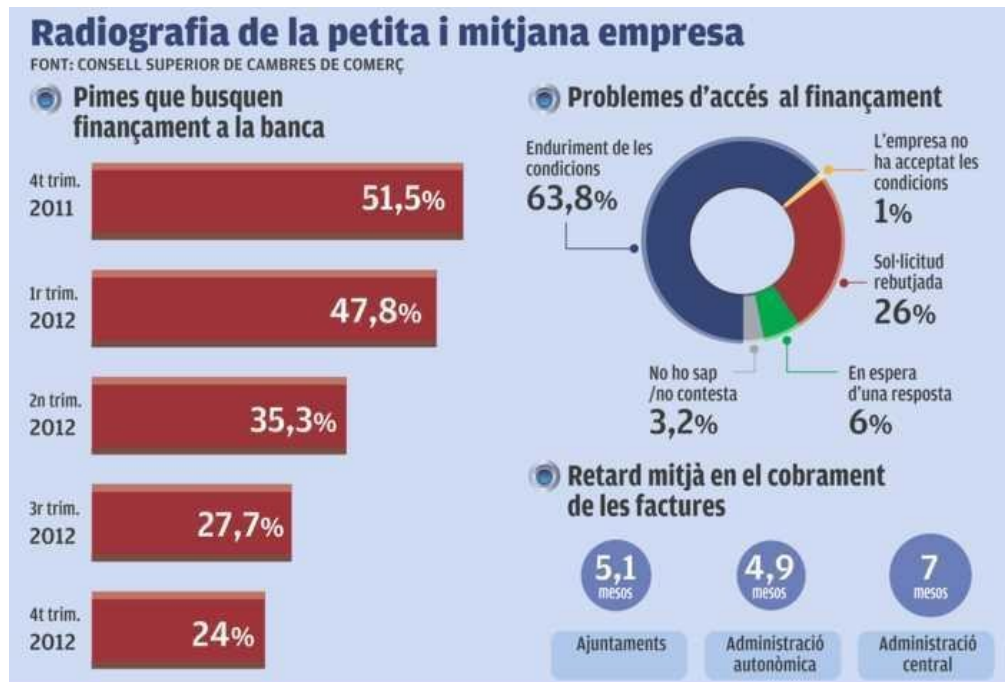

- El 1999 a Catalunya hi havia prop de 55.000 empreses industrials, que representaven el **24%** del total de la indústria de l'Estat espanyol.
- Deu any després, la indústria catalana representa poc més del **20%** del conjunt d'empreses industrials de l'Estat.
- Durant el període 1999-2009, han **desaparegut** a Catalunya 9.100 empreses industrials pel tancament i deslocalització.
- La Comunitat de Madrid ha vist **créixer** la seva indústria durant el mateix període en més de 650 empreses, xifra que suposa un increment del 3%.

L'aixeta, ben tancada

- Conscients de la dificultat que se'l concedeixi un préstec, només una de cada quatre pimes s'adreça a la banca per finançar-se.

- La meitat dels empresaris han d'aportar garanties personals per obtenir un crèdit.

Insolvències rècord

- Catalunya lidera els processos i el sector de la construcció concentra el 31% dels expedients.

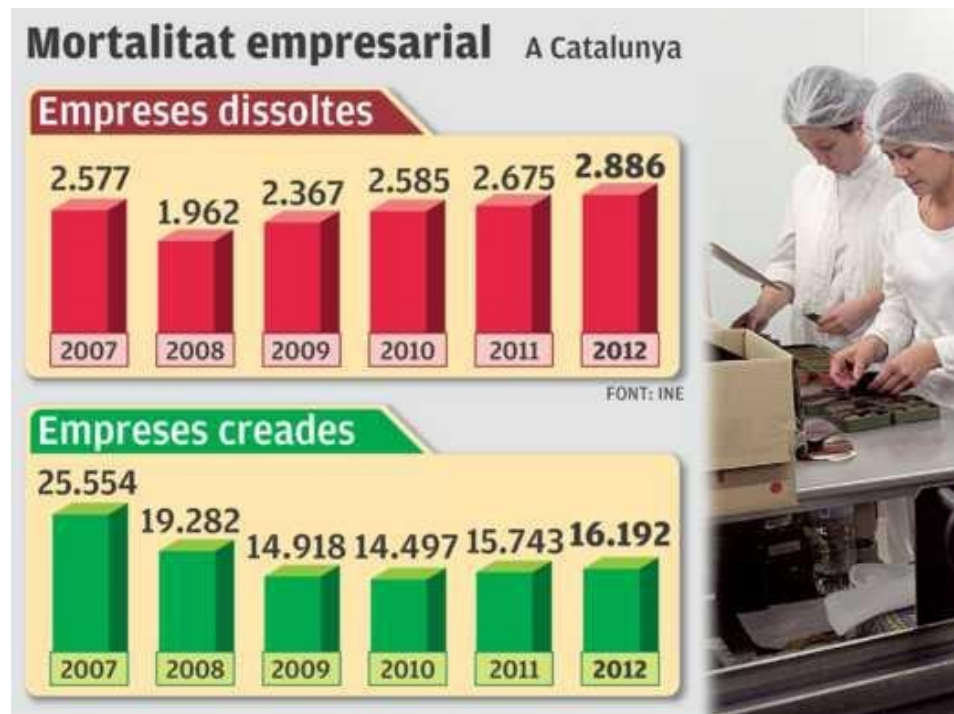
Els concursos de creditors s'acceleren l'últim trimestre

- La caiguda de l'economia fa augmentar el nombre d'empreses que busquen empara judicial per reestructurar els seus deutes.
- Pimes i el sector de la construcció, les que més recorren a aquests processos durant el 2012.

La mortalitat d'empreses es dispara gairebé un 9% a Catalunya

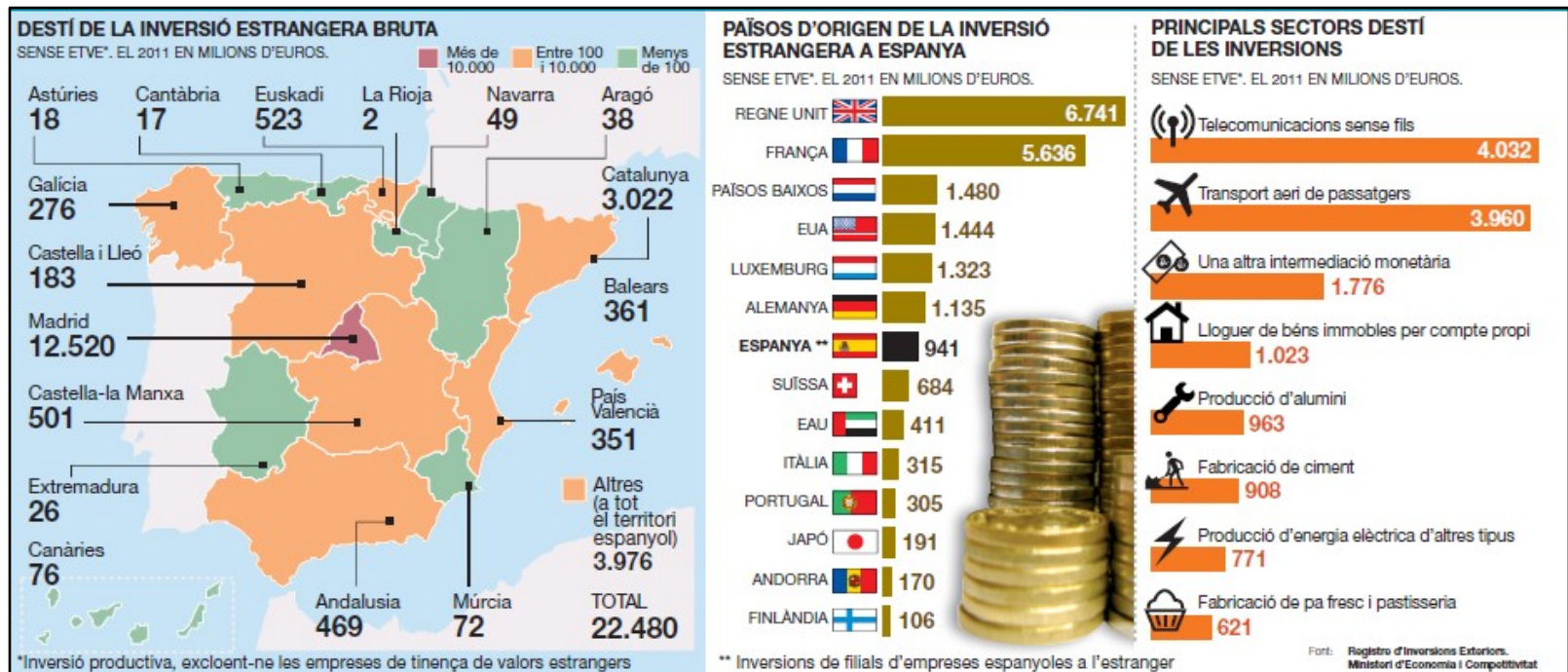
- S'han dissolt 2.886 companyies, la xifra més alta de la crisi.

- L'atonía del mercat laboral fa pujar un 3,5% la creació de noves societats mercantils.

Madrid atrau quatre vegades més inversió estrangera que Catalunya

- La comunitat madrilenya va acaparar el 2011 el 55% del capital destinat per empreses d'altres països.

Un miler d'empreses canvien en tres anys Catalunya per Madrid

- 1.060 empreses han traslladat la seva seu social de Catalunya a Madrid des de el 2010.
- El govern de Madrid presumeix de tenir impostos més baixos i polítiques liberals per competir amb altres comunitats.
- Madrid no fa pagar impostos com el de patrimoni o el de successions, bonificat al 99%, i té tipus més baixos d'IRPF.
- Des de Catalunya hi ha hagut diverses pujades d'impostos, que tenen unes conseqüències en les grans fortunes i les empreses, que són les que tenen capacitat de decidir canviar de seu.

La gran centrifugadora

- Al país veí, no només espolien sense contemplacions les colònies (bàsicament els Països Catalans en la dimensió que els uneix més!), sinó que, a més, els agrada fer-se els pinxos.
- És així com el conseller d'Economia de la Comunitat Autònoma de Madrid, fa uns dies, es va permetre fer una roda de premsa per vantrar-se de la gran quantitat d'empreses que han traslladat la seva seu a Madrid, en particular, el miler que ho ha fet des de Catalunya d'ençà del 2010.
- Perquè una anàlisi semblant no és simplement esbiaixada, és que és molt radicalment falsa.

La gran centrifugadora (i 2)

- En realitat, les dades que ens va oferir el conseller madrileny no són sinó la demostració empírica del fet prou conegut que l'única Espanya que s'ha demostrat possible (i per això volem marxar) és una immensa màquina centrifugadora del poder polític i econòmic.
- És la demostració palmària de com l'Estat aboca ingents quantitats de recursos a la capital, amb execucions pressupostàries en infraestructures que superen reiteradament el 100%, generant un marc adequat a les empreses, i de com l'estalvi d'aquests ingents recursos permet a la Comunitat Autònoma (tot s'ha de dir, com al País Basc i a Navarra) oferir unes condicions de *dumping* fiscal que rebenten qualsevol competència procedent de la perifèria.

Madrid, més rendible que Catalunya

- Segons el Registre d'Economistes Assessors Fiscals, una renda de 110.000 euros pagaria d'IRPF a Catalunya gairebé 190 euros més que a Madrid. Així mateix, una de 600.000 euros pagaria 18.500 euros més que a la comunitat madrilenya.
 - Sobre l'impost de patrimoni, un patrimoni de 800.000 euros pagaria a Catalunya 780 euros més que Madrid, i un de 15 milions abonaria gairebé 300.000 euros més que a la comunitat castellana.
- D'altra banda, una donació de 800.000 euros pagaria a Catalunya 56.000 euros, és a dir, 54.000 euros més que a Madrid.
- **Es tracta d'una qüestió d'impostos.**

Resultat: una vergonya

- Que encara no tinguem acabada la xarxa de metro de Barcelona, que no tinguem un tren (només mig) d'alta velocitat en el nostre territori (quan a d'altres països ja fa dècades que aquests trens hi circulen), que les xarxes de fibra òptica no arribin a la major part del país, que només puguem conduir des de la nostra capital cap a Europa per una sola autopista que es col·lapsa quan venen quatre turistes i per una carretera nacional que es col·lapsa encara que no hi hagi turistes, que encara haguem de canviar de via cada cop que els nostres trens han de passar per França o que no tinguem infraestructures per a que les nostres empreses puguin dedicar-se a la investigació i desenvolupament als mateixos nivells que les dels altres països, **és una vergonya**.
- Impedeix que el nostre potencial de creixement econòmic es realitzi.

El Govern vendrà 26 edificis

- La Generalitat que cobrarà 450 milions, amplia fins el 31 de gener el termini per tancar la operació.
- Entre els edificis adjudicats hi ha la seu de la conselleria d'Ensenyament a la Via Augusta (per 52 milions), la d'Agricultura a la Gran Via (27 milions), l'antiga seu de Treball al carrer Sepúlveda (148 milions) i la seu de la Borsa de Barcelona, al passeig de Gràcia (57,4 milions).
- Abans l'executiu català **prefereix retallar** el 10% el sou als seus funcionaris que, organitzar un gest de desobediència fiscal, i que, prefereix que **s'evapori** el patrimoni dels immobles de titularitat pública en favor de les elits madrilenyes, abans de defensar-lo. (*Hèctor López Bofill*).

En plena “operació sortida”

- La Generalitat ja ha venut 21 immobles per un import de 331 milions des del 2012, i ara en posa 13 més a subhasta.

Els recursos obtinguts per la venda d'immobles de la Generalitat			
Relació d'immobles venuts:			
Any 2012			
Adreça	Localitat	Data d'escriptura	Import escripturat
Josep Tarradellas, 2-6	Barcelona	30-03-2012	52.000.000 euros
Muntaner, 221	Barcelona	30-05-2012	2.550.000 euros
Dr. Roux, 80-86	Barcelona	29-06-2012	14.500.000 euros
Import total			69.050.000 euros
Any 2013			
Adreça	Localitat	Data d'escriptura	Import escripturat
Fontanella, 6-8	Barcelona	08-02-2013	29.975.095 euros
Via Augusta, 202-226	Barcelona	28-06-2013	42.703.623 euros
Gran Via, 612-612	Barcelona	28-06-2013	21.863.356 euros
Via Laietana, 58-60-62	Barcelona	28-06-2013	17.213.031 euros
Pau Claris, 158-160	Barcelona	28-06-2013	13.654.641 euros
Aragó, 244-248	Barcelona	28-06-2013	16.816.849 euros
Pl. Pere Corominas, 1	Barcelona	28-06-2013	3.107.610 euros
Puigxoriguer, 11-13	Barcelona	28-06-2013	2.864.488 euros
Carrera, 12-22	Barcelona	28-06-2013	14.213.073 euros
Dr. Joaquim Pou, 8	Barcelona	28-06-2013	1.809.773 euros
Portal Sta. Madrona, 6-8	Barcelona	28-06-2013	6.851.827 euros
Roger de Flor, 62-68	Barcelona	28-06-2013	7.592.924 euros
Av. Paral·lel, 71-73	Barcelona	11-07-2013	7.901.634 euros
Aragó, 330-332	Barcelona	11-07-2013	15.407.171 euros
Import total			196.975.095 euros
Any 2014 (fins febrer)			
Adreça	Localitat	Data d'escriptura	Import escripturat
Pg. Pujades, 11-13	Barcelona	26-02-2014	14.061.700 euros
Rambla de Catalunya, 19-21	Barcelona	28-02-2014	23.207.000 euros
Via Laietana, 69	Barcelona	pendent de formalització	11.918.829 euros
Av. Diagonal, 523-525	Barcelona	pendent de formalització	16.425.000 euros
Import total			65.612.529 euros

FONT: GENERALITAT DE CATALUNYA

- Enguany vol recaptar 864 milions més, però en molts casos després es queda l'edifici pagant lloguer.
- Això és el resultat de la delicada situació dels comptes de l'administració catalana.

Jo ja en tinc ben bé prou

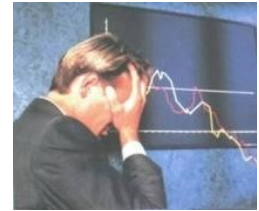
- Jo ja en tinc ben bé prou: tiro el barret al foc. Tot té un límit, i passar-lo vol dir perdre's per sempre.
- Si la crisi té alguna gràcia és que ha posat encara més de manifest que **Espanya ens deu diners i ens enganya.**
- A Catalunya paguem més i rebem menys: no hi ha ningú de bona fe que pugui dir que no és veritat.
- Per culpa d'aquets robatori, **que els qui ens governen toleren sense dir prou**, els meus pares no tindran ajudes a la dependència i els meus fills no tindran ordinadors a l'escola i, a més, potser hi passaran fred.

Jo ja no puc més i me'n vull anar

- Per molt que treballi i que m'esforci, per moltes bones idees que tingui i que porti a la pràctica, en definitiva, per molt que m'hi deixi la pell i el cervell, sempre aniré escanyada i **mai no obtindré el que em correspon**.
- Diuen **mentides** sobre nosaltres, ens insulten, se'n burlen: si és contra Catalunya i el català, tot s'hi val.
- Ens anem aprimant i deprimint.
- Jo ja no puc més i **me'n vull anar**, i com jo hi ha molta gent, cada vegada més i més diversa, que també vol marxar. Jo els vull veure tots drets, a punt.

Caldrà exigir comptes als responsables del desastre

- Espanya tindrà molts problemes per sortir de la crisi, i un dels motius serà el dels **malbaratament de diner públic** efectuat amb arguments polítics, i no econòmics.
- Aznar i Zapatero han preferit invertir en projectes que donessin vots i cohesionessin la “*nación*”, més que no pas en altres que tinguessin efectes multiplicadors sobre l’economia. L’exemple més clamorós és Catalunya, on l’Estat porta dècades d’incúria i abandó.
- Si una part dels 50.000 milions de l’AVE s’haguessin invertit e millorar les infraestructures catalanes (autopistes, carreteres, línia de tren de mercaderies a França, port, aeroport, etc.) avui Catalunya seria l’Holanda del sud i la locomotora d’Espanya per sortir de la crisi. **No ha estat així.**

Ofensiva en tota regla contra Catalunya

- Resulta, doncs, evident que quan es desmunta aquella petulància de **nou ric** (els nostres bancs són els més sans del món, som la 8ª potència mundial o hem superat Itàlia i ara anem a passar davant de França) ni hi ha cap acte de contrició ni propòsit d'esmena en relació a **Catalunya**, l'únic territori que sense discriminació ni maltractament podria **aportar dinamisme** de cara a la necessària recuperació.
- Ans al contrari, s'ha optat per unànime consens que, a fi d'amagar i camuflar **el clamorós fracàs del capitalisme madrileny**, s'ha de trobar un culpable que s'anomeni el model autonòmic, però què, el capdavall, només vol dir Catalunya, com sempre la diana preferida dels qui, des de dretes i esquerres, necessiten una hostilitat que els aglutini.

Ofensiva en tota regla contra Catalunya (i 2)

- Ningú no reclamarà que siguin suprimits els Ministeris i organismes centrals que dupliquin despeses i tràmits.
- Ni que es dicti una Llei de Dependència amb invasió de les competències autonòmiques i, a sobre, es centrifugui la despesa.
- Ni que la sanitat de Catalunya tingui els 1.600 euros/any que s'adjudiquen a la resta de l'Estat, en lloc del 1.200 euros/any d'aquí.
- Ni la pèssima dotació d'infraestructures o de serveis (autovies sense peatge, ports, ferrocarrils, aeroport en mans del tàndem AENA – IBÈRIA, etc.).

A què esperem, doncs?

- Si fóssiu el president de IBM, General Motors o Coca-Cola, i el resultat de l'exercici 2010 fos una pèrdua de 7.800 milions d'euros, que s'acumula a un deute tres o quatre cops superior, tindríeu motius per estar molt preocupats.
- Si un dia, revisant una vella relació comercial amb un soci, el director general us presentés la notícia bomba de que la susdita relació **té un balanç anual negatiu** de 20.000 milions, que faríeu?
 1. **Destinar** immediatament el gruix d'energies a segellar aquesta via d'aigua, recuperant la pèrdua dels 20.000 milions d'euros.
 2. **Acomiadar** el director general i tot el seu equip per haver perdut 20.000 milions anuals durant una pila d'anys.

Catalunya en el llibre Guinness

- Catalunya va camí d'entrar al llibre Guinness dels rècords. És l'autonomia que més paga de les disset, almenys en deu capítols.
 1. **L'IRPF.** L'impost de la renda assoleix a Catalunya el 56%, el més alt d'Espanya i també d'Europa, compartint sostre fiscal amb Suècia, encara que sense els serveis escandinaus.
 2. **La gasolina.** El cèntim sanitari ha passat a ser 4,8 cèntims, amb la qual cosa els catalans paguem més que qualsevol altra autonomia per contribuir a finançar la sanitat.
 3. **L'aigua.** Els catalans tenen l'aigua més cara, amb pujades del 8,5% del cànon el 2011, que aquest any ha passat a ser un 3% en l'anomenat servei bàsic i un 12% en l'excessiu.

Catalunya en el llibre Guinness (2)

4. **El transport públic.** El metro o l'autobús són més cars a Catalunya que a qualsevol altre territori d'Espanya (el bitllet és més car que a París o Nova York).
5. **Les autopistes.** El peatge de les autopistes (a Catalunya una autopista sense peatge és un oxímoron) són els més elevats de l'Estat. I continuen pujant per sobre de la mitjana).
6. **Els medicaments.** La taxa de l'euro per recepta és una mesura única. El Govern considera que el copagament és un acte de responsabilitat i el Govern d'Espanya presumeix que ells no l'aplicaran mai, com si fos injust.

Catalunya en el llibre Guinness (3)

7. **La Justícia.** La taxa sobre actes jurídics només s'aplica a Catalunya. Grava els litigis amb 60, 90 o 120 euros.
8. **Les hipoteques.** El Govern aplica un gravamen del 1,5% sobre el valor concedit pel banc, mig punt més que a les altres autonomies.
9. **Les transmissions de patrimoni.** La Generalitat grava la compravenda d'habitatges de segona mà un 8%, la resta de comunitats només un 7%.
10. **Els hotels.** Els que s'allotgin en hotels catalans pagaran una taxa turística d'entre 2,5 i 0,5 euros per nit amb un màxim de set nits.

Catalunya en el llibre Guinness (i 4)

- *The Washington Post* va publicar el mes passat un article en el qual posava a Catalunya com a exemple de territori amb una fiscalitat **insuportable**.
- Pot ser que és preocupin més a la capital del Estats Units que a Madrid?

Es pot estirar més la corda?

Resultat: Una injustícia

- La injustícia de veure com es posa en risc el nivell assistencial d'un dels millors sistemes de sanitat del món per culpa d'Espanya.
- La injustícia de veure com cal retardar el pagament de sous dels servidors públics per culpa dels incompliments espanyols.
- La injustícia de veure com cal retardar el pagament a proveïdors que han fet la feina, per culpa de la poca importància que alguns governants espanyols donen a la paraula donada.
- La injustícia de veure com dia sí dia també es posa en perill l'existència del país, i s'atempta contra el nostre sistema d'ensenyament per fer impossible que Catalunya sigui un sol poble ja que ens volen febles, dividits, trencats...

Resultat: Catalunya s'enfonsa

- L'IRR (índex de renda regional en poder de compra per habitant) mitjà per al conjunt de l'Estat és de 100.

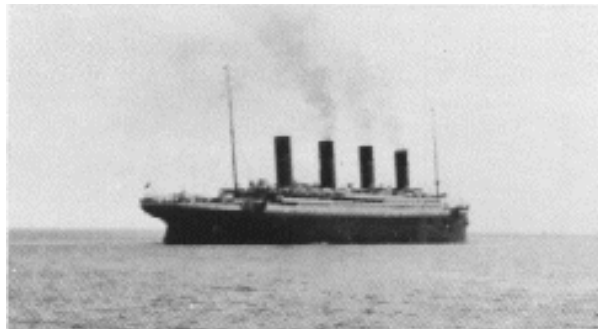
L'any 2000, Catalunya tenia un IRR de 118; en canvi, l'any 2008, l'IRR va ser de 109. En els darrers 8 anys, **el nivell** de vida dels catalans s'ha reduït un **7,5%** en relació a la mitjana espanyola.

(Font: La inversión pública estatal en las balanzas fiscales regionales. Papeles de Economía Española. Enero 2009. AVUI 14.05.2009)

- El Global Information Technology Report, que mesura l'activitat innovadora de la UE, diu que ens els últims **10** anys Catalunya ha passat, de la **segona** posició a la **quarta** darrera de Madrid, Euskadi i Navarra, precisament la comunitat on el govern ha abocat més recursos i les dues que disposen de concert.

Resultat: Catalunya s'enfonsa (i 2)

- La **renda dels catalans** cau després de “***l'anivellament solidari***” baixa de la posició 3 a la 11, per sota de Melilla.
- Cau **sis** posicions al món entre 2003-2006 en l'Índex de Competitivitat el *IMD World Competitiveness Yearbook* publicat a Suïssa.
- Cau en l'Índex de Desenvolupament Humà de les Nacions Unides entre el 2000 i el 2007 de la **posició 14 a la 18**, mentre Espanya puja de la 21 a la 13.

Resum

Aquest dèficit fiscal pot col·lapsar les bases de **l'Estat de benestar** a Catalunya, és a dir, la sanitat, l'ensenyament, les infraestructures i les polítiques de suport als sectors socials més dèbils

El dèficit fiscal ha començat a limitar seriosament el creixement econòmic català

Li convé a Catalunya
pertànyer a Espanya?

Recollint signatures contra (l'Estatut de) Catalunya

Preguntes sobre el dèficit fiscal

- Perquè les transferències de recursos deixen els ciutadans de Catalunya amb **una renda per càpita per sota** de la dels ciutadans de comunitats que són perceptores netes del fons de compensació interterritorial?
- Quines són les raons dels que defensen la pervivència d'un model que deixa els **solidaris** per sota dels que reben la solidaritat?
- Perquè no s'inverteix seguin la **lògica** econòmica?

No creieu que Catalunya ja ha aportat prou esforç, suor i diners al desenvolupament i a la modernització de l'Estat espanyol?

Preguntes sobre el dèficit fiscal (i 2)

- Fins quan **suportarem** pagar en impostos un **40%** del nostre PIB?
- Fins quan suportarem rebre un irrisori **30%** del nostre PIB en despesa i inversió públiques?
- Haurem d'esperar doncs, que hi hagi **més** precarietat laboral?
- Més retrocs en qualitat de vida? Més deslocalitzacions?

A qui pertanyen els impostos dels catalans?

L'espoliació s'agreuja

- Els comptes de l'Estat pel 2012. Rajoy arracona Catalunya.
- Ni línia de rodalies a l'aeroport, ni quart cinturó ni TAV de Castelló a Tarragona.

Principals inversions previstes i absents del Ministeri de Foment pel 2012

● Inversions previstes (Milions d'euros)

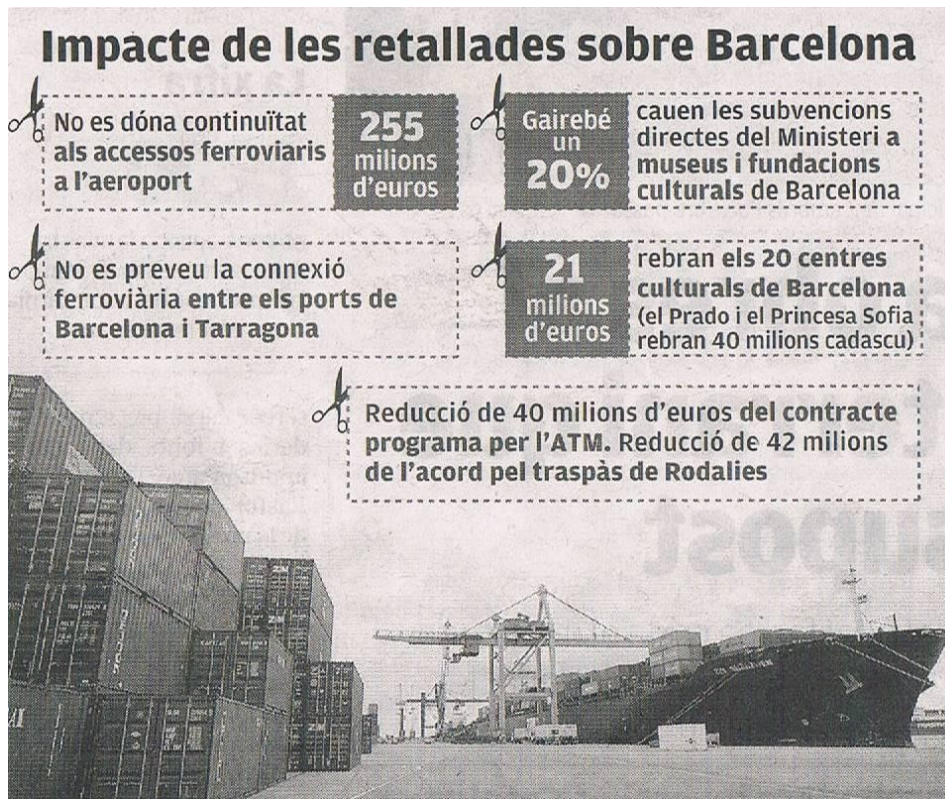
● A-27, Tarragona-el Morell	26,8
● Accessos viaris i ferroviaris provisionals al port de Barcelona	22,3
● Desdoblament A-2 Sils-Caldes	16,0
● A-22, Almacelles-demarcació d'Osca	11,3
● B-40, Abrera-Olesa-Viladecavalls	11,2
● T11, aeroport de Reus-Tarragona	10,9
● Connexió ronda Litoral amb C-32	5,0
● Connexió A-2 amb AP-7 al Baix Llobregat	8,0

✗ Projectes pendents

- ✗ Nou accés de rodalies a l'aeroport
- ✗ Reforma de l'estació de Sants
- ✗ Nous accessos al port de Barcelona
- ✗ B-40, Terrassa-Granollers
- ✗ Línia d'alta velocitat Castelló-Tarragona
- ✗ Desdoblament de rodalies Barcelona-Puigcerdà
- ✗ A-2, Tordera-França
- ✗ A-7, Altafulla-Vilafranca-Abrera
- ✗ A-7, l'Hospitalet de l'Infant-el Perelló
- ✗ A-27, túnel del coll de Lilla
- ✗ A-27, Montblanc-Lleida

L'estat
espanyol
sempre fa
trampes en
benefici
propi

L'espoliació de Barcelona

- Inacceptable, vergonyosos o frívols, va titllar l'alcalde de Barcelona Xavier Trias, els pressupostos generals de l'Estat.
- Les mutilacions pressupostàries en infraestructures o cultura iriten el consistori barceloní.
- L'alcalde no vol més augments de tarifes al transport públic.

El govern sufraga els cost de 16 noves mesures de l'Estat

- Des del 2009, setze actuacions empreses des de Madrid l'han obligat a sufragar noves despeses i li han suposat una pèrdua de recaptació que el govern espanyol hauria de compensar econòmicament.
- La llei de l'avortament l'obliga a gastar fins a 77 milions d'euros.
- La llei del tabac 16 milions.
- La llei de dependència 235 milions.

El govern sufraga els cost de 16 noves mesures de l'Estat (2)

- Sis noves mesures de l'àmbit sanitari completen la llista d'actuacions amb que l'Estat vulnera el principi de lleialtat institucional.
 1. El pla de salut bucodental (a partir del 2013 tindrà un cost 4,6 milions).
 2. La introducció de noves vacunes i antivirals (18 milions).
 3. La facturació incompleta del cost dels desplaçats (el 2009 la Generalitat hi va afegir 54,9 milions).
 4. Finançament medicament per a la prevenció de l'ictus (66 milions).
 5. Del fàrmac per a la infecció crònica de l'hepatitis C (35,5 milions).
 6. Catalunya ha deixat de rebre 22,4 milions anuals relacionats amb l'aportació estatal a la indústria farmacèutica.

El govern sufraga els cost de 16 noves mesures de l'Estat (i 3)

- L'ampliació de les exempcions, per via de decret, de l'impost d'actes jurídics documentats comporta, a més, una pèrdua de recaptació catalana de 90 milions.
- Altres lleis que carreguen l'erari públic català són:
L'orgànica complementaria a la llei d'economia sostenible, la d'emmagatzemament geològic de diòxid de carboni i la reforma del 2010 del codi penal.

Total, una vergonya !!!

8.000 milions en infraestructures inútils

- **AVE Madrid – Valladolid**
Cost: 4.200 milions d'euros. Tràfic: 3,5 milions de passatgers a l'any.
- **Autopistes radials de Madrid**
Cost: 2.552 milions d'euros. Tràfic: 10.481 vehicles al dia.
- **Autopista AP-7 Cartagena – Vera (Almeria)**
Cost: 650 milions d'euros. Tràfic: 2.000 vehicles al dia.
- **Túnels d'Artxanda (Bilbao)**
Cost: 106 milions d'euros. Tràfic: 16.427 vehicles al dia.

8.000 milions en infraestructures inútils (2)

- **Tren Zamora – Ourense**
Cost: 1,05 milions d'euros. Tràfic: 250 passatgers a l'any.
- **Pont Granado – Pomarao (Huelva – Portugal)**
Cost: 7,9 milions d'euros. Tràfic: no n'hi ha.
- **Aeroport d'Osca**
Cost: 40 milions d'euros. Tràfic: 5.906 passatgers/any, 9 mes de maig.
- **Autopista AP-41 Madrid – Toledo**
Cost: 440 milions d'euros. Tràfic: 1.974 vehicles al dia.

8.000 milions en infraestructures inútils (i 3)

- **Aeroport de León**

Cost: 80 milions d'euros. Tràfic: 94.000 passatgers/any, 258 al dia.

- **Estació de l'AVE a Requena (València)**

Cost: 14 milions d'euros. Tràfic: 1.300 passatgers/mes, 43 al dia.

- **Aeroport de Castelló**

Cost: 150 milions d'euros. Tràfic: l'aeroport està tancat.

- **Nou aeroport de Corvera (Múrcia)**

Cost: 250 milions d'euros. Tràfic: previsió d'inauguració març 2012.

Li convé a Catalunya pertànyer a Espanya?

- Després de dècades de detreure cada any el 10% del PIB català sense invertir a Catalunya, **s'esfondren** els serveis públics que gestiona Espanya i duen la seva E: RENFE, AENA, REE, ENDESA.

Què reben els catalans, a canvi, del seu espoli fiscal?

- **La penúria econòmica** de la Generalitat, que per a 7,5 milions d'habitants, després de 30 anys d'autonomia, només disposa de 39.700 milions d'euros (*pressupost 2010*)

Escòcia en només 8 anys d'autonomia (2008) i per a 5 milions d'habitants ja disposa de 46.000 milions d'euros. *Casi el doble.*

És avui Espanya aquell mercat ple d'oportunitats que havia estat sempre?

Li convé a Catalunya pertànyer a Espanya? (2)

- Per què Felipe González el 1993 va deixar **perdre** per a Barcelona la capitalitat europea del medicament?
- Per què José Maria Aznar va deixar **perdre** per a Barcelona el 2003 la capitalitat europea del sector alimentari?
- Per què el govern central **es va negar** a demanar ajuts a la CEE per a finançar la línia 9 del Metro de Barcelona?
- Per què José Luis Rodríguez Zapatero el 2006 **no va defensar** la nova fàbrica de la Nissan que s'havia de construir a Òdena?

Nissan volia fer una fàbrica nova amb una inversió de 400 milions d'euros. **Al·lucinant !!!**

Li convé a Catalunya pertànyer a Espanya? (3)

- **Eurodisney.** Guillermo de la Dehesa, secretari d'Estat d'Economia en el executiu de Felipe González va aconseguir que la Disneylàndia europea fos francesa abans que catalana, pel senzill procediment de denegar la subvenció del govern central a la Generalitat de Catalunya.

Al final van acabar proposant a Disney que instal·lés el parc d'atraccions a qualsevol lloc **menys a Catalunya**, explica Francesc Sanuy aleshores conseller de Turisme de la Generalitat.

- ***“El AVE de Barcelona a Valencia, ni lo soñéis mientras mandemos nosotros: llegaríais a un acuerdo con los valencianos y os podrías acabar entendiendo en la lengua y otros temas”.***

Això li va dir Carlos Aragonés, director del gabinet de la Presidència del Govern i persona de la màxima confiança del president Aznar, a Xavier Trias.

Li convé a Catalunya pertànyer a Espanya? (4)

- El port de Barcelona ha **duplicat** la seva capacitat des de que la Generalitat participa en la seva gestió, però no li arriben els trens per fer moure les mercaderies.
- Volkswagen ha anunciat que vol **convertir** Barcelona en la porta d'entrada de les seves fàbriques d'Àsia, ara bé la condició es que hi hagi un tren d'ample europeu fins a la frontera abans del 2011.

El volum de negoci es fabulós però es possible que l'oferta es perdi.

- El nord de Flandes era agrícola no fa gaire i ha experimentat un creixement **espectacular** gràcies al port d'Anvers.

Tota l'economia de Flandes s'ha disparat gràcies el port i això els hi ha fet augmentat l'autoestima com a comunitat diferenciada.

Es el que volen evitar a Catalunya. **Ens prefereixen pobres.**

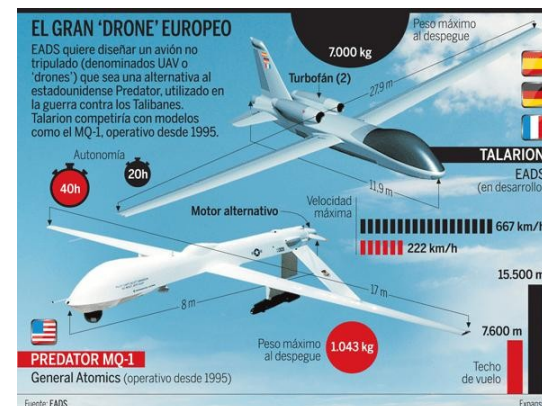
Li convé a Catalunya pertànyer a Espanya? (5)

- Espanya usa la inversió pública en profit propi i **contra** Catalunya
- Tampoc a l'hora de comprar empreses és una avantatge pertànyer a Espanya, com s'ha vist en les dues OPEs de **Gas Natural**.
- Cada vegada més, els poders fàctics del país, que encara viuen del negoci d'Espanya i de la venda del país, comencen a ser conscients que el negoci **s'acaba** i que pot arribar a ser ruïnós.
- Espanya ha fet una modernització sense **base** industrial. No hi ha sortida a la crisi amb Espanya.

Només ens en sortirem amb la independència.

Li convé a Catalunya pertànyer a Espanya? (6)

- Per decisió del *Ministerio de Defensa* que dirige *Carme Chacón*, Andalusia acaba de rebre el regal de la instal·lació del Centre d'Excel·lència d'avions no tripulats (UAV) de EADS. Aquesta planta d'assaitjos és situarà a El Arenosillo (Huelva).
- El prototip del nou avió no tripulat rebrà una inversió de **2.900** milions d'euros i necessitarà d'uns **3.000** tècnics.
- Per què en temes aeronàutics Catalunya està tan discriminada?

Li convé a Catalunya pertànyer a Espanya? (7)

- El grup europeu Eurocopter va demanar a l'Estat espanyol instal·lar una fàbrica per a la fabricació de l'helicòpter de combat Tigre.
- La Generalitat va sol·licitar que la nova fàbrica d'helicòpters s'instal·lés a Catalunya. **Casualment** la factoria s'ubicà a Albacete, ciutat natal del llavors ministre de Defensa José Bono.
- Per què l'estat espanyol no vol afavorir la instal·lació de cap empresa d'un sector estratègic o d'alta tecnologia a Catalunya?

Li convé a Catalunya pertànyer a Espanya? (8)

- Les empreses catalanes estan en **igualtat de condicions** per créixer i competir?
- Algú pot explicar algun avantatge comparatiu de la dependència respecta a la independència?
- El **sector públic** espanyol no havia tingut mai tant de poder, tributari i regulador, com ara.

La seva capacitat per afavorir o marginar un territori es immensa.

Som la última colònia d'Espanya

Li convé a Catalunya pertànyer a Espanya? (9)

- Què passaria si Espanya fos **expulsada** de la zona euro, a causa de la seva catastròfica situació econòmica?
- Fa pocs dies, l'agència de qualificació creditícia Standard & Poors's va rebaixar la perspectiva de crèdit del deute públic espanyols d'estable a **negativa** a causa del seu baix creixement econòmic i del seu elevadíssim dèficit públic.
- El 15 de desembre, l'agència de qualificació Moody's feia públic que Espanya lidera l'anomena't "**índex de la misèria**".

Suma dues variables que indiquen la salut d'una economia:

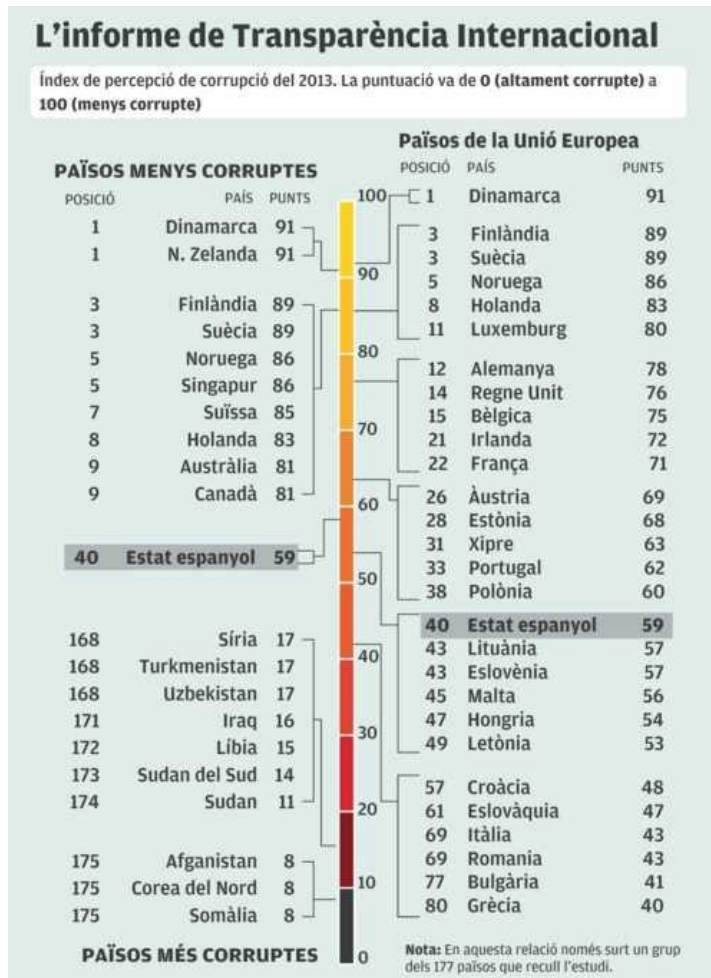
Índex de la misèria = dèficit públic + taxa d'atur

Li convé a Catalunya pertànyer a Espanya? (i 10)

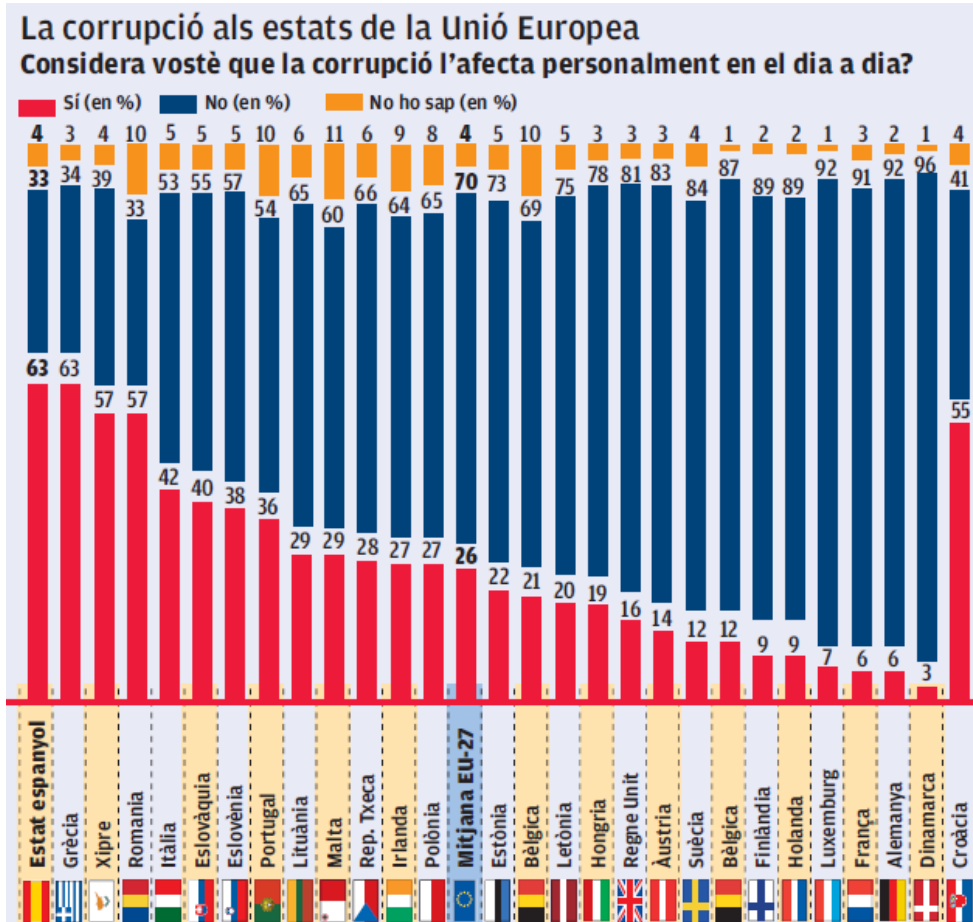
Anem a
pitjor

L'Estat espanyol, més corrupte que Botswana

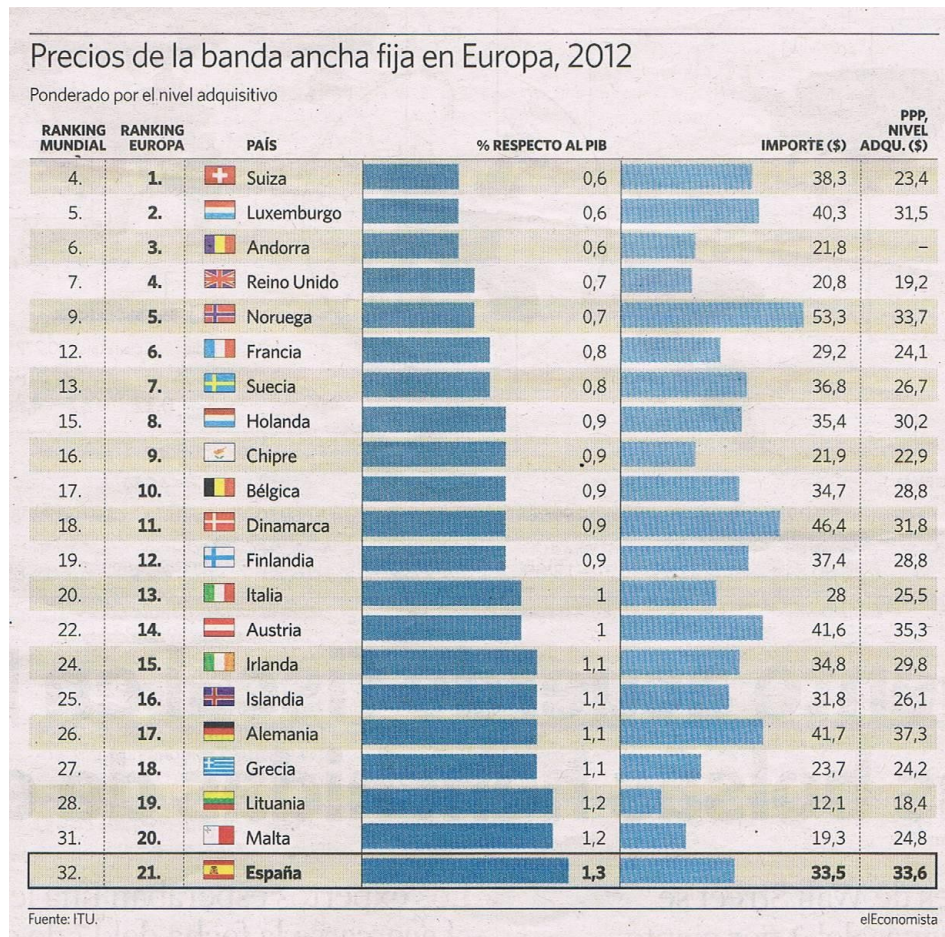
- La percepció de corrupció es dispara aquest 2013 a l'Estat espanyol, que s'esfondra a la 40na posició en el rànkning anual que elabora l'ONG Transparència Internacional.
- Espanya ha caigut deu posicions de cop, com Gàmbia, Mali, Guinea i Líbia.
- La situació només empitjora més a Síria.

Espanya l'estat més corrupte de la UE

- Espanya, **després de la bombolla immobiliària**, es líder europeu en:
 atur 26%
 economia submergida 25%
 i també en corrupció.
- Els catalans, un cop independents, per molt malament que ho fem, sempre ho farem millor.

La banda ampla fixa espanyola entre les més cares d'Europa

Com podem
ser
competitius
amb
aquest
preu
tant alt?

Espanya és pitjor que Perú en burocràcia

- Segons dades del 2013 de l'estudi *Doing Business* que elabora el Banc Mundial, Espanya ocupa el lloc 44 del món, darrera de tots els Estats del centre i del nord d'Europa.

A l'Estat espanyol calen fer més tràmits i papers a l'hora de muntar una empresa, cosa que dificulta l'ocupació.

- Els països europeus amb menys burocràcia per als emprenedors són escandinaus, concretament Dinamarca (lloc 5 del rànquing) i Noruega (6), seguits per la Gran Bretanya (7). Els segueix Finlàndia (11), Suècia (13), Islàndia (14), Irlanda (15) i Alemanya (20). Abans d'arribar a Espanya, s'hi poden trobar encara Suïssa (28), Àustria (29), Portugal (30), els Països Baixos (31), Bèlgica (33) i França (34). I just per sobre d'Espanya hi ha Bahrein (42) i el Perú (43).

Espanya contra Catalunya?

- **1713:** El Consejo de Castilla prohibeix els llibres en català a les escoles.
- **1716:** Decret de Nova Planta, de conseqüències conegudes.
- **1755:** Decret de visita del provincial dels Escolapis, pel qual es mana a tots els religiosos parlar només en castellà i llatí.
- **1768:** Carles III de Borbó ratifica la imposició del castellà a tota l'administració de justícia, a les escoles i a la jurisdicció eclesiàstica.
- **1772:** Es prohibeix el català als llibres de comptabilitat.
- **1799:** Cèdula reial segons la qual es prohibeix representar, cantar i ballar peces teatrals que no siguin en castellà.
- **1828:** El bisbe de Girona obliga a fer que els llibres parroquials s'editin només en castellà.

Espanya contra Catalunya? (2)

- **1838:** Es prohibeix que els epitafis dels cementiris siguin en català.
- **1862:** Ley del Notariado, que prohibeix l'ús del català a les escriptures notariales.
- **1870:** Ley del Registro Civil, que prohibeix el català al registre civil.
- **1896:** Correos i Telégrafos prohibeix parlar en català per telèfon.
- **1902:** Real Decreto de Romanones, que prohibeix l'ensenyament del catecisme en català.
- **1938:** Llei del 9 d'abril que deroga l'estatut de Catalunya i prohibeix el català.
- **1939:** Tota mena de decrets, edictes i ordres per prohibir parlar o escriure en català a la ràdio, les escoles, el cine, les fàbriques, els teatres, conferències...

Espanya contra Catalunya? (i 3)

- **1940:** Ordre ministerial que prohibeix el català a les marques comercials.
- **1957:** Prohibició d'incloure al Registre Civil noms en català.
- **1960:** Prohibició a Joan Manuel Serrat de cantar en català a Eurovisió.
- **1986:** Llei de patents que exigeix el castellà a la documentació que es presenti.
- **2010:** Sentència del TC en relació amb l'Estatut.
- **2012:** El TSJC imposa l'escolarització d'alumnes en castellà.
- **2012:** Neix la Lapao.
- **2013:** S'aprova la llei Wert.

I els que ens deixem. Ja ho veuen.
Quina bestiesa, el simposi aquest que s'inaugura demà..

El PP posa setge a l'ensenyament en català

El seu objectiu
es molt clar.

**I el nostre
objectiu?**

Fins quan
aguantarem?

Quan direm prou?

El govern balear aprova la llei que fulmina el català com a requisit

- Conèixer la llengua catalana a les Illes Balears deixarà de ser un requisit a l'hora d'accedir a un treball públic.
- A partir d'ara passarà a ser un “mèrit” més, però no una obligació.
- El govern del PP a les Illes va aprovar ahir la reforma de la funció pública després de valorar segons va expressar, diverses sentències judicials sobre la llengua.
- A més, cada ajuntament, a través del seu ple, podrà decidir si vol incorporar els seu nom en castellà juntament amb el propi català.

Atemptat del PP contra la llengua

- El PP **va disparar ahir a matar** contra la llengua catalana a les Illes Balears. De res no han servit les mobilitzacions populars ni milers d'al·legacions presentades ni les protestes contundents i carregades de raó de l'oposició.
- El nacionalisme radical espanyol **ha passat el corró imperialista** i ha modificat la llei de la funció pública per rebaixar la llengua pròpia de *requisit* a simple *mèrit* per poder treballar a l'administració.
- A part que podria ser il·legal per vulneració del propi estatut balear, és un acte de prepotència i injustícia, de **mania persecutòria** contra un idioma que no només és el propi dels ciutadans de les Illes sinó que la immensa majoria el volen continuar tenint com a propi.

I ara el PP del Govern d'Aragó

- De 'català' a 'aragonès oriental'. Aquest canvi el govern d'Aragó es fa palès a l'esborrany de l'avantprojecte de Llei d'ús, protecció i promoció de les llengües pròpies de la comunitat i que deixa de banda la denominació de català per passar a parlar d'"aragonès oriental" per referir-se a la llengua parlada a la Franja de Ponent.
- Amb la voluntat, segons les seves declaracions, d'evitar "qualsevol tipus d'imposició", el PP fixa l'aprenentatge del català com a "voluntari" i, a més, vol evitar que la regulació de les llengües del territori es faci a través d'organismes de fora d'Aragó.
- L'objectiu és sempre el mateix: matar el català per imposar l'espanyol. **D'això se'n diu genocidi cultural.**

A Catalunya tres famílies equivalen a set milions

- El Tribunal Suprem espanyol **ha engegat** una gran operació contra la immersió en català, en resposta a la demanda de tres famílies del Principat, que volen que els seus fills siguin escolaritzats en espanyol.
- Contràriament, aquest curs **125.953** alumnes valencians han vist denegada la seva demanda de ser educats en català.
- La diferència fa mal i ensenya ben clarament on és el problema.

Al tribunal li importa remarcar i **blindar la supremacia** de l'espanyol per damunt del català i fer recular dècades de normalització en favor de la imposició de la llengua castellana.

No hi haurà descans per la llengua

- La sentència del TC contra l'Estatut va declarar inconstitucional l'expressió “**i preferent**” de l'article 6.1, que parlava de l'ús del català a l'ensenyament i l'administració, amb l'argument que cap llengua “pot tenir un tracte privilegiat”.
- Allò era un autèntic torpede a la línia de flotació de la política lingüística de la Generalitat i obria la porta a una ofensiva judicial contra la immersió, tal com s'ha demostrat després.
- La maquinària judicial espanyola, amb la inèrcia de la sentència de l'Estatut, no s'aturarà i continuarà la pressió contra la clau de volta de la cohesió social catalana.

Atac múltiple de la justícia al català

- El TSJC **s'acarnissa contra el català**: es carrega la immersió lingüística i fa que ja no sigui llengua d'ús preferent a l'Ajuntament de Barcelona.
- D'una banda ha estimat parcialment la petició de quatre famílies més que han demanat el castellà com a llengua vehicular en l'educació dels seus fills, al considerar que tant el català com el castellà són llengües vehiculars en el sistema educatiu català i per tant els pares tenen dret a demanar l'escolarització en castellà.
- D'altra banda, **ha anul·lat** que el català sigui la llengua "preferent" a l'Ajuntament de Barcelona tal com estableix el reglament del consistori.

El Tribunal Suprem també ens convida a marxar d'Espanya

- El *Tribunal Supremo de España* **ha anul·lat** diversos articles sobre l'ús del català inclosos en un decret sobre el segon cicle de l'educació infantil aprovat pel Govern de la Generalitat l'any 2008.
- Entre els articles anul·lats hi ha el que estableix que "el català, com a llengua pròpia de Catalunya, s'ha d'utilitzar normalment com a llengua vehicular d'ensenyament i aprenentatge i en les activitats internes i externes de la comunitat educativa".
- També declara nul un article que establia "dedicar una atenció a l'aprenentatge de la llengua catalana" a l'alumnat estranger per tal d'aconseguir la seva "ràpida integració".

Si un valencià ho demana

- Aquesta setmana, el Consell d'Estat va advertir en contra de la disposició de la llei Wert que obligarà Catalunya a pagar escoles privades a les famílies que demanin escolarització en castellà.
- Una prova més que a Espanya hi ha una visió uniforme i es considera la llengua castellana superior a totes les altres.
- Si no fos així, la llei Wert hauria d'obligar la Generalitat valenciana a pagar escoles privades a les més de 160.000 famílies que demanen escolarització en català i obtenen un no per resposta al País Valencià. De la mateixa manera que la Justícia hauria d'obligar les escoles que ensenyen en castellà a canviar al català si un alumne —valencià— ho demana.

Wert s'imposa

- El PP fa servir la seva majoria absoluta per aprovar la LOMQE. El text torpedina la immersió en català i recentralitza l'educació.

Atac a l'escola en català

- 6.057 euros l'incentiu de Wert contra la immersió.
- Un ministre d'Educació encoratja la revolta contra el govern català i subvenciona amb 6.000 euros per cap als que se'n vagin a la privada per ser educats en castellà.
- 6.000 euros que haurà de pagar la Generalitat. Cada premi al que es revolti és una multa per a la butxaca dels catalans.
- Un Estat que t'escanya amb una mà i et comença a pegar amb l'altra.

El Tribunal Constitucional rebaixa la presència de Catalunya a esports minoritaris

- El *Tribunal Constitucional de España* (TC) ha avalat que les seleccions catalanes competeixin oficialment en competicions internacionals, ara bé, **sempre hi quan no hi sigui present l'espanyola**.
- La qual cosa limita la presència de la selecció catalana a esports minoritaris o de poca tradició estatal, com són, per exemple, els dards, els balls esportius o les competicions de raquetes de neu.
- A més, la sentència estipula que si més endavant Espanya crea una selecció esportiva en una disciplina en què Catalunya és present, preval el primer supòsit. Això vol dir que la selecció catalana hi quedaria relegada.

El Tribunal Constitucional ens convida a marxar d'Espanya

- Tretze anys per fer una sentència política, mancada de raons, tot per eliminar el dret de Catalunya a tenir Seleccions esportives, un insult a la intel·ligència.
- La sentència dóna la raó a la llei de l'esport catalana i a la tasca de la Plataforma Proseleccions, hi tenim dret i tant, però aleshores el TC converteix la raó en una qüestió política i sense fonament jurídic li dona les eines a Espanya pel conflicte permanent.
- Per tant la sentència és un argument més per seguir lluitant per l'Estat propi, que és l'única manera de poder gaudir de seleccions catalanes reconegudes internacionalment en tots els esports i reconeixement en el Comitè Olímpic Internacional.

Nova sentència del TC contra el català

- El Tribunal Constitucional ha desestimat tots els recursos presentats per la Generalitat l'any 2004 contra la reforma de Llei Orgànica del Poder (LOPJ) Judicial i recorda que els funcionaris de Justícia són competència de l'Estat. És per això que han considerat que el català no ha de ser un "requisit" per treballar sinó només un "**mèrit**".
- Tot i que el recurs es va presentar el 2004, l'Alt Tribunal es basa en la **sentència** sobre l'Estatut d'Autonomia del 2010, en el qual queda establert que el poder judicial i les competències exclusives del Govern a Justícia no es poden transferir a les CA ja que regulen un principi bàsic a tot Espanya.

Els jutges han recordat que el cos de funcionaris de Justícia "és de caràcter nacional".

El govern espanyol obliga a la Generalitat a fer en castellà els cursos pels aturats

- El govern espanyol ha ordenat a la Generalitat que a partir d'ara faci **exclusivament en castellà** tots els cursos pels aturats que es fan des del Servei d'Ocupació de Catalunya.
- El requeriment arriba quan l'Estat **encara deu** 190 milions d'euros d'aquest any 2012 en aquest organisme adscrit al departament de Treball.
- La secretaria d'Ocupació, Esther Sánchez, ha denunciat que l'executiu de Rajoy "no ha pagat encara les actuacions que ens va dir en el mes de maig que tindríem, i no sabem quan ens ho pagarà".

El TSJC anul·la l'ús preferent del català a les diputacions de Lleida i Girona

- El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha anul·lat l'ús preferent del català que estableixen els reglaments lingüístics de les diputacions de Lleida i Girona.
- El tribunal ha estimat parcialment un recurs presentat per l'associació espanyolista Convivència Cívica Catalana, encapçalada per Francisco Caja, i ha decidit anul·lar que el català sigui llengua preferent en aquestes dues administracions i també que els ciutadans hagin d'explicitar la seva opció lingüística mitjançant un petició formal expressa.
- Ells no paren mai.

Catalunya de l'oasi a l'apartheid

- El que ha passat als campionats del món d'esports de muntanya, “els Sky Games” és digne de ser explicat, denunciat i, sobretot, hauria de servir per dir **prou d'una vegada per totes a l'apartheid** contra tot el que significa Catalunya per part d'una Espanya que tant sol ens vol per seguir cobrant del nostre esforç.
- Que l'essència de l'esport, la participació i que guanyin els millors sigui greument atacada i corrompuda pels dirigents espanyols és una vergonya i mereix que el Govern de Catalunya actuï i denunciï aquests greus atacs a la dignitat humana. És molt greu que esportistes catalans **hagin estat impeditos dels seus títols** malgrat obtenir netament la victòria perquè el Govern Espanyol ha imposat la seva llei, una clara demostració que els catalans patim un dels pitjors apartheids en ple segle XXI i en una Europa suposada democràtica.

Ara sense senyal internacional de TV3

- La crisi serveix d'excusa per anul·lar la projecció exterior de Catalunya.
- Suprimir delegacions, buidar de contingut polític les que resten, i ara eliminar el senyal internacional de TV3 a partir de l'1 de maig d'enguany.
- Deixen sense TV3 desenes de milers de catalans de l'exterior, prop de 450.000 i, el senyal de TV3 és una finestra que cada dia s'obre màgicament a les seves pantalles per esborrar els milers de quilòmetres que els separen de la seva terra estimada, de la seva cultura i la seva llengua.

La diàspora catalana exigeix preservar TV3 per satèl·lit

- Catalans al Món assegura que la desaparició de la senyal internacional és “un pas enrere per la cultura i la llengua catalanes” i “una decisió errònia i contrària a la nostra projecció exterior”.

...i, mentrestant, TV3 ja no es veu
ni a Europa ni a Amèrica

- L'U de maig del 2012, quedarà fixat a la retina de molts catalans escampats pel món com el dia en que van deixar de poder veure TV3 per satèl·lit.
- La Federació Internacional d'Entitats Catalanes (FIEC) assegura que, amb aquesta retallada, 450.000 catalans residents arreu del món queden informativament desconnectats de l'actualitat del país.
- La FIEC ressalta que l'alternativa proposada per la CCMA és “una tecnologia avui inexistent al mercat” i que cap operador per cable europeu o americà no ha optat per redifondre el senyal que els arriba per Internet. Total per una retallada de 830.000 euros l'any.

S'apaga la ràdio en català al País Valencià

- Ahir Catalunya Ràdio va deixar d'emetre per ordre del ministeri d'Indústria, que va adreçar un expedient a Acció Cultural del País Valencià en que instava el cessament de les emissions sota l'amenaça de multes fins a mig milió d'euros.
- Es repeteix doncs, l'esquema que es va fer servir amb TV3, amb l'agreujant que ara els valencians ja no compten en mitjans públics en la llengua pròpia.
- És aquest el concepte de pluralisme i de llibertat d'informació que té el PP?

En menys de dos mesos els valencians s'han quedat sense oferta mediàtica audiovisual en català.

Al·lèrgia a la senyera

- La senyera, i no diguem ja l'estelada provoca al·lèrgia. Diversos episodis en els darrers mesos han posat l'exhibició de les banderes catalanes en el punt de mira dels sectors més espanyolistes.
- La doble versió de la portada del darrer llibre infantil de Geronimo Stilton i la rectificació a la web dels Minnesota Timberwolves sobre la "identitat" de Ricky Rubio, els dos últims casos aquesta setmana.

Quina vergonya!

No tenim més remei que la independència

- El conseller de Cultura, Ferran Mascarell, ha assegurat en una entrevista a *El món a RAC1* que "no tenim més remei que la independència. Catalunya ha estat sempre secundària en el conjunt de l'estat. Una Catalunya independent podria tenir un IVA cultural del 7 o el 8%, com a la resta d'Europa".
- "L'IVA que s'obté del consum cultural a Catalunya és de 3.000 milions d'euros cada any. En canvi, el conjunt de les subvencions públiques que es donen a la cultura a Catalunya són 1.100 milions.
- Gairebé **2.000 milions** dels que s'aporten a l'estat en concepte de cultura **no retornen a Catalunya**", ha denunciat.

L'amnèsia: el pitjor enemic

- El castellà va ser **imposat als catalans** fa gairebé 300 anys. I això només és un tast d'un inesgotable llistat de greuges:
 - 1715: “Que en las escuelas no se permitan libros en lengua catalana, escribir ni hablar en ella dentro de las escuelas y que la doctrina cristiana sea y la aprendan en castellano.”
 - 1716: “Que todo lo judicial que se actuaba en lengua catalana, se escriba en adelante en idioma castellano.”
 - 1755: “Pena de pan y agua por cada vez que los religiosos tengan una conversación tirada en catalán.”
 - 1772: “Que todos los mercaderes y comerciantes observen la Ley del Reino llevando sus Libros de contabilidad en idioma castellano.”

L'amnèsia: el pitjor enemic (2)

- 1801: "En ningún teatro se podrán representar, cantar, ni bailar piezas que no sean en idioma castellano."
- 1828: "Siendo las partidas de bautismo, de matrimonio y de defunción documentos fehacientes en todos los tribunales del Reino, se hace preciso que se extiendan en idioma castellano, que es el idioma del Gobierno."
- 1900: "A los señores maestros y maestras a que se abstengan de usar para la enseñanza idioma alguno que no sea el castellano."
- 1906: "Hay que castellanizar a Cataluña... Hay que pensar en español, hablar en español y conducirse como español, y esto de grado o por fuerza."

L'amnèsia: el pitjor enemic (3)

- 1924: "Con esta fecha recuerdo al Colegio de Abogados de Barcelona que han de publicar en idioma castellano con exclusión de otro alguno."
- 1924: "Detingut l'arquitecte Gaudí per parlar en català."
- 1931: Articles 4 i 50 de la *Constitución Española* de la segona República:

"El castellano es el idioma oficial de la República. A nadie se le podrá exigir el conocimiento ni el uso de ninguna lengua regional. Es obligatorio el estudio de la lengua castellana, y ésta se usará también como instrumento de enseñanza en todos los centros de instrucción primaria y secundaria de las regiones autónomas."

L'amnèsia: el pitjor enemic (i 4)

- 1971: "Jordi Carbonell, director de la Gran Enciclopèdia Catalana, a la presó per parlar en català."
- 1984: "Un policia obliga a una persona a menjar-se un paper pel sol fet d'estar escrit en català."
- 2001: "A nadie se le obligó nunca a hablar castellano en Catalunya" (rei Joan Carles).
- 2001: "El castellano ha sido siempre una lengua de riqueza y no de imposición" (Jesús Caldera, PSOE).
- 2011: "Sentència del Suprem i interlocutòria del TSJC perquè el castellà sigui llengua vehicular a les escoles de Catalunya."
- 2012: **Fins quan?**

Catalunya i els Premis Nobel

- Des de l'any 1901 en què les Acadèmies Sueques van fer el primer atorgament de Premis Nobel, **Catalunya hi ha proposat 8 candidats**, i cap l'obtingué, malgrat la nominació d'alguns amb la conseqüent proposta i acceptació de l'Acadèmica pertinent.
- **Àngel Guimerà i Jorge** (1845 – 1924). Proposat l'any 1904.
Poeta i dramaturg en llengua catalana.
L'Acadèmia Sueca va preveure concedir-li el Premi Nobel de Literatura.
Per pressions del govern espanyol que considerava poc convenient premiar un autor català, no va poder ser.

Catalunya i els Premis Nobel (2)

- **Jaume Ferran i Clúa** (1851 – 1929). Proposat l'any 1906.
Metge microbiòleg. Llicenciat en Medicina a la Universitat de Barcelona l'any 1873.
Va ser proposat per el Premi Nobel de Medicina per la vacuna anticolèrica. Per pressions del govern espanyol no va poder ser. En total va ser proposat sis vegades.
- **Agust Pi i Sunyer** (1879 – 1965). Proposat els anys 1949 i 1950.
Metge fisiòleg. Llicenciat en Medicina a la Universitat de Barcelona el 1899 i doctorat a Madrid el 1900.
L'Acadèmia Sueca va preveure concedir-li el Premi Nobel de Medicina. En total va ser proposat en quatre ocasions.

Catalunya i els Premis Nobel (3)

- **Pau Casals i Defilló** (1876 – 1973). Proposat els anys 1956 i 1958.
Violoncel·lista, director d'orquestra i compositor català.
L'Acadèmia Sueca va preveure concedir-li el Premi Nobel de Música. Per pressions del govern espanyol no va poder ser.
- **Josep Trueta i Raspall** (1897 – 1977). Proposat els anys 1969 i 1975.
Eminent metge, cirurgià i científic català.
L'Acadèmia Sueca va preveure concedir-li el Premi Nobel de Medicina.
Hi ha constància que el franquisme va vetar el seu nom durant molts anys, i fins i tot, va mobilitzar la seva diplomàcia.

Catalunya i els Premis Nobel (4)

- **Lluís M. Xirinacs I Damians** (1932 – 2007). Proposat els anys 1975, 1976 i 1977
Sacerdot i polític català, i gran activista en pro de la pau i la llibertat.
Va ser proposat per a Premi Nobel de la Pau.
- **Josep Vicenç Foix** (1893 – 1987). Proposat l'any 1981.
Poeta català i avantguardista literari i pictòric.
Va ser proposat per a Premi Nobel de Literatura.
- **Pere Casaldàliga i Pla** (Balsareny 1928). Proposat l'any 1990.
Bisbe emèrit de l'estat de Mato Grosso, en el Brasil.
Va ser proposat per a Premi Nobel de la Pau.

Catalunya i els Premis Nobel (i 5)

■ Conclusió:

Del que hem vist es desprèn que si els ciutadans de Catalunya volen accedir a un Premi Nobel,

No poden pertànyer a l'Estat espanyol

Què més ens ha de fer Espanya per dir prou?

- Ahir van acabar els **XXVII Jocs Olímpics** de l'era moderna, els dirigents de l'esport espanyol marxen eufòrics per les 16 (+1) medalles aconseguides pels que diuen són els seus esportistes, han aconseguit unes medalles que han estat utilitzades per reforçar el nacionalisme espanyol.
- Però mirant les diferents medalles aconseguides resulta que Catalunya també **ha patit l'espoli no solament dels seus esportistes, sinó també dels seus diners** –els destinats a la preparació esportiva per a la competició-, **un mínim de 8 medalles** corresponent a esportistes catalans, 3 medalles a esportistes gallecs, 2 medalles a esportistes bascos i tant sols 3 medalles, més la medalla de la vergonya (basquet) són per esportistes espanyols.

Què més ens ha de fer Espanya per dir prou? (i 2)

- Des del directe!cat vam fer-nos ressò de les paraules del Secretari de l'Esport Català, **Ivan Tibau** sobre les dificultats i de les actituds antiesportives dels dirigents espanyols respecte a Catalunya, no solament **van negar al màxim dirigent** de l'esport català la possibilitat d'acreditar-se, sinó que tampoc paguen la seva part dels costos del Centre d'Alt Rendiment de Sant Cugat, un deute de més de **10 milions d'euros**, això, de pagar no paguen, però a l'hora de robar, fins i tot les medalles dels altres, no s'aturen.
- **Fins quan hem d'aguantar?** Què més ens ha de fer Espanya per dir prou? No paguen els seus deutes, ens espolien els nostres recursos, s'apropien dels nostres esportistes, ens prohibeixen exhibir els nostres símbols, i se'n foten dels nostres dirigents.

El dèficit esportiu català

- Pel que fa a l'esport, el dèficit de la contribució de l'esport català als èxits de l'esport espanyol es encara més descomunal que el dèficit fiscal.
- Amb el 16% de la població de l'Estat, Catalunya ha aportat el 39% dels participants als Jocs Olímpics, des dels seus inicis, i prop del 45% de les medalles.
- El dèficit més flagrant **no és visible**. La inversió més gran la fan les persones i les seves famílies que paguen les quotes d'un club, sufraguen el material dels fills i els acompanyen als entrenaments i els campionats.

El dèficit esportiu català (i 2)

- No crec que aquests percentatges siguin inferiors si la referència és el conjunt de les competicions internacionals, sobretot perquè hi ha disciplines en que la presència catalana és absoluta i són, precisament, modalitats en que Espanya passa per una potència mundial.
- Per a l'esport català, **la independència** no hauria de suposar cap trasbals. Li serviria per presentar-se al món com la potència esportiva que és.
- El que hauria de ser és **una oportunitat** per organitzar i ordenar la política esportiva.

La marca Espanya fa perdre clients a les exportacions catalanes

- L'Institut Elcano s'encarrega de vendre la marca 'Espanya' amb un finançament mixt de 4 milions d'euros, uns esforços que, fins ara, només han servit per deteriorar la situació.
- Els disbarats econòmics i polítics que han protagonitzat ministres i presidents fereixen la credibilitat d'un Estat que no paga el que deu als seus governs autonòmics, que no sap com frenar l'atur, que condemna jutges per investigar franquistes i no quan persegueixen opcions democràtiques, que té una Casa Reial que acumula ridículs... La llista de despropòsits és llarga, i per això, malgrat els esforços del PP per millorar la imatge internacional d'Espanya, la realitat tossuda ensorra cada dia la seva credibilitat.

I Catalunya, se'n veu perjudicada.

Espanya perjudica la marca Barcelona

- Barcelona necessita Catalunya i Catalunya necessita Barcelona per jugar la lliga de les capitals econòmiques. Dos estudis d'Esade recomanen a la ciutat que es deslligui de la imatge estatal de turisme i crisi.
- La marca Espanya al món s'ha treballat molt bé per als interessos del turisme, però això no serveix per als negocis. El problema rau en el nivell d'anticossos que genera per a Barcelona el lligam que té amb Espanya, que en lloc d'atreure clients els fa fugir.
- La conclusió dels dos estudis comporta sumar les dues potencialitats de Barcelona i Catalunya, i presentar-se unificades al món com a símbol de **treball i emprenedoria**.

Barcelona obtindria un 10 si no estigués dins d'Espanya

- Per a l'Ajuntament de Barcelona, l'Estat espanyol **és una llosa**.
- Així ho confirma l'agència de qualificació Standard and Poor's, que acaba de rebaixar la qualificació del deute a llarg termini de l'Estat espanyol a la categoria de BBB i, el de Catalunya a BBB negatiu, gairebé a punt de ser un "bo porqueria".
- Alhora adverteix que Barcelona obtindria un *rating* AA -ara el té en BBB positiu- si no fos valorada dins el marc de l'Estat espanyol.
- Així ho ha ressaltat la tinenta d'alcalde del consistori barceloní, Sònia Recasens, que ho qualifica de "molt bona notícia".

L'Espanya deslleial

- La seva deslleialtat institucional clama el cel. Tant que fins i tot el Parlament Europeu ha hagut de dir que ja n'hi havia prou. La Unió Europea ha rebaixat l'objectiu de dèficit que haurà de complir l'estat espanyol. En compte de forçar-lo a reduir el dèficit a un 3% en un any podrà quedar-se en un 4,5%. **Que són molts milions d'euros que no s'hauran de retallar**, molts diners a poder invertir.
- Però la sorpresa és que l'estat decideix que aquesta rebaixa no tan solament no l'aplica de la mateixa manera a totes les institucions que el formen (la Generalitat és estat, també), sinó que al damunt obliga les autonomies (no únicament Catalunya) a abaixar el seu deute fins al 0,7%, tot i que havien quedat en un principi que el podien deixar en l'1,1%. Mentre Europa dona un cop de mà **Espanya ens colla més**.

L'Eurocambra fa costat a Mas-Colell sobre el dèficit

- El conseller Mas-Colell podrà fer servir ara aquest suport, no vinculant, de l'Eurocambra per exigir a Madrid una revisió a l'alça de l'objectiu de dèficit per al 2013, del 0,7% del PIB a l'1,5%.
- També el reforça **davant el boicot espanyol** a la recaptació de la Generalitat (euro per recepta, dipòsits bancaris o taxes judicials).
- I és que l'informe Pallone també alerta del “risc” que comporta que les autonomies **no puguin recaptar** i tenir recursos propis i “es financin principalment de les transferències del govern central”. El Parlament Europeu considera que l'actual sistema de finançament dificulta l'estabilitat pressupostària i que la despesa s'ajusti als ingressos.

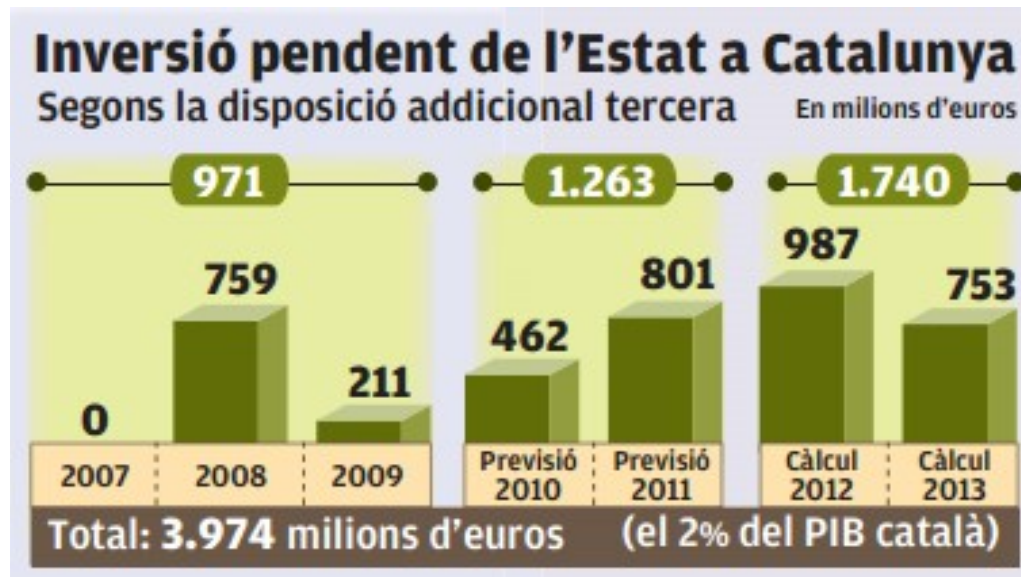
L'Eurocambra fa costat a Mas-Colell sobre el dèficit (i 2)

- L'Eurocambra fins i tot assenyala a Rajoy per on hauria de retallar, en comptes d'ofegar Catalunya. D'entrada, hauria de **suprimir** els ministeris de Sanitat, Educació i Cultura, que han transferit totes les seves competències a les autonomies.
- I encara li dóna més idees: **estalviar en Defensa**, en comptes de posar la pistola al pit a Mas-Colell perquè tanqui sales d'operacions i escoles. “Fem una crida als estats membres que tenen problemes pressupostaris a prioritzar la consolidació fiscal reduint la despesa militar innecessària, com ara la compra d'equipaments militars nous i cars”. Adverteix el govern espanyol que s'oblidi dels TGV sense passatgers, dels aeroports sense avions i de foradar els Pirineus per fer-hi passar el corredor ferroviari de mercaderies.

La Cambra ja xifra en 3.974 milions el deute de l'Estat

- És la quantitat que fins al 2013 s'hauria d'haver invertit a Catalunya però que resta pendent.

Espanya deixarà Catalunya sense ajudes pels transplantaments

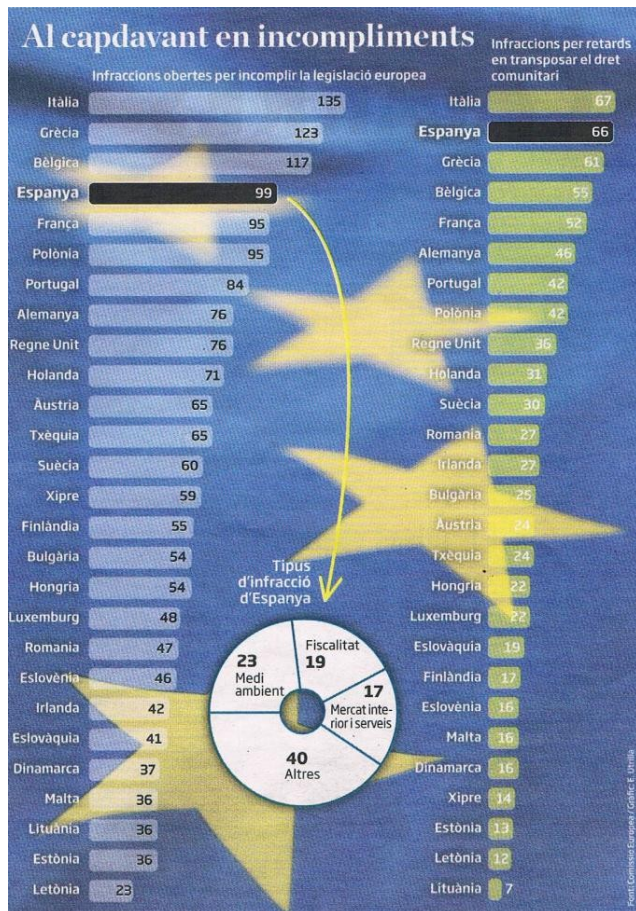
- El govern espanyol, a través del ministeri d'Hisenda que dirigeix Cristóbal Montoro, **deixarà sense ajudes** pels transplantaments a la Generalitat perquè no ha complert amb el sostre de dèficit.
- La mesura de l'executiu de Rajoy afecta a les comunitats autònomes que no compleixin amb el 0,7% del PIB i provoca que no podran accedir a les ajudes per la formació de personal sanitari que participa en els processos de transplantaments d'òrgans.
- L'any passat, dels 4.000 transplantaments que es van fer a l'Estat, 873 van ser a Catalunya, una xifra que suposa més del 20% del total.
- Més clar impossible. Hem de marxar ja.

L'Estat no paga el CAR de Sant Cugat

- El Govern espanyol deu 5,4 milions d'euros, que ha cobert la Generalitat, en la mesura de les pròpies possibilitats.
- El diputat d'ERC, Albert Donés, ha denunciat que l'Estat no ha pagat una part del finançament del CAR de Sant Cugat. "Com acostuma a fer l'Estat amb Catalunya, no compleix amb la seva part" i ha afegit que "Catalunya ha estat assumint la part de l'Estat que no ha fet efectiva".
- El CAR de Sant Cugat, en canvi, només rep el 50 per cent de finançament per part de l'Estat. En canvi, **l'Estat paga de forma íntegra** els altres tres centres d'alt rendiment que hi ha a l'Estat espanyol, dos a Madrid i un a Sierra Nevada.

Espanya irrita la UE infringint sovint la normativa europea

- Espanya és el segon estat del qual la UE rep **més queixes ciutadanes**.
- Cap país triga més a acatar les sentències del Tribunal de Justícia comunitari.
- Alguns dels 99 expedients oberts a Espanya són:
 - Taxes a telecomunicacions,
 - IVA a les agències de viatges,
 - Ajudes il·legals al País Basc,
 - Poca eficiència energètica,
 - Benestar animal,
 - Llei catalana del cinema.

Abonats al NO

HISTÒRIA • Espanya ha anat barrant el pas a les iniciatives de Catalunya

RIBOTADES • El primer Estatut no es va votar i els altres s'han retallat ■ P4,5

1760 Memorial de Greuges a Carles III
TOMBAT

1885 Memorial de Greuges a Alfons XII
TOMBAT

1919 Projecte d'Estatut
NI VOTAT

1932 Estatut
RETALLAT

1979 Estatut
RETALLAT

2006 Estatut
RETALLAT DOS COPS

2014 Petició de consulta
TOMBADA

Li convé a Catalunya pertànyer a Espanya?

■ Problema

Què cal fer quan constates que el teu soci t'enganya sistemàticament i mai compleix ni complirà la seva part del pacte?

■ Solució

Convocar junta general d'accionistes, proposar l'escissió de la societat i prescindir del que et perjudica.

La independència és prosperitat

El projecte espanyol no inclou el benestar dels catalans
ni el desenvolupament de Catalunya

És viable seguir
amb Espanya?

Espanya, líder i pioner històric en declarar suspensions de pagaments

- Els historiadors certifiquen el 1557 com l'any en què per primera vegada un estat va suspendre el pagament del deute, fou el Regne d'Espanya amb **Felip II**.
- Les suspensions de pagaments han estat virus històric i, a més, d'ostentar ser l'estat que **té l'honor de ser el primer**, és el que més n'ha registrat: **tretze vegades**.
- La primera vegada Felip II al 1557. Després 1575 i 1596. Amb Felip III i Felip IV cinc més: 1607, 1627, 1647, 1652, 1662 i 1666. També Carles IV al 1799. Ferran VII les de 1815 i 1820 i per últim una reina, Isabel II al 1868.

La crisi, qui ha fallat i qui n'és el responsable

- Si en fixem en el sector financer, el màxim responsable de tot, a banda dels executius de bancs i caixes, és el controlador:
el **Banc d'Espanya**, que durant aquesta època d'irresponsabilitats en la gestió dels riscos no va fer res per aturar-la. I, a més, sabia el que s'estava fent i les conseqüències que comportaven aquestes irresponsabilitats.
- El mateix podem dir dels darrers governs catalans. Han governat el país igual que **qualsevol imprudent** conseller delegat d'una multinacional que espremia la seva empresa per treure'n un rendiment a curt termini, i fer-la quasi inviable en un futur. I aquesta actitud no és de responsables, ni d'ètics, ni de patriotes.

La reducció del dèficit públic

- Al finalitzar el 2007, els comptes de l'Estat espanyol tenien un superàvit de 12.800 milions d'euros.
- Dos anys després, es tancava l'any 2009 amb un **dèficit** de més de **120.000** milions d'euros, xifra que equival a l'**11,5%** del PIB.
- Aquest immens dèficit públic –la diferència entre les despeses i els ingressos– s'ha finançat amb endeutament.
- Per reduir aquest dèficit, Zapatero ha abaixat els sous dels funcionaris, congelat les pensions, suprimit el subsidi per naixement i eliminat el cobrament retroactiu de les prestacions de la llei de dependència .

La reducció del dèficit públic (2)

- La principal causa del dèficit públic no és que els sous dels funcionaris i les pensions siguin molt alts, sinó en que la dimensió de l'Estat espanyol és **excessiva**.
- No té cap sentit l'existència del ministeri de **Sanitat** (2.850 milions d'euros de pressupost anual, un cop descomptats els sous dels funcionaris). El de **Cultura** (1.200 milions) i el de **Vivenda** (1.500 milions), quan aquestes competències són exclusives de les comunitats autònomes, ni tampoc el d'**Igualtat** (120 milions).

Només amb la supressió d'aquests quatre ministeris es podrien estalviar més de 5.670 milions d'euros a l'any

La reducció del dèficit públic (i 3)

- Han passat a dèficits astronòmics perquè **han llençat** els diners (AVE's no rendibles, milers de quilòmetres d'autovia on no passa ningú, Plan E per fer "posar tones d'asfalt", ajudar a la gran banca "els seus amics" ...).
- Mentrestant **s'han oblidat** de finançar la PIME, de fer les infraestructures necessàries a Catalunya per impulsar la competitivitat a nivell global (tren de mercaderies, autovies, rodalies, aeroport internacional...), i inversions reals en R+D+i.
- Ara la Generalitat, passa per davant d'Espanya **apujant més** els impostos, per si no en teníem prou amb tot l'espoli fiscal...

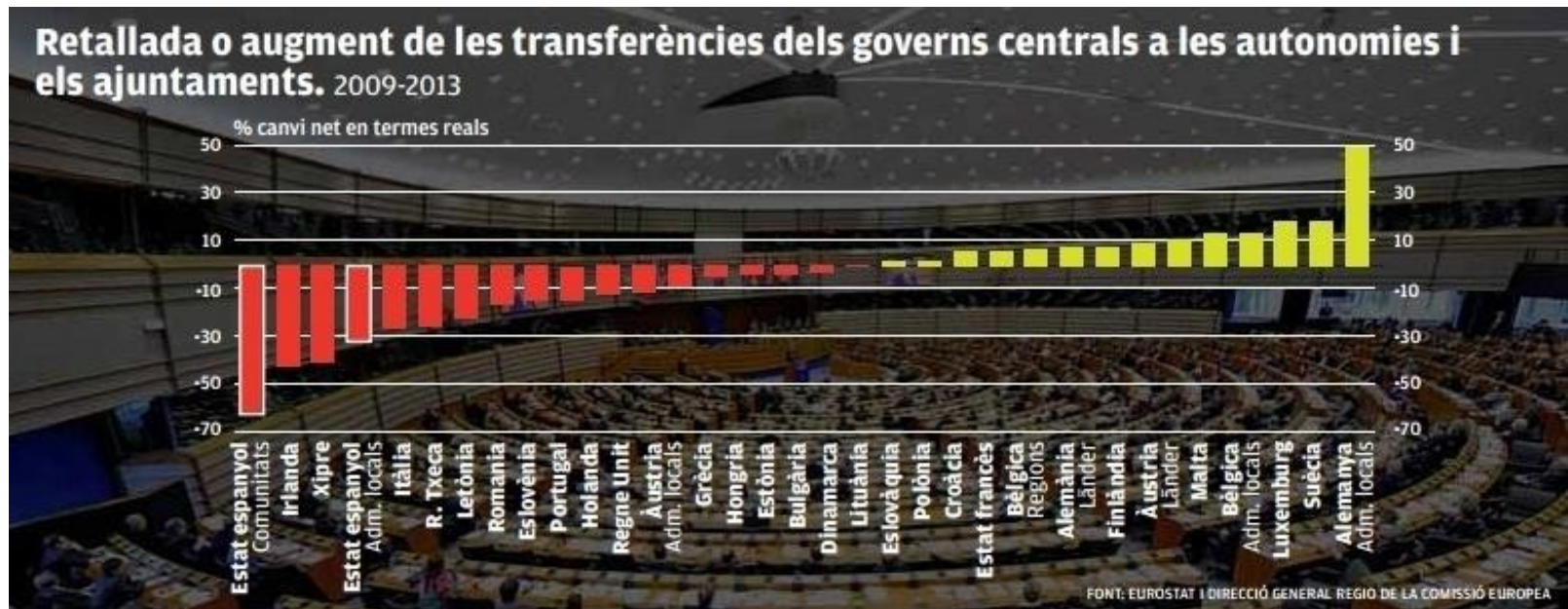
Catalunya ha fet un 20% de l'ajust a l'Estat des del 2010

- Dels 24.000 milions d'euros que van rebaixar el dèficit el conjunt d'administracions els dos últims anys, uns 4.800 els va aportar la Generalitat. L'esforç és dur perquè la despesa és sols el 6% del total.

Espanya, la que més retalla a autonomies i ajuntaments

- Les transferències del govern a les comunitats són les que més han caigut de tota la UE. Altres estats membres han ampliat el suport a regions i ens locals durant la crisi per evitar retallades.

Espanya cau fins al lloc 42 del rànkning mundial de competitivitat

- Puerto Rico, Xipre, Polònia, Tailàndia, la República Txeca, Israel i fins a 36 països més són més competitius que l'estat espanyol, segons el rànkning que anualment elabora el Fòrum Econòmic Mundial (FEM).
- L'estat espanyol **cau 9** posicions, ja que abandona el lloc 33 que ocupava el 2009 i ara se situa a la 42a posició.
- **Volem continuar així?**

Així no podem continuar

- Tàcit ja deia que “**com més corrompuda està una nació, més es multipliquen les seves lleis**”.
- Fa pocs mesos la CEOE donava a conèixer un informe amb una dada reveladora:
A Espanya, entre administració central, comunitats autònomes, diputacions, ajuntaments i aquest llarg etcètera d'aparell estatal que tant rebrega el ciutadà del carrer, hi ha vigents **100.000 lleis**, de les qual unes 67.000 són d'àmbit autonòmic.
- Anualment, es produeixen **més d'un milió** de pàgines de butlletins i diaris oficials.

Així no podem continuar (i 2)

- L'Associació espanyola d'Assessors Fiscals apunta que a Espanya hi ha vigents **més de 200.000 normes jurídiques**.
- L'origen del problema és sempre el mateix: grans governs de molt poder per repartir prebendes. Lleis i més lleis provocant que el paper de les normes jurídiques es devaluï setmana rere setmana. Laberints legals on perdre's **fan d'Espanya un infern jurídic**.
- L'Estat s'ha convertit en un monstre i l'administració, en qualsevol dels seus àmbits, suposa avui per a la ciutadania més **un enemic** que no pas un aliat, mostrant animadversió i traspuant hostilitat amb els administrats.

El debat territorial espanyol

- L'onada recentralitzadora denota la **insatisfacció** de Madrid, gairebé dolor, per les seves escasses perspectives estratègiques.
- S'han acabat els recursos extraordinaris i el malbaratament en infraestructures radials. **Mai han invertit** com calia en economia productiva o del coneixement.
- **Madrid es tanca portes i se n'hi tanquen.** Per això pretén compensar les pèrdues inflant-se més com a ciutat administrativa que espren els rèdits de la capitalitat. Com que Madrid i el centre tenen las de perdre, l'aposta demogràfica pretén omplir els barris deserts i les ciutats infrapoblades dels entorn xuclant població espanyola, començant pels funcionaris autonòmics.

La lògica econòmica global

- Durant els últims trenta anys, Madrid **ha anat concentrant** les principals multinacionals de la península, no només gràcies a la política centralista de l'estat, sinó també perquè les multinacionals necessiten la proximitat d'una varietat de serveis especialitzats.
- En aquestes circumstàncies, Barcelona, tot i que ha aconseguit especialitzar-se en les indústries del turisme i de la investigació lligada a les indústries química i farmacèutica, ha deixat clarament de **ser el motor econòmic** d'Espanya.
- Per això si necessitem la independència no és tan sols per desempallegar-nos de l'autoritarisme centralista, sinó també per una mera qüestió de **supervivència econòmica**.

Spain is pain, la gran oportunitat

- El 32è aniversari de la *Constitución Española* serà recordat com el de **major desprestigi mundial** de la que encara presumeix de ser la novena economia del món en termes de PIB.
- Un gegant amb **peus de fang** que ha estat portada als mitjans de comunicació internacionals perquè un grup de treballadors d'un sector estratègic li han bloquejat l'espai aeri.
- Espanya **s'argentinitza** a marxes forçades. Ha viscut per sobre de les seves possibilitats. La classe mitjana **s'empobreix** a un ritme imparable. Amanit amb una crisi de confiança internacional i unes retallades socials sense precedents.

Spain is pain, la gran oportunitat

- La *Constitución Española* ha servit a l'executiu de José Luis Rodríguez Zapatero per justificar una **militarització** d'un àmbit civil sent conscient que l'opinió pública ho avalaria sense fissures. És la constatació que Espanya segueix sense desprendre's d'herències prèvies al 6 de desembre de 1978.
- I el més greu és que **no té actitud** de canvi. Una casta aristocràtica de treballadors com els controladors aeris o fins fa dos dies els pilots d'Ibèria.
- Una AENA que **retarda** fins a nou mesos els permisos a Singapore Airlines i Spanair per operar un vol directe Barcelona-Sao Paulo i que Ibèria contraprograma en dues setmanes.

Espanya és passat, Espanya és crisi

- Des de Barcelona **no es pot volar** directament a 23 estats del món amb qui Espanya ha subscrit convenis de bilateralitat que obliguen a aterrar primer a Barajas per entrar en territori estatal.
- Espanya és això. L'exèrcit i l'article 8è de la *Constitución Espanyola*. Els controladors. AENA i el boicot a la lliure competència a El Prat.
- Catalunya i els seus dirigents polítics i socials, **com van fe les colònies** sotmeses a Espanya, han de saber aprofitar el moment històric de debilitat espanyola per poder plantejar el pols definitiu per aconseguir el que una majoria parlamentària i probablement social voldria si es pogués plantejar: **El ple autogovern.**

Les dues Espanyes:

hi ha una Espanya productiva i una que no ho és

- El problema dels últims anys és que la darrera ha augmentat el seu pes, gràcies a l'establiment de l'estat del benestar (més funcionaris) i del *boom* immobiliari (més especuladors).
- Els alemanys encara no han estès que els seus interlocutors espanyols (govern, Banc d'Espanya i sector financer) **són els responsables de la crisi** i els més conspicus representants de la part no productiva d'Espanya, que busca **perpetuar l'esquema** pel qual viu a costa de la meitat productiva.
- Per tant, qualsevol sacrifici que els exigeixin serà traspassat sobre les carregades espatlles de l'Espanya productiva. **Fins quan?**

Ara preguntarem nosaltres

- Ara ens toca a nosaltres. Perquè ja ha arribat el moment que responguin les nostres preguntes:
- I tu, tu què en penses fer de mi? Què vols de mi i dels meus?
- Vosaltres, estudiosos de la FAES o de la Pablo Iglesias, o d'on sigui, què és el que vosaltres voleu, al final, en el límit, per a la nostra llengua, per a l'escola dels nostres fills, per a la nostra cultura, per a la nostra economia, per a la nostra història?
- En definitiva, al final, **què voleu fer-ne del meu país?**

El contracte etern d'Espanya amb Catalunya converteix Catalunya en una colònia

- L'art de la negociació és portar els teus punts de vista fins a l'últim extrem i portar-los al màxim de la tensió...; i quan la cosa està a punt de trencar-se, aleshores afluixes una mica perquè es mantingui.
- La negociació del primer Estatut va ser una claudicació.
- La Transició va ser feta, d'una banda, amb els tambors de fons de l'exèrcit i, de l'altra, amb l'esperit encongit i espantadís d'una situació que ha estat endèmica a Catalunya: nosaltres hem tingut por dels altres.

Però mai hem tingut en compte que **ells també ens tenen por a nosaltres**.

Imaginin que Catalunya fos un Estat independent

- Hem de tenir en compte els tres elements següents:
 1. La Generalitat tenia el 2009 un dèficit públic de 5.200 milions
 2. Catalunya pateix un **espoli fiscal** d'uns 21.000 milions d'euros anuals. (La diferència entre els impostos que paguem i el que l'estat espanyol gasta a Catalunya).
 3. Una part del dèficit públic espanyol del 2009 és **imputable** a Catalunya, atès que l'Estat hi ha realitzat una sèrie de despeses (pagaments de subsidis d'atur, pensions, inversió pública, etc.) que, en cas de ser independents, les hauria de fer la Generalitat.

Imaginín que Catalunya fos un Estat independent (i 2)

- Catalunya té el 15,9% de la població total de l'Estat. Per tant, és lògic imputar un 15,9% del dèficit públic estatal a Catalunya, cosa que dona uns 19.000 milions d'euros.
- Així doncs, si Catalunya fos uns Estat independent, hauria tancat l'any amb un dèficit públic de **només** 3.200 milions d'euros (5.200 de dèficit propi més 19.000 de la part del dèficit estatal que li pertoca, menys 21.000 d'espoli fiscal).
- Aquesta xifra equival a un 1,5% del PIB català i que situaria Catalunya com a tercer país de la UE amb **menys dèficit públic**. És clar que, amb la independència no s'haurien hagut d'abaixar els sous dels funcionaris ni congelar les pensions.

Jordi Pujol

- Els ponts entre Catalunya i Espanya s'han trencat.
- En l'Espanya d'avui no hi podem creure.
- Durant molts anys el nacionalisme català majoritari no ha estat independentista. Tenia arguments. Ara ja no en té.
- L'opció independentista és de difícil realització. L'altre, la que ens imposa Espanya, no és tan difícil perquè equival a rendir-se.
- Arribat el cas, gent que mai no hauria somiat de fer-ho, votaria independència.

Nous aliats de la causa independentista

- Espanya és una rèmor per a Catalunya: és un obstacle per al seu desenvolupament (*Moisès Broggi*).
- És més fàcil que Espanya accepti la independència que no pas un referèndum pel concert econòmic (*Josep Ramoneda*).
- Necessitem un estat propi i eficient, i el podem compartir amb Europa i Espanya amb una relació d'igual a igual (*Ferran Mascarell*).
- Sobren raons per la independència, ja siguin econòmiques, socials, simbòliques o lingüístiques (*Ferran Requejo*).

Nous aliats de la causa independentista (2)

- Catalunya sap que a Europa pot ser un país productiu i competitiu i que Espanya li pot suposar un llast (*Manuel Castells*).
- La societat evoluciona cap a l'independentisme; de fet, la independència pot arribar abans del que la gent pensa (*Jaume Sobrequès*).
- La conclusió a què arribes és que Espanya no ens convé. Només tenim una opció: la de la independència (*Xavier Folch*).
- La independència és necessària i possible, tot i que encara hi ha molta gent que no s'ho creu (*Agustí Bassols*).

Nous aliats de la causa independentista (3)

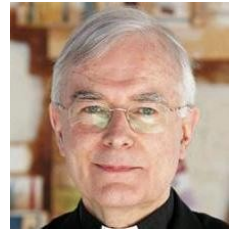
- Si Catalunya tingués un estat propi, millorarien molt les relacions amb el conjunt d'Espanya: seríem amics (*Justo Molinero*).
- Com a ciutadà que viu a Catalunya, Espanya no em serveix per a res; i com jo, ho pensen altres ciutadans (*Miquel Giménez*).
- Defenso que es plantegi un referèndum amb tres opcions: autonomia, independència i federació amb Espanya (*Pasqual Maragall*).
- No he estat mai independentista, però seguint la lògica d'aquesta conversa, la solució és l'independentisme (*Manuel Milián Mestre*).

Nous aliats de la causa independentista (4)

- El conseller d'Economia i Coneixement, *Andreu Mas-Colell*, considera que la secessió de Catalunya es perfectament viable.
- El president d'Abertis i del Consell Assessor per a la Reactivació Econòmica i el Creixement (CAREC), *Salvador Alemany*, ha assegurat que “està d'acord” amb les paraules del conseller Andreu Mas-Colell que considera que la independència de Catalunya és perfectament viable des del punt de vista econòmic.
- *Miquel Àngel Essomba*, director del Centre UNESCO de Catalunya, afirma obertament que la independència és una via política legítima que ha de ser contemplada seriosament.

Nous aliats de la causa independentista (5)

- La catedràtica d'Economia de la Universitat de Barcelona, *Núria Bosch* ha dit: s'ha acabat el temps d'intentar que ens entenguin. Els catalans hem d'anar a la nostra.
- El director del Centre de Recerca en Economia Internacional de la Universitat Pompeu Fabra, *Jordi Galí*, ha defensat que Catalunya independent és viable econòmicament, sens dubte.
- El sacerdot *Josep-Ignasi Saranyana*, membre del Pontifici Comitè de Ciències Històriques, és a dir, és un historiador avalat per la cúpula de l'Església catòlica, confirma que l'Església beneeix la independència quan aquesta és la voluntat dels ciutadans.

Nous aliats de la causa independentista (6)

- L'arquebisbe d'Urgell i copríncep d'Andorra, *Joan Enric Vives*, diu: "Els bisbes estem al costat del que vulgui el poble català".
- El periodista i escriptor *Luis Racionero*, en un article a Mundo Deportivo, diu: Anem cap a la independència.
- La independència és viable econòmicament (*Antoni Castells*).
- Catalunya té la font secreta de l'èxit econòmic, però té una ma lligada a l'esquena i no pot explotar tot el seu potencial econòmic perquè no és independent i no rep suficients inversions en infraestructures (*Adam Price*).

Nous aliats de la causa independentista (7)

- L'abat de Montserrat, *Josep Maria Soler*, en una entrevista a *El món a RAC1*, ha defensat el dret a decidir de Catalunya i ha avançat que votarà quan es faci la consulta.
En aquest sentit ha recordat que l'església reconeix Catalunya com a nació i pronostica que el Vaticà establirà relacions diplomàtiques amb el nou estat.
- L'abat de Montserrat està a favor del que diu la doctrina social de l'església, i aquesta reconeix Catalunya com una nació.
Reconeix a Catalunya el dret de reivindicar tot el que comporta el fet de ser una nació, i també el nivell de decidir quin ha de ser el futur de Catalunya i de quina manera s'ha de relacionar amb els altres pobles d'Espanya i d'Europa.

Nous aliats de la causa independentista (i 8)

- El Canonge de Santa Maria la Major de Roma, *Valentí Miserachs*, en una entrevista a EL PUNT AVUI ha dit que el Vaticà ha reconegut sempre, com el primer, tots els nous estats que s'han anat formant i de seguida hi ha establert relacions diplomàtiques, per petits que siguin, i així ho farà amb Catalunya.
- L'Església espanyola pot pressionar tant com vulgui, aquestes pressions només serien contraproductes per a ells mateixos.
- Davant d'una Catalunya ja independent: *contra factum non valet argumentum* (contra els fets no hi ha arguments que valguin).

Assessors de l'OTAN veuen els avantatges d'una Catalunya independent

- L'Atlantic Council, format per un grup d'experts especialitzat en temes seguretat internacional que assessoren l'OTAN, ha publicat un article sobre les implicacions militars de la independència d'Escòcia i Catalunya.
- L'article, considera que l'OTAN hauria de prendre's seriosament el cas català i escocès i assegura que Espanya difícilment podrà evitar la independència de Catalunya i que aquesta estaria ben posicionada com una potència naval a la zona mediterrània.
- En el futur Catalunya podria assumir la seva responsabilitat en defensa i esdevenir un "actor principal a la Mediterrània", i jugar un paper clar en la seguretat col·lectiva.

Se'm dirà que ara la prioritat número u és la crisi econòmica. I tant!

- Però com la combatrem si no tenim cap competència per fer-ho? Quina política fiscal? Quines mesures laborals? Quines inversions, amb l'espoli dels 22.000 milions d'euros anuals?
- No us fa angúnia veure dilapidat tant talent dels nostres millors homes, instal·lats en la gestió de les engrunes, quan podrien estar manant i dirigint un país dels de debò? Sempre he afirmat que el que més estrany se'm fa d'entendre és al bovina acceptació de l'status quo provincial per part d'executius, empresaris, catedràtics, intel·lectual, etc..., és a dir, la classe dirigent de tot un país normal i que a Catalunya han renunciat al lideratge per convertir-se en una classe dirigida.

Com ho suporten? Per què prefereixen ser manats a manar ells?

La majoria de competències de l'Estatut estan per traspassar

- En 27 anys, l'Estat no va acabar de transferir mai totes les competències de l'Estatut del 1979.
- I en els primers quatre anys de vigència de l'Estatut del 2006, el tripartit va tancar una quarta part dels traspassos previstos (10 de 40), i la meitat de manera "incompleta", com en el cas del servei ferroviari de Rodalies.
- Hi ha altres casos d'incompliments de transferències clamorosos que signifiquen un **tracte discriminatori** per a Catalunya.
N'és un exponent l'etern traspàs congelat de les beques, amb una sentència del Tribunal Constitucional que ja el 2001 donava la raó a la Generalitat.

Amb la independència, a mig milió de madrilenys se'ls acabaria el xollo

- Espanya és molt difícil que sigui viable sense Catalunya. El nacionalisme espanyol és l'excusa. Miri, el gran nivell de vida que tenen 500.000 madrilenys, que viuen del centralisme: alts funcionaris, consultores, grans empreses privades o grans oficines...
- Si parles d'un estat descentralitzat, de federalisme o de la independència de Catalunya, mig negoci se'n va en orris. Miri Aena: els que hi treballen saben que si l'aeroport de Barcelona fos un *hub*, privat o de la Generalitat, hi hauria una sèrie de gent que perd calés a Madrid i s'ha acabat el xalet a la Sierra, s'ha acabat anar de vacances a Oropesa, Santillana del Mar, a Mallorca o a l'apartament a la Manga del Mar Menor.

Amb la independència, a mig milió de madrilenys se'ls acabaria el xollo (i 2)

- Això s'ha acabat perquè viuen bàsicament del centralisme, de la superestructura com la unitat de mercat.
- Tot això no amaga només l'imperialisme espanyol, sinó el privilegi de 500.000 persones a la capital de l'Estat que obliga molta gent de Catalunya agafar el pont aeri o l'AVE a negociar a Madrid.
- Si ens separem, a molta gent se li acaba el xollo. Això és una pressió tan bèstia que no els permet cedir recursos. Els 500.000 s'estan blindant.
- Amb una Catalunya independent se'ls hi acaba el xollo.

Pagar no és gratis

- La vicepresidenta Santamaría va posar condicions a Catalunya si vol cobrar els diners que li deu el govern espanyol. Santamaría apunta a la supressió d'ambaixades **com a condició** per avançar 545 milions.
- La crisi econòmica ha demostrat que sense autonomia financera l'autogovern és un miratge. Catalunya, que pateix un fort dèficit fiscal, viu ara endollat a un aparell de respiració assistida controlat des de la Moncloa.
- Sense diners a la caixa, Catalunya ha d'acotar el cap i no pot fer cap pas sense demanar permís i a més ha d'agraciar l'almoïna dels que li drenen recursos.

Tots els deutes de l'Estat espanyol

- Joan Puigcercós ha recordat durant la compareixença d'Artur Mas davant la diputació permanent del Parlament, per a informar del Fons de Liquiditat Autònomic, que **l'Estat espanyol deu 8.600 milions d'euros a Catalunya.**
- Deixi'm que ho recordi: 5.700 en matèria d'infraestructures, 1.450 dels fons de competitivitat, 759 d'inversions no executades de la disposició addicional tercera de l'Estatut, de l'any 2008, 219 de l'any 2009 i 479 de deute històric a la sanitat per part de la Seguretat Social espanyola.
- Tot això suma 8.600 milions d'euros, ha comentat.

Guerra bruta del Ministerio del Interior contra Catalunya (i 2)

- **I, quina casualitat!**, amb el desplegament dels cossos i forces de seguretat de l'Estat, **ni un sol incident**. Objectiu complet: l'Estat salvador ha tornat i, amb ell, la seguretat ciutadana.
- Sóc potser malpensat, què més voldria..., no he cregut mai en les coincidències. L'Estat ha fet una demostració de força, ja ho ha dit el secretari d'Estat, Ignacio Ulloa: "Catalunya és Espanya i vindrem quan calgui".
- Caldria que la nostra classe política, el nostre govern, els nostres mitjans de comunicació i els sectors socials mobilitzats del país no fessin el joc a l'Estat. Allò que ha fet l'Estat aquests dies és una demostració de força de cara al futur...

Les relacions Catalunya – Espanya

- 1. Un espoli fiscal crònic del 8% del PIB anual.
- 2. L'Estat no paga els deutes a Catalunya.
- 3. Traspassos amb comptagotes.
- 4. La gran retallada de l'Estatut, al Tribunal Constitucional Español.
- 5. No al català al Congrés i a Europa.
- 6. Fer un referèndum: missió impossible.
- 7. Guerra oberta per evitar un “hub” al Prat.

Les relacions Catalunya – Espanya (2)

- 8. Resistències amb el corredor mediterrani.
- 9. Més peatges que autovies.
- 10. Rodalies i el dèficit d'infraestructures.
- 11. Torna l'amenaça del trasvassament.
- 12. Una llengua en extinció al jutjats.
- 13. Tots els cotxes amb la E d'Espanya.
- 14. Reivindicació de la gestió del 0,7%.

Les relacions Catalunya – Espanya (i 3)

- 15. El creixement de la catalanofòbia.
- 16. Emissions de TV3 i divisió del català.
- 17. Dèficit sobrevingut pels incompliments.
- 18. El model educatiu, sempre als jutjats.
- 19. Obligats a penjar la “rojigualda”.
- 20. Esportistes sense seleccions.

Problemes generats
no per Catalunya
sinó per Espanya

Fracassa el model Madrid

- Un dels grans desastres de la filosofia empresarial a Espanya sorgeix d'aquest estrany fenomen de l'alteració del que va ser sempre l'estat natural de la nostra estructura econòmica: el Llevant espanyol (Catalunya i València) acumulava l'economia industrial i productiva; Múrcia i Andalusia formen part de l'agroalimentària, i el País Basc, en general, la financera i la dels equips de producció.
- Però un dia **es va voler alterar**, per raons estrictament polítiques, i concentrar a Madrid i zona centre tots els sectors entesos com avançats (?): banca, energia (?), multinacionals, construcció, immobiliari, indústria... en un estúpid intent de capidisminució de les regions més tradicionals i productives. És el fenomen del pop, model París, que capitalitza tota la concentració de recursos.

Fracassa el model Madrid (i 2)

- I en això estem: en el fracàs dels grans pròcers, dels anomenats genis empresarials, a la manera de les més pretensioses constructores que van absorbir tots els recursos i subvencions “estructurals” de la UE des dels temps de Felipe González i amb extrema pretensió del govern Aznar. Com més concentració, millor!
- Aquesta “*madrileñización*” artificial de la nostra estructura econòmica va perpetrar l'abús immobiliari, la cobdícia especulativa i l'expansió amb peus de fang, basada en l'abús del crèdit bancari desorbitat i fàcil. D'aquí la bombolla immobiliària, conseqüència de la irresponsable bombolla del crèdit bancari.

Fet i fet, el **desastre d'aquest model madrileny**, de fantasiosa edificació i de notable inconsistència.

Les misèries de l'aeroport de Castelló han arribat al Estat Units

- The New York Times qualifica l'aeroport de Castelló com el “símbol de la ruïna d'Espanya”
- En un article publicat ahir, el diari nord-americà rebateja les instal·lacions com “*airport nowhere*” (aeroport cap enlloc) i titlla la infraestructura com **un símbol de la ruïna** i del “**malbaratament** en la despesa pública que **ha enfonsat profundament Espanya** en una crisi bancària i la consegüent recessió.
- El rotatiu també lamenta que el primer avió que arribi a l'aeroport “fantasma” sigui el que corona l'escultura en homenatge a Carlos Fabra, de qui recorda que la justícia l'està investigant en relació amb diversos casos de corrupció i evasió d'impostos.

El que costa ser català. El preu de ser espanyol

- Comparativa entre Catalunya i Espanya sobre impostos pagats i serveis rebuts:

Impostos

Catalunya és on hi ha una retenció més gran de l'IRPF: 56 per cent per a les rendes altes, 40 per les mitjanes i 24,75 a les baixes.

Balances fiscals

Per cada 1.000 euros que paga un català en impostos, rep de l'Estat en serveis 870.

Per cada 1.000 euros que paga en impostos, un extremeny en rep de l'estat 1.170. La diferència és de 300 euros.

El que costa ser català. El preu de ser espanyol (2)

Metro i bus

A Barcelona, el bitllet senzill val 2 euros. A Madrid val 1,5 euros. Els abonaments multitransport són més barats a la capital catalana que a l'espanyola. La T-10 barcelonina val 9,25 euros i la Metrobús madrilenya 12. Tot i que es diu així no permet transbordament. Això sí, el metro arriba a Barajas i no al Prat.

Rodalies Renfe

El servei de Cercanías Madrid és molt millor que Rodalies Catalunya. No és una impressió. Per un territori molt més petit, l'àrea metropolitana de Madrid té 367 quilòmetres de vies, només cent menys que la catalana i això sí quasi tota en via doble.

Hi ha 900 mil usuaris de Cercanías Madrid per només 400 mil de Rodalies Catalunya.

El que costa ser català. El preu de ser espanyol (3)

Peatges

A Catalunya de cada 100 quilòmetres d'autopistes, 67 són de peatge i 33 de franc. A Madrid, són 96 gratuïts i 4 de peatge.

A Andalusia el percentatge és de 87 de franc contra 13 de pagament i a Extremadura no hi ha un sol peatge.

Aeroports

A Madrid-Barajas es paguen 7,73 euros de taxes aeroportuàries per cada enlairament.

A Barcelona-El Prat es cobren 6,81 per enlairament. Però des de Madrid hi ha 55 vols transoceànics i des de Barcelona, 15.

El que costa ser català. El preu de ser espanyol (4)

Inversions Foment

Per aquest 2012, el govern espanyol ha retallat un 45 per cent les inversions a Catalunya. És la retallada més important de l'Estat.

La tisorada al País Valencià i Andalusia és del 34 per cent. A Castella la Manxa un set per cent mentre que a Galícia i al País Basc, on s'hi farà arribar l'AVE les inversions creixeran un 9 i un 17 per cent respectivament.

Escoles bressol

Per aquest curs, a Barcelona hi ha 7.400 places públiques per una població de 1.630.000 habitants.

A Sevilla: 22.000 places per una població de 703.000 persones.

El que costa ser català. El preu de ser espanyol (5)

Ordinadors

A Catalunya hi ha un ordinador per cada 5 alumnes. A Extremadura un per cada 2.

Universitats

Estudiar un curs d'alguna carrera d'Humanitats val, a la Complutense de Madrid, entre 700 i 811 euros depenent dels estudis. A l'Autònoma de Barcelona no baixa de 910. Infermeria a Madrid, 1.088 euros, a l'Autònoma 1.423.

Medicaments

Amb l'euro per recepta i el copagament per a pensionistes, a mateix tractament, un jubilat català pagarà en fàrmacs 277 euros i un de la resta de l'Estat en pagarà 216.

El que costa ser català. El preu de ser espanyol (6)

Retallades Sanitat

Fa dos anys, el pressupost en sanitat a Andalusia era de 1.180 euros per habitant. Aquest any és de 1.174 euros. La retallada és de 6 euros. A Madrid, per un pressupost similar la retallada ha estat de 4 euros.

A Catalunya, fa dos anys s'hi destinaven 1.298 euros per habitant. Ara 1.128, és a dir, 170 euros menys.

Òpera

Anar al Liceu sí surt més barat que anar al Teatro Real de Madrid. Els abonaments surten més econòmics depenent de la butaca. El millor seient del Liceu val a l'any 1.491 euros mentre que al Real és 1.543.

També els abonaments populars són més econòmics.

El que costa ser català. El preu de ser espanyol (i 7)

Sous funcionaris

Els funcionaris de la Generalitat cobraran un 5% menys aquest any: un 3 a la paga doble de l'estiu i un 2 a la de Nadal.

Als funcionaris de l'Administració General de l'Estat se'ls ha congelat el sou aquest any.

IPC

Els preus han augmentat un 2,2 per cent des del març del 2011 al març del 2012. Només s'han incrementat més a Castella-Lleó.

La mitjana estatal és de 1,9, però és que a Andalusia només s'han apujat un 1,6. Dit d'una altra manera: en només un any, comprar a Catalunya s'ha encarit sis dècimes respecte Andalusia.

Catalunya en el llibre Guinness

- Catalunya va camí d'entrar al llibre Guinness dels rècords. És l'autonomia que més paga de les disset, almenys en deu capítols.
- 1. **L'IRPF.** L'impost de la renda assoleix a Catalunya el 56%, el més alt d'Espanya i també d'Europa, compartint sostre fiscal amb Suècia, encara que sense els serveis escandinaus.
- 2. **La gasolina.** El cèntim sanitari ha passat a ser 4,8 cèntims, amb la qual cosa els catalans paguem més que qualsevol altra autonomia per contribuir a finançar la sanitat.
- 3. **L'aigua.** Els catalans tenen l'aigua més cara, amb pujades del 8,5% del cànon el 2011, que aquest any ha passat a ser un 3% en l'anomenat servei bàsic i un 12% en l'excessiu.

Catalunya en el llibre Guinness (2)

4. **El transport públic.** El metro o l'autobús són més cars a Catalunya que a qualsevol altre territori d'Espanya (el bitllet és més car que a París o Nova York).
5. **Les autopistes.** Els peatges de les autopistes (a Catalunya una autopista sense peatge és un oxímoron) són els més elevats de l'Estat. I continuen pujant per sobre de la mitjana.
6. **Els medicaments.** La taxa de l'euro per recepta és una mesura única. El Govern considera que el copagament és un acte de responsabilitat i el Govern d'Espanya presumeix que ells no l'aplicaran mai, com si fos injust.

Catalunya en el llibre Guinness (3)

7. **La Justícia.** La taxa sobre actes jurídics només s'aplica a Catalunya. Grava els litigis amb 60, 90 o 120 euros.
8. **Les hipoteques.** El Govern aplica un gravamen del 1,5% sobre el valor concedit pel banc, mig punt més que a les altres autonomies.
9. **Les transmissions de patrimoni.** La Generalitat grava la compravenda d'habitatges de segona mà un 8%, la resta de comunitats només un 7%.
10. **Els hotels.** Els que s'allotgin en hotels catalans pagaran una taxa turística d'entre 2,5 i 0,5 euros per nit amb un màxim de set nits.

Catalunya en el llibre Guinness (i 4)

- *The Washington Post* va publicar el mes passat un article en el qual posava Catalunya com a exemple de territori amb una fiscalitat **insuportable**.
- Pot ser que es preocupin més a la capital del Estats Units que a Madrid?

Es pot estirar més la corda?

La mediocritat intel·lectual espanyola

- **Espanya no és una nació, Espanya és una martingala política.** I això li crea un complex d'inferioritat tan gran que intenta compensar-ho amb la prepotència i el despotisme.
- Sap que mai no ha convençut ningú perquè la paraula enraonar no forma part del seu idioma. Espanya no enraona, Espanya tiranitza; Espanya no escolta, Espanya amenaça; Espanya no respecta, Espanya menysprea. És la seva naturalesa i mai no canviarà perquè es reafirma per mitjà de totes aquestes coses.
- La seva inseguretat és tan gran, que tota rebel·lia li genera dubtes d'identitat. Sap prou bé que la seva vida és la història d'un fracàs. Volia ser un imperi anorreador de pobles, cultures i llengües i no sols ha fracassat, sinó que aquesta malignitat s'ha girat en contra seva i amenaça destruir-la.

La mediocritat intel·lectual espanyola (i 2)

- Per això, talment com una cacatua astorada, es posa les mans al cap i, presa d'un histerisme esperpèntic, crida: **“Catalunya és d'Espanya!”**, **“El poble català no existeix, només hi ha poble espanyol!”**.
- Espanya creia que ho tenia tot ben lligat amb una Constitució militaritzada i amb una majoria absoluta a Madrid, i ara es troba que Catalunya en té prou amb unes eleccions per declarar unilateralment la independència.
- I com que se sap perdedora, parla de suspendre l'autonomia, d'empresonar el president de Catalunya i d'un munt de barbaritats més. Santa impotència, pobreta!

La UE renya Espanya pel tancament de la CMT a Barcelona

- Pasqual Maragall i José Luis Rodríguez Zapatero van pactar que un organisme -de segon ordre- de l'estat, la Comissió del Mercat de les Comunicacions (CMT), traslladés la seva seu a Barcelona.
- El decret va generar un escàndol de grans proporcions a Madrid, tot i les condicions molt avantatjoses que s'oferien als treballadors públics pel trasllat o la renúncia. Al final, després d'una lluita titànica, el president José Montilla inaugurava la nova seu a Barcelona.
- **L'invent només ha durat dos anys.** La setmana passada, Soraya Sáenz de Santamaría va anunciar que el Consell de Ministres liquidava la CMT per recentralitzar totes les agències reguladores en una de sola amb seu, naturalment, a Madrid.

157 mesures recentralitzadores

- Un informe del Govern revela l'abast de l'ofensiva uniformitzadora.
- Un terç de les lleis aprovades pel PP **laminen l'autogovern** i soscaven els pilars d'autonomia.
- Pràcticament no hi ha cap àmbit que quedi fora de l'acció recentralitzadora: acció exterior, administració pública, economia, ensenyament, habitatge, medi ambient, salut...
- Avui la Generalitat ja no pot determinar la jornada laboral dels empleats públics, ni els períodes de rebaixes, ni pot autoritzar l'obertura de llocs de culte, ni pot establir els criteris per valorar les situacions de dependència i un llarg etcètera que arriba a les 157.

Les cinc laminacions competencials més greus

- **Reforma local:** Suposa el trencament del model d'organització territorial i d'autonomia local.
- **Llei Wert:** Liquidada el model d'immersió i deixa marge de maniobra limitat a la Generalitat a l'hora d'establir les matèries troncales.
- **Unitat de mercat:** És la pèrdua de capacitat d'intervenció el la protecció del valors i el model econòmic, ambiental i social propis.
- **Tutela financera:** es concreta en el bloqueig de l'Estat a l'impost de dipòsits bancaris, taxes judicials o l'euro per recepta.
- **Ordenació territorial:** L'Estat recupera competències urbanístiques, ambientals i comercials que fan témer pel model propi.

Aforats

- A Espanya tenim 10.000 persones aforades, de sang blava o no, que no poden ser processades per un jutjat de primera instància.
- En canvi, en països tant exòtics com Itàlia o Portugal la quantitat de persones aforades es redueix a una, concretament el president de les respectives Repúbliques.
- I en altres països directament extraterrestres com Alemanya, el Regne Unit o els EUA, la suma de persones aforables i/o aforades ascendeix a l'espectacular nombre de zero.

Resum del dèficit fiscal

**Ignorar-ho és de necis,
consentir-ho és de mesells,
I permetre-ho, és de cómplices**

La responsabilitat dels catalans

La responsabilitat dels catalans

- És genial això de culpar a altres de les responsabilitats pròpies.
- La pregunta no és però per que ho fa l'estat espanyol, sinó per què ho permetem els catalans. I és que cada vegada tinc més clar la responsabilitat dels catalans en permetre i col·laborar en l'asfíxia que ens fa l'estat.
- Ens espolien, d'acord, però nosaltres ens deixem.
- El Congrés espanyol té 47 diputats catalans i divendres passat 27 d'aquests diputats (CiU + PSC) van donar suport a les mesures econòmiques de Rajoy.

La responsabilitat dels catalans (i 2)

- I la legislatura passada les grans votacions (pensions i reforma constitucional, que implicaven la intervenció formal d'Europa si no s'aprovaven) van tenir el suport de 35 (PSC-PSOE i CiU) i 33 (PSC-PSOE i PPC) diputats catalans respectivament.
- I a Catalunya CiU i ERC, tot i sumar majoria absoluta, són incapaços de posar-se d'acord, ara, fa uns anys, i fa molts anys.
- Vaja, que els catalans tenim el que ens mereixem o, per ser més exactes, allò que votem.
- I així ens va.

Què s'han cregut aquesta gent?

- El PP i l'Estat han posat setge a Catalunya i ens cal reaccionar com a país. L'Estat espanyol actua i actuarà sense escrúpols.
- Sap que som la seva última colònia, el 20 o el 25% del seu PIB i una de les eines més potents que té per sortir de la crisi econòmica.
- A més, tenen molt clar que ens volen submisos, assimilats, com han aconseguit fer, en bona part, al País Valencià i ara, amb l'ofensiva fraticida, a les Illes.
- Tot està organitzat, tot està coordinat.

Què s'han cregut aquesta gent? (2)

- Primer van començar amb l'intent de destruir el nostre model educatiu i la immersió lingüística; després, amb el suport dels mitjans privats de comunicació, intentant destruir el nostre model públic de ràdio i televisió. O, més descaradament, assimilar-lo, controlar-lo, reconduir-lo o convertir-lo en un fet marginal com passa a IB3 o Canal 9.
- Després ha tocat a la nostra policia. La passada vaga general era el moment d'utilitzar l'agitació i les clavegueres en una barroera operació per demostrar una certa impotència de la nostra policia per després aterrar a la cimera del banc europeu amb la solució: la Policia Nacional i la Guàrdia Civil.

Què s'han cregut aquesta gent? (i 3)

- Tot ben planificat, i quan ells arriben no hi ha incidents..., i segueix, evidentment, la lletania ben orquestrada contra les ambaixades i contra qualsevol visibilitat internacional de la nació catalana.
- Què més ha de fer l'Estat perquè reaccionem?
- Cal que en els propers mesos fem la batalla pel pacte fiscal, que crec sincerament que està perduda, per tal que ningú no digui que no ho hem intentat fins al darrer instant, com fa més de 30 anys que fem. Tot i que, mentrestant, ens van munyint i esquilant.
- Ara és l'hora de sumar. Hem d'actuar amb sentit i decisió d'estat.

Mentiders!

- Sabeu què m'empipa de veritat? No és que em robin, ni que m'humiliïn, ni tan sols que em silenciïn. No, no: el que em molesta de debò és **que m'enganyin**.
- Que em diguin que una catàstrofe ecològica són “*unos hilillos como de plastilina*”, o que “*España va bien*”, o que “*el sistema financiero español es el más sólido del mundo*”, o que m'assegurin que “*España no es Grecia*”, o que “*el ‘corralito’ es imposible en España*”.
- Em rebenta que afirmi, presidits per Rato, que Bankia és un invent magnífic, i que, dies després, Rato fugi i jo hagi de pagar desenes de milers de milions d'euros a la inèpcia i la corrupció.

Mentiders! (2)

- Em treu de polleguera el discurs oficial, fill directe de l'Armada Invencible, sobre la solvència internacional mentre –ho relata Fernando Ónega a *La Vanguardia*– un famós dissenyador a Finlàndia, després de rebre elogis enormes, sent que li diuen: “No sembla espanyol.”
- Em fot de debò que la presidenta de la Comunitat de Madrid em digui que no puc xiular mentre amaga xifres del dèficit real de la comunitat autònoma que presideix.
- Em fereix que l'Estat espanyol pagui 2.151 milions d'euros per a l'AVE Madrid-Galícia i destini al decisiu corredor mediterrani 128 milions d'euros.

Mentiders! (i 3)

- M'irrita assabentar-me que Catalunya paga les pensions de part d'Espanya, mentre el PPC insisteix a negar-ho.
- Em revolta que neguin el que publica el *Financial Times*: que el concert econòmic no és part del problema d'Espanya sinó part de la seva solució.
- Em rebenta que, mentre els espanyols clamen contra Angela Merkel –que fa deu anys que adverteix Espanya que està malversant recursos comuns–, callin sobre la rapacitat, la cobejança il·limitada i el capitalisme salvatge de persones que juraren defensar els ciutadans que diuen representar.

La responsabilitat dels catalans

Diuen que no se'ns respecta,
però hi ha una altre possibilitat,
que és **fer-se respectar**

Antologia d'insults contra els catalans i Catalunya

Antologia d'insults contra els catalans i Catalunya

- L'agressivitat contra el procés d'independència de Catalunya s'expressa en alguns casos amb insults i amenaces greus que acostumen a quedar impunes sense que cap jutjat actuï d'ofici.
- La incitació a l'odi i la xenofòbia tenen noms i cognoms.
- El col·lectiu **Herois indepés** s'han dedicat a recollir les frases més esperpèntiques, amenaçadores i insultants de la caverna espanyola i n'ha fet una col·lecció de cromos.
- Un dels membres col·laboradors del col·lectiu, David d'Enterria , n'ha extret una llista amb tots els insults, us l'oferim a continuació:

Antologia d'insults contra els catalans i Catalunya (2)

- 'Subnormales' (Antonio Gala, 03.02.2014)
- 'Del Tercer Mundo' (Curri Valenzuela, 31.01.2014)
- 'De la Edad Media' (Mariano Rajoy, 02.02.2014)
- 'Hobbits' (Jorge Moragas, 25.01.2014)
- 'Incultos' (M.A. Trujillo, 16.12.2013; i Arturo Pérez Reverte, 09.12.2013)
- 'Egotistas carnívoros, genocidas la peste' (Del Pozo, 02.12.2013)
- 'De psiquiátrico' (Alfonso Ussía, 29.11.2013)
- 'Tontos de la estelada' (Alejandro Vara, 12.11.2013)

Antologia d'insults contra els catalans i Catalunya (3)

- 'Radicales anti-convivencia' (Victoria Prego, 07.10.2013)
- 'Porreros al·lucinògens' (Joaquim Coll, 04.10.2013)
- 'Homosexuales, drogadictos y gente de mal vivir' (Gerardo Bellalta, 06.09.2013)
- 'Sectaris' (Toni Bolaño, 19.08.2013)
- 'Anestesiats' (Xavier Sabaté, 19.08.2013)
- 'Potenciales delincuentes' (Sigfrid Soria, 23.07.2013)
- 'Mierdas, para no verlos' (P. Trigueros, 22.07.2013)
- 'Catalanes de mierda' (Juan Carlos Gafo, 20.07.2013)

Antologia d'insults contra els catalans i Catalunya (4)

- 'Nacionalismo cerrado, retrógrado, provinciano y alicorto' (José María Carrascal, 02.07.2013)
- 'Embobados, patéticos y paletos' (Alfonso Merlos, 01.07.2013)
- 'Chusma, delincuentes' (Alejo Vidal-Quadras, 17.05.2013)
- 'Cruels' (Cristina López Schlichting, 12.04.2013)
- 'Catetismo, paletismo, provincialismo, enanismo, caciquismo' (Hermann Tertsch, 05.04.2013)
- 'Traidores' (Ignacio González, 21.03.2013)
- 'Pobre gente que no tiene nada que hacer' (Arcadi Espada, 20.02.2013)

Antologia d'insults contra els catalans i Catalunya (5)

- 'Retrasado mental, nacionalista tarado' (Francisco Alamán, 01.02.2013)
- 'Cosa gangrenosa' (Jiménez Losantos, 29.01.2013)
- 'Paletos, ignorantes, ladrones' (César Vidal, 29.01.2013)
- 'Exaltadores del odio' (Gerard Bellalta, 28.12.2012)
- 'Talibans' (Alicia Sánchez-Camacho, 27.12.2012)
- 'Catetos' (Jaime González, 24.12.2012)
- 'Miserables' (José García Domínguez, 14.12.2012)
- 'Débiles, enfermizos con inclinación al robo' (Cesar Vidal, 03.12.2012)

Antologia d'insults contra els catalans i Catalunya (6)

- 'Timadores sin escrúpulos' (Eduardo Goligorsky, 30.11.2012)
- 'Chantajistas' (Martín Prieto, 30.11.2012)
- 'Como república bananera' (Esperanza Aguirre, 14.11.2012)
- 'Salivadores como el perro de Pavlov' (Alejo Vidal-Quadras, 10.11.2012)
- 'Región sin ley' (Esperanza Aguirre, 05.11.2012)
- 'Como guardia pretoriana de Pilatos' (Armas Marcelo, 05.11.2012)
- 'Como la prostituta del chiste' (César Vidal, 01.11.2012)
- 'Terroristas' (Maria José García Cuevas, 31.01.2014)

Antologia d'insults contra els catalans i Catalunya (7)

- 'Como ETA' (De Veciana, 05.01.2014)
- 'Proetarras' (ABC, 17.12.2013)
- 'Como ETA' (Mayor Oreja, 21.10.2013; i Belloch, 30.09.2013)
- 'Més greu que els terroristes' (Enric Millo, 23.09.2013)
- 'Contra la democràcia' (Javier Cercas, 17.09.2013)
- 'Como Goebbels' (Fernando Savater, 16.12.2013)
- 'Como el fascismo y Franco' (Federico Quevedo, 11.12.2013)
- 'Como los nazis' (Rosa Díez, 11.12.2013)
- 'Propaganda del odio' (Albert Rivera, 10.12.2013)
- 'Xenófobos' (Antonio Pérez Henares, 24.10.2013)

Antologia d'insults contra els catalans i Catalunya (8)

- 'Criminal y genocida' (De Diego, 16.10.2013)
- 'Golpistas' (Hermann Tertsch, 16.10.2013)
- 'Como nazis' (Ketty Garat, 14.10.2013)
- 'Como Hitler' (Montse Suarez, 08.10.2013)
- 'Como Goebbels' (José Antonio de Yturriaga, 24.09.2013)
- 'Como la Alemania años 30' (Pedro J. Ramirez, 23.09.2013)
- 'Como las juventudes hitlerianas' (Jiménez Losantos, 18.09.2013)
- 'Como campos de exterminio nazis' (José Domingo, 06.09.2013)

Antologia d'insults contra els catalans i Catalunya (9)

- 'Como Hitler, golpe de estado' (Jordi Cañas, 26.07.2013)
- 'Com les eleccions nazis' (Gabriel Colomé, 24.07.2013)
- 'Chantajistas como Hitler' (Arcada Espada, 17.07.2013)
- 'Malalts, com el franquisme' (Toni Bolaño, 3.07.2013)
- 'Yihadistes nazis' (Hermann Tertsch, 3.07.2013)
- 'Com l'Alemanya de Hitler' (Rafael Maluenda, 15.05.2013)
- 'Com el nazisme. Adoctrinats' (Enric Millo, 15.05.2013)
- 'Como ideólogos nazis' (Pedro G. Cuartango, 13.05.2013)
- 'Como el regimen nazi' (Cristina López Schlichting, 09.05.2013)

Antologia d'insults contra els catalans i Catalunya (10)

- 'Como el estalinismo y nazismo' (Telemadrid, 09.05.2013)
- 'Como época de Hitler' (Javier Mariscal, 02.05.2013)
- 'Como con Franco' (C. Alberdi, 18.04.2013)
- 'Fascismo lingüístico' (Toni Cantó, 16.04.2013)
- 'Como el Berlín nazi' (Albert Boadella, 03.04.2013)
- 'Como el nazismo' (G. Serrano, 08.03.2013)
- 'Como Hitler y Mussolini' (Rodríguez Ibarra, 07.03.2013)
- 'Parafascistas' (Félix de Azúa, 05.03.2013)
- 'Como Goebbels' (Jordi Cañas, 28.02.2013)

Antologia d'insults contra els catalans i Catalunya (i 11)

- 'Como los nazis' (Pío Moa, 18.02.2013)
- 'Como el Berlín comunista' (Albert Boadella, 03.01.2013)
- 'Asesinos de niños, genocidas' (Enrique de Diego, 03.12.2012)
- 'Golpistas' (Rodríguez Ibarra, 03.12.2012)
- 'Como Alemania nazi' (José Bono, 15.11.2012)
- 'Como golpe de estado' (García-Margallo, 12.11.2012)
- 'Con déficits democráticos, caudillismo' (El País, 09.11.2012)

És negoci la independència?

El negoci de la independència

- Si Catalunya disposés d'un Estat propi, hi hauria molt pastís econòmic per repartir.
- La independència comporta sempre i en tot lloc tantes oportunitats de negoci, que no trigarem a veure com alguns dels que passen pels més acèrrims opositors s'hi apunten amb delit.
- Arribat l'hipotètic cas, la independència seria un pastís. Hi hauria molt a repartir. Comportaria un nombre indeterminat però gens menyspreable de nous milionaris. O de milionaris que s'enriquirien més enllà del que amb l'estatus actual poden somiar.

El negoci de la independència (2)

- Estaria per determinar si el negoci fóra només per a uns quants o per a la nació, entesa com a conjunt de ciutadans, però que hi hauria molt a repartir sembla del tot evident.
- Per si algú vol exemples, començarem per les concessionàries de la gran obra pública. També hi haurà les grans transformacions del mapa de sectors clau com l'energia o la banca.
- La independència de Catalunya comportaria la posada en marxa de nous reguladors:
Banc central, mercats de valors, xarxes de l'energia...

El negoci de la independència (i 3)

- No cal dir que la independència comportaria la convocatòria d'uns quants milers de places de funcionaris, a més dels corresponents mitjans i alts càrrecs, ja que el nou estat proveiria tots els serveis que avui són en mans de l'Estat central espanyol.
- Finalment, el tema cabdal del creixement econòmic, via exempcions fiscals i vacances fiscals a les empreses que s'instal·lessin a Catalunya.

Així va créixer Irlanda.

I les multinacionals?

- Tots els que hem treballat en empreses multinacionals sabem que el fet de la independència de Catalunya en sí mateix no afectarà per a res les decisions estratègiques d'aquest tipus d'empreses.
- S'han de comptar amb **els beneficis** que comportaria l'aterratge d'empreses que haurien d'instal·lar-se aquí per imperatiu legal i amb llocs de treball inclosos.
- Vindrien Telefónica i els altres operadors de telecomunicacions, Endesa (en la seva versió catalana), BBVA, Santander, la banca estrangera, les petroleres, les companyies d'aviació, Microsoft, Apple, IBM, etc.

I les multinacionals? (i 2)

- Totes aquestes empreses ara liquiden impostos a Madrid, on tenen la central per a Espanya, fet que provoca que la nostra balança fiscal quedi greument perjudicada. Aquestes empreses correrien a **instal·lar** la seva central per a Catalunya.
- O algú pensa que renunciarien al 20% del que ara significa Catalunya per al mercat espanyol?
- Dit això cal preguntar-se:
Faran grans **inversions** les empreses estrangeres en una Espanya que, durant els propers anys (com a mínim deu), estarà intervinguda i submergida en una crisi permanent?

Impacte imminent

- En un estudi, l'economista Modest Guinjoan, calcula que la independència de Catalunya reportaria un benefici econòmic en el sector esportiu superior al 7% i que arribaria als **176,2 MEUR**.

Impacte de la independència en el VAB de l'esport a Catalunya

	Escenari actual	Catalunya independent
Indústria	111	=
Comerç	85	=
Serveis	319	=
Mitjans de comunicació	203	+8,1
Administracions	1.448,4	+125,5
Apostes	8,5	=
Persones físiques	12,2	=
Jocs Olímpics	0	+4,6
Mundials i europeus	0	+22,9
Clubs i lligues	0	+15,1
Ensenyament esportiu	210	=
TOTAL	2.394,1	+176,2
PERCENTATGE		+7,4%

- Amb aquest informe hem volgut posar llums als beneficis reals per a l'esport d'una Catalunya independent.
- Aquest estudi és una altre evidència sobre el pes de l'esport en aquest país, també des del punt de vista econòmic.

Com es podrien repartir els diners de l'espoli?

%	Import <i>milions d'euros</i>	Una proposta per a la Catalunya Estat
14%	2.400	Competències d'Estat Contribució a la Unió Europea, ambaixades i reduir el deute públic
16%	2.700	Noves infraestructures Ports, aeroports, trens, metros, carreteres, escoles, universitats, centres d'investigació, biblioteques, plataformes logístiques...
20%	3.500	Reduir impostos L'impost de Societats L'IRPF en tots els seus trams
15%	2.436	Polítiques socials Salut, educació, beques, hospitals, CAPs, metges, R+D+i, ajudes per la dependència, centres de dia, llars de jubilats...
35%	6.000	Pensions Increment de les pensions en un 10% Fons Català de Reserva de Pensions del 1% del PIB per llei Reducció cotitzacions, empresai treballador, S. Social del 10%
100%	17.036	+ 36.133 = 53.169 milions d'euros

Interessos i oportunitats de la independència

Independència per sorpresa (1)

- En l'Europa unida del XXI els **conflictes** seran més econòmics que militars.
- I en el nou context la secessió no està exempta com a possibilitat.
- En la batalla per l'hegemonia europea, no és cap secret que Alemanya podria ser **la més beneficiada** per una hipotètica independència bascocatalana.
- Afebliria un competidor, per dimensió econòmica i demogràfica, en el control de les institucions comunitàries.

Independència per sorpresa (2)

- D'acord amb les darreres estadístiques, la independència del Principat de Catalunya i el País Basc faria caure el volum de l'economia espanyola d'1,3 bilions de dòlars a 983.000 milions, una dimensió que l'equipararia a Turquia, i demogràficament, Espanya quedaria **per sota** de Polònia.
- Una extensió del conflicte, amb País Valencià, Illes Balears i Navarra, implicaria una caiguda encara més gran, el 40% del PIB, fins a situar-la en un volum (806.000 milions) semblant a Polònia (721.000) i no gaire lluny d'Holanda (677.000), i amb una dimensió demogràfica per sota dels 30 milions d'habitants, entre Polònia (38) i Romania (22).

Independència per sorpresa (3)

- El reconeixement d'un procés secessionista, per tant, rebaixaria les pretensions de Madrid en el joc europeu i degradaria l'estatus de l'antic imperi a **potència de tercer ordre**.
- D'altra banda, i en el potencial conflicte entre Berlín i París, el reconeixement d'una Catalunya i un Euskadi independents podria causar problemes a la rereguarda francesa en la disputa per l'hegemonia europea.
- I més tenint en compte la dimissió voluntària en els afers continentals d'un Regne cada vegada més (des)Unit, i els problemes, també potencialment secessionistes, d'un nord d'Itàlia que podria veure's reconfigurada amb un mapa pregaribaldí.

Independència per sorpresa (4)

- Qualsevol estudiant de geopolítica coneix aquests fets, i no fóra gens estrany que aquests càlculs s'hagin fet entre polítics catalans amb bon nivell d'alemany i personal discret del consolat.
- Tampoc no cal tenir gaire imaginació per veure que la Xina considera Barcelona una mena de Hong Kong, és a dir, una via d'entrada dels seus productes al sud de la Mediterrània, i que és més fàcil controlar els seus interessos polítics i comercials amb un Principat segregat dels interessos de Madrid.
- Els petrodòlars del Golf, cada vegada més actius al sud de la Mediterrània, veurien amb bons ulls un afebliment de la monarquia hispànica, d'acord també amb les seves fantasies geoestratègiques.

Independència per sorpresa (i 5)

- Els possibles processos d'independència, per tant, van associats més als **interessos i l'oportunitat** que al desig, a la conveniència que a la voluntat, als errors estratègics hispànics que als encerts dels independentistes, a la feblesa que a la força.
- Com diria el Tardà del *Polònia*, algú ho havia de dir...

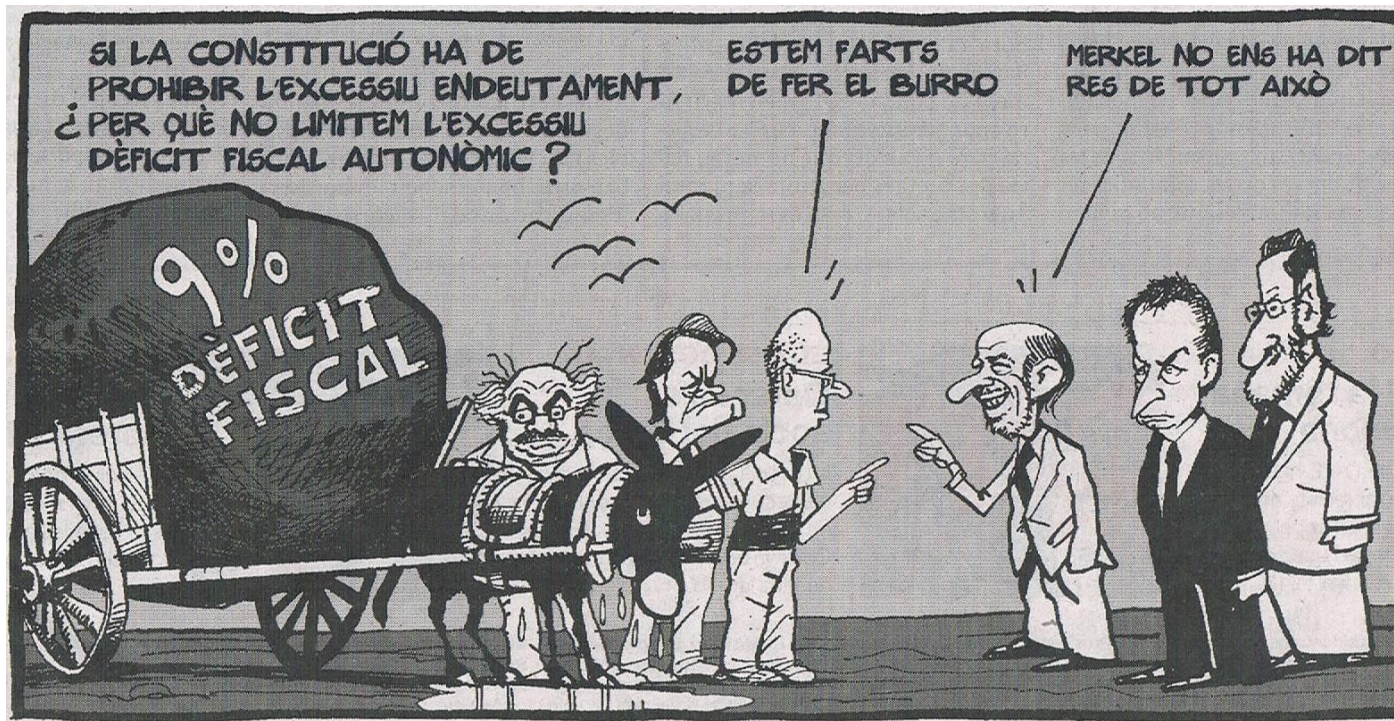

Humor

(Font: El Periódico – Animus iocandi, Ferreres 31.03.2011)

(Font: El Periódico – Animus iocandi, Ferreres 2.09.2011)

(Font: El Periódico – Animus iocandi, Ferreres 18.06.2012)

(Font: El Periódico – Animus iocandi, Ferreres 11.03.2012)

(Font: El Periódico – Animus iocandi, Ferreres 9.02.2012)

(Font: El Periódico – Animus iocandi, Ferreres 10.04.2012)

(Font: El Periódico – Animus iocandi, Ferreres 24.12.2011)

(Font: El Periódico – Animus iocandi, Ferreres 27.03.2012)

(Font: El Periódico – Animus iocandi, Ferreres 17.11.2013)

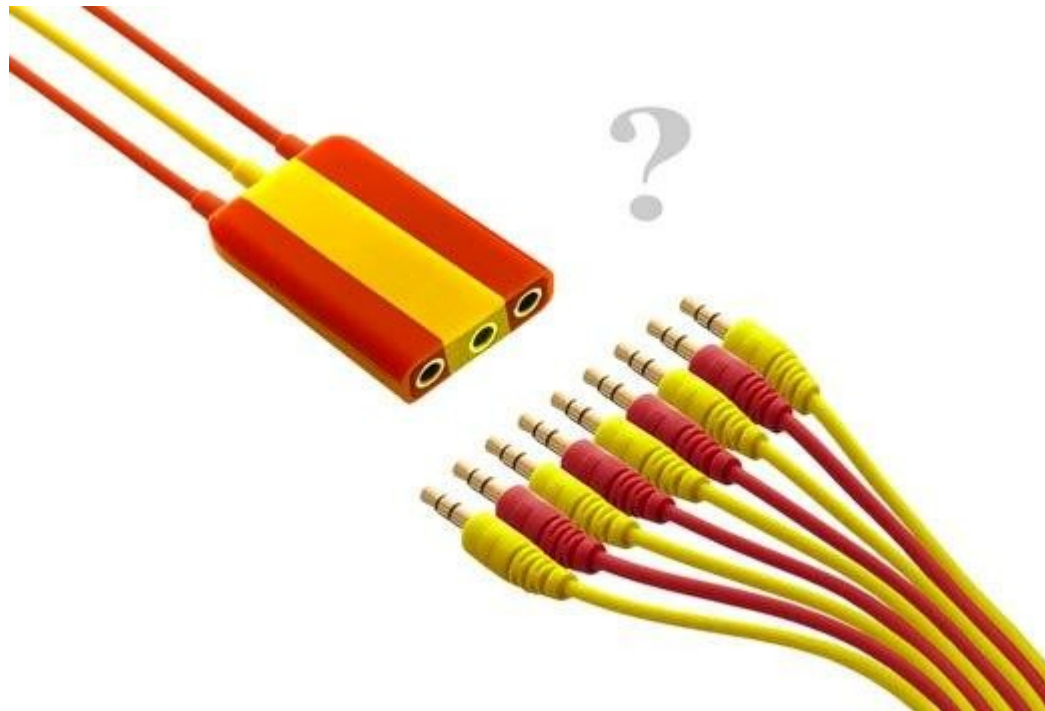
Només els pobles que es fan respectar aconseguixen respecte

¡ Ehhhhhhh ! ¡ Ustedeeeee ! ¡ Los catalaneeee !
 ¡ Que ese bote es muy pequeñooo, y van a tener que remaaaar !
 ¡ Después no piensen que les dejemos volver, eh !

És un problema d'incompatibilitat

Un nou espai disponible

???

El TC rebutja la sobirania catalana

Troba la diferència

FIESTA NACIONAL ESPAÑOLA

FESTA NACIONAL CATALANA

JMMT

Resum

- No hi ha sortida a la crisi amb Espanya.
S'ha fet una modernització sense base industrial.
- Catalunya pot sortir de la crisi pel tema productiu, com Alemanya.
Amb Espanya, no. Podríem anar de la mà d'Alemanya.

Només ens en sortirem amb la independència

Anuncis, cartells, llibres,
pancartes, vídeos...

Anuncis Premsa

Anuncis Premsa

VIERNES, 10 FEBRERO 2016 ECONOMÍA LA VANGUARDIA

El Banco de España no controló la salida a la crisis de Bankia

El gobernador del Banco de España, Mario Draghi, ha afirmado que el banco no controló la salida a la crisis de Bankia. Draghi ha afirmado que el banco no controló la salida a la crisis de Bankia. Draghi ha afirmado que el banco no controló la salida a la crisis de Bankia.

Gay sostiene que sin ética es imposible salir de la crisis

El acto empresarial de Foment reune a 350 personas

El acto empresarial de Foment reune a 350 personas. El acto empresarial de Foment reune a 350 personas. El acto empresarial de Foment reune a 350 personas.

SEMANA DE ECONOMÍA LA VANGUARDIA

l'eCONOMIC

EN 'NUMERUS CLAUSUS'

Los visitantes de l'estat encadenen cinc anys de descensos

L'AGROINDÚSTRIA CATALANA ES MENJA EL MÓN

Nyam-nyam!

El sector agroalimentari viu un moment dolç: les exportacions han crescut un 13% i no paren d'obrir-se mercats. De la millora també se'n beneficia el púgic, que veu créixer la renda un 3,6%.

anem x feina

Grup Castellà treu una aplicació que millora la transparència local

"Privatitzar el sistema sanitari públic català seria un gran error"

www.fundaciocatalunyaestat.cat

Fundació CATALUNYA ESTAT

Declaració d'Independència del Poble de Catalunya

EEUU d'Amèrica, Catalunya i els drets inalienables a la vida, la llibertat i la recerca de la felicitat

Acte de presentació
Dilluns 4 de juliol a 3/4 de 8 del vespre

Plaça Catalunya 9, 4a pl. - Barcelona
Places limitades - Reserves a
actes@fundaciocatalunyaestat.cat

anem x feina?

11Set, >1,5 milions se manifestaran en favor de una Catalunya Nuevo Estado de Europa

25Nov, >2,1 milions de vots en favor del dret a decidir (87 diputats sobre 135 al Parlament de Catalunya)

23Ene, el Parlament aprueba la "Declaración de soberanía y el derecho a decidir del pueblo de Catalunya"

14Feb, Foment del Treball organitza l'acte "Anem per Feina" i plantja "Una oferta de embelliment". La gran empresa representa el 0,4% del teixit empresarial català; el restu de empreses, el 99,6%.

¡Porqué no hace un acto en defensa de los intereses de la empresa catalana, denunciando el espólio fiscal!

anem per feina, si: que la mayoría decida

Fundació CATALUNYA ESTAT

anem x feina?

11S, >1,5 milions se van manifestar a favor d'una Catalunya Nou Estat d'Europa

25N, >2,1 milions de vots a favor del dret a decidir (87 diputats sobre 135 al Parlament)

23G, el Parlament aprova la "Declaració de sobirania i el dret a decidir del poble de Catalunya"

14F, Foment del Treball organitza l'acte "Anem per Feina" i planteja "Una oferta de feina". La gran empresa representa el 0,4% del teixit empresarial català; l'empresa mitjana, petita, la micro, i les autònoms representen el 99,6%.

Per què no fa un acte en defensa dels interessos de l'empresa i els treballadors-catalans, denunciant l'espólio fiscal que enfronta Catalunya i a la majoria dels seus ciutadans?

anem per feina, si: que la majoria decidetxi

Fundació CATALUNYA ESTAT

Anuncis Premsa

fundaciocatalunyaestat.cat

Fundació
CATALUNYA
ESTAT

SI!

La Fundació CATALUNYA ESTAT es posa a disposició de l'Assemblea Nacional Catalana (assemblea.cat), de l'Associació de Municipis per la Independència ([AMI](http://AMI.cat)), i de tots els col·lectius i entitats de Catalunya per a fer la pedagogia bàsica i imprescindible.

Les nostres presentacions, xerrades i actes ajuden a divulgar les dades i les raons que demostren que només assolint la Catalunya Estat el futur dels ciutadans d'aquest País és socialment viable.

Les dades ens reforcen i fan caure mites manipulats pels antidemocràtics.

Per aquest motiu la Fundació CATALUNYA ESTAT llança una campanya per a que la informació arribi a tots els racons del País, especialment en aquells indrets més allunyats de la política.

El seu desconeixement és la condemna de tots.

Per a informació: info@fundaciocatalunyaestat.cat

El nou llibre de la Fundació CATALUNYA ESTAT, "L'autonomia que tenim. El País que vindrem", és un llibre bilingüe català-castellà ple de dades. Perquè encara hi ha força col·lectius que no coneixen les conseqüències socials de l'espòli que patim. Ara, amb aquestes dades, tothom pot entendre millor els imparts i què representen, i calcular les conseqüències socials per culpa de l'espòli que patim.

Dades per convèncer. Convencer per vèncer.

El polític es converteix en estadista quan comença a pensar en les properes generacions i no en les properes eleccions. (Winston Churchill)

Seguiu-nos a:

fundaciocatalunyaestat.cat

Seguiu-nos a:

Fundació
CATALUNYA
ESTAT

SI!

Posem les nostres presentacions, xerrades i actes a disposició de l'assemblea, de l'AMI i de totes les entitats per ajudar a divulgar les dades i les raons que demostren que només assolint la Catalunya Estat el futur dels ciutadans d'aquest País és socialment viable.

Per a informació:
info@fundaciocatalunyaestat.cat

fundaciocatalunyaestat.cat

Seguiu-nos a:

Fundació
CATALUNYA
ESTAT

SI!

Posem les nostres presentacions, xerrades i actes a disposició de l'assemblea, de l'AMI i de totes les entitats per ajudar a divulgar les dades i les raons que demostren que només assolint la Catalunya Estat el futur dels ciutadans d'aquest País és socialment viable.

Per a informació:
info@fundaciocatalunyaestat.cat

fundaciocatalunyaestat.cat

Seguiu-nos a:

Fundació
CATALUNYA
ESTAT

SI!

Posem les nostres presentacions, xerrades i actes a disposició de l'assemblea, de l'AMI i de totes les entitats per ajudar a divulgar les dades i les raons que demostren que només assolint la Catalunya Estat el futur dels ciutadans d'aquest País és socialment viable.

Per a informació:
info@fundaciocatalunyaestat.cat

fundaciocatalunyaestat.cat

Seguiu-nos a:

fundaciocatalunyaestat.cat

La veu del poble

Les raons i els beneficis de la independència de Catalunya.

Efectes immediats. No hi ha motius per esperar. Esperar és patir. Hem de patir?

Treballem pel SI!

Per a informació:
info@fundaciocatalunyaestat.cat

Fundació
CATALUNYA
ESTAT

Seguiu-nos a:

Anuncis Premsa

fundaciocatalunyaestat.cat

Nuestro futuro, en nuestras manos

Presentació amb les raons i els beneficis de la independència dirigida als que, per raons sentimentals i/o identitàries, NO estan a favor de la independència de Catalunya.

Treballem pel **SI!**

Per a informació:
info@fundaciocatalunyaestat.cat

Fundació
CATALUNYA
ESTAT

Seguiu-nos a:

fundaciocatalunyaestat.cat

La veu del poble

Les raons i els beneficis de la independència de Catalunya.

Efectes immediats. No hi ha motius per esperar. Esperar és patir. Hem de patir?

Treballem pel **SI!**

Per a informació:
info@fundaciocatalunyaestat.cat

Fundació
CATALUNYA
ESTAT

Seguiu-nos a:

Preguntem a la ciutadania per a decidir el nostre futur

VOLEU QUE CATALUNYA SIGUI UN ESTAT INDEPENDENT?

SÍ ☒ **NO** ☐

Fundació
CATALUNYA
ESTAT

Treballem pel **SI!**

fundaciocatalunyaestat.cat

Seguiu-nos a:

fundaciocatalunyaestat.cat

Felicitats

L'econòmic, 3r aniversari

Des de la Fundació CATALUNYA ESTAT volem felicitar a tot l'equip de **L'econòmic** en aquest tercer aniversari. Un projecte que és una clau per a la consciència econòmica i empresarial del nostre País.

Per molts anys (i que els propers ja els puguem celebrar en el si d'una Catalunya Estat).

fundaciocatalunyaestat.cat

La veu del poble

Les raons i els beneficis de la independència de Catalunya.

Efectes immediats. No hi ha motius per esperar. Esperar és patir. Hem de patir?

Treballem pel **SI!**

Per a informació:
info@fundaciocatalunyaestat.cat

Fundació
CATALUNYA
ESTAT

Seguiu-nos a:

Anuncis Premsa

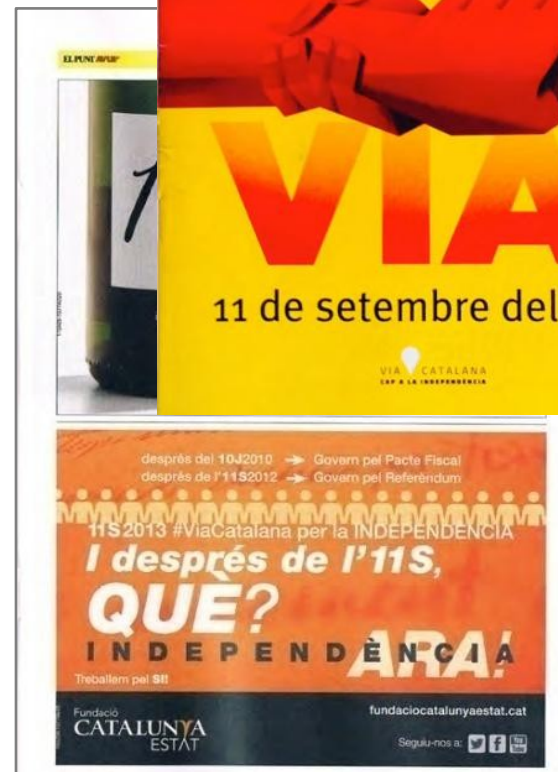

Anuncis Premsa

música **LA TROBA KUNG-FU**
estudi locució **XEVI ESTUDI**
decoració **ALMIRALL LLOGUER DE MOBLES**
grup electrogen **LOCLUM SLNE**
vehicles **VAN CAR**

agraïments RAIMON SOLÀ, ISONA PASSOLA, BARCELONA DE
SERVEIS MUNICIPALS, S.A., JORDI MARTÍ, ESTANTERIES HORTA,
FUNDACIÓ CATALUNYA ESTAT, ENRIC MILLET i tots aquells que han
fet possible aquesta producció.

Anuncis Premsa

INDEPENDÈNCIA

Voleu fer el cim?
En cas afirmatiu,
Voleu que sigui **aquest** cim?

Descobreix com pensem que es pot fer:
Estratègia i negociació per a la independència

Si volem, podem.

Fundació
CATALUNYA
ESTAT

fundaciocatalunyaestat.cat

Treballem pel **sí sí**

fundaciocatalunyaestat.cat

Cada dia som més a prop del cim.
Els últims metres semblen els més difícils, avançant sense poder fer passes en fals alhora que preparant el terreny per a un bon i segur descens.
Estem preparats per a l'últim esforç.
Som un poble madur.

I sabem el que volem.

INDEPENDÈNCIA

Si volem, podem.

Darrera onada del Baròmetre del CEO (20/06/13):
55,6% a favor; 23,4 % en contra; 15% abstenció; 3% no sap

En un Referèndum significaria una clara victòria del **sí** a la independència, amb un 70,37% dels vots a favor

DO YOU
KNOW
WHAT
I MEAN?

Fundació
CATALUNYA
ESTAT

Treballem pel **SI!**

Quadríptic divulgatiu

El futur no és un regal:
és una conquesta

Presentacions, amb més de 1.200 dispositius en total, que es poden descarregar en format PDF al web www.fundaciocatalunyaestat.cat

- Llibres econòmics, polítics i socials de la Catalunya Estat
- Avantatges de tenir Estat
- Preguntes i respostes
- Resum històric de l'espai fiscal català
- Estratègia i negociació per a la independència

Hem d'explicar quin país aconseguirem en el moment d'assolir la Catalunya ESTAT, i els beneficis que això comportarà per a tothom.

Com ens convertirem, per mèrits propis, en un país capdavanter.

Per a seguir tota l'actualitat i l'activitat que portem a terme, entreu al nostre lloc web: www.fundaciocatalunyaestat.cat. **registreu-vos** i rebreu per correu electrònic la informació que generem.

Per a poder dur a terme aquesta missió, calen recursos econòmics amb els quals enllestir campanyes d'impacte als diferents mitjans de comunicació per tal de fer arribar els missatges al màxim de persones. Feu **donatius** o **adhereu-vos** i sou-ne a fer-ho possible.

ISBN: 979-84-615-7679-1

Llibres col·lecció "Convèncer per vèncer"
Llibres de divulgació al servei de l'anàlisi, el treball i la conscienciació per a l'assoliment de la Catalunya ESTAT.

UN PAÍS, UN ESTAT
Estratègia i negociació per a la independència

El llibre imprescindible per entendre les passades que hem de seguir per aconseguir un nou Estat en el context internacional.

ISBN: 979-84-615-3417-3

L'INVENT de L'ESPANYOLITAT
La construcció pseudocientífica de l'espanyolitat

L'invent de l'espanyolitat tracta el tema del país que significa Espanya de forma molt didàctica i amb molt de rigor, cosa que fa que no s'hi pugui veure cap a qualsevol persona mínimament interessada, sinó que també pot servir almenys intel·lectual de primer ordre per a constitucionalistes, polítics, lingüistes o sociolingüistes.

ISBN: 979-84-615-1148-5

FULL de RUTA
Tot el que voleu saber de la independència i ho saps a qui preguntar-ho

El llibre que dona respostes clares i estructurades al full de ruta que, per poder arribar a l'Estat, cal seguir.

Un llibre amb textos de Ferran Gallego i el prestatge de Salvador Cardús, que marca la pauta de l'actualitat i el futur de la independència.

ISBN: 979-84-615-7679-1

EL PAÍS QUE TINDREM
Un llibre bilingüe català/castellano de de dades. Perquè encara hi ha força col·lectius que no coneixen les conseqüències socials de l'Estat que patim: disminució de les emissions per a sanitat i educació, e infraestructures, menys suport als sublets, alutats i empreses, etc.

ISBN: 979-84-615-2063-0

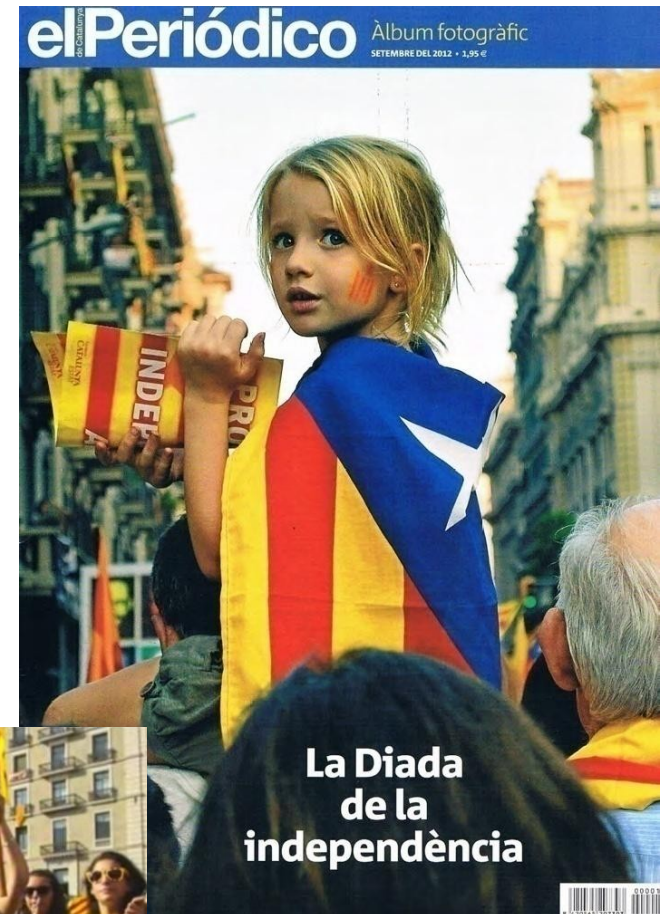

En podem ordenar a la nostra llibreria habitual, indicant el codi ISBN.

Pancarta a la nostra seu de Plaça Catalunya, a Barcelona

250.000 cartells a La Diada

Cartells a la Plaça de Sant Jaume

20 de setembre del 2012

www.naciodigital.cat

Banners diaris digitals

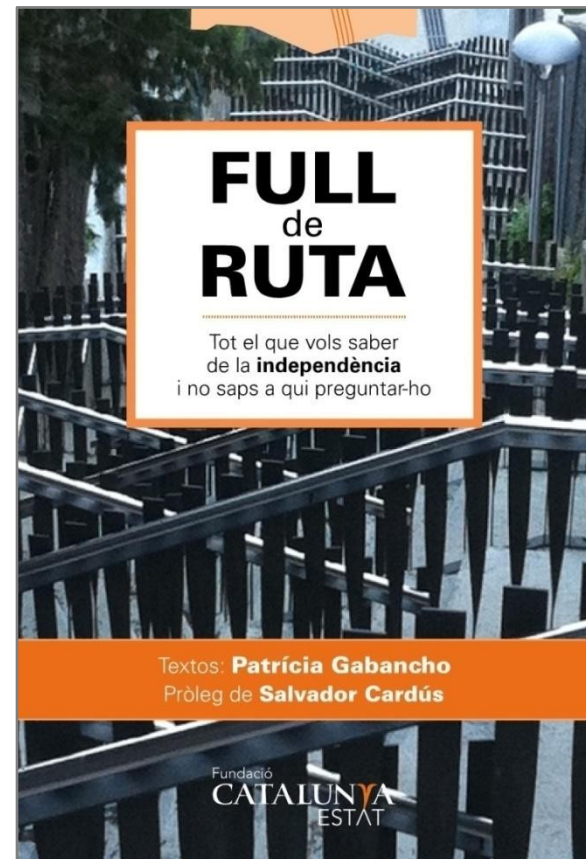

Espot televisiu.

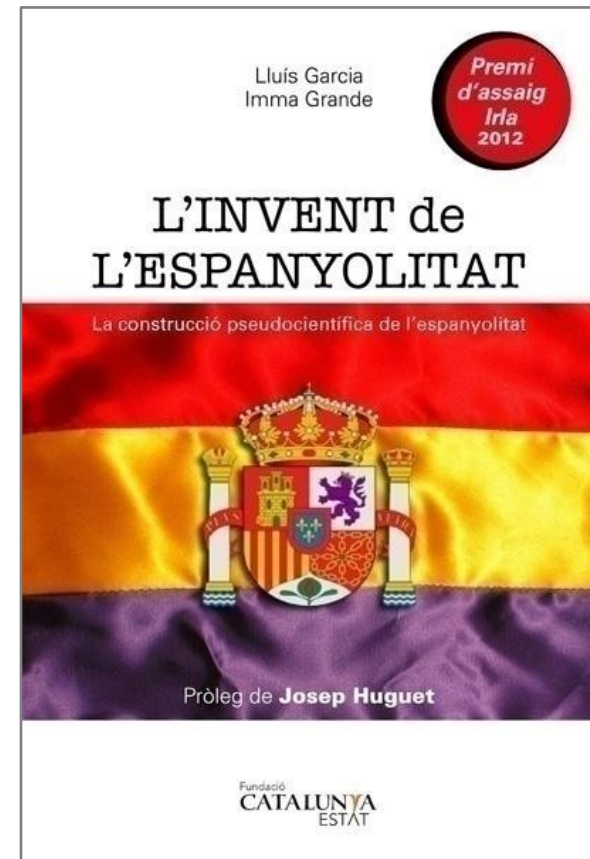
Campanya per guanyar el referèndum del 9N

El llibres de la Fundació

El llibres de la Fundació

Vídeo patrocinat per la Fundació Catalunya Estat

Col·laboracions. Projectió del Documental “Spain's secret conflict”, fet per SiJ i SiP

La insignia de la Fundació Catalunya Estat

Lliurament d'insígnies 2011

Lliurament d'insígnies 2012

Lliurament d'insígnies 2013

Bibliografia

Bibliografia

■ Referències Estadístiques:

Instituto Nacional de Estadística (INE), Institut d'Estadística de Catalunya (IDESCAT), Ministerio de Economía y Hacienda, La Generalitat de Catalunya, Eurostat, Caixa de Catalunya, Observatori del Finançament de Catalunya, el Cercle d'Estudis Sobiranistes, la Cambra de Comerç de Barcelona, l'Institut Ignasi Villalonga i Ferrmed.

■ Premsa:

AVUI, La Vanguardia, El Periódico de Catalunya, El Punt, Expansión, EL TEMPS, B-30, La Gaceta de los Negocios, Dossier Econòmic, Presència, El Mundo, El Singular Digital, Público, ARA, El Punt Avui, Paradigmes, El Economista, Cinco días, L'Econòmic, Món Empresarial, Nació Digital, E-notícies, El Triangle i Sapiens.

Bibliografia

- Catalunya, país emergent. *Ramon Tremosa*. Tres i Quatre.
- Catalunya serà logística o no serà. *Ramon Tremosa*. Tres i Quatre.
- Economia de la Unión Europea. *Jaime de Pablo*. Paraninfo.
- Economia liberal per a No liberals i No economistes. *Xavier Sala i Martín*. Dèria Editors.
- L'espoli fiscal. Una asfíxia premeditada. *Jordi Pons / Ramon Tremosa*. Tres i Quatre.
- Catalunya: estat de la nació. *28 autors*. Raval Edicions.
- Catalunya sota Espanya. *Alfons López Tena*. Dèria Editors.
- L'Estat contra els pobles. *Jaume Renyer*. Arola Editors.

Bibliografia

- 2014. Que parli el poble català. *Josep Lluís Carod-Rovira*. L'arquer.
- Per què ens cal una Catalunya independent? *Martí Guerrero*. La Busca Edicions.
- Delenda est Catalonia. *Enric Vila Casas*. Viena Edicions.
- Entre l'espanya i la paret. *Xavier Roig*. Edicions La Campana.
- Catalans. *Alfred Bosch i Noemí Ibáñez*. Edicions 62.
- El mirall escocès. *Xavier Solano*. Dèria Editors.
- Les ciutats creatives. *Richard Florida*. Raval Edicions, Pòrtic.
- Catalanisme Obert al Segle XXI: L'Economia. *Xavier Sala i Martín*. Nov 2001.
- Ferrmed Great Axis Rail Freight Network and its area of influence. Brussels, Oct 2009.

Bibliografia

- La viabilitat de la independència de Catalunya. *Jacint Ros Hombravella*. Dèria Editors.
- Sense Espanya. Balanç econòmic de la independència. *Guinjoan i Cuadras*. Pòrtic 2011.
- Residuals o independents? *Jordi Pujol*. Raval Edicions SLU, Pòrtic.
- Informe Diagonal o com aturar l'independentisme. *Josep Gimeno*. A Contra Vent Editors.
- Cartes d'independència a la vora d'una tassa de te. *Isabel-Clara Simó i Patrícia Gabancho*. A Contra Vent Editors.
- El preu de ser espanyol per a un ciutadà de Catalunya. *Joan Hugué i Rovirosa*. Duxelm.
- Montenegro sí, Catalunya també. *Hèctor López Bofill i Uriel Bertran*. Ara llibres.

Bibliografia

- Converses amb Oriol Junqueras. *Bernat Ferrer*. Viena Edicions.
- Catalunya Independent en el SI de la Unió Europea. *Antoni Abat i Ninet*. CES.
- Narració d'una asfíxia premeditada. *Ramon Trias Fargas*. Editorial Afers.
- Catalunya, a la independència per la butxaca. *Alfons Duràn-Pich*. Angle Editorial.
- L'imperialisme dolç. *Francesc Canosa Farran*. Pagès Editors.
- Espanya, un pes feixuc. *Francesc Cabana*. Raval Edicions SLU, Pòrtic.
- Desmuntant la caverna. *Jofre Llombart*. Angle Editorial.

Ens trobareu a:

www.fundaciocatalunyaestat.cat

@FundCatEstat

Fundació Catalunya Estat

**El futur no és un regal,
és una conquesta**

Robert Kennedy

